UNIUNEA EUROPEANĂ

PARLAMENTUL EUROPEAN **CONSILIUL**

Bruxelles, 18 iulie 2018
(OR. en)

2016/0282 (COD)
2016/0282 A (COD)
LEX 1824

PE-CONS 13/1/18
REV 1

CADREFIN 13
POLGEN 16
FIN 172
INST 79
FSTR 4
FC 4
REGIO 7
SOC 102
AGRISTR 12
PECHE 58
TRANS 87
ESPACE 9
TELECOM 46
CODEC 263

REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI PRIVIND NORMELE FINANCIARE APLICABILE BUGETULUI GENERAL AL UNIUNII, DE MODIFICARE A REGULAMENTELOR (UE) NR. 1296/2013, (UE) NR. 1301/2013, (UE) NR. 1303/2013, (UE) NR. 1304/2013, (UE) NR. 1309/2013, (UE) NR. 1316/2013, (UE) NR. 223/2014, (UE) NR. 283/2014 ȘI A DECIZIEI NR. 541/2014/UE ȘI DE ABROGARE A REGULAMENTULUI (UE, EURATOM) NR. 966/2012

REGULAMENTUL (UE, Euratom) 2018/...
AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

din 18 iulie 2018

privind normele financiare aplicabile bugetului general al Uniunii,
de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 1296/2013, (UE) nr. 1301/2013, (UE) nr. 1303/2013,
(UE) nr. 1304/2013, (UE) nr. 1309/2013, (UE) nr. 1316/2013, (UE) nr. 223/2014,
(UE) nr. 283/2014 și a Deciziei nr. 541/2014/UE
și de abrogare a Regulamentului (UE, Euratom) nr. 966/2012

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 46 litera (d), articolul 149, articolul 153 alineatul (2) litera (a), articolele 164, 172, 175, 177 și 178, articolul 189 alineatul (2), articolul 212 alineatul (2), articolul 322 alineatul (1) și articolul 349, coroborat cu Tratatul de instituire a Comunității Europene a Energiei Atomice, în special articolul 106a,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ parlamentelor naționale,

având în vedere avizul Curții de Conturi[1],

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European[2],

având în vedere avizul Comitetului Regiunilor[3],

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară[4],

[1] JO C 91, 23.3.2017, p. 1.
[2] JO C 75, 10.3.2017, p. 63.
[3] JO C 306, 15.9.2017, p. 64.
[4] Poziția Parlamentului European din 5 iulie 2018 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 16 iulie 2018.

întrucât:

(1) După trei ani de punere în aplicare, ar trebui aduse noi modificări normelor financiare aplicabile bugetului general al Uniunii (denumit în continuare „bugetul”) pentru a se elimina dificultățile legate de execuție prin creșterea flexibilității, pentru a se simplifica modalitățile de acordare a finanțării pentru părțile interesate și servicii, pentru a se pune accentul mai mult pe rezultate și pentru a se îmbunătăți accesibilitatea, transparența și responsabilitatea. Prin urmare, Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012 al Parlamentului European și al Consiliului[1] ar trebui abrogat și înlocuit cu prezentul regulament.

(2) Pentru a reduce complexitatea normelor financiare aplicabile bugetului și pentru a include normele relevante într-un singur regulament, Comisia ar trebui să abroge Regulamentul delegat (UE) nr. 1268/2012[2]. Din motive de claritate, principalele norme din Regulamentul delegat (UE) nr. 1268/2012 ar trebui incluse în prezentul regulament, iar alte norme ar trebui incluse în orientările pentru servicii.

(3) Principiile bugetare fundamentale ar trebui menținute. Derogările existente de la aceste principii pentru anumite domenii, cum ar fi cercetarea, acțiunile externe și fondurile structurale, ar trebui revizuite și simplificate cât mai mult posibil, ținându-se cont de pertinența lor continuă, valoarea lor adăugată pentru buget și sarcina pe care o impun părților interesate.

---

[1] Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2012 privind normele financiare aplicabile bugetului general al Uniunii și de abrogare a Regulamentului (CE, Euratom) nr. 1605/2002 al Consiliului (JO L 298, 26.10.2012, p. 1).

[2] Regulamentul delegat (UE) nr. 1268/2012 al Comisiei din 29 octombrie 2012 privind normele de aplicare a Regulamentului (UE, Euratom) nr. 966/2012 al Parlamentului European și al Consiliului privind normele financiare aplicabile bugetului general al Uniunii (JO L 362, 31.12.2012, p. 1).

(4) Normele privind reportarea creditelor ar trebui prezentate mai clar și ar trebui făcută o distincție între reportările automate și cele neautomate. Instituțiile vizate ale Uniunii ar trebui să furnizeze informații Parlamentului European și Consiliului atât cu privire la reportările automate, cât și la cele neautomate.

(5) Reportarea și utilizarea veniturilor alocate externe pentru programul sau acțiunea următoare ar trebui permise în vederea utilizării eficiente a acestor fonduri. Veniturile alocate interne ar trebui să poată fi reportate numai în exercițiul financiar următor, în absența unor dispoziții contrare în prezentul regulament.

(6) În ceea ce privește veniturile alocate interne, ar trebui permisă finanțarea proiectelor imobiliare noi cu veniturile din închirieri și vânzarea de clădiri. În acest scop, aceste venituri ar trebui să fie considerate drept venituri alocate interne care pot fi reportate până în momentul în care sunt utilizate pe deplin.

(7) Instituțiile Uniunii ar trebui să poată accepta orice donație în favoarea Uniunii.

(8) Ar trebui introdusă o dispoziție pentru a permite unei persoane juridice să sponsorizeze în natură un eveniment sau o activitate în scopuri de promovare sau de responsabilitate socială a întreprinderilor.

(9) Conceptul de performanță în ceea ce privește bugetul ar trebui să fie clarificat. Performanța ar trebui legată de aplicarea directă a principiului bunei gestiuni financiare. De asemenea, ar trebui definit principiul bunei gestiuni financiare și ar trebui stabilită o legătură între obiectivele stabilite și indicatorii de performanță, rezultate și economie, eficiență și eficacitate în utilizarea creditelor. Din motive de securitate juridică, evitând totodată conflictele cu cadrele de performanță existente ale diferitelor programe, ar trebui definită terminologia legată de performanță, în special realizările și rezultatele.

(10) În conformitate cu Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare[1], legislația Uniunii ar trebui să fie de înaltă calitate și ar trebui să se concentreze pe domeniile în care are cea mai mare valoare adăugată pentru cetățeni și este cât mai eficace și eficientă cu putință în realizarea obiectivelor comune de politică ale Uniunii. Evaluarea programelor de cheltuieli existente și a celor noi, precum și a activităților existente și noi care presupun cheltuieli semnificative poate contribui la atingerea respectivelor obiective.

[1] JO L 123, 12.5.2016, p. 1.

(11) În conformitate cu principiul transparenței consacrat la articolul 15 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), instituțiile Uniunii trebuie să acționeze în mod cât mai deschis cu putință. În ceea ce privește execuția bugetului, aplicarea principiului menționat implică faptul că cetățenii ar trebui să știe unde și în ce scop sunt cheltuite fondurile Uniunii. Astfel de informații promovează dezbaterea democratică, contribuie la participarea cetățenilor la procesul decizional al Uniunii, consolidează controlul instituțional și supravegherea cheltuielilor Uniunii și contribuie la creșterea credibilității acesteia. Comunicarea ar trebui să fie mai precisă și să urmărească sporirea vizibilității contribuției Uniunii pentru cetățeni. Obiectivele menționate ar trebui să fie realizate prin publicarea, preferabil folosind instrumente moderne de comunicare, a unor informații relevante privind toți destinatarii fondurilor finanțate din buget, care să țină seama de interesele legitime ale respectivilor destinatari în materie de confidențialitate și securitate și, în ceea ce privește persoanele fizice, de dreptul la respectarea vieții private și protecția datelor cu caracter personal. Prin urmare, instituțiile Uniunii ar trebui să adopte o abordare selectivă în ceea ce privește publicarea informațiilor, în conformitate cu principiul proporționalității. Deciziile de publicare ar trebui să se bazeze pe criterii relevante, pentru a se furniza informații de interes real.

(12) Fără a se aduce atingere normelor privind protecția datelor cu caracter personal, ar trebui să se urmărească o transparență maximă în ceea ce privește informațiile referitoare la destinatari,. Informațiile privind destinatarii fondurilor Uniunii executate prin gestiune directă ar trebui să fie publicate pe un site dedicat al instituțiilor Uniunii, precum sistemul de transparență financiară, și ar trebui să includă cel puțin numele și localitatea destinatarului, cuantumul angajat din punct de vedere juridic și scopul măsurii. Informațiile respective ar trebui să ia în considerare criterii relevante, cum ar fi periodicitatea, tipul și importanța măsurii.

(13) Comisia ar trebui să fie în măsură să execute bugetul în mod indirect, prin intermediul unor organizații din statele membre. Din motive de securitate juridică, este, prin urmare, oportun să se definească o organizație dintr-un stat membru ca fiind o entitate stabilită într-un stat membru ca organism de drept public, sau ca fiind un organism reglementat de dreptul privat căruia i-a fost încredințată o misiune de serviciu public și căruia i s-au oferit garanții financiare adecvate de către statul membru respectiv. Sprijinul financiar furnizat unor astfel de organisme de drept privat de către un stat membru în conformitate cu cerințele existente prevăzute în dreptul Uniunii sub o formă stabilită de statul membru respectiv și care nu necesită neapărat o garanție bancară ar trebui considerat ca reprezentând o garanție financiară adecvată.

(14) În cazul premiilor, granturilor și contractelor atribuite în urma deschiderii unei proceduri publice concurențiale și, în special, în cazul concursurilor, al cererilor de propuneri și al cererilor de oferte, pentru a respecta principiile TFUE și, mai ales, principiile transparenței, proporționalității, egalității de tratament și nediscriminării, ar trebui să fie publicate numele și localitatea destinatarilor fondurilor Uniunii. O astfel de publicare ar trebui să contribuie la controlul procedurilor de atribuire de către candidații respinși în cadrul procedurii concurențiale.

(15) Datele cu caracter personal care se referă la persoane fizice nu ar trebui să fie disponibile public decât pe perioada de utilizare a fondurilor de către destinatari și, prin urmare, datele respective ar trebui șterse după doi ani. Aceeași dispoziție ar trebui să se aplice în cazul datelor cu caracter personal care se referă la persoane juridice a căror denumire oficială identifică una sau mai multe persoane fizice.

(16) În majoritatea cazurilor care fac obiectul prezentului regulament, publicarea se referă la persoane juridice. Atunci când sunt vizate persoane fizice, publicarea datelor cu caracter personal ar trebui să respecte principiul proporționalității dintre valoarea cuantumului acordat și necesitatea de a controla utilizarea optimă a fondurilor. În astfel de cazuri, publicarea regiunii corespunzătoare nivelului 2 din nomenclatorul comun al unităților teritoriale de statistică (NUTS) este în concordanță cu obiectivul publicării informațiilor privind destinatarii și asigură egalitatea de tratament între state membre de dimensiuni diferite, respectând, totodată, dreptul destinatarilor la viață privată și, în special, la protecția datelor lor cu caracter personal.

(17) Din motive de securitate juridică și în conformitate cu principiul proporționalității, ar trebui să se specifice situațiile în care nu ar trebui să aibă loc publicarea. De exemplu, nu ar trebui să fie publicate informațiile privind bursele de studii sau alte forme de sprijin direct acordat persoanelor fizice aflate cel mai mult în nevoie, privind anumite contracte cu o valoare foarte mică sau privind sprijinul financiar sub un anumit prag prevăzut prin instrumente financiare sau în cazurile în care divulgarea riscă să amenințe drepturile și libertățile persoanelor fizice vizate, astfel cum sunt protejate de Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, sau să aducă prejudicii intereselor comerciale ale destinatarilor. Cu toate acestea, în cazul granturilor, nu ar trebui să existe nicio scutire specială de la obligația de a publica informațiile pe baza unui prag specific pentru a menține practica actuală și pentru a permite transparența.

(18) În cazul în care datele cu caracter personal ale destinatarilor sunt publicate în scopul transparenței în ceea ce privește utilizarea fondurilor Uniunii și controlul procedurilor de atribuire, destinatarii respectivi ar trebui să fie informați cu privire la o astfel de publicare, precum și cu privire la drepturile lor și la procedurile aplicabile pentru exercitarea drepturilor respective, în conformitate cu Regulamentele (CE) nr. 45/2001[1] și (UE) 2016/679[2] ale Parlamentului European și ale Consiliului.

---

[1] Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2000 privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele comunitare și privind libera circulație a acestor date (JO L 8, 12.1.2001, p. 1).

[2] Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor) (JO L 119, 4.5.2016, p. 1).

(19) Pentru a asigura faptul că principiul egalității de tratament este respectat pentru toți destinatarii, informațiile referitoare la persoanele fizice ar trebui, de asemenea, să fie publicate în conformitate cu obligația impusă statelor membre de a asigura un grad ridicat de transparență cu privire la contractele care depășesc pragurile prevăzute în Directiva 2014/24/UE a Parlamentului European și a Consiliului[1].

(20) În cazul gestiunii indirecte și partajate, persoanele, entitățile sau organismele desemnate care execută fonduri ale Uniunii ar trebui să pună la dispoziție informații privind destinatarii și destinatarii finali. În cazul gestiunii partajate, informațiile ar trebui să fie publicate în conformitate cu norme sectoriale specifice. Comisia ar trebui să pună la dispoziție informații privind un site unic, inclusiv o mențiune privind adresa acestuia, unde se pot găsi informațiile privind destinatarii și destinatarii finali.

(21) Pentru a asigura o mai mare claritate și transparență a datelor cu privire la instrumentele financiare executate prin gestiune directă și indirectă, este necesar să se reunească toate cerințele de raportare într-un singur document de lucru care să fie anexat la proiectul de buget.

[1] Directiva 2014/24/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 privind achizițiile publice și de abrogare a Directivei 2004/18/CE (JO L 94, 28.3.2014, p. 65).

(22) În vederea promovării bunelor practici în execuția Fondului european de dezvoltare regională (FEDR), a Fondului social european (FSE), a Fondului de coeziune, a Fondului european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR) și a Fondului european pentru pescuit și afaceri maritime (FEPAM), precum și a Fondului european de garantare agricolă (FEGA), Comisia ar trebui, în scop informativ, să poată pune la dispoziția organismelor responsabile de activități de gestiune și de control un ghid metodologic fără caracter obligatoriu care să prezinte abordarea și strategiile sale de control, inclusiv listele de verificare și exemple de bune practici. Ghidul respectiv ar trebui actualizat ori de câte ori este necesar.

(23) Este necesar să se prevadă posibilitatea încheierii de către instituțiile Uniunii a unor acorduri între acestea la nivelul serviciilor, pentru a facilita executarea creditelor acestora și, de asemenea, posibilitatea de a încheia astfel de acorduri între departamentele instituțiilor Uniunii, organele Uniunii, oficiile europene, organele sau persoanele cărora li se încredințează punerea în aplicare a unor acțiuni specifice în cadrul politicii externe și de securitate comune (PESC) în temeiul titlului V din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE) și Biroul secretarului general al Consiliului superior al școlilor europene pentru prestarea de servicii, furnizarea de produse sau executarea de lucrări sau executarea contractelor imobiliare.

(24) Este oportun să se stabilească procedura pentru înființarea de noi oficii europene și să se stabilească o distincție între sarcinile obligatorii și neobligatorii ale unor astfel de oficii. Ar trebui introdusă posibilitatea ca instituțiile Uniunii, organele Uniunii și alte oficii europene să delege competențele de ordonator de credite directorului unui oficiu european. Oficiile europene ar trebui, de asemenea, să aibă posibilitatea de a încheia acorduri la nivelul serviciilor pentru prestarea de servicii, furnizarea de produse sau executarea de lucrări sau executarea contractelor imobiliare. Este o să se stabilească norme specifice pentru ținerea de evidențe contabile, dispoziții de autorizare a contabilului Comisiei să delege o parte din sarcinile sale personalului acestor oficii, precum și proceduri de operare pentru conturile bancare pe care Comisia ar trebui să poată să le deschidă în numele unui oficiu european.

(25) Pentru a îmbunătăți eficacitatea agențiilor executive din punctul de vedere al costurilor și având în vedere experiența practică dobândită cu alte organe ale Uniunii, ar trebui să existe posibilitatea de a încredința contabilului Comisiei toate sarcinile contabilului agenției executive în cauză sau o parte a acestor sarcini.

(26) Din motive de securitate juridică, este necesar să se clarifice faptul că directorii agențiilor executive acționează în calitate de ordonatori de credite delegați atunci când gestionează creditele operaționale ale programelor delegate agențiilor lor. Pentru a asigura un impact maxim al creșterilor de eficiență care decurg din centralizarea globală a anumitor servicii de sprijin ar trebui să se prevadă în mod explicit posibilitatea ca agențiile executive să execute cheltuielile administrative.

(27) Este necesar să se stabilească norme privind competențele și responsabilitățile actorilor financiari, în special ale ordonatorilor de credite și ale contabililor.

(28) Parlamentul European, Consiliul, Curtea de Conturi și contabilul Comisiei ar trebui să fie informați cu privire la numirea sau încetarea exercitării funcției a unui ordonator de credite delegat, a unui auditor intern și a unui contabil, în termen de două săptămâni de la o astfel de numire sau încetare a exercitării funcției.

(29) Ordonatorii de credite ar trebui să fie pe deplin responsabili de toate operațiunile de venituri și de cheltuieli efectuate sub autoritatea lor și de sistemele de control intern, și ar trebui să fie trași la răspundere pentru acțiunile lor, printre altele, dacă este necesar, prin proceduri disciplinare.

(30) Ar trebui, de asemenea, să se stabilească sarcinile, responsabilitățile și principiile procedurilor de urmat de către ordonatorii de credite. Ordonatorii de credite delegați ar trebui să se asigure că ordonatorii de credite subdelegați și personalul lor primesc informații și formare privind standardele de control, precum și metodele și tehnicile respective și că sunt luate măsuri pentru a asigura funcționarea sistemului de control. Ordonatorul de credite delegat ar trebui să raporteze instituției Uniunii de care aparține cu privire la modul de îndeplinire a sarcinilor sub forma unui raport anual. Raportul respectiv ar trebui să includă informațiile financiare și de gestiune necesare pentru a sprijini declarația de asigurare a ordonatorului în cauză referitoare la îndeplinirea funcțiilor sale, inclusiv informațiile privind performanța generală a operațiunilor efectuate. Documentele justificative referitoare la operațiunile efectuate ar trebui păstrate pentru cel puțin cinci ani. Diversele forme de proceduri de negociere pentru atribuirea contractelor de achiziții publice ar trebui să facă obiectul unui raport special din partea ordonatorului de credite delegat adresat instituției Uniunii în cauză și al unui raport de la respectiva instituție a Uniunii către Parlamentul European și Consiliu, întrucât procedurile respective reprezintă derogări de la procedurile obișnuite de atribuire.

(31) Ar trebui să fie luat în considerare rolul dublu al șefilor de delegații ale Uniunii, precum și al adjuncților, în absența acestora, de ordonatori de credite subdelegați pentru Serviciul European de Acțiune Externă (SEAE) și, în ceea ce privește creditele operaționale, pentru Comisie.

(32) Delegarea de către Comisie a competențelor de execuție bugetară pentru creditele operaționale înscrise în propria sa secțiune din buget către adjuncții șefilor de delegații ale Uniunii ar trebui să fie limitată la situațiile în care executarea respectivelor sarcini de către adjuncții șefilor de delegații ale Uniunii este strict necesară pentru a asigura continuitatea activității pe durata absenței șefilor de delegații ale Uniunii. Adjuncțiilor șefilor de delegații ale Uniunii nu ar trebui să li se permită să exercite respectivele competențe în mod sistematic sau din motive care țin de diviziunea activității interne.

(33) Contabilul ar trebui să fie responsabil cu buna executare a plăților, cu încasarea veniturilor și cu recuperarea creanțelor. Contabilul ar trebui să gestioneze trezoreria, conturile bancare și dosarele terților, să țină evidența contabilă și să fie responsabil cu întocmirea situațiilor financiare ale instituțiilor Uniunii. Contabilul Comisiei ar trebui să fie singura persoană care are dreptul să stabilească normele contabile și planurile de conturi armonizate, în timp ce contabilii tuturor celorlalte instituții ale Uniunii ar trebui să stabilească procedurile contabile aplicabile în instituțiile lor.

(34) De asemenea, ar trebui să se definească modalitățile de numire și de încetare a exercitării funcției privind contabilul.

(35) Contabilul ar trebui să instituie proceduri prin care să se asigure că nici conturile deschise pentru gestionarea trezoreriei și nici conturile de avans nu au sold debitor.

(36) Ar trebui stabilite condițiile de utilizare a conturilor de avans, un sistem de gestiune care constituie o excepție de la procedurile bugetare uzuale și care se referă numai la sume limitate și ar trebui precizate sarcinile și responsabilitățile administratorilor conturilor de avans, precum și cele ale ordonatorului de credite și ale contabilului în ceea ce privește controlul conturilor de avans. Curtea de Conturi ar trebui informată cu privire la orice numire a unui administrator al contului de avans. Din motive de eficiență, în delegațiile Uniunii ar trebui să se constituie conturi de avans pentru creditele înscrise atât în secțiunile din buget aferente Comisiei, cât și în cele ale SEAE. De asemenea, este oportun să se permită, în condiții specifice, utilizarea conturilor de avans în delegațiile Uniunii pentru plățile cu o valoare limitată, conform procedurilor bugetare. În ceea ce privește numirea administratorilor conturilor de avans ar trebui să fie posibil ca aceștia să fie selectați și din rândul personalului angajat de Comisie în domeniul operațiunilor de ajutor pentru gestionarea crizelor și a celor de ajutor umanitar ori de câte ori nu există personal disponibil în cadrul Comisiei care intră sub incidența Statutului funcționarilor Uniunii Europene și Regimului aplicabil celorlalți agenți ai Uniunii, stabilite în Regulamentul (CEE, Euratom, CECO) nr. 259/68 al Consiliului[1] (denumit în continuare „Statutul funcționarilor”).

[1] JO L 56, 4.3.1968, p. 1.

(37) Pentru a ține cont de situația existentă în domeniul operațiunilor de ajutor pentru gestionarea crizelor și a celor de ajutor umanitar ori de câte ori nu există personal disponibil în cadrul Comisiei care intră sub incidența Statutului funcționarilor, precum și de dificultățile tehnice de a avea toate angajamentele juridice semnate de ordonatorul de credite competent, ar trebui să se permită personalului angajat de Comisie în acest domeniu să își asume angajamente juridice cu o valoare foarte mică, de până la 2 500 EUR, care sunt legate de plățile efectuate din conturile de avans, iar șefilor de delegații ale Uniunii sau adjuncților acestora să își asume angajamente juridice la solicitarea ordonatorului de credite competent al Comisiei.

(38) Odată definite sarcinile și responsabilitățile actorilor financiari, aceștia pot fi ținuți răspunzători numai în condițiile prevăzute de Statutul funcționarilor. În cadrul instituțiilor Uniunii au fost constituite grupuri specializate în domeniul neregulilor financiare în temeiul Regulamentului (UE, Euratom) nr. 966/2012. Însă, având în vedere numărul limitat de cazuri care le sunt prezentate, precum și din motive de eficiență, este oportun ca funcțiile lor să fie transferate unui grup interinstituțional instituit în temeiul regulamentului menționat (denumit în continuare „grupul”). Grupul ar trebui să fie creat cu scopul de a evalua cererile și de a emite recomandări cu privire la nevoia de a lua decizii privind excluderea și impunerea de sancțiuni financiare în cazurile care îi sunt sesizate de Comisie sau de alte instituții și organe ale Uniunii, fără a aduce atingere autonomiei administrative a acestora în ceea ce privește personalul lor. Respectivul transfer vizează și evitarea dublării eforturilor și reducerea riscurilor de conflict între recomandări sau avize, în cazurile în care sunt implicați atât un operator economic, cât și un membru al personalului unei instituții sau al unui organ al Uniunii. Este necesar să se mențină procedura prin care un ordonator de credite să poată solicita confirmarea unei instrucțiuni despre care consideră că implică nereguli sau pe care o consideră contrară principiului bunei gestiuni financiare, fiind astfel exonerat de orice răspundere. Componența grupului ar trebui modificată atunci când îndeplinește acest rol. Grupul nu ar trebui să aibă competențe de investigare.

(39) În ceea ce privește veniturile, este necesar să se abordeze ajustările negative ale resurselor proprii reglementate de Regulamentul (UE, Euratom) nr. 609/2014 al Consiliului[1]. Cu excepția cazului resurselor proprii, este necesar să se mențină sarcinile existente și controalele care țin de responsabilitatea ordonatorilor de credite în diferitele etape ale procedurii: întocmirea unei estimări a creanțelor, emiterea ordinelor de recuperare, expedierea notei de debit care informează debitorul cu privire la constatarea creanței și decizia, dacă este necesar, de a renunța la creanță în conformitate cu criteriile care garantează respectarea bunei gestiuni financiare pentru a asigura o colectare eficientă a veniturilor.

(40) Ordonatorul de credite ar trebui să poată să renunțe total sau parțial la recuperarea unei creanțe constatate în cazul în care debitorul face obiectul unor proceduri de insolvență, astfel cum sunt definite în Regulamentul (UE) 2015/848 al Parlamentului European și al Consiliului[2], în special în cazul acordurilor amiabile, al concordatelor și al altor proceduri similare.

(41) Ar trebui stabilite dispoziții speciale privind procedurile de ajustare sau de reducere la zero a unei estimări a creanței.

---

[1] Regulamentul (UE, Euratom) nr. 609/2014 al Consiliului din 26 mai 2014 privind metodele și procedura de punere la dispoziție a resurselor proprii tradiționale și a resurselor proprii bazate pe TVA și pe VNB și privind măsurile pentru a răspunde necesităților trezoreriei (JO L 168, 7.6.2014, p. 39).

[2] Regulamentul (UE) 2015/848 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 mai 2015 privind procedurile de insolvență (JO L 141, 5.6.2015, p. 19).

(42) Este necesar să se clarifice momentul înscrierii în buget a sumelor încasate din amenzi și alte sancțiuni, precum și a oricăror dobânzi acumulate sau a altor venituri generate de acestea.

(43) Ținând seama de evoluțiile recente de pe piețele financiare și de rata dobânzii aplicată de Banca Centrală Europeană (BCE) pentru principalele sale operațiuni de refinanțare, este necesar să se revizuiască dispozițiile privind rata dobânzii pentru amenzi sau alte sancțiuni și să se prevadă norme în cazul în care se înregistrează o rată negativă a dobânzii.

(44) Pentru a reflecta natura specifică a creanțelor care constau în amenzi sau alte sancțiuni impuse de instituțiile Uniunii în temeiul TFUE sau al Tratatului de instituire a Comunității Europene a Energiei Atomice (Tratatul Euratom), este necesar să se introducă dispoziții specifice privind ratele dobânzii aplicabile sumelor datorate, dar încă neplătite, în cazul în care astfel de sume sunt majorate de Curtea de Justiție a Uniunii Europene.

(45) Normele privind recuperările ar trebui să fie atât clarificate, cât și consolidate. În special, ar trebui să se precizeze că contabilul trebuie să recupereze cuantumuri prin compensare și în raport cu cuantumurile datorate debitorului de către o agenție executivă atunci când execută bugetul.

(46) Pentru a garanta securitatea juridică și transparența, ar trebui stabilite normele referitoare la termenele în care urmează să se transmită o notă de debit.

(47) Pentru a asigura gestionarea activelor, vizându-se, totodată, generarea unui randament pozitiv, este necesar ca cuantumurile referitoare la amenzi sau alte sancțiuni impuse în temeiul TFUE sau al Tratatului Euratom, cum ar fi amenzile în domeniul concurenței care sunt contestate, să fie încasate provizoriu și să se investească în active financiare și să se stabilească destinația profitului obținut din aceste investiții. Întrucât Comisia nu este singura instituție a Uniunii care are dreptul de a impune amenzi sau alte sancțiuni, este necesar să se stabilească dispoziții privind astfel de amenzi sau alte sancțiuni impuse de alte instituții ale Uniunii și să se stabilească norme pentru recuperarea lor care ar trebui să fie echivalente cu cele aplicabile Comisiei.

(48) Pentru a se garanta faptul că toate informațiile necesare pentru adoptarea deciziilor de finanțare se află la dispoziția Comisiei, este necesar să se stabilească cerințele minime referitoare la conținutul deciziilor de finanțare privind granturile, achizițiile, fondurile fiduciare ale Uniunii pentru acțiuni externe (denumite în continuare „fonduri fiduciare ale Uniunii”), premiile, instrumentele financiare, mecanismele de finanțare mixtă și garanțiile bugetare. În același timp, pentru a oferi o perspectivă pe termen mai lung destinatarilor potențiali, este necesar să se permită adoptarea deciziilor de finanțare pe o perioadă mai mare de un exercițiu financiar, specificând în același timp că punerea în aplicare se efectuează sub rezerva disponibilității creditelor bugetare pentru exercițiile financiare respective. În plus, este necesar să se reducă numărul de elemente necesare pentru decizia de finanțare. În sensul obiectivului simplificării, decizia de finanțare ar trebui să constituie, în același timp, un program de lucru anual sau multianual. Întrucât contribuțiile la organele Uniunii menționate la articolele 70 și 71 sunt deja stabilite în buget, nu ar trebui să fie obligatorie adoptarea unei anumite decizii de finanțare în acest sens.

(49) În ceea ce privește cheltuielile, relația dintre deciziile de finanțare, angajamentele bugetare globale și angajamentele bugetare individuale, precum și conceptele de angajament bugetar și juridic ar trebui clarificate pentru a stabili un cadru cât mai precis pentru diferitele faze de execuție a bugetului.

(50) Pentru a ține seama în special de numărul de angajamente juridice asumate de către delegațiile Uniunii și de către reprezentanțele Uniunii și de fluctuațiile cursului de schimb cu care acestea se confruntă, ar trebui să se poată aplica angajamente bugetare provizorii și în cazurile în care beneficiarii finali și cuantumurile sunt cunoscute.

(51) În ceea ce privește tipologia plăților pe care le pot efectua ordonatorii de credite, ar trebui clarificate diferitele tipuri de plăți, în conformitate cu principiul bunei gestiuni financiare. Normele de lichidare a plăților de prefinanțare ar trebui clarificate în continuare, în special în situațiile în care nu este posibilă lichidarea intermediară. În acest scop, în angajamentele juridice asumate ar trebui introduse dispoziții adecvate.

(52) Prezentul regulament ar trebui să stipuleze că plățile trebuie să fie efectuate în termenele specificate și că, în cazul nerespectării unor astfel de termene, creditorii vor avea dreptul la dobânzi penalizatoare care urmează a fi imputate din buget, mai puțin în cazul statelor membre, a Băncii Europene de Investiții (BEI) și a Fondului european de investiții (FEI).

(53) Este oportun ca dispozițiile privind lichidarea și ordonanțarea cheltuielilor să fie integrate într-un singur articol și să se introducă o definiție a dezangajărilor. Deoarece tranzacțiile se efectuează în sisteme computerizate, semnarea unei mențiuni „bun de plată” pentru a exprima decizia de lichidare ar trebui să fie înlocuită cu o semnătură electronică securizată, cu excepția unui număr limitat de cazuri. Este, de asemenea, necesar să se clarifice faptul că lichidarea cheltuielilor se aplică tuturor costurilor eligibile, inclusiv costurilor care nu sunt asociate cu o cerere de plată, precum în cazul pentru lichidarea prefinanțărilor.

(54) Pentru a reduce complexitatea, a raționaliza normele existente și a îmbunătăți lizibilitatea prezentului regulament, ar trebui stabilite norme comune mai multor instrumente de execuție bugetară. Din aceste motive, anumite dispoziții ar trebui regrupate, modul de redactare și domeniul de aplicare al altor dispoziții ar trebui aliniate, iar repetițiile inutile și referințele încrucișate ar trebui eliminate.

(55) Fiecare instituție a Uniunii ar trebui să înființeze un comitet de monitorizare a auditurilor interne însărcinat cu asigurarea independenței auditorului intern, monitorizarea calității activității de audit intern și asigurarea faptului că serviciile sale iau în considerare în mod adecvat recomandările auditului intern și extern și le dau curs. Componența respectivului comitet de monitorizare a auditurilor interne ar trebui să fie stabilită de fiecare instituție a Uniunii în parte, ținând seama de autonomia sa organizațională și de importanța consilierii din partea experților independenți.

(56) Ar trebui pus un accent mai mare pe performanța și rezultatele proiectelor finanțate din buget. Prin urmare, în afară de formele de contribuție din partea Uniunii deja bine stabilite (rambursarea costurilor eligibile suportate efectiv, costurile unitare, sumele forfetare și finanțarea la rate forfetare), este oportun să se definească o formă suplimentară de finanțare, care să nu fie legată de costurile operațiunilor relevante. Forma suplimentară de finanțare ar trebui să se bazeze pe îndeplinirea anumitor condiții *ex ante* sau pe rezultatele obținute, măsurate prin raportare la jaloane stabilite anterior sau prin indicatori de performanță.

(57) În cazul în care efectuează evaluări ale capacității operaționale și financiare a destinatarilor fondurilor Uniunii sau ale sistemelor și procedurilor acestora, Comisia ar trebui să fie în măsură să se bazeze pe evaluările deja realizate de ea însăși, de alte entități sau donatori, cum ar fi agențiile naționale și organizațiile internaționale, pentru a evita duplicarea evaluărilor acelorași destinatari. Ar trebui să se recurgă la posibilitatea de a recunoaște valabilitatea transversală a evaluărilor efectuate de alte entități în cazul în care astfel de evaluări au fost realizate respectându-se condiții echivalente celor prevăzute în prezentul regulament pentru metoda de execuție aplicabilă. Prin urmare, pentru a stimula recunoașterea valabilității transversale a evaluărilor între donatori, Comisia ar trebui să promoveze recunoașterea standardelor recunoscute la nivel internațional sau a celor mai bune practici internaționale.

(58) De asemenea, este important să se evite situațiile în care destinatarii fondurilor Uniunii să fie auditați de mai multe ori de către entități diferite în ceea ce privește utilizarea respectivelor fonduri. Prin urmare, ar trebui să fie posibil să se recurgă la audituri deja efectuate de auditori independenți, cu condiția să existe dovezi suficiente ale competenței și independenței acestora și cu condiția ca activitatea de audit să se bazeze pe standarde de audit acceptate la nivel internațional care să ofere o asigurare rezonabilă și ca auditurile respective să fi fost efectuate cu privire la situațiile financiare și la rapoartele care descriu modul în care a fost utilizată contribuția din partea Uniunii. Astfel de audituri ar trebui să constituie așadar baza asigurării globale cu privire la utilizarea fondurilor Uniunii. În acest scop, este important să se garanteze faptul că raportul auditorului independent și documentația de audit aferentă sunt puse, la cerere, la dispoziția Parlamentului European, a Comisiei, a Curții de Conturi și a autorităților de audit ale statelor membre.

(59) Pentru a recurge la evaluări și audituri și pentru a reduce sarcina administrativă asupra persoanelor și entităților care primesc fonduri din partea Uniunii, este important să se garanteze că orice informație deja disponibilă la nivelul instituțiilor Uniunii, al autorităților de management sau al altor organisme și entități care execută fonduri ale Uniunii este reutilizată pentru a evita cererile multiple adresate destinatarilor sau beneficiarilor.

(60) Pentru a oferi un mecanism de cooperare pe termen lung cu destinatarii, ar trebui să se prevadă posibilitatea de a semna acorduri-cadru de parteneriat financiar. Parteneriatele-cadru financiare ar trebui să fie puse în aplicare prin intermediul unor granturi sau prin acorduri de contribuție cu persoane și entități care execută fonduri ale Uniunii. În acest scop, ar trebui specificat conținutul minim al acestor acorduri de contribuție. Parteneriatele-cadru financiare nu ar trebui să restrângă în mod nejustificat accesul la finanțare din partea Uniunii.

(61) Condițiile și procedurile pentru suspendarea, rezilierea sau reducerea unei contribuții a Uniunii ar trebui armonizate la nivelul diferitelor instrumente de execuție bugetară cum ar fi granturi, achiziții, gestiune indirectă, premii etc. Ar trebui definite motivele unei astfel de suspendări, rezilieri sau reduceri.

(62) Prin prezentul regulament ar trebui să se stabilească perioade standard în care documentele referitoare la contribuțiile din partea Uniunii ar trebui să fie păstrate de către destinatari, astfel încât să se evite cerințele contractuale divergente sau disproporționate, dar să existe suficient timp pentru a permite Comisiei, Curții de Conturi și Oficiului European de Luptă Antifraudă (OLAF) să aibă acces la datele și documentele respective și să efectueze verificările *ex post* și auditurile. În plus, orice persoană sau entitate care primește fonduri din partea Uniunii ar trebui să aibă obligația de a coopera în scopul protejării intereselor financiare ale Uniunii.

(63) Pentru a furniza informații adecvate participanților și destinatarilor și pentru a se asigura că aceștia au posibilitatea de a-și exercita dreptul la apărare, participanților și destinatarilor ar trebui să li se permită să își prezinte observațiile înainte de adoptarea oricărei măsuri care le afectează în mod negativ drepturile și aceștia ar trebui să fie informați cu privire la căile de atac de care dispun pentru a contesta o asemenea măsură.

(64) În scopul de a proteja interesele financiare ale Uniunii, Comisia ar trebui să instituie un sistem unic de detectare timpurie și de excludere.

(65) Sistemul de detectare timpurie și de excludere ar trebui să se aplice participanților, destinatarilor, entităților pe ale căror capacități intenționează să se bazeze candidatul sau ofertantul, subcontractanților unui contractant, oricărei persoane sau entități care primește fonduri din partea Uniunii în cazul în care bugetul este executat prin gestiune indirectă, oricărei persoane sau entități care primește fonduri din partea Uniunii prin intermediul instrumentelor financiare executate prin gestiune directă, participanților sau destinatarilor despre care au furnizat informații entitățile care execută bugetul prin gestiune partajată și sponsorilor.

(66) Ar trebui să se clarifice faptul că, în cazul în care decizia de a înscrie o persoană sau o entitate în baza de date a sistemului de detectare timpurie și de excludere este luată pe baza unei situații de excludere referitoare la o persoană fizică sau juridică care face parte din organul administrativ, de conducere sau de control al persoanei sau al entității respective ori care are competențe de reprezentare, de decizie sau de control în ceea ce privește persoana sau entitatea respectivă ori ale unei persoane fizice sau juridice care își asumă o răspundere nelimitată pentru datoriile persoanei sau entității respective ori ale unei persoane fizice care este esențială pentru atribuire sau pentru executarea angajamentului juridic, informațiile înregistrate în baza de date trebuie să includă informațiile privind persoanele menționate.

(67) Decizia privind excluderea unei persoane sau entități de la participarea la procedurile de atribuire sau impunerea unei sancțiuni financiare în sarcina unei persoane sau a unei entități, precum și decizia privind publicarea informațiilor aferente ar trebui să fie luate de ordonatorii de credite competenți, având în vedere autonomia lor în materie administrativă. În absența unei hotărâri definitive sau a unei decizii administrative definitive, precum și în cazurile referitoare la o nerespectare gravă a contractului, ordonatorii de credite competenți ar trebui să ia decizia pe baza unei încadrări juridice preliminare, ținând cont de recomandarea grupului. Grupul ar trebui, de asemenea, să evalueze durata unei excluderi în cazurile în care durata nu a fost stabilită prin hotărârea definitivă sau prin decizia administrativă definitivă.

(68) Rolul grupului ar trebui să fie acela de a asigura operarea coerentă a sistemului de excludere. Grupul ar trebui să fie compus dintr-un președinte permanent, doi reprezentanți ai Comisiei și un reprezentant al ordonatorului de credite solicitant.

(69) Încadrarea juridică preliminară nu aduce atingere evaluării finale a conduitei persoanei sau entității în cauză de către autoritățile competente ale statelor membre în temeiul dreptului intern. În consecință, recomandarea grupului, precum și decizia ordonatorului de credite competent ar trebui să fie revizuită în urma notificării unei astfel de evaluări finale.

(70) O persoană sau o entitate ar trebui să fie exclusă de către ordonatorul de credite competent atunci când s-a stabilit printr-o hotărâre definitivă sau o decizie administrativă definitivă că persoana sau entitatea se face vinovată de abatere profesională gravă, de nerespectarea, intenționată sau nu, a obligațiilor legate de plata contribuțiilor la fondul asigurărilor sociale sau a impozitelor, de înființarea unei entități într-o altă jurisdicție cu intenția de a eluda obligațiile fiscale, sociale sau orice altă obligație juridică, de fraudarea bugetului, de corupție, de conduită legată de o organizație infracțională, de spălare de bani sau finanțarea terorismului, de infracțiuni teroriste sau infracțiuni în legătură cu activitățile teroriste, de exploatarea prin muncă a copiilor sau de alte infracțiuni privind traficul de persoane ori de comiterea unor nereguli. De asemenea, o persoană sau o entitate ar trebui să fie exclusă în situațiile de nerespectare gravă a unui angajament juridic sau de faliment.

(71) Atunci când ia o decizie cu privire la excluderea unei persoane sau a unei entități sau la impunerea unei sancțiuni financiare în sarcina unei persoane sau unei entități și la publicarea informațiilor aferente, ordonatorul de credite competent ar trebui să asigure respectarea principiului proporționalității ținând cont, în special, de gravitatea situației, de impactul său bugetar, de perioada scursă de la respectiva conduită, de durata conduitei și de caracterul repetitiv al acesteia, de caracterul intenționat al conduitei sau de gradul de neglijență arătat și de măsura în care persoana sau entitatea colaborează cu autoritatea competentă relevantă și de contribuția respectivei persoane sau entități la investigație.

(72) De asemenea, ordonatorul de credite competent ar trebui să aibă posibilitatea de a exclude o persoană sau o entitate în cazul în care o persoană fizică sau juridică care își asumă o răspundere nelimitată pentru datoriile operatorului economic este în faliment sau într-o situație similară de insolvență sau respectiva persoană fizică sau juridică nu își îndeplinește obligațiile de plată a contribuțiilor la asigurările sociale sau a impozitelor, în cazul în care astfel de situații au un impact asupra situației financiare a operatorului economic respectiv.

(73) O persoană sau o entitate nu ar trebui să facă obiectul unei decizii de excludere atunci când a luat măsuri corective, demonstrându-și astfel fiabilitatea. Posibilitatea respectivă nu ar trebui să se aplice în cazul celor mai grave activități infracționale.

(74) Având în vedere principiul proporționalității, ar trebui să se stabilească o distincție între cazurile în care se poate impune o sancțiune financiară ca alternativă la excludere, pe de o parte, și cazurile în care gravitatea conduitei destinatarului în cauză în legătură cu încercarea de a obține nejustificat fonduri ale Uniunii justifică impunerea unei sancțiuni financiare în plus față de excludere, astfel încât să se asigure un efect disuasiv, pe de altă parte. De asemenea, ar trebui definit cuantumul maxim al sancțiunii financiare care poate să fie impusă de autoritatea contractantă.

(75) O sancțiune financiară ar trebui impusă numai unui destinatar, și nu unui participant, întrucât cuantumul sancțiunii financiare care urmează să fie impusă este calculat pe baza valorii angajamentului juridic în cauză.

(76) Posibilitatea de a lua decizii de excludere sau de a impune sancțiuni financiare este independentă de posibilitatea de a aplica sancțiuni contractuale, cum ar fi daunele-interese.

(77) Durata unei excluderi ar trebui să fie limitată în timp, la fel ca în cazul Directivei 2014/24/UE, și ar trebui să respecte principiul proporționalității.

(78) Este necesar să se stabilească data de început și durata termenului de prescripție pentru luarea deciziilor de excludere sau impunerea sancțiunilor financiare.

(79) Este important să se poată consolida efectul disuasiv obținut prin excludere și prin sancțiunea financiară. În acest sens, efectul disuasiv ar trebui consolidat prin posibilitatea de a publica informațiile referitoare la excludere și/sau la sancțiunea financiară, cu respectarea cerințelor privind protecția datelor stabilite în Regulamentele (CE) nr. 45/2001 și (UE) 2016/679. O astfel de publicare ar trebui să contribuie la asigurarea nerepetării aceleiași conduite. Din motive de securitate juridică și în conformitate cu principiul proporționalității, ar trebui să se specifice situațiile în care nu ar trebui să aibă loc o publicare. În evaluarea sa, ordonatorul de credite competent ar trebui să țină cont de eventualele recomandări din partea grupului. În ceea ce privește persoanele fizice, datele cu caracter personal ar trebui să fie publicate doar în circumstanțe excepționale, justificate de gravitatea conduitei sau de impactul acesteia asupra intereselor financiare ale Uniunii.

(80) Informațiile referitoare la o excludere sau la o sancțiune financiară ar trebui publicate doar în anumite cazuri precum cele de abatere profesională gravă, fraudă, deficiențe semnificative în respectarea principalelor obligații ale unui angajament juridic finanțat din buget sau în cazul unei nereguli, ori în cazul înființării unei entități într-o altă jurisdicție cu intenția de a eluda obligațiile fiscale, sociale sau orice altă obligație juridică.

(81) Criteriile de excludere ar trebui să fie disociate în mod clar de criteriile care antrenează o posibilă respingere din cadrul unei proceduri de atribuire.

(82) Informațiile privind detectarea timpurie a riscurilor și privind deciziile de excludere și de impunere a unor sancțiuni financiare unei persoane sau unei entități ar trebui centralizate. În acest sens, informațiile aferente ar trebui stocate într-o bază de date instituită și gestionată de Comisie, în calitate de proprietar al sistemului centralizat. Acest sistem ar trebui să funcționeze în conformitate cu dreptul la respectarea vieții private și la protecția datelor cu caracter personal.

(83) Deși Comisiei ar trebui să îi revină responsabilitatea de a institui și de a opera sistemul de detectare timpurie și de excludere, alte instituții și organe ale Uniunii, precum și toate persoanele și entitățile care execută fondurile Uniunii prin gestiune directă, partajată și indirectă ar trebui să participe la respectivul sistem prin transmiterea informațiilor relevante către Comisie. Ordonatorul de credite competent și grupul ar trebui să garanteze dreptul la apărare al persoanei sau entității. Același drept ar trebui să fie acordat persoanei sau entității în contextul unei detectări timpurii, în cazul în care o acțiune preconizată de ordonatorul de credite ar putea afecta negativ drepturile persoanei sau ale entității vizate. În cazuri de fraudă, corupție sau orice altă activitate ilegală care afectează interesele financiare ale Uniunii care nu fac încă obiectul unei hotărâri definitive, ordonatorul de credite competent ar trebui să poată amâna notificarea persoanei sau entității iar grupul ar trebui să poată amâna dreptul persoanei sau entității de a-și prezenta observațiile. O astfel de amânare ar trebui să fie justificată doar în cazul în care există motive legitime puternice de păstrare a confidențialității investigației sau al procedurilor judiciare naționale.

(84) Curții de Justiție a Uniunii Europene ar trebui să i se confere competența judecării pe fond în ceea ce privește deciziile de excludere și sancțiunile financiare impuse în temeiul prezentului regulament, în conformitate cu articolul 261 din TFUE.

(85) Pentru a facilita protecția intereselor financiare ale Uniunii în cadrul tuturor metodelor de execuție bugetară, persoanele și entitățile implicate în execuția bugetului prin gestiune partajată și indirectă ar trebui să poată ține cont, după caz, de excluderile decise de ordonatorii de credite la nivelul Uniunii.

(86) Prezentul regulament ar trebui să încurajeze obiectivul de e-guvernare, în special folosirea datelor electronice în schimbul de informații dintre instituțiile Uniunii și terți.

(87) Progresele înregistrate în direcția schimbului electronic de informații și a transmiterii electronice a documentelor, inclusiv în ceea ce privește achizițiile publice electronice, după caz, care constituie o măsură majoră de simplificare, ar trebui să fie însoțite de condiții clare de acceptare a sistemelor care urmează să fie utilizate, astfel încât să se instituie un mediu solid din punct de vedere juridic, menținându-se totodată flexibilitatea gestionării fondurilor Uniunii pentru participanți, destinatari și ordonatorii de credite, astfel cum se prevede în prezentul regulament.

(88) Ar trebui stabilite normele privind componența și sarcinile comitetului responsabil cu evaluarea documentelor aferente cererii în cazul procedurilor de achiziții, al procedurilor de acordare a granturilor și al concursurilor cu premii. Ar trebui să fie posibil ca comitetul să includă experți externi dacă această posibilitate este prevăzută în actul de bază.

(89) În conformitate cu principiul bunei administrări, ordonatorul de credite ar trebui să solicite clarificări sau documentele lipsă, respectând în același timp principiul egalității de tratament și fără modificarea substanțială a documentelor aferente cererii. Ordonatorul de credite ar trebui să aibă posibilitatea de a decide să nu procedeze astfel numai în cazuri justificate în mod corespunzător. În plus, ordonatorul de credite ar trebui să aibă posibilitatea de a corecta o eroare materială evidentă sau de a solicita participantului să o corecteze.

(90) Buna gestiune financiară ar trebui să impună Comisiei să se protejeze prin solicitarea de garanții în etapa plății prefinanțărilor. Obligația contractanților și a beneficiarilor de a depune garanții nu ar trebui să fie automată, ci ar trebui să se bazeze pe o analiză a riscurilor. Dacă, în cursul execuției, ordonatorul de credite constată că un garant nu este sau nu mai este autorizat să emită garanții în conformitate cu legislația națională aplicabilă, ordonatorul de credite ar trebui să aibă posibilitatea de a solicita înlocuirea garanției.

(91) Diferitele seturi de norme privind gestiunea directă și indirectă, în special în ceea ce privește conceptul de „sarcini de execuție bugetară”, au creat confuzie și au implicat riscul de erori de calificare atât pentru Comisie, cât și pentru partenerii săi și ar trebui, prin urmare, să fie simplificate și armonizate.

(92) Dispozițiile referitoare la evaluarea *ex ante* a pilonilor cu privire la persoanele și entitățile care execută fonduri ale Uniunii prin gestiune indirectă ar trebui revizuite pentru a permite Comisiei să se bazeze cât mai mult posibil pe sistemele, normele și procedurile respectivelor persoane și entități care au fost considerate echivalente celor utilizate de Comisie. În plus, este important să se clarifice faptul că, în cazul în care evaluarea evidențiază existența unor domenii în care procedurile existente nu sunt suficiente pentru a proteja interesele financiare ale Uniunii, Comisia ar trebui să poată semna acorduri de contribuție luând totodată măsuri de supraveghere adecvate. De asemenea, este important să se clarifice care sunt cazurile în care Comisia poate decide să nu solicite o evaluare *ex ante* a pilonilor pentru a semna acorduri de contribuție.

(93) Remunerația persoanelor și entităților care execută bugetul ar trebui, atunci când este relevant și posibil, să fie bazată pe performanță.

(94) Comisia încheie parteneriate cu țările terțe prin intermediul acordurilor de finanțare. Este important să se clarifice conținutul unor astfel de acorduri de finanțare, în special pentru acele părți ale unei acțiuni care sunt puse în aplicare de țara terță prin gestiune indirectă.

(95) Este important să se recunoască natura specifică a mecanismelor sau platformelor de finanțare mixtă în cazul în care Comisia combină contribuția sa cu cea a instituțiilor de finanțare și să se clarifice aplicarea dispozițiilor privind instrumentele financiare și garanțiile bugetare.

(96) Normele privind achizițiile și principiile aplicabile contractelor de achiziții publice atribuite de instituțiile Uniunii pe cont propriu ar trebui să se bazeze pe normele prevăzute în Directiva 2014/23/UE a Parlamentului European și a Consiliului[1] și în Directiva 2014/24/UE.

(97) În cazul contractelor mixte, ar trebui clarificată metodologia utilizată de autoritățile contractante pentru determinarea normelor aplicabile.

(98) Măsurile de publicitate *ex ante* și *ex post* necesare pentru lansarea unei proceduri de achiziții ar trebui să fie clarificate în cazul contractelor cu o valoare mai mare sau egală cu pragurile stabilite în Directiva 2014/24/UE, în cazul contractelor cu o valoare inferioară respectivelor praguri și în cazul contractelor care nu intră sub incidența directivei respective.

(99) Prezentul regulament ar trebui să includă o listă completă a tuturor procedurilor de achiziții la care pot recurge instituțiile Uniunii, indiferent de prag.

(100) În vederea simplificării administrative și pentru a încuraja participarea întreprinderilor mici și mijlocii (IMM-uri), ar trebui prevăzute proceduri de negociere pentru contractele cu o valoare medie.

[1] Directiva 2014/23/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 privind atribuirea contractelor de concesiune (JO L 94, 28.3.2014, p. 1).

(101) La fel ca în cazul Directivei 2014/24/UE, prezentul regulament ar trebui să permită efectuarea unor consultări ale pieței înainte de a lansa o procedură de achiziții. Pentru a se asigura că un parteneriat pentru inovare este utilizat numai în cazul în care lucrările, produsele sau serviciile dorite nu există pe piață sau ca o activitate de dezvoltare aproape-de-piață, în prezentul regulament ar trebui prevăzută o obligație de a se efectua o astfel de consultare preliminară a pieței înainte de a se utiliza un parteneriat pentru inovare.

(102) Ar trebui să se clarifice contribuția autorităților contractante la protecția mediului și la promovarea dezvoltării durabile, asigurându-se totodată că acestea obțin oferta cea mai avantajoasă din punct de vedere economic pentru contractele încheiate, în special impunând anumite etichete sau utilizând metode de atribuire adecvate.

(103) Pentru a se asigura că, la executarea contractelor, operatorii economici îndeplinesc obligațiile aplicabile de drept al mediului, de drept social și de drept al muncii stabilite prin dreptul Uniunii, în legislația națională, în contractele colective sau în convențiile internaționale în domeniul social și al mediului enumerate în anexa X la Directiva 2014/24/UE, obligațiile respective ar trebui să facă parte din cerințele minime definite de autoritatea contractantă și ar trebui să fie integrate în contractele semnate de autoritatea contractantă.

(104) Este oportun să se identifice și să se trateze în mod separat diferitele cazuri care în mod obișnuit sunt numite situații de „conflict de interese”. Noțiunea de „conflict de interese” ar trebui utilizată exclusiv în cazurile în care o persoană sau o entitate cu responsabilități în ceea ce privește execuția, auditul sau controlul bugetului, un funcționar sau un agent al unei instituții a Uniunii sau o autoritate națională de la orice nivel se află într-o astfel de situație. Încercările de a influența în mod necorespunzător o procedură de atribuire sau de a obține informații confidențiale ar trebui considerate drept o abatere profesională gravă care poate conduce la respingerea din cadrul procedurii de atribuire și/sau la excluderea de la fondurile Uniunii. În plus, operatorii economici s-ar putea afla în situația în care nu ar trebui să fie selectați pentru a executa un contract din cauza unui conflict de interese profesional. De exemplu, o întreprindere nu ar trebui să evalueze un proiect la care a participat sau un auditor nu ar trebui să fie în măsură să auditeze conturile pe care anterior le-a certificat.

(105) În conformitate cu Directiva 2014/24/UE, ar trebui să fie posibil să se verifice dacă un operator economic este exclus, să se aplice criterii de selecție și de atribuire a contractelor, precum și să se verifice conformitatea cu documentele achiziției, indiferent de ordine. Prin urmare, ar trebui să fie posibilă respingerea ofertelor pe baza criteriilor de atribuire fără o verificare prealabilă a ofertantului respectiv în ceea ce privește criteriile de excludere sau de selecție.

(106) Contractele ar trebui să fie atribuite pe baza ofertei celei mai avantajoase din punct de vedere economic, în concordanță cu articolul 67 din Directiva 2014/24/UE.

(107) În interesul securității juridice, este necesar să se clarifice dacă criteriile de selecție sunt strict legate de evaluarea candidaților sau a ofertanților și dacă criteriile de atribuire sunt strict legate de evaluarea ofertelor. În special, calificările și experiența personalului desemnat să execute contractul ar trebui să fie utilizate doar drept criteriu de selecție, și nu drept criteriu de atribuire, deoarece acest lucru ar introduce un risc de suprapunere și de dublă evaluare a aceluiași element. În plus, dacă astfel de calificări și experiență ar fi folosite ca un criteriu de atribuire, orice schimbare în ceea ce privește personalul desemnat să execute contractul, chiar și în cazul în care acest lucru este justificat de motive de boală sau de o schimbare a postului, ar pune sub semnul întrebării condițiile în care a fost atribuit contractul, creând, în felul acesta, insecuritate juridică.

(108) Achizițiile Uniunii ar trebui să aibă ca scop asigurarea utilizării eficace, transparente și adecvate a fondurilor Uniunii, reducând totodată sarcina administrativă a destinatarilor fondurilor Uniunii. În acest sens, achizițiile electronice ar trebui să contribuie la utilizarea mai eficientă a fondurilor Uniunii și ar trebui să îmbunătățească accesul la contracte pentru toți operatorii economici. Toate instituțiile Uniunii care desfășoară proceduri de achiziții ar trebui să publice pe site-urile lor norme clare privind achizițiile, cheltuielile și monitorizarea, precum și toate contractele atribuite, inclusiv valoarea acestora.

(109) Ar trebui să se clarifice existența unei faze de deschidere și a unei evaluări pentru fiecare procedură. O decizie de atribuire ar trebui să fie întotdeauna rezultatul unei evaluări.

(110) Odată cu comunicarea rezultatului unei proceduri, candidații și ofertanții ar trebui să fie informați cu privire la motivele pentru care a fost luată decizia respectivă și să primească o motivare detaliată pe baza conținutului raportului de evaluare.

(111) Întrucât criteriile nu se aplică într-o ordine dată, ofertanții respinși care au prezentat oferte conforme ar trebui să fie informați în legătură cu caracteristicile și cu avantajele relative ale ofertei câștigătoare, în cazul în care solicită acest lucru.

(112) În cazul contractelor-cadru pentru care se reia procedura concurențială, nu ar trebui să existe obligația de a comunica informații unui contractant necâștigător privind caracteristicile și avantajele relative ale ofertei câștigătoare, întrucât primirea unor astfel de informații de către părțile la același contract-cadru de fiecare dată când se reia procedura concurențială ar putea aduce atingere concurenței loiale dintre acestea.

(113) O autoritate contractantă ar trebui să aibă posibilitatea de a anula o procedură de achiziții înainte de semnarea contractului, fără ca ofertanții sau candidații să aibă dreptul de a solicita despăgubiri. Acest lucru nu ar trebui să aducă atingere situațiilor în care autoritatea contractantă a acționat în așa fel încât poate fi ținută răspunzătoare pentru prejudiciile aduse, în conformitate cu principiile generale ale dreptului Uniunii.

(114) La fel ca în cazul Directivei 2014/24/UE, este necesar să se clarifice condițiile în care se poate modifica un contract în cursul executării sale, fără a fi nevoie de o nouă procedură de achiziții. În special, nu ar trebui să fie necesară o nouă procedură de achiziții în cazurile referitoare la modificările de natură administrativă, succesiunea cu titlu universal și aplicarea unor clauze sau opțiuni de revizuire clare și fără echivoc care nu modifică cerințele minime ale procedurii inițiale. O nouă procedură de achiziții ar trebui să fie impusă în cazul în care sunt aduse modificări semnificative contractului inițial, în special cu privire la domeniul de aplicare și la conținutul drepturilor și obligațiilor reciproce ale părților, inclusiv în ceea ce privește distribuirea drepturilor de proprietate intelectuală. Modificările de acest tip denotă intenția părților de a renegocia clauze sau condiții esențiale ale contractului respectiv, în special în cazul în care clauzele sau condițiile modificate ar fi avut o influență asupra rezultatului procedurii dacă ar fi fost incluse în procedura inițială.

(115) Este necesar să se prevadă posibilitatea de a solicita o garanție de bună execuție pentru lucrări, produse și servicii complexe, pentru a asigura respectarea obligațiilor contractuale substanțiale, precum și o bună execuție pe toată durata contractului. De asemenea, este necesar să se prevadă posibilitatea de a solicita o garanție sub forma unei sume de bani reținute pentru a acoperi perioada de răspundere contractuală, în conformitate cu practica obișnuită în sectoarele în cauză.

(116) Pentru a determina pragurile și procedurile aplicabile, este necesar să se clarifice dacă instituțiile Uniunii, agențiile executive și organele Uniunii sunt considerate autorități contractante. Acestea nu ar trebui considerate autorități contractante atunci când efectuează o achiziție de la un organism central de achiziție. În plus, instituțiile Uniunii formează o singură entitate juridică și departamentele acestora nu pot încheia contracte, ci doar acorduri la nivelul serviciilor, între ele.

(117) Este oportun să se includă o trimitere în prezentul regulament la cele două praguri care sunt prevăzute în Directiva 2014/24/UE și care se aplică lucrărilor, produselor și, respectiv, serviciilor. Din motive de simplificare, precum și pentru o bună gestiune financiară, aceste praguri ar trebui, de asemenea, să se aplice contractelor de concesiune, date fiind particularitățile nevoilor în materie de atribuire de contracte ale instituțiilor Uniunii. Prin urmare, o revizuire a respectivelor praguri prevăzute în Directiva 2014/24/UE ar trebui să fie direct aplicabilă achizițiilor efectuate în temeiul prezentului regulament.

(118) În vederea armonizării și simplificării, procedurile standard aplicabile achizițiilor ar trebui, de asemenea, să se aplice achizițiilor prevăzute în cadrul regimului pentru contracte de servicii sociale și alte servicii specifice menționate la articolul 74 din Directiva 2014/24/UE. Prin urmare, pragul pentru achizițiile în regim moderat ar trebui să fie aliniat cu pragul pentru contractele de achiziții de servicii.

(119) Este necesar să se precizeze condițiile de aplicare a perioadei de așteptare care trebuie îndeplinite înainte de semnarea unui contract sau a unui contract-cadru.

(120) Normele aplicabile achizițiilor în domeniul acțiunilor externe ar trebui să fie consecvente cu principiile stabilite în Directivele 2014/23/UE și 2014/24/UE.

(121) Pentru a reduce complexitatea, a raționaliza normele existente și a îmbunătăți lizibilitatea normelor în materie de achiziții, este necesar să se regrupeze dispozițiile generale referitoare la achiziții și dispozițiile specifice aplicabile achizițiilor în domeniul acțiunilor externe și să se elimine repetițiile inutile și referințele încrucișate.

(122) Este necesar să se clarifice care dintre operatorii economici au acces la achizițiile efectuate în temeiul prezentului regulament, în funcție de locul de stabilire al acestora, și să se prevadă în mod explicit posibilitatea unui acces de acest tip și pentru organizațiile internaționale.

(123) Pentru a se realiza un echilibru între nevoia de transparență și o mai mare coerență a normelor privind achizițiile, pe de o parte, și necesitatea de a oferi flexibilitate cu privire la anumite aspecte tehnice legate de respectivele norme, pe de altă parte, normele tehnice privind achizițiile ar trebui să fie stabilite într-o anexă la prezentul regulament, iar competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din TFUE ar trebui să fie delegată Comisiei în ceea ce privește modificările aduse anexei respective.

(124) Este necesar să se clarifice domeniul de aplicare al titlului privind granturile, în special în ceea ce privește tipul de acțiune sau organismul eligibil pentru granturi, precum și în ceea ce privește angajamentele juridice care pot fi utilizate pentru a acoperi granturile. În special, deciziile de grant ar trebui eliminate treptat ca urmare a utilizării limitate a acestora și a introducerii treptate a granturilor electronice. Structura ar trebui să fie simplificată prin mutarea dispozițiilor privind instrumentele care nu sunt granturi în alte părți ale prezentului regulament. Natura organismelor care pot primi granturi de funcționare ar trebui clarificată prin a nu mai face referire la organisme care urmăresc un obiectiv de interes general al Uniunii deoarece respectivele organisme sunt acoperite de noțiunea de organisme care au un obiectiv ce se înscrie în cadrul unei politici a Uniunii și o susține.

(125) Pentru a simplifica procedurile și a îmbunătăți lizibilitatea prezentului regulament, ar trebui simplificate și raționalizate dispozițiile privind conținutul cererilor de grant, al cererii de propuneri și al acordului de grant.

(126) Pentru a facilita punerea în aplicare a acțiunilor finanțate de donatori multipli în cazul în care finanțarea globală a acțiunii nu este cunoscută la data angajamentului contribuției Uniunii, este necesar să se clarifice modul în care contribuția Uniunii este definită și metoda de verificare a utilizării acesteia.

(127) Experiența rezultată din utilizarea finanțărilor sub forma unor sume forfetare, a unor costuri unitare sau la rate forfetare a indicat faptul că astfel de forme de finanțare simplifică în mod semnificativ procedurile administrative și reduc în mod considerabil riscul de eroare. Independent de domeniul de intervenție a Uniunii, sumele forfetare, costurile unitare și ratele forfetare constituie forme adecvate de finanțare și în special în cazul acțiunilor standardizate și recurente, cum ar fi mobilitatea sau activitățile de formare. În plus, întrucât cooperarea instituțională între administrațiile publice ale statelor membre și ale țărilor beneficiare sau partenere (înfrățirea instituțională) este pusă în aplicare de către instituțiile statelor membre, utilizarea opțiunilor simplificate în materie de costuri este justificată și ar trebui să favorizeze implicarea acestora. Pentru asigurarea unei mai mari eficiențe, statele membre și alți destinatari ai fondurilor Uniunii ar trebui să poată recurge mai frecvent la opțiunile simplificate în materie de costuri. În contextul menționat, condițiile pentru utilizarea sumelor forfetare, a costurilor unitare și a ratelor forfetare ar trebui să devină mai flexibile. Este necesar să se prevadă în mod explicit stabilirea unor sume forfetare unice care să acopere toate costurile eligibile ale acțiunii sau ale programului de lucru. În plus, pentru a susține axarea pe rezultate, ar trebui să se acorde prioritate finanțării bazate pe realizări. Sumele forfetare, costurile unitare și ratele forfetare bazate pe contribuții ar trebui să rămână o opțiune în cazul în care cele pe baza realizărilor nu sunt posibile sau adecvate.

(128) Procedurile administrative de autorizare a sumelor forfetare, a costurilor unitare și a ratelor forfetare ar trebui simplificate atribuind competențe de autorizare ordonatorilor de credite responsabili. După caz, o astfel de autorizație poate fi acordată de Comisie în funcție de natura activităților sau a cheltuielilor ori având în vedere numărul de ordonatori de credite vizați.

(129) În vederea reducerii decalajului în ceea ce privește disponibilitatea datelor utilizate pentru a stabili sumele forfetare, costurile unitare și ratele forfetare, ar trebui să se permită recurgerea la avizele experților.

(130) Chiar dacă ar trebui să se atingă potențialul utilizării mai frecvente a formelor simplificate de finanțare, ar trebui să se asigure respectarea principiului bunei gestiuni financiare și în special a principiilor economiei, eficienței și excluderii dublei finanțări. În acest scop, formele simplificate de finanțare ar trebui să asigure că resursele utilizate sunt adecvate pentru obiectivele care trebuie să fie îndeplinite, că nu se finanțează aceleași costuri de mai multe ori de la buget, că principiul cofinanțării este respectat și că se evită supracompensarea generală a destinatarilor. Prin urmare, formele simplificate de finanțare ar trebui să se bazeze pe date statistice sau contabile, pe mijloace obiective similare sau pe avize ale experților. În plus, ar trebui să se aplice în continuare verificări, controale și evaluări periodice adecvate.

(131) Ar trebui clarificată diferența dintre sfera de aplicare a verificărilor și controalelor și sfera evaluărilor periodice a sumelor forfetare, a costurilor unitare sau a ratelor forfetare. Verificările și controalele respective ar trebui să se axeze pe îndeplinirea condițiilor care determină plata unor sume forfetare, costuri unitare sau rate forfetare, inclusiv, dacă este necesar, pe obținerea de realizări și/sau rezultate. Condițiile respective nu ar trebui să necesite raportarea cu privire la costurile suportate efectiv de beneficiar. În cazul în care cuantumurile sumelor forfetare, ale costurilor unitare sau ale finanțării la rate forfetare au fost stabilite ex ante de ordonatorul de credite competent sau de Comisie, acestea nu ar trebui contestate în cursul controalelor ex post. Acest lucru ar trebui să nu împiedice reducerea unui grant în caz de executare necorespunzătoare, parțială sau cu întârziere ori în cazul unor nereguli, fraude sau încălcări ale altor obligații. În special, un grant ar trebui să fie redus în cazul în care condițiile care determină plata unor sume forfetare, costuri unitare sau rate forfetare nu au fost îndeplinite. Frecvența și domeniul de aplicare ale evaluării periodice ar trebui să depindă de evoluția și natura costurilor, în special ținându-se seama de modificările substanțiale ale prețurilor pieței și de alte circumstanțe relevante. Evaluarea periodică ar putea conduce la ajustări ale sumelor forfetare, ale costurilor unitare sau ale ratelor forfetare aplicabile în cadrul acordurilor viitoare, dar nu ar trebui să fie utilizată pentru punerea sub semnul întrebării a valorii sumelor forfetare, a costurilor unitare sau a ratelor forfetare care a fost deja convenită. Evaluarea periodică a sumelor forfetare, a costurilor unitare sau a ratelor forfetare ar putea necesita accesul la conturile beneficiarului în scopuri statistice și metodologice iar un astfel de acces este, de asemenea, necesar în scopul prevenirii și detectării fraudelor.

(132) Pentru a facilita participarea organizațiilor mici la punerea în aplicare a politicilor Uniunii în condițiile unei disponibilități limitate a resurselor, este necesar ca valoarea muncii prestate de voluntari să fie recunoscută drept costuri eligibile. În consecință, astfel de organizații ar trebui să se poată baza într-o mai mare măsură pe activitatea voluntarilor cu scopul de a contribui la cofinanțarea acțiunii sau a programului de lucru. Fără a aduce atingere ratei maxime de cofinanțare specificate în actul de bază, în astfel de cazuri, grantul din partea Uniunii ar trebui să se limiteze la costurile eligibile estimate, altele decât cele care acoperă activitatea voluntarilor. Întrucât munca voluntarilor este o activitate furnizată de terți fără ca beneficiarul să le plătească o remunerație, limitarea evită rambursarea unor costuri pe care beneficiarul nu le-a suportat. În plus, valoarea activității voluntarilor nu ar trebui să depășească 50 % din contribuțiile în natură și orice altă cofinanțare.

(133) Pentru apărarea unuia dintre principiile fundamentale ale finanțelor publice, în prezentul regulament ar trebui să se mențină principiul de nonprofit.

(134) În principiu, granturile ar trebui să fie acordate în urma unei cereri de propuneri. În cazul în care sunt permise excepții, acestea ar trebui să fie interpretate și aplicate în mod restrictiv în ceea ce privește domeniul de aplicare și durata. Posibilitatea excepțională de a acorda granturi fără organizarea unei cereri de propuneri către organisme cu un monopol de facto sau de jure, ar trebui să fie utilizată doar în cazul în care organismele în cauză sunt singurele capabile să pună în aplicare tipurile relevante de activități sau au fost învestite cu un astfel de monopol prin lege sau de către o autoritate publică.

(135) În contextul trecerii la granturile electronice și la achizițiile publice electronice, solicitanților și ofertanților ar trebui să li se solicite să furnizeze o dovadă a statutului lor juridic și a viabilității lor financiare doar o singură dată într-o anumită perioadă și nu ar trebui să li se impună să prezinte din nou documente justificative la fiecare procedură de atribuire. Prin urmare, este necesar să se alinieze cerințele referitoare la numărul de ani pentru care vor fi solicitate documentele în cadrul procedurilor de atribuire a granturilor sau al procedurilor de achiziții.

(136) Ar trebui facilitată utilizarea premiilor ca o formă valoroasă de sprijin financiar, care nu are legătură cu costurile previzibile, iar normele aplicabile ar trebui clarificate. Premiile ar trebui considerate ca fiind complementare altor instrumente de finanțare, cum ar fi granturile, și nu ca înlocuitor al acestora.

(137) Pentru a permite o punere în aplicare mai flexibilă a premiilor, obligația de a publica, în temeiul Regulamentului (UE, Euratom) nr. 966/2012, concursuri cu premii cu o valoare unitară de 1 000 000 EUR sau mai mare în fișele de program care însoțesc proiectul de buget ar trebui înlocuită cu o obligație de a transmite o informare prealabilă Parlamentului European și Consiliului și de a menționa în mod explicit asemenea premii în decizia de finanțare.

(138) Premiile ar trebui să se atribuie în conformitate cu principiile transparenței și egalității de tratament. În acest context, ar trebui stipulate caracteristicile minime ale concursurilor, în special modalitățile pentru plata premiului către câștigători după acordare, și mijloacele de publicare corespunzătoare. De asemenea, este necesară stabilirea unei proceduri de acordare clar definite, de la depunerea candidaturilor la furnizarea informațiilor solicitanților și la notificarea solicitantului câștigător, care să reflecte procedura de acordare a granturilor.

(139) Prezentul regulament ar trebui să stabilească principiile și condițiile aplicabile instrumentelor financiare, garanțiilor bugetare și asistenței financiare, precum și normele privind limitarea răspunderii financiare a Uniunii, combaterea fraudei și a spălării de bani, lichidarea instrumentelor financiare și raportarea.

(140) În ultimii ani, Uniunea a utilizat tot mai mult instrumente financiare care permit un efect de levier mai mare pentru buget, însă generează totodată un risc financiar pentru buget. Aceste instrumente financiare includ nu doar instrumentele financiare care intră sub incidența Regulamentului (UE, Euratom) nr. 966/2012, ci și alte instrumente, cum ar fi garanțiile bugetare și asistența financiară, care anterior erau reglementate doar de normele stabilite în actele de bază respective ale acestora. Este important să se stabilească un cadru comun care să asigure omogenitatea principiilor aplicabile acestui set de instrumente și regruparea lor în cadrul unui nou titlu în prezentul regulament, care să cuprindă, pe lângă normele existente aplicabile instrumentelor financiare, secțiuni privind garanțiile bugetare și asistența financiară pentru statele membre sau țările terțe.

(141) Instrumentele financiare și garanțiile bugetare pot fi utile pentru multiplicarea efectului fondurilor Uniunii atunci când acestea sunt puse în comun cu alte fonduri și când includ un efect de levier. Instrumentele financiare și garanțiile bugetare ar trebui executate numai în cazul în care nu există niciun risc de denaturare a concurenței pe piața internă sau de incoerență cu normele privind ajutoarele de stat.

(142) În cadrul creditelor anuale autorizate de Parlamentul European și de Consiliu pentru un anumit program, instrumentele financiare și garanțiile bugetare ar trebui folosite pe baza unei evaluări *ex ante* care să demonstreze că sunt eficiente pentru realizarea obiectivelor de politică ale Uniunii.

(143) Instrumentele financiare, garanțiile bugetare și asistența financiară ar trebui autorizate prin intermediul unui act de bază. Dacă, în cazuri justificate corespunzător, instrumentele financiare sunt instituite în absența unui act de bază, acestea ar trebui autorizate de Parlamentul European și de Consiliu în cadrul bugetului.

(144) Ar trebui să fie definite instrumentele care pot intra sub incidența titlului X, cum ar fi împrumuturile, garanțiile, investițiile în capitaluri proprii, investițiile în cvasicapitaluri și instrumentele de partajare a riscurilor. Definiția instrumentelor de partajare a riscurilor ar trebui să permită includerea îmbunătățirii bonității pentru obligațiunile de finanțare a proiectelor, acoperirea riscului legat de rambursarea datoriei în cadrul unui proiect și atenuarea riscului de credit al deținătorilor de obligațiuni prin îmbunătățirea bonității sub forma unui împrumut sau a unei garanții.

(145) Orice rambursare provenind de la un instrument financiar sau de la o garanție bugetară ar trebui utilizată pentru instrumentul sau garanția care a produs rambursarea, cu scopul de a îmbunătăți eficiența respectivului instrument sau a respectivei garanții, cu excepția cazului în care se prevede altfel în actul de bază, și ar trebui luată în considerare atunci când se propun noi credite pentru respectivul instrument sau garanție.

(146) Este oportun să se recunoască alinierea intereselor în urmărirea obiectivelor de politică ale Uniunii și, în special, faptul că BEI și FEI au competențele specifice necesare pentru execuția instrumentelor financiare și a garanțiilor bugetare.

(147) BEI și FEI, acționând ca grup, ar trebui să aibă posibilitatea să își transfere între ele o parte din execuție, atunci când un astfel de transfer ar putea aduce beneficii punerii în aplicare a unei anumite acțiuni și astfel cum a fost definit mai detaliat în acordul relevant cu Comisia.

(148) Ar trebui clarificat faptul că, în cazul în care instrumentele financiare sau garanțiile bugetare sunt combinate cu forme auxiliare de sprijin din buget, normele privind instrumentele financiare și garanțiile bugetare ar trebui să se aplice întregii măsuri. Astfel de norme ar trebui completate, după caz, cu cerințe specifice prevăzute în normele sectoriale.

(149) Execuția instrumentelor financiare și a garanțiilor bugetare finanțate din buget ar trebui să fie conformă cu politica Uniunii privind jurisdicțiile necooperante în scopuri fiscale și cu actualizările acesteia, astfel cum sunt prevăzute în actele juridice relevante ale Uniunii și în concluziile Consiliului, în special în concluziile Consiliului din 8 noiembrie 2016 privind criteriile pentru întocmirea listei UE de jurisdicții necooperante în scopuri fiscale și procesul de întocmire a acestei liste[1] și în anexa la acestea, precum și în concluziile Consiliului din 5 decembrie 2017 privind lista UE a jurisdicțiilor necooperante în scopuri fiscale[2] și în anexele la acestea.

---

1 JO C 461, 10.12.2016, p. 2.
2 JO C 438, 19.12.2017, p. 5.

(150) Garanțiile bugetare și asistența financiară pentru statele membre sau țările terțe sunt în general operațiuni extrabugetare, care au un impact semnificativ în bilanțul contabil al Uniunii. Deși rămân în general operațiuni extrabugetare, includerea lor în prezentul regulament oferă o mai bună protecție a intereselor financiare ale Uniunii și un cadru mai clar pentru autorizarea, gestionarea și contabilizarea lor.

(151) Uniunea a lansat recent inițiative importante bazate pe garanții bugetare, cum ar fi Fondul european pentru investiții strategice (FEIS) sau Fondul european pentru dezvoltare durabilă (FEDD). Aceste instrumente se caracterizează prin faptul că generează o datorie contingentă pentru Uniune și implică provizioane de fonduri pentru punerea la dispoziție a unei rezerve de lichidități care să permită bugetului să răspundă într-o manieră ordonată obligațiilor de plată ce ar putea decurge din aceste datorii contingente. Pentru a garanta ratingul de credit al Uniunii și, prin urmare, capacitatea sa de a furniza finanțare eficace, este esențial ca autorizarea, provizionarea și monitorizarea datoriilor contingente să urmeze un set solid de norme care ar trebui să se aplice tuturor garanțiilor bugetare.

(152) Datoriile contingente care rezultă din garanțiile bugetare pot să acopere o gamă variată de operațiuni de finanțare și de investiții. Posibilitatea ca o garanție bugetară să fie cerută spre executare nu poate fi programată cu certitudine absolută pe bază anuală, ca în cazul împrumuturilor care au un calendar predefinit de rambursare. Prin urmare, este indispensabil să se stabilească un cadru pentru autorizarea și monitorizarea datoriilor contingente care să asigure respectarea deplină, în orice moment, a plafonului pentru creditele de plată anuale stabilit în Decizia 2014/335/UE, Euratom a Consiliului[1].

(153) Cadrul respectiv ar trebui, de asemenea, să prevadă gestiunea și controlul, inclusiv prezentarea de rapoarte periodice privind expunerea financiară a Uniunii. Rata de provizionare a datoriilor financiare ar trebui stabilită pe baza unei evaluări adecvate a riscurilor financiare care decurg din instrumentul aferent. Sustenabilitatea datoriilor contingente ar trebui evaluată anual în cadrul procedurii bugetare. Ar trebui stabilit un mecanism de alertă timpurie pentru a se evita o penurie de provizioane menite să acopere datoriile financiare.

(154) Utilizarea tot mai frecventă a instrumentelor financiare, a garanțiilor bugetare și a asistenței financiare necesită mobilizarea și provizionarea unui volum semnificativ de credite de plată. Pentru a produce efectul de levier, asigurând totodată un nivel adecvat de protecție împotriva datoriilor financiare, este important să se optimizeze cuantumul provizioanelor necesare și să se sporească eficiența prin punerea în comun a acestor provizioane într-un fond comun de provizionare. În plus, utilizarea mai flexibilă a acestor provizioane puse în comun permite o rată de provizionare globală eficace, care asigură protecția solicitată cu un volum optimizat de resurse.

[1] Decizia 2014/335/UE, Euratom a Consiliului din 26 mai 2014 privind sistemul de resurse proprii ale Uniunii Europene (JO L 168, 7.6.2014, p. 105).

(155) Pentru a asigura funcționarea corespunzătoare a fondului comun de provizionare pentru perioada de programare de după 2020, Comisia ar trebui să prezinte, până la 30 iunie 2019, o evaluare externă independentă a avantajelor și dezavantajelor pe care le prezintă încredințarea gestiunii financiare a activelor fondului comun de provizionare către Comisie, către BEI, sau o combinație a celor două, ținând seama de criteriile tehnice și instituționale relevante utilizate în compararea serviciilor de gestionare a activelor, inclusiv de infrastructura tehnică, compararea costurilor pentru serviciile furnizate, structura instituțională, raportarea, performanța, răspunderea și competențele fiecărei instituții, precum și celelalte mandate de gestionare a activelor pentru buget. Evaluarea ar trebui să fie însoțită, după caz, de o propunere legislativă.

(156) Normele aplicabile în cazul constituirii de provizioane și al fondului comun de provizionare ar trebui să ofere un cadru solid de control intern. Orientările aplicabile gestionării resurselor în fondul comun de provizionare ar trebui stabilite de către Comisie, după consultarea contabilului Comisiei. Ordonatorii de credite ai instrumentelor financiare, ai garanțiilor bugetare sau ai asistenței financiare ar trebui să monitorizeze în mod activ datoriile financiare aflate în responsabilitatea lor, iar administratorul financiar al resurselor fondului comun de provizionare ar trebui să gestioneze numerarul și activele fondului în conformitate cu normele și procedurile stabilite de contabilul Comisiei.

(157) Garanțiile bugetare și asistența financiară ar trebui să respecte același set de principii care a fost stabilit pentru instrumentele financiare. Garanțiile bugetare, în special, ar trebui să fie irevocabile, necondiționate și la cerere. Acestea ar trebui să fie executate prin gestiune indirectă sau, numai în cazuri excepționale, prin gestiune directă. Ele ar trebui să acopere numai operațiunile de finanțare și de investiții, iar contrapărțile lor ar trebui să contribuie cu propriile resurse la operațiunile acoperite.

(158) Asistența financiară acordată statelor membre sau țărilor terțe ar trebui să fie sub forma unui împrumut, a unei linii de credit sau a oricărui alt instrument considerat adecvat pentru a asigura eficacitatea sprijinului. În acest scop, Comisia ar trebui să fie împuternicită, în actul de bază relevant, să ia cu împrumut fondurile necesare de pe piețele de capital sau de la instituțiile financiare, evitându-se implicarea Uniunii în orice transformare a scadențelor care ar expune-o la un risc de rată a dobânzii sau la vreun alt risc comercial.

(159) Dispozițiile privind instrumentele financiare ar trebui să se aplice cât mai curând posibil pentru a realiza simplificarea și eficiența cerute. Dispozițiile referitoare la garanțiile bugetare și la asistența financiară, precum și la fondul comun de provizionare ar trebui să se aplice începând cu cadrul financiar multianual de după 2020. Acest calendar va permite pregătirea temeinică a noilor instrumente de gestionare a datoriilor contingente, precum și o aliniere între principiile enunțate în titlul X și, pe de o parte, propunerea de cadru financiar multianual de după 2020 iar pe de altă parte, programele specifice legate de respectivul cadru.

(160) Regulamentul (UE, Euratom) nr. 1141/2014 al Parlamentului European și al Consiliului[1] stabilește norme referitoare, printre altele, la finanțarea partidelor politice și a fundațiilor politice la nivel european, în special în ceea ce privește condițiile de finanțare, acordarea și distribuirea fondurilor, donațiilor și contribuțiilor, finanțarea campaniilor aferente alegerilor pentru Parlamentul European, cheltuielile rambursabile, interzicerea anumitor finanțări, conturile, raportarea și auditul, executarea și controlul, sancțiunile, cooperarea dintre Autoritatea pentru partidele și fundațiile politice europene, ordonatorul de credite al Parlamentului European și statele membre și transparența.

(161) Ar trebui incluse norme în prezentul regulament privind contribuțiile din bugetul în beneficiul partidelor politice europene, astfel cum prevede Regulamentul (UE, Euratom) nr. 1141/2014.

(162) Sprijinul financiar acordat partidelor politice europene ar trebui să ia forma unei contribuții specifice, pentru a răspunde nevoilor specifice ale respectivelor partide.

(163) Deși sprijinul financiar se acordă fără obligația unui program anual de lucru, partidele politice europene ar trebui să justifice *ex post* utilizarea eficientă a fondurilor din partea Uniunii. În special, ordonatorul de credite competent ar trebui să verifice dacă fondurile au fost utilizate pentru a plăti cheltuieli rambursabile, astfel cum s-a stabilit în cererea de contribuții, în termenele stabilite în prezentul regulament. Contribuțiile în beneficiul partidelor politice europene ar trebui cheltuite până la sfârșitul exercițiului financiar ulterior celui în care au fost acordate, după care eventualele fonduri necheltuite ar trebui să fie recuperate de către ordonatorul de credite competent.

---

[1] Regulamentul (UE, Euratom) nr. 1141/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 octombrie 2014 privind statutul și finanțarea partidelor politice europene și a fundațiilor politice europene (JO L 317, 4.11.2014, p. 1).

(164) Fondurile din partea Uniunii acordate pentru finanțarea costurilor de funcționare ale partidelor politice europene nu ar trebui să fie utilizate în alte scopuri decât cele prevăzute în Regulamentul (UE, Euratom) nr. 1141/2014, în special pentru a finanța direct sau indirect părți terțe precum partidele politice naționale. Partidele politice europene ar trebui să utilizeze contribuțiile pentru a plăti un procent din cheltuielile actuale și viitoare, și nu cheltuieli sau datorii contractate înainte de depunerea cererilor de contribuții.

(165) Acordarea contribuțiilor ar trebui, de asemenea, să fie simplificată și adaptată particularităților partidelor politice europene, în special prin lipsa criteriilor de selecție, prin stabilirea unei plăți unice de prefinanțare integrală ca normă generală și prin posibilitatea de a utiliza sume forfetare, finanțare la rate forfetare și costuri unitare.

(166) Contribuțiile din buget ar trebui să fie suspendate, reduse sau suprimate dacă partidele politice europene încalcă Regulamentul (UE, Euratom) nr. 1141/2014.

(167) Sancțiunile care se bazează atât pe prezentul regulament, cât și pe Regulamentul (UE, Euratom) nr. 1141/2014 ar trebui impuse în mod coerent și cu respectarea principiului *ne bis in idem*. În conformitate cu Regulamentul (UE, Euratom) nr. 1141/2014, sancțiunile administrative și/sau financiare prevăzute în prezentul regulament nu trebuie să fie impuse în unul dintre cazurile în care au fost deja impuse sancțiuni în temeiul Regulamentului (UE, Euratom) nr. 1141/2014.

(168) Prezentul regulament ar trebui să stabilească un cadru general în care sprijinul bugetar poate fi folosit ca instrument în domeniul acțiunii externe, inclusiv obligația ca țara terță să furnizeze Comisiei informații adecvate și în timp util pentru a evalua îndeplinirea condițiilor și dispozițiilor convenite, asigurându-se protecția intereselor financiare ale Uniunii.

(169) Pentru a consolida rolul Parlamentului European și al Consiliului, ar trebui clarificată procedura de înființare a unor fonduri fiduciare ale Uniunii. De asemenea, este necesar să se specifice principiile aplicabile contribuțiilor la fondurile fiduciare ale Uniunii, în special importanța obținerii unor contribuții din partea altor donatori, care justifică instituirea acestor fonduri în ceea ce privește valoarea adăugată. Este necesar, de asemenea, să se clarifice responsabilitățile actorilor financiari și ale Consiliului de administrație al fondului fiduciar al Uniunii și să se definească norme care să asigure o reprezentare echitabilă a donatorilor participanți în cadrul Consiliului de administrație al fondului fiduciar al Uniunii și un vot favorabil obligatoriu din partea Comisiei pentru utilizarea fondurilor. Totodată, este important să se stabilească mai în detaliu cerințele de raportare aplicabile fondurilor fiduciare ale Uniunii.

(170) În concordanță cu raționalizarea normelor existente și pentru a evita repetarea nejustificată, dispozițiile speciale prevăzute în partea a II-a din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012 aplicabile FEGA, cercetării, acțiunilor externe și fondurilor specifice ale Uniunii ar trebui fie introduse doar în secțiunile relevante din prezentul regulament, cu condiția ca dispozițiile să fie încă utilizate și pertinente.

(171) Dispozițiile privind prezentarea conturilor și contabilitatea ar trebui simplificate și clarificate. Prin urmare, este oportun să fie grupate laolaltă toate dispozițiile privind conturile anuale și alte raportări financiare.

(172) Ar trebui îmbunătățit modul în care instituțiile Uniunii raportează în prezent informații privind proiectele imobiliare către Parlamentul European și Consiliu. Instituțiile Uniunii ar trebui să aibă posibilitatea de a finanța noi proiecte imobiliare cu veniturile primite pentru clădirile deja vândute. În consecință, ar trebui introdusă o trimitere la dispozițiile privind veniturile alocate interne în dispozițiile privind proiectele imobiliare. Acest lucru ar permite satisfacerea nevoilor în schimbare în politica imobiliară a instituțiilor Uniunii, reducându-se costurile și introducându-se un grad mai mare de flexibilitate.

(173) Pentru a adapta normele aplicabile anumitor organe ale Uniunii, normele detaliate cu privire la achiziții și condițiile detaliate și raportul minim pentru rata efectivă de provizionare, competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din TFUE ar trebui să fie delegată Comisiei cu privire la regulamentul financiar-cadru pentru organele instituite în temeiul TFUE și al Tratatului Euratom, la regulamentul financiar-tip pentru organismele de parteneriat public-privat, modificările aduse anexei I la prezentul regulament, condițiile detaliate și metodologia de calcul al ratei efective de provizionare și modificarea raportului minim definit al ratei efective de provizionare, care nu ar trebui stabilită la un nivel mai mic de 85 %. Este deosebit de important ca, în cursul lucrărilor sale pregătitoare, Comisia să organizeze consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți, și ca respectivele consultări să se desfășoare în conformitate cu principiile stabilite în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare. În special, pentru a asigura participarea egală la pregătirea actelor delegate, Parlamentul European și Consiliul primesc toate documentele în același timp cu experții din statele membre, iar experții acestora au acces sistematic la reuniunile grupurilor de experți ale Comisiei însărcinate cu pregătirea actelor delegate.

(174) Pentru a se garanta faptul că programul Uniunii Europene pentru ocuparea forței de muncă și inovare socială (EaSI), instituit prin Regulamentul (UE) nr. 1296/2013 al Parlamentului European și al Consiliului[1] oferă rapid resurse adecvate în scopul de a susține prioritățile politice în schimbare, cotele orientative pentru fiecare dintre cele trei axe și procentajele minime pentru fiecare dintre prioritățile tematice în cadrul fiecărei axe ar trebui să permită o mai mare flexibilitate, menținând în același timp un nivel ambițios de utilizare pentru parteneriatele transfrontaliere EURES. Acest lucru ar trebui să îmbunătățească gestionarea EaSI și să permită direcționarea resurselor bugetare asupra unor acțiuni care produc rezultate sociale și de ocupare a forței de muncă mai bune.

[1] Regulamentul (UE) nr. 1296/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2013 privind Programul Uniunii Europene pentru ocuparea forței de muncă și inovare socială (EaSI) și de modificare a Deciziei nr. 283/2010/UE de instituire a unui instrument european de microfinanțare Progress pentru ocuparea forței de muncă și incluziune socială (JO L 347, 20.12.2013, p. 238).

(175) Pentru a facilita investițiile în infrastructurile de turism cultural și durabil, fără a aduce atingere aplicării actelor juridice ale Uniunii în domeniul mediului, în special a Directivelor 2001/42/CE[1] și 2011/92/UE[2] ale Parlamentului European și ale Consiliului, după caz, ar trebui clarificate anumite restricții în ceea ce privește anvergura sprijinului în temeiul Regulamentului (UE) nr. 1301/2013 al Parlamentului European și al Consiliului[3] pentru astfel de investiții. Prin urmare, este necesar să se introducă restricții clare în ceea ce privește limitarea amplorii contribuției FEDR la astfel de investiții de la … [data intrării în vigoare a prezentului regulament de modificare].

(176) Pentru a putea face față provocărilor generate de creșterea fluxurilor de migranți și de refugiați, ar trebui precizate obiectivele la care FEDR poate contribui în cadrul sprijinului său pentru migranți și refugiați, astfel încât statele membre să poată asigura investiții care să se axeze pe resortisanții țărilor terțe aflați în situație de ședere legală, inclusiv solicitanți de azil și beneficiari de protecție internațională.

---

1 Directiva 2001/42/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 27 iunie 2001 privind evaluarea efectelor anumitor planuri și programe asupra mediului (JO L 197, 21.7.2001, p. 30).

2 Directiva 2011/92/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 2011 privind evaluarea efectelor anumitor proiecte publice și private asupra mediului (JO L 26, 28.1.2012, p. 1).

3 Regulamentul (UE) nr. 1301/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 privind Fondul european de dezvoltare regională și dispozițiile specifice aplicabile obiectivului referitor la investițiile pentru creștere economică și locuri de muncă și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1080/2006 (JO L 347, 20.12.2013, p. 289).

(181) În vederea facilitării punerii în aplicare a operațiunilor în temeiul Regulamentului (UE) nr. 1303/2013 al Parlamentului European și al Consiliului[1], ar trebui extinsă sfera potențialilor beneficiari. Prin urmare, autorităților de management ar trebui să li se permită să considere persoanele fizice drept beneficiari și ar trebui elaborată o definiție mai flexibilă a beneficiarilor în contextul ajutorului de stat.

(178) În practică, strategiile macroregionale sunt convenite prin adoptarea de concluzii ale Consiliului. Așa cum s-a întâmplat de la intrarea în vigoare a Regulamentului (UE) nr. 1303/2013, astfel de concluzii pot fi aprobate de Consiliul European, după caz, ținând seama de competențele respectivei instituții prevăzute la articolul 15 din TUE. Prin urmare, definiția „strategiilor macroregionale” prevăzută în regulamentul menționat ar trebui modificată în consecință.

[1] Regulamentul (UE) nr. 1303/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de stabilire a unor dispoziții comune privind Fondul european de dezvoltare regională, Fondul social european, Fondul de coeziune, Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală și Fondul european pentru pescuit și afaceri maritime, precum și de stabilire a unor dispoziții generale privind Fondul european de dezvoltare regională, Fondul social european, Fondul de coeziune și Fondul european pentru pescuit și afaceri maritime și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1083/2006 al Consiliului (JO L 347, 20.12.2013, p. 320).

(179) Cu scopul de a garanta o bună gestiune financiară a FEDR, FSE, Fondului de coeziune, FEADR și FEPAM (denumite în continuare „fonduri structurale și de investiții europene“ - „fonduri ESI”) care sunt executate prin gestiune partajată și de a clarifica obligațiile statelor membre, principiile generale prevăzute la articolul 4 din Regulamentul (UE) nr. 1303/2013 ar trebui să se refere la principiile prevăzute în prezentul regulament privind controlul intern al execuției bugetare și evitarea conflictelor de interese.

(180) În vederea maximizării sinergiilor între toate fondurile Uniunii pentru a răspunde într-un mod eficace provocărilor legate de migrație și azil, ar trebui să se garanteze faptul că, atunci când obiectivele tematice sunt transpuse în priorități în cadrul normelor specifice fondurilor, aceste priorități reflectă utilizarea adecvată a fiecărui fond ESI pentru respectivele domenii. După caz, ar trebui să se asigure coordonarea cu Fondul pentru azil, migrație și integrare (FAMI).

(181) Pentru a asigura coerența dispozițiilor referitoare la programare, o dată pe an ar trebui efectuată o aliniere între acordurile de parteneriat și modificările programelor aprobate de Comisie în anul calendaristic precedent.

(182) Pentru a facilita elaborarea și implementarea strategiilor de dezvoltare locală plasate sub responsabilitatea comunității, fondul principal ar trebui să fie în măsură să acopere costurile de pregătire, de funcționare și de animare.

(183) În scopul de a facilita realizarea investițiilor de dezvoltare locală plasate sub responsabilitatea comunității și a investițiilor teritoriale integrate (ITI), ar trebui clarificate rolurile și responsabilitățile grupurilor de acțiune locală în ceea ce privește strategiile de dezvoltare locală plasate sub responsabilitatea comunității, respectiv ale autorităților locale, ale organismelor de dezvoltare regională sau ale organizațiilor neguvernamentale în ceea ce privește ITI, în ceea ce privește alte organisme ale programului. Desemnarea unui organism intermediar în conformitate cu normele specifice fondurilor ar trebui solicitată numai în cazurile în care organismele competente execută sarcini suplimentare care intră în responsabilitatea autorității de management sau de certificare sau a agenției de plăți.

(184) Autoritățile de management ar trebui să aibă posibilitatea de a implementa instrumentele financiare prin atribuirea directă a unui contract către BEI și instituțiile financiare internaționale.

(185) Numeroase state membre au înființat bănci sau instituții aflate în proprietate publică care își desfășoară activitatea în temeiul unui mandat de politică publică pentru promovarea unor activități de dezvoltare economică. Astfel de bănci sau instituții aflate în proprietate publică au caracteristici specifice care le diferențiază de băncile comerciale private în ceea ce privește tipul de proprietate, mandatul lor de dezvoltare și faptul că nu se axează cu precădere pe maximizarea profiturilor. Rolul principal al acestor bănci sau instituții aflate în proprietate publică este de a atenua disfuncționalitățile pieței, atunci când în anumite regiuni sau în anumite domenii de politică sau sectoare de activitate serviciile financiare nu sunt asigurate într-o măsură suficientă de băncile comerciale. Respectivele bănci sau instituții aflate în proprietate publică sunt cele mai în măsură să promoveze accesul la fondurile ESI, menținând în același timp neutralitatea concurențială. Rolul și caracteristicile lor specifice pot permite statelor membre să crească utilizarea instrumentelor financiare, în vederea maximizării impactului fondurilor ESI în economia reală. Un astfel de rezultat ar fi în concordanță cu politica Comisiei de a facilita rolul acestor bănci sau instituții aflate în proprietate publică în calitate de administratori de fonduri, atât în contextul implementării fondurilor ESI, cât și în ceea ce privește combinarea fondurilor ESI cu finanțarea din partea FEIS, astfel cum se prevede în special în Planul de investiții pentru Europa. Fără a aduce atingere contractelor deja atribuite pentru implementarea instrumentelor financiare în conformitate cu legislația aplicabilă, este justificat să se clarifice faptul că autoritățile de management pot să atribuie contracte în mod direct unor astfel de bănci sau instituții aflate în proprietate publică. Totuși, pentru a se asigura că posibilitatea de atribuire directă rămâne compatibilă cu principiile pieței interne, ar trebui să fie stabilite condiții stricte care trebuie îndeplinite de către băncile sau instituțiile aflate în proprietate publică.

Astfel de condiții ar trebui să includă faptul că nu poate exista participare privată directă la capital, cu excepția formelor nemajoritare sau nedecisive de participare a capitalului privat în conformitate cu cerințele prevăzute în Directiva 2014/24/UE. Mai mult, și strict limitat la domeniul de aplicare al Regulamentului (UE) nr. 1303/2013, o bancă sau instituție aflată în proprietate publică ar trebui de asemenea să aibă posibilitatea să implementeze instrumente financiare în cazul în care participarea capitalului privat nu exercită nicio influență asupra deciziilor privind gestiunea curentă a instrumentelor financiare sprijinite de fondurile ESI.

(186) Pentru a se menține posibilitatea ca FEDR și FEADR să contribuie la instrumente financiare comune de garanție neplafonată și de securitizare în favoarea IMM-urilor, este necesar să se prevadă posibilitatea ca statele membre să utilizeze FEDR și FEADR pentru a contribui la astfel de instrumente pe parcursul întregii perioade de programare și să se actualizeze dispozițiile relevante referitoare la respectiva opțiune, precum cele privind evaluările *ex ante* și analizele și să se introducă pentru FEDR posibilitatea programării la nivel de axă prioritară.

(187) Adoptarea Regulamentului (UE) 2015/1017 al Parlamentului European și al Consiliului[1] a urmărit să dea statelor membre posibilitatea să utilizeze fondurile ESI pentru a contribui la finanțarea proiectelor eligibile sprijinite prin FEIS. Ar trebui introdusă în Regulamentul (UE) nr. 1303/2013 o dispoziție specifică pentru a stabili termenii și condițiile care vor permite o mai bună interacțiune și complementaritate care să faciliteze posibilitatea de a combina fondurile ESI cu produse financiare ale BEI în cadrul garanției UE aferente FEIS.

[1] Regulamentul (UE) 2015/1017 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 iunie 2015 privind Fondul european pentru investiții strategice, Platforma europeană de consiliere în materie de investiții și Portalul european de proiecte de investiții și de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 1291/2013 și (UE) nr. 1316/2013 – Fondul european pentru investiții strategice (JO L 169, 1.7.2015, p. 1).

(188) La desfășurarea operațiunilor lor, organismele care implementează instrumente financiare ar trebui să respecte politica Uniunii privind jurisdicțiile necooperante în scopuri fiscale și actualizările acesteia, astfel cum sunt prevăzute în actele juridice relevante ale Uniunii și în concluziile Consiliului, în special în concluziile Consiliului din 8 noiembrie 2016 și în anexa la acestea, precum și în concluziile Consiliului din 5 decembrie 2017 și în anexele la acestea.

(189) Pentru a simplifica și a armoniza cerințele în materie de control și de audit și pentru a îmbunătăți responsabilitatea instrumentelor financiare implementate de către BEI și alte instituții financiare internaționale, este necesar să se modifice dispozițiile privind gestiunea și controlul instrumentelor financiare în vederea facilitării procesului de asigurare. Respectiva modificare nu ar trebui să se aplice instrumentelor financiare menționate la articolul 38 alineatul (1) litera (a) și la articolul 39 din Regulamentul (UE) nr. 1303/2013 care au fost stabilite printr-un acord de finanțare semnat înainte de … [data intrării în vigoare a prezentului regulament de modificare]. Pentru astfel de instrumente financiare, ar trebui să se aplice în continuare articolul 40 din regulamentul menționat, în forma aplicabilă în momentul semnării acordului de finanțare.

(190) În scopul de a asigura condiții uniforme pentru punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 1303/2013 în ceea ce privește modelele rapoartelor de control și ale rapoartelor anuale de audit menționate la articolul 40 alineatul (1) din regulamentul menționat, ar trebui conferite competențe de executare Comisiei. Competențele respective ar trebui să fie exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului[1].

[1] Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).

(191) Pentru a asigura consecvența cu felul în care au fost tratate corecțiile financiare în perioada de programare 2007-2013, este necesar să se clarifice faptul că, în cazul instrumentelor financiare, ar trebui să fie posibil să se permită o contribuție anulată ca urmare a unei nereguli individuale care urmează să fie reutilizată pentru cheltuieli reglementare în cadrul aceleiași operațiuni, astfel încât corecția financiară aferentă să nu aibă drept consecință o pierdere netă pentru operațiunea privind instrumentul financiar.

(192) Pentru a acorda mai mult timp pentru semnarea unor acorduri de finanțare care să permită utilizarea de conturi de garanție pentru plăți destinate investițiilor în destinatari finali după sfârșitul perioadei de eligibilitate pentru instrumentele bazate pe participații, termenul pentru semnarea acestor acorduri de finanțare ar trebui să fie prelungit până la 31 decembrie 2018.

(193) Pentru a încuraja investitorii care își desfășoară activitatea după principiul economiei de piață să coinvestească în proiecte de interes public, ar trebui introdus conceptul de tratament diferențiat al investitorilor, care permite în anumite condiții ca fondurile ESI să ocupe o poziție subordonată față de un investitor care își desfășoară activitatea după principiul economiei de piață și față de produsele financiare ale BEI care sunt acoperite de garanția UE aferentă FEIS. În același timp, ar trebui stabilite condițiile de aplicare a unui astfel de tratament diferențiat atunci când se execută fondurile ESI.

(194) Având în vedere faptul că ratele dobânzii s-au menținut o perioadă îndelungată la un nivel scăzut și pentru a nu penaliza nejustificat organismele care execută instrumente financiare, este necesar, sub rezerva unei gestiuni active a trezoreriei, să se permită finanțarea dobânzii negative generate ca urmare a investițiilor din fondurile ESI în temeiul articolului 43 din Regulamentul (UE) nr. 1303/2013 din resursele restituite instrumentului financiar.

(195) Pentru a alinia cerințele de raportare la noile dispoziții privind tratamentul diferențiat al investitorilor și pentru a evita suprapunerea anumitor cerințe, articolul 46 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 1303/2013 ar trebui modificat.

(196) Pentru a se facilita implementarea fondurilor ESI, este necesar să se acorde statelor membre posibilitatea implementării acțiunilor de asistență tehnică prin atribuirea directă a unui contract către BEI, alte instituții financiare internaționale și bănci sau instituții aflate în proprietate publică.

(197) Pentru o armonizare sporită a condițiilor pentru operațiunile generatoare de venituri nete după finalizare acestora, dispozițiile relevante ale prezentului regulament ar trebui să se aplice operațiunilor deja selectate, dar aflate încă în derulare și operațiunilor care încă nu au fost selectate în cadrul respectivei perioade de programare.

(198) Pentru a se oferi un stimulent puternic implementării măsurilor în materie de eficiență energetică, economiile de costuri care rezultă din îmbunătățirea eficienței energetice realizate de o operațiune nu ar trebui să fie tratate drept venituri nete.

(199) În vederea facilitării implementării operațiunilor generatoare de venituri, ar trebui permisă reducerea ratei de cofinanțare în orice moment pe parcursul implementării programului și ar trebui prevăzute posibilități de stabilire a unor procente forfetare din venituri nete la nivel național.

(200) Ca urmare a adoptării cu întârziere a Regulamentului (UE) nr. 508/2014 al Parlamentului European și al Consiliului[1] și a faptului că nivelurile de intensitate a ajutorului au fost stabilite prin regulamentul menționat, este necesar să se stabilească anumite derogări în Regulamentul (UE) nr. 1303/2013 pentru FEPAM în ceea ce privește operațiunile generatoare de venituri. Dat fiind faptul că respectivele derogări prevăd condiții mai favorabile pentru anumite operațiuni generatoare de venituri în cazul cărora cuantumurile sau ratele sprijinului sunt definite în Regulamentul (UE) nr. 508/2014, este necesar să se stabilească o altă dată de aplicare a acestor derogări pentru a se asigura egalitatea de tratament a operațiunilor sprijinite în temeiul Regulamentului (UE) nr. 1303/2013.

(201) Pentru a reduce sarcina administrativă pentru beneficiari, ar trebui majorat pragul care scutește anumite operațiuni de la cerința de a calcula și de a lua în considerare veniturile generate în timpul implementării lor.

---

[1] Regulamentul (UE) nr. 508/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 mai 2014 privind Fondul european pentru pescuit și afaceri maritime și de abrogare a Regulamentelor (CE) nr. 2328/2003, (CE) nr. 861/2006, (CE) nr. 1198/2006 și (CE) nr. 791/2007 ale Consiliului și a Regulamentului (UE) nr. 1255/2011 al Parlamentului European și al Consiliului (JO L 149, 20.5.2014, p. 1).

(202) Pentru a facilita sinergiile dintre fondurile ESI și alte instrumente ale Uniunii, cheltuielile suportate ar trebui să poată fi rambursate din diferite fonduri ESI și instrumente ale Uniunii pe baza unei proporții stabilite în prealabil.

(203) Pentru a promova utilizarea unor sume forfetare și având în vedere faptul că sumele forfetare trebuie să se bazeze pe o metodă de calcul justă, echitabilă și verificabilă, care asigură buna gestiune financiară, limita superioară aplicabilă pentru utilizarea lor ar trebui să fie eliminată.

(204) Pentru a reduce sarcina administrativă generată de implementarea proiectelor de către beneficiari, ar trebui introdusă o nouă opțiune simplificată în materie de costuri pentru finanțarea bazată pe alte condiții decât costurile operațiunilor.

(205) Pentru a simplifica normele care reglementează utilizarea fondurilor și a reduce sarcina administrativă aferentă, statele membre ar trebui să recurgă în mai mare măsură la opțiuni simplificate în materie de costuri.

(206) Luând în considerare faptul că, în conformitate cu articolul 71 din Regulamentul (UE) nr. 1303/2013, obligația de a asigura caracterul durabil al operațiunilor de investiții se aplică de la plata finală către beneficiar, precum și faptul că, atunci când investiția constă în achiziționarea prin leasing de mașini și echipamente noi, plata finală are loc la sfârșitul perioadei contractuale, obligația respectivă nu ar trebui să se aplice acestui tip de investiții.

(207) Pentru a se asigura o aplicare pe scară largă a opțiunilor simplificate în materie de costuri, ar trebui stabilită utilizarea obligatorie a unor bareme standard de costuri unitare, sume forfetare sau rate forfetare pentru operațiuni sau proiecte care fac parte dintr-o operațiune care primește sprijin din partea FEDR și a FSE sub un anumit prag, sub rezerva dispozițiilor tranzitorii relevante. Autorității de management sau comitetului de monitorizare pentru programele din cadrul obiectivului de cooperare teritorială europeană ar trebui să i se acorde posibilitatea de a prelungi perioada tranzitorie cu o perioadă pe care o consideră adecvată dacă consideră că o astfel de obligație creează o sarcină administrativă disproporționată. O astfel de obligație nu ar trebui să se aplice operațiunilor care beneficiază de sprijin în cadrul unui ajutor de stat care nu constituie ajutor de minimis. Pentru astfel de operațiuni, toate formele de granturi și de asistență rambursabilă ar trebui să rămână o opțiune. În același timp, pentru toate fondurile ESI ar trebui introdusă utilizarea proiectelor de buget ca metodologie suplimentară de stabilire a costurilor simplificate.

(208) Pentru a facilita o aplicare mai timpurie și mai bine orientată a opțiunilor simplificate în materie de costuri, competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din TFUE ar trebui să fie delegată Comisiei în ceea ce privește completarea Regulamentului (UE) nr. 1303/2013 cu norme specifice suplimentare privind rolul, răspunderea și responsabilitățile organismelor care implementează instrumentele financiare, criteriile de selecție aferente și produsele care pot fi furnizate prin intermediul instrumentelor financiare, completarea dispozițiilor Regulamentului (UE) nr. 1303/2013 privind baremele standard pentru costuri unitare sau finanțarea la rate forfetare și metoda de calcul justă, echitabilă și verificabilă cu ajutorul căreia acestea ar putea fi stabilite, precum și specificarea modalităților detaliate privind finanțarea bazată mai degrabă pe îndeplinirea condițiilor legate de progresele înregistrate în implementarea sau realizarea obiectivelor programelor decât pe costuri și pe aplicarea lor. Este deosebit de important ca, în cursul lucrărilor sale pregătitoare, Comisia să organizeze consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți, și ca respectivele consultări să se desfășoare în conformitate cu principiile stabilite în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare. În special, pentru a asigura participarea egală la pregătirea actelor delegate, Parlamentul European și Consiliul primesc toate documentele în același timp cu experții din statele membre, iar experții acestora au acces sistematic la reuniunile grupurilor de experți ale Comisiei însărcinate cu pregătirea actelor delegate.

(209) În vederea reducerii sarcinii administrative, ar trebui intensificată utilizarea ratelor forfetare, care nu necesită stabilirea unei metodologii de către statele membre. Prin urmare, ar trebui introduse alte două rate forfetare: una pentru calcularea cheltuielilor directe cu personalul, iar cealaltă pentru calcularea costurilor eligibile rămase, pe baza cheltuielilor cu personalul. În plus, ar trebui oferite clarificări suplimentare privind metodele de calculare a cheltuielilor cu personalul.

(210) În vederea îmbunătățirii eficacității și a impactului operațiunilor, ar trebui facilitată implementarea operațiunilor care acoperă întregul teritoriu al unui stat membru sau a operațiunilor care acoperă diferite zone vizate de programe și ar trebui sporite posibilitățile de a efectua cheltuieli în afara Uniunii pentru anumite investiții.

(211) Pentru a încuraja statele membre să recurgă la evaluarea proiectelor majore de către experți independenți, declarația de cheltuieli privind proiectul major transmisă Comisiei înainte de evaluarea pozitivă de către expertul independent ar trebui să fie luată în considerare după ce Comisia a fost informată cu privire la transmiterea informațiilor relevante către expertul independent.

(212) Pentru a promova utilizarea de planuri comune de acțiune, care vor reduce sarcina administrativă pentru beneficiari, este necesar să se reducă cerințele de reglementare legate de stabilirea unui plan comun de acțiune, menținând în același timp o atenție adecvată în privința principiilor orizontale, inclusiv egalitatea de gen și dezvoltarea durabilă, care au adus contribuții importante la implementarea efectivă a fondurilor ESI.

(213) Pentru a se evita o sarcină administrativă inutilă pentru beneficiari, normele privind informarea, comunicarea și vizibilitatea ar trebui să respecte principiul proporționalității. Prin urmare, este important să se clarifice domeniul de aplicare al respectivelor norme.

(214) În scopul de a se reduce sarcina administrativă și de a se asigura utilizarea eficientă a asistenței tehnice în cadrul FEDR, al FSE și al Fondului de coeziune și în diferite categorii de regiuni, ar trebui să se asigure un grad mai mare de flexibilitate pentru calcularea și monitorizarea limitelor respective care se aplică asistenței tehnice acordate statelor membre.

(215) Cu scopul raționalizării structurilor de implementare, ar trebui să se clarifice faptul că posibilitatea ca autoritatea de management, autoritatea de certificare și autoritatea de audit să facă parte din același organism public este disponibilă și pentru programele din cadrul obiectivului de cooperare teritorială europeană.

(216) Responsabilitățile autorităților de management în ceea ce privește verificarea cheltuielilor în cazul în care sunt folosite opțiuni simplificate în materie de costuri ar trebui precizate mai în detaliu.

(217) Pentru a se asigura că beneficiarii pot valorifica pe deplin potențialul de simplificare oferit de soluțiile de e-guvernanță în implementarea fondurilor ESI și a Fondului de ajutor european pentru cele mai defavorizate persoane (FEAD), în special cu scopul de a facilita gestionarea electronică integrală a documentelor, este necesar să se clarifice faptul că nu este necesar un suport de hârtie dacă sunt îndeplinite anumite condiții.

(218) Pentru a se spori proporționalitatea controalelor și a se diminua sarcina administrativă provenită din suprapunerea controalelor, mai ales pentru micii beneficiari, fără ca principiul bunei gestiuni financiare să fie subminat, pentru FEDR, FSE, Fondul de coeziune și FEPAM ar trebui să prevaleze principiul auditului unic, iar pragurile sub care o operațiune nu este supusă la mai mult de un audit ar trebui dublate.

(219) Este important să se îmbunătățească vizibilitatea fondurilor ESI și să se sensibilizeze publicul cu privire la rezultatele și realizările acestora. Activitățile de informare și comunicare și măsurile de sporire a vizibilității pentru public rămân esențiale în ceea ce privește publicarea realizărilor fondurilor ESI și demonstrarea modului în care sunt investite resursele financiare ale Uniunii.

(220) În vederea facilitării accesului anumitor grupuri-țintă la FSE, nu ar trebui să fie necesară colectarea de date pentru anumiți indicatori menționați în anexa I la Regulamentul (UE) nr. 1304/2013 al Parlamentului European și al Consiliului[1].

(221) Pentru a se asigura egalitatea de tratament în cazul operațiunilor sprijinite în temeiul prezentului regulament, este necesar să se stabilească data aplicării anumitor modificări la Regulamentul (UE) nr. 1303/2013.

[1] Regulamentul (UE) nr. 1304/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 privind Fondul social european și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1081/2006 al Consiliului (JO L 347, 20.12.2013, p. 470).

(222) Pentru a se garanta faptul că întreaga perioadă de programare pentru Regulamentele (UE) nr. 1301/2013, (UE) nr. 1303/2013, (UE) nr. 1304/2013 și (UE) nr. 223/2014 ale Parlamentului European și ale Consiliului[1] este reglementată de un set coerent de norme, este necesar ca unele dintre modificările aduse regulamentelor menționate să se aplice de la 1 ianuarie 2014. Prin adoptarea unei aplicări retroactive a respectivelor modificări, este luat în considerare principiul încrederii legitime.

(223) Pentru a se accelera implementarea instrumentelor financiare care combină sprijinul prin fondurile ESI cu produsele financiare ale BEI în cadrul garanției UE aferente FEIS și pentru a se prevedea un temei juridic continuu pentru semnarea unor acorduri de finanțare care să permită utilizarea de conturi de garanție pentru instrumentele bazate pe participații, este necesar ca unele dintre modificările aduse prezentului regulament să se aplice începând cu 1 ianuarie 2018. Adoptarea unei aplicări retroactive a respectivelor modificări asigură facilitarea avansată a finanțării proiectelor prin intermediul unui sprijin combinat din partea fondurilor ESI și din partea FEIS și evitarea unui vid juridic între data expirării anumitor dispoziții din Regulamentul (UE) nr. 1303/2013 și data intrării în vigoare a prelungirii acestora în temeiul prezentului regulament.

(224) Simplificările și modificările aduse normelor sectoriale ar trebui să se aplice cât mai curând posibil, pentru a facilita accelerarea punerii în aplicare în cursul actualei perioade de programare și, prin urmare, ar trebui să se aplice de la ... [data intrării în vigoare a prezentului regulament de modificare].

---

[1] Regulamentul (UE) nr. 223/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 martie 2014 privind Fondul de ajutor european destinat celor mai defavorizate persoane (JO L 72, 12.3.2014, p. 1).

(225) Fondul european de ajustare la globalizare (FEG) ar trebui să continue, după 31 decembrie 2017, să acorde temporar sprijin tinerilor care nu sunt încadrați profesional și nu urmează niciun program educațional sau de formare (NEET), care locuiesc în regiuni afectate în mod disproporționat de concedieri masive. Pentru a permite acordarea de asistență continuă către NEET, modificarea la Regulamentul (UE) nr. 1309/2013 al Parlamentului European și al Consiliului[1], care asigură această asistență, ar trebui să se aplice începând de la 1 ianuarie 2018.

(226) Pentru unul sau mai multe sectoare ale Mecanismului pentru interconectarea Europei (MIE) ar trebui să poată fi instituite, în temeiul Regulamentului (UE) nr. 1316/2013 al Parlamentului European și al Consiliului[2], mecanisme de finanțare mixtă. Aceste mecanisme de finanțare mixtă ar putea să finanțeze operațiuni de finanțare mixtă, care sunt acțiuni ce combină forme de sprijin nerambursabile, cum ar fi sprijin din bugetele statelor membre, al granturilor MIE, al fondurilor ESI, și instrumente financiare din bugetul Uniunii, inclusiv combinații între instrumentele bazate pe participații ale MIE și instrumentele de datorie ale MIE, pe de o parte, și finanțarea din partea grupului BEI, a băncilor naționale de promovare, a instituțiilor de dezvoltare sau a altor instituții de finanțare, din partea investitorilor, și sprijin financiar privat. Finanțarea din partea grupului BEI ar trebui să includă finanțarea acordată de BEI în cadrul FEIS iar sprijinul financiar privat ar trebui să includă atât contribuții financiare directe cât și indirecte, precum și sprijin primit prin parteneriate de tip public-privat.

---

1 Regulamentul (UE) nr. 1309/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 privind Fondul european de ajustare la globalizare (2014-2020) și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1927/2006 (JO L 347, 20.12.2013, p. 855).

2 Regulamentul (UE) nr. 1316/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2013 de instituire a Mecanismului pentru Interconectarea Europei, de modificare a Regulamentului (UE) nr. 913/2010 și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 680/2007 și (CE) nr. 67/2010 (JO L 348, 20.12.2013, p. 129).

(227) Conceperea și instituirea mecanismelor de finanțare mixtă ar trebui să se bazeze pe o evaluare ex ante efectuată în conformitate cu prezentul regulament și ar trebui să reflecte învățămintele desprinse din implementarea „Cererii de finanțare mixtă” a MIE menționată în Decizia de punere în aplicare a Comisiei din 20 ianuarie 2017 de modificare a Deciziei de punere în aplicare a Comisiei C(2014)1921 de instituire a unui program de lucru multianual 2014-2020 pentru acordarea de asistență financiară în domeniul Mecanismului pentru interconectarea Europei (MIE) – Sectorul transporturi. Mecanismele de finanțare mixtă ale MIE ar trebui să fie stabilite de programele de lucru multianuale și/sau anuale și adoptate în conformitate cu articolele 17 și 25 din Regulamentul (UE) nr. 1316/2013. Comisia ar trebui să garanteze transparența și transmiterea în timp util Parlamentului European și Consiliului a rapoartelor sale privind punerea în aplicare a oricărui mecanism de finanțare mixtă al MIE.

(228) Obiectivul mecanismelor de finanțare mixtă ale MIE ar trebui să fie de a facilita și de a raționaliza o singură cerere pentru toate formele de sprijin, inclusiv granturile Uniunii din MIE și finanțarea din partea sectorului privat. Astfel de mecanisme de finanțare mixtă ar trebui să aibă ca obiectiv optimizarea procesului de depunere a cererilor pentru promotorii de proiecte, oferind un singur proces de evaluare, din punct de vedere tehnic și financiar.

(229) Mecanismele de finanțare mixtă ale MIE ar trebui să crească flexibilitatea în ceea ce privește prezentarea proiectelor și să simplifice și să raționalizeze procesul de identificare și finanțare a proiectelor. Acestea ar trebui, de asemenea, să sporească asumarea responsabilității și angajamentul instituțiilor financiare implicate, astfel atenuând riscurile aferente proiectelor.

(230) Mecanismele de finanțare mixtă ale MIE ar trebui să aducă o mai bună coordonare, un mai bun schimb de informații și o mai bună cooperare între statele membre, Comisie, BEI, băncile naționale de promovare și investitorii privați, cu scopul de a genera și sprijini o rezervă solidă de proiecte care urmăresc obiectivele de politică ale MIE.

(231) Mecanismele de finanțare mixtă ale MIE ar trebui să vizeze sporirea efectului multiplicator al cheltuielilor Uniunii prin atragerea de resurse suplimentare din partea investitorilor privați, asigurând astfel un grad maxim de implicare a investitorilor privați. În plus, ele ar trebui să garanteze faptul că acțiunile sprijinite devin viabile din punct de vedere economic și financiar și contribuie la atragerea de investiții. Ele ar trebui să contribuie la realizarea obiectivelor Uniunii de atingere a țintelor stabilite în cadrul Conferinței de la Paris privind schimbările climatice (COP 21), la crearea de locuri de muncă și la conectivitatea transfrontalieră. Este important ca, atunci când se folosesc atât MIE, cât și FEIS pentru finanțarea unor acțiuni, Curtea de Conturi să examineze dacă a fost asigurată buna gestiune financiară, în conformitate cu articolul 287 din TFUE și articolul 24 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 1316/2013.

(232) În majoritatea cazurilor, se preconizează că granturile din sectorul transporturilor vor rămâne principalul mijloc de sprijinire a obiectivelor de politică ale Uniunii. Aplicarea mecanismelor de finanțare mixtă ale MIE ar trebui, prin urmare, să nu reducă disponibilitatea unor astfel de granturi.

(233) Participarea coinvestitorilor privați la proiectele de transporturi ar putea fi facilitată prin reducerea riscului financiar. Garanțiile de primă pierdere furnizate de BEI prin mecanismele financiare comune sprijinite de buget precum mecanismele de finanțare mixtă pot fi adecvate în acest scop.

(234) Finanțarea din partea MIE ar trebui să se bazeze pe criteriile de selecție și de atribuire stabilite în programele de lucru multianuale și anuale în temeiul articolului 17 alineatul (5) din Regulamentul (UE) nr. 1316/2013, indiferent de forma de finanțare utilizată, sau pe o combinație a acestora.

(235) În evaluările Regulamentului (UE) nr. 1316/2013 ar trebui luată în considerare experiența dobândită în materie de mecanisme de finanțare mixtă.

(236) Nu ar trebui să se înțeleagă că introducerea mecanismelor de finanțare mixtă ale MIE prin prezentul regulament aduce atingere rezultatului negocierilor privind cadrul financiar multianual pentru perioada de după 2020.

(237) Ținându-se seama de rata foarte ridicată de execuție a MIE în sectorul transporturilor și pentru a se sprijini punerea în aplicare a proiectelor cu cea mai mare valoare adăugată pentru rețeaua transeuropeană de transport în ceea ce privește coridoarele rețelei centrale, a proiectelor transfrontaliere, a proiectelor privind celelalte secțiuni ale rețelei centrale și a proiectelor eligibile în cadrul priorităților orizontale astfel cum sunt enumerate în anexa I la Regulamentul (UE) nr. 1316/2013, este necesar să se permită în mod excepțional utilizarea cu mai multă flexibilitate a programului de lucru multianual, permițându-se cuantumului pachetului financiar să ajungă până la 95 % din resursele bugetare financiare menționate în Regulamentul (UE) nr. 1316/2013. Cu toate acestea, este important să se ofere sprijin suplimentar în perioada rămasă de punere în aplicare a MIE priorităților cuprinse în programele anuale de lucru.

(238) Având în vedere natura diferită a sectorului telecomunicațiilor din cadrul MIE și a sectoarelor transporturilor și energiei din cadrul MIE, și anume dimensiunea medie mai mică a granturilor și diferențele privind tipul de costuri și tipul de proiecte, ar trebui evitată o sarcină inutilă pentru beneficiarii și statele membre care participă la acțiuni conexe printr-o obligație de certificare mai puțin împovărătoare, fără a slăbi principiul bunei gestiuni financiare.

(239) În temeiul Regulamentului (UE) nr. 283/2014 al Parlamentului European și al Consiliului[1], numai granturile și achizițiile pot fi în prezent utilizate pentru a sprijini acțiuni în domeniul infrastructurilor de servicii digitale. Pentru a se asigura funcționarea cât mai eficientă a infrastructurilor pentru servicii digitale, ar trebui puse la dispoziție și alte instrumente financiare pentru sprijinirea unor astfel de acțiuni, actualmente utilizate în cadrul MIE, inclusiv instrumente financiare inovatoare.

(240) Pentru a se evita o sarcină administrativă inutilă pentru autoritățile de management care ar putea împiedica punerea în aplicare eficace a FEAD, este oportun să se simplifice și să se faciliteze procedura de modificare a elementelor neesențiale ale programelor operaționale.

(241) Pentru a se simplifica în continuare utilizarea FEAD, este oportun să se prevadă dispoziții suplimentare cu privire la eligibilitatea cheltuielilor, în special cu privire la utilizarea de bareme standard de costuri unitare, sume forfetare și rate forfetare.

---

[1] Regulamentul (UE) nr. 283/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 martie 2014 privind o serie de orientări pentru rețelele transeuropene din domeniul infrastructurii de telecomunicații și de abrogare a Deciziei nr. 1336/97/CE (JO L 86, 21.3.2014, p. 14).

(242) Pentru a se evita tratamentul inechitabil al organizațiilor partenere, neregulile imputabile numai organismului responsabil de achiziționarea de asistență nu ar trebui să afecteze eligibilitatea cheltuielilor efectuate de organizațiile partenere.

(247) Pentru a se simplifica execuția fondurilor ESI și FEAD și pentru a se evita insecuritatea juridică, ar trebui clarificate anumite responsabilități ale statelor membre în materie de gestiune și control.

(244) Având în vedere necesitatea aplicării coerente a normelor financiare relevante în cadrul exercițiului financiar, este recomandat în principiu ca partea întâi a prezentului regulament (Regulamentul financiar) să înceapă să aplice de la începutul unui exercițiu financiar. Cu toate acestea, pentru a garanta că simplificarea considerabilă prevăzută de prezentul regulament, atât în ceea ce privește Regulamentul financiar, cât și modificările aduse normelor sectoriale, aduce avantaje beneficiarilor fondurilor Uniunii cât mai devreme cu putință, este oportun să se prevadă, în mod excepțional, ca prezentul regulament să se aplice de la intrarea sa în vigoare. În același timp, pentru a lăsa un termen suplimentar pentru adaptarea la noile norme, instituțiile Uniunii ar trebui să continue să aplice Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012 până la sfârșitul exercițiului financiar 2018 în ceea ce privește punerea în aplicare a creditelor lor administrative.

(245) Anumite modificări referitoare la instrumente financiare, garanții bugetare și asistența financiară ar trebui să se aplice doar de la data intrării în vigoare a cadrului financiar multianual de după 2020, astfel încât să existe suficient timp pentru a adapta temeiurile juridice aplicabile și programele la noile norme.

(246) Informațiile cu privire la media anuală de echivalente normă întreagă și la valoarea estimată a veniturilor alocate reportate din exercițiile precedente ar trebui furnizate pentru prima dată împreună cu proiectul de buget care urmează să fie prezentat în 2021 pentru a acorda Comisiei suficient timp pentru adaptarea la noua obligație,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

PARTEA I
REGULAMENTUL FINANCIAR

TITLUL I
OBIECT, DEFINIȚII
ȘI PRINCIPII GENERALE

Articolul 1

Obiect

Prezentul regulament stabilește normele privind întocmirea și execuția bugetului general al Uniunii Europene și al Comunității Europene a Energiei Atomice (denumit în continuare „bugetul”), precum și privind prezentarea și auditarea conturilor acestora.

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții:

1. „solicitant” înseamnă o persoană fizică sau o entitate cu sau fără personalitate juridică care a depus o cerere în cadrul unei proceduri de atribuire de granturi sau al unui concurs cu premii;

2. „document aferent cererii” înseamnă o ofertă, o cerere de participare, o cerere de grant sau o candidatură la un concurs cu premii;

3. „procedură de atribuire” înseamnă o procedură de achiziții, o procedură de atribuire de granturi, un concurs cu premii sau o procedură de selectare a experților sau a persoanelor sau entităților care execută bugetul în temeiul articolului 62 alineatul (1) primul paragraf litera (c);

4. „act de bază” înseamnă un act juridic, altul decât o recomandare sau un aviz, care asigură un temei juridic pentru o acțiune și pentru execuția cheltuielilor corespunzătoare înregistrate în buget, a garanției bugetare sau a asistenței financiare furnizate din buget și care poate avea oricare dintre următoarele forme:

   (a) în sfera de aplicare a Tratatului privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE) și a Tratatului de instituire a Comunității Europene a Energiei Atomice (Tratatul Euratom), forma unui regulament, a unei directive sau a unei decizii în sensul articolului 288 din TFUE; sau

   (b) în sfera de aplicare a titlului V din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE), una dintre formele specificate la articolul 28 alineatul (1), articolul 31 alineatul (2), articolul 33, articolul 42 alineatul (4) și articolul 43 alineatul (2) din TUE;

5. „beneficiar” înseamnă o persoană fizică sau o entitate cu sau fără personalitate juridică cu care s-a semnat un acord de grant;

6. „mecanism sau platformă de finanțare mixtă” înseamnă un cadru de cooperare instituit între Comisie și instituții de dezvoltare sau alte instituții de finanțare publice în vederea combinării unor forme de ajutor nerambursabil și/sau instrumente financiare și/sau garanții bugetare din buget cu forme de sprijin rambursabil din partea instituțiilor de dezvoltare sau a altor instituții de finanțare publice, precum și din partea unor instituții de finanțare din sectorul privat și a investitorilor din sectorul privat;

7. „execuție bugetară” înseamnă desfășurarea de activități referitoare la gestionarea, monitorizarea, controlul și auditarea creditelor bugetare în conformitate cu metodele prevăzute la articolul 62;

8. „angajament bugetar” înseamnă operațiunea prin care ordonatorul de credite competent rezervă creditele bugetare care sunt necesare pentru a acoperi plăți ulterioare în vederea onorării unor angajamente juridice;

9. „garanție bugetară” înseamnă un angajament juridic al Uniunii de sprijinire a unui program de acțiuni prin asumarea unei obligații financiare din buget la care se poate recurge în cazul în care un anumit eveniment se materializează în cursul punerii în aplicare a programului și care își păstrează valabilitatea pe întreaga durată a angajamentelor asumate în cadrul programului sprijinit;

10. „contract imobiliar” înseamnă un contract care are ca obiect achiziționarea, schimbul, închirierea pe termen lung, uzufructul, leasingul, închirierea sau închirierea în vederea cumpărării, cu sau fără opțiunea de cumpărare, a unor terenuri, a unor clădiri sau a altor bunuri imobile. Acesta acoperă atât clădirile existente, cât și clădirile nefinalizate, cu condiția ca respectivul candidat să fi obținut o autorizație de construire valabilă pentru ele. Acesta nu acoperă clădiri proiectate în conformitate cu specificațiile autorității contractante care sunt vizate de contracte de achiziții de lucrări;

11. „candidat” înseamnă un operator economic care a solicitat o invitație de participare sau a fost invitat să participe la o procedură restrânsă, la o procedură competitivă cu negociere, la un dialog competitiv, la un parteneriat pentru inovare, la un concurs de proiecte sau la o procedură de negociere;

12. „organism central de achiziție” înseamnă o autoritate contractantă care oferă activități de achiziție centralizate și, atunci când este cazul, activități de achiziție auxiliare;

13. „verificare” înseamnă verificarea unui aspect specific al unei operațiuni de venituri sau de cheltuieli;

14. „contract de concesiune” înseamnă un contract cu titlu oneros încheiat în scris între unul sau mai mulți operatori economici și una sau mai multe autorități contractante în sensul articolelor 174 și 178, pentru a încredința executarea de lucrări sau prestarea și gestionarea de servicii unui operator economic (denumit în continuare „concesiune”) și pentru care:

    (a) remunerarea constă fie numai în dreptul de a exploata lucrările sau serviciile, fie în acest drept împreună cu o plată;

(b) atribuirea contractului de concesiune presupune transferul către concesionar a unui risc de exploatare în ceea ce privește exploatarea respectivelor lucrări sau servicii, care cuprinde riscul aferent cererii sau riscul aferent ofertei ori ambele. Se consideră că concesionarul își asumă un risc de exploatare atunci când, în condiții normale de exploatare, nu i se garantează recuperarea investițiilor efectuate sau a costurilor suportate pentru exploatarea lucrărilor sau a serviciilor în cauză;

15. „datorie contingentă” înseamnă o obligație financiară potențială care ar putea apărea în funcție de rezultatul unui eveniment viitor;

16. „contract” înseamnă un contract de achiziții publice sau un contract de concesiune;

17. „contractant” înseamnă un operator economic cu care s-a încheiat un contract de achiziții publice;

18. „acord de contribuție” înseamnă un acord încheiat cu persoane sau entități care execută fonduri ale Uniunii în temeiul articolului 62 alineatul (1) primul paragraf litera (c) punctele (ii)-(viii);

19. „control” înseamnă orice măsură luată pentru a furniza o asigurare rezonabilă cu privire la eficacitatea, eficiența și economia operațiunilor, fiabilitatea informațiilor raportate, protejarea activelor și a informațiilor, prevenirea, detectarea și corectarea fraudelor și a neregulilor și monitorizarea acestora, precum și buna gestionare a riscurilor legate de legalitatea și regularitatea operațiunilor subiacente, ținându-se seama de caracterul multianual al programelor, precum și de natura plăților respective. Controalele pot presupune diverse verificări, precum și punerea în aplicare a oricăror politici și proceduri în vederea atingerii obiectivelor menționate la prima teză;

20. „contraparte” înseamnă partea căreia i se acordă o garanție bugetară;

21. „criză” înseamnă:

(a) o situație de pericol imediat sau iminent care riscă să degenereze într-un conflict armat sau să destabilizeze o țară sau vecinătatea acesteia;

(b) o situație provocată de dezastre naturale, crize provocate de om, cum ar fi războaiele și alte conflicte sau circumstanțe excepționale cu efecte comparabile, legate, de exemplu, de schimbările climatice, de degradarea mediului, de privarea de acces la resursele energetice și naturale sau de sărăcia extremă;

22. „dezangajare” înseamnă o operațiune prin care ordonatorul de credite competent anulează total sau parțial rezervarea creditelor efectuată anterior printr-un angajament bugetar;

23. „sistem dinamic de achiziție” înseamnă un proces în întregime electronic pentru achiziții curente de bunuri disponibile în general pe piață;

24. „operator economic” înseamnă orice persoană fizică sau juridică, inclusiv o entitate publică sau un grup de astfel de persoane, care se oferă să furnizeze produse, să execute lucrări, să presteze servicii sau să furnizeze bunuri imobile;

25. „investiție de capital” înseamnă punerea la dispoziția unei societăți a unei investiții, directe sau indirecte, de capital, în schimbul dreptului de proprietate totală sau parțială asupra societății respective, atunci când investitorul de capital poate exercita un anumit control asupra managementului societății și poate beneficia de profiturile acesteia;

26. „oficiu european” înseamnă o structură administrativă înființată de Comisia Europeană sau de către Comisie împreună cu una sau mai multe alte instituții ale Uniunii pentru a îndeplini sarcini orizontale specifice;

27. „decizie administrativă definitivă” înseamnă o decizie a unei autorități administrative care are un efect definitiv și obligatoriu în conformitate cu legea aplicabilă;

28. „activ financiar” înseamnă orice activ sub formă de numerar, un instrument de capital al unei entități publice sau private sau un drept contractual de a primi numerar sau un alt activ financiar de la o astfel de entitate;

29. „instrument financiar” înseamnă o măsură a Uniunii de sprijin financiar acordat de la buget în vederea atingerii unuia sau mai multor obiective de politică specifice ale Uniunii care poate lua forma unor investiții de capital sau cvasicapital, împrumuturi, garanții sau alte instrumente de partajare a riscurilor și care poate fi, după caz, combinată cu alte forme de sprijin financiar, cu fonduri cu gestiune partajată sau cu fonduri din Fondul european de dezvoltare (FED);

30. „datorie financiară” înseamnă o obligație contractuală de a ceda numerar sau un alt activ financiar unei alte entități;

31. „contract-cadru” înseamnă un contract de achiziții publice încheiat între unul sau mai mulți operatori economici și una sau mai multe autorități contractante în scopul stabilirii clauzelor unor contracte specifice care se întemeiază pe acesta și care trebuie atribuite pe parcursul unei perioade date, în special în ceea ce privește prețul, și, după caz, cantitatea preconizată;

32. „provizionare globală” înseamnă cuantumul total al resurselor considerate necesare pe întreaga durată a unei garanții bugetare ca urmare a aplicării ratei de provizionare menționate la articolul 211 alineatul (1) cuantumului din garanția bugetară autorizat prin actul de bază, menționat la articolul 210 alineatul (1) litera (b);

33. „grant” înseamnă o contribuție financiară acordată sub formă de donație. Atunci când este acordată în cadrul gestiunii directe, o astfel de contribuție este reglementată de titlul VIII;

34. „garanție” înseamnă un angajament scris de asumare a responsabilității, integral sau parțial, pentru datoria, obligația sau executarea de către o terță parte a obligațiilor sale în cazul în care intervine un eveniment care determină executarea unei astfel de garanții, cum ar fi imposibilitatea de rambursare a împrumutului;

35. „garanție la cerere” înseamnă o garanție care trebuie onorată de către garant la cererea contrapărții, în pofida unor eventuale deficiențe în executarea obligației-suport;

36. „contribuție în natură” înseamnă resurse nefinanciare puse gratuit la dispoziția unui beneficiar de către terți;

37. „angajament juridic” înseamnă o acțiune prin care ordonatorul de credite competent creează sau stabilește o obligație care determină o plată ulterioară sau plăți ulterioare și recunoașterea unei cheltuieli de la buget și care include acorduri și contracte specifice încheiate în temeiul unor acorduri-cadru de parteneriat financiar și contracte-cadru;

38. „efect de levier” înseamnă cuantumul finanțării rambursabile acordate destinatarilor finali eligibili împărțit la cuantumul contribuției Uniunii;

39. „risc de lichiditate” înseamnă riscul ca un activ financiar deținut în fondul comun de provizionare să nu poată fi vândut în cursul unei anumite perioade de timp fără a suporta pierderi semnificative;

40. „împrumut” înseamnă un contract prin care creditorul este obligat să pună la dispoziția debitorului un cuantum în bani convenit pentru o perioadă convenită și în temeiul căruia debitorul este obligat să ramburseze cuantumul respectiv la termenul convenit;

41. „grant de valoare scăzută” înseamnă un grant mai mic sau egal cu 60 000 EUR;

42. „organizație dintr-un stat membru” înseamnă o entitate stabilită într-un stat membru ca organism de drept public sau ca organism de drept privat căreia îi este încredințată o misiune de serviciu public și care primește garanții financiare adecvate din partea statului membru;

43. „metodă de execuție” înseamnă oricare dintre metodele de execuție bugetară menționate la articolul 62, și anume gestiune directă, gestiune indirectă și gestiune partajată;

44. „acțiune cu donatori multipli” înseamnă orice acțiune în cadrul căreia fondurile Uniunii sunt puse în comun cu cele ale cel puțin unui alt donator;

45. „efect multiplicator” înseamnă investiția realizată de destinatarii finali eligibili împărțită la cuantumul contribuției Uniunii;

46. „performanțe” înseamnă realizările obținute în urma unei acțiuni determinate în conformitate cu norme sectoriale;

47. „participant” înseamnă un candidat sau un ofertant în cadrul unei proceduri de achiziții, un solicitant în cadrul unei proceduri de acordare de granturi, un expert în cadrul unei proceduri de selectare a experților, un solicitant care participă la un concurs cu premii sau o persoană sau o entitate care participă la o procedură de executare a fondurilor Uniunii în temeiul articolului 62 alineatul (1) primul paragraf litera (c);

48. „premiu” înseamnă o contribuție financiară oferită ca recompensă în urma unui concurs. Atunci când este acordată în cadrul gestiunii directe, o astfel de contribuție este reglementată de titlul IX;

49. „achiziție” înseamnă achiziționarea, prin intermediul unui contract, de lucrări, produse sau servicii, precum și achiziționarea sau închirierea de terenuri, de clădiri sau de alte bunuri imobile de către una sau mai multe autorități contractante de la operatori economici aleși de respectivele autorități contractante;

50. „document de achiziție” înseamnă orice document produs de autoritatea contractantă sau la care aceasta face trimitere pentru a descrie sau a determina elementele procedurii de achiziție, inclusiv:

(a) măsurile de publicitate prevăzute la articolul 163;

(b) invitația la procedura de ofertare;

(c) caietul de sarcini, care include specificațiile tehnice și criteriile relevante, sau documentele descriptive în cazul unui dialog competitiv;

(d) proiectul de contract;

51. „contract de achiziții publice” înseamnă un contract cu titlu oneros încheiat în scris între unul sau mai mulți operatori economici și una sau mai multe autorități contractante în sensul articolelor 174 și 178, pentru a obține, în schimbul unui preț plătit integral sau parțial de la buget, furnizarea de bunuri mobile sau imobile, executarea de lucrări sau prestarea de servicii, cuprinzând:

(a) contracte imobiliare;

(b) contracte de achiziții de produse;

(c) contracte de achiziții de lucrări;

(d) contracte de achiziții de servicii.

52. „investiție de cvasicapital” înseamnă un tip de finanțare care se situează între capital și datorie, care implică un risc mai mare decât datoria cu rang prioritar, dar mai redus decât fondurile proprii, și care poate fi structurată ca datorie, în mod tipic negarantată și subordonată și în unele cazuri convertibilă în capital sau în capital preferențial;

53. „destinatar” înseamnă un beneficiar, un contractant, un expert extern remunerat sau o persoană ori entitate care primește premii sau fonduri în temeiul unui instrument financiar sau care execută fonduri ale Uniunii în temeiul articolului 62 alineatul (1) primul paragraf litera (c);

54. „acord repo” înseamnă vânzarea de titluri de valoare contra numerar, cu un acord de răscumpărare a acestora la o dată ulterioară prestabilită sau la cerere;

55. „credit pentru cercetare și dezvoltare tehnologică” înseamnă un credit înregistrat fie într-unul dintre titlurile bugetare referitoare la domeniile de politică aferente „cercetării indirecte” sau „cercetării directe”, fie într-un capitol referitor la activitățile de cercetare dintr-un alt titlu;

56. „rezultat” înseamnă efectele punerii în aplicare a unei acțiuni determinate în conformitate cu norme sectoriale;

57. „instrument de partajare a riscului” înseamnă un instrument financiar care permite partajarea unui risc definit între două sau mai multe entități, dacă este cazul în schimbul unei remunerări convenite;

58. „contract de servicii” înseamnă un contract care are ca obiect toate serviciile intelectuale și neintelectuale, altele decât cele care fac obiectul contractelor de achiziții de produse, contractelor de achiziții de lucrări și contractelor imobiliare;

59. „bună gestiune financiară” înseamnă execuția bugetului în conformitate cu principiile economiei, eficienței și eficacității;

60. „Statutul funcționarilor” înseamnă Statutul funcționarilor Uniunii Europene și Regimul aplicabil altor agenți ai Uniunii Europene stabilite prin Regulamentul (CEE, Euratom, CECO) nr. 259/68;

61. „subcontractant” înseamnă un operator economic care este propus de un candidat, un ofertant sau un contractant să execute o parte dintr-un contract sau de un beneficiar să execute o parte din sarcinile cofinanțate printr-un grant;

62. „cotizație” înseamnă sume plătite organismelor la care Uniunea este membru, în conformitate cu deciziile bugetare și condițiile de plată stabilite de organismul respectiv;

63. „contract de achiziții de produse” înseamnă un contract care are ca obiect achiziționarea, leasingul, închirierea sau cumpărarea în rate, cu sau fără opțiune de cumpărare, de produse și care poate include, cu titlu accesoriu, lucrări de amplasare și de instalare;

64. „asistență tehnică” înseamnă, fără a se aduce atingere normelor sectoriale, activitățile de sprijin și de consolidare a capacităților necesare pentru punerea în aplicare a unui program sau a unei acțiuni, în special activități de pregătire, gestionare, monitorizare, evaluare, audit și control;

65. „ofertant” înseamnă un operator economic care a depus o ofertă;

66. „Uniune” înseamnă Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană a Energiei Atomice sau ambele, în funcție de context;

67. „instituție a Uniunii” înseamnă Parlamentul European, Consiliul European, Consiliul, Comisia, Curtea de Justiție a Uniunii Europene, Curtea de Conturi, Comitetul Economic și Social European, Comitetul Regiunilor, Ombudsmanul European, Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor sau Serviciul European de Acțiune Externă („SEAE”); Banca Centrală Europeană nu trebuie considerată o instituție a Uniunii;

68. „vânzător” înseamnă un operator economic înregistrat pe o listă de vânzători care vor fi invitați să prezinte cereri de participare la proceduri de ofertare sau să depună oferte;

69. „voluntar” înseamnă o persoană care desfășoară de bună voie o activitate pentru o organizație, fără să fie remunerată;

70. „lucrare” înseamnă rezultatul unui ansamblu de lucrări de construcții de clădiri sau de geniu civil care este suficient în sine pentru a îndeplini o funcție economică sau tehnică;

71. „contract de achiziții de lucrări” înseamnă un contract care are ca obiect:

(a) execuția sau execuția și proiectarea unei lucrări;

(b) execuția sau execuția și proiectarea unei lucrări legate de una dintre activitățile menționate în anexa II la Directiva 2014/24/UE; sau

(c) realizarea, prin orice mijloace, a unei lucrări care corespunde cerințelor precizate de autoritatea contractantă care exercită o influență decisivă asupra tipului sau proiectului lucrării.

Articolul 3

Conformitatea legislației secundare cu prezentul regulament

(1) Dispozițiile privind execuția veniturilor și a cheltuielilor bugetare, menționate într-un act de bază, respectă principiile bugetare prevăzute în titlul II.

(2) Fără a se aduce atingere dispozițiilor de la alineatul (1), orice propunere sau modificare a unei propuneri prezentate autorității legislative care face derogare de la dispozițiile prezentului regulament, altele decât cele prevăzute în titlul II, sau de la actele delegate adoptate în temeiul acestuia precizează respectivele derogări și, în cuprinsul considerentelor și al expunerii de motive din propunerile sau modificările respective, motivele specifice care justifică astfel de derogări.

Articolul 4

Perioade, date și termene

În absența unor dispoziții contrare ale prezentului regulament, termenelor stabilite în prezentul regulament li se aplică Regulamentul (CEE, Euratom) nr. 1182/71 al Consiliului[1].

Articolul 5

Protecția datelor cu caracter personal

Prezentul regulament nu aduce atingere Regulamentelor (CE) nr. 45/2001 și (UE) 2016/679.

[1] Regulamentul (CEE, Euratom) nr. 1182/71 al Consiliului din 3 iunie 1971 privind stabilirea regulilor care se aplică termenelor, datelor și expirării termenelor (JO L 124, 8.6.1971, p. 1).

TITLUL II
BUGETUL ȘI PRINCIPIILE BUGETARE

Articolul 6

Respectarea principiilor bugetare

Întocmirea și execuția bugetului respectă principiile unității, exactității bugetare, anualității, echilibrului, unității de cont, universalității, specificității, bunei gestiuni financiare și transparenței, în conformitate cu prezentul regulament.

CAPITOLUL 1
Principiile unității și exactității bugetare

Articolul 7

Domeniul de aplicare al bugetului

(1) Pentru fiecare exercițiu financiar, bugetul prevede și autorizează toate veniturile și cheltuielile considerate necesare pentru Uniune. Acesta cuprinde:

(a) veniturile și cheltuielile Uniunii, inclusiv cheltuielile administrative care rezultă în urma punerii în aplicare a dispozițiilor TUE referitoare la politica externă și de securitate comună (PESC), și cheltuielile operaționale generate de punerea în aplicare a dispozițiilor respective, atunci când acestea se efectuează de la buget;

(b) veniturile și cheltuielile Comunității Europene a Energiei Atomice.

(2) Bugetul conține credite diferențiate, formate din credite de angajament și credite de plată, și credite nediferențiate.

Creditele autorizate pentru exercițiul financiar constau în:

(a) credite prevăzute în buget, inclusiv în bugetele rectificative;

(b) credite reportate din exercițiile financiare anterioare;

(c) credite reconstituite în conformitate cu articolul 15;

(d) credite rezultate din plăți de prefinanțare care au fost rambursate în conformitate cu articolul 12 alineatul (4) litera (b);

(e) credite prevăzute ca urmare a încasării de venituri alocate în cursul exercițiului financiar sau reportate din exerciții financiare precedente.

(3) Creditele de angajament acoperă costurile totale ale angajamentelor juridice asumate în cursul exercițiului financiar, sub rezerva articolului 114 alineatul (2).

(4) Creditele de plată acoperă plăți efectuate pentru onorarea angajamentelor juridice asumate în cursul exercițiului financiar sau al exercițiilor financiare precedente.

(5) Alineatele (2) și (3) de la prezentul articol nu împiedică angajarea globală a creditelor și nici constituirea angajamentelor bugetare pe tranșe anuale, astfel cum se prevede la articolul 112 alineatul (1) primul paragraf litera (b) și la articolul 112 alineatul (2).

Articolul 8

Norme speciale care reglementează principiile unității și exactității bugetare

(1) Fiecare venit și fiecare cheltuială se înregistrează la o linie bugetară.

(2) Fără a aduce atingere cheltuielilor ordonanțate generate de datoriile contingente prevăzute la articolul 210 alineatul (2), nu se poate angaja sau autoriza nicio cheltuială peste creditele autorizate.

(3) Un credit se înregistrează în buget numai dacă se referă la un element de cheltuieli considerat necesar.

(4) Dobânzile generate de plățile de prefinanțare efectuate de la buget nu sunt datorate Uniunii, cu excepția cazului în care se prevede altfel în acordurile de contribuție sau în acordurile de finanțare în cauză.

CAPITOLUL 2

Principiul anualității

Articolul 9

Definiție

Creditele înregistrate în buget se autorizează pentru exercițiul financiar care începe la data de 1 ianuarie și se încheie la data de 31 decembrie.

Articolul 10

Contabilizarea bugetară a veniturilor și a creditelor

(1) Veniturile unui exercițiu financiar se înregistrează în conturile exercițiului respectiv pe baza sumelor încasate în cursul acestuia. Cu toate acestea, resursele proprii ale lunii ianuarie din următorul exercițiu financiar pot fi puse la dispoziție în avans, în temeiul Regulamentului (UE, Euratom) nr. 609/2014.

(2) Înregistrările privind taxa pe valoarea adăugată (TVA) și resursele proprii bazate pe venitul național brut pot fi regularizate în conformitate cu Regulamentul (UE, Euratom) nr. 609/2014.

(3) Angajamentele se înregistrează în contabilitatea unui exercițiu financiar pe baza angajamentelor juridice asumate până la data de 31 decembrie a exercițiului financiar în cauză. Cu toate acestea, angajamentele bugetare globale menționate la articolul 112 alineatul (4) se înregistrează în contabilitatea unui exercițiu financiar pe baza angajamentelor bugetare asumate până la data de 31 decembrie a exercițiului financiar în cauză.

(4) Plățile se înregistrează în contabilitatea unui exercițiu financiar pe baza plăților efectuate de contabil până la data de 31 decembrie a exercițiului financiar în cauză.

(5) Prin derogare de la alineatele (3) și (4):

(a) cheltuielile Fondului european de garantare agricolă (FEGA) se înregistrează în conturi pentru un anumit exercițiu financiar pe baza rambursărilor efectuate de Comisie în favoarea statelor membre până la data de 31 decembrie a exercițiului financiar în cauză, cu condiția ca ordinul de plată să îi fi parvenit contabilului până la data de 31 ianuarie a exercițiului financiar următor;

(b) cheltuielile executate în cadrul gestiunii partajate, cu excepția FEGA, se înregistrează în conturi pentru un anumit exercițiu financiar pe baza rambursărilor efectuate de Comisie în favoarea statelor membre până la data de 31 decembrie a exercițiului financiar în cauză, inclusiv cheltuielile contabilizate până la data de 31 ianuarie a exercițiului financiar următor, astfel cum se prevede la articolele 30 și 31.

Articolul 11

Angajarea creditelor

(1) Creditele înregistrate în buget se pot angaja cu efect de la 1 ianuarie, de îndată ce bugetul a fost adoptat în mod definitiv.

(2) Începând cu data de 15 octombrie a unui exercițiu financiar, următoarele cheltuieli se pot angaja în avans din creditele prevăzute pentru exercițiul financiar următor:

(a) cheltuielile administrative curente, cu condiția ca astfel de cheltuieli să fi fost aprobate în ultimul buget adoptat în mod corespunzător și numai până la maximum o pătrime din creditele totale corespunzătoare stabilite de Parlamentul European și de Consiliu pentru exercițiul financiar în curs;

(b) cheltuielile de gestionare curente pentru FEGA, cu condiția ca baza unor astfel de cheltuieli să fie prevăzută într-un act de bază existent și numai până la maximum trei pătrimi din creditele totale corespunzătoare stabilite de Parlamentul European și de Consiliu pentru exercițiul financiar în curs.

Articolul 12

Anularea și reportarea creditelor

(1) Creditele care nu au fost utilizate până la sfârșitul exercițiului financiar pentru care au fost înregistrate se anulează, cu excepția cazului în care acestea se reportează în conformitate cu alineatele (2)-(8).

(2) Următoarele credite se pot reporta printr-o decizie adoptată în temeiul alineatului (3), dar numai în exercițiul financiar următor:

(a) creditele de angajament și creditele nediferențiate pentru care cea mai mare parte a etapelor pregătitoare din procedura de angajare au fost finalizate până la data de 31 decembrie a exercițiului financiar. Astfel de credite pot fi angajate până la data de 31 martie a exercițiului financiar următor, cu excepția creditelor nediferențiate destinate proiectelor imobiliare, care pot fi angajate până la data de 31 decembrie a exercițiului financiar următor;

(b) creditele care sunt necesare în cazul în care autoritatea legislativă a adoptat un act de bază în ultimul trimestru al exercițiului financiar, iar Comisia nu a putut angaja până la data de 31 decembrie a exercițiului respectiv creditele prevăzute în acel scop. Creditele în cauză pot fi angajate până la data de 31 decembrie a exercițiului financiar următor;

(c) creditele de plată necesare pentru acoperirea angajamentelor existente sau a angajamentelor legate de creditele de angajament reportate, atunci când creditele de plată prevăzute la liniile relevante din bugetul exercițiului financiar următor sunt insuficiente.

(d) creditele neangajate referitoare la acțiunile menționate la articolul 4 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013 al Parlamentului European și al Consiliului[1].

În ceea ce privește primul paragraf litera (c), instituția în cauză a Uniunii utilizează mai întâi creditele autorizate pentru exercițiul financiar în curs și nu utilizează creditele reportate înainte de epuizarea celor dintâi;

Reportările de credite neangajate astfel cum sunt menționate la primul paragraf litera (d) de la prezentul alineat nu depășesc, în limita a 2 % din creditele inițiale votate de Parlamentul European și de Consiliu, cuantumul ajustării plăților directe aplicate în conformitate cu articolul 26 din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013 în cursul exercițiului financiar precedent. Creditele reportate se returnează la liniile bugetare de finanțare a acțiunilor menționate la articolul 4 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013.

[1] Regulamentul (UE) nr. 1306/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 privind finanțarea, gestionarea și monitorizarea politicii agricole comune și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 352/78, (CE) nr. 165/94, (CE) nr. 2799/98, (CE) nr. 814/2000, (CE) nr. 1290/2005 și (CE) nr. 485/2008 ale Consiliului (JO L 347, 20.12.2013, p. 549).

(3) Instituția în cauză a Uniunii își adoptă decizia privind reportările astfel cum se menționează la alineatul (2) până la data de 15 februarie a exercițiului financiar următor. Aceasta informează Parlamentul European și Consiliul, până la data de 15 martie a respectivului exercițiu, cu privire la decizia de reportare adoptată. Aceasta precizează, de asemenea, pentru fiecare linie bugetară, modul în care s-au aplicat criteriile prevăzute la alineatul (2) primul paragraf literele (a), (b) și (c) în cazul fiecărei reportări.

(4) Creditele se reportează automat în cazul:

(a) creditelor de angajament destinate Rezervei pentru ajutoare de urgență și Fondului de solidaritate al Uniunii Europene. Aceste credite pot fi reportate numai în exercițiul financiar următor și pot fi angajate până la data de 31 decembrie a respectivului exercițiu;

(b) creditelor corespunzătoare veniturilor alocate interne. Aceste credite se pot reporta numai în exercițiul financiar următor și se pot angaja până la data de 31 decembrie a respectivului exercițiu, cu excepția veniturilor alocate interne din închirieri și vânzarea de clădiri și terenuri, care se pot reporta până când sunt utilizate în totalitate. Creditele de angajament astfel cum sunt menționate în Regulamentul (UE) nr. 1303/2013 și în Regulamentul (UE) nr. 514/2014 al Parlamentului European și al Consiliului[1], care sunt disponibile la 31 decembrie, obținute din rambursarea plăților de prefinanțare se pot reporta până la închiderea programului și se pot utiliza atunci când este necesar, cu condiția să nu mai fie disponibile alte credite de angajament;

[1] Regulamentul (UE) nr. 514/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 aprilie 2014 de stabilire a dispozițiilor generale privind Fondul pentru azil, migrație și integrare, precum și instrumentul de sprijin financiar pentru cooperarea polițienească, prevenirea și combaterea criminalității și gestionarea crizelor (JO L 150, 20.5.2014, p. 112).

(c) creditelor corespunzătoare veniturilor alocate externe. Astfel de credite se utilizează în totalitate până la efectuarea tuturor operațiunilor legate de programul sau acțiunea pentru care sunt alocate sau se pot reporta și utiliza pentru programul sau acțiunea următoare. Acest lucru nu se aplică veniturilor menționate la articolul 21 alineatul (2) litera (g) punctul (iii), în cazul cărora creditele neangajate în termen de cinci ani se anulează;

(d) creditelor de plată aferente FEGA rezultate din suspendări, în conformitate cu articolul 41 din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013.

(5) Tratamentul aplicat veniturilor alocate externe, astfel cum sunt menționate la alineatul (4) litera (c) de la prezentul articol și care rezultă din participarea statelor Asociației Europene a Liberului Schimb (AELS) la anumite programe ale Uniunii, în conformitate cu articolul 21 alineatul (2) litera (e), este conform cu Protocolul nr. 32 anexat la Acordul privind Spațiul Economic European (Acordul privind SEE).

(6) În plus față de informațiile prevăzute la alineatul (3), instituția Uniunii în cauză transmite Parlamentului European și Consiliului informații privind creditele care au fost reportate în mod automat, inclusiv cuantumurile implicate și dispozițiile prezentului articol în temeiul cărora creditele au fost reportate.

(7) Creditele nediferențiate angajate din punct de vedere juridic de la sfârșitul exercițiului financiar se plătesc până la sfârșitul următorului exercițiu financiar.

(8) Fără a se aduce atingere alineatului (4), creditele plasate în rezervă și creditele pentru cheltuieli cu personalul nu se reportează. În sensul prezentului articol, cheltuielile cu personalul includ remunerațiile și indemnizațiile destinate membrilor și personalului instituțiilor Uniunii cărora li se aplică Statutul funcționarilor.

Articolul 13

Dispoziții detaliate privind anularea și reportarea creditelor

(1) Creditele de angajament și creditele nediferențiate menționate la articolul 12 alineatul (2) primul paragraf litera (a) pot fi reportate numai dacă angajamentele nu au putut fi realizate înainte de data de 31 decembrie a exercițiului financiar din motive independente de ordonatorul de credite și dacă etapele pregătitoare sunt suficient de avansate pentru a permite să se preconizeze în mod rezonabil că angajamentul va fi realizat până la data de 31 martie a exercițiului financiar următor sau, în ceea ce privește proiectele imobiliare, până la data de 31 decembrie a exercițiului financiar următor.

(2) Etapele pregătitoare menționate la articolul 12 alineatul (2) primul paragraf litera (a), care trebuie finalizate până la data de 31 decembrie a exercițiului financiar în scopul de a permite reportarea pentru exercițiul financiar următor, sunt în special:

(a) pentru angajamentele bugetare individuale în sensul articolului 112 alineatul (1) primul paragraf litera (a), finalizarea selecției potențialilor contractanți, beneficiari, câștigători ai premiilor sau delegați;

(b) pentru angajamentele bugetare globale în sensul articolului 112 alineatul (1) primul paragraf litera (b), adoptarea unei decizii de finanțare sau finalizarea consultării cu departamentele vizate din fiecare instituție a Uniunii pentru adoptarea deciziei de finanțare.

(3) Creditele reportate în conformitate cu articolul 12 alineatul (2) primul paragraf litera (a) care nu au fost angajate până la data de 31 martie a exercițiului financiar următor sau, în cazul sumelor destinate proiectelor imobiliare, până la data de 31 decembrie a exercițiului financiar următor se anulează automat.

Comisia informează Parlamentul European și Consiliul cu privire la creditele anulate în conformitate cu primul paragraf în termen de o lună de la anulare.

Articolul 14

Dezangajări

(1) În cazul în care se dezangajează angajamente bugetare într-un exercițiu financiar ulterior anului în care acestea au fost efectuate, ca urmare a neexecutării totale sau parțiale a acțiunilor pentru care fuseseră alocate, creditele corespunzătoare acestor dezangajări se anulează, cu excepția cazului în care se prevede altfel în Regulamentele (UE) nr. 1303/2013 și (UE) nr. 514/2014 și fără a aduce atingere articolului 15 din prezentul regulament.

(2) Creditele de angajament menționate în Regulamentele (UE) nr. 1303/2013 și (UE) nr. 514/2014 sunt dezangajate automat în conformitate cu regulamentele respective.

(3) Prezentul articol nu se aplică veniturilor alocate externe menționate la articolul 21 alineatul (2).

Articolul 15

Reconstituirea creditelor care corespund dezangajărilor

(1) Creditele care corespund dezangajărilor menționate în Regulamentele (UE) nr. 1303/2013, (UE) nr. 223/2014 și (UE) nr. 514/2014 se pot reconstitui în cazul unei erori evidente imputabile exclusiv Comisiei.

În acest scop, Comisia examinează dezangajările efectuate în decursul exercițiului financiar precedent și decide, până la data de 15 februarie a exercițiului financiar în curs, în funcție de solicitări, dacă este necesară reconstituirea creditelor corespunzătoare.

(2) În plus față de situația menționată la alineatul (1) din prezentul articol, creditele care corespund dezangajărilor se reconstituie în cazul:

(a) dezangajării dintr-un program în temeiul modalităților de executare a rezervei de performanță prevăzute la articolul 20 din Regulamentul (UE) nr. 1303/2013;

(b) dezangajării dintr-un program destinat unui instrument financiar specific pentru întreprinderi mici și mijlocii (IMM-uri) ca urmare a întreruperii participării unui stat membru la instrumentul financiar, astfel cum se menționează la articolul 39 alineatul (2) al șaptelea paragraf din Regulamentul (UE) nr. 1303/2013.

(3) Creditele de angajament corespunzătoare cuantumului dezangajărilor ca urmare a neexecutării totale sau parțiale a proiectelor de cercetare corespunzătoare pot fi, de asemenea, reconstituite în beneficiul programului de cercetare de care aparțin proiectele sau al succesorului acestuia în contextul procedurii bugetare.

Articolul 16

Norme aplicabile în cazul adoptării cu întârziere a bugetului

(1) În cazul în care bugetul nu a fost adoptat definitiv la începutul exercițiului financiar, se aplică procedura prevăzută la articolul 315 primul paragraf din TFUE (regimul doisprezecimilor provizorii). Se pot asuma angajamente și se pot efectua plăți în limitele prevăzute la alineatul (2) de la prezentul articol.

(2) Se pot asuma angajamente pe capitole până la maximum o pătrime din creditele totale autorizate în capitolul relevant din bugetul pentru exercițiul financiar precedent, plus o doisprezecime pentru fiecare lună scursă.

Nu se poate depăși limita creditelor prevăzute în proiectul de buget.

Plățile se pot efectua lunar pe capitole până la cel mult o doisprezecime din creditele autorizate în capitolul relevant din bugetul pentru exercițiul financiar precedent. Cu toate acestea, suma nu depășește o doisprezecime din creditele prevăzute în același capitol din proiectul de buget.

(3) Creditele autorizate în capitolul relevant din bugetul pentru exercițiul financiar precedent, astfel cum se menționează la alineatele (1) și (2), se interpretează ca referindu-se la creditele votate în buget, inclusiv prin bugete rectificative, și în urma ajustării pentru transferurile efectuate în cursul exercițiului financiar respectiv.

(4) În cazul în care continuitatea acțiunii Uniunii și nevoile de gestiune impun acest lucru, Consiliul, hotărând cu majoritate calificată la propunerea Comisiei, poate autoriza cheltuieli care depășesc o doisprezecime provizorie, dar care nu depășesc în total patru doisprezecimi provizorii, cu excepția unor cazuri justificate corespunzător, atât pentru angajamente, cât și pentru plăți, în plus față de cele puse în mod automat la dispoziție în conformitate cu alineatele (1) și (2). Fără întârziere, Consiliul transmite Parlamentului European decizia sa de autorizare.

Decizia menționată la primul paragraf intră în vigoare la 30 de zile de la data adoptării, cu excepția cazului în care Parlamentul European ia una dintre următoarele măsuri:

(a) hotărând cu majoritatea membrilor care îl compun, decide să reducă cheltuielile înainte de expirarea celor 30 de zile, caz în care Comisia prezintă o nouă propunere;

(b) informează Consiliul și Comisia că nu dorește să reducă cheltuielile, caz în care decizia intră în vigoare înainte de expirarea celor 30 de zile.

Doisprezecimile suplimentare se autorizează integral și nu sunt divizibile.

(5) Dacă, pentru un anumit capitol, autorizarea a patru doisprezecimi provizorii acordate în conformitate cu alineatul (4) nu este suficientă pentru acoperirea cheltuielilor necesare pentru a evita o întrerupere în acțiunea Uniunii în domeniul acoperit de capitolul în cauză, se poate autoriza în mod excepțional depășirea sumelor creditelor înregistrate în capitolul corespunzător din bugetul exercițiului financiar precedent. Parlamentul European și Consiliul hotărăsc în conformitate cu procedurile prevăzute la alineatul (4). Cu toate acestea, în niciun caz nu se poate depăși cuantumul total al creditelor disponibile din bugetul exercițiului financiar precedent sau din proiectul de buget propus.

CAPITOLUL 3

Principiul echilibrului

Articolul 17

Definiție și domeniul de aplicare

(1) Veniturile și creditele de plată trebuie să fie echilibrate.

(2) Uniunea și organele Uniunii menționate la articolele 70 și 71 nu pot contracta împrumuturi în cadrul bugetului.

Articolul 18

Soldul exercițiului financiar

(1) Soldul fiecărui exercițiu financiar se înregistrează în bugetul exercițiului financiar următor drept venit, în cazul unui excedent, sau drept credit de plată, în cazul unui deficit.

(2) Estimările veniturilor sau creditelor de plată menționate la alineatul (1) de la prezentul articol se înregistrează în buget în cursul procedurii bugetare și într-o scrisoare rectificativă prezentată în temeiul articolului 42 din prezentul regulament. Estimările se stabilesc în conformitate cu articolul 1 din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 608/2014 al Consiliului[1].

(3) După prezentarea conturilor provizorii pentru fiecare exercițiu financiar, eventualele diferențe dintre respectivele conturi și estimări se înregistrează în bugetul exercițiului financiar următor cu ajutorul unui buget rectificativ consacrat exclusiv acestor diferențe. În acest caz, Comisia prezintă proiectul de buget rectificativ, simultan, Parlamentului European și Consiliului în termen de 15 zile de la prezentarea conturilor provizorii.

[1] Regulamentul (UE, Euratom) nr. 608/2014 al Consiliului din 26 mai 2014 de stabilire a măsurilor de punere în aplicare a sistemului de resurse proprii ale Uniunii Europene (JO L 168, 7.6.2014, p. 29).

CAPITOLUL 4

Principiul unității de cont

Articolul 19

Utilizarea monedei euro

(1) Cadrul financiar multianual și bugetul se întocmesc și se execută în euro, iar conturile se prezintă în euro. Cu toate acestea, pentru fluxurile de numerar menționate la articolul 77, contabilul și, în cazul conturilor de avans, administratorii conturilor de avans, precum și, pentru gestionarea administrativă a Comisiei și a SEAE, ordonatorul de credite competent sunt autorizați să efectueze operațiuni în alte monede.

(2) Fără a se aduce atingere dispozițiilor specifice prevăzute în normele sectoriale sau în contracte, acorduri de grant, acorduri de contribuție și acorduri de finanțare specifice, ordonatorul de credite competent efectuează conversia utilizând cursul de schimb zilnic pentru euro publicat în seria C a *Jurnalului Oficial al Uniunii Europene* din data la care departamentul de ordonanțare întocmește ordinul de plată sau de recuperare.

În cazul în care nu se publică un astfel de curs de schimb zilnic, ordonatorul de credite competent utilizează cursul menționat la alineatul (3).

(3) În scopurile contabile prevăzute la articolele 82, 83 și 84, conversia dintre euro și o altă monedă se realizează utilizând cursul de schimb contabil lunar pentru euro. Contabilul Comisiei stabilește cursul de schimb contabil în cauză prin utilizarea unor surse de informare considerate fiabile, pe baza cursului de schimb din penultima zi lucrătoare a lunii anterioare celei pentru care se stabilește cursul.

(4) Operațiunile de schimb valutar se efectuează în așa fel încât să se evite un impact semnificativ asupra nivelului de cofinanțare din partea Uniunii sau un impact negativ asupra bugetului. Dacă este cazul, cursul de schimb dintre euro și alte monede se poate calcula pe baza mediei cursului de schimb zilnic dintr-o perioadă dată.

CAPITOLUL 5

Principiul universalității

Articolul 20

Domeniul de aplicare

Fără a se aduce atingere articolului 21, totalul veniturilor acoperă totalul creditelor de plată. Fără a se aduce atingere articolului 27, toate veniturile și cheltuielile se înregistrează integral în buget fără a fi compensate între ele.

Articolul 21

Venituri alocate

(1) Veniturile alocate externe și veniturile alocate interne se utilizează pentru finanțarea unor cheltuieli specifice.

(2) Următoarele elemente constituie venituri alocate externe:

(a) contribuțiile financiare suplimentare specifice din partea statelor membre la următoarele tipuri de acțiuni și programe:

(i) anumite programe suplimentare de cercetare și dezvoltare tehnologică;

(ii) anumite acțiuni sau programe de ajutor extern finanțate de Uniune și gestionate de Comisie;

(b) creditele aferente veniturilor generate de Fondul de cercetare pentru cărbune și oțel instituit prin Protocolul nr. 37 referitor la consecințele financiare ale expirării Tratatului CECO și la Fondul de cercetare pentru cărbune și oțel, anexat la TUE și la TFUE;

(c) dobânda pentru depozite și amenzile prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 1467/97 al Consiliului[1];

[1] Regulamentul (CE) nr. 1467/97 al Consiliului din 7 iulie 1997 privind accelerarea și clarificarea aplicării procedurii de deficit excesiv (JO L 209, 2.8.1997, p. 6).

(d) veniturile alocate pentru un anumit scop, precum veniturile din fundații, subvenții, donații și moșteniri, inclusiv veniturile alocate specifice fiecărei instituții a Uniunii;

(e) contribuțiile financiare la activitățile Uniunii din partea țărilor terțe sau a altor organelor decât cele instituite în temeiul TFUE sau al Tratatului Euratom;

(f) veniturile alocate interne menționate la alineatul (3), în măsura în care sunt auxiliare veniturilor alocate externe menționate la prezentul alineat;

(g) veniturile provenite din activitățile cu caracter concurențial desfășurate de Centrul Comun de Cercetare (JRC) care pot lua oricare dintre următoarele forme:

(i) proceduri de achiziții și de atribuire a granturilor la care participă JRC;

(ii) activități întreprinse de JRC în numele unor terți;

(iii) activități întreprinse în cadrul unui contract administrativ cu alte instituții ale Uniunii sau cu alte departamente ale Comisiei, în conformitate cu articolul 59, pentru furnizarea de servicii tehnico-științifice.

(3) Următoarele elemente constituie venituri alocate interne:

(a) veniturile provenite de la terți pentru livrarea de bunuri, prestarea de servicii sau efectuarea de lucrări la cererea acestora;

(b) veniturile obținute din rambursarea, în conformitate cu articolul 101, a sumelor plătite în mod necuvenit;

(c) încasările din livrări de bunuri, prestări de servicii sau efectuarea de lucrări pentru alte departamente din cadrul unei instituții a Uniunii sau pentru alte instituții sau organe ale Uniunii, inclusiv indemnizațiile de delegație plătite în numele altor instituții sau organe ale Uniunii și rambursate de acestea;

(d) plățile încasate din asigurări;

(e) veniturile din închirieri și din vânzarea de clădiri și terenuri;

(f) rambursările către instrumente financiare sau garanții bugetare în conformitate cu articolul 209 alineatul (3) al doilea paragraf;

(g) veniturile provenite din rambursările ulterioare ale taxelor, în conformitate cu articolul 27 alineatul (3) primul paragraf litera (b).

(4) Veniturile alocate se reportează și se transferă în conformitate cu articolul 12 alineatul (4) literele (b) și (c) și cu articolul 32.

(5) Un act de bază poate dispune alocarea de venituri pentru anumite cheltuieli. În absența unor dispoziții contrare în actul de bază, respectivele venituri constituie venituri alocate interne.

(6) Bugetul include linii pentru înregistrarea veniturilor alocate externe și a veniturilor alocate interne și indică, în măsura posibilului, cuantumul acestora.

Articolul 22

Structura pentru înregistrarea veniturilor alocate

și constituirea creditelor corespunzătoare

(1) Fără a se aduce atingere alineatului (2) al doilea paragraf litera (c) de la prezentul articol și nici articolului 24, structura pentru înregistrarea în buget a veniturilor alocate include:

(a) în situația veniturilor din secțiunea corespunzătoare fiecărei instituții a Uniunii, o linie bugetară pentru înregistrarea veniturilor;

(b) în situația cheltuielilor, comentariile, inclusiv comentariile generale, care indică liniile bugetare ce pot primi creditele deschise corespunzătoare veniturilor alocate.

În cazul menționat la primul paragraf litera (a), la linia în cauză se introduce mențiunea simbolică *pro memoria*, iar venitul estimat se indică, spre informare, în comentarii.

(2) Creditele corespunzătoare veniturilor alocate sunt puse la dispoziție automat, atât ca credite de angajament, cât și ca credite de plată, după încasarea veniturilor de către instituția Uniunii, cu excepția oricăruia dintre următoarele cazuri:

(a) în cazul prevăzut la articolul 21 alineatul (2) litera (a) pentru contribuțiile financiare din partea statelor membre al căror acord de contribuție este exprimat în euro, creditele de angajament se pot pune la dispoziție în momentul în care statul membru semnează acordul de contribuție;

(b) în cazurile prevăzute la articolul 21 alineatul (2) litera (b) și la articolul 21 alineatul (2) litera (g) punctele (i) și (iii), creditele de angajament se pun la dispoziție de îndată ce creanța a fost estimată;

(c) în cazul prevăzut la articolul 21 alineatul (2) litera (c), înregistrarea cuantumurilor în situația veniturilor determină deschiderea, în situația cheltuielilor, a unor credite de angajament și a unor credite de plată.

Creditele menționate la primul paragraf litera (c) de la prezentul alineat se execută în conformitate cu articolul 20.

(3) Estimările creanțelor menționate la articolul 21 alineatul (2) literele (b) și (g) se trimit contabilului pentru înregistrare.

Articolul 23

Contribuțiile din partea statelor membre la programe de cercetare

(1) Contribuțiile din partea statelor membre la finanțarea anumitor programe suplimentare de cercetare, prevăzute la articolul 5 din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 609/2014, se plătesc după cum urmează:

(a) șapte doisprezecimi din suma înregistrată în buget se plătesc până la data de 31 ianuarie a exercițiului financiar în curs;

(b) restul de cinci doisprezecimi se achită până la data de 15 iulie a exercițiului financiar în curs.

(2) Dacă bugetul nu a fost adoptat definitiv înainte de începerea unui exercițiu financiar, contribuțiile prevăzute la alineatul (1) se bazează pe suma înregistrată în bugetul pentru exercițiul financiar precedent.

(3) Orice contribuție sau plată suplimentară datorată de statele membre la buget se înregistrează în contul sau conturile Comisiei în termen de treizeci de zile calendaristice de la solicitarea de fonduri.

(4) Plățile efectuate se înregistrează în contul prevăzut în Regulamentul (UE, Euratom) nr. 609/2014 și fac obiectul condițiilor prevăzute în regulamentul respectiv.

Articolul 24

Venituri alocate rezultate din participarea statelor AELS la anumite programe ale Uniunii

(1) Structura bugetară pentru înregistrarea veniturilor din participarea statelor AELS la anumite programe ale Uniunii este următoarea:

(a) în situația veniturilor se introduce o linie bugetară cu o mențiune simbolică *pro memoria* pentru înregistrarea cuantumului total al contribuției fiecăruia dintre statele AELS aferente exercițiului financiar;

(b) în situația cheltuielilor, o anexă, care face parte integrantă din buget, prezintă toate liniile bugetare referitoare la activitățile Uniunii la care participă statele AELS și include informații privind cuantumul estimat al participării fiecăruia dintre statele AELS.

(2) În temeiul articolului 82 din Acordul privind SEE, cuantumul participării anuale a statelor AELS, confirmat Comisiei de Comitetul mixt al Spațiului Economic European în conformitate cu articolul 1 alineatul (5) din Protocolul nr. 32 anexat la Acordul privind SEE, determină stabilirea, la începutul exercițiului financiar, a întregului cuantum al creditelor de angajament și de plată corespunzătoare.

(3) Utilizarea veniturilor provenite din contribuția financiară a statelor AELS este monitorizată separat.

Articolul 25

Donații

(1) Instituțiile Uniunii pot accepta orice donație în favoarea Uniunii, precum veniturile din fundații, subvenții, cadouri și moșteniri.

(2) Acceptarea unei donații în valoare de cel puțin 50 000 EUR, care implică cheltuieli financiare, inclusiv costuri subsecvente, care depășesc 10 % din valoarea donației acordate, se supune spre aprobare Parlamentului European și Consiliului. Parlamentul European și Consiliul iau o hotărâre în termen de două luni de la primirea unei cereri pentru o astfel de aprobare din partea instituțiilor Uniunii în cauză. Dacă nu s-a formulat nicio obiecție în acest termen, instituțiile Uniunii în cauză iau o decizie definitivă cu privire la acceptarea donației. Instituțiile Uniunii în cauză explică în cererea lor către Parlamentul European și Consiliu cheltuielile financiare rezultate din acceptarea de donații în favoarea Uniunii.

Articolul 26

Sponsorizarea corporativă

(1) „Sponsorizare corporativă” înseamnă un contract prin care o persoană juridică sprijină în natură un eveniment sau o activitate în scopuri de promovare sau de responsabilitate socială a întreprinderilor.

(2) Pe baza unor norme interne specifice, care se publică pe site-urile lor, instituțiile și organele Uniunii pot accepta, în mod excepțional, sponsorizarea corporativă, cu condiția ca:

(a) să se țină cont în mod corespunzător de principiile nediscriminării, proporționalității, tratamentului egal și transparenței în toate etapele procedurii pentru acceptarea sponsorizării corporative;

(b) sponsorizarea corporativă să contribuie la imaginea pozitivă a Uniunii și să fie direct legată de obiectivul de bază al unui eveniment sau al unei activități;

(c) sponsorizarea corporativă să nu genereze conflicte de interese și nici să nu vizeze exclusiv evenimente sociale;

(d) evenimentul sau activitatea să nu fie finanțat(ă) exclusiv din sponsorizare corporativă;

(e) serviciile oferite în schimbul sponsorizării corporative să se limiteze la vizibilitatea publică a mărcii sau a numelui sponsorului;

(f) sponsorul să nu se afle, la momentul procedurii de sponsorizare, într-una din situațiile menționate la articolul 136 alineatul (1) și la articolul 141 alineatul (1) și să nu fie înregistrat ca exclus în baza de date menționată la articolul 142 alineatul (1).

(3) În cazul în care valoarea sponsorizării corporative depășește 5 000 EUR, sponsorul trebuie să figureze într-un registru public care include informații referitoare la tipul de eveniment sau activitate care este sponsorizată.

Articolul 27

Norme privind deducerile și ajustări datorate cursului de schimb

(1) Se pot face următoarele deduceri din cererile de plată, care apoi sunt ordonanțate la valoarea netă:

(a) sancțiuni impuse părților la contracte sau beneficiarilor;

(b) sconturi, rambursări și rabaturi la facturi și declarații de cheltuieli individuale;

(c) dobânda generată de plăți de prefinanțare;

(d) regularizări ale sumelor plătite în mod necuvenit.

Regularizările menționate la primul paragraf litera (d) se pot face prin deducere directă dintr-o nouă plată interimară sau din plata soldului către același beneficiar în cadrul capitolului, articolului și exercițiului financiar în care s-a efectuat plata în exces.

Deducerilor menționate la primul paragraf literele (c) și (d) li se aplică normele contabile ale Uniunii.

(2) Costul produselor și serviciilor furnizate Uniunii, care includ taxe rambursate de statele membre în temeiul Protocolului nr. 7 privind privilegiile și imunitățile Uniunii Europene, anexat la TUE și la TFUE, se impută din buget la cuantumul fără taxe.

(3) Costul produselor și serviciilor furnizate Uniunii, care includ taxe rambursate de țări terțe în temeiul acordurilor relevante, se poate imputa din buget la unul dintre următoarele cuantumuri:

(a) cuantumul fără taxe;

(b) cuantumul cu taxe incluse.

În cazul menționat la litera (b) de la primul paragraf, rambursările ulterioare ale taxelor sunt considerate venituri alocate interne.

(4) Pentru diferențele de curs de schimb apărute în execuția bugetară se pot face ajustări. Rezultatul final, profit sau pierdere, se înregistrează în soldul exercițiului financiar.

CAPITOLUL 6
Principiul specificității

Articolul 28
Dispoziții generale

(1) Creditele se alocă unor destinații specifice pe titluri și capitole. Capitolele sunt subîmpărțite în articole și posturi.

(2) Comisia și celelalte instituții ale Uniunii pot transfera credite în cadrul bugetului sub rezerva condițiilor specifice prevăzute la articolele 29-32.

Creditele se pot transfera numai către liniile bugetare pentru care bugetul a autorizat credite sau care poartă o mențiune simbolică *pro memoria*.

Limitele menționate la articolele 29, 30 și 31 se calculează în momentul introducerii cererii de transfer și cu privire la creditele prevăzute în buget, inclusiv în bugetele rectificative.

Cuantumul care trebuie luat în considerare pentru calcularea limitelor menționate la articolele 29, 30 și 31 este suma transferurilor care urmează să fie efectuate în cadrul liniei bugetare de la care se fac transferurile, după ajustarea operată ca urmare a transferurilor anterioare. Cuantumul corespunzător transferurilor pe care le efectuează autonom Comisia sau orice altă instituție a Uniunii în cauză fără o decizie a Parlamentului European și a Consiliului nu se ia în considerare.

Propunerile de transferuri și toate informațiile adresate Parlamentului European și Consiliului cu privire la transferurile efectuate în temeiul articolelor 29, 30 și 31 sunt însoțite de documente justificative corespunzătoare și detaliate care prezintă cele mai recente informații disponibile pentru executarea creditelor și estimări ale necesarului până la sfârșitul exercițiului financiar, atât pentru liniile bugetare către care se transferă creditele, cât și pentru cele de la care se transferă acestea.

Articolul 29

Transferuri efectuate de alte instituții ale Uniunii decât Comisia

(1) Orice altă instituție a Uniunii în afară de Comisie poate efectua, în cadrul propriei secțiuni din buget, transferuri de credite:

(a) de la un titlu la altul, în limita a 10 % din creditele pentru exercițiul financiar înscrise la linia bugetară de la care se efectuează transferul;

(b) de la un capitol la altul, fără limită.

(2) Fără a aduce atingere alineatului (4) de la prezentul articol, cu trei săptămâni înainte de efectuarea unui transfer, astfel cum se menționează la alineatul (1), instituția Uniunii informează Parlamentul European și Consiliul cu privire la intențiile sale în acest sens. În cazul unor obiecții bine întemeiate, formulate în acest termen fie de Parlamentul European, fie de Consiliu, se aplică procedura prevăzută la articolul 31.

(3) Orice altă instituție a Uniunii în afară de Comisie poate propune Parlamentului European și Consiliului, în cadrul propriei secțiuni din buget, transferuri de la un titlu la altul care depășesc limita menționată la alineatul (1) litera (a) de la prezentul articol. Aceste transferuri se efectuează în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 31.

(4) Orice altă instituție a Uniunii în afară de Comisie poate efectua, în cadrul propriei secțiuni din buget, transferuri în cadrul articolelor, fără a informa în prealabil Parlamentul European și Consiliul.

Articolul 30

Transferuri efectuate de Comisie

(1) În cadrul propriei secțiuni din buget, Comisia poate efectua în mod autonom:

(a) transferuri de credite în cadrul fiecărui capitol;

(b) în ceea ce privește cheltuielile cu personalul și cheltuielile administrative care sunt comune mai multor titluri, transferuri de credite de la un titlu la altul în limita a 10 % din creditele pentru exercițiul financiar înscrise la linia bugetară de la care se efectuează transferul și în limita a 30 % din creditele pentru exercițiul financiar înscrise la linia bugetară către care se efectuează transferul;

(c) în ceea ce privește cheltuielile operaționale, transferuri de credite între capitolele din cadrul aceluiași titlu în limita a 10 % din creditele pentru exercițiul financiar înscrise la linia bugetară de la care se efectuează transferul;

(d) în ceea ce privește creditele pentru cercetare și dezvoltare tehnologică executate de JRC, transferuri de credite între capitole, în cadrul titlului din buget referitor la domeniul de politică „cercetare directă”, în limita a maxim 15 % din creditele înscrise la linia bugetară de la care se efectuează transferul;

(e) în ceea ce privește cercetarea și dezvoltarea tehnologică, transferuri de credite operaționale de la un titlu la altul, cu condiția ca respectivele credite să fie utilizate pentru aceeași destinație;

(f) în ceea ce privește cheltuielile operaționale ale fondurilor executate în cadrul gestiunii partajate, cu excepția FEGA, transferuri de credite de la un titlu la altul, cu condiția ca respectivele credite să fie destinate aceluiași obiectiv în sensul regulamentului de instituire a fondului în cauză sau să reprezinte cheltuieli pentru asistența tehnică;

(g) transferuri de credite de la postul bugetar al unei garanții bugetare la postul bugetar al unei alte garanții bugetare, în cazurile excepționale în care resursele provizionate din cadrul fondului comun de provizionare ale acesteia din urmă sunt insuficiente pentru a plăti o cerere de executare a garanției și sub rezerva restabilirii ulterioare a cuantumului transferat în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 212 alineatul (4).

Cheltuielile menționate la prezentul alineat primul paragraf litera (b) acoperă, pentru fiecare domeniu de politică, posturile menționate la articolul 47 alineatul (4).

În cazurile în care transferă credite aferente FEGA în conformitate cu primul paragraf după data de 31 decembrie, Comisia adoptă o decizie până la data de 31 ianuarie a exercițiului financiar următor. Comisia informează Parlamentul European și Consiliul în termen de două săptămâni de la data deciziei sale privind transferurile respective.

Cu trei săptămâni înainte de efectuarea transferurilor menționate la prezentul alineat primul paragraf litera (b), Comisia informează Parlamentul European și Consiliul cu privire la intenția sa în acest sens. În cazul unor obiecții bine întemeiate, formulate în acest termen fie de Parlamentul European, fie de Consiliu, se aplică procedura prevăzută la articolul 31.

Prin derogare de la al patrulea paragraf, în cursul ultimelor două luni ale exercițiului financiar, Comisia poate transfera, în mod autonom, credite de la un titlu la altul pentru cheltuielile cu personalul, cu personalul extern și cu alți agenți, în limita a 5 % din creditele aferente exercițiului financiar respectiv. Comisia informează Parlamentul European și Consiliul în termen de două săptămâni de la data deciziei sale privind transferurile respective.

(2) În cadrul propriei secțiuni din buget, Comisia poate decide să efectueze următoarele transferuri de credite de la un titlu la altul, cu condiția să informeze imediat Parlamentul European și Consiliul cu privire la decizia luată:

(a) transferul creditelor de la titlul „provizioane” menționat la articolul 49 din prezentul regulament, atunci când singura condiție pentru deblocarea rezervei o constituie adoptarea unui act de bază în conformitate cu articolul 294 din TFUE;

(b) în cazuri excepționale bine întemeiate, de exemplu în cazul unor dezastre și crize umanitare internaționale care se produc după data de 1 decembrie a exercițiului financiar, transferul creditelor neutilizate în exercițiul respectiv, încă disponibile la titlurile de la rubrica din cadrul financiar multianual dedicată acțiunii externe a Uniunii, către titlurile referitoare la ajutorul pentru gestionarea crizelor și operațiunile de ajutor umanitar.

Articolul 31

Propuneri de transferuri prezentate Parlamentului European și Consiliului de către instituțiile Uniunii

(1) Fiecare instituție a Uniunii prezintă simultan Parlamentului European și Consiliului propunerile sale de transferuri.

(2) Comisia poate prezenta Parlamentului European și Consiliului, până la data de 10 ianuarie a exercițiului financiar următor, propuneri de transfer al creditelor de plată către fonduri executate în cadrul gestiunii partajate, cu excepția FEGA. Transferul creditelor de plată se poate efectua de la orice post bugetar. În astfel de cazuri, termenul de șase săptămâni menționat la alineatul (4) se reduce la trei săptămâni.

În cazul în care transferul nu este aprobat sau este aprobat doar parțial de Parlamentul European și de Consiliu, partea corespunzătoare a cheltuielilor menționate la articolul 10 alineatul (5) litera (b) se impută din creditele de plată din exercițiul financiar următor.

(3) Parlamentul European și Consiliul iau decizii privind transferurile de credite în conformitate cu alineatele (4)-(8).

(4) Cu excepția cazurilor urgente, Parlamentul European și Consiliul, care hotărăște cu majoritate calificată, decid cu privire la fiecare propunere de transfer în termen de șase săptămâni de la data la care ambele instituții au primit propunerea. În cazuri urgente, Parlamentul European și Consiliul decid în termen de trei săptămâni de la primirea propunerii.

(5) În cazul în care intenționează să transfere credite aferente FEGA în conformitate cu prezentul articol, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului propuneri de transfer până la data de 10 ianuarie a exercițiului financiar următor. În astfel de cazuri, termenul de șase săptămâni menționat la alineatul (4) se reduce la trei săptămâni.

(6) O propunere de transfer este aprobată sau se consideră a fi aprobată dacă, în termenul de șase săptămâni, intervine oricare dintre următoarele situații:

(a) Parlamentul European și Consiliul o aprobă;

(b) fie Parlamentul European, fie Consiliul o aprobă, iar cealaltă instituție se abține de la luarea unei decizii;

(c) nici Parlamentul European, nici Consiliul nu iau o decizie de modificare sau respingere a propunerii de transfer.

(7) În absența unei cereri contrare din partea Parlamentului European sau a Consiliului, termenul de șase săptămâni menționat la alineatul (4) se reduce la trei săptămâni în următoarele cazuri:

(a) transferul reprezintă mai puțin de 10 % din creditele aferente liniei bugetare de la care se efectuează transferul și nu depășește 5 000 000 EUR;

(b) transferul privește numai credite de plată, iar cuantumul total al transferului nu depășește 100 000 000 EUR.

(8) Dacă fie Parlamentul European, fie Consiliul a modificat cuantumul transferului, în timp ce cealaltă instituție l-a aprobat sau s-a abținut de la luarea unei decizii ori dacă atât Parlamentul European, cât și Consiliul au modificat cuantumul transferului, se consideră aprobat cuantumul cel mai scăzut, cu excepția cazului în care instituția Uniunii în cauză își retrage propunerea de transfer.

Articolul 32

Transferuri reglementate de dispoziții speciale

(1) Creditele corespunzătoare veniturilor alocate se pot transfera numai dacă aceste venituri sunt utilizate în scopul în care sunt alocate.

(2) Parlamentul European și Consiliul iau deciziile cu privire la transferurile destinate să permită utilizarea rezervei pentru ajutoare de urgență la propunerea Comisiei.

În sensul prezentului alineat, se aplică procedura prevăzută la articolul 31 alineatele (3) și (4). Dacă nu ajung la un acord cu privire la propunerea Comisiei și dacă nu pot conveni cu privire la o poziție comună referitor la utilizarea rezervei pentru ajutoare de urgență, Parlamentul European și Consiliul se abțin să ia o decizie cu privire la respectiva propunere.

Propunerile de transferuri din rezerva pentru ajutoare de urgență sunt însoțite de documente justificative corespunzătoare și detaliate care conțin:

(a) cele mai recente informații disponibile privind executarea creditelor și estimarea necesarului până la sfârșitul exercițiului financiar pentru linia bugetară către care se efectuează transferul;

(b) o analiză a posibilităților de realocare a creditelor.

CAPITOLUL 7
Principiul bunei gestiuni financiare și performanța

Articolul 33

Performanța și principiile economiei, eficienței și eficacității

(1) Creditele se utilizează în conformitate cu principiul bunei gestiuni financiare și, prin urmare, se execută cu respectarea următoarelor principii:

(a) principiul economiei, care prevede ca resursele utilizate de instituția Uniunii în cauză pentru a-și desfășura activitățile să fie puse la dispoziție în timp util, în cantitatea și la calitatea adecvate și la cel mai bun preț;

(b) principiul eficienței, care se referă la raportul optim dintre resursele utilizate, activitățile întreprinse și îndeplinirea obiectivelor;

(c) principiul eficacității, care se referă la gradul de îndeplinire a obiectivelor urmărite prin activitățile întreprinse.

(2) În conformitate cu principiul bunei gestiuni financiare, utilizarea creditelor se axează pe performanță și, în acest scop:

(a) obiectivele programelor și ale activităților se stabilesc *ex ante*;

(b) progresele înregistrate în realizarea obiectivelor se monitorizează cu ajutorul unor indicatori de performanță;

(c) progresele înregistrate și problemele întâmpinate în îndeplinirea obiectivelor se raportează Parlamentului European și Consiliului, în conformitate cu articolul 41 alineatul (3) primul paragraf litera (h) și cu articolul 247 alineatul (1) litera (e).

(3) Se definesc, după caz, obiectivele specifice, măsurabile, realizabile, relevante și încadrate în timp astfel cum se menționează la alineatele (1) și (2), precum și indicatori relevanți, acceptați, credibili, simpli și robuști.

Articolul 34

Evaluări

(1) Programele și activitățile care presupun cheltuieli semnificative sunt supuse unei evaluări *ex ante* și unei evaluări retrospective, care sunt proporționale cu obiectivele și cu cheltuielile.

(2) Evaluările *ex ante*, care contribuie la elaborarea de programe și activități, se bazează pe dovezi privind performanța programelor sau a activităților conexe și identifică și analizează aspectele care trebuie abordate, valoarea adăugată a implicării Uniunii, obiectivele, efectele preconizate ale diferitelor opțiuni și modalitățile de monitorizare și de evaluare.

În cazul programelor sau activităților majore care se estimează că vor avea un impact semnificativ din punct de vedere economic, social sau de mediu, evaluarea *ex ante* poate să fie sub forma unei evaluări a impactului care, pe lângă îndeplinirea cerințelor prevăzute la primul paragraf, analizează diferitele opțiuni privind metodele de execuție.

(3) Evaluările retrospective evaluează performanța programului sau a activității, inclusiv aspecte precum eficacitatea, eficiența, coerența, relevanța și valoarea adăugată a UE. Evaluările retrospective se bazează pe informațiile generate de modalitățile de monitorizare și de indicatorii stabiliți pentru acțiunea în cauză. Acestea se efectuează cel puțin o dată în cursul fiecărui cadru financiar multianual și, dacă este posibil, la un moment care să ofere suficient timp pentru a se ține cont de constatările lor în evaluările *ex ante* sau evaluările impactului care contribuie la elaborarea de programe și activități conexe.

Articolul 35

Fișa financiară obligatorie

(1) Orice propunere sau inițiativă prezentată autorității legislative de către Comisie, de către Înaltul Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate (denumit în continuare „Înaltul Reprezentant”) sau de către un stat membru care poate avea un impact asupra bugetului, inclusiv schimbarea numărului de posturi, este însoțită de o fișă financiară care prezintă estimările creditelor de plată și de angajament printr-o evaluare a diferitelor opțiuni de finanțare disponibile, precum și de o evaluare *ex ante* sau o evaluare a impactului, în conformitate cu articolul 34.

Orice modificare adusă unei propuneri sau inițiative prezentate autorității legislative care poate avea un impact considerabil asupra bugetului, inclusiv schimbarea numărului de posturi, este însoțită de o fișă financiară întocmită de instituția Uniunii care propune modificarea.

Fișa financiară conține datele financiare și economice necesare pentru evaluarea, de către autoritatea legislativă, a necesității ca Uniunea să ia măsuri. Aceasta furnizează informații relevante privind coerența și orice posibilă sinergie cu alte activități ale Uniunii.

În cazul operațiunilor multianuale, fișa financiară conține graficul preconizat al necesarului anual de credite de angajament și de plată și de posturi, inclusiv pentru personalul extern, precum și o evaluare a impactului financiar al acestora pe termen mediu și, atunci când este posibil, pe termen lung.

(2) În cursul procedurii bugetare, Comisia furnizează informațiile necesare pentru o comparație între evoluția necesarului de credite și estimările inițiale făcute în fișa financiară, ținând seama de progresele înregistrate în cadrul deliberărilor privind propunerea sau inițiativa prezentată autorității legislative.

(3) Pentru a reduce riscurile de fraudă, de nereguli și de neîndeplinire a obiectivelor, fișa financiară prezintă informații privind sistemul de control intern instituit, o estimare a costurilor și a beneficiilor controalelor presupuse de un astfel de sistem și o evaluare a nivelului preconizat al riscului de eroare, precum și informații privind măsurile existente sau planificate de prevenire a fraudei și de protecție împotriva acesteia.

Această evaluare ține seama de amploarea și de tipul de erori preconizate, precum și de condițiile specifice ale domeniului de politică vizat și de normele aplicabile acestuia.

(4) La prezentarea unor propuneri de cheltuieli revizuite sau noi, Comisia estimează costurile și beneficiile sistemelor de control, precum și nivelul preconizat al riscului de eroare menționat la alineatul (3).

Articolul 36

Controlul intern al execuției bugetare

(1) Conform principiului bunei gestiuni financiare, bugetul se execută pe baza controlului intern eficace și eficient corespunzător fiecărei metode de execuție și în conformitate cu normele sectoriale relevante.

(2) În scopul execuției bugetare, controlul intern se aplică la toate nivelurile gestiunii și se concepe pentru a furniza o asigurare rezonabilă cu privire la realizarea următoarelor obiective:

(a) eficacitatea, eficiența și economia operațiunilor;

(b) fiabilitatea informațiilor raportate;

(c) protejarea activelor și a informațiilor;

(d) prevenirea, detectarea, corectarea și monitorizarea fraudei și a neregulilor;

(e) buna gestionare a riscurilor legate de legalitatea și regularitatea operațiunilor subiacente, ținându-se seama de caracterul multianual al programelor, precum și de natura plăților respective.

(3) Un control intern eficace se bazează pe cele mai bune practici internaționale și include, în special, următoarele elemente:

(a) separarea sarcinilor;

(b) o strategie adecvată de gestionare și de control al riscurilor, care include controale la nivelul destinatarilor;

(c) evitarea conflictelor de interese;

(d) piste de audit corespunzătoare și integritatea datelor în sistemele de date;

(e) proceduri de monitorizare a eficacității și a eficienței;

(f) proceduri de întreprindere a măsurilor ulterioare necesare în ceea ce privește vulnerabilitățile constatate în materie de control intern și excepțiile;

(g) evaluarea periodică a bunei funcționări a sistemului de control intern.

(4) Un control intern eficient se bazează pe următoarele elemente:

(a) punerea în aplicare a unei strategii adecvate de gestionare și control al riscurilor, în urma coordonării între actorii interesați implicați în lanțul de control;

(b) accesibilitatea rezultatelor controalelor efectuate la nivelul tuturor actorilor interesați implicați în lanțul de control;

(c) utilizarea, după caz, a declarațiilor de gestiune ale partenerilor de execuție bugetară, precum și a avizelor de audit independent, cu condiția ca activitățile subiacente să fie de o calitate adecvată și acceptabilă și să fi fost realizate în conformitate cu standardele convenite;

(d) aplicarea la timp a unor măsuri de remediere, inclusiv, după caz, a unor sancțiuni disuasive;

(e) claritatea și lipsa de ambiguitate a legislației pe care se bazează politicile în cauză, inclusiv acte de bază privind elementele controlului intern;

(f) eliminarea controalelor multiple;

(g) ameliorarea raportului cost-beneficiu al controalelor.

(5) În cazul în care, în timpul execuției, nivelul de eroare este constant ridicat, Comisia identifică deficiențele de la nivelul sistemelor de control, analizează costurile și beneficiile posibilelor măsuri de remediere și adoptă sau propune măsuri adecvate, cum ar fi simplificarea dispozițiilor aplicabile, îmbunătățirea sistemelor de control și redefinirea programului sau a sistemelor de execuție.

CAPITOLUL 8

Principiul transparenței

Articolul 37

Publicarea conturilor și a bugetelor

(1) Bugetul se întocmește și se execută și conturile se prezintă în conformitate cu principiul transparenței.

(2) Președintele Parlamentului European dispune publicarea bugetului și a bugetelor rectificative, astfel cum au fost adoptate definitiv, în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Bugetele se publică în termen de trei luni de la data la care sunt declarate adoptate definitiv.

Până la publicarea oficială în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, cifrele detaliate ale bugetului definitiv se publică în toate limbile pe site-urile instituțiilor Uniunii, la inițiativa Comisiei, cât mai curând posibil și în termen de cel mult patru săptămâni după adoptarea definitivă a bugetului.

Conturile anuale consolidate se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* și pe site-urile instituțiilor Uniunii.

Articolul 38

Publicarea de informații referitoare la destinatari și a altor informații

(1) Comisia pune la dispoziție, într-un mod adecvat și cu promptitudine, informațiile referitoare la destinatarii fondurilor finanțate de la buget atunci când bugetul este executat de aceasta în conformitate cu articolul 62 alineatul (1) primul paragraf litera (a).

Primul paragraf de la prezentul alineat se aplică și celorlalte instituții ale Uniunii atunci când acestea execută bugetul în temeiul articolului 59 alineatul (1).

(2) Cu excepția cazurilor menționate la alineatele (3) și (4), următoarele informații se publică, cu respectarea corespunzătoare a cerințelor de confidențialitate și de securitate, în special a protecției datelor cu caracter personal:

(a) numele destinatarului;

(b) locul în care se află destinatarul, și anume:

(i) adresa destinatarului, în cazul în care destinatarul este o persoană juridică;

(ii) regiunea la nivelul NUTS 2, în cazul în care destinatarul este o persoană fizică;

(c) cuantumul angajat din punct de vedere juridic;

(d) natura și scopul măsurii.

Informațiile menționate la primul paragraf de la prezentul alineat se publică doar pentru premiile, granturile și contractele care au fost acordate sau atribuite în urma unor concursuri, a unor proceduri de acordare de granturi sau proceduri de achiziții și pentru experții selectați în temeiul articolului 237 alineatul (2).

(3) Informațiile menționate la primul paragraf de la alineatul (2) nu se publică pentru:

(a) sprijinul plătit persoanelor fizice pentru educație și alte modalități de sprijin direct acordat persoanelor fizice care au cel mai mult nevoie de sprijin, menționate la articolul 191 alineatul (4) litera (b);

(b) contractele cu valoare foarte scăzută atribuite experților selectați în conformitate cu articolul 237 alineatul (2), precum și contractele cu valoare foarte scăzută, mai mică decât cuantumul menționat la punctul 14.4 din anexa I;

(c) sprijinul financiar acordat prin intermediul instrumentelor financiare cu un cuantum mai mic de 500 000 EUR;

(d) cazurile în care divulgarea riscă să amenințe drepturile și libertățile persoanelor sau entităților vizate, astfel cum sunt protejate de Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, sau să aducă atingere intereselor comerciale ale destinatarilor.

În cazurile menționate la litera (c) de la primul paragraf, informațiile puse la dispoziție se limitează la date statistice agregate în conformitate cu criterii relevante, precum situarea geografică, tipologia economică a destinatarilor, tipul de sprijin primit și domeniul de politică al Uniunii în cadrul căruia s-a acordat sprijinul.

În ceea ce privește persoanele fizice, divulgarea informațiilor menționate la primul paragraf de la alineatul (2) se bazează pe criterii relevante, precum frecvența sau tipul măsurii și cuantumurile implicate.

(4) Persoanele sau entitățile care execută fonduri ale Uniunii în temeiul articolului 62 alineatul (1) primul paragraf litera (c) publică informații privind destinatarii în conformitate cu normele și procedurile proprii, în măsura în care normele respective sunt considerate echivalente în urma evaluării efectuate de către Comisie în temeiul articolului 154 alineatul (4) primul paragraf litera (e) și cu condiția ca orice publicare de date cu caracter personal să facă obiectul unor garanții echivalente cu cele stabilite la prezentul articol.

Organismele desemnate în temeiul articolului 63 alineatul (3) publică informațiile în conformitate cu normele sectoriale. Aceste norme sectoriale pot, în conformitate cu temeiul juridic corespunzător, să deroge de la alineatele (2) și (3) de la prezentul articol, în special în ceea ce privește publicarea datelor cu caracter personal, atunci când acest lucru se justifică pe baza criteriilor menționate la alineatul (3) al treilea paragraf de la prezentul articol și ținând seama de caracteristicile specifice ale sectorului în cauză.

(5) Informațiile menționate la alineatul (1) se publică pe site-urile instituțiilor Uniunii până la data de 30 iunie a exercițiului care urmează exercițiului financiar în care fondurile au fost angajate din punct de vedere juridic.

Site-urile instituțiilor Uniunii conține o trimitere la adresa site-ului unde pot fi găsite informațiile menționate la alineatul (1), dacă acestea nu sunt publicate direct pe un site specific al instituțiilor Uniunii.

Comisia pune la dispoziție, într-un mod corespunzător și la timp, informațiile despre un site unic, inclusiv o mențiune privind adresa acestuia, pe care sunt disponibile informațiile furnizate de persoanele, entitățile sau organismele menționate la alineatul (4).

(6) În cazul publicării de date cu caracter personal, informațiile se elimină la doi ani după încheierea exercițiului financiar în care fondurile au fost angajate din punct de vedere juridic. Aceeași dispoziție se aplică în cazul datelor cu caracter personal care se referă la persoane juridice a căror denumire oficială identifică una sau mai multe persoane fizice.

TITLUL III
ÎNTOCMIREA ȘI STRUCTURA BUGETULUI

CAPITOLUL 1
Întocmirea bugetului

Articolul 39

Estimările veniturilor și ale cheltuielilor

(1) Cu excepția Comisiei, orice altă instituție a Uniunii întocmește o estimare a propriilor venituri și cheltuieli pe care o transmite Comisiei și, în paralel, spre informare, Parlamentului European și Consiliului, înainte de data de 1 iulie a fiecărui exercițiu.

(2) Înaltul Reprezentant organizează consultări cu membrii Comisiei responsabili pentru politica de dezvoltare, politica de vecinătate, cooperarea internațională, ajutorul umanitar și reacția la crize, având ca obiect responsabilitățile care revin fiecăruia.

(3) Comisia întocmește propriile sale estimări, pe care le transmite, Parlamentului European și Consiliului imediat după adoptare. Pentru întocmirea estimărilor sale, Comisia utilizează informațiile menționate la articolul 40.

Articolul 40

Bugetul estimat al organelor Uniunii menționate la articolul 70

Până la data de 31 ianuarie a fiecărui exercițiu, în conformitate cu instrumentul de instituire, fiecare organ al Uniunii menționat la articolul 70 transmite Comisiei, Parlamentului European și Consiliului proiectul de document unic de programare care conține programarea sa anuală și multianuală împreună cu planificarea corespunzătoare a resurselor umane și financiare.

Articolul 41

Proiectul de buget

(1) Până la data de 1 septembrie a exercițiului care precede exercițiul execuției bugetului, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului o propunere care conține proiectul de buget. Comisia transmite propunerea respectivă parlamentelor naționale, spre informare.

Proiectul de buget conține o situație generală rezumativă a veniturilor și a cheltuielilor Uniunii și consolidează estimările menționate la articolul 39. Proiectul poate conține și estimări diferite de cele întocmite de instituțiile Uniunii.

Proiectul de buget este structurat și prezentat în conformitate cu articolele 47-52.

Fiecare dintre secțiunile proiectului de buget este precedată de o introducere redactată de instituția Uniunii vizată.

Comisia redactează introducerea generală la proiectul de buget. Introducerea generală cuprinde tabele financiare care prezintă principalele date pe titluri și justificările privind modificările creditelor de la un exercițiu financiar la altul pe categorii de cheltuieli din cadrul financiar multianual.

(2) Pentru a furniza previziuni mai precise și mai fiabile referitoare la implicațiile bugetare ale legislației în vigoare și ale propunerilor legislative în curs, Comisia anexează la proiectul de buget o programare financiară indicativă pentru exercițiile următoare, structurată pe categorii de cheltuieli, domenii de politică și linii bugetare. Programarea financiară completă vizează categoriile de cheltuieli reglementate la punctul 30 din Acordul interinstituțional din 2 decembrie 2013 între Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară, cooperarea în chestiuni bugetare și buna gestiune financiară[1]. Se furnizează date sintetice pentru categoriile de cheltuieli care nu sunt reglementate la punctul 30 din acordul interinstituțional menționat.

Programarea financiară indicativă se actualizează după adoptarea bugetului pentru a include rezultatele procedurii bugetare și orice altă decizie relevantă.

(3) Comisia anexează la proiectul de buget:

(a) un tabel comparativ care include proiectul de buget pentru celelalte instituții ale Uniunii și estimările financiare inițiale ale celorlalte instituții ale Uniunii, astfel cum au fost transmise Comisiei, și, după caz, motivele pentru care proiectul de buget conține estimări diferite de cele întocmite de alte instituții ale Uniunii;

[1] JO C 373, 20.12.2013, p. 1.

(b) orice document de lucru pe care îl consideră util în legătură cu schemele de personal ale instituțiilor Uniunii, în care se indică cea mai recentă schemă de personal autorizată și care prezintă:

(i) întregul personal angajat de Uniune, prezentat în funcție de tipul de contract de muncă;

(ii) o declarație privind politica legată de posturi, personalul extern și proporția bărbați-femei;

(iii) numărul de posturi ocupate efectiv în ultima zi a exercițiului care precede exercițiul în care se prezintă proiectul de buget și media anuală a numărului persoanelor ocupate în echivalent normă întreagă aflate efectiv pe post, pentru respectivul exercițiu precedent, indicându-se distribuția acestora pe grade, pe sexe și pe unități administrative;

(iv) o listă a posturilor defalcate pe domenii de politică;

(v) pentru fiecare categorie de personal extern, estimările inițiale privind numărul persoanelor ocupate în echivalent normă întreagă pe baza creditelor autorizate, precum și numărul persoanelor aflate efectiv pe post la începutul exercițiului în care se prezintă proiectul de buget, indicându-se distribuția acestora pe grupe de funcții și, dacă este cazul, pe grade;

(c) pentru organele Uniunii menționate la articolele 70 și 71, un document de lucru care prezintă veniturile și cheltuielile, precum și toate informațiile privind personalul menționate la litera (b) de la prezentul paragraf;

(d) un document de lucru privind execuția planificată a creditelor pentru exercițiul financiar și angajamentele restante;

(e) în ceea ce privește creditele pentru administrație, un document de lucru care prezintă cheltuielile administrative ce urmează să fie executate de către Comisie în cadrul secțiunii sale din buget;

(f) un document de lucru referitor la proiectele-pilot și la acțiunile pregătitoare, care cuprinde și o evaluare a rezultatelor și a acțiunilor subsecvente avute în vedere;

(g) în ceea ce privește finanțarea acordată organizațiilor internaționale, un document de lucru care cuprinde:

(i) un rezumat al tuturor contribuțiilor, defalcate pe programe sau fonduri ale Uniunii și pe organizații internaționale;

(ii) o justificare prin care să se explice de ce este mai eficient pentru Uniune să finanțeze respectivele organizații internaționale decât să acționeze direct;

(h) fișe de program sau orice alte documente relevante cuprinzând următoarele:

(i) precizarea politicilor și obiectivelor Uniunii la care urmează să contribuie programul;

(ii) justificarea clară a intervenției la nivelul Uniunii în conformitate, printre altele, cu principiul subsidiarității;

(iii) progresul înregistrat în îndeplinirea obiectivelor programului, astfel cum se prevede la articolul 33;

(iv) o justificare completă, inclusiv o analiză cost-beneficiu a modificărilor propuse ale nivelului creditelor;

(v) informații privind ratele de execuție ale programului din exercițiul financiar curent și precedent;

(i) o situație rezumativă a graficului plăților în care se rezumă, defalcat pe programe și pe titluri, plățile scadente în următoarele exerciții financiare pentru respectarea angajamentelor bugetare propuse în proiectul de buget asumate în exercițiile financiare precedente.

Atunci când parteneriatele public-privat recurg la instrumente financiare, informațiile referitoare la instrumentele respective se includ în documentul de lucru menționat la alineatul (4).

(4) În cazul în care recurge la instrumente financiare, Comisia anexează la proiectul de buget un document de lucru care prezintă, pentru fiecare instrument financiar, următoarele:

(a) o trimitere la instrumentul financiar și la actul său de bază, împreună cu o descriere generală a instrumentului, impactul său asupra bugetului, durata sa și valoarea adăugată a contribuției din partea Uniunii;

(b) instituțiile financiare implicate în executare, inclusiv aspectele referitoare la aplicarea articolului 155 alineatul (2);

(c) contribuția instrumentului financiar la realizarea obiectivelor programului vizat, măsurată pe baza indicatorilor stabiliți, inclusiv, după caz, a diversificării geografice;

(d) operațiunile avute în vedere, inclusiv volumele-țintă în funcție de efectul de levier vizat și de capitalul privat preconizat să fie mobilizat sau, în cazul în care acesta nu este disponibil, efectul de levier rezultat din instrumentele financiare existente;

(e) liniile bugetare care corespund operațiunilor relevante și totalul plăților și angajamentelor bugetare din buget;

(f) durata medie dintre angajamentul bugetar față de instrumentele financiare și angajamentele juridice pentru proiectele individuale sub formă de capital propriu sau datorii, atunci când durata menționată depășește trei ani;

(g) veniturile și rambursările în conformitate cu articolul 209 alineatul (3), prezentate separat, inclusiv o evaluare a utilizării acestora;

(h) valoarea investițiilor de capital, în ceea ce privește anii precedenți;

(i) totalul provizioanelor pentru riscuri și datorii, precum și orice informație cu privire la expunerea Uniunii la riscul financiar, inclusiv orice datorie contingentă;

(j) deprecierea activelor și garanțiile cerute spre executare atât pentru exercițiul financiar precedent, cât și cifrele acumulate aferente;

(k) performanța instrumentului financiar, inclusiv investițiile realizate, efectul de levier și efectul multiplicator vizate și realizate, precum și volumul capitalului privat mobilizat;

(l) resursele provizionate în fondul comun de provizionare și, după caz, soldul contului fiduciar.

Documentul de lucru menționat la primul paragraf include, de asemenea, o prezentare generală a cheltuielilor administrative care decurg din plata comisioanelor de gestiune și a altor taxe financiare și de funcționare plătite pentru gestionarea instrumentelor financiare, în total și pentru fiecare parte gestionară și fiecare instrument financiar gestionat.

Comisia explică motivele pentru durata menționată la primul paragraf litera (f) și, după caz, prezintă un plan de acțiune în vederea reducerii duratei în cadrul procedurii anuale de descărcare de gestiune.

Documentul de lucru menționat la primul paragraf rezumă într-un tabel clar și concis informații pentru fiecare instrument financiar.

(5) Atunci când Uniunea acordă o garanție bugetară, Comisia anexează la proiectul de buget un document de lucru care prezintă, pentru fiecare garanție bugetară și pentru fondul comun de provizionare:

(a) o trimitere la garanția bugetară și la actul de bază al acesteia, împreună cu o descriere generală a garanției bugetare, impactul acesteia asupra datoriilor financiare ale bugetului, durata acesteia și valoarea adăugată a sprijinului acordat de Uniune;

(b) contrapărțile pentru garanția bugetară, inclusiv aspectele referitoare la aplicarea articolului 155 alineatul (2);

(c) contribuția garanției bugetare la îndeplinirea obiectivelor garanției bugetare, măsurată pe baza indicatorilor stabiliți, inclusiv, după caz, diversificarea geografică și mobilizarea resurselor din sectorul privat;

(d) informații referitoare la operațiunile acoperite de garanția bugetară la nivel agregat pe sectoare, țări și instrumente, inclusiv, după caz, portofolii și sprijin combinat cu alte acțiuni ale Uniunii;

(e) cuantumul transferat beneficiarilor și o evaluare a efectului de levier obținut de proiectele sprijinite în temeiul garanției bugetare;

(f) informații agregate la același nivel cu cel menționat la litera (d) privind cererile de executare a garanției bugetare, pierderile, rentabilitatea, sumele recuperate și orice alte tipuri de plăți încasate;

(g) informații cu privire la gestiunea financiară, performanța și riscul fondului comun de provizionare la sfârșitul anului calendaristic precedent;

(h) rata de provizionare efectivă a fondului comun de provizionare și, după caz, operațiunile ulterioare în conformitate cu articolul 213 alineatul (4);

(i) fluxurile financiare din cadrul fondului comun de provizionare din anul calendaristic precedent, precum și operațiunile semnificative și eventualele informații relevante cu privire la expunerea Uniunii la riscul financiar;

(j) în conformitate cu articolul 210 alineatul (3), o evaluare a sustenabilității datoriilor contingente suportate de buget care rezultă din garanții bugetare sau asistență financiară.

(6) În cazul în care recurge la fondurile fiduciare ale Uniunii pentru acțiuni externe, Comisia anexează la proiectul de buget un document de lucru detaliat cu privire la activitățile sprijinite prin intermediul respectivelor fonduri fiduciare, inclusiv:

(a) cu privire la execuția lor, conținând, printre altele, informații cu privire la modalitățile de monitorizare cu entitățile care execută fondurile fiduciare;

(b) costurile de gestionare aferente;

(c) contribuțiile de la alți donatori decât Uniunea;

(d) o evaluare preliminară a performanței lor pe baza condițiilor prevăzute la articolul 234 alineatul (3);

(e) o descriere a modului în care activitățile acestora au contribuit la obiectivele stabilite în actul de bază al instrumentului de la care a fost asigurată contribuția Uniunii la fondurile fiduciare.

(7) Comisia anexează la proiectul de buget o listă care conține deciziile sale prin care se aplică amenzi în domeniul dreptului concurenței și precizează cuantumul fiecărei amenzi aplicate, împreună cu informațiile care arată dacă amenzile au devenit definitive sau dacă fac obiectul sau ar putea încă face obiectul unei căi de atac în fața Curții de Justiție a Uniunii Europene, precum și, în cazul în care este posibil, informații privind data la care se preconizează că fiecare amendă va deveni definitivă.

(8) Comisia anexează la proiectul de buget un document de lucru în care indică, pentru fiecare linie bugetară care beneficiază de venituri alocate interne sau externe:

(a) cuantumul estimat al veniturilor de acest tip care urmează să fie primite;

(b) cuantumul estimat al veniturilor de acest tip reportate din anii precedenți.

(9) Comisia anexează, de asemenea, la proiectul de buget orice alt document de lucru pe care îl consideră util pentru Parlamentul European și pentru Consiliu la evaluarea solicitărilor bugetare.

(10) În conformitate cu articolul 8 alineatul (5) din Decizia 2010/427/UE a Consiliului[1], Comisia transmite Parlamentului European și Consiliului, împreună cu proiectul de buget, un document de lucru care prezintă, în mod exhaustiv:

(a) toate cheltuielile administrative și operaționale aferente acțiunilor externe ale Uniunii, inclusiv sarcinilor din cadrul PESC și al politicii de securitate și apărare comune, care sunt finanțate de la buget;

(b) cheltuielile administrative globale ale SEAE pentru exercițiul financiar precedent, defalcate pe cheltuieli pentru fiecare delegație a Uniunii și cheltuieli pentru administrația centrală a SEAE; împreună cu cheltuielile operaționale defalcate pe zone geografice (regiuni, țări), domenii tematice, delegații și misiuni ale Uniunii.

(11) De asemenea, documentul de lucru menționat la alineatul (10) prezintă:

(a) numărul de posturi pentru fiecare grad din fiecare categorie și numărul de posturi permanente și temporare, inclusiv numărul de agenți contractuali și locali autorizați în limitele creditelor în fiecare dintre delegațiile Uniunii, precum și în administrația centrală a SEAE;

[1] Decizia 2010/427/UE a Consiliului din 26 iulie 2010 privind organizarea și funcționarea Serviciului European de Acțiune Externă (JO L 201, 3.8.2010, p. 30).

(b) eventualele majorări sau reduceri față de exercițiul financiar precedent ale numărului de posturi pe grade și pe categorii în cadrul administrației centrale a SEAE și în cadrul tuturor delegațiilor Uniunii;

(c) numărul de posturi autorizate pentru exercițiul financiar respectiv și pentru exercițiul financiar precedent, precum și numărul de posturi ocupate de diplomați detașați din statele membre și de funcționari ai Uniunii;

(d) o imagine detaliată a întregului personal din delegațiile Uniunii la momentul prezentării proiectului de buget, inclusiv o defalcare pe zone geografice, gen, fiecare țară și misiune în parte, făcând distincție între posturile din schema de personal, agenții contractuali, agenții locali și experții naționali detașați, precum și a creditelor solicitate în proiectul de buget pentru astfel de categorii de personal, cu estimările corespunzătoare privind numărul persoanelor ocupate în echivalent normă întreagă pe baza creditelor solicitate.

Articolul 42

Scrisori rectificative la proiectul de buget

Pe baza oricăror informații noi care nu erau disponibile în momentul întocmirii proiectului de buget, din proprie inițiativă sau la cererea unei alte instituții a Uniunii, fiecare cu privire la propria sa secțiune, Comisia poate prezenta simultan Parlamentului European și Consiliului una sau mai multe scrisori rectificative la proiectul de buget înainte de convocarea Comitetului de conciliere menționat la articolul 314 din TFUE. Astfel de scrisori pot include și o scrisoare rectificativă de actualizare, în special, a estimărilor privind cheltuielile din domeniul agriculturii.

Articolul 43

Obligații care le revin statelor membre în urma adoptării bugetului

(1) Președintele Parlamentului European constată că bugetul a fost adoptat definitiv în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 314 alineatul (9) din TFUE și la articolul 106a din Tratatul Euratom.

(2) De îndată ce s-a constatat adoptarea definitivă a bugetului, de la data de 1 ianuarie a exercițiului financiar următor sau de la data la care s-a constatat adoptarea definitivă a bugetului, dacă aceasta din urmă este ulterioară datei de 1 ianuarie, fiecare stat membru este obligat să facă plățile datorate Uniunii în condițiile prevăzute în Regulamentul (CE, Euratom) nr. 609/2014.

Articolul 44

Proiectele de bugete rectificative

(1) Comisia poate prezenta proiecte de bugete rectificative care sunt axate în principal pe venituri în următoarele împrejurări:

(a) pentru a introduce în buget soldul exercițiului financiar precedent, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 18;

(b) pentru a revizui estimarea resurselor proprii pe baza previziunilor economice actualizate;

(c) pentru a actualiza estimarea revizuită a resurselor proprii și a altor venituri, precum și pentru a revizui disponibilitatea și necesarul de credite de plată.

În cazul unor circumstanțe inevitabile, excepționale și neprevăzute, în special pentru mobilizarea Fondului de solidaritate al Uniunii Europene, Comisia poate prezenta proiecte de bugete rectificative care sunt axate în principal pe cheltuieli.

(2) În aceleași circumstanțe ca la alineatul (1), cererile de bugete rectificative ale altor instituții ale Uniunii decât Comisia se transmit Comisiei.

Înainte de a prezenta un proiect de buget rectificativ, Comisia și celelalte instituții ale Uniunii în cauză examinează posibilitățile de realocare a creditelor relevante, ținând seama în special de o eventuală subutilizare a creditelor.

Bugetelor rectificative li se aplică articolul 43. Bugetele rectificative se justifică prin trimitere la bugetul ale cărui estimări le modifică.

(3) Cu excepția unor circumstanțe excepționale justificate în mod corespunzător sau în cazul mobilizării Fondului de solidaritate al Uniunii Europene, pentru care se poate prezenta un proiect de buget rectificativ în orice moment al exercițiului financiar, Comisia prezintă simultan Parlamentului European și Consiliului proiectele de bugete rectificative până la data de 1 septembrie a fiecărui exercițiu financiar. Comisia poate anexa un aviz la cererile de bugete rectificative ale altor instituții ale Uniunii.

(4) Proiectele de bugete rectificative sunt însoțite de declarații justificative și de informațiile privind execuția bugetară pentru exercițiul financiar precedent și pentru cel curent disponibile la momentul întocmirii lor.

Articolul 45

Transmiterea anticipată a estimărilor și a proiectelor de buget

Comisia, Parlamentul European și Consiliul pot conveni să stabilească anumite date pentru transmiterea estimărilor și pentru adoptarea și transmiterea proiectului de buget. Cu toate acestea, un asemenea acord nu are ca efect reducerea sau prelungirea termenelor de examinare a textelor respective, care sunt prevăzute la articolul 314 din TFUE și la articolul 106a din Tratatul Euratom.

CAPITOLUL 2

Structura și prezentarea bugetului

Articolul 46

Structura bugetului

Bugetul cuprinde următoarele:

(a) o situație generală a veniturilor și a cheltuielilor;

(b) secțiuni separate pentru fiecare instituție a Uniunii, cu excepția Consiliului European și a Consiliului, care împart aceeași secțiune, subdivizate în situații ale veniturilor și cheltuielilor.

Articolul 47

Nomenclatorul bugetar

(1) Parlamentul European și Consiliul clasifică veniturile Comisiei și veniturile și cheltuielile celorlalte instituții ale Uniunii, în funcție de natura sau destinația lor, în titluri, capitole, articole și posturi.

(2) Situația cheltuielilor din secțiunea din buget aferentă Comisiei se prezintă pe baza unui nomenclator adoptat de Parlamentul European și de Consiliu, care prevede o clasificare în funcție de destinația cheltuielilor.

Fiecare titlu corespunde unui domeniu de politică, iar un capitol corespunde, de regulă, unui program sau unei activități.

Fiecare titlu poate cuprinde credite operaționale și credite administrative. Creditele administrative ale unui titlu se grupează într-un singur capitol.

Nomenclatorul bugetar respectă principiile specificității, bunei gestiuni financiare și transparenței. Acesta asigură claritatea și transparența necesare pentru procesul bugetar, facilitând identificarea principalelor obiective, astfel cum sunt reflectate în temeiurile juridice relevante, făcând posibilă alegerea priorităților politice și permițând o execuție eficientă și eficace.

(3) Comisia poate cere adăugarea unei mențiuni simbolice pro memoria la o linie fără credite autorizate. O astfel de cerere se aprobă în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 31.

(4) Atunci când sunt prezentate în funcție de destinații, creditele administrative pentru fiecare titlu se clasifică după cum urmează:

(a) cheltuieli cu personalul autorizat în schema de personal, care includ un cuantum de credite și un număr de posturi din schema de personal corespunzător cheltuielilor respective;

(b) cheltuieli cu personalul extern și alte cheltuieli menționate la articolul 30 alineatul (1) primul paragraf litera (b) și finanțate în cadrul rubricii „Administrație” din cadrul financiar multianual;

(c) cheltuieli cu clădirile și alte cheltuieli conexe, inclusiv cheltuieli cu curățenia și întreținerea, închirieri, telecomunicații, apă, gaz și electricitate;

(d) cheltuieli cu personalul extern și asistența tehnică în directă legătură cu punerea în aplicare a programelor.

Cheltuielile administrative ale Comisiei de același tip pentru mai multe titluri se prezintă într-o situație rezumativă separată, clasificate în funcție de tip.

Articolul 48

Veniturile negative

(1) Bugetul nu cuprinde venituri negative, cu excepția cazului în care acestea rezultă din remunerarea negativă a depozitelor în total.

(2) Resursele proprii plătite în temeiul Deciziei 2014/335/UE, Euratom sunt cuantumuri nete și se prezintă ca atare în buget în situația rezumativă a veniturilor.

Articolul 49

Provizioane

(1) Fiecare secțiune din buget poate să includă un titlu denumit „provizioane”. În titlul respectiv se înscriu credite în oricare dintre următoarele cazuri:

(a) nu există niciun act de bază pentru acțiunea respectivă în momentul întocmirii bugetului;

(b) există motive serioase de incertitudine cu privire la caracterul adecvat al creditelor sau la posibilitatea executării, în conformitate cu principiul bunei gestiuni financiare, a creditelor înregistrate la liniile bugetare respective.

Creditele de la titlul respectiv pot fi utilizate doar după efectuarea unor transferuri în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 30 alineatul (1) primul paragraf litera (c) din prezentul regulament, atunci când adoptarea actului de bază se face în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 294 din TFUE și, în toate celelalte cazuri, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 31 din prezentul regulament.

(2) În cazul unor dificultăți serioase de execuție, Comisia poate propune, în cursul exercițiului financiar, transferul unor credite în titlul denumit „provizioane”. Parlamentul European și Consiliul decid cu privire la aceste transferuri în conformitate cu articolul 31.

Articolul 50

Rezerva negativă

Secțiunea din buget aferentă Comisiei poate include o „rezervă negativă” limitată la maximum 200 000 000 EUR. Această rezervă, care se înscrie într-un titlu separat, cuprinde exclusiv credite de plată.

Rezerva negativă se utilizează înainte de sfârșitul exercițiului financiar prin transferuri în conformitate cu procedura stabilită la articolele 30 și 31.

Articolul 51

Rezerva pentru ajutoare de urgență

(1) Secțiunea din buget aferentă Comisiei include o rezervă pentru ajutoarele de urgență pentru țări terțe.

(2) Rezerva menționată la alineatul (1) se utilizează înainte de sfârșitul exercițiului financiar prin intermediul unor transferuri în conformitate cu procedura prevăzută la articolele 30 și 32.

Articolul 52

Prezentarea bugetului

(1) Bugetul prezintă:

(a) în situația generală a veniturilor și cheltuielilor:

(i) veniturile estimate ale Uniunii pentru exercițiul financiar în curs (denumit în continuare „exercițiul n”);

(ii) veniturile estimate pentru exercițiul financiar precedent și veniturile pentru exercițiul n-2;

(iii) creditele de angajament și creditele de plată pentru exercițiul n;

(iv) creditele de angajament și creditele de plată pentru exercițiul financiar precedent;

(v) cheltuielile angajate și cheltuielile plătite în exercițiul n–2, acestea din urmă fiind exprimate și ca procentaj din bugetul aferent exercițiului n;

(vi) comentarii adecvate pentru fiecare subdiviziune, astfel cum se prevede la articolul 47 alineatul (1), inclusiv trimiteri la actul de bază, dacă acesta există, precum și toate explicațiile adecvate privind natura și scopul creditelor;

(b) în fiecare secțiune, veniturile și cheltuielile care urmează aceeași structură ca cea descrisă la litera (a);

(c) în ceea ce privește personalul:

(i) pentru fiecare secțiune, o schemă de personal care stabilește numărul de posturi pentru fiecare grad din fiecare categorie și din fiecare departament și numărul de posturi permanente și temporare, autorizate în limitele creditelor;

(ii) o schemă de personal pentru personalul remunerat din creditele destinate cercetării și dezvoltării tehnologice pentru acțiunile directe și o schemă de personal pentru personalul remunerat din aceleași credite pentru acțiunile indirecte; schemele de personal se clasifică în funcție de categorie și de grad, făcându-se distincție între posturile permanente și cele temporare, autorizate în limitele creditelor;

(iii) o schemă de personal care stabilește numărul de posturi, pe grade și pe categorii, pentru fiecare organ al Uniunii menționat la articolul 70 care beneficiază de o contribuție de la buget. Lângă numărul de posturi autorizate pentru exercițiul financiar, schemele de personal indică și numărul de posturi autorizate pentru exercițiul financiar precedent. Personalul Agenției de Aprovizionare a Euratom este prezentat separat în cadrul schemei de personal a Comisiei;

(d) în ceea ce privește asistența financiară și garanțiile bugetare:

(i) în situația generală a veniturilor, liniile bugetare corespunzătoare operațiunilor în cauză, destinate înregistrării eventualelor rambursări din partea unor destinatari care inițial nu și-au îndeplinit obligațiile de plată. Liniile respective poartă mențiunea simbolică *pro memoria* și sunt însoțite de comentarii adecvate;

(ii) în secțiunea din buget aferentă Comisiei:

– liniile bugetare care conțin garanțiile bugetare pentru operațiunile în cauză. Liniile respective poartă mențiunea simbolică *pro memoria* atât timp cât nu apare o cheltuială efectivă care trebuie acoperită din resurse definitive;

– comentarii care indică actul de bază și volumul operațiunilor prevăzute, durata și garanția financiară asigurată de Uniune pentru derularea unor astfel de operațiuni;

(iii) într-un document anexat la secțiunea din buget aferentă Comisiei, cu titlu indicativ, inclusiv pentru riscurile corespunzătoare:

– operațiunile de capital în curs și gestiunea datoriilor în curs;

– operațiunile de capital și gestiunea datoriilor pentru exercițiul n;

(e) în ceea ce privește instrumentele financiare care urmează să fie instituite în absența unui act de bază:

(i) liniile bugetare care corespund operațiunilor relevante;

(ii) o descriere generală a instrumentelor financiare, inclusiv durata și impactul acestora asupra bugetului;

(iii) operațiunile avute în vedere, inclusiv volumele-țintă în funcție de efectul de pârghie și efectul multiplicator preconizate;

(f) în ceea ce privește fondurile executate de persoane sau entități în temeiul articolului 62 alineatul (1) primul paragraf litera (c):

(i) o trimitere la actul de bază al programului relevant;

(ii) liniile bugetare corespunzătoare;

(iii) o descriere generală a acțiunii, inclusiv durata și impactul acesteia asupra bugetului;

(g) cuantumul total al cheltuielilor PESC înscris într-un capitol intitulat „PESC” și format din articole specifice, care acoperă cheltuielile PESC și conțin linii bugetare specifice care identifică cel puțin misiunile unice majore.

(2) Pe lângă documentele menționate la alineatul (1), Parlamentul European și Consiliul pot anexa la buget orice alt document relevant.

Articolul 53

Norme privind schemele de personal

(1) Schemele de personal menționate la articolul 52 alineatul (1) litera (c) constituie o limită absolută pentru fiecare instituție sau organ al Uniunii. Nu se poate face nicio încadrare de personal peste limita stabilită.

Cu toate acestea, cu excepția gradelor AD 14, AD 15 și AD 16, fiecare instituție sau organ al Uniunii își poate modifica schema de personal cu până la 10 % din posturile autorizate, cu următoarele condiții:

(a) să nu se afecteze volumul creditelor pentru personal corespunzător unui exercițiu financiar complet;

(b) să nu se depășească limita numărului total de posturi autorizate de schema de personal;

(c) instituția sau organul Uniunii să fi participat împreună cu alte instituții și organe ale Uniunii la o analiză comparativă inițiată prin exercițiul de evaluare a personalului Comisiei.

Cu trei săptămâni înainte de efectuarea modificărilor menționate la al doilea paragraf, instituțiile Uniunii informează Parlamentul European și Consiliul despre intențiile lor în acest sens. Dacă există obiecții întemeiate formulate în acest termen de Parlamentul European sau de Consiliu, instituțiile Uniunii se abțin de la efectuarea modificărilor, aplicându-se procedura prevăzută la articolul 44.

(2) Prin derogare de la alineatul (1) primul paragraf, efectele desfășurării de activități cu normă redusă, autorizate de autoritatea împuternicită să facă numiri în conformitate cu Statutul funcționarilor, pot fi compensate prin alte încadrări de personal.

CAPITOLUL 3
Disciplina bugetară

Articolul 54
Respectarea cadrului financiar multianual
și a Deciziei 2014/335/UE, Euratom

Bugetul respectă cadrul financiar multianual și Decizia 2014/335/UE, Euratom.

Articolul 55

Conformitatea actelor Uniunii cu bugetul

Atunci când punerea în aplicare a unui act al Uniunii depășește creditele disponibile în buget, actul respectiv nu poate fi pus în aplicare din punct de vedere financiar înainte de rectificarea bugetului în mod corespunzător.

TITLUL IV
EXECUȚIA BUGETARĂ

CAPITOLUL 1
Dispoziții generale

Articolul 56

Execuția bugetară în conformitate cu principiul bunei gestiuni financiare

(1) Comisia execută veniturile și cheltuielile bugetului în conformitate cu prezentul regulament, pe propria răspundere și în limitele creditelor autorizate.

(2) Statele membre cooperează cu Comisia astfel încât creditele să fie utilizate în conformitate cu principiul bunei gestiuni financiare.

Articolul 57

Informații privind transferurile de date cu caracter personal în scopuri de audit

În orice apel lansat în contextul granturilor, al achizițiilor sau al premiilor puse în aplicare în cadrul gestiunii directe, potențialii beneficiari, candidați, ofertanți și participanți sunt informați, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 45/2001 că, în scopul protejării intereselor financiare ale Uniunii, datele lor cu caracter personal pot fi transferate serviciilor de audit intern, Curții de Conturi sau Oficiului European de Luptă Antifraudă (OLAF), precum și între ordonatorii de credite ai Comisiei, agențiile executive menționate la articolul 69 din prezentul regulament și organele Uniunii menționate la articolele 70 și 71 din prezentul regulament.

Articolul 58

Actul de bază și excepții

(1) Creditele înscrise în buget pentru orice acțiune a Uniunii se pot folosi doar dacă a fost adoptat un act de bază.

(2) Prin derogare de la alineatul (1) și sub rezerva condițiilor stabilite la alineatele (3), (4) și (5), următoarele credite se pot executa în absența unui act de bază, cu condiția ca acțiunile destinate finanțării să intre sub incidența competențelor Uniunii:

(a) creditele pentru proiectele-pilot de natură experimentală destinate să testeze fezabilitatea și utilitatea unei acțiuni;

(b) creditele pentru acțiuni pregătitoare, în domeniul de aplicare al TFUE și al Tratatului Euratom, destinate pregătirii de propuneri în vederea adoptării unor acțiuni viitoare;

(c) creditele pentru măsuri pregătitoare care intră sub incidența titlului V din TUE;

(d) creditele pentru acțiuni punctuale sau pentru acțiuni de durată nedeterminată, întreprinse de Comisie în virtutea sarcinilor care decurg din prerogativele sale la nivel instituțional în temeiul TFUE și al Tratatului Euratom, altele decât dreptul său de inițiativă legislativă în materie de propuneri astfel cum se menționează la litera (b) de la prezentul alineat, precum și în virtutea competențelor sale specifice care îi sunt atribuite direct de articolele 154, 156, 159 și 160 din TFUE, articolul 168 alineatul (2), articolul 171 alineatul (2), articolul 173 alineatul (2) din TFUE, articolul 175 al doilea paragraf din TFUE, articolul 181 alineatul (2) din TFUE, articolul 190 din TFUE, articolul 210 alineatul (2) și articolul 214 alineatul (6) din TFUE și articolele 70 și 77-85 din Tratatul Euratom;

(e) creditele destinate funcționării fiecărei instituții a Uniunii conform autonomiei sale administrative.

(3) În ceea ce privește creditele menționate la alineatul (2) litera (a), creditele de angajament relevante pot fi înscrise în buget numai pentru două exerciții financiare consecutive. Cuantumul total al creditelor pentru proiecte-pilot nu depășește 40 000 000 EUR într-un exercițiu financiar.

(4) În ceea ce privește creditele menționate la alineatul (2) litera (b), acțiunile pregătitoare urmează o abordare coerentă și pot lua forme diferite. Creditele de angajament relevante pot fi înscrise în buget pentru cel mult trei exerciții financiare consecutive. Procedura de adoptare a actului de bază relevant se încheie înainte de sfârșitul celui de-al treilea exercițiu financiar. În cursul procedurii respective, angajarea creditelor corespunde caracteristicilor specifice ale acțiunii pregătitoare în ceea ce privește activitățile prevăzute, obiectivele urmărite și destinatarii acesteia. În consecință, cuantumul creditelor angajate nu corespunde cuantumului celor prevăzute pentru finanțarea acțiunii definitive propriu-zise.

Cuantumul total al creditelor pentru acțiunile pregătitoare noi menționate la alineatul (2) litera (b) nu depășește 50 000 000 EUR într-un exercițiu financiar, iar cuantumul total al creditelor angajate efectiv pentru acțiuni pregătitoare nu depășește 100 000 000 EUR.

(5) În ceea ce privește creditele menționate la alineatul (2) litera (c), măsurile pregătitoare se limitează la o perioadă scurtă și sunt destinate stabilirii condițiilor pentru acțiunile Uniunii în îndeplinirea obiectivelor PESC și pentru adoptarea instrumentelor juridice necesare.

În sensul operațiunilor de gestionare a crizelor de către Uniune, măsurile pregătitoare sunt destinate, printre altele, evaluării cerințelor operaționale, asigurării unei prime desfășurări rapide a resurselor sau realizării pe teren a condițiilor de inițiere a operațiunii. Măsurile pregătitoare se aprobă de către Consiliu, la propunerea Înaltului Reprezentant.

Pentru a asigura punerea rapidă în aplicare a măsurilor pregătitoare, Înaltul Reprezentant informează Parlamentul European și Comisia în cel mai scurt timp cu privire la intenția Consiliului de a iniția o măsură pregătitoare, în special în legătură cu resursele estimate necesare în acest scop. Comisia ia toate măsurile necesare pentru a asigura plata rapidă a fondurilor.

Finanțarea măsurilor convenite de Consiliu pentru pregătirea operațiilor Uniunii de gestionare a crizelor în temeiul titlului V din TUE acoperă costurile marginale care decurg în mod direct din trimiterea pe teren a unei misiuni sau a unei echipe specifice care include, printre altele, personal din instituțiile Uniunii, inclusiv asigurarea pentru un grad ridicat de risc, costurile de călătorie și de cazare și diurnele.

Articolul 59

Execuția bugetară de către alte instituții ale Uniunii decât Comisia

(1) Comisia conferă celorlalte instituții ale Uniunii competențele necesare executării secțiunii din buget care le este destinată.

(2) Pentru a facilita execuția creditelor lor, instituțiile Uniunii pot încheia acorduri la nivelul serviciilor între ele care prevăd condițiile care reglementează prestarea de servicii, furnizarea de produse, executarea lucrărilor sau a contractelor imobiliare.

Aceste acorduri permit transferul de credite sau recuperarea costurilor care rezultă din executarea acestora.

(3) Acordurile la nivelul serviciilor menționate la alineatul (2) pot, de asemenea, să fie încheiate între departamente ale instituțiilor Uniunii, organe ale Uniunii, oficii europene, organisme sau persoane cărora li se încredințează punerea în aplicare a unor acțiuni specifice în cadrul PESC în temeiul titlului V din TUE, precum și cu Biroul secretarului general al Consiliului superior al școlilor europene. Comisia și celelalte instituții ale Uniunii raportează periodic Parlamentului European și Consiliului cu privire la acordurile la nivelul serviciilor pe care le încheie cu alte instituții ale Uniunii.

Articolul 60

Delegarea competențelor de execuție bugetară

(1) Comisia și fiecare dintre celelalte instituții ale Uniunii își pot delega, în cadrul departamentelor proprii, competențele de execuție bugetară în conformitate cu condițiile stabilite de prezentul regulament și de normele lor interne, în limitele stabilite în actul de delegare. Cei împuterniciți în acest mod acționează numai în limitele competențelor care le-au fost conferite în mod expres.

(2) În plus față de alineatul (1), Comisia își poate delega competențele de execuție bugetară pentru creditele operaționale înscrise în propria sa secțiune din buget șefilor delegațiilor Uniunii și, pentru a asigura continuitatea activității în caz de absență, șefilor adjuncți ai delegațiilor Uniunii. O astfel de delegare nu aduce atingere responsabilității șefilor delegațiilor Uniunii pentru execuția bugetară. În cazul în care absența unui șef al delegației Uniunii depășește patru săptămâni, Comisia își revizuiește decizia de delegare a competențelor de execuție bugetară. Atunci când acționează în calitate de ordonatori de credite subdelegați ai Comisiei, șefii delegațiilor Uniunii și, în absența acestora, șefii adjuncți ai delegațiilor aplică normele utilizate de Comisie pentru execuția bugetului și le revin aceleași sarcini, obligații și responsabilități ca oricărui alt ordonator de credite subdelegat al Comisiei.

Comisia poate retrage delegarea de competențe menționată la primul paragraf în conformitate cu propriile norme.

În sensul primului paragraf, Înaltul Reprezentant ia măsurile necesare pentru a facilita cooperarea dintre delegațiile Uniunii și serviciile Comisiei.

(3) SEAE poate, în mod excepțional, să își delege competențele de execuție bugetară pentru creditele administrative aferente propriei secțiuni din buget personalului Comisiei din delegațiile Uniunii, atunci când acest lucru este necesar pentru a se asigura continuitatea în administrarea unor astfel de delegații în absența ordonatorului de credite competent al SEAE din țara în care își are sediul delegația acestuia. În cazurile excepționale în care acționează în calitate de ordonatori de credite subdelegați ai SEAE, membrii personalului Comisiei din delegațiile Uniunii aplică normele interne ale SEAE pentru execuția bugetului și le revin aceleași sarcini, obligații și responsabilități ca oricărui alt ordonator de credite subdelegat al SEAE.

SEAE poate retrage delegarea de competențe menționată la primul paragraf în conformitate cu propriile norme.

Articolul 61

Conflictul de interese

(1) Actorilor financiari în sensul capitolului 4 de la prezentul titlu și celorlalte persoane, inclusiv autorități naționale la orice nivel, implicate în execuția bugetară în cadrul gestiunii directe, indirecte și partajate a bugetului, inclusiv în elaborarea actelor pregătitoare corespunzătoare, precum și în auditarea sau controlul bugetului le este interzis să ia măsuri care pot genera un conflict între propriile lor interese și cele ale Uniunii. De asemenea, aceștia iau măsurile adecvate pentru a preveni apariția unui conflict de interese în ceea ce privește funcțiile aflate în responsabilitatea lor și pentru a aborda situațiile care pot fi, în mod obiectiv, percepute ca un conflict de interese.

(2) În cazul în care există un risc de conflict de interese care implică un membru al personalului unei autorități naționale, persoana în cauză sesizează superiorul său ierarhic cu privire la acest aspect. Atunci când un astfel de risc există pentru personalul care intră sub incidența Statutului funcționarilor, persoana în cauză sesizează ordonatorul de credite delegat relevant. Superiorul ierarhic sau ordonatorul de credite delegat relevant confirmă în scris dacă se constată existența unui conflict de interese. Atunci când se constată existența unui conflict de interese, autoritatea împuternicită să facă numiri sau autoritatea națională relevantă se asigură că persoana în cauză încetează toate activitățile în legătură cu respectiva chestiune. Ordonatorul de credite delegat relevant sau autoritatea națională relevantă se asigură că orice măsuri ulterioare adecvate se iau în conformitate cu legislația aplicabilă.

(3) În sensul alineatului (1), un conflict de interese există în cazul în care exercitarea imparțială și obiectivă a funcțiilor unui actor financiar sau ale unei alte persoane, menționate la alineatul (1), este compromisă din motive care implică familia, viața afectivă, afinitățile politice sau naționale, interesul economic sau orice alt interes personal direct sau indirect.

CAPITOLUL 2

Metode de execuție

Articolul 62

Metode de execuție bugetară

(1) Comisia execută bugetul în unul dintre următoarele moduri:

(a) direct („gestiune directă”), astfel cum se prevede la articolele 125-153, prin serviciile sale, inclusiv prin personalul din cadrul delegațiilor Uniunii care se află sub supravegherea șefului de delegație respectiv, în conformitate cu articolul 60 alineatul (2), sau prin agențiile executive, astfel cum se menționează la articolul 69;

(b) prin gestiune partajată cu statele membre („gestiune partajată”), astfel cum se prevede la articolul 63 și la articolele 125-129;

(c) indirect („gestiune indirectă”), astfel cum se prevede la articolele 125-149 și 154-159, atunci când se prevede astfel în actul de bază sau în cazurile menționate la articolul 58 alineatul (2) literele (a)-(d), prin delegarea sarcinilor de execuție bugetară către:

(i) țări terțe sau organismele pe care le-au desemnat acestea;

(ii) organizații internaționale sau agențiile acestora, în sensul articolului 156;

(iii) Banca Europeană de Investiții (BEI) sau Fondul European de Investiții (FEI) sau ambele, acționând ca grup („grupul BEI”);

(iv) organele Uniunii menționate la articolele 70 și 71;

(v) organisme de drept public, inclusiv organizații din statele membre;

(vi) organisme de drept privat cu misiune de serviciu public, inclusiv organizații din statele membre, cu condiția ca acestea să primească garanții financiare adecvate;

(vii) organisme de drept privat dintr-un stat membru care sunt responsabile cu punerea în aplicare a unui parteneriat public-privat și care primește garanții financiare adecvate;

(viii) organisme sau persoane cărora li se încredințează executarea unor acțiuni specifice în cadrul PESC în temeiul titlului V din TUE, identificate în actul de bază relevant.

În ceea ce privește litera (c) punctul (vi) de la primul paragraf, cuantumul garanțiilor financiare solicitate poate fi prevăzut în actul de bază relevant și poate fi limitat la cuantumul maxim al contribuției Uniunii la organismul în cauză. În cazul în care există mai mulți garanți, repartizarea cuantumului datoriei totale care urmează să fie acoperită de garanții se precizează în acordul de contribuție, care poate să prevadă că răspunderea fiecărui garant în parte este proporțională cu cota contribuției sale la organismul în cauză.

(2) În scopul gestiunii directe, Comisia poate utiliza instrumentele menționate la titlurile VII, VIII, IX, X și XII.

În scopul gestiunii partajate, instrumentele de execuție bugetară sunt cele prevăzute în normele sectoriale.

În scopul gestiunii indirecte, Comisia aplică titlul VI și, în cazul instrumentelor financiare și al garanțiilor bugetare, titlurile VI și X. Entitățile de executare aplică instrumentele de execuție bugetară stabilite în acordul de contribuție în cauză.

(3) Comisia este răspunzătoare de execuția bugetului în conformitate cu articolul 317 din TFUE și nu poate delega sarcinile respective unor terți în cazul în care aceste sarcini presupun o marjă largă de discreție care implică opțiuni de natură politică.

Comisia nu externalizează, prin intermediul unor contracte în conformitate cu titlul VII din prezentul regulament, sarcini care implică exercitarea unei autorități publice și a unor competențe discreționare de decizie.

Articolul 63

Gestiunea partajată cu statele membre

(1) În cazul în care Comisia execută bugetul prin gestiune partajată, sarcinile legate de execuția bugetară se deleagă statelor membre. Comisia și statele membre respectă principiile bunei gestiuni financiare, transparenței și nediscriminării și asigură vizibilitatea acțiunilor Uniunii atunci când gestionează fonduri ale Uniunii. În acest scop, Comisia și statele membre își îndeplinesc obligațiile care le revin în materie de control și de audit și își asumă responsabilitățile care rezultă din acestea, astfel cum sunt prevăzute de prezentul regulament. În normele sectoriale se stabilesc dispoziții complementare.

(2) În îndeplinirea sarcinilor legate de execuția bugetului, statele membre adoptă toate măsurile necesare, inclusiv legislative, de reglementare și administrative, pentru protecția intereselor financiare ale Uniunii, și anume:

(a) garantează că acțiunile finanțate de la buget sunt executate corect și eficient, în conformitate cu normele sectoriale aplicabile;

(b) desemnează organismele responsabile de gestiunea și controlul fondurilor Uniunii în conformitate cu alineatul (3) și supraveghează aceste organisme;

(c) previn, detectează și soluționează neregulile și fraudele;

(d) cooperează, în conformitate cu prezentul regulament și cu normele sectoriale, cu Comisia, OLAF, Curtea de Conturi și, în cazul statelor membre care participă la cooperarea consolidată în temeiul Regulamentului (UE) 2017/1939 al Consiliului[1], cu Parchetul European (EPPO).

Pentru a proteja interesele financiare ale Uniunii, statele membre, respectând, totodată, principiul proporționalității și în conformitate cu prezentul articol și cu normele sectoriale relevante, efectuează controale *ex ante* și *ex post* și, dacă este cazul, verificări la fața locului pe eșantioane reprezentative și/sau eșantioane bazate pe riscuri ale operațiunilor. De asemenea, acestea recuperează fondurile plătite în mod necuvenit și inițiază procedurile judiciare necesare în acest scop.

Statele membre impun destinatarilor sancțiuni cu caracter eficace, disuasiv și proporțional, dacă sunt prevăzute în normele sectoriale sau în dispozițiile specifice din dreptul intern.

Ca parte a evaluării riscurilor și în conformitate cu normele sectoriale, Comisia monitorizează sistemele de gestiune și control instituite în statele membre. În acțiunile sale de auditare, Comisia respectă principiul proporționalității și ține seama de nivelul de risc evaluat în conformitate cu normele sectoriale.

---

1 Regulamentul (UE) 2017/1939 al Consiliului din 12 octombrie 2017 de punere în aplicare a unei forme de cooperare consolidată în ceea ce privește instituirea Parchetului European (EPPO) (JO L 283, 31.10.2017, p. 1).

(3) În conformitate cu criteriile și procedurile specificate în normele sectoriale, statele membre desemnează, la nivelul adecvat, organismele responsabile de gestiunea și controlul fondurilor Uniunii. Organismele respective pot îndeplini, de asemenea, sarcini care nu au legătură cu gestiunea fondurilor Uniunii și pot încredința o parte din aceste sarcini altor organisme.

Pentru a lua decizia privind desemnarea organismelor, statele membre pot analiza dacă sistemele de gestiune și control sunt în esență aceleași ca cele deja existente în perioada anterioară și dacă aceste sisteme au funcționat în mod eficace.

În cazul în care rezultatele auditului și ale controalelor arată că organismele desemnate nu mai respectă criteriile stabilite în normele sectoriale, statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că deficiențele acelor organisme în executarea sarcinilor sunt remediate, inclusiv prin încetarea desemnării în conformitate cu normele sectoriale.

Normele sectoriale definesc rolul Comisiei în procesul stabilit la prezentul alineat.

(4) Organismele desemnate în temeiul alineatului (3):

(a) instituie un sistem de control intern eficace și eficient și asigură funcționarea acestuia;

(b) utilizează un sistem contabil care oferă, în timp util, informații exacte, complete și fiabile;

(c) furnizează informațiile prevăzute la alineatele (5), (6) și (7);

(d) asigură, în conformitate cu articolul 38 alineatele (2)-(6), publicarea *ex post*.

Orice acțiune de prelucrare a datelor cu caracter personal respectă Regulamentul (UE) 2016/679.

(5) Organismele desemnate în conformitate cu alineatul (3) pun la dispoziția Comisiei, până la data de 15 februarie a exercițiului financiar următor:

(a) conturile privind cheltuielile care au fost efectuate, pe perioada de referință relevantă astfel cum este definită în normele sectoriale, pentru executarea sarcinilor încredințate și care au fost prezentate Comisiei în vederea rambursării;

(b) un rezumat anual al rapoartelor finale de audit și al controalelor realizate, inclusiv o analiză a naturii și a ocurenței erorilor și a deficiențelor de sistem identificate, precum și acțiunile corective luate sau planificate.

(6) Conturile menționate la alineatul (5) litera (a) includ prefinanțarea și sumele pentru care sunt în curs sau au fost deja încheiate proceduri de recuperare. Conturile sunt însoțite de o declarație de gestiune prin care se confirmă că, în opinia responsabililor cu gestiunea fondurilor:

(a) informațiile sunt prezentate în mod adecvat, sunt complete și exacte;

(b) cheltuielile au fost utilizate în scopul preconizat, astfel cum este definit în normele sectoriale;

(c) sistemele de control instituite garantează legalitatea și regularitatea operațiunilor subiacente.

(7) Conturile menționate la alineatul (5) litera (a) și rezumatul menționat la litera (b) de la respectivul alineat sunt însoțite de avizul unui organism independent de audit, emis în conformitate cu standardele de audit acceptate pe plan internațional. Acest aviz stabilește dacă conturile redau o imagine corectă și fidelă, dacă cheltuielile prezentate Comisiei spre rambursare sunt conforme cu legile și reglementările în vigoare și dacă sistemele de control existente funcționează în mod corespunzător. Avizul menționează, de asemenea, dacă auditul pune sub semnul întrebării afirmațiile din cuprinsul declarației de gestiune menționate la alineatul (6).

Termenul de 15 februarie menționat la alineatul (5) poate fi prelungit în mod excepțional de către Comisie până la data de 1 martie, în urma unei informări din partea statului membru interesat.

Statele membre pot publica, la nivelul adecvat, informațiile menționate la alineatele (5) și (6) și la prezentul alineat.

În plus, statele membre pot prezenta Parlamentului European, Consiliului și Comisiei declarații semnate la nivelul adecvat, pe baza informațiilor menționate la alineatele (5) și (6) și la prezentul alineat.

(8) Pentru a se asigura că fondurile Uniunii sunt utilizate în conformitate cu normele aplicabile, Comisia:

(a) aplică procedurile în vederea verificării și acceptării conturilor organismelor desemnate, verificând caracterul exhaustiv, exact și veridic al conturilor;

(b) exclude din cheltuielile de finanțare ale Uniunii plățile care au fost efectuate cu încălcarea legislației aplicabile;

(c) întrerupe termenele de plată sau suspendă plățile atunci când se prevede astfel în normele sectoriale.

Comisia ridică în întregime sau parțial întreruperea termenelor de plată sau suspendarea plăților după ce statul membru în cauză își prezintă observațiile și imediat ce acesta a luat măsurile necesare. Raportul anual de activitate menționat la articolul 74 alineatul (9) vizează toate obligațiile prevăzute la prezentul alineat.

(9) Normele sectoriale țin seama de necesitățile programelor de cooperare teritorială europeană în ceea ce privește, în special, conținutul declarației de gestiune, procesul prevăzut la alineatul (3) și funcția de audit.

(10) Comisia alcătuiește un registru al organismelor responsabile de activitățile de gestiune, de certificare și de audit, în temeiul normelor sectoriale.

(11) Statele membre pot utiliza resursele care le sunt alocate în cadrul gestiunii partajate în combinație cu operațiuni și instrumente instituite în temeiul Regulamentului (UE) 2015/1017 în conformitate cu condițiile prevăzute în normele sectoriale relevante.

CAPITOLUL 3

Oficiile europene și organele Uniunii

SECȚIUNEA 1

OFICIILE EUROPENE

Articolul 64

Sfera de competență a oficiilor europene

(1) Înainte de instituirea unui nou oficiu european, Comisia efectuează o analiză cost-beneficiu și o evaluare a riscurilor asociate, informează Parlamentul European și Consiliul cu privire la rezultatele acestora și propune introducerea creditelor necesare într-o anexă la secțiunea din buget aferentă Comisiei.

(2) În cadrul sferei lor de competență, oficiile europene:

(a) îndeplinesc sarcinile obligatorii prevăzute în actul de instituire sau în alte acte legislative ale Uniunii;

(b) pot îndeplini, în conformitate cu articolul 66, sarcini neobligatorii autorizate de comitetele lor de conducere după ce acestea au efectuat o analiză cost-beneficiu și au evaluat riscurile asociate pentru părțile implicate.

(3) Prezenta secțiune se aplică funcționării OLAF, cu excepția alineatului (4) de la prezentul articol, a articolului 66 și a articolului 67 alineatele (1), (2) și (3).

(4) Auditorul intern al Comisiei își exercită toate responsabilitățile stabilite în capitolul 8 din prezentul titlu.

Articolul 65

Credite referitoare la oficiile europene

(1) Creditele autorizate pentru execuția sarcinilor obligatorii ale fiecărui oficiu european se înscriu la o linie bugetară specială în cadrul secțiunii din buget aferente Comisiei și se stabilesc în detaliu într-o anexă la secțiunea respectivă.

Anexa menționată la primul paragraf se prezintă sub forma unei situații a veniturilor și cheltuielilor, subdivizată în același fel ca și secțiunile bugetului.

Creditele înscrise în anexa respectivă:

(a) acoperă toate nevoile financiare ale fiecărui oficiu european pentru a-și îndeplini sarcinile obligatorii prevăzute în actul său de instituire sau în alte acte legislative ale Uniunii;

(b) pot acoperi nevoile financiare ale unui oficiu european pentru a-și îndeplini sarcinile solicitate de către instituțiile Uniunii, organele Uniunii, alte oficii și agenții europene instituite prin tratate sau în temeiul acestora ori autorizate în conformitate cu actul de instituire a oficiului.

(2) Pentru creditele înscrise în anexă pentru fiecare oficiu european, Comisia deleagă directorului oficiului european în cauză competențele de ordonator de credite, în conformitate cu articolul 73.

(3) Schema de personal a fiecărui oficiu european se anexează la cea a Comisiei.

(4) Directorul fiecărui oficiu european ia deciziile cu privire la transferuri în cadrul anexei menționate la alineatul (1). Comisia informează Parlamentul European și Consiliul în legătură cu aceste transferuri.

Articolul 66

Sarcini neobligatorii

(1) Pentru sarcinile neobligatorii menționate la articolul 64 alineatul (2) litera (b), un oficiu european:

(a) poate obține o delegare pentru directorul său din partea instituțiilor Uniunii, a organelor Uniunii și a altor oficii europene, împreună cu o delegare a competențelor ordonatorului de credite în ceea ce privește creditele înregistrate în secțiunea din buget aferentă instituției Uniunii, organului Uniunii sau altui oficiu european;

(b) poate încheia acorduri ad-hoc la nivelul serviciilor cu instituții ale Uniunii, organe ale Uniunii, alte oficii europene sau părți terțe.

(2) În cazurile menționate la alineatul (1) litera (a), instituțiile Uniunii, organele Uniunii și alte oficii europene în cauză stabilesc limitele și condițiile delegării de competențe. O astfel de delegare se stabilește în conformitate cu actul de instituire a oficiului european, în special în ceea ce privește condițiile și modalitățile aferente delegării.

(3) În cazurile menționate la alineatul (1) litera (b), directorul oficiului european, în conformitate cu actul de instituire a oficiului, adoptă dispozițiile specifice care reglementează îndeplinirea sarcinilor, recuperarea costurilor suportate și ținerea evidenței contabile corespunzătoare. Oficiul european raportează rezultatele acestei evidențe contabile instituțiilor Uniunii, organelor Uniunii sau altor oficii europene în cauză.

Articolul 67

Evidențele contabile ale oficiilor europene

(1) Fiecare oficiu european ține o evidență contabilă a propriilor cheltuieli, permițând astfel determinarea procentului din serviciile sale prestat fiecărei instituții a Uniunii, fiecărui organ al Uniunii sau fiecărui oficiu european. Directorul oficiului european în cauză, după aprobarea de către comitetul de conducere, adoptă criteriile pe care se bazează evidența contabilă.

(2) Comentariile referitoare la linia bugetară specifică, la care sunt înscrise creditele totale pentru fiecare oficiu european căruia i s-au delegat competențe de ordonator de credite în conformitate cu articolul 66 alineatul (1) litera (a), prezintă o estimare a costurilor serviciilor prestate de oficiul în cauză fiecăreia dintre instituțiile Uniunii, organele Uniunii și celelalte oficii europene în cauză. Această estimare se bazează pe evidența contabilă prevăzută la prezentul articol alineatul (1).

(3) Fiecare oficiu european căruia i s-au delegat competențe de ordonator de credite în conformitate cu articolul 66 alineatul (1) litera (a) notifică instituțiilor Uniunii, organelor Uniunii și celorlalte oficii europene în cauză rezultatele evidenței contabile prevăzute la prezentul articol alineatul (1).

(4) Evidențele contabile ale tuturor oficiilor europene fac parte integrantă din conturile Uniunii în conformitate cu articolul 241.

(5) Contabilul Comisiei, hotărând la propunerea comitetului de conducere al oficiului european în cauză, poate delega unui membru al personalului oficiului european unele dintre sarcinile contabilului de colectare a veniturilor și de plată a cheltuielilor efectuate direct de către oficiul european în cauză.

(6) Pentru acoperirea necesarului de numerar al oficiului european, Comisia, hotărând pe baza unei propuneri a comitetului de conducere, poate deschide conturi bancare sau conturi curente poștale în numele său. Soldul anual de trezorerie se regularizează și se ajustează între oficiul european în cauză și Comisie la sfârșitul exercițiului financiar.

SECȚIUNEA 2

AGENȚIILE ȘI ORGANELE UNIUNII

Articolul 68

Aplicabilitatea la nivelul Agenției de Aprovizionare a Euratom

Prezentul regulament se aplică execuției bugetului Agenției de Aprovizionare a Euratom.

Articolul 69

Agenții executive

(1) Comisia poate delega agențiilor executive competențe pentru a pune în aplicare, parțial sau integral, un program sau un proiect al Uniunii, inclusiv proiecte-pilot și acțiuni pregătitoare și execuția cheltuielilor administrative, în numele și sub răspunderea sa, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 58/2003 al Consiliului[1]. Agențiile executive sunt instituite printr-o decizie a Comisiei și au personalitate juridică în temeiul dreptului Uniunii. Acestea primesc o contribuție anuală.

(2) Directorii agențiilor executive acționează în calitate de ordonatori de credite delegați cu privire la execuția creditelor operaționale legate de programele Uniunii pe care le gestionează integral sau parțial.

(3) Comitetul director al unei agenții executive poate conveni cu Comisia ca funcția de contabil al agenției executive în cauză să fie îndeplinită de contabilul Comisiei. Comitetul director poate, de asemenea, să încredințeze contabilului Comisiei o parte din sarcinile contabilului agenției executive în cauză, ținând cont de raportul cost-beneficiu. În ambele cazuri, se iau măsurile necesare pentru evitarea eventualelor conflicte de interese.

---

[1] Regulamentul (CE) nr. 58/2003 al Consiliului din 19 decembrie 2002 de stabilire a statutului agențiilor executive cărora urmează să li se încredințeze anumite sarcini în gestionarea programelor comunitare (JO L 11, 16.1.2003, p. 1).

Articolul 70

Organele instituite în temeiul TFUE şi al Tratatului Euratom

(1) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 269 din prezentul Regulament pentru a completa prezentul regulament cu un regulament financiar-cadru pentru organele instituite în temeiul TFUE și al Tratatului Euratom care au personalitate juridică şi beneficiază de contribuții de la buget.

(2) Respectivul regulament financiar-cadru se bazează pe principiile și normele prevăzute de prezentul regulament, ținând seama de caracteristicile specifice ale organelor menționate la alineatul (1).

(3) Normele financiare aplicabile organelor menționate la alineatul (1) nu se îndepărtează de regulamentul financiar-cadru decât în cazul în care nevoile lor specifice impun acest lucru și sub rezerva acordului prealabil al Comisiei.

(4) Descărcarea de gestiune pentru execuția bugetelor organelor menționate la alineatul (1) este acordată de Parlamentul European la recomandarea Consiliului. Organele menționate la alineatul (1) cooperează pe deplin cu instituțiile Uniunii implicate în procedura de descărcare de gestiune și furnizează, dacă este cazul, informațiile suplimentare necesare, inclusiv prin participarea la reuniuni ale organismelor corespunzătoare.

(5) Auditorul intern al Comisiei exercită cu privire la organele menționate la alineatul (1) aceleași competențe ca și cele pe care le exercită în privința Comisiei.

(6) Un auditor extern independent verifică dacă în conturile anuale ale fiecăruia dintre organele menționate la prezentul articol alineatul (1) sunt prezentate în mod corespunzător veniturile, cheltuielile și situația financiară a acestuia, înainte ca acestea să fie consolidate în conturile finale ale Comisiei. În absența unor dispoziții contrare în actul de bază relevant, Curtea de Conturi întocmește un raport anual specific pentru fiecare organ, în conformitate cu cerințele prevăzute la articolul 287 alineatul (1) din TFUE. La întocmirea raportului respectiv, Curtea de Conturi ia în considerare activitatea de audit desfășurată de auditorul extern independent, precum și măsurile luate pe baza constatărilor auditorului.

(7) Toate aspectele legate de auditurile externe independente menționate la alineatul (6), inclusiv constatările consemnate, rămân în responsabilitatea deplină a Curții de Conturi.

Articolul 71

Organismele de parteneriat public-privat

Organismele cu personalitate juridică instituite printr-un act de bază cărora le-a fost încredințată punerea în aplicare a unui parteneriat public-privat își adoptă propriile norme financiare.

Respectivele norme includ un set de principii necesare pentru asigurarea bunei gestiuni financiare a fondurilor Uniunii.

Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 269 pentru a completa prezentul regulament cu un regulament financiar tip pentru organismele de parteneriat public-privat care să stabilească principiile necesare pentru a asigura buna gestiune financiară a fondurilor Uniunii, principii care se bazează pe articolul 154.

Normele financiare ale organismelor de parteneriat public-privat nu se pot îndepărta de regulamentul financiar tip decât în cazul în care nevoile lor specifice impun acest lucru și sub rezerva acordului prealabil al Comisiei.

În cazul organismelor de parteneriat public-privat, se aplică articolul 70 alineatele (4)-(7).

CAPITOLUL 4

Actorii financiari

SECȚIUNEA 1

PRINCIPIUL SEPARĂRII FUNCȚIILOR

Articolul 72

Separarea funcțiilor

(1) Funcțiile ordonatorului de credite și cele ale contabilului sunt separate și incompatibile între ele.

(2) Fiecare instituție a Uniunii pune la dispoziția fiecărui actor financiar resursele necesare pentru îndeplinirea funcțiilor care îi revin și o cartă în care sunt descrise în detaliu sarcinile, drepturile și obligațiile sale.

SECȚIUNEA 2

ORDONATORUL DE CREDITE

Articolul 73

Ordonatorul de credite

(1) Fiecare instituție a Uniunii exercită funcțiile de ordonator de credite.

(2) În sensul prezentului titlu, „personal” înseamnă persoanele cărora li se aplică Statutul funcționarilor.

(3) Fiecare instituție a Uniunii, în conformitate cu regulamentul său de procedură, deleagă funcțiile de ordonator de credite personalului de nivel adecvat. În cadrul normelor sale administrative interne, instituția stabilește personalul căruia îi deleagă respectivele funcții, sfera de aplicare a competențelor delegate și dacă respectivele competențe pot fi subdelegate de către persoanele cărora le-au fost delegate.

(4) Competențele de ordonator de credite sunt delegate sau subdelegate numai personalului.

(5) Ordonatorul de credite competent acționează în limitele stabilite prin actul de delegare sau de subdelegare. Ordonatorul de credite competent poate fi asistat de unul sau mai mulți membri ai personalului însărcinați să efectueze, sub responsabilitatea sa, anumite operațiuni necesare pentru execuția bugetului și pentru producerea de informații financiare și de gestiune.

(6) Fiecare instituție a Uniunii și fiecare organ al Uniunii menționat la articolul 70 informează Parlamentul European, Consiliul, Curtea de Conturi, și contabilul Comisiei, în termen de două săptămâni, cu privire la numirea și încetarea exercitării funcției ordonatorilor de credite delegați, a auditorilor interni și a contabililor și cu privire la toate normele interne pe care le adoptă în materie de chestiuni financiare.

(7) Fiecare instituție a Uniunii informează Curtea de Conturi cu privire la deciziile de delegare și cu privire la desemnarea administratorilor conturilor de avans în temeiul articolelor 79 și 88.

Articolul 74

Competențele și funcțiile ordonatorului de credite

(1) În instituția Uniunii în cauză, ordonatorul de credite răspunde de execuția veniturilor și a cheltuielilor în conformitate cu principiul bunei gestiuni financiare, inclusiv prin asigurarea raportării privind performanța, și de asigurarea respectării cerințelor de legalitate și regularitate și de egalitate de tratament al destinatarilor.

(2) În sensul prezentului articol alineatul (1), în conformitate cu articolul 36 și cu standardele minime adoptate de fiecare instituție a Uniunii și ținând seama în mod corespunzător de riscurile asociate mediului de gestiune și naturii acțiunilor finanțate, ordonatorul de credite delegat stabilește structura organizatorică și sistemele interne de control adecvate pentru îndeplinirea funcțiilor sale. Instituirea acestei structuri și a acestor sisteme se bazează pe o analiză exhaustivă a riscurilor, care ține seama de considerațiile privind raportul cost-eficacitate și performanța acestora.

(3) Pentru execuția cheltuielilor, ordonatorul de credite competent își asumă angajamente bugetare și juridice, lichidează cheltuieli, ordonanțează plăți și desfășoară activitățile preliminare în vederea execuției creditelor.

(4) Pentru execuția veniturilor, ordonatorul de credite competent efectuează estimări ale creanțelor, realizează o constatare a creanțelor de recuperat și emite ordine de recuperare. Dacă este cazul, ordonatorul de credite competent renunță la creanțele constatate.

(5) Pentru a preveni erorile și neregulile înainte ca operațiunile să fie autorizate și pentru a reduce riscurile de neîndeplinire a obiectivelor, fiecare operațiune face obiectul a cel puțin unui control *ex ante* referitor la aspectele sale operaționale și financiare, pe baza unei strategii de control multianuale care ia în considerare riscurile.

Frecvența și intensitatea controalelor *ex ante* sunt stabilite de ordonatorul de credite competent, ținând seama atât de rezultatele controalelor anterioare, cât și de considerațiile bazate pe analiza riscurilor și de cele privind raportul cost-eficacitate, pe baza propriei analize a riscurilor a ordonatorului de credite. În cazul în care există îndoieli, ordonatorul de credite competent pentru validarea operațiunilor respective solicită, în cadrul controlului *ex ante*, informații suplimentare sau efectuează un control la fața locului în vederea obținerii unei asigurări rezonabile.

Pentru o operațiune dată, verificarea se realizează de alți membri ai personalului decât cei care au inițiat operațiunea. Membrii personalului care realizează verificarea nu se află în subordinea membrilor personalului care au inițiat operațiunea.

(6) Ordonatorul de credite delegat poate efectua controale *ex post* pentru a detecta și a corecta erorile și neregulile din cadrul operațiunilor după ce acestea au fost autorizate. Aceste controale, care pot fi organizate pe bază de sondaj, în funcție de riscuri, țin seama de rezultatele controalelor anterioare, precum și de considerațiile privind raportul cost-eficacitate și performanța.

Controalele *ex post* sunt efectuate de alți membri ai personalului decât cei care efectuează controalele *ex ante*. Membrii personalului însărcinați cu efectuarea controalelor *ex post* nu se află în subordinea membrilor personalului însărcinați cu efectuarea controalelor *ex ante*.

Normele și modalitățile, inclusiv calendarele de desfășurare a auditurilor beneficiarilor sunt clare, coerente și transparente și sunt puse la dispoziție beneficiarilor la semnarea acordului de grant.

(7) Ordonatorii de credite competenți și personalul competent pentru execuția bugetară au competențele profesionale necesare.

În fiecare instituție a Uniunii, ordonatorul de credite delegat se asigură:

(a) că ordonatorii de credite subdelegați și personalul lor primesc informații relevante actualizate periodic și beneficiază de formare privind standardele de control și metodele și tehnicile disponibile în acest sens;

(b) că se iau măsuri, dacă este cazul, pentru a asigura funcționarea eficace și eficientă a sistemelor de control în conformitate cu alineatul (2).

(8) Dacă un membru al personalului implicat în gestiunea financiară și controlul operațiunilor consideră că o decizie pe care trebuie să o aplice sau să o accepte la solicitarea superiorului său implică nereguli sau contravine principiului bunei gestiuni financiare ori normelor profesionale pe care trebuie să le respecte, acesta își informează superiorul ierarhic. Dacă informarea se face în scris, superiorul ierarhic răspunde în scris. În cazul în care superiorul ierarhic nu ia măsuri sau confirmă decizia ori instrucțiunea inițială, iar membrul personalului consideră că această confirmare nu constituie un răspuns rezonabil la preocuparea sa, membrul personalului informează în scris ordonatorul de credite delegat. În cazul în care ordonatorul de credite delegat nu răspunde într-un interval rezonabil, date fiind circumstanțele cazului și, în orice caz, în termen de o lună, membrul personalului informează comitetul relevant menționat la articolul 143.

În eventualitatea unor activități ilegale, de fraudă sau de corupție care pot prejudicia interesele Uniunii, membrul personalului informează autoritățile și organismele desemnate în Statutul funcționarilor și în deciziile instituțiilor Uniunii privind clauzele și condițiile investigațiilor interne referitoare la prevenirea fraudei, a corupției și a oricărei alte activități ilegale care dăunează intereselor Uniunii. În contractele cu auditorii externi care auditează gestiunea financiară a Uniunii se include obligația auditorului extern de a informa ordonatorul de credite delegat cu privire la orice activitate ilegală, de fraudă sau de corupție suspectată care poate prejudicia interesele Uniunii.

(9) Ordonatorul de credite delegat prezintă instituției Uniunii de care aparține un raport anual de activitate cu privire la îndeplinirea funcțiilor care îi revin, raport care cuprinde informații financiare și de gestiune, inclusiv rezultatele controalelor, în care declară că, exceptând situațiile în care se specifică altfel în cadrul unor obiecții emise cu privire la anumite domenii de venituri și de cheltuieli, a obținut o asigurare rezonabilă conform căreia:

(a) informațiile cuprinse în raport oferă o imagine corectă și fidelă;

(b) resursele alocate activităților descrise în raport au fost utilizate în scopul preconizat și în conformitate cu principiul bunei gestiuni financiare; și

(c) procedurile de control instituite oferă garanțiile necesare cu privire la legalitatea și regularitatea operațiunilor subiacente.

Raportul anual de activitate include informații privind operațiunile desfășurate, în raport cu obiectivele și considerațiile privind performanța stabilite în planurile strategice, riscurile asociate respectivelor operațiuni, utilizarea resurselor furnizate, precum și eficiența și eficacitatea sistemelor de control intern. Raportul include o evaluare globală a costurilor și a beneficiilor controalelor, precum și informații referitoare la măsura în care cheltuielile operaționale autorizate contribuie la realizarea obiectivelor strategice ale Uniunii și generează o valoare adăugată europeană. Comisia pregătește un rezumat al rapoartelor anuale de activitate pentru exercițiul precedent.

Rapoartele anuale de activitate pentru exercițiul financiar ale ordonatorilor de credite și, după caz, ale ordonatorilor de credite delegați ai instituțiilor Uniunii, organelor Uniunii, oficiilor și agențiilor europene se publică până la data de 1 iulie a exercițiului financiar următor pe site-ul instituției Uniunii, organului Uniunii, oficiului sau agenției europene respective, într-o formă ușor accesibilă, cu respectarea considerațiilor de confidențialitate și de securitate justificate în mod corespunzător.

(10) Ordonatorul de credite delegat înregistrează, pentru fiecare exercițiu financiar, contractele încheiate prin procedurile de negociere în conformitate cu punctul 11.1 literele (a)-(f) și la punctul 39 din anexa I. Dacă proporția procedurilor de negociere în raport cu numărul contractelor atribuite de același ordonator de credite delegat crește considerabil față de exercițiile anterioare sau dacă proporția în cauză este în mod clar mai mare decât media înregistrată pentru instituția Uniunii, ordonatorul de credite competent prezintă instituției Uniunii un raport în care precizează toate măsurile luate pentru inversarea tendinței respective. Fiecare instituție a Uniunii trimite Parlamentului European și Consiliului un raport privind procedurile de negociere. În cazul Comisiei, raportul respectiv se anexează la rezumatul rapoartelor anuale de activitate menționate la prezentul articol alineatul (9).

Articolul 75

Păstrarea documentelor justificative de către ordonatorii de credite

Ordonatorul de credite instituie un sistem pe suport de hârtie sau electronic pentru păstrarea documentelor justificative originale referitoare la execuția bugetului. Astfel de documente se păstrează timp de cel puțin cinci ani de la data la care Parlamentul European acordă descărcarea de gestiune aferentă exercițiului financiar la care se referă documentele.

Fără a aduce atingere primului paragraf, documentele privind operațiunile se păstrează în orice caz până la sfârșitul exercițiului următor celui în care operațiunile respective au fost închise definitiv.

Dacă este posibil, datele cu caracter personal din documentele justificative se șterg atunci când datele respective nu sunt necesare în scopul descărcării de gestiune, al controlului și al auditului. În cazul păstrării datelor privind traficul, se aplică articolul 37 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 45/2001.

Articolul 76

Competențele și funcțiile șefilor delegațiilor Uniunii

(1) Atunci când șefii delegațiilor Uniunii acționează în calitate de ordonatori de credite subdelegați, în conformitate cu articolul 60 alineatul (2), aceștia se află în subordinea Comisiei, ca instituție a Uniunii responsabilă de definirea, exercitarea, monitorizarea și evaluarea funcțiilor și a responsabilităților care le revin în calitate de ordonatori de credite subdelegați și cooperează strâns cu Comisia în ceea ce privește execuția adecvată a fondurilor, pentru a asigura, în special, legalitatea și regularitatea operațiunilor financiare, respectarea principiului bunei gestiuni financiare în gestionarea fondurilor și protecția efectivă a intereselor financiare ale Uniunii. Aceștia intră sub incidența normelor interne ale Comisiei și a Cartei Comisiei pentru executarea sarcinilor de gestiune financiară care le-au fost subdelegate. Pentru îndeplinirea funcțiilor care le revin, aceștia pot beneficia de asistență din partea personalului Comisiei din delegațiile Uniunii.

În acest sens, șefii delegațiilor Uniunii iau măsurile necesare pentru a preveni orice situație care este probabil să pună în pericol capacitatea Comisiei de a-și îndeplini responsabilitățile în ceea ce privește execuția bugetului care le-a fost subdelegată, precum și orice conflict de priorități care ar putea avea un impact asupra executării sarcinilor de gestiune financiară care le-au fost subdelegate.

În cazul apariției unei situații sau a unui conflict dintre cele menționate la al doilea paragraf, șefii delegațiilor Uniunii informează fără întârziere directorii generali competenți din cadrul Comisiei și al SEAE cu privire la acest aspect. Directorii generali respectivi iau măsurile necesare pentru remedierea situației.

(2) În cazul în care se găsesc în situația menționată la articolul 74 alineatul (8), șefii delegațiilor Uniunii fac apel la comitetul menționat la articolul 143. În eventualitatea unor activități ilegale, de fraudă sau de corupție care pot prejudicia interesele Uniunii, aceștia informează autoritățile și organismele desemnate de legislația aplicabilă.

(3) Șefii delegațiilor Uniunii care acționează în calitate de ordonatori de credite subdelegați, în conformitate cu articolul 60 alineatul (2), prezintă rapoarte ordonatorului lor de credite delegat, astfel încât acesta din urmă să poată integra rapoartele în cauză în raportul său anual de activitate menționat la articolul 74 alineatul (9). Rapoartele prezentate de șefii delegațiilor Uniunii cuprind informații privind eficiența și eficacitatea sistemelor de control intern instituite în cadrul delegației lor, precum și informații privind gestiunea operațiunilor care le-au fost subdelegate, și oferă asigurarea prevăzută la articolul 92 alineatul (5) al treilea paragraf. Rapoartele respective se anexează la raportul anual de activitate al ordonatorului de credite delegat și se pun la dispoziția Parlamentului European și a Consiliului, ținându-se cont, dacă este cazul, de caracterul lor confidențial.

Șefii delegațiilor Uniunii cooperează pe deplin cu instituțiile Uniunii implicate în procedura de descărcare de gestiune și furnizează, după caz, informațiile suplimentare necesare. În acest context, li se poate solicita să participe la reuniuni ale organismelor relevante și să ofere asistență ordonatorului de credite delegat competent.

Șefii delegațiilor Uniunii care acționează în calitate de ordonatori de credite subdelegați, în conformitate cu articolul 60 alineatul (2), răspund tuturor solicitărilor adresate de către ordonatorul de credite delegat al Comisiei la cererea Comisiei sau, în contextul descărcării de gestiune, la cererea Parlamentului European.

Comisia se asigură că subdelegarea de competențe către șefii delegațiilor Uniunii nu aduce atingere procedurii de descărcare de gestiune prevăzute la articolul 319 din TFUE.

(4) Alineatele (1), (2) și (3) se aplică, de asemenea, șefilor adjuncți ai delegațiilor Uniunii atunci când acționează în calitate de ordonatori de credite subdelegați în absența șefilor delegațiilor Uniunii.

SECȚIUNEA 3

CONTABILUL

Articolul 77

Competențele și funcțiile contabilului

(1) Fiecare instituție a Uniunii desemnează un contabil care răspunde, în instituția respectivă, de următoarele aspecte:

(a) execuția corectă a plăților, încasarea corectă a veniturilor și recuperarea corectă a creanțelor constatate;

(b) pregătirea și prezentarea conturilor în conformitate cu titlul XIII;

(c) ținerea contabilității în conformitate cu articolele 82 și 84;

(d) stabilirea normelor și a procedurilor contabile, precum și a planului de conturi în conformitate cu articolele 80-84;

(e) instituirea și validarea sistemelor contabile și, dacă este cazul, validarea sistemelor instituite de ordonatorul de credite pentru furnizarea sau justificarea informațiilor contabile;

(f) gestionarea trezoreriei.

În ceea ce privește sarcinile menționate la litera (e) de la primul paragraf, contabilul este împuternicit să verifice în orice moment conformitatea cu criteriile de validare.

(2) Responsabilitățile contabilului SEAE vizează numai secțiunea din buget aferentă SEAE, astfel cum este executată de acest organism. Contabilul Comisiei rămâne responsabil de întreaga secțiune din buget aferentă Comisiei, inclusiv pentru operațiunile contabile referitoare la credite subdelegate șefilor delegațiilor Uniunii.

De asemenea, contabilul Comisiei acționează în calitate de contabil al SEAE în ceea ce privește execuția secțiunii din buget aferente SEAE.

Articolul 78

Numirea și eliberarea din funcție a contabilului

(1) Fiecare instituție a Uniunii numește un contabil din rândul funcționarilor cărora li se aplică Statutul funcționarilor.

Contabilul este ales de instituția Uniunii ținând seama de competența sa deosebită dovedită pe baza diplomelor de studii sau a experienței profesionale echivalente.

(2) Două sau mai multe instituții sau organe ale Uniunii pot numi același contabil.

În acest caz, ele iau măsurile necesare pentru evitarea oricărui conflict de interese.

(3) În cazul încetării exercitării funcției contabilului se întocmește fără întârziere o balanță de verificare.

(4) Balanța de verificare însoțită de un raport de predare este transmisă noului contabil de contabilul a cărui funcție încetează sau, dacă acest lucru nu este posibil, de către un funcționar din departamentul său.

Noul contabil semnează balanța de verificare, în semn de acceptare, în termen de cel mult o lună de la data transmiterii și poate formula obiecții.

Raportul de predare conține rezultatul balanței de verificare și eventualele obiecții formulate.

Articolul 79

Competențe care pot fi delegate de către contabil

În îndeplinirea funcțiilor sale, contabilul poate să delege anumite sarcini personalului subordonat și administratorilor conturilor de avans numiți în conformitate cu articolul 89 alineatul (1).

Actul de delegare stabilește sarcinile respective.

Articolul 80

Normele contabile

(1) Normele contabile care trebuie aplicate de instituțiile Uniunii, de oficiile europene și de agențiile și de organele Uniunii menționate în prezentul titlu capitolul 3 secțiunea 2 se bazează pe standardele contabile acceptate la nivel internațional pentru sectorul public. Contabilul Comisiei adoptă aceste norme după consultarea contabililor celorlalte instituții ale Uniunii, ai oficiilor europene și ai organelor Uniunii.

(2) Contabilul se poate abate de la standardele menționate la alineatul (1) dacă estimează că acest lucru este necesar pentru a reda o imagine corectă a activelor și pasivelor, a cheltuielilor, a veniturilor și a fluxurilor de numerar. Atunci când o normă contabilă se abate semnificativ de la standardele respective, în notele la situațiile financiare se precizează acest fapt și motivele care stau la baza lui.

(3) Normele contabile menționate la alineatul (1) stabilesc structura și conținutul situațiilor financiare, precum și principiile contabile subiacente conturilor.

(4) Rapoartele privind execuția bugetară menționate la articolul 241 respectă principiile bugetare stabilite în prezentul regulament. Acestea prezintă o evidență detaliată a execuției bugetare. În aceste rapoarte se înregistrează toate operațiunile de venituri și cheltuieli prevăzute în prezentul titlu și se redă o imagine corectă a operațiunilor respective.

Articolul 81

Organizarea conturilor

(1) Contabilul fiecărei instituții sau fiecărui organ ale Uniunii întocmește și păstrează la zi o documentație care descrie organizarea conturilor și procedurile contabile din instituția sau organul Uniunii de care aparține.

(2) Veniturile și cheltuielile se înregistrează în sistemul computerizat, în funcție de natura economică a operațiunii, drept venituri sau cheltuieli curente sau drept capital.

Articolul 82

Ținerea contabilității

(1) Contabilul Comisiei este responsabil de stabilirea planurilor de conturi armonizate care urmează să fie aplicate de instituțiile Uniunii, de oficiile europene și de agențiile și de organele Uniunii menționate în prezentul titlu capitolul 3 secțiunea 2.

(2) Contabilul obține de la ordonatorii de credite toate informațiile necesare pentru întocmirea conturilor care oferă o imagine corectă a situației financiare a instituțiilor Uniunii și a execuției bugetare. Ordonatorii de credite garantează fiabilitatea informațiilor respective.

(3) Înainte de adoptarea conturilor de către instituția Uniunii sau de către organul Uniunii menționat la articolul 70, contabilul le semnează, certificând astfel că a obținut o asigurare rezonabilă conform căreia acestea redau o imagine corectă a situației financiare a instituției Uniunii sau a organului Uniunii menționat la articolul 70.

În acest scop, contabilul verifică dacă elaborarea conturilor a avut loc în conformitate cu normele contabile menționate la articolul 80 și cu procedurile contabile menționate la articolul 77 alineatul (1) primul paragraf litera (d), și dacă toate veniturile și cheltuielile au fost contabilizate.

(4) Ordonatorul de credite delegat trimite contabilului, în conformitate cu normele adoptate de către contabil, informațiile financiare și de gestiune necesare pentru îndeplinirea funcțiilor contabilului.

Contabilul este informat de ordonatorul de credite, periodic și cel puțin pentru închiderea conturilor, cu privire la datele financiare relevante ale conturilor bancare fiduciare, astfel încât utilizarea fondurilor Uniunii să se poată reflecta în contabilitatea Uniunii.

Ordonatorii de credite continuă să fie pe deplin răspunzători de utilizarea corectă a fondurilor pe care le gestionează, de legalitatea și regularitatea cheltuielilor aflate sub controlul lor și de exhaustivitatea și exactitatea informațiilor trimise contabilului.

(5) Ordonatorul de credite competent îl informează pe contabil cu privire la toate evoluțiile sau modificările semnificative ale unui sistem de gestiune financiară, ale unui sistem de inventariere sau ale unui sistem de evaluare a activelor și a pasivelor, dacă sistemul respectiv furnizează date pentru contabilitatea instituției Uniunii sau dacă este utilizat în scopul justificării datelor acesteia, astfel încât contabilul să poată verifica dacă se respectă criteriile de validare.

În orice moment, contabilul poate reexamina un sistem de gestiune financiară deja validat și poate solicita ca ordonatorul de credite competent să stabilească un plan de acțiune pentru a corecta, în timp util, eventualele deficiențe.

Ordonatorul de credite competent asigură exhaustivitatea informațiilor trimise contabilului.

(6) Contabilul este împuternicit să verifice informațiile primite și să efectueze orice alte verificări pe care le consideră necesare pentru validarea conturilor.

Contabilul formulează obiecții, dacă este necesar, și furnizează explicații cu privire la natura și sfera de aplicare a acestora.

(7) Sistemul contabil al unei instituții a Uniunii are scopul de a organiza informațiile bugetare și financiare astfel încât cifrele să poată fi introduse, clasate și înregistrate.

(8) Sistemul contabil este format din contabilitatea generală și din contabilitatea bugetară. Aceste contabilități se țin în euro, pe baza anului calendaristic.

(9) Ordonatorul de credite delegat poate ține, de asemenea, o contabilitate analitică detaliată.

(10) Documentele justificative referitoare la sistemul contabil și la întocmirea conturilor prevăzute la articolul 241 se păstrează pentru o perioadă de cel puțin cinci ani de la data la care Parlamentul European acordă descărcarea de gestiune aferentă exercițiului financiar la care se referă documentele.

Documentele privind operațiunile care nu au fost închise definitiv se păstrează însă până la sfârșitul exercițiului următor celui în care operațiunile au fost închise. În cazul păstrării datelor privind traficul, se aplică articolul 37 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 45/2001.

Fiecare instituție a Uniunii decide în ce departament trebuie păstrate documentele justificative.

Articolul 83

Conținutul și ținerea contabilității bugetare

(1) Contabilitatea bugetară prezintă, pentru fiecare subdiviziune din buget:

(a) în cazul cheltuielilor:

(i) creditele autorizate în buget, inclusiv creditele înregistrate în bugetele rectificative, creditele reportate, creditele disponibile după colectarea veniturilor alocate, transferurile de credite și totalul creditelor disponibile;

(ii) creditele de angajament și creditele de plată aferente exercițiului financiar;

(b) în cazul veniturilor:

(i) estimările din buget, inclusiv estimările din bugetele rectificative, veniturile alocate și cuantumul total al venitului estimat;

(ii) drepturile constatate și sumele recuperate pentru exercițiul financiar;

(c) angajamentele neplătite încă și veniturile nerecuperate încă, reportate din exercițiile financiare precedente.

Creditele de angajament și creditele de plată menționate la primul paragraf litera (a) se înregistrează și se prezintă separat.

(2) Contabilitatea bugetară prezintă separat:

(a) utilizarea creditelor reportate și a creditelor aferente exercițiului financiar;

(b) lichidarea angajamentelor restante.

În ceea ce privește veniturile, sumele nerecuperate încă din exercițiile financiare precedente se prezintă separat.

Articolul 84

Contabilitatea generală

(1) Contabilitatea generală înregistrează, în ordine cronologică, utilizând metoda înregistrării în partidă dublă, toate evenimentele și operațiunile care afectează situația economică și financiară și activele și pasivele instituțiilor Uniunii, ale agențiilor și ale organelor Uniunii menționate în prezentul titlu capitolul 3 secțiunea 2.

(2) Mișcările și soldurile din contabilitatea generală se înregistrează în registre contabile.

(3) Toate înregistrările contabile, inclusiv ajustările contabile, se bazează pe documente justificative, la care fac trimitere.

(4) Sistemul contabil permite urmărirea clară prin audit a tuturor înregistrărilor contabile.

Articolul 85

Conturi bancare

(1) Pentru gestionarea trezoreriei, contabilul poate să deschidă sau să solicite deschiderea de conturi în numele instituției Uniunii de care aparține la instituții financiare sau la bănci centrale naționale. Contabilului îi revine responsabilitatea de a închide aceste conturi sau de a se asigura că acestea sunt închise.

(2) Condițiile pentru deschiderea, operarea și utilizarea conturilor bancare prevăd, în funcție de cerințele de control intern, ca cecurile, ordinele de virament bancar sau orice alte operațiuni bancare să fie semnate de unul sau mai mulți membri ai personalului autorizați în mod corespunzător. Instrucțiunile manuale se semnează de cel puțin doi membri ai personalului autorizați în mod corespunzător sau de contabil.

(3) În contextul punerii în aplicare a unui program sau a unei acțiuni, se pot deschide conturi fiduciare în numele Comisiei pentru a permite gestionarea acestor conturi de către o entitate în temeiul articolului 62 alineatul (1) primul paragraf litera (c) punctul (ii), (iii), (v) sau (vi).

Aceste conturi se deschid sub responsabilitatea ordonatorului de credite însărcinat cu punerea în aplicare a programului sau a acțiunii, de comun acord cu contabilul Comisiei.

Aceste conturi se gestionează sub responsabilitatea ordonatorului de credite.

(4) Contabilul Comisiei stabilește norme privind deschiderea, gestionarea și închiderea conturilor fiduciare și utilizarea acestora.

Articolul 86

Gestionarea trezoreriei

(1) Cu excepția cazului în care prezentul regulament prevede altfel, contabilul este singurul împuternicit să gestioneze numerarul și echivalentele de numerar. Contabilul este răspunzător pentru păstrarea în siguranță a acestora.

(2) Contabilul se asigură că instituția Uniunii de care aparține are la dispoziție fonduri suficiente pentru a acoperi necesarul de numerar rezultat din execuția bugetară în cadrul de reglementare aplicabil și instituie proceduri pentru a se asigura că niciunul dintre conturile deschise în conformitate cu articolul 85 alineatul (1) și cu articolul 89 alineatul (3) nu are sold debitor.

(3) Plățile se efectuează prin virament bancar, prin cec sau din conturile de avans sau, în cazul în care contabilul autorizează în mod expres acest lucru, prin carte de debit, prin debitare directă sau prin alte mijloace de plată, în conformitate cu normele stabilite de contabil.

Înainte de a încheia un angajament față de un terț, ordonatorul de credite confirmă identitatea beneficiarului, stabilește entitatea juridică și detaliile de plată ale beneficiarilor și le introduce în dosarul comun pe instituția Uniunii de care este responsabil contabilul, pentru a asigura transparența, răspunderea și execuția corespunzătoare a plăților.

Contabilul poate efectua plăți numai în cazul în care entitatea juridică a beneficiarului plății și detaliile privind plata au fost înregistrate în prealabil într-un dosar comun pe instituția Uniunii de care contabilul este responsabil.

Ordonatorii de credite informează contabilul cu privire la orice modificare privind entitatea juridică și detaliile de plată care le-a fost comunicată de către beneficiarul plății și verifică validitatea respectivelor date înainte să ordonanțeze plata.

Articolul 87

Inventarierea activelor

(1) Instituțiile și agențiile Uniunii sau organele Uniunii menționate în prezentul titlu capitolul 3 secțiunea 2 întocmește inventare cantitative și valorice ale tuturor imobilizărilor corporale, necorporale și financiare care le aparțin, în conformitate cu un model instituit de contabilul Comisiei.

De asemenea, acestea verifică dacă înregistrările din inventarele lor corespund situației reale.

Toate bunurile achiziționate care au o perioadă de utilizare mai mare de un an, care nu sunt consumabile și al căror preț de achiziționare sau cost de producție este mai mare decât cel indicat în procedurile contabile menționate la articolul 77 se înregistrează în inventar și în conturile de imobilizări.

(2) Vânzarea de imobilizări corporale ale Uniunii face obiectul unei publicități adecvate.

(3) Instituțiile Uniunii și agențiile sau organele Uniunii menționate în prezentul titlu capitolul 3 secțiunea 2 adoptă dispoziții privind protejarea activelor incluse în inventarele lor și stabilesc care sunt departamentele administrative responsabile pentru sistemul de inventariere.

SECȚIUNEA 4

ADMINISTRATORUL CONTULUI DE AVANS

Articolul 88

Conturi de avans

(1) Conturile de avans pot fi constituite pentru plata cheltuielilor în cazul în care, din cauza cuantumurilor limitate implicate, este practic imposibil sau ineficient să se efectueze operațiuni de plată prin proceduri bugetare. Conturile de avans pot fi constituite, de asemenea, pentru colectarea altor venituri decât resursele proprii.

În delegațiile Uniunii, conturile de avans pot fi, de asemenea, utilizate pentru executarea unor plăți cu valori limitate prin procedurile bugetare, în cazul în care această utilizare este eficientă și eficace în contextul cerințelor locale.

Cuantumul maxim care poate fi plătit de administratorul contului de avans, atunci când este practic imposibil sau ineficient să se efectueze operațiuni de plată prin proceduri bugetare, se stabilește de către contabil și nu depășește în niciun caz 60 000 EUR pentru fiecare cheltuială.

Cu toate acestea, în domeniul ajutoarelor pentru gestionarea crizelor și al operațiunilor de ajutor umanitar, conturile de avans pot fi utilizate fără stabilirea unor plafoane, cu respectarea nivelului creditelor stabilite de Parlamentul European și de Consiliu la linia bugetară corespunzătoare pentru exercițiul financiar în curs și în conformitate cu normele interne ale Comisiei.

(2) În delegațiile Uniunii, se constituie conturi de avans pentru plata cheltuielilor din ambele secțiuni din buget aferente Comisiei și SEAE, asigurându-se trasabilitatea completă a cheltuielilor.

Articolul 89

Crearea și administrarea conturilor de avans

(1) Crearea unui cont de avans și numirea unui administrator al contului de avans fac obiectul unei decizii a contabilului instituției Uniunii, pe baza unei propuneri motivate în mod corespunzător a ordonatorului de credite competent. Decizia respectivă stabilește responsabilitățile și obligațiile administratorului contului de avans și ale ordonatorului de credite.

Administratorii conturilor de avans sunt aleși din rândul funcționarilor sau, dacă este necesar și doar în cazuri bine întemeiate, din rândul altor membri ai personalului sau în conformitate cu condițiile stabilite în normele interne ale Comisiei, din rândul personalului angajat de Comisie în domeniul ajutoarelor pentru gestionarea crizelor și al operațiunilor de ajutor umanitar, cu condiția ca contractele de muncă ale acestora să garanteze un nivel echivalent de protecție în ceea ce privește răspunderea aplicabilă personalului în conformitate cu articolul 95. Administratorii conturilor de avans sunt aleși ținând seama de cunoștințele, competențele și calificările speciale ale acestora dovedite pe baza diplomelor de studii sau a experienței profesionale corespunzătoare sau în urma participării la un program adecvat de formare.

(2) În propunerile de decizii de constituire a unui cont de avans, ordonatorul de credite competent asigură că:

(a) se acordă prioritate utilizării procedurilor bugetare în cazul în care există acces la sistemul contabil computerizat central;

(b) conturile de avans sunt utilizate numai în cazuri bine întemeiate.

În deciziile privind crearea unui cont de avans, contabilul precizează condițiile de operare și condițiile de utilizare a acestuia.

Modificarea condițiilor de operare a unui cont de avans face, de asemenea, obiectul unei decizii a contabilului, la propunerea motivată în mod corespunzător a ordonatorului de credite competent.

(3) Conturile bancare de avans sunt deschise și monitorizate de contabil, care autorizează, de asemenea, semnăturile delegate pentru acestea, pe baza unei propuneri motivate corespunzător din partea ordonatorului de credite competent.

(4) Conturile de avans sunt alimentate de contabilul instituției Uniunii și se află în responsabilitatea administratorilor conturilor de avans.

(5) Plățile efectuate sunt urmate de decizii formale finale de lichidare sau de ordine de plată semnate de ordonatorul de credite competent.

Tranzacțiile de avans sunt regularizate de ordonatorul de credite până la sfârșitul lunii următoare, astfel încât soldul contabil și soldul bancar să poată fi reconciliate.

(6) Contabilul efectuează verificări sau dispune efectuarea de verificări de către un membru al personalului din propriul său departament sau din departamentul de ordonanțare împuternicit în mod expres în acest scop. De regulă, aceste verificări sunt efectuate la fața locului și, atunci când este necesar, inopinat, pentru a verifica existența fondurilor alocate administratorilor conturilor de avans și a evidențelor contabile și pentru a controla respectarea termenului stabilit în ceea ce privește regularizarea tranzacțiilor de avans. Contabilul comunică rezultatele verificărilor respective ordonatorului de credite competent.

CAPITOLUL 5

Răspunderea actorilor financiari

SECȚIUNEA 1

NORME GENERALE

Articolul 90

Retragerea delegării de competențe și suspendarea funcțiilor actorilor financiari

(1) Ordonatorilor de credite competenți li se poate retrage în orice moment, temporar sau definitiv, delegarea sau subdelegarea de către autoritatea care i-a desemnat.

(2) Contabilii sau administratorii conturilor de avans pot fi suspendați din funcție în orice moment, temporar sau definitiv, de către autoritatea care i-a desemnat.

(3) Alineatele (1) și (2) se aplică fără a se aduce atingere eventualelor măsuri disciplinare luate cu privire la actorii financiari menționați la alineatele respective.

Articolul 91

Răspunderea actorilor financiari în cazul activităților ilegale, de fraudă sau de corupție

(1) Prezentul capitol nu aduce atingere răspunderii penale care poate să revină actorilor financiari menționați la articolul 90, în conformitate cu legislația națională aplicabilă și cu dispozițiile în vigoare privind protecția intereselor financiare ale Uniunii și combaterea corupției care implică funcționari ai Uniunii sau ai statelor membre.

(2) Fără a se aduce atingere articolelor 92, 94 și 95 din prezentul regulament, fiecare ordonator de credite competent, contabil sau administrator al contului de avans răspunde disciplinar și pecuniar în conformitate cu Statutul funcționarilor sau, pentru membrii personalului angajat de Comisie în domeniul ajutoarelor pentru gestionarea crizelor și al operațiunilor de ajutor umanitar astfel cum se menționează la articolul 89 alineatul (1) din prezentul regulament, în conformitate cu contractele lor de muncă. În eventualitatea unor activități ilegale, de fraudă sau de corupție care pot prejudicia interesele Uniunii, se sesizează autoritățile și organismele desemnate de legislația aplicabilă, în special OLAF.

SECȚIUNEA 2

NORME APLICABILE ORDONATORILOR DE CREDITE COMPETENȚI

Articolul 92

Norme aplicabile ordonatorilor de credite

(1) Ordonatorul de credite competent răspunde pecuniar în conformitate cu Statutul funcționarilor.

(2) Răspunderea pecuniară se aplică în special dacă ordonatorul de credite competent, în mod intenționat sau dintr-o neglijență gravă:

(a) stabilește creanțe de recuperat sau emite ordine de recuperare, angajează cheltuieli sau semnează un ordin de plată fără respectarea prezentului regulament;

(b) omite să întocmească un document de constatare a unei creanțe, neglijează să emită un ordin de recuperare sau îl emite cu întârziere sau emite cu întârziere un ordin de plată, angajând astfel răspunderea civilă a instituției Uniunii față de terți.

(3) Un ordonator de credite delegat sau subdelegat care primește o instrucțiune cu forță de constrângere despre care consideră că implică nereguli sau pe care o consideră contrară principiului bunei gestiuni financiare, în special din cauză că instrucțiunea nu poate fi pusă în aplicare cu resursele care i-au fost alocate, informează în scris autoritatea de la care a primit delegarea sau subdelegarea cu privire la aceasta. Dacă instrucțiunea este confirmată în scris, iar confirmarea este primită în timp util și este suficient de clară, făcând trimitere explicită la punctele pe care ordonatorul de credite delegat sau subdelegat le-a contestat, ordonatorul de credite delegat sau subdelegat este exonerat de răspundere. Acesta execută instrucțiunea, cu excepția cazului în care aceasta este în mod evident ilegală sau constituie o încălcare a standardelor de siguranță relevante.

Aceeași procedură se aplică în cazurile în care ordonatorul de credite consideră că o decizie care îi revine implică nereguli sau contravine principiului bunei gestiuni financiare sau în cazurile în care, în cursul executării unei instrucțiuni cu forță de constrângere, ordonatorul de credite constată că circumstanțele cazului ar putea genera o astfel de situație.

Orice instrucțiune confirmată în circumstanțele menționate la prezentul alineat este înregistrată de ordonatorul de credite delegat competent și menționată în raportul său anual de activitate.

(4) În cazul subdelegării în cadrul departamentului său, ordonatorul de credite delegat continuă să fie răspunzător de eficiența și eficacitatea sistemelor interne de gestiune și de control instituite și de alegerea ordonatorului de credite subdelegat.

(5) În cazul subdelegării șefilor delegațiilor Uniunii și adjuncților acestora, ordonatorul de credite delegat este răspunzător de definirea sistemelor interne de gestiune și de control instituite, precum și de asigurarea eficienței și eficacității acestora. Șefii delegațiilor Uniunii sunt responsabili de instituirea și funcționarea în mod adecvat a acestor sisteme, în conformitate cu instrucțiunile ordonatorului de credite delegat, precum și de gestionarea fondurilor și a operațiunilor pe care le desfășoară în cadrul delegației Uniunii din subordinea lor. Înainte de a-și prelua funcția, aceștia participă la cursuri specifice de formare privind sarcinile și responsabilitățile ce le revin ordonatorilor de credite, precum și privind execuția bugetară.

Șefii delegațiilor Uniunii prezintă, în conformitate cu articolul 76 alineatul (3), rapoarte cu privire la responsabilitățile care le revin în temeiul primului paragraf de la prezentul alineat.

În fiecare an, șefii delegațiilor Uniunii oferă ordonatorului de credite delegat al Comisiei o asigurare privind sistemele interne de gestiune și de control instituite în delegațiile lor, precum și cu privire la gestionarea operațiunilor care le sunt subdelegate și la rezultatele acestora, pentru a-i permite ordonatorului de credite să întocmească declarația de asigurare prevăzută la articolul 74 alineatul (9).

Prezentul alineat se aplică, de asemenea, șefilor adjuncți ai delegațiilor Uniunii atunci când acționează în calitate de ordonatori de credite subdelegați în absența șefilor delegațiilor Uniunii.

Articolul 93

Tratarea neregulilor financiare comise de un membru al personalului

(1) Fără a se aduce atingere competențelor OLAF și autonomiei administrative a instituțiilor Uniunii, a organelor Uniunii, a oficiilor europene sau a organelor sau persoanelor cărora li s-a încredințat punerea în aplicare a unor acțiuni specifice în cadrul PESC în temeiul titlului V din TUE în ceea ce privește membrii personalului lor și ținând cont în mod corespunzător de protecția denunțătorilor, comitetul menționat la articolul 143 este sesizat, pentru a emite un aviz cu privire la orice încălcare a dispozițiilor prezentului regulament sau a unei dispoziții privind gestiunea financiară ori verificarea operațiunilor care rezultă dintr-o acțiune sau dintr-o omisiune a unui membru al personalului, de către:

(a) autoritatea împuternicită să facă numiri responsabilă de chestiuni disciplinare;

(b) ordonatorul de credite competent, inclusiv șefii delegațiilor Uniunii și, în absența acestora, adjuncții acestora, care acționează în calitate de ordonatori de credite subdelegați în conformitate cu articolul 60 alineatul (2).

În cazul în care este informat direct cu privire la o chestiune de către un membru al personalului, comitetul transmite dosarul autorității împuternicite să facă numiri în cadrul instituției Uniunii, organului Uniunii, oficiului european sau organului sau persoanei în cauză și îl informează în acest sens pe membrul personalului. Autoritatea împuternicită să facă numiri poate solicita avizul comitetului cu privire la caz.

(2) Solicitarea unui aviz din partea comitetului în conformitate cu alineatul (1) primul paragraf se însoțește de o descriere a faptelor și a acțiunii sau omisiunii în privința cărora comitetul este chemat să se pronunțe, precum și de documente justificative relevante, inclusiv rapoarte cu privire la eventuale anchete care au avut loc. Ori de câte ori este posibil, informațiile se prezintă sub formă anonimizată.

Înainte de a transmite comitetului o cerere sau orice informație suplimentară, autoritatea împuternicită să facă numiri sau ordonatorul de credite, după caz, îi dă membrului personalului în cauză posibilitatea să își prezinte observațiile, după ce i-au fost notificate documentele justificative menționate la primul paragraf, în măsura în care respectiva notificare nu aduce atingere în mod grav desfășurării unor anchete suplimentare.

(3) În cazurile menționate la prezentul articol alineatul (1), comitetul menționat la articolul 143 este competent să evalueze dacă, pe baza elementelor care i-au fost prezentate în conformitate cu alineatul (2) de la prezentul articol și a informațiilor suplimentare primite, s-au comis nereguli financiare. Pe baza avizului comitetului, instituția Uniunii, organul Uniunii, oficiul european sau organul sau persoana în cauză decide cu privire la acțiunile ulterioare corespunzătoare, în conformitate cu Statutul funcționarilor. În cazul în care detectează probleme sistemice, comitetul face o recomandare ordonatorului de credite și ordonatorului de credite delegat, cu condiția ca acesta din urmă să nu fie membrul personalului în cauză, precum și auditorului intern.

(4) Atunci când emite avizul menționat la prezentul articol alineatul (1), comitetul este alcătuit din membrii menționați la articolul 143 alineatul (2), precum și din următorii trei membri suplimentari, care sunt numiți luându-se în considerare necesitatea evitării conflictelor de interese:

(a) un reprezentant al autorității împuternicite să facă numiri responsabil de chestiuni disciplinare în cadrul instituției Uniunii, al organului Uniunii, al oficiului european sau organului sau persoanei în cauză;

(b) un membru desemnat de Comitetul pentru personal al instituției Uniunii, al organului Uniunii, al oficiului european sau organului sau persoanei în cauză;

(c) un membru al serviciului juridic al instituției Uniunii unde lucrează membrul personalului în cauză.

Atunci când emite avizul menționat la alineatul (1), comitetul îl adresează autorității împuternicite să facă numiri în cadrul instituției Uniunii, al organului Uniunii, al oficiului european sau al organului sau persoanei în cauză.

(5) Comitetul nu are competențe de investigare. Instituția Uniunii, organul Uniunii, oficiul european sau organul sau persoana în cauză cooperează cu comitetul pentru a se asigura că acesta dispune de toate informațiile necesare pentru a-și exprima avizul.

(6) În cazul în care comitetul consideră că respectivul caz este de competența OLAF, acesta, în conformitate cu alineatul (1), transmite fără întârziere dosarul autorității împuternicite să facă numiri relevante și informează de îndată OLAF.

(7) Statele membre sprijină pe deplin Uniunea la punerea în executare a oricăror măsuri luate în temeiul articolului 22 din Statutul funcționarilor, în consecința răspunderii care le incumbă agenților temporari cărora li se aplică articolul 2 litera (e) din Regimul aplicabil celorlalți agenți ai Uniunii Europene.

SECȚIUNEA 3

NORME APLICABILE CONTABILILOR ȘI ADMINISTRATORILOR CONTURILOR DE AVANS

Articolul 94

Norme aplicabile contabililor

Contabilul răspunde disciplinar și pecuniar, în condițiile și în conformitate cu procedurile prevăzute în Statutul funcționarilor. Următoarele fapte, în special, reprezintă acte susceptibile să îi antreneze răspunderea:

(a) pierderea sau deteriorarea fondurilor, a activelor sau a documentelor aflate în păstrarea sa;

(b) modificarea greșită a unor conturi bancare sau a unor conturi curente poștale;

(c) recuperarea sau plata unor sume care nu sunt conforme cu ordinele de recuperare sau de plată corespunzătoare;

(d) necolectarea veniturilor exigibile.

Articolul 95

Norme aplicabile administratorilor conturilor de avans

Următoarele fapte ale administratorului contului de avans, în special, reprezintă acte susceptibile să îi antreneze răspunderea:

(a) pierderea sau deteriorarea fondurilor, a activelor sau a documentelor aflate în păstrarea sa;

(b) incapacitatea de a furniza documente justificative adecvate cu privire la plățile pe care le-a efectuat;

(c) efectuarea de plăți către alți beneficiari decât cei îndreptățiți la astfel de plăți;

(d) necolectarea veniturilor exigibile.

CAPITOLUL 6

Operațiuni de venituri

SECȚIUNEA 1

PUNEREA LA DISPOZIȚIE A RESURSELOR PROPRII

Articolul 96

Resurse proprii

(1) Estimarea veniturilor alcătuite din resursele proprii prevăzute în Decizia 2014/335/UE, Euratom se înregistrează în buget în euro. Punerea la dispoziție a resurselor proprii aferente se efectuează în conformitate cu Regulamentul (UE, Euratom) nr. 609/2014.

(2) Ordonatorul de credite stabilește un calendar indicativ referitor la punerea la dispoziția Comisiei a resurselor proprii definite în Decizia 2014/335/UE, Euratom.

Resursele proprii se stabilesc și se recuperează în conformitate cu normele adoptate în temeiul deciziei menționate.

Din punct de vedere contabil, ordonatorul de credite emite un ordin de recuperare a creditelor și debitează contul de resurse proprii menționat în Regulamentul (UE, Euratom) nr. 609/2014.

SECȚIUNEA 2

ESTIMAREA CREANȚELOR

Articolul 97

Estimarea creanțelor

(1) Atunci când dispune de suficiente informații cu privire la o măsură sau o situație care este posibil să dea naștere unei creanțe față de Uniune, ordonatorul de credite competent efectuează o estimare a creanței respective.

(2) Cuantumul estimativ al creanței este ajustat de către ordonatorul de credite competent de îndată ce acesta ia notă de un eveniment care modifică măsura sau situația care a condus la efectuarea estimării.

În momentul emiterii ordinului de recuperare cu privire la o măsură sau o situație care a condus anterior la efectuarea unei estimări a creanțelor, estimarea respectivă este ajustată în mod corespunzător de către ordonatorul de credite competent.

Atunci când ordinul de recuperare este întocmit pentru același cuantum ca și estimarea inițială, valoarea estimativă a creanțelor se reduce la zero.

(3) Prin derogare de la alineatul (1), resursele proprii definite în Decizia 2014/335/UE, Euratom, care sunt plătite la intervale fixe de statele membre, nu fac obiectul unei estimări a creanțelor înainte de punerea la dispoziția Comisiei a cuantumurilor în cauză de către statele membre. Ordonatorul de credite competent emite un ordin de recuperare cu privire la sumele respective.

SECȚIUNEA 3

CONSTATAREA CREANȚELOR

Articolul 98

Constatarea creanțelor

(1) În vederea constatării unei creanțe, ordonatorul de credite competent:

(a) verifică existența datoriei;

(b) determină sau verifică realitatea și cuantumul datoriei și

(c) verifică îndeplinirea condițiilor de exigibilitate a creanței.

Constatarea unei creanțe constituie recunoașterea dreptului Uniunii asupra unui debitor și stabilirea dreptului de a cere debitorului în cauză plata datoriei.

(2) O creanță identificată ca fiind certă, lichidă și exigibilă se constată printr-un ordin de recuperare prin care ordonatorul de credite competent îi dă dispoziție contabilului să recupereze cuantumul. Acesta este urmat de o notă de debit trimisă debitorului, cu excepția cazurilor în care se renunță imediat la recuperarea creanței, în conformitate cu alineatul (4) al doilea paragraf. Atât ordinul de recuperare, cât și nota de debit sunt întocmite de ordonatorul de credite competent.

Ordonatorul de credite trimite nota de debit imediat după ce se constată creanța și cel mai târziu în termen de cinci ani din momentul în care instituția Uniunii a fost, în mod normal, în măsură să își invoce creanța. Acest termen nu se aplică atunci când ordonatorul de credite competent stabilește că, în ciuda eforturilor pe care le-a depus instituția Uniunii, întârzierea acțiunii este imputabilă conduitei debitorului.

(3) Pentru constatarea unei creanțe, ordonatorul de credite competent se asigură că:

(a) creanța este certă, în sensul că nu este condiționată;

(b) creanța este lichidă, exprimată exact în unități monetare;

(c) creanța este exigibilă și nu face obiectul niciunui termen de plată;

(d) informațiile privind debitorul sunt corecte;

(e) cuantumul este contabilizat la postul bugetar corect;

(f) documentele justificative sunt conforme şi

(g) se respectă principiul bunei gestiuni financiare, în special în ceea ce privește criteriile menționate la articolul 101 alineatul (2) primul paragraf litera (a) sau (b).

(4) Nota de debit informează debitorul că:

(a) Uniunea a constatat creanța;

(b) în cazul plății datoriei înainte de scadența specificată în nota de debit, nu se percepe dobândă penalizatoare;

(c) în cazul neplății datoriei până la scadența menționată la litera (b) de la prezentul paragraf, datoria este purtătoare de dobândă la rata menționată la articolul 99, fără a se aduce atingere niciunei reglementări specifice aplicabile;

(d) în cazul neplății datoriei până la scadența menționată la litera (b), instituția Uniunii recuperează creanța fie prin compensare, fie prin executarea garanțiilor depuse în avans;

(e) în circumstanțe excepționale, contabilul poate recupera creanța prin compensare înainte de scadența menționată la litera (b), în cazul în care este necesar să se protejeze interesele financiare ale Uniunii atunci când acesta are motive întemeiate să considere că cuantumul datorat Uniunii ar putea fi pierdut, după ce debitorul a fost informat cu privire la motive și la data recuperării prin compensare;

(f) dacă, după ce a luat toate măsurile prevăzute la prezentul paragraf literele (a)-(e), cuantumul nu a fost recuperat integral, instituția Uniunii efectuează recuperarea prin executarea unei decizii obținute fie în conformitate cu articolul 100 alineatul (2), fie printr-o acțiune în justiție.

În cazul în care, în urma verificării datelor despre debitor sau pe baza altor informații relevante disponibile la momentul respectiv, este clar că datoria se încadrează în cazurile menționate la articolul 101 alineatul (2) primul paragraf litera (a) sau (b) sau că nota de debit nu a fost trimisă în conformitate cu prezentul articol alineatul (2), ordonatorul de credite decide, după ce a constatat creanța, să renunțe în mod direct la recuperarea creanței, în conformitate cu articolul 101, fără a mai trimite o notă de debit, cu acordul contabilului.

În toate celelalte cazuri, ordonatorul de credite imprimă nota de debit și o trimite debitorului. Contabilul este informat cu privire la expedierea notei de debit prin sistemul de informare financiară.

(5) Cuantumurile plătite în mod necuvenit se recuperează.

Articolul 99

Dobânda penalizatoare

(1) Fără a aduce atingere niciunei dispoziții specifice care derivă din aplicarea reglementărilor specifice, orice creanță neplătită la scadența prevăzută la articolul 98 alineatul (4) primul paragraf litera (b) este purtătoare de dobândă în conformitate cu prezentul articol alineatele (2) și (3).

(2) Cu excepția cazului menționat la prezentul articol alineatul (4), rata dobânzii pentru creanțele neplătite la scadența menționată la articolul 98 alineatul (4) primul paragraf litera (b) este rata utilizată de Banca Centrală Europeană pentru principalele sale operațiuni de refinanțare, astfel cum este publicată în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, seria C, în vigoare în prima zi calendaristică a lunii în care datoria devine scadentă, majorată cu:

(a) opt puncte procentuale în cazul în care evenimentul generator este un contract de achiziție de produse sau un contract de achiziție de servicii;

(b) trei puncte procentuale și jumătate în toate celelalte cazuri.

(3) Dobânda se calculează de la data calendaristică următoare scadenței menționate la articolul 98 alineatul (4) primul paragraf litera (b), până la data calendaristică la care creanța este plătită integral.

Ordinul de recuperare corespunzător cuantumului dobânzii penalizatoare se emite atunci când respectiva dobândă este efectiv încasată.

(4) În cazul amenzilor sau al altor sancțiuni, rata dobânzii pentru creanțele neplătite la scadența menționată la articolul 98 alineatul (4) primul paragraf litera (b) este rata utilizată de Banca Centrală Europeană pentru principalele sale operațiuni de refinanțare, astfel cum este publicată în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, seria C, în vigoare în prima zi calendaristică a lunii în care s-a adoptat decizia de impunere a unei amenzi sau a altor sancțiuni, majorată cu:

(a) un punct procentual și jumătate dacă debitorul oferă o garanție financiară care este acceptată de contabil în locul plății;

(b) trei puncte procentuale și jumătate în toate celelalte cazuri.

În cazul în care Curtea de Justiție a Uniunii Europene, exercitându-și competența prevăzută la articolul 261 din TFUE, majorează cuantumul unei amenzi sau al unei alte sancțiuni, dobânda pentru cuantumul majorării începe să curgă de la data pronunțării hotărârii Curții.

(5) În cazurile în care rata globală a dobânzii este negativă, dobânda se stabilește la zero procente.

SECȚIUNEA 4

ORDONANȚAREA RECUPERĂRILOR

Articolul 100

Ordonanțarea recuperărilor

(1) Ordonatorul de credite competent dă dispoziție contabilului, prin emiterea unui ordin de recuperare, să recupereze o creanță pe care a constatat-o respectivul ordonator de credite competent (denumită în continuare „ordonanțarea recuperărilor”).

(2) O instituție a Uniunii poate constata în mod oficial o creanță imputabilă altor persoane decât statele membre printr-o decizie care constituie titlu executoriu în sensul articolului 299 din TFUE.

În situații excepționale, justificate de protecția eficientă și oportună a intereselor financiare ale Uniunii, celelalte instituții ale Uniunii pot solicita Comisiei să adopte o astfel de decizie executorie în beneficiul lor în legătură cu creanțele generate în relația cu personalul sau în relație cu membri sau foști membri ai unei instituții a Uniunii, cu condiția ca respectivele instituții să fi convenit cu Comisia cu privire la modalitățile practice de aplicare a prezentului articol.

Sunt considerate situații excepționale cazurile în care nu există nicio perspectivă de recuperare a creanței de către instituția Uniunii în cauză prin intermediul unei plăți voluntare sau prin compensare, astfel cum se prevede la articolul 101 alineatul (1), iar condițiile de renunțare la recuperarea creanței în temeiul articolului 101 alineatele (2) și (3) nu sunt îndeplinite. În toate cazurile, decizia executorie specifică faptul că sumele revendicate se înregistrează în secțiunea din buget aferente instituției respective a Uniunii, care acționează în calitate de ordonator de credite. Venitul se înscrie ca venit general, cu excepția situației în care constituie venit alocat, astfel cum se prevede la articolul 21 alineatul (3).

Instituția solicitantă a Uniunii informează Comisia cu privire la orice eveniment care ar putea afecta recuperarea și intervine în sprijinul Comisiei în cazul exercitării unei căi de atac împotriva deciziei executorii.

SECȚIUNEA 5

RECUPERAREA

Articolul 101

Norme privind recuperările

(1) Contabilul se ocupă de ordinele de recuperare a creanțelor constatate în mod corespunzător de ordonatorul de credite competent. Contabilul depune toate eforturile pentru a se asigura că Uniunea își încasează veniturile și se asigură că drepturile Uniunii sunt respectate.

Rambursarea parțială de către un debitor care face obiectul mai multor ordine de recuperare se impută în primul rând asupra creanței celei mai vechi, cu excepția cazului în care se specifică altfel de către debitor. Orice plată parțială acoperă mai întâi dobânda.

Contabilul recuperează sumele datorate bugetului prin compensarea lor în conformitate cu articolul 102.

(2) Ordonatorul de credite competent poate renunța integral sau parțial la o creanță constatată numai în următoarele cazuri:

(a) atunci când costurile previzibile ale recuperării ar depăși suma care trebuie recuperată, iar renunțarea nu ar dăuna imaginii Uniunii;

(b) atunci când creanța nu poate fi recuperată din cauza vechimii ei, din cauza depășirii termenului de expediere a notei de debit definit la articolul 98 alineatul (2), din cauza insolvabilității debitorului ori ca urmare a altor proceduri de insolvență;

(c) atunci când recuperarea nu este conformă cu principiul proporționalității.

Atunci când intenționează să renunțe, total sau parțial, la recuperarea unei creanțe constatate, ordonatorul de credite competent se asigură că renunțarea este corectă și conformă cu principiul bunei gestiuni financiare și cu principiul proporționalității. Decizia de renunțare la recuperarea se motivează. Ordonatorul de credite poate delega competența de a lua respectiva decizie.

(3) În cazurile menționate la alineatul (2) primul paragraf litera (c), ordonatorul de credite competent acționează în conformitate cu procedurile instituite în prealabil în cadrul instituției Uniunii de care aparține și aplică, în toate circumstanțele, următoarele criterii obligatorii:

(a) faptele, ținând cont de gravitatea neregulii care generează constatarea creanței (fraudă, recidivă, intenție, diligență, bună-credință, eroare manifestă);

(b) impactul pe care renunțarea la recuperare l-ar avea asupra funcționării Uniunii și asupra intereselor financiare ale acesteia (suma în cauză, riscul de stabilire a unui precedent, subminarea autorității legii).

(4) În funcție de circumstanțele cazului, ordonatorul de credite competent ține seama, după caz, de următoarele criterii suplimentare:

(a) orice denaturare a concurenței care ar fi cauzată de renunțarea la recuperare;

(b) daunele economice și sociale care ar fi cauzate de recuperarea integrală a creanței.

(5) Fiecare instituție a Uniunii transmite în fiecare an Parlamentului European și Consiliului un raport privind renunțările acordate de aceasta în conformitate cu alineatele (2), (3) și (4) de la prezentul articol. Informațiile privind renunțările inferioare cuantumului de 60 000 EUR sunt furnizate sub formă de cuantum total. În cazul Comisiei, raportul respectiv se anexează la rezumatul rapoartelor anuale de activitate menționate la articolul 74 alineatul (9).

(6) Ordonatorul de credite competent poate anula, integral sau parțial, o creanță constatată. Anularea parțială a unei creanțe constatate nu presupune renunțarea la cealaltă parte a dreptului constatat al Uniunii.

În cazul unei erori, ordonatorul de credite competent anulează total sau parțial creanța constatată și motivează corespunzător această decizie.

Fiecare instituție a Uniunii stabilește în normele sale interne condițiile și procedura de delegare a competenței de anulare a unei creanțe constatate.

(7) Responsabilitatea principală pentru realizarea controalelor și a auditurilor și pentru recuperarea sumelor cheltuite în mod necuvenit, astfel cum se prevede în normele sectoriale, revine statelor membre. În măsura în care statele membre detectează și corectează nereguli în nume propriu, acestea sunt scutite de aplicarea unor corecții financiare de către Comisie cu privire la respectivele nereguli.

(8) Comisia aplică corecții financiare statelor membre pentru a exclude din finanțarea din bugetul Uniunii cheltuielile care sunt efectuate cu încălcarea legislației aplicabile. Comisia își bazează corecțiile financiare pe identificarea sumelor cheltuite în mod necuvenit și a implicațiilor financiare asupra bugetului. În cazul în care aceste sume nu pot fi identificate cu exactitate, Comisia poate aplica corecții extrapolate sau forfetare, în conformitate cu normele sectoriale.

Atunci când decide cuantumul unei corecții financiare, Comisia ia în considerare natura și gravitatea încălcării legislației aplicabile și implicațiile financiare asupra bugetului, inclusiv deficiențele identificate la nivelul sistemelor de gestiune și de control.

Criteriile pentru stabilirea corecțiilor financiare și procedura care trebuie urmată pot fi prevăzute în norme sectoriale.

(9) Metodologia pentru aplicarea corecțiilor extrapolate sau forfetare se stabilește în conformitate cu normele sectoriale, pentru a permite Comisiei să protejeze interesele financiare ale Uniunii.

Articolul 102

Recuperarea prin compensare

(1) În cazul în care debitorul are asupra Uniunii sau asupra unei agenții executive, atunci când aceasta execută bugetul, o creanță care este certă, în sensul articolului 98 alineatul (3) litera (a), lichidă și exigibilă pentru o sumă stabilită printr-un ordin de plată, contabilul recuperează prin compensare creanța constatată, după ajungerea la scadența menționată la articolul 98 alineatul (4) primul paragraf litera (b).

În circumstanțe excepționale, atunci când este necesar să se protejeze interesele financiare ale Uniunii, iar contabilul are motive întemeiate să considere că suma datorată Uniunii ar putea fi pierdută, acesta poate recupera creanțele prin compensare înainte de ajungerea la scadența menționată la articolul 98 alineatul (4) primul paragraf litera (b).

Contabilul poate, de asemenea, să recupereze creanțele prin compensare înainte de ajungerea la scadența menționată la articolul 98 alineatul (4) primul paragraf litera (b) în cazul în care debitorul este de acord.

(2) Înainte de efectuarea unei recuperări în conformitate cu alineatul (1) de la prezentul articol, contabilul consultă ordonatorul de credite competent și informează debitorii implicați, inclusiv cu privire la căile de atac, în conformitate cu articolul 133.

Atunci când debitorul este o autoritate națională sau una dintre entitățile administrative ale acesteia, contabilul informează, de asemenea, statul membru respectiv cu privire la intenția sa de a recurge la recuperare prin compensare cu cel puțin 10 zile lucrătoare înainte de a acționa. Cu toate acestea, de comun acord cu statul membru sau cu entitatea administrativă în cauză, contabilul poate efectua recuperarea prin compensare înainte de ajungerea la scadență.

(3) Compensarea menționată la alineatul (1) are același efect ca și o plată, prin aceasta achitându-se Uniunii creanța și, dacă este cazul, dobânda datorată.

Articolul 103

Procedura de recuperare în urma neefectuării plății în mod voluntar

(1) Fără a se aduce atingere articolului 102, în cazul în care creanța nu a fost recuperată integral până la scadența menționată la articolul 98 alineatul (4) primul paragraf litera (b), contabilul informează ordonatorul de credite competent și inițiază fără întârziere procedura de recuperare prin orice mijloace legale, inclusiv, dacă este cazul, prin executarea unor garanții depuse în avans.

(2) Fără a se aduce atingere articolului 102, în cazul în care nu se poate utiliza metoda de recuperare menționată la prezentul articol alineatul (1), iar debitorul nu plătește ca răspuns la o scrisoare de punere în întârziere trimisă de contabil, contabilul efectuează recuperarea prin executarea unei decizii obținute fie în conformitate cu articolul 100 alineatul (2), fie printr-o acțiune juridică.

Articolul 104

Termenul suplimentar pentru efectuarea plății

Contabilul, în colaborare cu ordonatorul de credite competent, poate acorda un termen suplimentar pentru efectuarea plății numai la cererea scrisă și motivată corespunzător a debitorului și sub rezerva îndeplinirii următoarelor condiții:

(a) debitorul se angajează să plătească dobândă, la rata specificată la articolul 99, pentru întreaga perioadă suplimentară acordată, începând cu data scadenței prevăzută la articolul 98 alineatul (4) primul paragraf litera (b);

(b) pentru protejarea drepturilor Uniunii, debitorul depune o garanție financiară, acceptată de contabilul instituției Uniunii, care acoperă creanța exigibilă, atât în ceea ce privește principalul, cât și dobânda.

Garanția menționată la primul paragraf litera (b) poate fi înlocuită cu o garanție personală și solidară depusă de un terț aprobată de contabilul instituției Uniunii.

În circumstanțe excepționale, în urma unei solicitări din partea debitorului, contabilul poate renunța la cerința de depunere a garanției menționate la primul paragraf litera (b) în cazul în care, pe baza evaluării sale, debitorul este dispus și în măsură să efectueze plata în perioada suplimentară, dar nu poate depune o astfel de garanție și se află într-o situație de dificultăți financiare.

Articolul 105

Termenul de prescripție

(1) Fără a se aduce atingere dispozițiilor reglementărilor specifice și aplicării Deciziei 2014/335/UE, Euratom, creanțele Uniunii asupra terților și creanțele terților asupra Uniunii fac obiectul unui termen de prescripție de cinci ani.

(2) Termenul de prescripție pentru creanțele Uniunii asupra terților începe să curgă la ajungerea la scadența menționată la articolul 98 alineatul (4) primul paragraf litera (b).

Termenul de prescripție pentru creanțele terților asupra Uniunii începe să curgă la data la care este exigibilă plata creanței terțului în cauză, în conformitate cu angajamentul juridic corespunzător.

(3) Termenul de prescripție pentru creanțele Uniunii asupra terților este întrerupt prin orice act al unei instituții a Uniunii sau al unui stat membru care acționează la solicitarea unei instituții a Uniunii, notificat terțului și vizând recuperarea creanței.

Termenul de prescripție pentru creanțele terților față de Uniune este întrerupt prin orice act notificat Uniunii de către creditorii acesteia, sau în numele acestora, care vizează recuperarea creanței.

(4) Un nou termen de prescripție de cinci ani începe să curgă în ziua următoare întreruperilor menționate la alineatul (3).

(5) Orice acțiune în justiție referitoare la o creanță, astfel cum este menționată la alineatul (2), inclusiv acțiunile introduse în fața unei instanțe care declară ulterior că nu are competență în materie, întrerupe termenul de prescripție. Un nou termen de prescripție de cinci ani începe să curgă numai de la data pronunțării unei hotărâri cu forță de *res judicata* sau de la data la care se ajunge la o soluționare extrajudiciară a aceleiași acțiuni între aceleași părți.

(6) Atunci când contabilul acordă debitorului un termen de plată suplimentar, în conformitate cu articolul 104, aceasta se consideră a fi o întrerupere a termenului de prescripție. Un nou termen de prescripție de cinci ani începe să curgă în ziua următoare expirării termenului de plată prelungit.

(7) Creanțele Uniunii nu se recuperează după expirarea termenului de prescripție, astfel cum este prevăzut la alineatele (2)-(6).

Articolul 106

Tratamentul național al creanțelor deținute de Uniune

În cazul unor proceduri de insolvență, creanțele deținute de Uniune beneficiază de același tratament preferențial ca și creanțele de aceeași natură deținute de organisme publice din statele membre în care se desfășoară procedurile de recuperare.

Articolul 107

Amenzi, alte sancțiuni și dobânzi acumulate

impuse de instituțiile Uniunii

(1) Sumele provenite din amenzi, alte sancțiuni, precum și eventualele dobânzi acumulate sau alte venituri generate de acestea nu se înregistrează în buget atât timp cât deciziile care le-au impus fac sau ar putea încă face obiectul unei căi de atac în fața Curții de Justiție a Uniunii Europene.

(2) Sumele menționate la alineatul (1) se înregistrează în buget cât mai curând posibil după epuizarea tuturor căilor de atac. În circumstanțe excepționale justificate în mod corespunzător sau în cazul în care epuizarea tuturor căilor de atac are loc după data de 1 septembrie a exercițiului financiar în curs, sumele se pot înregistra în buget în exercițiul financiar următor.

Sumele care, în urma unei hotărâri a Curții de Justiție a Uniunii Europene, urmează să fie rambursate entității care le-a plătit nu se înregistrează în buget.

(3) Alineatul (1) nu se aplică deciziilor referitoare la închiderea conturilor sau la corecțiile financiare.

Articolul 108

Recuperarea amenzilor și a altor sancțiuni impuse de instituțiile Uniunii

(1) În cazul în care se introduce o acțiune în fața Curții de Justiție a Uniunii Europene împotriva unei decizii prin care o instituție a Uniunii impune o amendă sau o altă sancțiune în temeiul TFUE sau al Tratatului Euratom și până la epuizarea tuturor căilor de atac, debitorul fie plătește cu titlu provizoriu sumele respective în contul bancar desemnat de contabilul Comisiei, fie depun o garanție financiară acceptată de contabilul Comisiei. Garanția este independentă de obligația plății amenzii sau a altei sancțiuni și se execută la cerere. Aceasta acoperă principalul creanței și dobânda datorată, astfel cum se prevede la articolul 99 alineatul (4).

(2) Comisia asigură cuantumurile primite cu titlu provizoriu prin investirea acestora în active financiare, garantând astfel securitatea și lichiditatea fondurilor și vizând, în același timp, generarea unui randament pozitiv.

(3) După epuizarea tuturor căilor de atac și în cazul în care amenda sau altă sancțiune a fost confirmată de Curtea de Justiție a Uniunii Europene sau în cazul în care decizia de a impune o astfel de amendă sau o altă sancțiune nu mai poate face obiectul unei căi de atac în fața Curții de Justiție a Uniunii Europene, se ia una dintre următoarele măsuri:

(a) cuantumurile încasate cu titlu provizoriu și alte sume generate de acestea se înregistrează în buget în conformitate cu articolul 107 alineatul (2);

(b) în cazul în care s-a depus o garanție financiară, aceasta se execută, iar sumele corespunzătoare se înregistrează în buget.

În cazul în care cuantumul amenzii sau al altei sancțiuni a fost majorat de Curtea de Justiție a Uniunii Europene, prezentul alineat primul paragraf literele (a) și (b) se aplică în limita cuantumurilor prevăzute în decizia inițială a instituției Uniunii sau, dacă este cazul, în limita cuantumului prevăzut într-o hotărâre anterioară pronunțată de Curtea de Justiție a Uniunii Europene în cadrul aceleiași proceduri. Contabilul Comisiei colectează suma corespunzătoare majorării și dobânda datorată, astfel cum se prevede la articolul 99 alineatul (4), care se înregistrează în buget.

(4) După epuizarea tuturor căilor de atac și în cazul în care amenda sau o altă sancțiune a fost anulată sau cuantumul ei a fost redus, se ia una dintre următoarele măsuri:

(a) cuantumurile încasate cu titlu provizoriu sau, în cazul unei reduceri, partea relevantă din acestea, inclusiv randamentul lor eventual, se rambursează terțului în cauză;

(b) în cazul în care s-a depus o garanție financiară, aceasta se eliberează în consecință.

În cazurile menționate la primul paragraf litera (a), dacă randamentul global al cuantumului primit cu titlu provizoriu este negativ, pierderea se deduce din cuantumul care trebuie rambursat.

Articolul 109

Dobânzi compensatorii

Fără a se aduce atingere articolului 99 alineatul (2) și articolului 116 alineatul (5) și pentru alte cazuri decât amenzile și alte sancțiuni astfel cum sunt menționate la articolele 107 și 108, în cazul în care un cuantum trebuie rambursat în urma unei hotărâri a Curții de Justiție a Uniunii Europene sau ca urmare a unei soluționări pe cale amiabilă, rata dobânzii este rata aplicată de Banca Centrală Europeană principalelor sale operațiuni de refinanțare, astfel cum este publicată în seria C a *Jurnalului Oficial al Uniunii Europene*, în prima zi calendaristică a fiecărei luni. Rata dobânzii nu poate fi negativă. Dobânda se calculează de la data plății cuantumului care trebuie rambursat până la data la care este prevăzută rambursarea.

În cazurile în care rata globală a dobânzii este negativă, dobânda se stabilește la zero la sută.

CAPITOLUL 7

Operațiuni de cheltuieli

Articolul 110

Deciziile de finanțare

(1) Un angajament bugetar este precedat de o decizie de finanțare adoptată de către instituția Uniunii sau de autoritatea delegată de către aceasta. Deciziile de finanțare sunt anuale sau multianuale.

Primul paragraf de la prezentul alineat nu se aplică în cazul creditelor destinate funcționării fiecărei instituții a Uniunii conform autonomiei sale administrative care pot fi executate în absența unui act de bază în conformitate cu articolul 58 alineatul (2) litera (e), în cazul cheltuielilor aferente sprijinului administrativ și al contribuțiilor acordate organelor Uniunii menționate la articolele 70 și 71.

(2) Decizia de finanțare constituie, în același timp, programul de lucru anual sau multianual și se adoptă, după caz, cât mai curând posibil după adoptarea proiectului de buget și, în principiu, cel târziu la data de 31 martie a exercițiului de execuție. În cazul în care actul de bază relevant prevede modalități specifice pentru adoptarea unei decizii de finanțare sau a unui program de lucru sau a ambelor, modalitățile respective se aplică părții din decizia de finanțare care constituie programul de lucru, în conformitate cu cerințele actului de bază respectiv. Partea care constituie programul de lucru se publică pe site-ul instituției în cauză a Uniunii imediat după ce este adoptat și înainte de a fi pus în aplicare. Decizia de finanțare precizează cuantumul total vizat și conține o descriere a acțiunilor care urmează să fie finanțate. În aceasta se precizează:

(a) actul de bază și linia bugetară;

(b) obiectivele urmărite și rezultatele preconizate;

(c) metodele de execuție;

(d) orice informație suplimentară prevăzută în actul de bază în ceea ce privește programul de lucru.

(3) În plus față de elementele menționate la alineatul (2), decizia de finanțare stabilește următoarele:

(a) în cazul granturilor: tipul de solicitanți vizat de cererea de propuneri sau de procedura de atribuire directă și pachetul bugetar global rezervat granturilor;

(b) în cazul achizițiilor: pachetul bugetar global rezervat achizițiilor;

(c) pentru contribuțiile la fondurile fiduciare ale Uniunii menționate la articolul 234: creditele rezervate fondului fiduciar pentru exercițiul respectiv, împreună cu sumele planificate pe durata sa de la buget, precum și de la alți donatori;

(d) în cazul premiilor: tipul de participanți vizat de concurs, pachetul bugetar global rezervat concursului și o trimitere specifică la premiile cu o valoare unitară de cel puțin 1 000 000 EUR;

(e) în cazul instrumentelor financiare: suma alocată instrumentului financiar;

(f) în cazul gestiunii indirecte: persoana sau entitatea care execută fonduri ale Uniunii în temeiul articolului 62 alineatul (1) primul paragraf litera (c) sau criteriile care trebuie folosite pentru selectarea persoanei sau a entității;

(g) în cazul contribuțiilor la mecanismele sau platformele de finanțare mixtă: suma alocată mecanismului sau platformei de finanțare mixtă și lista entităților participante la mecanismul sau platforma de finanțare mixtă;

(h) în cazul garanțiilor bugetare: cuantumul provizionării anuale și, atunci când este cazul, cuantumul garanției bugetare care urmează să fie eliberat.

(4) Ordonatorul de credite delegat poate adăuga informații suplimentare considerate adecvate fie în respectiva decizie de finanțare care constituie programul de lucru, fie în orice alt document publicat pe site-ul instituției Uniunii.

O decizie de finanțare multianuală trebuie să fie în concordanță cu programarea financiară menționată la articolul 41 alineatul (2) și să precizeze faptul că punerea în aplicare a deciziei este condiționată de disponibilitatea creditelor bugetare pentru exercițiile financiare respective, după adoptarea bugetului sau după cum se prevede în sistemul doisprezecimilor provizorii.

(5) Fără a se aduce atingere niciunei dispoziții specifice a unui act de bază, orice modificare semnificativă a unei decizii de finanțare deja adoptate urmează aceeași procedură ca și decizia inițială.

Articolul 111

Operațiuni de cheltuieli

(1) Fiecare cheltuială se angajează, se lichidează, se ordonanțează și se plătește.

La expirarea termenelor prevăzute la articolul 114, soldul neutilizat al angajamentelor bugetare este dezangajat.

Atunci când execută operațiuni, ordonatorul de credite competent se asigură că cheltuiala este conformă cu dispozițiile tratatelor, ale bugetului, ale prezentului regulament și ale altor acte legislative adoptate în temeiul tratatelor, precum și cu principiul bunei gestiuni financiare.

(2) Angajamentele bugetare se constituie și angajamentele juridice se asumă de același ordonator de credite, cu excepția cazurilor justificate. În special, în domeniul ajutoarelor pentru gestionarea crizelor și al operațiunilor de ajutor umanitar, angajamentele juridice pot fi asumate de șefii delegațiilor Uniunii sau, în absența acestora, de adjuncții acestora, pe baza instrucțiunilor primite de la ordonatorul de credite competent al Comisiei, care rămâne, cu toate acestea, pe deplin răspunzător pentru operațiunea subiacentă. Personalul angajat de Comisie în domeniul ajutoarelor pentru gestionarea crizelor și al operațiunilor de ajutor umanitar poate semna angajamente juridice privind plățile executate din conturile de avans cu o valoare de maximum 2 500 EUR.

Ordonatorul de credite competent constituie la un angajament bugetar înainte de a-și asuma un angajament juridic față de terți sau de a transfera fonduri într-un fond fiduciar al Uniunii menționat la articolul 234.

Al doilea paragraf de la prezentul alineat nu se aplică:

(a) angajamentelor juridice încheiate în urma unei declarații cu privire la o criză în cadrul planului de continuitate a activității, în conformitate cu procedurile adoptate de Comisie sau de orice altă instituție a Uniunii în temeiul autonomiei sale administrative;

(b) în cazul operațiunilor de ajutor umanitar, al operațiunilor de protecție civilă și al ajutorului pentru gestionarea crizelor, atunci când pentru desfășurarea eficientă a intervenției Uniunii este necesară asumarea imediată de către Uniune a unui angajament juridic cu terți și dacă nu este posibilă constituirea în prealabil a unui angajament bugetar individual.

În cazurile menționate la litera (b) de la al treilea paragraf, angajamentul bugetar se constituie fără întârziere după încheierea unui angajament juridic cu terții.

(3) Ordonatorul de credite competent lichidează cheltuielile prin acceptarea faptului că o cheltuială este înregistrată în buget, după ce verifică documentele justificative care atestă dreptul creditorului, în conformitate cu condițiile stabilite în angajamentul juridic, atunci când există un angajament juridic. În acest scop, ordonatorul de credite competent:

(a) verifică existența dreptului creditorului;

(b) determină sau verifică realitatea și cuantumul creanței acordând mențiunea „conform cu realitatea”;

(c) verifică îndeplinirea condițiilor de exigibilitate a creanței.

În pofida primului paragraf, lichidarea cheltuielilor se aplică, de asemenea, rapoartelor intermediare sau finale care nu sunt asociate unei cereri de plată, caz în care impactul asupra sistemului contabil este limitat la contabilitatea generală.

(4) Decizia de lichidare este exprimată prin semnătură electronică securizată, în conformitate cu articolul 146, de către ordonatorul de credite sau de către un angajat competent din punct de vedere tehnic, împuternicit în mod corespunzător printr-o decizie oficială a ordonatorului de credite sau, în mod excepțional, pentru circuitul pe hârtie, ia forma unei ștampile care cuprinde și semnătura respectivă.

Prin mențiunea „conform cu realitatea”, ordonatorul de credite competent sau angajatul competent din punct de vedere tehnic, împuternicit în mod corespunzător de către ordonatorul de credite competent, certifică faptul că:

(a) pentru prefinanțări: sunt îndeplinite condițiile impuse în angajamentul juridic pentru plata prefinanțărilor;

(b) pentru plățile intermediare și plata soldului în cazul contractelor: serviciile prevăzute în contract au fost prestate în mod corespunzător, bunurile au fost livrate în mod corespunzător sau lucrările au fost realizate în mod corespunzător;

(c) pentru plățile intermediare și plata soldului în cazul granturilor: acțiunea sau programul de lucru desfășurat de către beneficiar respectă din toate punctele de vedere acordul de grant, iar, atunci când este cazul, costurile declarate de beneficiar sunt eligibile.

În cazurile menționate la litera (c) de la al doilea paragraf, estimările de costuri nu se consideră că respectă condițiile de eligibilitate prevăzute la articolul 186 alineatul (3). Același principiu se aplică și pentru rapoartele intermediare și finale care nu sunt asociate unei cereri de plată.

(5) Pentru a ordonanța cheltuielile, ordonatorul de credite competent, după ce verifică disponibilitatea creditelor, emite un ordin de plată pentru a da dispoziție contabilului să plătească cuantumul unei cheltuieli care a fost lichidată anterior.

Atunci când se efectuează plăți periodice pentru serviciile prestate, inclusiv pentru serviciile de închiriere sau pentru livrarea de bunuri, ordonatorul de credite poate decide, în funcție de analiza riscurilor pe care o efectuează, aplicarea unui sistem de debitare directă dintr-un cont de avans. Aplicarea unui astfel de sistem poate fi, de asemenea, decisă în cazul în care contabilul autorizează în mod expres acest lucru în temeiul articolului 86 alineatul (3).

Articolul 112

Tipuri de angajamente bugetare

(1) Angajamentele bugetare se încadrează în una dintre următoarele categorii:

(a) individuale: atunci când destinatarul și cuantumul cheltuielii sunt cunoscute;

(b) globale: atunci când cel puțin unul dintre elementele necesare identificării angajamentului individual este în continuare necunoscut;

(c) provizorii: pentru a acoperi cheltuielile de gestionare curente pentru FEGA astfel cum se menționează la articolul 11 alineatul (2) și cheltuielile administrative curente, în cazul în care nu se cunoaște definitiv care este cuantumul sau cine sunt beneficiarii finali.

În pofida literei (c) de la primul paragraf, cheltuielile administrative curente referitoare la delegațiile Uniunii și la reprezentanțele Uniunii pot fi acoperite prin angajamente bugetare provizorii și atunci când se cunoaște care este cuantumul sau cine este beneficiarul final.

(2) Angajamentele bugetare pentru acțiuni a căror realizare depășește un singur exercițiu financiar se pot repartiza pe mai multe exerciții în tranșe anuale doar în cazurile prevăzute în actul de bază sau în cazul în care privesc cheltuieli administrative.

(3) Un angajament bugetar global se constituie în temeiul unei decizii de finanțare.

Angajamentul bugetar global se constituie cel târziu înainte de luarea deciziei privind destinatarii și sumele și, în cazul în care execuția creditelor în cauză implică adoptarea unui program de lucru, cel mai devreme după adoptarea programului în cauză.

(4) Un angajament bugetar global se execută fie prin încheierea unui acord de finanțare, care permite la rândul său asumarea unuia sau a mai multor angajamente juridice ulterioare, fie prin asumarea unuia sau a mai multor angajamente juridice.

Acordurile de finanțare din domeniul asistenței financiare directe acordate țărilor terțe – în care se încadrează și sprijinul bugetar – care constituie angajamente juridice, pot conduce la plăți fără asumarea altor angajamente juridice.

Dacă angajamentul bugetar global se execută prin încheierea unui acord de finanțare, al doilea paragraf de la alineatul (3) nu se aplică.

(5) Fiecare angajament juridic individual asumat în urma unui angajament bugetar global este înregistrat în contabilitatea bugetară centrală de către ordonatorul de credite competent înainte de a fi semnat și se contabilizează la angajamentul bugetar global.

(6) Angajamentele bugetare provizorii se execută prin asumarea unuia sau a mai multor angajamente juridice care dau naștere unui drept la plăți ulterioare. Cu toate acestea, în cazul cheltuielilor aferente gestionării personalului, cheltuielilor aferente membrilor sau foștilor membri ai unei instituții a Uniunii sau al cheltuielilor de comunicare angajate de instituții ale Uniunii pentru acoperirea evenimentelor Uniunii sau în cazurile prevăzute la punctul 14.5 din anexa I, acestea pot fi executate direct prin plăți fără asumarea unor angajamente juridice anterioare.

Articolul 113

Angajamente pentru creditele FEGA

(1) Pentru fiecare exercițiu financiar, creditele FEGA cuprind credite nediferențiate pentru cheltuielile legate de măsurile menționate la articolul 4 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013. Cheltuielile aferente măsurilor menționate la articolul 4 alineatul (2) și la articolul 6 din regulamentul menționat, cu excepția măsurilor finanțate în cadrul asistenței tehnice neoperaționale și a contribuțiilor la agențiile executive, sunt acoperite din credite diferențiate.

(2) Deciziile Comisiei prin care se stabilește valoarea rambursărilor cheltuielilor legate de FEGA efectuate de statele membre reprezintă angajamente bugetare provizorii globale, care nu depășesc creditele totale înregistrate în buget pentru FEGA.

(3) Angajamentele bugetare provizorii globale pentru FEGA efectuate pentru un anumit exercițiu financiar care nu au dat naștere unor angajamente la linii bugetare specifice până la data de 1 februarie a exercițiului financiar următor se dezangajează pentru exercițiul financiar în cauză.

(4) În termen de două luni de la primirea declarațiilor transmise de statele membre, cheltuielile efectuate de autoritățile și organismele menționate în normele referitoare la FEGA fac obiectul unui angajament pe capitole, articole și posturi. Astfel de angajamente se pot face după expirarea termenului de două luni, atunci când este necesară o procedură de transfer al creditelor aferente liniilor bugetare corespunzătoare. Cu excepția cazurilor în care statele membre nu au efectuat încă plata sau în care eligibilitatea este incertă, sumele se impută ca plăți în același termen de două luni.

Angajamentele menționate la primul paragraf de la prezentul alineat se deduc din angajamentul bugetar provizoriu global menționat la alineatul (1).

(5) Alineatele (2) și (3) se aplică sub rezerva verificării și acceptării conturilor.

Articolul 114

Termenele pentru angajamente

(1) Fără a aduce atingere articolului 111 alineatul (2) și a articolului 264 alineatul (3), angajamentele juridice referitoare la angajamente bugetare individuale sau provizorii sunt asumate până la data de 31 decembrie a exercițiului n, exercițiul n fiind cel în care s-a constituit angajamentul bugetar.

(2) Angajamentele bugetare globale acoperă costul total al angajamentelor juridice corespunzătoare asumate până la data de 31 decembrie a exercițiului n+1.

În cazul în care angajamentul bugetar global conduce la acordarea unui premiu menționat în titlul IX, angajamentul juridic menționat la articolul 207 alineatul (4) este asumat până la data de 31 decembrie a exercițiului n+3.

În ceea ce privește acțiunile externe, atunci când angajamentul bugetar global conduce la încheierea unui acord de finanțare cu o țară terță, acordurile de finanțare se încheie până la data de 31 decembrie a exercițiului n+1. În acest caz, angajamentul bugetar global acoperă costurile totale ale angajamentelor juridice de punere în aplicare a acordului de finanțare asumate în decursul unei perioade de trei ani de la data încheierii acordului de finanțare.

Cu toate acestea, în următoarele cazuri, angajamentul bugetar global acoperă costurile totale ale angajamentelor juridice asumate până la sfârșitul perioadei de punere în aplicare a acordului de finanțare:

(a) acțiuni cu donatori multipli;

(b) operațiuni de finanțare mixtă;

(c) angajamente juridice referitoare la audit și evaluare;

(d) următoarele circumstanțe excepționale:

(i) modificări aduse angajamentelor juridice care au fost deja asumate;

(ii) angajamente juridice care urmează să fie asumate după rezilierea anticipată a unui angajament juridic existent;

(iii) schimbări ale entității de punere în aplicare.

(3) Al treilea și al patrulea paragraf de la alineatul (2) nu se aplică următoarelor programe multianuale care sunt puse în aplicare prin angajamente fracționate:

(a) Instrumentul de asistență pentru preaderare instituit prin Regulamentul (UE) nr. 231/2014 al Parlamentului European și al Consiliului[1];

[1] Regulamentul (UE) nr. 231/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 martie 2014 de instituire a unui instrument de asistență pentru preaderare (IPA II) (JO L 77, 15.3.2014, p. 11).

(b) Instrumentul european de vecinătate instituit prin Regulamentul (UE) nr. 232/2014 al Parlamentului European și al Consiliului[1].

În cazurile menționate la primul paragraf, creditele sunt dezangajate automat de către Comisie în conformitate cu normele sectoriale.

(4) Pentru angajamentele bugetare individuale și provizorii pentru acțiuni desfășurate pe parcursul mai multor exerciții financiare, cu excepția cheltuielilor cu personalul, se stabilește o dată finală de execuție, în conformitate cu condițiile din angajamentele juridice la care se referă și cu principiul bunei gestiuni financiare.

(5) Părțile din angajamentele bugetare care nu au fost executate prin plăți în termen de șase luni de la data finală de execuție se dezangajează.

(6) Cuantumul unui angajament bugetar care nu a antrenat nicio plată în sensul articolului 115 într-o perioadă de doi ani de la asumarea angajamentului juridic se dezangajează, cu excepția cazului în care cuantumul respectiv face obiectul unei acțiuni judiciare aflate pe rolul unei instanțe de judecată sau al unui organism arbitral, a cazului în care angajamentul juridic ia forma unui acord de finanțare cu o țară terță sau a cazului în care există dispoziții speciale în cadrul normelor sectoriale.

---

[1] Regulamentul (UE) nr. 232/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 martie 2014 de instituire a unui instrument european de vecinătate (JO L 77, 15.3.2014, p. 27).

Articolul 115

Tipuri de plăți

(1) Plata cheltuielilor este efectuată de contabil în limita fondurilor disponibile.

(2) Plata se efectuează după ce a fost demonstrat faptul că acțiunea relevantă este conformă cu contractul, cu acordul sau cu actul de bază și acoperă una sau mai multe din următoarele operațiuni:

(a) plata întregii sume datorate;

(b) plata sumei datorate în unul dintre următoarele moduri:

(i) prefinanțare prin furnizarea unui fond de trezorerie, care poate fi defalcată în mai multe plăți, în conformitate cu principiul bunei gestiuni financiare; prefinanțarea respectivă se plătește fie pe baza contractului, a acordului sau a actului de bază, fie pe baza documentelor justificative care permit verificarea respectării termenilor contractului sau a acordului în cauză;

(ii) una sau mai multe plăți intermediare cu titlu de echivalent al executării parțiale a acțiunii, a contractului sau a acordului, care poate lichida prefinanțarea integral sau parțial, fără să aducă atingere actului de bază;

(iii) plata soldului cuantumurilor datorate atunci când acțiunea, contractul sau acordul a fost executat în întregime;

(c) plata unui provizion în fondul comun de provizionare creat în conformitate cu articolul 212.

Plata soldului lichidează toate cheltuielile precedente. Pentru cuantumurile neutilizate se emite un ordin de recuperare.

(3) În contabilitatea bugetară se face o distincție între diferitele tipuri de plăți menționate la alineatul (2) în momentul efectuării fiecărei plăți.

(4) Normele contabile menționate la articolul 80 includ normele privind lichidarea prefinanțării în contabilitate și cele privind recunoașterea eligibilității costurilor.

(5) Plățile de prefinanțare sunt lichidate la intervale regulate de ordonatorul de credite competent, în funcție de natura economică a proiectului, și cel mai târziu la încheierea proiectului în cauză. Lichidarea se efectuează pe baza informațiilor privind costurile suportate sau pe baza confirmării îndeplinirii condițiilor de plată în conformitate cu articolul 125, validată de ordonatorul de credite în conformitate cu articolul 111 alineatul (3).

Pentru acordurile de grant, contractele sau acordurile de contribuție de peste 5 000 000 EUR, ordonatorul de credite obține la încheierea fiecărui exercițiu cel puțin informațiile necesare pentru a calcula o estimare rezonabilă a costurilor. Informațiile respective nu pot fi utilizate pentru lichidarea prefinanțării, dar pot fi utilizate de ordonatorul de credite și de contabil pentru a respecta articolul 82 alineatul (2).

În scopul celui de al doilea paragraf, în angajamentele juridice asumate se introduc dispoziții adecvate.

Articolul 116

Termenele pentru plăți

(1) Plățile se efectuează în termen de:

(a) 90 de zile calendaristice pentru acordurile de contribuție, contractele și acordurile de grant care implică servicii tehnice sau acțiuni a căror evaluare este deosebit de complexă și în cazul cărora plata depinde de aprobarea unui raport sau a unui certificat;

(b) 60 de zile calendaristice pentru toate celelalte acorduri de contribuție, contracte și acorduri de grant în cazul cărora plata depinde de aprobarea unui raport sau a unui certificat;

(c) 30 de zile calendaristice pentru toate celelalte acorduri de contribuție, contracte și acorduri de grant.

(2) Se consideră că termenul permis pentru efectuarea plăților include lichidarea, ordonanțarea și plata cheltuielilor.

Acesta începe să curgă de la data la care se primește o cerere de plată.

(3) Cererea de plată se înregistrează de către departamentul autorizat al ordonatorului de credite competent cât mai curând posibil și se consideră ca fiind primită la data la care este înregistrată.

Data plății se consideră a fi data la care se debitează contul instituției Uniunii.

Cererea de plată include următoarele elemente esențiale:

(a) datele de identificare ale creditorului;

(b) suma;

(c) moneda;

(d) data.

În cazul în care lipsește cel puțin un element esențial, cererea de plată se respinge.

Creditorul este informat în scris cu privire la o respingere și la motivele acesteia cât mai curând posibil și, în orice caz, în termen de 30 de zile calendaristice de la data la care s-a primit cererea de plată.

(4) Ordonatorul de credite competent poate suspenda termenul de plată atunci când:

(a) cuantumul vizat de cererea de plată nu este scadent; sau

(b) nu s-au prezentat documente justificative adecvate.

Dacă ordonatorul de credite competent intră în posesia unor informații care pun la îndoială eligibilitatea cheltuielii care face obiectul unei cereri de plată, acesta poate suspenda termenul de plată pentru a verifica, inclusiv prin intermediul unor controale la fața locului, dacă respectiva cheltuială este eligibilă. Perioada rămasă pentru efectuarea plății începe să curgă de la data la care se primesc informațiile solicitate sau documentele revizuite sau de la data la care se efectuează verificările suplimentare necesare, inclusiv controale la fața locului.

Creditorii vizați sunt informați în scris în legătură cu motivele unei suspendări.

(5) Mai puțin în cazul statelor membre, a BEI și a FEI, la expirarea termenelor prevăzute la alineatul (1), creditorul are dreptul la plata unei dobânzi, în următoarele condiții:

(a) ratele dobânzii sunt cele menționate la articolul 99 alineatul (2);

(b) dobânda se plătește pentru perioada cuprinsă între ziua calendaristică care urmează expirării termenului de plată prevăzut la alineatul (1) și ziua efectuării plății.

Cu toate acestea, în cazul în care dobânda calculată în conformitate cu primul paragraf este mai mică sau egală cu 200 EUR, aceasta se plătește creditorului numai la cererea acestuia, prezentată în termen de două luni de la primirea plății efectuate cu întârziere.

(6) Fiecare instituție a Uniunii transmite Parlamentului European și Consiliului un raport cu privire la respectarea și la suspendarea termenelor prevăzute la alineatele (1)-(4) de la prezentul articol. Raportul Comisiei se anexează la rezumatul rapoartelor anuale de activitate menționate la articolul 74 alineatul (9).

CAPITOLUL 8

Auditorul intern

Articolul 117

Numirea auditorului intern

(1) Fiecare instituție a Uniunii instituie o funcție de audit intern care trebuie îndeplinită cu respectarea standardelor internaționale relevante. Auditorul intern numit de instituția Uniunii în cauză răspunde în fața acesteia de verificarea bunei funcționări a sistemelor și procedurilor de execuție bugetară. Auditorul intern nu poate fi nici ordonatorul de credite, nici contabilul.

(2) În scopul realizării auditului intern al SEAE, șefii delegațiilor Uniunii, acționând în calitate de ordonatori de credite subdelegați, în conformitate cu articolul 60 alineatul (2), sunt supuși competențelor de verificare ale auditorului intern al Comisiei pentru activitățile de gestiune financiară care le-au fost subdelegate.

Auditorul intern al Comisiei acționează și în calitate de auditor intern al SEAE în ceea ce privește execuția secțiunii din buget consacrate SEAE.

(3) Fiecare instituție a Uniunii numește un auditor intern în conformitate cu modalitățile adaptate caracteristicilor și cerințelor sale proprii. Fiecare instituție a Uniunii informează Parlamentul European și Consiliul cu privire la numirea auditorului său intern.

(4) Fiecare instituție a Uniunii determină, în conformitate cu caracteristicile și cerințele sale proprii, sfera misiunii auditorului său intern și stabilește obiectivele și procedurile detaliate pentru exercitarea funcției de auditor intern cu respectarea standardelor internaționale pentru auditul intern.

(5) Fiecare instituție a Uniunii poate numi ca auditor intern, grație competențelor sale speciale, un funcționar sau un alt angajat care intră sub incidența Statutului funcționarilor, selectat din rândul resortisanților statelor membre.

(6) Dacă două sau mai multe instituții ale Uniunii numesc același auditor intern, acestea iau măsurile necesare pentru ca auditorul intern să fie declarat răspunzător pentru acțiunile sale în conformitate cu articolul 121.

(7) În momentul în care funcțiile auditorului său intern încetează, fiecare instituție a Uniunii informează Parlamentul European și Consiliul cu privire la acest lucru.

Articolul 118

Competențele și funcțiile auditorului intern

(1) Auditorul intern oferă consiliere instituției Uniunii din care face parte în ceea ce privește gestionarea riscurilor, prin emiterea unor avize independente privind calitatea sistemelor de gestiune și de control și a unor recomandări pentru îmbunătățirea condițiilor de aplicare a operațiunilor și pentru promovarea bunei gestiuni financiare.

Auditorul intern este responsabil în special de:

(a) evaluarea caracterului adecvat și a eficacității sistemelor interne de gestiune și a rezultatelor departamentelor în punerea în aplicare a politicilor, a programelor și a acțiunilor în raport cu riscurile asociate acestora;

(b) evaluarea eficienței și eficacității sistemelor interne de control și audit aplicabile oricărei operațiuni de execuție bugetară.

(2) Auditorul intern își îndeplinește funcțiile în legătură cu toate activitățile și departamentele instituției Uniunii în cauză. Acesta beneficiază de acces complet și nelimitat la toate informațiile de care are nevoie pentru a îndeplini funcțiile care îi revin, dacă este cazul de asemenea la fața locului, inclusiv în statele membre și în țări terțe.

Auditorul intern ia notă de raportul anual al ordonatorilor de credite și de orice alte informații identificate.

(3) Auditorul intern raportează instituției Uniunii în cauză constatările și recomandările sale. Instituția Uniunii în cauză asigură luarea de măsuri conform recomandărilor rezultate din audituri.

Fiecare instituție a Uniunii analizează dacă recomandările făcute în rapoartele auditorului său intern sunt adecvate pentru un schimb de bune practici cu celelalte instituții ale Uniunii.

(4) Auditorul intern prezintă instituției Uniunii în cauză un raport anual de audit intern care indică numărul și tipul de audituri interne realizate, principalele recomandări formulate și măsurile luate ca urmare a acestor recomandări.

Raportul anual de audit intern menționează problemele sistemice detectate de comitetul constituit în temeiul articolului 143 atunci când comitetul emite avizul menționat la articolul 93.

(5) Atunci când întocmește raportul, auditorul intern se concentrează în special asupra respectării generale a principiilor bunei gestiuni financiare și performanței și se asigură că s-au luat măsurile corespunzătoare în vederea îmbunătățirii constante și a consolidării aplicării acestora.

(6) În contextul procedurii de descărcare de gestiune și în conformitate cu articolul 319 din TFUE, Comisia transmite în fiecare an, la cerere, raportul său anual de audit intern, acordând atenția cuvenită cerințelor de confidențialitate.

(7) Fiecare instituție a Uniunii pune datele de contact ale auditorului său intern la dispoziția oricărei persoane fizice sau juridice implicate în operațiunile de cheltuieli, astfel încât această persoană să îl poată contacta pe auditorul intern în mod confidențial.

(8) În fiecare an, fiecare instituție a Uniunii elaborează un raport care conține un rezumat privind numărul și tipul de audituri interne efectuate, o sinteză a recomandărilor formulate și măsurile luate ca urmare a acestor recomandări și îl transmite Parlamentului European și Consiliului, astfel cum se prevede la articolul 247.

(9) Rapoartele și constatările auditorului intern, precum și raportul instituției Uniunii în cauză se pun la dispoziția publicului numai după ce auditorul intern validează măsurile luate pentru punerea lor în aplicare.

(10) Fiecare instituție a Uniunii pune la dispoziția auditorului său intern resursele necesare desfășurării corespunzătoare a activității de audit intern și o fișă a misiunii, care prezintă în detaliu sarcinile, drepturile și obligațiile care revin auditorului său intern.

Articolul 119

Programul de lucru al auditorului intern

(1) Auditorul intern întocmește programul de lucru și îl prezintă instituției Uniunii în cauză.

(2) Fiecare instituție a Uniunii îi poate cere auditorului său intern să efectueze audituri care nu sunt incluse în programul de lucru prevăzut la alineatul (1).

Articolul 120

Independența auditorului intern

(1) Auditorul intern se bucură de independență deplină în efectuarea auditurilor. Normele speciale aplicabile auditorului intern sunt stabilite de instituția Uniunii în cauză, acestea fiind de natură să garanteze independența totală a auditorului intern în îndeplinirea funcțiilor care îi revin și să stabilească responsabilitatea auditorului intern.

(2) Auditorului intern nu i se poate da nicio instrucțiune și nu i se poate impune nicio limită în ceea ce privește exercitarea funcțiilor care îi revin, în temeiul numirii sale, conform prezentului regulament.

(3) În cazul în care auditorul intern are calitatea de membru al personalului, acesta își exercită funcțiile exclusive de audit în condiții de independență deplină și își asumă responsabilitatea în condițiile prevăzute în Statutul funcționarilor.

Articolul 121

Răspunderea auditorului intern

Fiecare instituție a Uniunii este singura care, acționând în conformitate cu prezentul articol, poate cere ca auditorul său intern, în calitate de membru al personalului, să fie declarat răspunzător pentru acțiunile sale.

Fiecare instituție a Uniunii ia o decizie motivată pentru a deschide o investigație. Decizia respectivă se comunică părții interesate. Instituția Uniunii în cauză poate încredința investigația, sub directa sa responsabilitate, unuia sau mai multor funcționari având un grad cel puțin egal cu al angajatului implicat. În cursul investigației, partea interesată își exprimă punctele de vedere.

Raportul investigației se comunică părții interesate, care este apoi audiată de instituția Uniunii în cauză cu privire la raportul respectiv.

Pe baza raportului și a audierii, instituția Uniunii în cauză adoptă fie o decizie motivată de încheiere a procedurii, fie o decizie motivată în conformitate cu articolele 22 și 86 și cu anexa IX din Statutul funcționarilor. Deciziile care impun măsuri disciplinare sau sancțiuni financiare se notifică părții interesate și se comunică, spre informare, celorlalte instituții ale Uniunii și Curții de Conturi.

Partea interesată poate sesiza Curtea de Justiție a Uniunii Europene cu privire la aceste decizii, în conformitate cu Statutul funcționarilor.

Articolul 122

Sesizarea Curții de Justiție a Uniunii Europene

Fără a se aduce atingere căilor de atac prevăzute de Statutul funcționarilor, auditorul intern poate sesiza direct Curtea de Justiție a Uniunii Europene în legătură cu orice act referitor la exercitarea funcțiilor sale de auditor intern. Acesta introduce o astfel de acțiune în termen de trei luni începând cu ziua calendaristică în care a avut cunoștință de notificarea actului în cauză.

Aceste sesizări se cercetează și se judecă în conformitate cu articolul 91 alineatul (5) din Statutul funcționarilor.

Articolul 123

Comitetele de monitorizare a auditurilor interne

(1) Fiecare instituție a Uniunii înființează un comitet de monitorizare a auditurilor interne însărcinat cu asigurarea independenței auditorului intern, monitorizarea calității activității de audit intern și asigurarea faptului că serviciile sale iau în considerare în mod adecvat recomandările auditului intern și extern și le dau curs.

(2) Componența comitetului de monitorizare a auditurilor interne este stabilită de fiecare instituție a Uniunii în parte, ținând seama de autonomia sa organizațională și de importanța consilierii din partea experților independenți.

TITLUL V
NORME COMUNE

CAPITOLUL 1
Norme aplicabile gestiunii directe, indirecte și partajate

Articolul 124

Domeniul de aplicare

Cu excepția articolului 138, trimiterile din prezentul titlu la angajamente juridice se înțeleg ca trimiteri la angajamente juridice, contracte-cadru și acorduri-cadru de parteneriat financiar.

Articolul 125

Formele contribuției Uniunii

(1) Contribuțiile Uniunii cu gestiune directă, partajată și indirectă ajută la realizarea unui obiectiv de politică al Uniunii și a unor rezultate specificate și pot avea oricare dintre următoarele forme:

(a) finanțări care nu sunt legate de costurile operațiunilor relevante, bazate pe:

(i) îndeplinirea unor condiții prevăzute în normele sectoriale specifice sau în decizii ale Comisiei: sau

(ii) obținerea unor rezultate măsurate prin raportare la obiectivele de etapă stabilite anterior sau prin indicatori de performanță;

(b) rambursarea costurilor eligibile suportate efectiv;

(c) costuri unitare, care includ toate categoriile specifice de costuri eligibile sau anumite categorii de acest tip care sunt clar identificate în prealabil printr-o trimitere la o sumă pe unitate;

(d) sume forfetare, care includ, în mod global, toate categoriile specifice de costuri eligibile sau anumite categorii de acest tip care sunt clar identificate în prealabil;

(e) finanțări forfetare, care includ categorii specifice de costuri eligibile, identificate clar în prealabil prin aplicarea unui procentaj;

(f) o combinație între formele menționate la literele (a)-(e).

Contribuțiile Uniunii prevăzute la litera (a) de la primul paragraf al prezentului alineat se stabilesc, în cadrul gestiunii directe și indirecte, în conformitate cu articolul 181, cu normele sectoriale sau cu o decizie a Comisiei și, în cadrul gestiunii partajate, în conformitate cu normele sectoriale. Contribuțiile Uniunii prevăzute la literele (c), (d) și (e) de la primul paragraf al prezentului alineat se stabilesc, în cadrul gestiunii directe și indirecte, în conformitate cu articolul 181 sau cu legislația sectorială și, în cadrul gestiunii partajate, în conformitate cu normele sectoriale.

(2) Pentru a stabili forma adecvată de contribuție, se ține cont în cea mai mare măsură posibilă de interesele și de metodele contabile ale destinatarilor potențiali.

(3) Ordonatorul de credite competent raportează cu privire la finanțările care nu sunt legate de costuri în temeiul alineatul (1) primul paragraf literele (a) și (f) de la prezentul articol în raportul anual de activitate menționat la articolul 74 alineatul (9).

Articolul 126

Valabilitatea transversală a evaluărilor

Comisia se poate baza, integral sau parțial, pe evaluările proprii sau pe cele efectuate de alte entități, inclusiv de donatori, în măsura în care astfel de evaluări s-au efectuat privind respectarea unor condiții echivalente cu cele prevăzute în prezentul regulament pentru metoda de execuție aplicabilă. În acest scop, Comisia promovează recunoașterea standardelor acceptate la nivel internațional sau a bunelor practici internaționale.

Articolul 127

Valabilitatea transversală a auditurilor

Fără a aduce atingere posibilităților existente de efectuare a unor audituri suplimentare, dacă un auditor independent a efectuat un audit referitor la situațiile financiare și rapoartele care prezintă utilizarea unei contribuții a Uniunii, bazat pe standarde de audit acceptate la nivel internațional care oferă o asigurare rezonabilă, auditul respectiv stă la baza asigurării generale, astfel cum se specifică mai detaliat, dacă este cazul, în normele sectoriale, cu condiția să existe dovezi suficiente ale independenței și competenței auditorului. În acest scop, raportul auditorului independent și documentația de audit aferentă sunt puse, la cerere, la dispoziția Parlamentului European, a Comisiei, a Curții de Conturi și a autorităților de audit din statele membre.

Articolul 128

Utilizarea informațiilor deja disponibile

Pentru a evita situațiile în care persoanelor și entităților care primesc fonduri din partea Uniunii li se solicită să furnizeze aceeași informație de mai multe ori, se folosesc, în măsura posibilului, informațiile care se află deja la dispoziția instituțiilor Uniunii, a autorităților de management sau a altor organisme și entități care execută bugetul.

Articolul 129

Cooperarea în vederea protejării intereselor financiare ale Uniunii

(1) Orice persoană sau entitate care primește fonduri din partea Uniunii cooperează pe deplin pentru protejarea intereselor financiare ale Uniunii și, drept condiție pentru primirea fondurilor, acordă accesul și drepturile necesare pentru ordonatorul de credite responsabil pentru EPPO față de statele membre care participă la cooperarea consolidată în temeiul Regulamentului (UE) 2017/1939, pentru OLAF, pentru Curtea de Conturi și, după caz, pentru autoritățile naționale relevante să își exercite în mod exhaustiv competențele care le revin. În cazul OLAF, astfel de drepturi includ dreptul de a efectua investigații, inclusiv verificări și inspecții la fața locului, în conformitate cu Regulamentul (UE, Euratom) nr. 883/2013 al Parlamentului European și al Consiliului[1].

(2) Orice persoană sau entitate care primește din partea Uniunii fonduri în cadrul gestiunii directe și indirecte se angajează în scris să acorde drepturile necesare menționate la alineatul (1) și se asigură că eventualii terți implicați în execuția fondurilor Uniunii acordă drepturi echivalente.

---

1 Regulamentul (UE, Euratom) nr. 883/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 septembrie 2013 privind investigațiile efectuate de Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF) și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1073/1999 al Parlamentului European și al Consiliului și a Regulamentului (Euratom) nr. 1074/1999 al Consiliului (JO L 248, 18.9.2013, p. 1).

CAPITOLUL 2

Norme aplicabile gestiunii directe și indirecte

SECȚIUNEA 1

NORME PRIVIND PROCEDURILE ȘI GESTIUNEA

Articolul 130

Parteneriatele-cadru financiare

(1) Comisia poate încheia acorduri-cadru de parteneriat financiar pentru o cooperare pe termen lung cu persoanele și entitățile care execută fonduri ale Uniunii în temeiul articolului 62 alineatul (1) primul paragraf litera (c) sau cu beneficiarii. Fără a aduce atingere alineatului (4) litera (c) de la prezentul articol, acordurile-cadru de parteneriat financiar se revizuiesc cel puțin o dată în cursul fiecărui cadru financiar multianual. În temeiul unor astfel de acorduri se pot semna acorduri de contribuție sau acorduri de grant.

(2) Obiectivul unui acord-cadru de parteneriat financiar este de a facilita realizarea obiectivelor politicilor Uniunii prin stabilizarea termenilor contractuali ai cooperării. Acordul-cadru de parteneriat financiar precizează formele cooperării financiare și include obligația de a stabili, în acordurile specifice semnate în temeiul acordului-cadru de parteneriat financiar, modalitățile de monitorizare a realizării obiectivelor specifice. Respectivele acorduri indică, de asemenea, pe baza rezultatelor unei evaluări ex ante, măsura în care Comisia se poate baza pe sistemele și procedurile, inclusiv procedurile de audit, ale persoanelor sau entităților care execută fonduri ale Uniunii în temeiul articolului 62 alineatul (1) primul paragraf litera (c) sau ale beneficiarilor.

(3) Pentru a optimiza costurile și beneficiile auditurilor și pentru a facilita coordonarea, se pot încheia acorduri de audit sau de verificare cu persoanele și entitățile care execută fonduri ale Uniunii în temeiul articolului 62 alineatul (1) primul paragraf litera (c) sau cu beneficiarii. Aceste acorduri nu aduc atingere dispozițiilor articolelor 127 și 129.

(4) În cazul parteneriatelor-cadru financiare puse în aplicare prin granturi specifice:

(a) în plus față de alineatul (2), în acordul-cadru de parteneriat financiar se precizează:

(i) natura acțiunilor sau a programelor de lucru preconizate;

(ii) procedura de acordare a granturilor specifice, în conformitate cu principiile și normele procedurale din titlul VIII;

(b) acordul-cadru de parteneriat financiar și acordul de grant specific în ansamblul lor respectă cerințele de la articolul 201;

(c) durata parteneriatului-cadru financiar nu poate depăși patru ani, cu excepția cazurilor justificate în mod corespunzător, care se precizează clar în raportul anual de activitate menționat la articolul 74 alineatul (9);

(d) parteneriatul-cadru financiar se pune în aplicare în conformitate cu principiile transparenței și egalității de tratament al solicitanților;

(e) parteneriatul-cadru financiar se tratează ca un grant în ceea ce privește programarea, publicarea *ex ante* și atribuirea;

(f) granturile specifice bazate pe un astfel de parteneriat-cadru financiar intră sub incidența procedurilor de publicare *ex post* prevăzute la articolul 38.

(5) Un acord-cadru de parteneriat financiar pus în aplicare prin granturi specifice poate prevedea recurgerea la sistemele și procedurile beneficiarului în conformitate cu alineatul (2) de la prezentul articol în cazul în care sistemele și procedurile au fost evaluate în conformitate cu articolul 154 alineatele (2), (3) și (4). Într-un astfel de caz, articolul 196 alineatul (1) litera (d) nu se aplică. În cazul în care procedurile beneficiarului de acordare de finanțări terților, menționate la articolul 154 alineatul (4) primul paragraf litera (d), au obținut o evaluare pozitivă din partea Comisiei, articolele 204 și 205 nu se aplică.

(6) În cazul unui acord-cadru de parteneriat financiar pus în aplicare prin granturi specifice, verificarea capacității financiare și operaționale menționate la articolul 198 se efectuează înainte de semnarea acordului-cadru de parteneriat financiar. Comisia poate recurge la o verificare echivalentă a capacității financiare și operaționale, efectuată de alți donatori.

(7) În cazul parteneriatelor-cadru financiare puse în aplicare prin acorduri de contribuție, acordul-cadru de parteneriat financiar și acordul de contribuție în ansamblul lor respectă articolul 129 și articolul 155 alineatul (6).

Articolul 131

Suspendare, reziliere și reducere

(1) Dacă o procedură de atribuire a fost viciată de nereguli sau fraude, ordonatorul de credite competent suspendă procedura și poate lua orice măsuri necesare, inclusiv anularea procedurii. Ordonatorul de credite competent informează imediat OLAF cu privire la cazurile de fraudă suspectate.

(2) În cazul în care, după atribuire, procedura de atribuire se dovedește a fi fost afectată de nereguli sau fraude, ordonatorul de credite competent:

(a) poate refuza să își asume angajamentul juridic sau poate anula acordarea unui premiu;

(b) poate suspenda plățile;

(c) poate suspenda punerea în aplicare a angajamentului juridic;

(d) dacă este cazul, poate rezilia angajamentul juridic în totalitate sau în privința unuia sau a mai multor destinatari.

(3) Ordonatorul de credite competent poate suspenda plățile sau punerea în aplicare a angajamentului juridic în cazul în care:

(a) punerea în aplicare a angajamentului juridic se dovedește a fi fost afectată de nereguli, fraude sau încălcări ale obligațiilor;

(b) este necesar să se verifice dacă presupusele nereguli, fraude sau încălcări ale obligațiilor au avut loc efectiv;

(c) neregulile, fraudele sau încălcările obligațiilor pun sub semnul întrebării fiabilitatea sau eficacitatea sistemelor de control intern ale unei persoane sau entități care execută fonduri ale Uniunii în temeiul articolului 62 alineatul (1) primul paragraf litera (c) sau legalitatea și regularitatea operațiunilor subiacente.

Dacă presupusele nereguli, fraude sau încălcări ale obligațiilor menționate la primul paragraf litera (b) nu se confirmă, punerea în aplicare sau plățile se reiau cât mai curând posibil.

Ordonatorul de credite competent poate rezilia angajamentul juridic în totalitate sau în privința unuia sau mai multor destinatari în cazurile menționate la primul paragraf literele (a) și (c).

(4) În plus față de măsurile menționate la alineatul (2) sau (3), ordonatorul de credite competent poate reduce grantul, premiul, contribuția prevăzută în acordul de contribuție sau prețul datorat prevăzut într-un contract proporțional cu gravitatea neregulilor, a fraudelor sau a încălcărilor obligațiilor, inclusiv în cazul în care activitățile în cauză nu au fost efectuate sau au fost efectuate necorespunzător, parțial sau cu întârziere.

În cazul finanțării menționate la articolul 125 alineatul (1) primul paragraf litera (a), ordonatorul de credite competent poate reduce contribuția în mod proporțional în cazul în care rezultatele sunt necorespunzătoare, parțiale sau obținute cu întârziere ori în cazul în care condițiile nu au fost îndeplinite.

(5) Literele (b), (c) și (d) de la alineatul (2) și alineatul (3) nu se aplică în cazul candidaților din cadrul unui concurs cu premii.

Articolul 132

Păstrarea evidențelor

(1) Destinatarii păstrează evidențele și documentele justificative, inclusiv datele statistice și alte înregistrări referitoare la finanțare, precum și evidențele și documentele în format electronic, timp de cinci ani de la data plății soldului sau, în absența unei astfel de plăți, de la data efectuării operațiunii. Această perioadă este de trei ani în cazul în care valoarea finanțării este mai mică sau egală cu 60 000 EUR.

(2) Evidențele și documentele referitoare la audituri, căi de atac, litigii sau reclamații referitoare la angajamente juridice sau referitoare la investigații ale OLAF se păstrează până în momentul încheierii acestor audituri, căi de atac, litigii, reclamații sau investigații. În cazul evidențelor și al documentelor referitoare la investigațiile OLAF, obligația de păstrare se aplică de îndată ce respectivele investigații au fost notificate destinatarului.

(3) Evidențele și documentele se păstrează fie sub formă de originale sau copii legalizate conforme cu originalele, fie pe suporturi de date acceptate în mod uzual, inclusiv versiuni electronice ale documentelor originale sau documente existente numai în versiune electronică. Acolo unde există versiuni electronice, dacă astfel de documente îndeplinesc cerințele juridice aplicabile pentru a fi considerate echivalente cu originalele și pentru a fi utilizate în cadrul unui audit, originalele nu sunt necesare.

Articolul 133

Procedura contradictorie și căi de atac

(1) Înainte de a adopta orice măsură care prejudiciază drepturile unui participant sau ale unui destinatar, ordonatorul de credite competent se asigură că participantului sau destinatarului i s-a oferit posibilitatea de a prezenta observații.

(2) În cazul în care o măsură adoptată de un ordonator de credite prejudiciază drepturile unui participant sau ale unui destinatar, actul în care este stabilită măsura precizează căile de atac administrative și/sau judiciare care pot fi utilizate pentru a o contesta.

Articolul 134

Subvențiile pentru dobândă și subvențiile pentru comisioanele de garantare

(1) Subvențiile pentru dobândă și subvențiile pentru comisioanele de garantare se furnizează în conformitate cu titlul X atunci când sunt combinate cu instrumente financiare în cadrul unei măsuri unice.

(2) În cazul în care nu sunt combinate cu instrumente financiare în cadrul unei măsuri unice, subvențiile pentru dobândă și subvențiile pentru comisioanele de garantare se pot furniza în conformitate cu titlul VI sau VIII.

SECȚIUNEA 2

SISTEMUL DE DETECTARE TIMPURIE ȘI DE EXCLUDERE

Articolul 135

Protejarea intereselor financiare ale Uniunii prin detectarea riscurilor, excluderea și impunerea de sancțiuni financiare

(1) Pentru a proteja interesele financiare ale Uniunii, Comisia instituie și aplică un sistem de detectare timpurie și de excludere.

Scopul unui astfel de sistem este de a facilita:

(a) detectarea timpurie a persoanelor sau a entităților menționate la alineatul (2) care prezintă un risc pentru interesele financiare ale Uniunii;

(b) excluderea persoanelor sau a entităților menționate la alineatul (2) care se află în una dintre situațiile de excludere menționate la articolul 136 alineatul (1);

(c) impunerea unei sancțiuni financiare unui destinatar în temeiul articolului 138.

(2) Sistemul de detectare timpurie și de excludere se aplică:

(a) participanților și destinatarilor;

(b) entităților pe a căror capacitate intenționează să se bazeze candidatul sau ofertantul ori subcontractanților unui contractant;

(c) oricărei persoane sau entități care primește fonduri ale Uniunii, în cazul în care bugetul se execută în temeiul articolului 62 alineatul (1) primul paragraf litera (c) și al articolului 154 alineatul (4), pe baza informațiilor notificate în conformitate cu articolul 155 alineatul (6);

(d) oricărei persoane sau entități care primește fonduri ale Uniunii în cadrul instrumentelor financiare puse în aplicare în mod excepțional în conformitate cu articolul 62 alineatul (1) primul paragraf litera (a);

(e) participanților sau destinatarilor cu privire la care entitățile care execută bugetul în conformitate cu articolul 63 au furnizat informații, astfel cum sunt transmise de statele membre în conformitate cu normele sectoriale, în conformitate cu articolul 142 alineatul (2) litera (d);

(f) sponsorilor menționați la articolul 26.

(3) Decizia de înregistrare a informațiilor privind detectarea timpurie a riscurilor, astfel cum este menționată la alineatul (1) al doilea paragraf litera (a) de la prezentul articol, de excludere a persoanelor sau entităților menționate la alineatul (2) și/sau de impunere a unei sancțiuni financiare împotriva unui destinatar este luată de către ordonatorul de credite competent. Informațiile referitoare la astfel de decizii se înregistrează în baza de date menționată la articolul 142 alineatul (1). În cazul în care astfel de decizii sunt adoptate în temeiul articolului 136 alineatul (4), informațiile înregistrate în baza de date includ informațiile privind persoanele menționate la alineatul menționat.

(4) Decizia de excludere a persoanelor sau entităților menționate la alineatul (2) de la prezentul articol sau de impunere a unor sancțiuni financiare împotriva unui destinatar se întemeiază pe o hotărâre definitivă sau, în situațiile de excludere menționate la articolul 136 alineatul (1), pe o decizie administrativă definitivă sau pe o încadrare juridică preliminară a comitetului menționat la articolul 143 în situațiile menționate la articolul 136 alineatul (2), pentru a asigura o evaluare centralizată a situațiilor respective. În cazurile menționate la articolul 141 alineatul (1), ordonatorul de credite competent respinge participantul de la o anumită procedură de atribuire.

Fără a aduce atingere articolului 136 alineatul (5), ordonatorul de credite competent poate lua o decizie de a exclude un participant sau destinatar și/sau de a impune o sancțiune financiară împotriva unui destinatar și o decizie de publicare a informațiilor aferente, pe baza unei încadrări preliminare astfel cum este menționată la articolul 136 alineatul (2), doar după ce a obținut recomandarea comitetului menționat la articolul 143.

Articolul 136

Criterii de excludere și decizii privind excluderea

(1) Ordonatorul de credite competent exclude o persoană sau o entitate menționată la articolul 135 alineatul (2) de la participarea la procedurile de atribuire reglementate de prezentul regulament sau de la selectarea pentru execuția de fonduri ale Uniunii atunci când persoana sau entitatea respectivă se află în una sau mai multe din următoarele situații de excludere:

(a) persoana sau entitatea este în stare de faliment, în situație de insolvență sau de lichidare, activele sale sunt administrate de un lichidator sau de o instanță, se află în stare de concordat preventiv, de suspendare a activității sau în orice altă situație similară care rezultă în urma unei proceduri similare prevăzute în dreptul Uniunii sau în dreptul intern;

(b) printr-o hotărâre judecătorească definitivă sau printr-o decizie administrativă definitivă s-a stabilit că persoana sau entitatea și-a încălcat obligațiile privind plata impozitelor sau a contribuțiilor la asigurările sociale prevăzute în legislația aplicabilă;

(c) printr-o hotărâre judecătorească definitivă sau printr-o decizie administrativă definitivă s-a stabilit că persoana sau entitatea se face vinovată de abatere profesională gravă deoarece a încălcat actele cu putere de lege și normele administrative sau standardele etice aplicabile sectorului profesional din care face parte persoana sau entitatea ori deoarece se face vinovată de o conduită abuzivă care îi afectează credibilitatea profesională, atunci când o astfel de conduită trădează o intenție frauduloasă sau o neglijență gravă, inclusiv, în special, oricare dintre următoarele:

(i) falsificarea cu intenția de a frauda sau din neglijență a informațiilor necesare pentru verificarea absenței motivelor de excludere sau a îndeplinirii criteriilor de eligibilitate ori de selecție sau în executarea unui angajament juridic;

(ii) încheierea unui acord cu alte persoane sau entități în vederea denaturării concurenței;

(iii) încălcarea drepturilor de proprietate intelectuală;

(iv) tentativa de a influența procesul decizional al ordonatorului de credite competent în cursul procedurii de atribuire;

(v) tentativa de a obține informații confidențiale care i-ar putea conferi avantaje necuvenite în cadrul procedurii de atribuire;

(d) printr-o hotărâre judecătorească definitivă s-a stabilit că persoana sau entitatea se face vinovată de oricare dintre următoarele:

(i) fraudă, în sensul articolului 3 din Directiva (UE) 2017/1371 a Parlamentului European și a Consiliului[1] și al articolului 1 din Convenția privind protejarea intereselor financiare ale Comunităților Europene, redactată în baza Actului Consiliului din 26 iulie 1995[2];

(ii) corupție, astfel cum este definită la articolul 4 alineatul (2) din Directiva (UE) 2017/1371, sau corupție activă, în sensul articolului 3 din Convenția privind lupta împotriva corupției care implică funcționari ai Comunităților Europene sau funcționari ai statelor membre ale Uniunii Europene, elaborată în temeiul Actului Consiliului din 26 mai 1997[3], sau acte menționate la articolul 2 alineatul (1) din Decizia-cadru 2003/568/JAI[4] a Consiliului, sau corupție, astfel cum este definită în alte legi aplicabile;

(iii) comportament legat de o organizație criminală, astfel cum este menționat la articolul 2 din Decizia-cadru 2008/841/JAI a Consiliului[5];

---

1 Directiva (UE) 2017/1371 a Parlamentului European și a Consiliului din 5 iulie 2017 privind combaterea fraudelor îndreptate împotriva intereselor financiare ale Uniunii prin mijloace de drept penal (JO L 198, 28.7.2017, p. 29).

2 JO C 316, 27.11.1995, p. 48.

3 JO C 195, 25.6.1997, p. 1.

4 Decizia-cadru 2003/568/JAI a Consiliului din 22 iulie 2003 privind combaterea corupției în sectorul privat (JO L 192, 31.7.2003, p. 54).

5 Decizia-cadru 2008/841/JAI a Consiliului din 24 octombrie 2008 privind lupta împotriva crimei organizate (JO L 300, 11.11.2008, p. 42).

(iv) spălare de bani sau finanțarea terorismului în sensul articolului 1 alineatele (3), (4) și (5) din Directiva (UE) 2015/849 a Parlamentului European și a Consiliului[1];

(v) infracțiuni teroriste sau infracțiuni în legătură cu activitățile teroriste, astfel cum sunt definite la articolele 1 și 3 din Decizia-cadru 2002/475/JAI a Consiliului[2], sau de instigare, complicitate sau tentativă de a săvârși astfel de infracțiuni, în sensul articolului 4 din respectiva decizie;

(vi) exploatarea prin muncă a copiilor sau alte infracțiuni privind traficul de persoane, astfel cum sunt menționate la articolul 2 din Directiva 2011/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului[3];

(e) s-au constatat deficiențe semnificative în ceea ce privește respectarea de către persoana sau entitatea în cauză a principalelor obligații de executare a unui angajament juridic finanțat din buget, fapt care:

(i) a dus la rezilierea anticipată a unui angajament juridic;

---

1 Directiva (UE) 2015/849 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 mai 2015 privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor sau finanțării terorismului, de modificare a Regulamentului (UE) nr. 684/2012 al Parlamentului European și al Consiliului și de abrogare a Directivei 2005/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului și a Directivei 2006/70/CE a Comisiei (JO L 141, 5.6.2015, p. 73).

2 Decizia-cadru 2002/475/JAI a Consiliului din 13 iunie 2002 privind combaterea terorismului (JO L 164, 22.6.2002, p. 3).

3 Directiva 2011/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 aprilie 2011 privind prevenirea și combaterea traficului de persoane și protejarea victimelor acestuia, precum și de înlocuire a Deciziei-cadru 2002/629/JAI a Consiliului (JO L 101, 15.4.2011, p. 1).

(ii) a dus la aplicarea de clauze penale sau alte sancțiuni contractuale; sau

(iii) a fost descoperit de un ordonator de credite, de OLAF sau de Curtea de Conturi în urma unor verificări, audituri sau investigații;

(f) printr-o hotărâre judecătorească definitivă sau printr-o decizie administrativă definitivă s-a stabilit că persoana sau entitatea a comis o abatere în sensul articolului 1 alineatul (2) din Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2988/95 al Consiliului[1];

(g) printr-o hotărâre judecătorească definitivă sau printr-o decizie administrativă definitivă s-a stabilit că persoana sau entitatea a creat o entitate într-o altă jurisdicție cu intenția de a se sustrage obligațiilor fiscale, sociale sau oricăror alte obligații legale în jurisdicția în care aceasta își are sediul social, sediul central sau locul principal de desfășurare a activității;

(h) printr-o hotărâre judecătorească definitivă sau printr-o decizie administrativă definitivă s-a stabilit că a fost creată o entitate cu intenția menționată la litera (g).

(2) În absența unei hotărâri judecătorești definitive sau, după caz, a unei decizii administrative definitive în cazurile menționate la alineatul (1) literele (c), (d), (f), (g) și (h) de la prezentul articol ori în cazul menționat la alineatul (1) litera (e) de la prezentul articol, ordonatorul de credite competent exclude o persoană sau o entitate menționată la articolul 135 alineatul (2) pe baza unei încadrări juridice preliminare a unei conduite astfel cum este menționată la literele respective, ținând cont de faptele stabilite sau de alte constatări incluse în recomandarea comitetului menționat la articolul 143.

[1] Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2988/95 al Consiliului din 18 decembrie 1995 privind protecția intereselor financiare ale Comunităților Europene (JO L 312, 23.12.1995, p. 1).

Încadrarea preliminară menționată la primul paragraf de la prezentul alineat nu aduce atingere evaluării conduitei respectivei persoane sau entități menționate la articolul 135 alineatul (2) de către autoritățile competente ale statelor membre în temeiul dreptului intern. Ordonatorul de credite competent își revizuiește fără întârziere decizia de a exclude persoana sau entitatea menționată la articolul 135 alineatul (2) și/sau de a impune o sancțiune financiară unui destinatar în urma notificării unei hotărâri judecătorești definitive sau a unei decizii administrative definitive. În cazurile în care hotărârea judecătorească definitivă sau decizia administrativă definitivă nu stabilește durata excluderii, ordonatorul de credite competent stabilește durata respectivă pe baza faptelor stabilite și a constatărilor și ținând cont de recomandarea comitetului menționat la articolul 143.

În cazul în care, printr-o astfel de hotărâre judecătorească definitivă sau decizie administrativă definitivă, se stabilește că persoana sau entitatea menționată la articolul 135 alineatul (2) nu este vinovată de conduita care face obiectul încadrării juridice preliminare pe baza căreia respectiva persoană sau entitate a fost exclusă, ordonatorul de credite competent pune capăt fără întârziere excluderii respective și/sau rambursează, după caz, cuantumul aferent oricărei sancțiuni financiare impuse.

Printre faptele și constatările menționate la primul paragraf se numără mai ales:

(a) faptele stabilite în cadrul auditurilor sau al investigațiilor efectuate de EPPO, în cazul statelor membre care participă la cooperarea consolidată în temeiul Regulamentului (UE) 2017/1939, de Curtea de Conturi, de OLAF sau de un auditor intern sau al oricăror alte verificări, audituri sau controale efectuate sub responsabilitatea ordonatorului de credite;

(b) deciziile administrative care nu sunt definitive și care pot include măsuri disciplinare luate de organismul de supraveghere competent responsabil de verificarea aplicării standardelor de etică profesională;

(c) faptele menționate în deciziile luate de persoanele și entitățile care execută fonduri ale Uniunii în temeiul articolului 62 alineatul (1) primul paragraf litera (c);

(d) informațiile transmise în conformitate cu articolul 142 alineatul (2) litera (d) de entități care execută fonduri ale Uniunii în temeiul articolului 62 alineatul (1) primul paragraf litera (b);

(e) deciziile Comisiei privind încălcarea dreptului Uniunii în materie de concurență sau ale unei autorități naționale competente privind încălcarea dreptului Uniunii sau a celui intern în materie de concurență.

(3) Deciziile ordonatorului de credite competent luate în temeiul articolelor 135-142 sau, după caz, recomandările comitetului menționat la articolul 143 se adoptă cu respectarea principiului proporționalității, luând în considerare în special:

(a) gravitatea situației, inclusiv impactul asupra intereselor financiare și a imaginii Uniunii;

(b) intervalul de timp scurs de la conduita relevantă;

(c) durata conduitei și caracterul său repetitiv;

(d) dacă conduita fost premeditată sau gradul de neglijență arătat;

(e) în cazurile menționate la alineatul (1) litera (b), dacă este vizat un cuantum limitat;

(f) orice alte circumstanțe atenuante, precum:

(i) măsura în care persoana sau entitatea menționată la articolul 135 alineatul (2) colaborează cu autoritatea competentă relevantă și contribuția persoanei sau entității respective la investigație recunoscută de ordonatorul de credite competent; sau

(ii) informarea cu privire la situația de excludere prin intermediul unei declarații astfel cum se menționează la articolul 137 alineatul (1).

(4) Ordonatorul de credite competent exclude o persoană sau o entitate menționată la articolul 135 alineatul (2) în cazul în care:

(a) o persoană fizică sau juridică care este membră a organului administrativ, de conducere ori de supraveghere al persoanei sau entității menționate la articolul 135 alineatul (2) ori care are putere de reprezentare, de decizie sau de control în ceea ce privește respectiva persoană sau entitate se află într-una sau în mai multe dintre situațiile menționate la alineatul (1) literele (c)-(h) de la prezentul articol;

(b) o persoană fizică sau juridică care își asumă o răspundere nelimitată pentru datoriile persoanei sau ale entității menționate la articolul 135 alineatul (2) se află într-una sau în mai multe dintre situațiile menționate la alineatul (1) litera (a) sau (b) de la prezentul articol;

(c) o persoană fizică care este esențială pentru atribuire sau pentru executarea angajamentului juridic se află într-una sau în mai multe dintre situațiile menționate la alineatul (1) literele (c)-(h).

(5) În cazurile menționate la prezentul articol alineatul (2), ordonatorul de credite competent poate exclude provizoriu o persoană sau o entitate menționată la articolul 135 alineatul (2), fără recomandarea prealabilă a comitetului menționat la articolul 143, atunci când participarea persoanei sau entității în cauză la o procedură de atribuire sau selectarea sa pentru execuția unor fonduri ale Uniunii ar constitui o amenințare gravă și iminentă la adresa intereselor financiare ale Uniunii. În aceste cazuri, ordonatorul de credite competent sesizează imediat comitetul menționat la articolul 143 și ia o decizie definitivă în termen de 14 zile de la primirea recomandării comitetului.

(6) Ordonatorul de credite competent, ținând cont, după caz, de recomandarea comitetului menționat la articolul 143, nu exclude o persoană sau o entitate menționată la articolul 135 alineatul (2) de la participarea la o procedură de atribuire sau de la selectarea pentru execuția unor fonduri ale Uniunii în cazul în care:

(a) persoana sau entitatea a luat măsurile de remediere astfel cum se menționează la alineatul (7) de la prezentul articol într-o măsură suficientă pentru a-i demonstra fiabilitatea. Prezenta dispoziție nu se aplică în cazul menționat la prezentul articol alineatul (1) litera (d);

(b) este indispensabil să se asigure continuitatea serviciului, pe o perioadă limitată, până în momentul luării măsurilor de remediere specificate la alineatul (7) de la prezentul articol;

(c) o astfel de excludere ar fi disproporționată având în vedere criteriile menționate la prezentul articol alineatul (3).

În plus, alineatul (1) litera (a) de la prezentul articol nu se aplică în cazul achiziției de produse în condiții deosebit de avantajoase fie de la un furnizor care și-a încetat definitiv activitatea comercială, fie de la lichidatori în cadrul unei proceduri de insolvență, al unui concordat preventiv sau al unei proceduri similare prevăzute în dreptul Uniunii sau în dreptul intern.

În cazurile de neexcludere menționate la prezentul alineat primul și al doilea paragraf, ordonatorul de credite competent precizează motivele pentru care nu a exclus persoana sau entitatea menționată la articolul 135 alineatul (2) și comunică aceste motive comitetului menționat la articolul 143.

(7) Măsurile de remediere menționate la alineatul (6) primul paragraf litera (a) includ în special:

(a) măsuri care urmăresc identificarea originii situațiilor care au dus la excludere și măsuri concrete tehnice, organizatorice și de personal din domeniul de activitate relevant al persoanei sau al entității menționate la articolul 135 alineatul (2), adecvate pentru corectarea conduitei și pentru prevenirea repetării acesteia;

(b) dovada că persoana sau entitatea menționată la articolul 135 alineatul (2) a luat măsuri de compensare sau de despăgubire pentru prejudiciul adus intereselor financiare ale Uniunii prin faptele care au dus la situația de excludere;

(c) dovada că persoana sau entitatea menționată la articolul 135 alineatul (2) a plătit sau a asigurat plata oricărei amenzi impuse de autoritatea competentă sau a oricăror taxe ori contribuții la asigurările sociale menționate la alineatul (1) litera (b) de la prezentul articol.

(8) Ordonatorul de credite competent, ținând cont, după caz, de recomandarea revizuită a comitetului menționat la articolul 143, își revizuiește fără întârziere decizia de a exclude o persoană sau o entitate menționată la articolul 135 alineatul (2) din oficiu sau la cererea persoanei ori a entității respective, dacă aceasta din urmă a luat măsuri de remediere suficiente pentru a-și demonstra fiabilitatea sau dacă a furnizat elemente noi care demonstrează că situația de excludere menționată la alineatul (1) de la prezentul articol nu mai există.

(9) În cazul menționat la articolul 135 alineatul (2) litera (b), ordonatorul de credite competent solicită ca acel candidat sau ofertant să înlocuiască o entitate sau un subcontractant pe ale cărui capacități intenționează să se bazeze și care se află într-o situație de excludere menționată la alineatul (1) de la prezentul articol.

Articolul 137

Declarația și dovada privind inexistența unei situații de excludere

(1) Participanții declară dacă se află într-una dintre situațiile menționate la articolul 136 alineatul (1) și la articolul 141 alineatul (1) și, după caz, dacă au luat măsurile de remediere menționate la articolul 136 alineatul (6) primul paragraf litera (a).

Participanții declară, de asemenea, dacă următoarele persoane sau entități se află într-una dintre situațiile de excludere menționate la articolul 136 alineatul (1) literele (c)-(h):

(a) persoanele fizice sau juridice care sunt membre ale organului administrativ, de conducere ori de supraveghere al participantului sau care dețin competențe de reprezentare, de decizie ori de control în ceea ce privește participantul respectiv;

(b) beneficiarii reali ai participantului, astfel cum sunt definiți la articolul 3 punctul 6 din Directiva (UE) 2015/849.

Participantul sau destinatarul informează fără întârziere ordonatorul de credite competent cu privire la orice schimbări în privința situațiilor declarate.

După caz, candidatul sau ofertantul furnizează aceleași declarații care sunt menționate la primul și al doilea paragraf semnate de subcontractant sau de orice altă entitate pe a cărei capacitate intenționează să se bazeze, după caz.

Ordonatorul de credite competent nu solicită declarațiile menționate la primul și al doilea paragraf dacă astfel de declarații au fost deja prezentate în scopul unei alte proceduri de atribuire, cu condiția ca situația să nu se fi schimbat și să nu fi trecut mai mult de un an de la data emiterii declarațiilor.

Ordonatorul de credite competent poate renunța la cerințele prevăzute la primul și al doilea paragraf în cazul contractelor cu valoare foarte mică, valoare care nu o depășește pe cea menționată la punctul 14.4 din anexa I.

(2) Ori de câte ori se solicită de către ordonatorul de credite competent și în cazul în care acest lucru este necesar pentru a se asigura desfășurarea corespunzătoare a procedurii, participantul, subcontractantul sau entitatea pe a cărei capacitate intenționează să se bazeze candidatul sau ofertantul furnizează:

(a) dovezi adecvate că nu se află într-una dintre situațiile de excludere menționate la articolul 136 alineatul (1);

(b) informații privind persoanele fizice sau juridice care sunt membre ale organului administrativ, de conducere ori de supraveghere al participantului sau care dețin competențe de reprezentare, de decizie ori de control în ceea ce privește participantul respectiv, inclusiv privind persoanele și entitățile care fac parte din structura de proprietate sau de control și beneficiarii reali, și dovezi adecvate că niciuna dintre persoanele respective nu se află într-una dintre situațiile de excludere menționate la articolul 136 alineatul (1) literele (c)-(f);

(c) dovezi adecvate că persoanele fizice sau juridice care își asumă răspunderea nelimitată pentru datoriile participantului respectiv nu se află într-o situație de excludere menționată la articolul 136 alineatul (1) litera (a) sau (b).

(3) Dacă este cazul și în conformitate cu dreptul intern, ordonatorul de credite competent poate accepta, ca dovadă adecvată a faptului că un participant sau o entitate menționată la alineatul (2) nu se află în niciuna dintre situațiile de excludere menționate la articolul 136 alineatul (1) literele (a), (c), (d), (f), (g) și (h), un extras recent din cazierul judiciar sau, în absența acestuia, un document echivalent eliberat recent de către o autoritate judiciară sau administrativă din țara în care își are sediul principal, din care să rezulte îndeplinirea cerințelor în cauză.

Ordonatorul de credite competent poate accepta, ca dovadă adecvată a faptului că un participant sau o entitate menționată la alineatul (2) nu se află în una dintre situațiile de excludere menționate la articolul 136 alineatul (1) literele (a) și (b), un certificat emis recent de autoritatea competentă din țara în care își are sediul principal. În cazul în care în țara în care își are sediul principal nu se eliberează asemenea tipuri de certificate, participantul poate furniza o declarație sub jurământ făcută în fața unei autorități judiciare sau a unui notar ori, în lipsa acesteia, o declarație solemnă făcută în fața unei autorități administrative sau a unui organism profesional calificat din țara în care își are sediul principal.

(4) Ordonatorul de credite competent renunță la obligația ca un participant sau o entitate menționată la alineatul (2) să prezinte documentele justificative menționate la alineatele (2) și (3):

(a) dacă poate accesa aceste dovezi gratuit într-o bază de date națională;

(b) dacă aceste dovezi i-au fost deja prezentate în scopul unei alte proceduri, cu condiția ca documentele prezentate să fie încă valabile și să nu fi trecut mai mult de un an de la data eliberării lor;

(c) dacă recunoaște că există o imposibilitate materială de a furniza astfel de dovezi.

(5) Alineatele (1)-(4) de la prezentul articol nu se aplică persoanelor și entităților care execută fonduri ale Uniunii în conformitate cu articolul 62 alineatul (1) primul paragraf litera (c) și nici organelor Uniunii menționate la articolele 70 și 71.

În cazul instrumentelor financiare și în absența unor norme și proceduri pe deplin echivalente cu cele menționate la articolul 154 alineatul (4) primul paragraf litera (d), destinatarii finali și intermediarii furnizează persoanei sau entității care execută fonduri ale Uniunii în temeiul articolului 62 alineatul (1) primul paragraf litera (c) o declarație semnată pe propria răspundere prin care confirmă că nu se află în niciuna dintre situațiile menționate la articolul 136 alineatul (1) literele (a)-(d), (g) și (h) sau la articolul 141 alineatul (1) primul paragraf literele (b) și (c) ori într-o situație considerată echivalentă în urma evaluării efectuate în conformitate cu articolul 154 alineatul (4).

În cazul în care, în mod excepțional, instrumentele financiare se execută în temeiul articolului 62 alineatul (1) primul paragraf litera (a), destinatarii finali furnizează intermediarilor financiari o declarație pe proprie răspundere semnată prin care confirmă că nu se află în niciuna dintre situațiile menționate la articolul 136 alineatul (1) literele (a)-(d), (g) și (h) sau la articolul 141 alineatul (1) primul paragraf literele (b) și (c).

Articolul 138

Sancțiuni financiare

(1) Pentru a asigura un efect disuasiv, ținând cont, după caz, de recomandarea comitetului menționat la articolul 143, ordonatorul de credite competent poate impune o sancțiune financiară unui destinatar care și-a asumat un angajament juridic și care se află într-o situație de excludere menționată la articolul 136 alineatul (1) litera (c), (d), (e) sau (f).

În ceea ce privește situațiile de excludere menționate la articolul 136 alineatul (1) literele (c)-(f), sancțiunea financiară poate fi impusă ca alternativă la o decizie de excludere a unui destinatar, atunci când această excludere ar fi disproporționată pe baza criteriilor menționate la articolul 136 alineatul (3).

În ceea ce privește situațiile de excludere menționate la articolul 136 alineatul (1) literele (c), (d) și (e), sancțiunea financiară poate fi impusă în plus față de o excludere, atunci când acest lucru este necesar pentru protejarea intereselor financiare ale Uniunii, din cauza conduitei sistematice și recurente adoptate de destinatar cu intenția de a obține în mod necuvenit fonduri ale Uniunii.

În pofida primului, celui de al doilea și celui de al treilea paragraf de la prezentul alineat, nu se impun sancțiuni financiare beneficiarilor care, în conformitate cu articolul 137, divulgă faptul că se află într-o situație de excludere.

(2) Cuantumul sancțiunii financiare nu depășește 10 % din valoarea totală a angajamentului juridic. În cazul unui acord de grant semnat cu mai mulți beneficiari, sancțiunea financiară nu depășește 10 % din cuantumul grantului la care are dreptul beneficiarul în cauză în conformitate cu acordul de grant.

Articolul 139

Durata excluderii și termenul de prescripție

(1) Durata excluderii nu depășește:

(a) durata, dacă există, stabilită prin hotărârea judecătorească definitivă sau prin decizia administrativă definitivă a unui stat membru;

(b) în absența unei hotărâri definitive sau a unei decizii administrative definitive:

(i) cinci ani, pentru cazurile menționate la articolul 136 alineatul (1) litera (d);

(ii) trei ani, pentru cazurile menționate la articolul 136 alineatul (1) literele (c) și (e)-(h).

O persoană sau o entitate menționată la articolul 135 alineatul (2) este exclusă atât timp cât se află într-una dintre situațiile de excludere menționate la articolul 136 alineatul (1) literele (a) și (b).

(2) Termenul de prescripție pentru excluderea și/sau impunerea de sancțiuni financiare unei persoane sau entități menționate la articolul 135 alineatul (2) este de cinci ani, calculat începând cu oricare dintre următoarele date:

(a) data conduitei care a dus la excludere sau, în cazul actelor continue sau repetate, data la care conduita ia sfârșit, în cazurile menționate la articolul 136 alineatul (1) literele (b)-(e), (g) și (h);

(b) data la care se pronunță hotărârea judecătorească definitivă a unei instanțe naționale sau decizia administrativă definitivă în cazurile menționate la articolul 136 alineatul (1) literele (b), (c), (d), (g) și (h).

Termenul de prescripție este întrerupt de un act al unei autorități naționale, al Comisiei, al OLAF, al EPPO în cazul statelor membre care participă la cooperarea consolidată în temeiul Regulamentului (UE) 2017/1939, al comitetului menționat la articolul 143 din prezentul regulament sau al oricărei entități implicate în execuția bugetară, dacă acest act este notificat persoanei sau entității menționate la articolul 135 alineatul (2) din prezentul regulament și se referă la investigații sau proceduri judiciare. Un nou termen de prescripție începe să curgă din ziua următoare întreruperii.

În sensul articolului 136 alineatul (1) litera (f) din prezentul regulament, pentru excluderea unei persoane sau entități menționate la articolul 135 alineatul (2) din prezentul regulament și/sau impunerea de sancțiuni financiare unui destinatar, se aplică termenul de prescripție prevăzut la articolul 3 din Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2988/95.

În cazul în care conduita unei persoane sau entități menționate la articolul 135 alineatul (2) din prezentul regulament în cauză corespunde mai multor motive enumerate la articolul 136 alineatul (1) din prezentul regulament, se aplică termenul de prescripție aplicabil motivului celui mai grav.

Articolul 140

Publicarea de informații referitoare la excludere și la sancțiunile financiare

(1) Pentru a spori, atunci când este necesar, efectul disuasiv al excluderii și/sau al sancțiunii financiare, sub rezerva unei decizii a ordonatorului de credite competent, Comisia publică pe site-ul său următoarele informații referitoare la excludere și, după caz, la sancțiunea financiară în cazurile menționate la articolul 136 alineatul (1) literele (c)-(h):

(a) numele persoanei sau al entității în cauză, menționate la articolul 135 alineatul (2);

(b) situația de excludere;

(c) durata excluderii și/sau cuantumul sancțiunii financiare.

Dacă decizia privind excluderea și/sau sancțiunea financiară a fost luată pe baza încadrării preliminare menționate la articolul 136 alineatul (2), se precizează că nu există nicio hotărâre judecătorească definitivă sau, după caz, nicio decizie administrativă definitivă în acest sens. În astfel de cazuri, se publică fără întârziere informații privind eventualele căi de atac, stadiul și rezultatul acestora, precum și privind orice decizie revizuită a ordonatorului de credite competent. În cazul în care s-a impus o sancțiune financiară, se precizează, de asemenea, dacă aceasta a fost plătită.

Decizia de publicare a informațiilor se ia de către ordonatorul de credite competent în urma fie a hotărârii judecătorești definitive relevante, fie, dacă este cazul, a deciziei administrative definitive sau în urma recomandării comitetului menționat la articolul 143, după caz. Decizia respectivă produce efecte la trei luni după ce a fost notificată persoanei sau entității în cauză menționate la articolul 135 alineatul (2).

Informațiile publicate se șterg imediat ce excluderea a încetat. În cazul unei sancțiuni financiare, informațiile se șterg după șase luni de la plata sumei respective.

În cazul datelor cu caracter personal, ordonatorul de credite competent informează, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 45/2001, persoana sau entitatea în cauză menționată la articolul 135 alineatul (2) din prezentul regulament cu privire la drepturile care îi revin în temeiul normelor aplicabile privind protecția datelor și cu privire la procedurile disponibile pentru exercitarea acestor drepturi.

(2) Informațiile menționate la prezentul articol alineatul (1) nu se publică în niciuna dintre următoarele situații:

(a) în cazul în care este necesar să se păstreze confidențialitatea unei investigații sau a unei proceduri judiciare naționale;

(b) în cazul în care publicarea ar aduce prejudicii disproporționate persoanei sau entității în cauză menționate la articolul 135 alineatul (2) sau ar fi disproporționată în alt mod, având în vedere criteriile de proporționalitate stabilite la articolul 136 alineatul (3) și ținând cont de cuantumul sancțiunii financiare;

(c) în cazul în care persoana în cauză este o persoană fizică, cu excepția cazului în care publicarea datelor cu caracter personal este justificată de circumstanțe excepționale, printre altele, de gravitatea conduitei sau de impactul acesteia asupra intereselor financiare ale Uniunii. În astfel de cazuri, decizia de publicare a informațiilor ține cont în mod corespunzător de dreptul la viață privată și de alte drepturi prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 45/2001.

Articolul 141

Respingerea de la o procedură de atribuire

(1) Ordonatorul de credite competent respinge de la o procedură de atribuire un participant care:

(a) se află într-o situație de excludere stabilită în conformitate cu articolul 136;

(b) a falsificat informațiile solicitate drept condiție pentru participarea la procedură sau nu a furnizat respectivele informații;

(c) a fost implicat anterior în pregătirea documentelor utilizate în cadrul procedurii de atribuire, în cazul în care acest lucru presupune o încălcare a principiului egalității de tratament, inclusiv o denaturare a concurenței, care nu poate fi remediată în alt mod.

Ordonatorul de credite competent comunică celorlalți participanți la procedura de atribuire informațiile relevante care au fost transmise în contextul participării persoanei în cauză la pregătirea procedurii de atribuire sau care au rezultat în urma implicării sale în acest proces, astfel cum se menționează la litera (c) de la primul paragraf. Înainte de orice astfel de respingere, participantului i se oferă posibilitatea de a demonstra că implicarea sa în pregătirea procedurii de atribuire nu încalcă principiul egalității de tratament.

(2) Se aplică articolul 133 alineatul (1), cu excepția cazului în care respingerea este justificată în conformitate cu alineatul (1) primul paragraf litera (a) de la prezentul articol printr-o decizie privind excluderea luată cu privire la participant, după examinarea observațiilor sale.

Articolul 142

Sistemul de detectare timpurie și de excludere

(1) Informațiile transmise în cadrul sistemului de detectare timpurie și de excludere menționat la articolul 135 se centralizează într-o bază de date instituită de Comisie (denumită în continuare „baza de date”) și se gestionează în conformitate cu dreptul la viață privată și cu alte drepturi prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 45/2001.

Informațiile privind cazurile de detectare timpurie, excludere și/sau sancțiuni financiare se introduc în baza de date de către ordonatorul de credite competent, după notificarea persoanei sau a entității în cauză menționate la articolul 135 alineatul (2). O astfel de notificare poate fi amânată în circumstanțe excepționale în cazul în care există motive legitime convingătoare pentru care ar trebui păstrată confidențialitatea unei investigații sau a unor proceduri judiciare naționale, până în momentul în care respectivele motive legitime de păstrare a confidențialității încetează să existe.

În conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 45/2001, Comisia informează, la cerere, persoana sau entitatea care intră sub incidența sistemului de detectare timpurie și de excludere menționată la articolul 135 alineatul (2) cu privire la datele stocate în baza de date care privesc respectiva persoană sau entitate.

Informațiile incluse în baza de date se actualizează, după caz, în urma unei rectificări, eliminări sau a oricărei modificări a datelor. Informațiile se publică numai în conformitate cu articolul 140.

(2) Sistemul de detectare timpurie și de excludere se bazează pe fapte și constatări, astfel cum sunt menționate la articolul 136 alineatul (2) al patrulea paragraf și pe transmiterea informațiilor către Comisie, în special de către:

(a) EPPO, în cazul statelor membre care participă la cooperarea consolidată în temeiul Regulamentului (UE) 2017/1939, sau de către OLAF, în conformitate cu Regulamentul (UE, Euratom) nr. 883/2013, în cazul în care o investigație în curs sau finalizată a Oficiului, arată că ar putea fi oportun să se întreprindă măsuri sau acțiuni asigurătorii pentru a proteja interesele financiare ale Uniunii, ținând cont în mod corespunzător de respectarea drepturilor procedurale și fundamentale și de protecția denunțătorilor;

(b) un ordonator de credite al Comisiei, al unui oficiu european instituit de Comisie sau al unei agenții executive;

(c) o instituție a Uniunii, un oficiu european, o agenție, altele decât cele menționate la prezentul alineat litera (b), sau un organism sau o persoană căreia i s-a încredințat punerea în aplicare a unor acțiuni PESC;

(d) entități care execută bugetul în conformitate cu articolul 63, în cazurile în care se detectează fraude și/sau nereguli și se iau măsuri subsecvente, atunci când normele sectoriale impun transmiterea informațiilor;

(e) persoane sau entități care execută fonduri ale Uniunii în temeiul articolului 62 alineatul (1) primul paragraf litera (c), în cazurile în care se detectează fraude și/sau nereguli și se iau măsuri subsecvente.

(3) Cu excepția cazurilor în care informațiile urmează să fie transmise în conformitate cu normele sectoriale, informațiile care urmează să fie transmise în conformitate cu alineatul (2) de la prezentul articol includ:

(a) identificarea entității sau a persoanei în cauză;

(b) o sinteză a riscurilor detectate sau a faptelor în cauză;

(c) informații care ar putea fi de ajutor ordonatorului de credite în contextul verificării menționate la alineatul (4) de la prezentul articol sau al luării unei decizii de excludere menționate la articolul 136 alineatul (1) sau (2) ori a unei decizii de impunere a unei sancțiuni financiare menționate la articolul 138;

(d) după caz, informații privind orice măsură specială necesară pentru asigurarea confidențialității informațiilor transmise, inclusiv măsuri de salvgardare a dovezilor pentru protejarea investigației sau a procedurilor judiciare naționale.

(4) Comisia transmite fără întârziere informațiile menționate la alineatul (3) ordonatorilor proprii de credite și celor ai agențiilor sale executive, tuturor celorlalte instituții ale Uniunii, organe ale Uniunii, oficii europene și agenții, prin intermediul bazei de date menționate la alineatul (1), pentru a le permite să efectueze verificarea necesară cu privire la procedurile lor de atribuire în curs și la angajamentele lor juridice existente.

La efectuarea respectivei verificări, ordonatorul de credite competent își exercită competențele prevăzute la articolul 74 și nu încalcă clauzele și condițiile prevăzute în procedura de atribuire și în angajamentele juridice.

Perioada de păstrare a informațiilor legate de detectarea timpurie care au fost transmise în conformitate cu alineatul (3) de la prezentul articol nu depășește un an. Dacă, în perioada menționată, ordonatorul de credite competent solicită comitetului să emită o recomandare într-un caz de excludere sau de impunere a unor sancțiuni financiare, perioada de păstrare se poate prelungi până în momentul în care ordonatorul de credite competent ia o decizie.

(5) Comisia acordă tuturor persoanelor și entităților care implicate în execuția bugetară în conformitate cu articolul 62 acces la informațiile privind deciziile de excludere în temeiul articolului 136 pentru a le permite să verifice dacă există o excludere în sistem, cu scopul de a ține cont de aceste informații, după caz și pe propria răspundere, atunci când atribuie contracte în cadrul execuției bugetare.

(6) În cadrul raportului anual al Comisiei către Parlamentul European și către Consiliu în temeiul articolului 325 alineatul (5) din TFUE, Comisia furnizează informații agregate cu privire la deciziile luate de ordonatorii de credite în temeiul articolelor 135-142 din prezentul regulament. Raportul respectiv furnizează, de asemenea, informații suplimentare referitoare la orice decizie luată de ordonatorii de credite în temeiul articolului 136 alineatul (6) primul paragraf litera (b) din prezentul regulament și al articolului 140 alineatul (2) din prezentul regulament și la orice decizie luată de ordonatorii de credite de a se abate de la recomandarea comitetului în temeiul articolului 143 alineatul (6) al treilea paragraf din prezentul regulament.

Informațiile menționate la prezentul alineat primul paragraf se furnizează acordând atenția cuvenită cerințelor de confidențialitate și, în special, nu permit identificarea persoanei sau a entității în cauză, astfel cum este menționat la articolul 135 alineatul (2).

Articolul 143

Comitetul

(1) La solicitarea unui ordonator de credite al oricărei instituții a Uniunii, organ al Uniunii, oficiu european sau organ sau persoană căreia i se încredințează executarea unor acțiuni specifice în cadrul PESC în temeiul titlului V din TUE, se convoacă un comitet.

(2) Comitetul este compus din:

(a) un președinte permanent independent la nivel înalt, desemnat de Comisie;

(b) doi reprezentanți permanenți ai Comisiei ca proprietar al sistemului de detectare timpurie și de excludere, care exprimă o poziție comună; și

(c) un reprezentant al ordonatorului de credite solicitant.

Componența comitetului se stabilește astfel încât membrii acestuia să aibă un nivel adecvat de cunoștințe de specialitate în domeniul juridic și tehnic. Comitetul este asistat de un secretariat permanent asigurat de Comisie, care asigură administrarea continuă a comitetului.

(3) Președintele este ales din rândul foștilor membri ai Curții de Justiție a Uniunii Europene, ai Curții de Conturi sau din rândul foștilor funcționari care au avut cel puțin rangul de director general în cadrul unei instituții a Uniunii, alta decât Comisia. Președintele este selectat pe baza calităților sale personale și profesionale, a unei vaste experiențe în domeniul juridic și financiar și a competenței, independenței și integrității de care a dat dovadă. Mandatul este de cinci ani și nu se poate reînnoi. Președintele este numit în funcția de consilier special în sensul articolului 5 din Regimul aplicabil celorlalți agenți ai Uniunii Europene. Președintele prezidează toate reuniunile comitetului. Președintele este independent în exercitarea atribuțiilor sale. Președintele nu se află într-un conflict de interese între atribuțiile sale în calitate de președinte și orice alte atribuții oficiale.

(4) Regulamentul de procedură al comitetului se adoptă de către Comisie.

(5) Comitetul garantează, înainte de a adopta recomandări, dreptul persoanei sau al entității în cauză menționate la articolul 135 alineatul (2) de a prezenta observații cu privire la faptele sau constatările menționate la articolul 136 alineatul (2) și la încadrarea juridică preliminară. Exercitarea dreptului de a prezenta observații poate fi amânată în circumstanțe excepționale în cazul în care există motive legitime convingătoare pentru care ar trebui păstrată confidențialitatea unei investigații sau a unor proceduri judiciare naționale, până în momentul în care respectivele motive legitime încetează să existe.

(6) Recomandarea comitetului de a exclude și/sau de a impune o sancțiune financiară conține, după caz, următoarele elemente:

(a) faptele sau constatările menționate la articolul 136 alineatul (2) și încadrarea lor juridică preliminară;

(b) o evaluare a necesității de a impune o sancțiune financiară și a cuantumului acesteia;

(c) o evaluare a necesității de a exclude persoana sau entitatea menționată la articolul 135 alineatul (2) și, în cazul respectiv, durata propusă pentru o astfel de excludere;

(d) o evaluare a necesității de publicare a informațiilor legate de persoana sau entitatea menționată la articolul 135 alineatul (2) care este exclusă și/sau căreia i s-a impus o sancțiune financiară;

(e) o evaluare a eventualelor măsuri de remediere luate de persoana sau entitatea menționată la articolul 135 alineatul (2).

Dacă intenționează să ia o decizie mai severă decât cea recomandată de comitet, ordonatorul de credite competent se asigură că decizia este luată cu respectarea dreptului de a fi audiat și a normelor privind protecția datelor cu caracter personal.

Dacă decide să se abată de la recomandarea comitetului, ordonatorul de credite competent justifică această decizie în fața comitetului.

(7) La cererea ordonatorului de credite competent, comitetul își revizuiește recomandarea pe parcursul perioadei de excludere în cazurile menționate la articolul 136 alineatul (8) sau în urma notificării unei hotărâri judecătorești definitive sau a unei decizii administrative definitive prin care se stabilesc motivele excluderii în situațiile în care o astfel de hotărâre sau o astfel de decizie nu stabilește durata excluderii, astfel cum se menționează la articolul 136 alineatul (2) al doilea paragraf.

(8) Comitetul notifică fără întârziere recomandarea sa revizuită ordonatorului de credite solicitant, iar acesta își revizuiește decizia în consecință.

(9) Curtea de Justiție a Uniunii Europene are competența nelimitată de a exercita controlul judiciar al deciziilor prin care ordonatorul de credite exclude o persoană sau o entitate menționată la articolul 135 alineatul (2) și/sau impune o sancțiune financiară unui destinatar, inclusiv competența de a anula excluderea, de a reduce sau a extinde durata acesteia și/sau de a anula, a reduce sau a majora sancțiunea financiară impusă. Articolul 22 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 58/2003 nu se aplică atunci când decizia ordonatorului de credite de a exclude sau de a impune o sancțiune financiară este luată pe baza unei recomandări a comitetului.

Articolul 144

Funcționarea bazei de date pentru sistemul de detectare timpurie și de excludere

(1) Informațiile solicitate entităților menționate la articolul 142 alineatul (2) litera (d) se transmit numai prin intermediul sistemului automatizat de informații instituit de Comisie și utilizat în mod curent pentru raportarea fraudelor și neregulilor (denumit în continuare „sistemul de gestionare a neregulilor”), în conformitate cu norme sectoriale.

(2) Utilizarea datelor primite prin sistemul de gestionare a neregulilor ia în considerare stadiul în care se află procedura națională existentă la data la care au fost transmise informațiile. O astfel de utilizare este precedată de o consultare a statului membru care a transmis datele relevante prin sistemul de gestionare a neregulilor.

Articolul 145

Excepția aplicabilă Centrului Comun de Cercetare

Articolele 135-144 nu se aplică în cazul JRC.

SECȚIUNEA 3

SISTEME INFORMATICE ȘI E-GUVERNARE

Articolul 146

Gestionarea electronică a operațiunilor

(1) În cazul în care operațiunile de venituri și cheltuieli sau schimburile de documente sunt gestionate prin intermediul unor sisteme computerizate, documentele pot fi semnate printr-o procedură computerizată sau electronică care să ofere o autentificare a semnatarului. Astfel de sisteme informatice includ o descriere completă și actualizată a sistemului, care definește conținutul tuturor câmpurilor de date, descrie modul în care este tratată fiecare operațiune și explică în detaliu modul în care sistemul informatic garantează existența unei piste de audit complete pentru fiecare operațiune.

(2) Cu condiția existenței unui acord prealabil între instituțiile Uniunii și statele membre implicate, orice transmitere de documente între acestea poate fi efectuată prin mijloace electronice.

Articolul 147

E-guvernarea

(1) Instituțiile Uniunii, agențiile executive și organele Uniunii menționate la articolele 70 și 71 stabilesc și aplică standarde uniforme pentru schimbul electronic de informații cu participanții. În special, acestea elaborează și aplică, în măsura posibilului, soluții pentru transmiterea, stocarea și prelucrarea datelor prezentate în cadrul procedurilor de atribuire și, în acest scop, creează un „spațiu unic pentru schimburi de date electronice” destinat participanților. Comisia raportează periodic Parlamentului European și Consiliului cu privire la progresele înregistrate în această privință.

(2) În cazul gestiunii partajate, toate schimburile oficiale de informații dintre statele membre și Comisie se efectuează prin mijloacele indicate în norme sectoriale. Normele respective asigură interoperabilitatea datelor colectate sau primite și transmise în procesul de gestiune bugetară.

Articolul 148

Sisteme electronice de schimb de informații

(1) Toate schimburile de informații cu destinatarii, inclusiv asumarea de angajamente juridice și orice modificare a acestora, pot fi efectuate prin intermediul unor sisteme electronice de schimb de informații.

(2) Sistemele electronice de schimb de informații îndeplinesc următoarele condiții:

(a) numai persoanele autorizate pot avea acces la sistem și la documentele transmise prin intermediul său;

(b) numai persoanele autorizate pot semna sau transmite electronic un document prin intermediul sistemului;

(c) persoanele autorizate sunt identificate în cadrul sistemului prin mijloacele convenite;

(d) ora și data operațiunii electronice sunt stabilite cu exactitate;

(e) este păstrată integritatea documentelor;

(f) este păstrată disponibilitatea documentelor;

(g) după caz, este păstrat caracterul confidențial al documentelor;

(h) este asigurată protecția datelor cu caracter personal în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 45/2001.

(3) Datele transmise sau primite prin intermediul unui astfel de sistem se bucură de prezumția legală a integrității datelor și a exactității datei și a orei de transmitere sau de primire a datelor indicate de sistem.

Un document transmis sau notificat prin intermediul unui astfel de sistem este considerat ca fiind echivalent cu un document pe suport de hârtie, este admisibil ca probă în procedurile judiciare, se consideră original și se bucură de prezumția legală a autenticității și integrității sale, cu condiția ca documentul să nu conțină niciun element dinamic în măsură să permită modificarea sa automată.

Semnăturile electronice menționate la alineatul (2) litera (b) au un efect juridic echivalent semnăturilor olografe.

Articolul 149

Transmiterea documentelor aferente cererii

(1) Modalitățile de transmitere a documentelor aferente cererii se stabilesc de către ordonatorul de credite competent, care poate alege o modalitate exclusivă de transmitere.

Mijloacele de comunicare alese sunt de așa natură încât să asigure o concurență autentică și îndeplinirea următoarelor condiții:

(a) fiecare document transmis cuprinde toate informațiile necesare evaluării sale;

(b) se păstrează integritatea datelor;

(c) se păstrează confidențialitatea documentelor aferente cererii;

(d) protecția datelor cu caracter personal se asigură în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 45/2001.

(2) Comisia se asigură, prin mijloace corespunzătoare și în conformitate cu articolul 147 alineatul (1), că participanții pot prezenta documentele aferente cererii și orice documente justificative în format electronic. Sistemele electronice de comunicații utilizate pentru schimburile de comunicări și informații sunt nediscriminatorii, general disponibile și interoperabile cu produsele din domeniul tehnologiei informației și comunicațiilor utilizate în general și nu restricționează accesul participanților la procedura de atribuire.

Comisia raportează periodic Parlamentului European și Consiliului cu privire la progresele înregistrate în aplicarea prezentului alineat.

(3) Dispozitivele de primire în format electronic a documentelor aferente cererii garantează, prin mijloace tehnice și proceduri adecvate, că:

(a) participantul poate fi identificat cu certitudine;

(b) data și ora exactă a primirii documentelor aferente cererii pot fi stabilite cu precizie;

(c) numai persoanele autorizate au acces la datele transmise și pot stabili sau modifica datele de accesare a documentelor aferente cererii;

(d) în timpul diferitelor etape ale procedurii de atribuire, numai persoanele autorizate au acces la toate datele transmise și pot acorda acces la date dacă acest lucru este necesar pentru procedură;

(e) se asigură în mod rezonabil că se poate detecta orice încercare de a încălca vreuna dintre condițiile prevăzute la literele (a)-(d).

Primul paragraf nu se aplică în cazul contractelor cu o valoare mai mică decât pragurile menționate la articolul 175 alineatul (1).

(4) În cazul în care ordonatorul de credite competent autorizează transmiterea documentelor aferente cererii prin mijloace electronice, documentele electronice transmise prin intermediul unor astfel de sisteme sunt considerate a fi originale.

(5) În cazul în care transmiterea se face prin scrisoare, participanții pot opta să transmită documentele aferente cererii:

(a) prin poștă sau printr-un serviciu de curierat, caz în care dovada transmiterii o constituie ștampila poștei sau data avizului de trimitere;

(b) prin livrare directă la sediul ordonatorului de credite competent de către participant în persoană sau de către un agent, caz în care dovada o constituie confirmarea de primire.

(6) Prin transmiterea documentelor aferente cererii, participanții acceptă să fie informați cu privire la rezultatul procedurii prin mijloace electronice.

(7) Alineatele (1)-(6) de la prezentul articol nu se aplică selectării persoanelor sau entităților care execută fonduri ale Uniunii în temeiul articolului 62 alineatul (1) primul paragraf litera (c).

CAPITOLUL 3

Norme aplicabile gestiunii directe

Articolul 150

Comitetul de evaluare

(1) Documentele aferente cererii sunt evaluate de către un comitet de evaluare.

(2) Comitetul de evaluare este desemnat de către ordonatorul de credite competent.

Comitetul de evaluare este alcătuit din cel puțin trei persoane.

(3) Membrii comitetului de evaluare care evaluează cererile de grant sau ofertele reprezintă cel puțin două entități organizaționale ale instituțiilor Uniunii sau ale organelor Uniunii menționate la articolele 68, 70 și 71, fără nicio legătură ierarhică între ele, din care cel puțin una nu este subordonată ordonatorului de credite competent. În cazul în care reprezentanțele și unitățile locale din afara Uniunii, cum ar fi o delegație, un birou sau o antenă a Uniunii dintr-o țară terță, și organele Uniunii menționate la articolele 68, 70 și 71 nu au entități separate, cerința privind entitățile organizaționale fără nicio legătură ierarhică între ele nu se aplică.

În temeiul unei decizii a ordonatorului de credite competent, comitetul de evaluare poate fi asistat de experți externi.

Membrii comitetului de evaluare pot fi experți externi în cazul în care această posibilitate este prevăzută în actul de bază.

(4) Membrii comitetului de evaluare care evaluează candidaturile din cadrul unui concurs cu premii pot fi persoanele menționate la alineatul (3) primul paragraf sau experți externi.

(5) Membrii comitetului de evaluare și experții externi respectă articolul 61.

Articolul 151

Clarificarea și corectarea documentelor aferente cererii

Ordonatorul de credite competent poate corecta erorile materiale evidente din documentele aferente cererii după confirmarea de către participant a corecției preconizate.

În cazul în care un participant nu prezintă documentele justificative sau nu face declarațiile necesare, comitetul de evaluare sau, după caz, ordonatorul de credite competent îi solicită acestuia, cu excepția unor cazuri justificate corespunzător, să furnizeze informațiile lipsă sau să clarifice documentele justificative.

Aceste informații, clarificări sau confirmări nu aduc modificări de fond documentelor aferente cererii.

Articolul 152

Garanții

(1) Cu excepția contractelor și a granturilor a căror valoare nu depășește 60 000 EUR, ordonatorul de credite competent poate solicita, dacă acest lucru este proporțional și în urma unei analize a riscurilor pe care ordonatorul de credite a efectuat-o, depunerea unei garanții de către:

(a) contractanți sau beneficiari, pentru a limita riscurile financiare legate de plata prefinanțării („garanție de prefinanțare”);

(b) contractanți, pentru a asigura respectarea obligațiilor contractuale substanțiale în cazul unor lucrări, produse sau servicii complexe („garanție de bună execuție”);

(c) contractanți, pentru a asigura executarea integrală a contractului pe perioada de răspundere contractuală („garanție sub forma reținerii unei sume de bani”).

JRC este scutit de obligația de a depune garanții.

Ca alternativă la solicitarea unei garanții de prefinanțare, în cazul granturilor, ordonatorul de credite competent poate decide să împartă plata în mai multe tranșe.

(2) Ordonatorul de credite competent decide dacă garanția se exprimă în euro sau în moneda contractului ori a acordului de grant.

(3) Garanția este emisă de către o bancă sau o instituție financiară autorizată acceptată de ordonatorul de credite competent.

La cererea contractantului sau a beneficiarului și cu condiția acceptării de către ordonatorul de credite competent:

(a) garanțiile menționate la alineatul (1) primul paragraf literele (a), (b) și (c) pot fi înlocuite cu o garanție personală și solidară oferită de contractant sau de beneficiar și de un terț;

(b) garanția menționată la alineatul (1) primul paragraf litera (a) poate fi înlocuită cu o garanție solidară irevocabilă și necondiționată a beneficiarilor care sunt părți la același acord de grant.

(4) Prin această garanție, banca, instituția financiară sau terțul asigură o garanție colaterală irevocabilă sau devine garant la prima solicitare pentru obligațiile contractantului ori ale beneficiarului.

(5) În cazul în care, în cursul punerii în aplicare a contractului sau a acordului de grant, ordonatorul de credite competent descoperă că un garant nu este sau nu mai este autorizat să emită garanții în conformitate cu dreptul intern aplicabil, acesta îi solicită contractantului sau beneficiarului să înlocuiască garanția emisă de un astfel de garant.

Articolul 153

Garanția de prefinanțare

(1) O garanție de prefinanțare vizează un cuantum care nu depășește cuantumul prefinanțării și este valabilă pentru o perioadă suficient de lungă pentru a permite activarea acesteia.

(2) Garanția de prefinanțare se eliberează pe parcurs în momentul deducerii prefinanțării din plățile intermediare sau din plățile de solduri efectuate în beneficiul contractantului ori ale beneficiarului, în conformitate cu clauzele contractuale sau cu condițiile acordului de grant.

TITLUL VI
GESTIUNEA INDIRECTĂ

Articolul 154

Gestiunea indirectă

(1) Selectarea persoanelor și a entităților cărora li se încredințează executarea fondurilor sau a garanțiilor bugetare ale Uniunii în temeiul articolului 62 alineatul (1) primul paragraf litera (c) este transparentă, justificată de natura acțiunii și nu generează niciun conflict de interese. În cazul entităților menționate la articolul 62 alineatul (1) primul paragraf litera (c) punctele (ii), (v), (vi) și (vii), pentru selectare se ține seama și de capacitatea lor financiară și operațională.

În cazul în care persoana sau entitatea este identificată într-un act de bază, declarația financiară prevăzută la articolul 35 cuprinde o justificare pentru alegerea respectivei persoane sau entități.

În cazul execuției de către o rețea, care necesită desemnarea a cel puțin unui organism sau a unei entități pe stat membru sau pe țară vizată, organismul sau entitatea este desemnată de statul membru sau de țara vizată în conformitate cu actul de bază. În toate celelalte cazuri, Comisia desemnează astfel de organisme sau entități de comun acord cu statele membre sau țările în cauză.

(2) Persoanele și entitățile cărora li se încredințează execuția fondurilor sau garanțiilor bugetare ale Uniunii în temeiul articolului 62 alineatul (1) primul paragraf litera (c) respectă principiile bunei gestiuni financiare, transparenței, nediscriminării și vizibilității acțiunilor Uniunii. În cazul în care Comisia încheie acorduri-cadru de parteneriat financiar în conformitate cu articolul 130, principiile respective se descriu în detaliu în acorduri.

(3) Înainte de semnarea acordurilor de contribuție, a acordurilor de finanțare sau a acordurilor de garantare, Comisia asigură un nivel de protecție a intereselor financiare ale Uniunii echivalent cu cel prevăzut atunci când Comisia execută bugetul în conformitate cu articolul 62 alineatul (1) primul paragraf litera (a). Comisia asigură acest lucru prin efectuarea unei evaluări a sistemelor, a normelor și a procedurilor persoanelor sau entităților care execută fondurile Uniunii dacă intenționează să se bazeze pe aceste sisteme, norme și proceduri pentru punerea în aplicare a acțiunii sau prin luarea unor măsuri de supraveghere adecvate în conformitate cu alineatul (5) de la prezentul articol.

(4) În conformitate cu principiul proporționalității și ținând seama în mod corespunzător de natura acțiunii și de riscurile financiare implicate, Comisia evaluează dacă persoanele și entitățile care execută fonduri ale Uniunii în temeiul articolului 62 alineatul (1) primul paragraf litera (c):

(a) instituie și asigură funcționarea unui sistem de control intern eficace și eficient, care este bazat pe bune practici internaționale și care permite în special prevenirea, detectarea și corectarea neregulilor și a fraudelor;

(b) utilizează un sistem contabil care oferă, în timp util, informații exacte, complete și fiabile;

(c) fac obiectul unui audit extern independent, efectuat în conformitate cu standardele de audit acceptate la nivel internațional de către un serviciu de audit independent din punct de vedere funcțional de persoana sau de entitatea în cauză;

(d) aplică norme și proceduri adecvate pentru acordarea finanțărilor către terți, inclusiv proceduri de control transparente, nediscriminatorii, eficiente și eficace, norme pentru recuperarea fondurilor plătite în mod necuvenit și norme privind excluderea de la accesul la finanțare;

(e) pun la dispoziția publicului informații adecvate referitoare la destinatarii lor, echivalente celor prevăzute la articolul 38;

(f) asigură o protecție a datelor cu caracter personal echivalentă cu cea menționată la articolul 5.

În plus, de comun acord cu persoanele sau entitățile respective, Comisia poate evalua alte norme și proceduri, cum ar fi practicile de contabilitate analitică a costurilor de administrare a persoanelor sau entităților. Pe baza rezultatelor respectivei evaluări, Comisia poate decide să se bazeze pe normele și procedurile respective.

Persoanele sau entitățile care au fost evaluate în conformitate cu primul și al doilea paragraf informează Comisia fără întârzieri nejustificate dacă se aduc modificări de fond sistemelor, normelor sau procedurilor lor care pot afecta fiabilitatea evaluării Comisiei.

(5) În cazul în care persoanele sau entitățile în cauză îndeplinesc doar parțial alineatul (4), Comisia ia măsuri de supraveghere adecvate care să asigure protecția intereselor financiare ale Uniunii. Respectivele măsuri se precizează în acordurile relevante. Informații despre orice astfel de măsuri se pun la dispoziția Parlamentului European și Consiliului la solicitarea acestora.

(6) Comisia poate decide să nu solicite o evaluare *ex ante* astfel cum se menționează la alineatele (3) și (4):

(a) în cazul organelor Uniunii menționate la articolele 70 și 71 și în cazul organismelor sau persoanelor menționate la articolul 62 alineatul (1) primul paragraf litera (c) punctul (viii) care au adoptat norme financiare cu acordul prealabil al Comisiei;

(b) în cazul țărilor terțe sau al organismelor pe care le desemnează acestea, în măsura în care Comisia reține responsabilități de gestiune financiară care garantează o protecție suficientă a intereselor financiare ale Uniunii sau

(c) în cazul procedurilor impuse în mod specific de către Comisie, inclusiv al procedurilor sale proprii și al celor precizate în actele de bază.

(7) În cazul în care sistemele, normele sau procedurile persoanelor sau ale entităților menționate la articolul 62 alineatul (1) primul paragraf litera (c) sunt evaluate ca fiind adecvate, contribuțiile Uniunii acordate acestor persoane sau entități pot fi executate în conformitate cu prezentul titlu. În cazul în care astfel de persoane sau entități participă la o cerere de propuneri, ele respectă normele aferente cererilor de propuneri din titlul VIII. În acest caz, ordonatorul de credite poate decide să semneze un acord de contribuție sau un acord de finanțare în locul unui acord de grant.

Articolul 155

Execuția fondurilor și garanțiile bugetare ale Uniunii

(1) Persoanele și entitățile care execută fonduri sau garanții bugetare ale Uniunii transmit Comisiei:

(a) un raport privind execuția fondurilor sau a garanțiilor bugetare ale Uniunii, inclusiv îndeplinirea condițiilor sau obținerea rezultatelor menționate la articolul 125 alineatul (1) primul paragraf litera (a);

(b) în cazul în care contribuția rambursează cheltuielile, contabilitatea cheltuielilor suportate;

(c) o declarație de gestiune care cuprinde informațiile menționate la litera (a) și, după caz, la litera (b) care atestă că:

(i) informațiile sunt prezentate în mod adecvat, sunt complete și exacte;

(ii) fondurile Uniunii au fost utilizate în scopul preconizat pentru acestea, astfel cum este definit în acordurile de contribuție, în acordurile de finanțare sau în acordurile de garantare sau, după caz, în normele sectoriale relevante;

(iii) sistemele de control instituite oferă garanțiile necesare cu privire la legalitatea și regularitatea operațiunilor subiacente;

(d) un rezumat al rapoartelor finale de audit și al controalelor realizate, care să includă o analiză a naturii și a amplorii erorilor și deficiențelor identificate în cadrul sistemelor, precum și măsurile de remediere luate sau planificate.

Atunci când se recunoaște valabilitatea transversală a auditurilor, astfel cum se menționează la articolul 127, rezumatul menționat la primul paragraf litera (d) de la prezentul alineat include toate documentele relevante de audit care trebuie să servească drept bază.

În cazul acțiunilor care se încheie înainte de sfârșitul exercițiului financiar respectiv, raportul final poate înlocui declarația de gestiune menționată la primul paragraf litera (c), cu condiția ca acesta să fie depus înainte de data de 15 februarie a exercițiului financiar următor.

Documentele menționate la primul paragraf sunt însoțite de un aviz al unui organism independent de audit, elaborat în conformitate cu standardele de audit acceptate la nivel internațional. În aviz se stabilește dacă sistemele de control instituite funcționează în mod corespunzător și sunt eficace din punctul de vedere al costurilor și dacă operațiunile subiacente sunt conforme cu legile și reglementările în vigoare. În aviz se precizează și dacă auditul formulează rezerve cu privire la afirmațiile din declarația de gestiune menționată la primul paragraf litera (c). În lipsa unui astfel de aviz, ordonatorul de credite poate încerca să obțină un nivel de asigurare echivalent prin alte mijloace independente.

Documentele menționate la primul paragraf se pun la dispoziția Comisiei până la data de 15 februarie a exercițiului financiar următor. Avizul menționat la al treilea paragraf se transmite Comisiei până la data de 15 martie a respectivului exercițiu.

Obligațiile prevăzute la prezentul alineat nu aduc atingere acordurilor încheiate cu BEI, cu FEI, cu organizații din statele membre, cu organizații internaționale și cu țări terțe. În ceea ce privește declarația de gestiune, aceste acorduri includ cel puțin obligația entităților respective de a pune la dispoziția Comisiei, în fiecare an, o declarație din care să rezulte că, în cursul exercițiului financiar în cauză, fondurile Uniunii au fost utilizate și înregistrate în contabilitate în conformitate cu articolul 154 alineatele (3) și (4) și cu obligațiile stabilite în acordurile respective. O astfel de declarație poate fi inclusă în raportul final dacă acțiunea pusă în aplicare se limitează la 18 luni.

(2) Atunci când execută fonduri ale Uniunii, persoanele și entitățile:

(a) respectă dreptul aplicabil al Uniunii și standardele Uniunii și cele convenite la nivel internațional și, prin urmare, nu sprijină acțiuni care contribuie la spălarea banilor, finanțarea terorismului, evitarea obligațiilor fiscale, frauda fiscală sau evaziunea fiscală;

(b) atunci când execută instrumente financiare și garanții bugetare în conformitate cu titlul X, nu desfășoară operațiuni noi sau reînnoite cu entități înregistrate sau stabilite în jurisdicțiile enumerate în cadrul politicii Uniunii relevante privind jurisdicțiile necooperante, ori care sunt identificate ca țări terțe cu grad înalt de risc în sensul articolului 9 alineatul (2) din Directiva (UE) 2015/849, ori care nu respectă în mod efectiv standardele fiscale ale Uniunii sau cele convenite la nivel internațional referitoare la transparență și la schimbul de informații.

Entitățile pot deroga de la primul paragraf litera (b) numai în cazul în care acțiunea este pusă în aplicare efectiv într-una dintre aceste jurisdicții și nu prezintă niciun indiciu că operațiunea în cauză se încadrează în oricare dintre categoriile enumerate la primul paragraf litera (a).

Atunci când încheie acorduri cu intermediari financiari, entitățile care execută instrumente financiare și garanții bugetare în conformitate cu titlul X transpun cerințele menționate la prezentul alineat în acordurile relevante și solicită intermediarilor financiari să raporteze cu privire la respectarea lor.

(3) Atunci când execută instrumente financiare și garanții bugetare în conformitate cu titlul X, persoanele și entitățile aplică principiile și standardele prevăzute de dreptul Uniunii cu privire la prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor și al finanțării terorismului, în special cele prevăzute în Regulamentul (UE) 2015/847 al Parlamentului European și al Consiliului[1] și în Directiva (UE) 2015/849. Acestea condiționează finanțarea acordată în temeiul prezentului regulament de publicarea informațiilor privind beneficiarii reali în conformitate cu Directiva (UE) 2015/849 și publică datele de raportare pentru fiecare țară în parte în sensul articolului 89 alineatul (1) din Directiva 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului[2].

(4) Comisia verifică dacă fondurile sau garanțiile bugetare ale Uniunii au fost utilizate în conformitate cu condițiile prevăzute în acordurile relevante. În cazul în care costurile persoanei sau ale entității sunt rambursate pe baza unei opțiuni simplificate în materie de costuri în conformitate cu articolul 125 alineatul (1) primul paragraf literele (c), (d) și (e), articolul 181 alineatele (1)-(5) și articolele 182-185 se aplică *mutatis mutandis*. În cazul în care fondurile sau garanțiile bugetare ale Uniunii au fost utilizate cu încălcarea obligațiilor prevăzute în acordurile relevante, se aplică articolul 131.

---

1 Regulamentul (UE) 2015/847 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 mai 2015 privind informațiile care însoțesc transferurile de fonduri și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1781/2006 (JO L 141, 5.6.2015, p. 1).

2 Directiva 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 cu privire la accesul la activitatea instituțiilor de credit și supravegherea prudențială a instituțiilor de credit și a firmelor de investiții, de modificare a Directivei 2002/87/CE și de abrogare a Directivelor 2006/48/CE și 2006/49/C (JO L 176, 27.6.2013, p. 338).

(5) În cazul acțiunilor cu donatori multipli, atunci când contribuția Uniunii rambursează cheltuielile, procedura prevăzută la alineatul (4) constă în a verifica dacă o sumă care corespunde celei plătite de Comisie pentru acțiunea în cauză a fost utilizată de persoană sau entitate în conformitate cu condițiile stabilite în acordul de grant, de contribuție sau de finanțare relevant.

(6) În acordurile de contribuție, acordurile de finanțare și acordurile de garantare se stabilesc clar responsabilitățile și obligațiile persoanei sau entității care execută fondurile Uniunii, inclusiv obligațiile prevăzute la articolul 129 și condițiile de plată a contribuției. Aceste acorduri stabilesc de asemenea, dacă este cazul, remunerația convenită de comun acord, care este proporțională cu condițiile în temeiul cărora acțiunile sunt executate, ținând cont în mod corespunzător de crizele și de fragilitate și care, în situații adecvate, se bazează pe performanță. Acordurile respective includ, de asemenea, norme privind raportarea către Comisie a modului de îndeplinire a sarcinilor, rezultatele preconizate, inclusiv indicatori pentru măsurarea performanței, și obligația ca persoanele sau entitățile care execută fonduri ale Uniunii să informeze fără întârziere Comisia cu privire la cazurile de fraudă și nereguli detectate și măsurile subsecvente acestora.

(7) La cerere, toate acordurile de contribuție, acordurile de finanțare și acordurile de garantare se pun la dispoziția Parlamentului European și a Consiliului.

(8) Prezentul articol nu se aplică în cazul contribuției Uniunii destinate organelor Uniunii care fac obiectul unei proceduri separate de descărcare de gestiune în temeiul articolelor 70 și 71, cu excepția unor eventuale acorduri de contribuție ad-hoc.

Articolul 156

Gestiunea indirectă cu organizații internaționale

(1) În conformitate cu articolul 62 alineatul (1) primul paragraf litera (c) punctul (ii), Comisia poate executa bugetul indirect cu organizații internaționale din sectorul public constituite prin acorduri internaționale („organizații internaționale”) și cu agenții specializate înființate de astfel de organizații. Acordurile respective se transmit Comisiei în cadrul evaluării efectuate de Comisie, în conformitate cu articolul 154 alineatul (3).

(2) Sunt asimilate organizațiilor internaționale următoarele organizații:

(a) Comitetul Internațional al Crucii Roșii;

(b) Federația Internațională a Societăților Naționale de Cruce Roșie și Semilună Roșie.

(3) Comisia poate adopta o decizie justificată în mod corespunzător prin care asimilează o organizație non-profit unei organizații internaționale, cu condiția ca aceasta să îndeplinească următoarele condiții:

(a) să aibă personalitate juridică și organe autonome de administrare;

(b) să fi fost înființată în vederea îndeplinirii unor sarcini specifice de interes internațional general;

(c) cel puțin șase state membre să fie membre ale organizației non-profit;

(d) să ofere garanții financiare adecvate;

(e) să funcționeze pe baza unei structuri permanente și în conformitate cu sisteme, norme și proceduri care pot fi evaluate în conformitate cu articolul 154 alineatul (3).

(4) În cazul în care organizațiile internaționale execută fondurile în cadrul gestiunii indirecte, se aplică acordurile de verificare încheiate cu acestea.

Articolul 157

Gestiunea indirectă cu organizații din statele membre

(1) În conformitate cu articolul 62 alineatul (1) primul paragraf litera (c) punctele (v) și (vi), Comisia poate executa bugetul indirect cu organizațiile din statele membre.

(2) În cazul în care execută bugetul indirect cu organizații din statele membre, Comisia se bazează pe sistemele, normele și procedurile organizațiilor respective, care se evaluează în conformitate cu articolul 154 alineatele (3) și (4).

(3) Acordurile-cadru de parteneriat financiar încheiate cu organizații din statele membre în conformitate cu articolul 130 precizează, de asemenea, limitele și modalitățile valabilității transversale a sistemelor, normelor și procedurilor organizațiilor din statele membre și pot include dispoziții specifice cu privire la valabilitatea transversală a evaluărilor și auditurilor, astfel cum se prevede la articolele 126 și 127.

Articolul 158

Gestiunea indirectă cu țări terțe

(1) Comisia poate executa bugetul indirect cu o țară terță sau cu organele desemnate de țara respectivă, astfel cum se menționează la articolul 62 alineatul (1) primul paragraf litera (c) punctul (i), prin încheierea unui acord de finanțare care descrie intervenția Uniunii în țara terță și care stabilește metoda de execuție pentru fiecare parte a acțiunii.

(2) Pentru partea acțiunii executată indirect cu țara terță sau organismele pe care le-a desemnat aceasta, în plus față de elementele menționate la articolul 155 alineatul (5), acordul de finanțare definește clar rolurile și responsabilitățile țării terțe și ale Comisiei în execuția fondurilor. Acordul de finanțare stabilește, de asemenea, normele și procedurile ce urmează a fi aplicate de țara terță la execuția fondurilor Uniunii.

Articolul 159

Operațiunile de finanțare mixtă

(1) Operațiunile de finanțare mixtă sunt gestionate de către Comisie sau de către persoane sau entități care execută fondurile Uniunii în temeiul articolului 62 alineatul (1) primul paragraf litera (c).

(2) Atunci când instrumentele financiare și garanțiile bugetare sunt executate în cadrul unui mecanism sau al unei platforme de finanțare mixtă, se aplică titlul X.

(3) În cazul instrumentelor financiare și al garanțiilor financiare executate din cadrul mecanismelor sau al platformelor de finanțare mixtă, se consideră că articolul 209 alineatul (2) primul paragraf litera (h) este respectat dacă înainte de instituirea mecanismului sau platformei de finanțare mixtă relevante s-a efectuat o evaluare *ex ante*;

(4) Rapoartele anuale prevăzute la articolul 249 se întocmesc la nivelul mecanismului sau platformei de finanțare mixtă, luând în considerare toate instrumentele financiare și garanțiile bugetare grupate în cadrul mecanismului sau platformei și identificând în mod clar diferitele tipuri de sprijin financiar în cadrul mecanismului/platformei.

TITLUL VII
ACHIZIȚII ȘI CONCESIUNI

CAPITOLUL 1
Dispoziții comune

Articolul 160

Principii aplicabile contractelor și domeniul de aplicare

(1) Toate contractele finanțate integral sau parțial de la buget respectă principiile transparenței, proporționalității, egalității de tratament și nediscriminării.

(2) Toate contractele se atribuie prin proceduri care să asigure o concurență cât mai largă, cu excepția cazului în care se recurge la procedura menționată la articolul 164 alineatul (1) litera (d).

Valoarea estimată a unui contract nu poate fi determinată astfel încât să se eludeze normele aplicabile și nici nu se poate scinda un contract în acest scop.

Autoritatea contractantă împarte contractele în loturi, după caz, ținând cont în mod corespunzător de obiectivul asigurării unei concurențe cât mai largi.

(3) Autoritățile contractante nu pot utiliza contractele-cadru în mod abuziv sau astfel încât, prin scopul sau efectul lor, acestea să conducă la împiedicarea, restrângerea sau denaturarea concurenței.

(4) Centrul Comun de Cercetare (JRC) poate primi finanțări din alte credite decât cele pentru cercetare și dezvoltare tehnologică în ceea ce privește participarea sa la proceduri de achiziții finanțate integral sau parțial din buget.

(5) Normele în materie de achiziții prevăzute în prezentul regulament nu se aplică activităților JRC efectuate în numele unor terți, cu excepția principiilor transparenței și egalității de tratament.

Articolul 161

Anexa privind achizițiile și delegarea de competențe

În anexa I la prezentul regulament sunt stabilite norme detaliate privind achizițiile. Pentru a se asigura că instituțiile Uniunii, atunci când atribuie contracte în nume propriu, aplică aceleași standarde ca cele impuse autorităților contractante reglementate prin Directivele 2014/23/UE și 2014/24/UE, Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 269 din prezentul regulament pentru a modifica anexa I la prezentul regulament cu scopul de a alinia anexa menționată la modificările aduse directivelor menționate și de a introduce ajustările tehnice aferente.

Articolul 162

Contracte mixte și vocabularul comun privind achizițiile publice

(1) Un contract mixt care vizează două sau mai multe tipuri de achiziții (lucrări, produse sau servicii) ori de concesiuni (lucrări sau servicii) ori care vizează ambele categorii se atribuie în conformitate cu dispozițiile aplicabile tipului de achiziție care caracterizează obiectul principal al contractului în cauză.

(2) În cazul unor contracte mixte care constau în produse și servicii, principalul obiect al contractului se determină printr-o comparație între valorile respectivelor produse sau servicii.

Un contract care are ca obiect un singur tip de achiziții (lucrări, produse sau servicii) și de concesiuni (lucrări sau servicii) se atribuie în conformitate cu dispozițiile aplicabile contractului de achiziții publice în cauză.

(3) Prezentul titlu nu se aplică în cazul contractelor de asistență tehnică încheiate cu BEI sau FEI.

(4) Orice trimitere la nomenclaturi în contextul achizițiilor se efectuează cu ajutorul Vocabularului comun privind achizițiile publice (CPV) prevăzut în Regulamentul (CE) nr. 2195/2002 al Parlamentului European și al Consiliului[1].

Articolul 163

Măsuri de publicitate

(1) În cazul procedurilor cu o valoare mai mare sau egală cu pragurile menționate la articolul 175 alineatul (1) sau la articolul 178, autoritatea contractantă publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*:

(a) un anunț de participare pentru a lansa o procedură, cu excepția procedurii menționate la articolul 164 alineatul (1) litera (d);

(b) un anunț de atribuire a contractului referitor la rezultatele procedurii.

[1] Regulamentul (CE) nr. 2195/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 5 noiembrie 2002 privind Vocabularul comun privind achizițiile publice (CPV) (JO L 340, 16.12.2002, p. 1).

(2) Procedurile cu o valoare mai mică decât pragurile menționate la articolul 175 alineatul (1) sau la articolul 178 fac obiectul unei publicități adecvate.

(3) Publicarea anumitor informații privind atribuirea unui contract poate fi interzisă în cazul în care dezvăluirea acestora ar împiedica asigurarea respectării legii, ar contraveni interesului public, ar aduce atingere intereselor comerciale legitime ale operatorilor economici sau ar putea prejudicia concurența loială dintre aceștia.

Articolul 164

Procedurile de achiziții

(1) Procedurile de achiziții pentru atribuirea unor contracte de concesiune sau a unor contracte de achiziții publice, inclusiv a unor contracte-cadru, iau una din următoarele forme:

(a) procedură deschisă;

(b) procedură restrânsă, inclusiv în cadrul unui sistem dinamic de achiziții;

(c) concurs de proiecte;

(d) procedură de negociere, inclusiv fără publicare prealabilă;

(e) dialog competitiv;

(f) procedură competitivă cu negociere;

(g) parteneriat pentru inovare;

(h) proceduri care implică o cerere de exprimare a interesului.

(2) În procedurile deschise, orice operator economic interesat poate prezenta o ofertă.

(3) În cazul procedurilor restrânse, al dialogurilor competitive, al procedurilor competitive cu negociere și al parteneriatelor pentru inovare, orice operator economic poate depune o cerere de participare furnizând informațiile solicitate de autoritatea contractantă. Autoritatea contractantă îi invită să prezinte o ofertă pe toți candidații care satisfac criteriile de selecție și care nu se află în niciuna dintre situațiile menționate la articolul 136 alineatul (1) și la articolul 141 alineatul (1).

Prin derogare de la primul paragraf, autoritatea contractantă poate limita numărul de candidați care urmează să fie invitați să participe la procedură pe baza unor criterii de selecție obiective și nediscriminatorii, care se indică în anunțul de participare sau în cererea de exprimare a interesului. Numărul candidaților invitați trebuie să fie suficient de mare pentru a asigura o concurență autentică.

(4) În toate procedurile care implică negociere, autoritatea contractantă negociază cu ofertanții ofertele inițiale și eventualele oferte ulterioare depuse de aceștia sau părți ale acestora, cu excepția ofertelor lor finale, pentru a le îmbunătăți conținutul. Cerințele minime și criteriile specificate în documentele achiziției nu fac obiectul negocierii.

O autoritate contractantă poate atribui un contract pe baza unei oferte inițiale fără negociere în cazul în care a indicat, în documentele achiziției, că își rezervă posibilitatea de a face acest lucru.

(5) Autoritatea contractantă poate utiliza:

(a) procedura deschisă sau restrânsă pentru orice achiziție;

(b) procedurile care implică o cerere de exprimare a interesului pentru contractele cu o valoare sub pragurile menționate la articolul 175 alineatul (1) pentru a preselecta candidații care urmează să fie invitați să prezinte oferte ca răspuns la viitoare invitații restrânse de participare la procedura de ofertare sau pentru a alcătui o listă de vânzători care urmează să fie invitați să depună cereri de participare sau să prezinte oferte;

(c) concursul de proiecte pentru achiziționarea unui plan sau proiect selectat de un juriu după ce a fost scos la concurs;

(d) parteneriatul pentru inovare pentru dezvoltarea unui produs sau serviciu inovator sau a unor lucrări inovatoare și pentru achiziționarea ulterioară a produselor, serviciilor sau lucrărilor rezultate;

(e) procedura competitivă cu negociere sau dialogul competitiv pentru contractele de concesiune, pentru contractele de servicii menționate în anexa XIV la Directiva 2014/24/UE, în cazurile în care s-au prezentat doar oferte neregulamentare sau inacceptabile ca răspuns la o procedură deschisă sau restrânsă după ce procedura inițială s-a încheiat și în cazurile în care acest lucru este justificat de circumstanțe specifice legate, printre altele, de natura sau complexitatea obiectului contractului sau de tipul specific de contract, după cum se detaliază în anexa I la prezentul regulament;

(f) procedura de negociere pentru contractele cu o valoare sub pragurile menționate la articolul 175 alineatul (1) sau procedura de negociere fără publicare prealabilă pentru tipuri specifice de achiziții care nu intră în domeniul de aplicare al Directivei 2014/24/UE sau în circumstanțe excepționale clar definite în anexa I la prezentul regulament.

(6) Un sistem dinamic de achiziții este deschis pe întreaga sa durată de funcționare oricărui operator economic care satisface criteriile de selecție.

Pentru achiziții prin intermediul unui sistem dinamic de achiziții, autoritatea contractantă aplică normele privind procedura restrânsă.

Articolul 165

Achiziții interinstituționale și achiziții comune

(1) Atunci când un contract sau un contract-cadru prezintă interes pentru două sau mai multe instituții ale Uniunii, agenții executive sau organe ale Uniunii menționate la articolele 70 și 71 și ori de câte ori este posibil să se obțină o eficiență sporită, autoritățile contractante în cauză pot desfășura procedura și asigura gestionarea contractului sau a contractului-cadru ulterior la nivel interinstituțional, sub conducerea uneia dintre autoritățile contractante.

Organismele și persoanele cărora li se încredințează executarea unor acțiuni specifice în cadrul PESC, în temeiul titlului V din TUE, precum și Biroul secretarului general al Consiliului superior al școlilor europene pot, de asemenea, participa la procedurile interinstituționale.

Clauzele unui contract-cadru se aplică doar între autoritățile contractante identificate în acest scop în documentele achiziției și operatorii economici care sunt parte la contractul-cadru.

(2) Atunci când un contract sau un contract-cadru este necesar pentru punerea în aplicare a unei acțiuni comune de către o instituție a Uniunii și una sau mai multe autorități contractante din statele membre, procedura de achiziții poate fi desfășurată în comun de către instituția Uniunii și autoritățile contractante.

Se pot desfășura proceduri de achiziții comune împreună cu statele AELS și cu statele candidate la aderarea la Uniune dacă respectiva posibilitate a fost prevăzută în mod expres într-un tratat bilateral sau multilateral.

Dispozițiile procedurale aplicabile instituțiilor Uniunii se aplică procedurii de achiziții comune.

În cazul în care partea care îi revine autorității contractante a unui stat membru sau care este gestionată de aceasta este mai mare ori egală cu 50 % din valoarea totală estimată a contractului sau în alte cazuri justificate corespunzător, instituția Uniunii poate decide că procedurii de achiziții comune i se aplică normele procedurale aplicabile autorității contractante dintr-un stat membru, cu condiția ca normele respective să poată fi considerate echivalente cu cele ale instituției Uniunii.

Instituția Uniunii și autoritatea contractantă dintr-un stat membru, un stat AELS sau dintr-o țară candidată la aderarea la Uniune care sunt vizate de procedura de achiziții comune convin în special asupra regulilor practice detaliate de evaluare a cererilor de participare sau a ofertelor, precum și în privința atribuirii contractului, a legii aplicabile contractului și a instanței competente pentru soluționarea litigiilor.

Articolul 166

Pregătirea unei proceduri de achiziții

(1) Înainte de lansarea unei proceduri de achiziții, autoritatea contractantă poate efectua o consultare preliminară a pieței în vederea pregătirii procedurii.

(2) În documentele achiziției, autoritatea contractantă indică obiectul achiziției, incluzând o descriere a nevoilor sale și a caracteristicilor necesare ale lucrărilor, produselor sau serviciilor care urmează să fie achiziționate și precizează criteriile de excludere, de selecție și de atribuire aplicabile. Autoritatea contractantă indică, de asemenea, elementele care definesc cerințele minime pe care trebuie să le respecte toate ofertele. Printre cerințele minime se numără respectarea obligațiilor de drept al mediului, de drept social și de dreptul muncii stabilite prin dreptul Uniunii, prin dreptul intern, prin acorduri colective sau prin convențiile internaționale aplicabile în domeniul social și al mediului enumerate în anexa X la Directiva 2014/24/UE.

Articolul 167

Atribuirea contractelor

(1) Contractele se atribuie pe baza criteriilor de atribuire, cu condiția ca autoritatea contractantă să fi verificat următoarele:

(a) oferta este conformă cu cerințele minime precizate în documentele achiziției;

(b) candidatul sau ofertantul nu este exclus în temeiul articolului 136 sau respins în temeiul articolului 141;

(c) candidatul sau ofertantul îndeplinește criteriile de selecție precizate în documentele achiziției și nu face obiectul unor conflicte de interese care pot afecta executarea contractului.

(2) Autoritatea contractantă aplică criteriile de selecție pentru a evalua capacitatea candidatului sau a ofertantului. Criteriile de selecție se referă doar la capacitatea candidatului sau a ofertantului, din punct de vedere juridic și normativ, de a desfășura o activitate profesională, la capacitatea sa economică și financiară și la capacitatea sa tehnică și profesională. Se consideră că JRC îndeplinește cerințele referitoare la capacitatea financiară.

(3) Autoritatea contractantă aplică criteriile de atribuire pentru evaluarea ofertei.

(4) Autoritatea contractantă atribuie contractele pe baza ofertei celei mai avantajoase din punct de vedere economic, utilizând una dintre următoarele trei metode de atribuire: cel mai mic preț, cel mai mic cost sau cel mai bun raport calitate/preț.

Pentru metoda celui mai mic cost, autoritatea contractantă utilizează o abordare bazată pe eficacitatea costurilor, care include calcularea costurilor pe ciclu de viață.

Pentru cel mai bun raport calitate/preț, autoritatea contractantă ține cont de preț sau de cost și de o serie de criterii de calitate legate de obiectul contractului.

Articolul 168

Depunere, comunicare electronică și evaluare

(1) Autoritatea contractantă stabilește termenele pentru primirea ofertelor și a cererilor de participare în conformitate cu punctul 24 din anexa I și ținând cont de complexitatea achiziției, lăsând la dispoziția operatorilor economici o perioadă corespunzătoare în care aceștia să își pregătească ofertele.

(2) În cazul în care consideră acest lucru adecvat și proporțional, autoritatea contractantă poate solicita ofertanților să depună o garanție pentru a se asigura că ofertele prezentate nu vor fi retrase înainte de semnarea contractului. Garanția solicitată reprezintă între 1 și 2 % din valoarea totală estimată a contractului.

Autoritatea contractantă eliberează garanțiile:

(a) în cazul ofertanților sau al ofertelor respinse, astfel cum se menționează la punctul 30.2 litera (b) sau (c) din anexa I, după informarea cu privire la rezultatul procedurii;

(b) în cazul ofertanților prezentați în ordinea punctajelor astfel cum se menționează la punctul 30.2 litera (e) din anexa I, după ce se semnează contractul.

(3) Autoritatea contractantă deschide toate cererile de participare și ofertele. Cu toate acestea, autoritatea contractantă respinge:

(a) cererile de participare și ofertele care nu respectă termenul de primire stabilit, fără a le deschide;

(b) ofertele care erau deja deschise în momentul primirii, fără a analiza conținutul acestora.

(4) Autoritatea contractantă evaluează toate cererile de participare sau ofertele care nu au fost respinse în etapa de deschidere astfel cum este stabilit la alineatul (3) pe baza criteriilor precizate în documentele achiziției, în vederea atribuirii contractului sau a desfășurării unei licitații electronice.

(5) Ordonatorul de credite poate renunța la cerința de desemnare a unui comitet de evaluare, astfel cum se prevede la articolul 150 alineatul (2), în următoarele cazuri:

(a) valoarea contractului se situează sub pragurile menționate la articolul 175 alineatul (1);

(b) pe baza unei analize a riscurilor pentru cazurile menționate la punctul 11.1 al doilea paragraf literele (c) și (e), litera (f) punctele (i) și (iii) și litera (h) din anexa I;

(c) pe baza unei analize a riscurilor atunci când se reia procedura concurențială în contextul unui contract-cadru;

(d) în cazul procedurilor din domeniul acțiunilor externe cu o valoare mai mică sau egală cu 20 000 EUR.

(6) Cererile de participare și ofertele care nu respectă toate cerințele minime stabilite în documentele achiziției se resping.

Articolul 169

Contacte pe parcursul procedurii de achiziții

(1) Înainte de termenul pentru primirea cererilor de participare sau a ofertelor, autoritatea contractantă poate comunica informații suplimentare cu privire la documentele achiziției dacă descoperă o eroare sau omisiune în text sau la cererea candidaților ori a ofertanților. Informațiile furnizate se comunică tuturor candidaților sau ofertanților.

(2) După termenul pentru primirea cererilor de participare sau a ofertelor, de fiecare dată când are loc un contact, precum și în cazurile justificate corespunzător în care nu a avut loc un contact în conformitate cu articolul 151, se ține o evidență în dosarul achiziției.

Articolul 170

Decizia de atribuire și informarea candidaților sau a ofertanților

(1) Ordonatorul de credite responsabil decide cu privire la candidatul sau la ofertantul căruia urmează să i se atribuie contractul, în conformitate cu criteriile de selecție și de atribuire precizate în documentele achiziției.

(2) Autoritatea contractantă notifică tuturor candidaților sau ofertanților ale căror cereri de participare sau oferte au fost respinse motivele pe care s-a întemeiat decizia, precum și data la care expiră perioadele de așteptare menționate la articolul 175 alineatul (2) și la articolul 178 alineatul (1).

Pentru atribuirea unor contracte specifice în temeiul unui contract-cadru care prevede reluarea procedurii concurențiale, autoritatea contractantă informează ofertanții cu privire la rezultatul evaluării.

(3) Autoritatea contractantă informează fiecare ofertant care nu se află într-o situație de excludere menționată la articolul 136 alineatul (1), care nu este respins în temeiul articolului 141, a cărui ofertă este conformă cu documentele achiziției și care formulează o cerere în scris, cu privire la oricare dintre următoarele:

(a) numele ofertantului sau, în cazul unui contract-cadru, al ofertanților cărora li se atribuie contractul și, cu excepția cazului unui contract specific atribuit în temeiul unui contract-cadru care prevede reluarea procedurii concurențiale, caracteristicile și avantajele relative ale ofertei câștigătoare, prețul plătit sau valoarea contractului, după caz;

(b) evoluția negocierilor și a dialogului cu ofertanții.

Cu toate acestea, autoritatea contractantă poate decide să nu divulge anumite informații în situația în care divulgarea acestora ar împiedica asigurarea respectării legii, ar contraveni interesului public, ar aduce atingere intereselor comerciale legitime ale operatorilor economici sau ar denatura concurența loială dintre aceștia.

Articolul 171

Anularea procedurii de achiziții

Înainte de semnarea contractului, autoritatea contractantă poate anula procedura de achiziții, fără ca ofertanții sau candidații să aibă dreptul de a solicita despăgubiri.

Decizia se motivează și se aduce la cunoștința candidaților sau a ofertanților în cel mai scurt timp posibil.

Articolul 172

Executarea și modificările contractului

(1) Executarea contractului nu începe înainte ca acesta să fie semnat.

(2) Autoritatea contractantă poate modifica un contract sau un contract-cadru fără a iniția o procedură de achiziții numai în cazurile prevăzute la alineatul (3) și cu condiția ca modificările să nu afecteze obiectul contractului sau al contractului-cadru.

(3) Un contract, un contract-cadru sau un contract specific atribuit în temeiul unui contract-cadru poate fi modificat fără o nouă procedură de achiziții în oricare dintre cazurile următoare:

(a) pentru lucrări, produse sau servicii suplimentare asigurate de contractantul inițial care au devenit necesare și care nu au fost incluse în procedura de achiziții inițială, în cazul în care sunt îndeplinite condițiile următoare:

(i) contractantul nu poate fi schimbat din motive tehnice care țin de cerințele de înlocuire sau interoperabilitate cu echipamentele, serviciile sau instalațiile existente;

(ii) schimbarea contractantului ar determina o creștere substanțială a costurilor suportate de autoritatea contractantă;

(iii) orice creștere a prețului, inclusiv valoarea cumulată netă a modificărilor succesive, nu depășește 50 % din valoarea inițială a contractului;

(b) atunci când sunt îndeplinite toate condițiile următoare:

(i) necesitatea modificării a survenit în urma unor circumstanțe pe care o autoritate contractantă care acționează cu diligență nu ar fi putut să le prevadă;

(ii) orice creștere a prețului nu depășește 50 % din valoarea inițială a contractului;

(c) dacă valoarea modificării se situează sub pragurile următoare:

(i) pragurile menționate la articolul 175 alineatul (1) și la punctul 38 din anexa I în domeniul acțiunilor externe aplicabile la momentul modificării; și

(ii) 10 % din valoarea inițială a contractului în cazul contractelor de achiziții publice de servicii și de produse și al contractelor de concesiune de lucrări sau servicii și 15 % din valoarea inițială a contractului în cazul contractelor de achiziții publice de lucrări;

(d) dacă sunt îndeplinite ambele condiții următoare:

(i) cerințele minime ale procedurii inițiale de achiziții nu se modifică;

(ii) orice modificare ulterioară a valorii respectă condițiile stabilite la prezentul paragraf litera (c), în afara cazului în care o astfel de modificare a valorii rezultă din aplicarea strictă a documentelor achiziției sau a dispozițiilor contractuale.

La stabilirea valorii inițiale a contractului nu se iau în calcul revizuirile de prețuri.

Valoarea cumulată netă a mai multor modificări succesive efectuate în temeiul primului paragraf litera (c) nu depășește niciunul dintre pragurile menționate la litera respectivă.

Autoritatea contractantă aplică măsurile de publicitate *ex post* prevăzute la articolul 163.

Articolul 173

Garanții de bună execuție și garanții sub forma reținerii unei sume de bani

(1) O garanție de bună execuție se ridică la maximum 10 % din valoarea totală a contractului.

Aceasta se eliberează integral după recepția finală a lucrărilor, a produselor sau a serviciilor complexe, într-un termen stabilit în conformitate cu articolul 116 alineatul (1) și care urmează să fie precizat în contract. Aceasta poate fi eliberată parțial sau integral în momentul recepției provizorii a lucrărilor, a produselor sau a serviciilor complexe.

(2) O garanție sub forma reținerii unei sume de bani echivalente cu maximum 10 % din valoarea totală a contractului se poate constitui prin deduceri din plățile intermediare, în momentul în care și pe măsură ce acestea se efectuează, sau printr-o deducere din plata finală.

Autoritatea contractantă stabilește cuantumul garanției sub forma reținerii unei sume de bani care trebuie să fie proporțional cu riscurile identificate în legătură cu executarea contractului, ținând cont de obiectul său, precum și de clauzele comerciale uzuale aplicabile sectorului în cauză.

O garanție sub forma reținerii unei sume de bani nu se utilizează într-un contract în cazul în care s-a solicitat o garanție de bună execuție care nu a fost eliberată.

(3) Sub rezerva aprobării de către autoritatea contractantă, contractantul poate solicita înlocuirea garanției sub forma reținerii unei sume de bani cu un alt tip de garanție menționată la articolul 152.

(4) Autoritatea contractantă eliberează garanția sub forma reținerii unei sume de bani după expirarea perioadei de răspundere contractuală, într-un termen stabilit în conformitate cu articolul 116 alineatul (1) și care urmează să fie precizat în contract.

CAPITOLUL 2

Dispoziții aplicabile contractelor atribuite de instituțiile Uniunii în nume propriu

Articolul 174

Autoritatea contractantă

(1) Instituțiile Uniunii, agențiile executive și organele Uniunii menționate la articolele 70 și 71 sunt considerate autorități contractante în ceea ce privește contractele atribuite în nume propriu, cu excepția cazului în care efectuează o achiziție de la un organism central de achiziție. Departamentele instituțiilor Uniunii nu sunt considerate autorități contractante dacă încheie între ele acorduri la nivel de servicii.

Instituțiile Uniunii care sunt considerate autorități contractante în conformitate cu primul paragraf deleagă, în conformitate cu articolul 60, competențele necesare exercitării funcției de autoritate contractantă.

(2) Fiecare ordonator de credite delegat sau subdelegat din cadrul fiecărei instituții a Uniunii evaluează dacă s-au atins pragurile menționate la articolul 175 alineatul (1).

Articolul 175

Praguri aplicabile și perioada de așteptare

(1) Pentru atribuirea contractelor de achiziții publice și a contractelor de concesiune, autoritatea contractantă respectă pragurile prevăzute la articolul 4 literele (a) și (b) din Directiva 2014/24/UE în momentul selectării unei proceduri menționate la articolul 164 alineatul (1) din prezentul regulament. Pragurile respective determină măsurile de publicitate stabilite la articolul 163 alineatele (1) și (2) din prezentul regulament.

(2) Sub rezerva excepțiilor și a condițiilor specificate în anexa I la prezentul regulament, în cazul contractelor ale căror valori depășesc pragurile menționate la alineatul (1), autoritatea contractantă nu semnează contractul sau contractul-cadru cu ofertantul declarat câștigător decât după expirarea unei perioade de așteptare.

(3) Perioada de așteptare are o durată de 10 zile atunci când se utilizează mijloace electronice de comunicare și de 15 zile când se utilizează alte mijloace.

Articolul 176

Norme privind accesul la procedurile de achiziții

(1) Participarea la procedurile de achiziții este deschisă, în condiții egale, tuturor persoanelor fizice și juridice care se încadrează în domeniul de aplicare al tratatelor și tuturor persoanelor fizice și juridice dintr-o țară terță care a încheiat un acord special cu Uniunea în domeniul achizițiilor, în condițiile stabilite într-un astfel de acord. Se permite, de asemenea, participarea organizațiilor internaționale.

(2) În scopul articolului 160 alineatul (4), JRC este considerat persoană juridică stabilită într-un stat membru.

Articolul 177

Normele în materie de achiziții ale Organizației Mondiale a Comerțului

În cazul în care se aplică Acordul multilateral privind achizițiile publice încheiat în cadrul Organizației Mondiale a Comerțului, procedura de achiziții este deschisă și operatorilor economici stabiliți în statele care au ratificat acordul menționat, în condițiile prevăzute de acesta.

CAPITOLUL 3
Dispoziții aplicabile achizițiilor din domeniul acțiunilor externe

Articolul 178

Achiziții pentru acțiuni externe

(1) Dispozițiile generale referitoare la achiziții prevăzute în capitolul 1 din prezentul titlu se aplică contractelor reglementate de prezentul capitol, sub rezerva dispozițiilor speciale referitoare la modalitățile de atribuire a contractelor externe prevăzute în capitolul 3 din anexa I. Articolele 174-177 nu se aplică în cazul achizițiilor care fac obiectul prezentului capitol.

Sub rezerva excepțiilor și a condițiilor specificate în anexa I, autoritatea contractantă nu semnează contractul sau contractul-cadru cu ofertantul declarat câștigător decât după expirarea unei perioade de așteptare. Perioada de așteptare are o durată de 10 zile atunci când se utilizează mijloace electronice de comunicare și de 15 zile atunci când se utilizează alte mijloace.

Articolul 163, articolul 164 alineatul (1) literele (a) și (b) și al doilea paragraf de la prezentul alineat se aplică numai pentru sume de minimum:

(a) 300 000 EUR pentru contractele de achiziții de servicii și de produse;

(b) 5 000 000 EUR pentru contractele de achiziții de lucrări.

(2) Prezentul capitol se aplică:

(a) achizițiilor în cazul cărora Comisia nu atribuie contracte în nume propriu;

(b) achizițiilor efectuate de persoane sau entități care execută fonduri ale Uniunii în temeiul articolului 62 alineatul (1) primul paragraf litera (c), în cazul în care se prevede acest lucru în acordurile de contribuție sau de finanțare menționate la articolul 154.

(3) Procedurile de achiziții se stabilesc în acordurile de finanțare menționate la articolul 158.

(4) Prezentul capitol nu se aplică acțiunilor din cadrul actelor de bază sectoriale referitoare la ajutorul pentru crize umanitară, operațiuni de protecție civilă și operațiuni de ajutor umanitar.

Articolul 179

Norme privind accesul la achizițiile din domeniul acțiunilor externe

(1) Participarea la procedurile de achiziții este deschisă, în condiții egale, tuturor persoanelor care se încadrează în domeniul de aplicare al tratatelor și oricărei alte persoane fizice sau juridice în conformitate cu dispozițiile specifice din actele de bază care reglementează domeniul de cooperare în cauză. Se permite, de asemenea, participarea organizațiilor internaționale.

(2) Se poate decide ca, în circumstanțe excepționale justificate în mod corespunzător de către ordonatorul de credite competent, să se permită cetățenilor unor țări terțe, alții decât cei menționați la prezentul articol alineatul (1), să participe la proceduri de ofertare pentru contracte.

(3) În cazul în care se aplică un acord privind extinderea pieței de achiziții de bunuri și servicii la care Uniunea este parte, procedurile de achiziții pentru contractele finanțate din buget sunt deschise și persoanelor fizice și juridice stabilite în țări terțe, altele decât cele menționate la alineatele (1) și (2), în condițiile prevăzute în acordul respectiv.

TITLUL VIII
GRANTURI

CAPITOLUL 1
Domeniul de aplicare și forma granturilor

Articolul 180

Domeniul de aplicare și forma granturilor

(1) Prezentul titlu se aplică granturilor acordate în cadrul gestiunii directe.

(2) Granturile pot fi acordate pentru a finanța următoarele:

(a) o acțiune destinată să contribuie la realizarea unui obiectiv de politică al Uniunii („grant pentru acțiuni”);

(b) funcționarea unui organism care urmărește un obiectiv care se înscrie în cadrul unei politici a Uniunii și susține această politică („granturi de funcționare”).

Granturile de funcționare iau forma unei contribuții financiare la programul de lucru al organismului menționat la primul paragraf litera (b).

(3) Granturile pot lua oricare dintre formele prevăzute la articolul 125 alineatul (1).

În cazul în care grantul ia forma finanțării nelegate de costuri în temeiul articolului 125 alineatul (1) primul paragraf litera (a):

(a) dispozițiile referitoare la eligibilitate și la verificarea costurilor prevăzute în prezentul titlu, în special articolele 182, 184 și 185, articolul 186 alineatele (2), (3) și (4), articolul 190, articolul 191 alineatul (3) și articolul 203 alineatul (4) nu se aplică;

(b) în ceea ce privește articolul 181, se aplică numai procedura și cerințele menționate la alineatele (2) și (3) de la articolul menționat, alineatul (4) primul paragraf literele (a), și (d) și al doilea paragraf, precum și alineatul (5) de la articolul menționat.

(4) Fiecare instituție a Uniunii poate acorda contracte de achiziții publice sau granturi pentru activități de comunicare. Granturile se pot acorda în cazul în care utilizarea achizițiilor nu este adecvată din cauza naturii activităților.

(5) JRC poate primi finanțări din alte credite decât cele pentru cercetare și dezvoltare tehnologică pentru participarea sa la proceduri de acordare de granturi finanțate integral sau parțial din buget. În astfel de cazuri, articolul 198 alineatul (4), în ceea ce privește capacitatea financiară, și articolul 196 alineatul (1) literele (a)-(d) nu se aplică.

Articolul 181

Sumele forfetare, costurile unitare și finanțarea la rate forfetare

(1) În cazul în care grantul ia forma sumelor forfetare, a costurilor unitare sau a finanțării la rate forfetare, după cum se menționează la articolul 125 alineatul (1) primul paragraf litera (c), (d) sau (e), se aplică prezentul titlu, cu excepția dispozițiilor sau a părților de dispoziții referitoare la verificarea costurilor eligibile suportate efectiv.

(2) Atunci când este posibil și adecvat, sumele forfetare, costurile unitare sau ratele forfetare se stabilesc în așa fel încât să permită plata acestora după obținerea de performanțe și/sau rezultate concrete.

(3) Cu excepția cazului în care se prevede altfel în actul de bază, utilizarea sumelor forfetare, a costurilor unitare sau a finanțării la rate forfetare este autorizată printr-o decizie a ordonatorului de credite responsabil, care acționează în conformitate cu normele interne ale instituției Uniunii în cauză.

(4) Decizia de autorizare conține cel puțin următoarele:

(a) justificarea adecvării acestor forme de finanțare din perspectiva naturii acțiunilor sau a programelor de lucru sprijinite, precum și a riscurilor de nereguli și fraudă și a costurilor controalelor;

(b) identificarea costurilor sau a categoriilor de costuri acoperite de sumele forfetare, de costurile unitare sau de finanțarea la rate forfetare, care se consideră eligibile în conformitate cu articolul 186 alineatul (3) literele (c), (e) și (f) și cu articolul 186 alineatul (4) și din care se exclud costurile neeligibile în temeiul normelor aplicabile ale Uniunii;

(c) descrierea metodelor de stabilire a sumelor forfetare, a costurilor unitare sau a finanțării la rate forfetare. Metodele respective se bazează pe unul dintre următoarele elemente:

(i) date statistice, mijloace obiective similare sau avizul unui expert furnizat de experți disponibili la nivel intern sau dobândit în conformitate cu normele aplicabile, sau

(ii) o abordare diferențiată în funcție de beneficiar, bazată pe date istorice certificate sau verificabile ale beneficiarului ori pe practicile sale obișnuite de contabilitate analitică;

(d) în cazul în care este posibil, condițiile esențiale care determină plata, inclusiv, după caz, obținerea de performanțe și/sau rezultate;

(e) în cazul în care sumele forfetare, costurile unitare și ratele forfetare nu se bazează pe performanțe și/sau pe rezultate, o justificare privind motivul pentru care o abordare bazată pe performanțe și/sau pe rezultate nu este posibilă sau adecvată.

Metodele menționate la primul paragraf litera (c) asigură:

(a) respectarea principiului bunei gestiuni financiare, în special caracterul adecvat al cuantumurilor respective în ceea ce privește performanțele și/sau rezultatele obligatorii ținând seama de veniturile preconizate a fi generate de acțiuni sau de programele de lucru;

(b) respectarea rezonabilă a principiilor cofinanțării și al evitării dublei finanțări.

(5) Decizia de autorizare se aplică pe durata programului sau a programelor, cu excepția cazului în care se prevede altfel în decizia respectivă.

Decizia de autorizare poate acoperi utilizarea sumelor forfetare, a costurilor unitare sau a ratelor forfetare aplicabile mai multor programe de finanțare specifice în cazul în care natura activităților sau a cheltuielilor permite o abordare comună. În astfel de cazuri, decizia de autorizare poate fi adoptată de:

(a) ordonatorii de credite competenți, în cazul în care toate activitățile vizate se încadrează în domeniul lor de competență;

(b) Comisie, în cazul în care acest lucru este adecvat având în vedere natura activităților sau a cheltuielilor ori numărul de ordonatori de credite vizați.

(6) Ordonatorul de credite competent poate autoriza sau impune, sub formă de rate forfetare, finanțarea costurilor indirecte ale beneficiarului până la cel mult 7 % din costurile directe totale eligibile ale acțiunii. O rată forfetară mai ridicată poate fi autorizată printr-o decizie motivată a Comisiei. Ordonatorul de credite competent raportează în raportul anual de activitate menționat la articolul 74 alineatul (9) cu privire la orice astfel de decizie adoptată, rata forfetară autorizată și motivele care au stat la baza deciziei.

(7) Proprietarii de IMM-uri și alte persoane fizice care nu primesc salariu pot declara drept eligibile costurile cu personalul ocazionate de activitatea desfășurată de ei înșiși în cadrul unei acțiuni sau al unui program de lucru, pe baza costurilor unitare autorizate în conformitate cu alineatele (1)-(6).

(8) Beneficiarii pot declara costurile cu personalul pentru activitatea desfășurată de voluntari în cadrul unei acțiuni sau al unui program de lucru, pe baza costurilor unitare autorizate în conformitate cu alineatele (1)-(6).

Articolul 182

Sume forfetare unice

(1) O sumă forfetară astfel cum este menționată la articolul 125 alineatul (1) primul paragraf litera (d) poate acoperi toate costurile eligibile ale unei acțiuni sau ale unui program de lucru („sumă forfetară unică”).

(2) În conformitate cu articolul 181 alineatul (4), sumele forfetare unice pot fi determinate pe baza bugetului estimat al acțiunii sau al programului de lucru. Un buget astfel estimat trebuie să respecte principiile economiei, eficienței și eficacității. Respectarea acestor principii se verifică *ex ante* la momentul evaluării cererii de grant.

(3) La autorizarea sumelor forfetare unice, ordonatorul de credite competent respectă articolul 181.

Articolul 183

Verificări și controale asupra beneficiarilor referitoare la sumele forfetare, costurile unitare și ratele forfetare

(1) Cel târziu înainte de plata soldului, ordonatorul de credite competent verifică îndeplinirea condițiilor care determină plata sumelor forfetare, a costurilor unitare sau a finanțării la rate forfetare, inclusiv, dacă este necesar, obținerea de performanțe și/sau de rezultate. În plus, îndeplinirea condițiilor respective poate fi supusă unor controale *ex post*.

Cuantumul sumelor forfetare, al costurilor unitare sau al finanțării la rate forfetare, stabilit *ex ante* prin aplicarea metodei autorizate de către ordonatorul de credite competent sau de către Comisie în conformitate cu articolul 181, nu se contestă în cursul controalelor *ex post*. Acest lucru nu aduce atingere dreptului ordonatorului de credite competent de a verifica îndeplinirea condițiilor care determină plata, astfel cum se menționează la primul paragraf de la prezentul alineat, și de a reduce grantul în conformitate cu articolul 131 alineatul (4) în cazul în care condițiile respective nu sunt îndeplinite sau în caz de nereguli, de fraudă sau de încălcare a altor obligații. În cazul în care sumele forfetare, costurile unitare sau ratele forfetare se stabilesc pe baza practicilor obișnuite de contabilitate analitică ale beneficiarului, se aplică articolul 185 alineatul (2).

(2) Frecvența și domeniul de aplicare ale verificărilor și controalelor pot depinde, printre altele, de natura acțiunii sau de beneficiar, inclusiv de neregulile sau fraudele din trecut care pot fi imputate beneficiarului respectiv.

(3) Condițiile care determină plata sumelor forfetare, a costurilor unitare sau a finanțării la rate forfetare nu impun raportarea costurilor suportate efectiv de beneficiar.

(4) Plata grantului pe baza sumelor forfetare, a costurilor unitare sau a finanțării la rate forfetare nu aduce atingere dreptului de acces al beneficiarilor la documentele statutare în scopurile menționate la articolele 129 și 184.

(5) În scopul verificărilor și al controalelor menționate la alineatul (1) de la prezentul articol, se aplică articolul 186 alineatul (3) literele (a) și (b).

Articolul 184

Evaluarea periodică a sumelor forfetare, a costurilor unitare sau ratelor forfetare

Metoda de stabilire a sumelor forfetare, a costurilor unitare sau a ratelor forfetare, datele subiacente și cuantumurile rezultate, precum și caracterul adecvat al acestor cuantumuri din perspectiva performanțelor și/sau a rezultatelor obținute, se evaluează periodic și, dacă este cazul, se ajustează în conformitate cu articolul 181. Frecvența și domeniul de aplicare ale evaluărilor depind de evoluția și natura costurilor, în special, ținându-se seama de modificările substanțiale ale prețurilor pieței și de alte circumstanțe relevante.

Articolul 185

Practicile obișnuite de contabilitate analitică ale beneficiarului

(1) În cazul în care se autorizează recurgerea la practicile obișnuite de contabilitate analitică ale beneficiarului, ordonatorul de credite competent poate evalua conformitatea acestor practici cu condițiile prevăzute la articolul 181 alineatul (4). Evaluarea respectivă poate fi efectuată *ex ante* sau prin utilizarea unei strategii corespunzătoare de controale *ex post*.

(2) În cazul în care conformitatea practicilor obișnuite de contabilitate analitică ale beneficiarului cu condițiile prevăzute la articolul 181 alineatul (4) se stabilește *ex ante*, cuantumul sumelor forfetare, al costurilor unitare sau al finanțării la rate forfetare, stabilit prin aplicarea practicilor respective, nu se contestă în cursul controalelor *ex post*. Acest lucru nu aduce atingere dreptului ordonatorului de credite competent de a reduce grantul în conformitate cu articolul 131 alineatul (4).

(3) Ordonatorul de credite competent poate considera că practicile obișnuite de contabilitate analitică ale beneficiarului respectă condițiile prevăzute la articolul 181 alineatul (4) dacă sunt acceptate de autoritățile naționale în cadrul unor sisteme de finanțare comparabile.

Articolul 186

Costurile eligibile

(1) Granturile nu depășesc un plafon global exprimat ca valoare absolută („cuantumul maxim al grantului”) care se stabilește pe baza:

(a) cuantumului total al fondurilor care nu sunt legate de costuri în cazul menționat la articolul 125 alineatul (1) primul paragraf litera (a);

(b) costurilor eligibile estimate, acolo unde este posibil, în cazul menționat la articolul 125 alineatul (1) primul paragraf litera (b);

(c) cuantumului total al costurilor eligibile estimate, stabilit în mod clar în prealabil sub forma unor sume forfetare, costuri unitare sau rate forfetare astfel cum se menționează la articolul 125 alineatul (1) primul paragraf literele (c), (d) și (e).

Fără a aduce atingere actului de bază, granturile pot fi exprimate și ca procent din costurile eligibile estimate, în cazul în care grantul ia forma precizată la primul paragraf litera (b), sau ca procent din sumele forfetare, costurile unitare sau finanțările la rate forfetare menționate la primul paragraf litera (c).

În cazul în care grantul ia forma precizată la primul paragraf litera (b) de la prezentul alineat și în cazul în care, date fiind particularitățile unei acțiuni, grantul poate fi exprimat doar ca valoare absolută, verificarea costurilor eligibile se efectuează în conformitate cu articolul 155 alineatul (4) și, acolo unde este cazul, articolul 155 alineatul (5).

(2) Fără a aduce atingere ratei maxime de cofinanțare precizate în actul de bază:

(a) grantul nu depășește costurile eligibile;

(b) în cazul în care grantul ia forma precizată la alineatul (1) primul paragraf litera (b) și în cazul în care costurile eligibile estimate includ costurile aferente activității voluntarilor menționate la articolul 181 alineatul (8), grantul nu depășește costurile eligibile estimate, altele decât costurile aferente activității voluntarilor.

(3) Costurile eligibile suportate efectiv de beneficiar, astfel cum sunt menționate la articolul 125 alineatul (1) primul paragraf litera (b), îndeplinesc cumulativ următoarele criterii:

(a) sunt suportate pe durata acțiunii sau a programului de lucru, cu excepția costurilor legate de rapoartele finale și de certificatele de audit;

(b) sunt indicate în bugetul general total estimat al acțiunii sau al programului de lucru;

(c) sunt necesare pentru punerea în aplicare a acțiunii sau a programului de lucru care face obiectul grantului;

(d) pot fi identificate și verificate, în special fiind înregistrate în contabilitatea beneficiarului și stabilite în conformitate cu standardele contabile aplicabile în țara în care este stabilit beneficiarul și cu practicile obișnuite de contabilitate analitică ale beneficiarului;

(e) respectă dispozițiile legislației fiscale și sociale aplicabile;

(f) sunt rezonabile și justificate și respectă principiile bunei gestiuni financiare, în special în ceea ce privește economia și eficiența.

(4) În cererile de propuneri se precizează categoriile de costuri considerate eligibile pentru finanțare din partea Uniunii.

Cu excepția cazului în care se prevede altfel în actul de bază și în completarea alineatului (3) din prezentul articol, următoarele categorii de costuri sunt eligibile atunci când sunt declarate eligibile de către ordonatorul de credite competent în cadrul cererii de propuneri:

(a) costurile legate de garanția de prefinanțare depusă de beneficiar, atunci când garanția respectivă este solicitată de către ordonatorul de credite competent în conformitate cu articolul 152 alineatul (1);

(b) costurile legate de certificatele privind situațiile financiare și rapoartele de verificare operațională, atunci când astfel de certificate sau rapoarte sunt solicitate de către ordonatorul de credite competent;

(c) TVA-ul, atunci când este nerecuperabil în temeiul legislației naționale privind TVA-ul și este plătit de un alt beneficiar decât o persoană neimpozabilă în sensul articolului 13 alineatul (1) primul paragraf din Directiva 2006/112/CE a Consiliului[1].

(d) costurile de amortizare, cu condiția ca acestea să fie suportate efectiv de beneficiar;

(e) costurile salariale ale personalului administrațiilor naționale, în măsura în care aceste costuri corespund costului activităților pe care autoritatea publică respectivă nu le-ar desfășura dacă nu s-ar derula proiectul în cauză.

În sensul celui de al doilea paragraf litera (c):

(a) TVA-ul este considerat nerecuperabil dacă, în conformitate cu legislația națională, se poate atribui oricăreia dintre următoarele activități:

(i) activitățile scutite fără drept de deducere;

(ii) activitățile care nu intră în sfera de aplicare a TVA-ului;

(iii) activitățile astfel cum sunt menționate la punctul (i) sau (ii) pentru care TVA-ul nu este deductibil, dar este rambursat prin intermediul unor sisteme specifice de rambursare sau al unor fonduri de compensare care nu sunt menționate în Directiva 2006/112/CE, chiar dacă sistemul sau fondul respectiv este instituit prin legislația națională privind TVA-ul;

[1] Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO L 347, 11.12.2006, p. 1).

(b) TVA-ul aferent activităților enumerate la articolul 13 alineatul (2) din Directiva 2006/112/CE este considerat ca fiind plătit de un alt beneficiar decât o persoană neimpozabilă în sensul articolului 13 alineatul (1) primul paragraf din directiva respectivă, indiferent dacă activitățile respective sunt considerate de statul membru în cauză ca activități desfășurate de către organisme de drept public care acționează în calitate de autorități publice;

Articolul 187

Entități afiliate și beneficiari unici

(1) În scopul prezentului titlu, următoarele entități sunt considerate entități afiliate beneficiarului:

(a) entitățile care formează beneficiarul unic, în conformitate cu alineatul (2);

(b) entitățile care îndeplinesc criteriile de eligibilitate, care nu se află într-una dintre situațiile menționate la articolul 136 alineatul (1) și la articolul 141 alineatul (1) și care au o legătură cu beneficiarul, în special o legătură juridică sau de capital, care nu este nici limitată la acțiune, nici stabilită în scopul unic al punerii în aplicare a acțiunii respective.

Titlul V capitolul 2 secțiunea 2 se aplică și entităților afiliate.

(2) În cazul în care mai multe entități îndeplinesc criteriile pentru a primi un grant și formează împreună o entitate, respectiva entitate poate fi tratată ca beneficiar unic, inclusiv atunci când entitatea este înființată în mod special pentru punerea în aplicare a acțiunii care urmează să fie finanțată prin intermediul grantului.

(3) Cu excepția cazului în care se prevede altfel în cererea de propuneri, entitățile afiliate unui beneficiar pot participa la punerea în aplicare a acțiunii, cu condiția ca ambele condiții să fie îndeplinite:

(a) entitățile în cauză sunt identificate în acordul de grant;

(b) entitățile în cauză respectă normele aplicabile beneficiarului în temeiul acordului de grant în ceea ce privește:

(i) eligibilitatea costurilor sau a condițiilor care declanșează plata;

(ii) drepturile de verificare și audit ale Comisiei, ale OLAF și ale Curții de Conturi.

Costurile suportate de către aceste entități pot fi acceptate drept costuri eligibile suportate efectiv sau pot fi acoperite prin sumele forfetare, costurile unitare și finanțarea la rate forfetare.

CAPITOLUL 2

Principii

Articolul 188

Principii generale aplicabile granturilor

Granturile sunt supuse principiilor:

(a) egalității de tratament;

(b) transparenței;

(c) cofinanțării;

(d) acordării necumulative și evitării dublei finanțări;

(e) neretroactivității;

(f) nonprofitului.

Articolul 189

Transparență

(1) Granturile se acordă în urma publicării de cereri de propuneri, cu excepția cazurilor menționate la articolul 195.

(2) Toate granturile acordate în cursul unui exercițiu financiar se publică în conformitate cu articolul 38 alineatele (1)-(4).

(3) În urma publicării menționate la alineatele (1) și (2), la solicitarea Parlamentului European și a Consiliului, Comisia le transmite acestora un raport privind:

(a) numărul de solicitanți din exercițiul financiar precedent;

(b) numărul și procentajul de cereri câștigătoare pentru fiecare cerere de propuneri;

(c) durata medie a procedurii de la data încheierii cererii de propuneri până la data acordării grantului;

(d) numărul și valoarea granturilor pentru care publicarea *ex post* nu a avut loc în exercițiul financiar precedent, în conformitate cu articolul 38 alineatul (4);

(e) orice grant acordat instituțiilor financiare, inclusiv BEI sau FEI, în conformitate cu articolul 195 primul paragraf litera (g).

Articolul 190

Cofinanțare

(1) Granturile implică o cofinanțare. Ca urmare, resursele necesare pentru desfășurarea acțiunii sau a programului de lucru nu sunt furnizate integral de grant.

Cofinanțarea poate fi asigurată sub forma resurselor proprii ale beneficiarului, a veniturilor generate de acțiunea sau programul de lucru ori a contribuțiilor financiare sau în natură din partea unor terți.

(2) Contribuțiile în natură din partea unor terți sub forma activității voluntarilor, cărora li se atribuie o valoare în conformitate cu articolul 181 alineatul (8), se prezintă drept costuri eligibile în bugetul estimat. Acestea se prezintă separat de alte costuri eligibile. Activitatea voluntarilor poate însemna până la 50 % din cofinanțare. Pentru calcularea respectivului procent, contribuțiile în natură și alte cofinanțări se bazează pe estimări furnizate de solicitant.

Alte contribuții în natură din partea unor terți se prezintă separat de contribuțiile la costurile eligibile în bugetul estimat. Valoarea lor aproximativă se indică în bugetul estimat și nu poate fi modificată ulterior.

(3) Prin derogare de la alineatul (1), o acțiune externă poate fi finanțată integral prin grant dacă acest lucru este esențial pentru punerea sa în aplicare. În acest caz, se furnizează o justificare în decizia de acordare.

(4) Prezentul articol nu se aplică în cazul subvențiilor pentru dobândă și al subvențiilor pentru comisioanele de garantare.

Articolul 191

Principiul acordării necumulative și interzicerea dublei finanțări

(1) Aceleiași acțiuni i se poate acorda un singur grant alocat din buget în favoarea aceluiași beneficiar, cu excepția cazurilor în care actele de bază relevante dispun altfel.

Unui beneficiar i se poate acorda din buget un singur grant de funcționare pe exercițiu financiar.

O acțiune poate fi finanțată în comun din linii bugetare separate de mai mulți ordonatori de credite competenți.

(2) Solicitantul informează de îndată ordonatorii de credite cu privire la cererile și granturile multiple pentru aceeași acțiune sau același program de lucru.

(3) Aceleași costuri nu pot fi finanțate în niciun caz de două ori din buget.

(4) În ceea ce privește următoarele tipuri de sprijin, alineatele (1) și (2) nu se aplică și, după caz, Comisia poate decide să nu verifice dacă aceleași costuri au fost finanțate de două ori:

(a) sprijinul pentru studii, cercetare, formare profesională sau educație plătit persoanelor fizice;

(b) sprijinul direct plătit persoanelor fizice aflate în nevoie, cum ar fi șomerii și refugiații.

Articolul 192

Principiul nonprofitului

(1) Granturile nu au scopul sau efectul de a produce profit în contextul acțiunii sau al programului de lucru al beneficiarului („principiul nonprofitului”).

(2) În sensul alineatului (1), profitul se definește drept un surplus, calculat la plata soldului, de încasări față de costurile eligibile ale acțiunii sau ale programului de lucru, în cazul în care încasările se limitează la grantul Uniunii și la veniturile generate de respectiva acțiune sau de respectivul program de lucru.

În cazul unui grant de funcționare, cuantumurile destinate constituirii de rezerve nu sunt luate în considerare pentru verificarea conformității cu principiul nonprofitului.

(3) Alineatul (1) nu se aplică:

(a) acțiunilor care au ca obiectiv consolidarea capacității financiare a beneficiarului sau acțiunilor care generează venit pentru a le asigura continuitatea după perioada de finanțare din partea Uniunii prevăzută în acordul de grant;

(b) sprijinului pentru studii, cercetare, formare profesională sau educație plătit persoanelor fizice și altor modalități de sprijin direct plătit persoanelor fizice aflate în nevoie, cum ar fi șomerii și refugiații;

(c) acțiunilor implementate de organizațiile nonprofit;

(d) granturilor sub forma menționată la articolul 125 alineatul (1) primul paragraf litera (a);

(e) granturilor de valoare mică.

(4) În cazul în care se obține profit, Comisia are dreptul să recupereze procentajul din profit corespunzător contribuției Uniunii la costurile eligibile suportate efectiv de beneficiar pentru a realiza acțiunea sau programul de lucru.

Articolul 193

Principiul neretroactivității

(1) Cu excepția cazului în care se prevede altfel la prezentul articol, granturile nu se acordă retroactiv.

(2) Se poate acorda un grant pentru o acțiune deja începută numai în cazul în care solicitantul poate demonstra necesitatea demarării acțiunii înainte de semnarea acordului de grant.

În astfel de cazuri, costurile suportate înainte de data depunerii cererii de grant nu sunt eligibile, cu excepția:

(a) unor cazuri excepționale justificate corespunzător prevăzute în actul de bază sau

(b) unui caz de extremă urgență pentru măsurile menționate la articolul 195 primul paragraf litera (a) sau (b), situație în care o intervenție timpurie a Uniunii ar fi de importanță majoră.

În cazul menționat la al doilea paragraf litera (b), costurile suportate de beneficiar înainte de data depunerii cererii sunt eligibile pentru finanțare din partea Uniunii în următoarele condiții:

(a) motivele care stau la baza acestei derogări au fost justificate în mod corespunzător de către ordonatorul de credite competent;

(b) în acordul de grant, data de eligibilitate se stabilește în mod explicit înainte de data depunerii cererilor.

Ordonatorul de credite delegat raportează cu privire la fiecare dintre cazurile menționate în prezentul alineat la rubrica „Derogări de la principiul neretroactivității în temeiul articolului 193 din Regulamentul financiar” în raportul anual de activitate menționat la articolul 74 alineatul (9).

(3) Nu se pot acorda retroactiv granturi pentru acțiuni deja încheiate.

(4) În cazul granturilor de funcționare, acordul de grant se semnează în termen de patru luni de la începutul exercițiului financiar al beneficiarului. Costurile anterioare datei de depunere a cererii de grant sau anterioare începutului exercițiului financiar al beneficiarului nu sunt eligibile pentru finanțare. Prima tranșă se plătește beneficiarului în termen de 30 de zile calendaristice de la semnarea acordului de grant.

CAPITOLUL 3

Procedura de acordare a grantului și acordul de grant

Articolul 194

Conținutul și publicarea cererilor de propuneri

(1) În cererile de propuneri se precizează:

(a) obiectivele urmărite;

(b) criteriile de eligibilitate, excludere, selecție și acordare, precum și documentele justificative relevante;

(c) modalitățile de acordare a finanțării din partea Uniunii, specificându-se toate tipurile de contribuții ale Uniunii, în special formele grantului;

(d) modalitățile și data-limită de depunere a propunerilor;

(e) data planificată până la care toți solicitanții vor fi informați despre rezultatul evaluării cererii lor și data orientativă pentru semnarea acordurilor de grant.

(2) Datele menționate la alineatul (1) litera (e) se stabilesc pe baza următoarelor perioade:

(a) pentru informarea tuturor solicitanților cu privire la rezultatul evaluării cererii lor, maximum șase luni de la data-limită de depunere a propunerilor complete;

(b) pentru semnarea acordurilor de grant cu solicitanții, maximum trei luni de la data informării solicitanților selectați.

Perioadele respective se pot ajusta pentru a ține seama de orice interval de timp necesar pentru a respecta procedurile speciale care pot fi impuse prin actul de bază în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 și se pot depăși în cazuri excepționale, justificate în mod corespunzător, în special în cazul acțiunilor complexe, atunci când există un număr mare de propuneri sau întârzieri imputabile solicitanților.

Ordonatorul de credite delegat prezintă în cadrul raportului său anual de activitate intervalul de timp mediu necesar pentru informarea solicitanților și semnarea acordurilor de grant. În cazul în care perioadele menționate la primul paragraf sunt depășite, ordonatorul de credite delegat prezintă motivele depășirii și propune acțiuni de remediere atunci când depășirea nu este justificată în mod corespunzător în conformitate cu al doilea paragraf.

(3) Cererile de propuneri se publică pe site-urile instituțiilor Uniunii și prin orice alt mijloc adecvat, inclusiv în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, în cazul în care este necesar să se asigure publicitate suplimentară în rândul potențialilor beneficiari. Cererile de propuneri pot fi publicate sub rezerva adoptării deciziei de finanțare menționate la articolul 110, inclusiv în exercițiul care precedă execuția bugetară. Orice modificare a conținutului cererilor de propuneri se publică în aceleași condiții.

Articolul 195

Derogări de la cererile de propuneri

Granturile se pot acorda fără o cerere de propuneri numai:

(a) în cazul ajutoarelor umanitare, al operațiunilor de sprijin de urgență, al operațiunilor de protecție civilă sau al ajutoarelor pentru gestionarea crizelor;

(b) în alte situații de urgență excepționale și justificate corespunzător;

(c) organismelor care dețin un monopol *de jure* sau *de facto* sau organismelor desemnate de statele membre, sub responsabilitatea acestora, atunci când statele membre respective se află într-o situație de monopol *de jure* sau *de facto*;

(d) organismelor identificate ca beneficiari printr-un act de bază, în sensul articolului 58, sau organismelor desemnate de statele membre, sub responsabilitatea acestora, atunci când statele membre respective sunt identificate ca beneficiari printr-un act de bază;

(e) în cazul cercetării și dezvoltării tehnologice, organismelor identificate în programul de lucru menționat la articolul 110, în cazul în care actul de bază prevede în mod expres această posibilitate și cu condiția ca proiectul să nu facă obiectul unei cereri de propuneri;

(f) în cazul activităților cu caracteristici specifice care necesită un anumit tip de organism datorită competenței sale tehnice, gradului său ridicat de specializare sau competențelor sale administrative, cu condiția ca activitățile respective să nu facă obiectul unei cereri de propuneri.

(g) BEI sau FEI pentru acțiunile de asistență tehnică. În astfel de cazuri, articolul 196 alineatul (1) literele (a)-(d) nu se aplică.

În cazul în care tipul anumit de organism menționat la primul paragraf litera (f) este un stat membru, grantul se poate acorda și fără o cerere de propuneri organismului desemnat de statul membru, sub responsabilitatea acestuia, pentru a pune în aplicare acțiunea;

Cazurile menționate la primul paragraf literele (c) și (f) se justifică în mod corespunzător în decizia de acordare.

Articolul 196

Conținutul cererilor de grant

(1) Cererea de grant conține următoarele:

(a) informații privind statutul juridic al solicitantului;

(b) o declarație pe propria răspundere a solicitantului, conformă cu articolul 137 alineatul (1), referitoare la respectarea criteriilor de eligibilitate și de selecție;

(c) informațiile necesare pentru a demonstra capacitatea financiară și operațională a solicitantului de a pune în aplicare acțiunea sau programul de lucru propus și, în cazul în care ordonatorul de credite competent decide acest lucru pe baza unei evaluări a riscurilor, documente justificative care să confirme respectivele informații, cum ar fi contul de profit și pierderi și bilanțul pentru cel mult ultimele trei exerciții financiare pentru care conturile au fost închise;

Astfel de informații și documente justificative nu se solicită din partea solicitanților cărora nu li se aplică verificarea capacității financiare sau operaționale în conformitate cu articolul 198 alineatul (5) sau (6). În plus, în cazul granturilor cu valoare mică nu se solicită documente justificative;

(d) în cazul în care cererea vizează un grant pentru o acțiune a cărei valoare depășește 750 000 EUR sau un grant de funcționare care depășește 100 000 EUR, un raport de audit întocmit de un auditor extern autorizat, dacă este disponibil, și întotdeauna în cazurile în care dreptul Uniunii sau dreptul intern impune un audit statutar, care certifică conturile pentru cel mult ultimele trei exerciții financiare disponibile. În toate celelalte cazuri, solicitantul prezintă o declarație pe propria răspundere, semnată de reprezentantul său autorizat, prin care certifică valabilitatea conturilor sale pentru cel mult ultimele trei exerciții financiare disponibile.

Primul paragraf se aplică numai primei cereri introduse de un beneficiar în atenția unui ordonator de credite competent în cursul unui exercițiu financiar.

În cazul acordurilor dintre Comisie și mai mulți beneficiari, pragurile stabilite la primul paragraf se aplică fiecărui beneficiar.

În cazul parteneriatelor menționate la articolul 130 alineatul (4), raportul de audit menționat la primul paragraf de la prezenta literă, care vizează ultimele două exerciții financiare disponibile, se întocmește înainte de semnarea acordului-cadru de parteneriat financiar.

În funcție de evaluarea riscurilor, ordonatorul de credite competent poate exonera de obligația menționată la primul paragraf instituțiile de învățământ și de formare și, în cazul acordurilor cu mai mulți beneficiari, beneficiarii care au acceptat răspunderea solidară sau care nu au nicio răspundere financiară.

Primul paragraf nu se aplică persoanelor și entităților eligibile în cadrul gestiunii indirecte, în măsura în care acestea respectă condițiile menționate la articolul 62 alineatul (1) primul paragraf litera (c) și la articolul 154;

(e) o descriere a acțiunii sau a programului de lucru și un buget estimat, care:

(i) este echilibrat în privința veniturilor și a cheltuielilor; și

(ii) precizează costurile eligibile estimate ale acțiunii sau ale programului de lucru.

Punctele (i) și (ii) nu se aplică acțiunilor cu donatori multipli.

Prin derogare de la punctul (i), în cazuri justificate în mod corespunzător, bugetul estimat poate include provizioane pentru cheltuieli neprevăzute sau posibile variații ale cursului de schimb;

(f) sursele și cuantumul finanțării din partea Uniunii primite sau solicitate în legătură cu aceeași acțiune sau o parte a acțiunii sau pentru funcționarea solicitantului în cursul aceluiași exercițiu financiar, precum și orice altă finanțare primită sau solicitată pentru aceeași acțiune.

(2) Cererea poate fi divizată în mai multe părți care pot fi depuse în etape diferite, în conformitate cu articolul 200 alineatul (2).

Articolul 197

Criterii de eligibilitate

(1) Criteriile de eligibilitate determină condițiile de participare la o cerere de propuneri.

(2) Oricare dintre solicitanții următori sunt eligibili să participe la o cerere de propuneri:

(a) persoanele juridice;

(b) persoanele fizice, în măsura în care acest lucru este cerut de natura sau de particularitățile acțiunii sau ale obiectivului urmărit de solicitant;

(c) entitățile care nu au personalitate juridică în temeiul legislației naționale aplicabile, cu condiția ca reprezentanții acestora să aibă capacitatea de a-și asuma obligații legale în numele entităților și ca entitățile să ofere garanții privind protecția intereselor financiare ale Uniunii echivalente cu cele oferite de persoanele juridice. În special solicitantul are o capacitate financiară și operațională echivalentă cu cea a persoanelor juridice. Reprezentanții solicitantului demonstrează că respectivele condiții sunt îndeplinite.

(3) În cererea de propuneri se pot prevedea criterii de eligibilitate suplimentare, care se stabilesc în funcție de obiectivele acțiunii și respectă principiile transparenței și nediscriminării.

(4) În sensul articolului 180 alineatul (5) și al prezentului articol, JRC este considerat persoană juridică stabilită într-un stat membru.

Articolul 198

Criterii de selecție

(1) Criteriile de selecție trebuie să permită evaluarea capacității solicitantului de a realiza acțiunea sau programul de lucru propus.

(2) Solicitantul trebuie să dețină surse stabile și suficiente de finanțare pentru a-și menține activitatea pe tot parcursul perioadei pentru care se acordă grantul și pentru a participa la finanțarea acesteia („capacitate financiară”).

(3) Solicitantul trebuie să aibă competențele și calificările profesionale necesare pentru a finaliza acțiunea sau programul de lucru propus, cu excepția cazului în care actul de bază conține dispoziții care prevăd în mod expres contrariul („capacitate operațională”).

(4) Capacitatea financiară și operațională se verifică în special pe baza analizei informațiilor sau a documentelor justificative menționate la articolul 196.

În cazul în care în cererea de propuneri nu s-au solicitat documente justificative și ordonatorul de credite competent are motive întemeiate să pună la îndoială capacitatea financiară sau operațională a unui solicitant, acesta îi cere solicitantului să prezinte orice documente pe care le consideră adecvate.

În cazul parteneriatelor, verificarea se efectuează în conformitate cu articolul 130 alineatul (6).

(5) Verificarea capacității financiare nu se aplică:

(a) persoanelor fizice care primesc sprijin pentru educație;

(b) persoanelor fizice aflate în nevoie care primesc sprijin direct, cum ar fi șomerii și refugiații;

(c) organismelor publice, inclusiv organizații din statele membre;

(d) organizațiilor internaționale;

(e) persoanelor sau entităților care solicită subvenții pentru dobândă și subvenții pentru comisioanele de garantare atunci când obiectivul acestor subvenții este întărirea capacității financiare a beneficiarului sau generarea unui venit.

(6) În funcție de evaluarea riscurilor, ordonatorul de credite competent poate renunța la obligația de verificare a capacității operaționale a organismelor publice, a organizațiilor din statele membre sau a organizațiilor internaționale.

Articolul 199

Criterii de acordare

Criteriile de acordare sunt de așa natură încât să permită:

(a) evaluarea calității propunerilor depuse, ținând cont de obiectivele și prioritățile fixate și de rezultatele preconizate;

(b) acordarea granturilor pentru acțiunile sau programele de lucru care maximizează eficacitatea globală a finanțării din partea Uniunii;

(c) evaluarea cererilor de grant.

Articolul 200

Procedura de evaluare

(1) Propunerile se evaluează pe baza criteriilor de selecție și de acordare anunțate în prealabil, pentru a se stabili propunerile care pot beneficia de finanțare.

(2) Dacă este cazul, ordonatorul de credite competent împarte procesul în mai multe etape procedurale. Regulile care reglementează procedura se anunță în cererea de propuneri.

Solicitanții ale căror propuneri sunt respinse într-una dintre etape sunt informați în conformitate cu alineatul (7).

În cursul unei proceduri nu se solicită aceleași documente și informații de mai multe ori.

(3) Comitetul de evaluare menționat la articolul 150 sau, după caz, ordonatorul de credite competent poate cere unui solicitant să furnizeze informații suplimentare sau să clarifice documentele justificative transmise în conformitate cu articolul 151. Ordonatorul de credite ține în mod corespunzător evidența contactelor avute cu solicitanții în cursul procedurii.

(4) La finalizarea lucrărilor, membrii comitetului de evaluare semnează un proces-verbal al tuturor propunerilor examinate, care conține o evaluare a calității acestora și le identifică pe cele care pot beneficia de finanțare.

Dacă este necesar, procesul-verbal în cauză ierarhizează propunerile examinate, conține recomandări privind suma maximă care poate fi acordată și eventualele ajustări neesențiale ale cererii de grant.

Procesul-verbal în cauză se păstrează pentru consultare ulterioară.

(5) Ordonatorul de credite competent poate invita un solicitant să își adapteze propunerea în funcție de recomandările comitetului de evaluare. Ordonatorul de credite competent ține în mod corespunzător evidența contactelor avute cu solicitanții în cursul procedurii.

(6) Pe baza evaluării, ordonatorul de credite competent ia o decizie, în care se precizează cel puțin:

(a) obiectul și cuantumul total al deciziei;

(b) numele solicitanților selectați, denumirea acțiunilor, sumele acceptate și motivele acestei alegeri, inclusiv în cazul în care nu este conformă cu avizul comitetului de evaluare;

(c) numele eventualilor solicitanți respinși și motivele respingerii.

(7) Ordonatorul de credite competent informează în scris solicitanții în privința deciziei referitoare la cererea lor. În cazul neacordării grantului solicitat, instituția Uniunii în cauză prezintă motivele respingerii cererii. Solicitanții respinși sunt informați cât mai curând posibil cu privire la rezultatul evaluării cererii lor și, în orice caz, în termen de 15 zile calendaristice de la informarea solicitanților selectați.

(8) În cazul granturilor acordate în conformitate cu articolul 195, ordonatorul de credite poate:

(a) decide să nu aplice alineatele (2) și (4) de la prezentul articol și articolul 150;

(b) fuziona conținutul raportului de evaluare și al deciziei de acordare într-un singur document și îl poate semna.

Articolul 201

Acordul de grant

(1) Granturile fac obiectul unui acord scris.

(2) În acordul de grant se includ cel puțin următoarele:

(a) obiectul;

(b) beneficiarul;

(c) durata, adică:

(i) data intrării sale în vigoare;

(ii) data de începere și durata acțiunii sau exercițiul financiar al finanțării;

(d) o descriere a acțiunii sau, în cazul unui grant de funcționare, a programului de lucru, însoțită de o descriere a rezultatelor preconizate;

(e) cuantumul maxim al finanțării acordate de Uniune exprimat în euro, bugetul estimat al acțiunii sau al programului de lucru și forma grantului;

(f) normele privind raportarea și plățile și normele în materie de achiziții prevăzute la articolul 205;

(g) acceptarea de către beneficiar a obligațiilor menționate la articolul 129;

(h) dispoziții care reglementează vizibilitatea sprijinului financiar acordat de Uniune, cu excepția cazurilor justificate în mod corespunzător în care punerea informațiilor la dispoziția publicului nu este posibilă sau adecvată;

(i) dreptul aplicabil, care este dreptul Uniunii, completat, atunci când este necesar, de dreptul intern, astfel cum se specifică în acordul de grant. Se poate face o derogare în acordurile de grant încheiate cu organizații internaționale;

(j) instanța sau curtea de arbitraj competentă pentru soluționarea litigiilor.

(3) Obligațiile pecuniare ale entităților sau ale persoanelor, altele decât statele, care decurg din punerea în aplicare a unui acord de grant sunt executorii în conformitate cu articolul 100 alineatul (2).

(4) Modificările acordurilor de grant nu au ca scop sau efect producerea unor schimbări care să conteste decizia de acordare a grantului sau care să nu respecte principiul egalității de tratament a solicitanților.

CAPITOLUL 4

Execuția granturilor

Articolul 202

Cuantumul grantului și amploarea constatărilor auditului

(1) Cuantumul grantului se definitivează numai după ce ordonatorul de credite competent aprobă rapoartele și, după caz, conturile finale, fără a aduce atingere auditurilor, verificărilor și investigațiilor ulterioare efectuate de instituția Uniunii în cauză, OLAF sau Curtea de Conturi. Articolul 131 alineatul (4) se aplică de asemenea și după definitivarea cuantumului grantului.

(2) În cazul în care controalele sau auditurile constată nereguli, fraude sau o încălcare a obligațiilor sistemice sau recurente care pot fi imputate beneficiarului și care afectează semnificativ mai multe granturi acordate beneficiarului respectiv în condiții similare, ordonatorul de credite competent poate suspenda execuția acordului de grant sau a plăților aferente tuturor granturilor în cauză sau, după caz, poate rezilia acordurile de grant în cauză cu beneficiarul respectiv, având în vedere gravitatea celor constatate.

În plus, ordonatorul de credite competent poate să reducă valoarea granturilor, să respingă costurile neeligibile și să recupereze sumele plătite în mod necuvenit în cazul tuturor granturilor afectate de neregulile, fraudele sau încălcările obligațiilor sistemice sau recurente menționate la primul paragraf, care pot face obiectul unor audituri, verificări și investigații în conformitate cu acordurile de grant afectate.

(3) Ordonatorul de credite competent stabilește sumele care trebuie reduse sau recuperate, ori de câte ori acest lucru este posibil și realizabil, pe baza costurilor declarate în mod necuvenit drept eligibile pentru fiecare grant în cauză, în urma acceptării rapoartelor și situațiilor financiare revizuite prezentate de beneficiar.

(4) Atunci când nu este posibil sau realizabil să se cuantifice exact cuantumul costurilor neeligibile pentru fiecare grant vizat, sumele care trebuie reduse sau recuperate pot fi stabilite prin extrapolarea ratei de reducere sau de recuperare aplicate granturilor în cazul cărora s-au demonstrat nereguli, fraude sau încălcări ale obligațiilor sistemice sau recurente sau, atunci când costurile neeligibile nu pot servi drept bază pentru stabilirea sumelor care trebuie reduse sau recuperate, prin aplicarea unei rate forfetare, ținând seama de principiul proporționalității. Beneficiarului i se oferă posibilitatea de a propune o metodă sau o rată alternativă motivată corespunzător înainte de efectuarea reducerii sau a recuperării.

Articolul 203

Documentele justificative pentru cererile de plată

(1) Ordonatorul de credite competent precizează care sunt documentele justificative ce trebuie să însoțească cererile de plată.

(2) Pentru fiecare grant, prefinanțarea poate fi fracționată în mai multe tranșe în conformitate cu principiul bunei gestiuni financiare. Cererea de transferare a unei noi tranșe de prefinanțare se însoțește de o declarație a beneficiarului privind utilizarea prefinanțării anterioare. Tranșa se plătește integral dacă s-a utilizat cel puțin 70 % din cuantumul total al oricărei prefinanțări anterioare. În caz contrar, tranșa se reduce cu sumele care mai trebuie consumate până la atingerea pragului respectiv.

(3) Fără a aduce atingere obligației de a furniza documente justificative, beneficiarul certifică, pe propria răspundere, că informațiile cuprinse în cererile de plată sunt complete, fiabile și reale. De asemenea, beneficiarul certifică faptul că toate costurile suportate sunt eligibile în conformitate cu acordul de grant și că cererile de plată sunt justificate cu documente justificative adecvate care pot fi verificate.

(4) Pentru justificarea plăților intermediare sau a plății soldurilor de orice valoare, ordonatorul de credite competent poate solicita un certificat referitor la situațiile financiare ale acțiunii sau ale programului de lucru și la conturile subiacente. Un astfel de certificat se solicită pe baza unei evaluări a riscurilor în cadrul căreia se ține seama, în special, de valoarea grantului, de valoarea plății, de natura beneficiarului și de natura activităților care beneficiază de sprijin.

Certificatul se emite de către un auditor extern autorizat sau, în cazul organismelor publice, de un funcționar public competent și independent.

Certificatul atestă, în conformitate cu metodologia aprobată de ordonatorul de credite competent și pe baza procedurilor convenite conforme cu standardele internaționale, că toate costurile declarate de beneficiar în situațiile financiare pe care se bazează cererea de plată sunt reale, sunt înregistrate cu exactitate și sunt eligibile în conformitate cu acordul de grant. În cazuri specifice și justificate în mod corespunzător, ordonatorul de credite competent poate solicita certificatul sub forma unui aviz sau sub orice altă formă care respectă standardele internaționale.

(5) Pentru justificarea oricărei plăți, ordonatorul de credite competent poate solicita, pe baza unei evaluări a riscurilor, un raport de verificare operațională, întocmit de un terț independent aprobat de ordonatorul de credite competent. În raportul de verificare operațională se precizează că verificarea operațională s-a efectuat în conformitate cu o metodologie aprobată de ordonatorul de credite competent și se menționează dacă acțiunea sau programul de lucru s-a pus efectiv în aplicare în conformitate cu condițiile stabilite în acordul de grant.

Articolul 204

Sprijinul financiar acordat terților

Atunci când punerea în aplicare a acțiunii sau a programului de lucru necesită acordarea de sprijin financiar unor terți, beneficiarul poate acorda un astfel de sprijin financiar dacă condițiile de acordare a acestuia sunt definite în acordul de grant dintre beneficiar și Comisie, fiind exclusă orice marjă de discreție pentru beneficiar.

Se consideră că nu există nicio marjă de discreție dacă în acordul de grant se precizează următoarele:

(a) cuantumul maxim al sprijinului financiar care poate fi plătit unui terț, care nu depășește 60 000 EUR, și criteriile de stabilire a cuantumului exact;

(b) diferitele tipuri de activități care pot primi un astfel de sprijin financiar, pe baza unei liste fixe;

(c) definiția persoanelor sau a categoriilor de persoane care pot primi un astfel de sprijin financiar, precum și criteriile de acordare a acestuia.

Plafonul menționat la litera (a) de la al doilea paragraf poate fi depășit în cazul în care realizarea obiectivelor acțiunilor ar fi imposibilă sau excesiv de dificilă.

Articolul 205

Contractele de executare

(1) Fără a aduce atingere Directivei 2014/24/UE și Directivei 2014/25/UE a Parlamentului European și a Consiliului[1], în cazul în care punerea în aplicare a acțiunii sau a programului de lucru impune atribuirea unui contract de achiziții publice, beneficiarul poate atribui contractul de achiziții publice în conformitate cu practicile sale obișnuite de achiziții, cu condiția ca contractul de achiziții publice să fie atribuit ofertei celei mai avantajoase din punct de vedere economic sau, după caz, ofertei cu prețul cel mai scăzut, evitându-se în același timp orice conflict de interese.

(2) În cazul în care punerea în aplicare a acțiunii sau a programului de lucru impune atribuirea unui contract de achiziții publice cu o valoare mai mare de 60 000 EUR, ordonatorul de credite competent poate solicita beneficiarului, dacă acest lucru este justificat în mod corespunzător, să respecte norme speciale pe lângă cele menționate la alineatul (1).

Aceste norme speciale se bazează pe normele incluse în prezentul regulament și sunt proporționale cu valoarea contractelor de achiziții publice respective, cu dimensiunea relativă a contribuției Uniunii în raport cu costul total al acțiunii și cu riscul implicat. Aceste norme speciale se includ în acordul de grant.

[1] Directiva 2014/25/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 privind achizițiile efectuate de entitățile care își desfășoară activitatea în sectoarele apei, energiei, transporturilor și serviciilor poștale și de abrogare a Directivei 2004/17/CE (JO L 94, 28.3.2014, p. 243).

TITLUL IX
PREMII

Articolul 206
Norme generale

(1) Premiile se acordă în conformitate cu principiile egalității de tratament și transparenței și promovează realizarea obiectivelor de politică ale Uniunii.

(2) Premiile nu se acordă direct fără un concurs.

Concursurile cu premii cu o valoare unitară de cel puțin 1 000 000 EUR se pot publica numai în cazul în care premiile sunt precizate în decizia de finanțare menționată la articolul 110 și după ce informațiile privind premiile au fost transmise Parlamentului European și Consiliului.

(3) Valoarea premiului nu trebuie să fie legată de costurile suportate de câștigător.

(4) Atunci când punerea în aplicare a unei acțiuni sau a unui program de lucru necesită acordarea de premii unor terți de către beneficiar, acesta poate acorda astfel de premii cu condiția ca criteriile de eligibilitate și de acordare, valoarea premiilor și modalitățile de plată să fie definite în acordul de grant încheiat între beneficiar și Comisie, fiind exclusă orice marjă de discreție.

Articolul 207

Regulile de concurs, acordarea și publicarea

(1) În cadrul regulilor de concurs:

(a) se precizează criteriile de eligibilitate;

(b) se precizează modalitățile și data-limită de înscriere a candidaților, dacă aceasta este necesară, precum și de depunere a candidaturilor;

(c) se precizează criteriile de excludere, astfel cum se prevede la articolele 136 și motivele de respingere stabilite la articolul 141;

(d) se prevede răspunderea exclusivă a candidatului în cazul unei reclamații referitoare la activitățile desfășurate în cadrul concursului;

(e) se prevede acceptarea de către câștigători a obligațiilor menționate la articolul 129 și a obligațiilor privind publicitatea specificate în regulile de concurs;

(f) se precizează criteriile de acordare, care trebuie să permită să se evalueze calitatea candidaturilor în ceea ce privește obiectivele urmărite și rezultatele preconizate și să se stabilească în mod obiectiv dacă dosarele de candidatură sunt câștigătoare;

(g) se precizează cuantumul premiului sau al premiilor;

(h) se precizează modalitățile de plată a premiilor către câștigători după acordarea lor.

În sensul primului paragraf litera (a), beneficiarii sunt eligibili, cu excepția cazului în care se prevede altfel în regulile de concurs.

Articolul 194 alineatul (3) se aplică *mutatis mutandis* publicării concursurilor.

(2) În cadrul regulilor de concurs se pot stabili condițiile de anulare a concursului, în special în cazul în care obiectivele acestuia nu pot fi îndeplinite.

(3) Premiile se acordă de către ordonatorul de credite competent în urma unei evaluări efectuate de comitetul de evaluare menționat la articolul 150.

Articolul 200 alineatele (4) și (6) se aplică *mutatis mutandis* deciziei de acordare.

(4) Candidații sunt informați cât mai curând posibil cu privire la rezultatul evaluării candidaturii lor și, în orice caz, în termen de 15 zile calendaristice după ce ordonatorul de credite adoptă decizia de acordare.

Decizia de a acorda premiul este notificată candidatului câștigător și servește ca angajament juridic.

(5) Toate premiile acordate în cursul unui exercițiu financiar se publică în conformitate cu articolul 38 alineatele (1)-(4).

După publicare, la solicitarea Parlamentului European și a Consiliului, Comisia le transmite acestora un raport privind:

(a) numărul de solicitanți din ultimul exercițiu;

(b) numărul de candidați și procentajul de candidaturi câștigătoare pentru fiecare concurs;

(c) o listă a experților care au făcut parte din comitetele de evaluare în ultimul exercițiu, împreună cu o trimitere la procedura de selecție a acestora.

TITLUL X
INSTRUMENTE FINANCIARE, GARANȚII BUGETARE ȘI ASISTENȚĂ FINANCIARĂ

CAPITOLUL 1
Dispoziții comune

Articolul 208

Domeniul de aplicare și punerea în aplicare

(1) În cazul în care se dovedesc a fi cel mai adecvat mijloc pentru atingerea obiectivelor politicilor Uniunii, Uniunea poate să instituie instrumente financiare sau să furnizeze garanții bugetare ori asistență financiară din buget prin intermediul unui act de bază, care definește domeniul lor de aplicare și perioada de punere în aplicare.

(2) Statele membre pot contribui la instrumentele financiare, garanțiile bugetare sau asistența financiară a Uniunii. Pot contribui și terții în cazul în care prin actul de bază se autorizează acest lucru.

(3) Atunci când instrumentele financiare sunt executate în cadrul gestiunii partajate cu statele membre, se aplică normele sectoriale.

(4) Atunci când instrumentele financiare sau garanțiile bugetare sunt executate în cadrul gestiunii indirecte, Comisia încheie acorduri cu entități în temeiul articolului 62 alineatul (1) primul paragraf litera (c) punctele (ii), (iii), (v) și (vi). În cazul în care sistemele, normele și procedurile respectivelor entități au fost evaluate în temeiul articolului 154 alineatul (4), aceste entități pot să se bazeze în întregime pe respectivele sisteme, norme și proceduri. Atunci când execută instrumente financiare și garanții bugetare în cadrul gestiunii indirecte, respectivele entități pot încheia acorduri cu intermediari financiari care sunt selectați în conformitate cu proceduri echivalente cu cele aplicate de Comisie. Respectivele entități transpun cerințele prevăzute la articolul 155 alineatul (2) în acordurile respective.

Comisia rămâne responsabilă de asigurarea conformității cadrului de executare a instrumentelor financiare cu principiul bunei gestiuni financiare și sprijină realizarea obiectivelor de politică definite și încadrate în timp, măsurabile în termeni de performanțe și/sau rezultate. Comisia poartă răspunderea pentru executarea instrumentelor financiare, fără a se aduce atingere răspunderii juridice și contractuale a entităților cărora li s-au încredințat sarcini, în conformitate cu legislația aplicabilă și cu articolul 129.

Atunci când țările terțe contribuie la instrumentele financiare sau la garanțiile bugetare în temeiul alineatului (2), actul de bază poate permite desemnarea unor entități de executare sau contrapărți eligibile din țările în cauză.

(5) Curtea de Conturi are acces deplin la orice informații legate de instrumentele financiare, garanțiile bugetare și asistența financiară, inclusiv prin intermediul verificărilor la fața locului.

Curtea de Conturi este auditorul extern responsabil pentru proiectele și programele susținute printr-un instrument financiar, o garanție bugetară sau prin asistență financiară.

Articolul 209

Principii și condiții aplicabile

instrumentelor financiare și garanțiilor bugetare

(1) Instrumentele financiare și garanțiile bugetare se utilizează în conformitate cu principiile bunei gestiuni financiare, transparenței, proporționalității, nediscriminării, egalității de tratament și subsidiarității, precum și în conformitate cu obiectivele lor.

(2) Instrumentele financiare și garanțiile bugetare:

(a) abordează disfuncționalitățile pieței sau situațiile investiționale sub nivelul optim și oferă sprijin, în mod proporțional, numai destinatarilor finali care sunt considerați viabili din punct de vedere economic în conformitate cu standardele acceptate la nivel internațional în momentul în care li se acordă sprijinul financiar din partea Uniunii;

(b) asigură adiționalitatea prin evitarea înlocuirii sprijinului potențial și a investițiilor din alte surse publice sau private;

(c) nu denaturează concurența pe piața internă și respectă normele privind ajutoarele de stat;

(d) asigură un efect de levier și un efect multiplicator cu un interval de valori țintă bazat pe o evaluare *ex ante* a instrumentului financiar sau a garanției bugetare corespunzătoare, prin mobilizarea unei investiții globale care depășește dimensiunea contribuției sau a garanției din partea Uniunii, inclusiv, după caz, maximizarea investițiilor private;

(e) sunt executate astfel încât să asigure existența unui interes comun al entităților de executare sau al contrapărților implicate în executare privind îndeplinirea obiectivelor de politică definite în actul de bază relevant, prin dispoziții referitoare, de exemplu, la coinvestiții, cerințe privind partajarea riscului sau stimulente financiare, prevenind, în același timp, conflictele de interese cu alte activități ale entităților sau contrapărților;

(f) dispun o remunerare a Uniunii care este compatibilă cu partajarea riscului între participanții financiari și cu obiectivele de politică ale instrumentului financiar sau ale garanției bugetare;

(g) în cazul în care entitățile de executare sau contrapărțile implicate în executare trebuie remunerate, prevăd ca această remunerare să se bazeze pe performanță și cuprind:

(i) onorariile administrative pentru remunerarea entității sau a contrapărții pentru activitatea desfășurată în cadrul execuției unui instrument financiar sau a unei garanții bugetare, care, în măsura posibilului, se bazează pe operațiunile desfășurate sau cuantumurile plătite; și

(ii) după caz, stimulente legate de politici pentru a promova îndeplinirea obiectivelor de politică sau a stimula performanța financiară a instrumentului financiar sau a garanției bugetare.

Cheltuielile excepționale pot fi rambursate în cazuri justificate corespunzător;

(h) se bazează pe evaluări *ex ante*, efectuate cu titlu individual sau ca parte a unui program, în conformitate cu articolul 34, cuprinzând explicații privind alegerea tipului de operațiune financiară ținând cont de obiectivele de politică urmărite și de riscurile financiare și economiile pentru bugetul Uniunii pe care le antrenează respectiva alegere.

Evaluările menționate la primul paragraf litera (h) se revizuiesc și se actualizează pentru a ține cont de efectul schimbărilor socioeconomice majore asupra rațiunii existenței instrumentului financiar sau a garanției bugetare.

(3) Fără a aduce atingere normelor sectoriale legate de gestiunea partajată, veniturile, inclusiv dividendele, câștigurile de capital, comisioanele de garanție și dobânzile la împrumuturi și la cuantumurile din conturi fiduciare rambursate Comisiei sau la conturile fiduciare deschise pentru instrumente financiare sau garanții bugetare și atribuibile sprijinului de la buget în cadrul unui instrument financiar sau al unei garanții bugetare sunt înregistrate în buget după deducerea costurilor și onorariilor de gestiune.

Rambursările anuale, inclusiv rambursările de capital, garanțiile eliberate și rambursările de capital principal al împrumuturilor rambursate Comisiei sau conturile fiduciare deschise pentru instrumente financiare sau garanții bugetare și atribuibile sprijinului de la buget în cadrul unui instrument financiar sau al unei garanții bugetare constituie venituri alocate interne în conformitate cu articolul 21 alineatul (3) litera (f) și sunt folosite pentru același instrument financiar sau aceeași garanție bugetară, fără a aduce atingere articolului 215 alineatul (5), pentru o perioadă care nu depășește perioada de angajament bugetar plus doi ani, dacă nu se specifică altfel într-un act de bază.

Comisia ia în considerare aceste venituri alocate intern atunci când propune cuantumul alocărilor viitoare pentru instrumente financiare sau garanții bugetare.

În pofida celui de al doilea paragraf, soldul veniturilor alocate autorizate în temeiul unui act de bază care urmează să fie abrogat sau a cărui valabilitate expiră poate fi de asemenea alocat unui alt instrument financiar care urmărește obiective similare, în cazul în care se prevede astfel în actul de bază de instituire a respectivului instrument financiar.

(4) Ordonatorul de credite competent pentru un instrument financiar, o garanție bugetară sau o asistență financiară întocmește o situație financiară care acoperă perioada de la 1 ianuarie la 31 decembrie, în conformitate cu articolul 243, cu normele contabile menționate la articolul 80 și cu Standardele internaționale de contabilitate pentru sectorul public (IPSAS).

Pentru instrumentele financiare și garanțiile bugetare executate în cadrul gestiunii indirecte, ordonatorul de credite competent se asigură că situațiile financiare neauditate care acoperă perioada 1 ianuarie-31 decembrie și care sunt întocmite în conformitate cu normele contabile menționate la articolul 80 și cu IPSAS, precum și orice alte informații necesare pentru a întocmi situațiile financiare în conformitate cu articolul 82 alineatul (2) sunt furnizate de entitățile prevăzute la articolul 62 alineatul (1) primul paragraf litera (c) punctele (ii), (iii), (v) și (vi) până la data de 15 februarie a exercițiului financiar următor, iar situațiile financiare auditate sunt furnizate de entitățile respective până la data de 15 mai a exercițiului financiar următor.

Articolul 210

Datoria financiară a Uniunii

(1) Datoria financiară și plățile totale nete din buget nu depășesc în niciun moment:

(a) pentru instrumentele financiare: cuantumul angajamentului bugetar relevant prevăzut pentru acestea;

(b) pentru garanțiile bugetare: cuantumul garanției bugetare autorizat prin actul de bază;

(c) pentru asistența financiară: cuantumul maxim al fondurilor pe care Comisia este împuternicită să le ia cu împrumut în vederea finanțării asistenței financiare astfel cum este autorizată prin actul de bază, precum și al dobânzilor relevante.

(2) Garanțiile bugetare și asistența financiară pot genera o datorie contingentă pentru Uniune care nu poate depăși activele financiare furnizate pentru a acoperi răspunderea financiară a Uniunii decât dacă există dispoziții în acest sens în actul de bază de constituire a unei garanții bugetare sau a asistenței financiare și în conformitate cu condițiile prevăzute în acesta.

(3) În scopul evaluării anuale prevăzute la articolul 41 alineatul (5) litera (j), datoriile contingente care rezultă din garanțiile bugetare sau asistența financiară suportate de buget se consideră sustenabile dacă evoluția lor multianuală preconizată este compatibilă cu limitele stabilite prin regulamentul de stabilire a cadrului financiar multianual prevăzut la articolul 312 alineatul (2) din TFUE și cu plafonul creditelor anuale pentru plăți prevăzut la articolul 3 alineatul (1) din Decizia 2014/335/UE, Euratom.

Articolul 211

Constituirea de provizioane pentru datoriile financiare

(1) Pentru garanțiile bugetare și asistența financiară acordată țărilor terțe, un act de bază stabilește o rată de provizionare ca procentaj din cuantumul autorizat al datoriei financiare. Respectivul cuantum nu include contribuțiile menționate la articolul 208 alineatul (2).

Actul de bază prevede revizuirea ratei de provizionare cel puțin o dată la trei ani.

(2) Stabilirea ratei de provizionare se bazează pe o evaluare calitativă și cantitativă de către Comisie a riscurilor financiare care decurg dintr-o garanție bugetară sau o asistență financiară acordată unei țări terțe, evaluare care se efectuează în conformitate cu principiul prudenței, conform căruia activele și profiturile nu se supraestimează, iar pasivele și pierderile nu se subestimează.

În absența unor dispoziții contrare în actul de bază de instituire a garanției bugetare sau a asistenței financiare acordate unei țări terțe, rata de provizionare se bazează pe provizionarea globală necesară în avans pentru acoperirea pierderilor preconizate nete, alături de o rezervă de siguranță adecvată. Fără a aduce atingere competențelor Parlamentului European și Consiliului, provizionarea globală se constituie în decursul perioadei prevăzute în situația financiară pertinentă, astfel cum se prevede la articolul 35.

(3) În cazul instrumentului financiar se constituie provizioane, atunci când este cazul, pentru a răspunde plăților viitoare legate de un angajament bugetar al instrumentului financiar respectiv.

(4) La constituirea provizioanelor contribuie următoarele resurse:

(a) contribuții din buget, cu respectarea deplină a regulamentului de stabilire a cadrului financiar multianual și după examinarea posibilităților de realocare;

(b) profiturile obținute din investirea resurselor deținute în fondul comun de provizionare;

(c) cuantumurile recuperate de la debitorii care nu și-au achitat datoriile, în conformitate cu procedura de recuperare prevăzută în acordul de garantare sau de împrumut;

(d) venituri și orice alte plăți primite de Uniune în conformitate cu acordul de garantare sau de împrumut;

(e) dacă este cazul, contribuțiile în numerar ale statelor membre și ale terților furnizate în temeiul articolului 208 alineatul (2).

La calcularea provizionării care rezultă din rata de provizionare menționată la alineatul (1) se iau în considerare numai resursele menționate la primul paragraf literele (a)-(d) de la prezentul alineat.

(5) Provizioanele se utilizează pentru plata:

(a) cererilor de executare a garanției bugetare;

(b) obligațiilor de plată legate de un angajament bugetar pentru un instrument financiar;

(c) obligațiilor financiare care decurg din luarea cu împrumut de fonduri în temeiul articolului 220 alineatul (1);

(d) dacă este cazul, a altor cheltuieli legate de execuția instrumentelor financiare, a garanțiilor bugetare și a asistenței financiare acordate țărilor terțe.

(6) În cazul în care provizioanele pentru o garanție bugetară depășesc cuantumul provizionării rezultate din rata de provizionare menționată la alineatul (1) de la prezentul articol, se utilizează resursele menționate la alineatul (4) primul paragraf literele (b), (c) și (d) de la prezentul articol legate de garanția respectivă, în limitele perioadei eligibile prevăzute în actul de bază, fără a depăși, totuși, faza de constituire a provizionării și fără a aduce atingere articolului 213 alineatul (4), pentru a restabili garanția bugetară la valoarea sa inițială.

(7) Comisia informează imediat Parlamentul European și Consiliul și poate propune măsuri adecvate de realimentare sau o majorare a ratei de provizionare în cazul în care:

(a) ca urmare a cererilor de executare a garanției, nivelul provizioanelor pentru acea garanție bugetară scade sub 50 % din rata de provizionare menționată la alineatul (1) și din nou în cazul în care scade sub 30 % din rata de provizionare respectivă sau în cazul în care ar putea scădea sub oricare din procentele respective în termen de un an, conform unei evaluări a riscurilor efectuate de Comisie;

(b) o țară care beneficiază de asistență financiară din partea Uniunii nu efectuează plata la scadență.

Articolul 212

Fondul comun de provizionare

(1) Provizioanele constituite pentru a acoperi datoriile financiare care decurg din instrumentele financiare, garanțiile bugetare sau asistența financiară se păstrează într-un fond comun de provizionare.

Până la 30 iunie 2019, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului o evaluare externă independentă a avantajelor și dezavantajelor de a încredința Comisiei, BEI sau amândurora gestiunea financiară a activelor fondului comun de provizionare, ținând seama de criteriile tehnice și instituționale relevante folosite în compararea serviciilor de gestionare a activelor, inclusiv infrastructura tehnică, o comparație a costurilor aferente serviciilor furnizate, structura instituțională, raportarea, performanța, răspunderea și experiența Comisiei și a BEI și celelalte mandate de gestionare a activelor pentru buget. Evaluarea este însoțită, după caz, de o propunere legislativă.

(2) Profiturile sau pierderile globale rezultate din investirea resurselor deținute în fondul comun de provizionare se alocă proporțional între instrumentele financiare, garanțiile bugetare sau asistența financiară respectivă.

Administratorul financiar al resurselor fondului comun de provizionare păstrează un cuantum minim din resursele fondului în numerar sau echivalente de numerar în conformitate cu normele prudențiale și cu previziunile privind plățile furnizate de ordonatorii de credite ai instrumentelor financiare, ai garanțiilor bugetare sau ai asistenței financiare.

Administratorul financiar al resurselor fondului comun de provizionare poate încheia acorduri repo, utilizând resursele fondului comun de provizionare ca garanție, pentru a efectua plăți din fond în cazul în care se preconizează în mod rezonabil că această procedură este mai avantajoasă pentru buget decât cesionarea de resurse în termenul cererii de plată. Durata sau perioada de reînnoire a acordurilor repo legate de o plată se limitează la minimul necesar pentru a se reduce la minimum pierderea din buget.

(3) În temeiul articolului 77 alineatul (1) primul paragraf litera (d) și al articolului 86 alineatele (1) și (2), contabilul stabilește procedurile care se aplică pentru operațiunile aferente veniturilor și cheltuielilor, precum și, în acord cu administratorul financiar al resurselor fondului comun de provizionare, pentru activele și pasivele legate de fondul comun de provizionare.

(4) În cazurile excepționale în care Comisia efectuează un transfer în conformitate cu articolul 30 alineatul (1) primul paragraf litera (g), Comisia informează imediat Parlamentul European și Consiliul în acest sens și propune de urgență măsurile necesare pentru a restabili postul bugetar al garanției din care s-a efectuat transferul, cu respectarea deplină a plafoanelor prevăzute în regulamentul de stabilire a cadrului financiar multianual.

Articolul 213

Rata efectivă de provizionare

(1) Constituirea de provizioane pentru garanțiile bugetare și asistența financiară acordată țărilor terțe în cadrul fondului comun de provizionare se bazează pe o rată efectivă de provizionare. Respectiva rată oferă un nivel de protecție împotriva datoriilor financiare ale Uniunii echivalent cu nivelul care ar fi oferit de respectivele rate de provizionare dacă resursele ar fi deținute și gestionate separat.

(2) Rata efectivă de provizionare aplicabilă reprezintă un procentaj din fiecare rată de provizionare inițială stabilită în conformitate cu articolul 211 alineatul (2) al doilea paragraf. Aceasta se aplică numai cuantumului resurselor din fondul comun de provizionare prevăzut pentru plata cererilor de executare a garanției pe o perioadă de un an. Aceasta prevede un raport – sub forma unui procentaj – dintre cuantumul în numerar și echivalente de numerar din fondul comun de provizionare necesar pentru onorarea cererilor de executare a garanției și cuantumul total în numerar și echivalente de numerar care ar fi necesar în fiecare fond de garantare pentru onorarea cererilor de executare a garanției dacă resursele se păstrează și se gestionează separat, ambele cuantumuri prezentând un risc de lichiditate echivalent. Raportul respectiv nu scade sub 95 %. Calcularea ratei efective de provizionare ia în considerare:

(a) previziunile privind intrările și ieșirile în și din fondul comun de provizionare, ținând seama de etapa inițială de constituire a provizionării globale în conformitate cu articolul 211 alineatul (2) al doilea paragraf;

(b) corelația dintre riscul aferent garanțiilor bugetare și cel aferent asistenței financiare acordate țărilor terțe;

(c) condițiile pieței.

Până la 1 iulie 2020, Comisia adoptă acte delegate în conformitate cu articolul 269 pentru completarea prezentului regulament cu condiții detaliate de calculare a ratei efective de provizionare, inclusiv cu o metodologie de calcul.

Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 269 pentru modificarea raportului minim prevăzut la primul paragraf de la prezentul alineat în lumina experienței dobândite pe parcursul funcționării fondului comun de provizionare și menținând o abordare prudentă în conformitate cu principiul bunei gestiuni financiare. Raportul minim nu poate fi stabilit la un nivel mai mic de 85 %.

(3) Rata efectivă de provizionare se calculează anual de către administratorul financiar al resurselor fondului comun de provizionare și este referința pentru calcularea de către Comisie a contribuțiilor din buget în temeiul articolului 211 alineatul (4) litera (a) și ulterior al alineatului (4) litera (b) de la prezentul articol.

(4) După calcularea ratei efective de provizionare anuale în conformitate cu prezentul articol alineatele (1) și (2), se efectuează următoarele operațiuni în contextul procedurii bugetare și se prezintă în documentul de lucru menționat la articolul 41 alineatul (5) litera (h):

(a) orice excedent de provizioane pentru o garanție bugetară sau o asistență financiară acordată unei țări terțe se returnează la buget;

(b) orice realimentare a fondului se efectuează în tranșe anuale în cursul unei perioade de maximum trei ani, fără a aduce atingere articolului 211 alineatul (6).

(5) După consultarea contabilului, Comisia stabilește orientările aplicabile gestionării resurselor din fondul comun de provizionare în conformitate cu normele prudențiale corespunzătoare și excluzând operațiunile cu instrumente financiare derivate în scopuri speculative. Orientările se anexează la acordul cu administratorul financiar al resurselor fondului comun de provizionare.

O dată la trei ani se efectuează o evaluare independentă cu privire la gradul de adecvare al orientărilor și se transmite Parlamentului European și Consiliului.

Articolul 214

Raportarea anuală

(1) În plus față de obligațiile de raportare de la articolul 250, Comisia prezintă un raport anual Parlamentului European și Consiliului referitor la fondul comun de provizionare.

(2) Administratorul financiar al resurselor fondului comun de provizionare raportează anual Parlamentului European și Consiliului cu privire la fondul comun de provizionare.

CAPITOLUL 2

Dispoziții specifice

SECȚIUNEA 1

INSTRUMENTE FINANCIARE

Articolul 215

Norme și punere în aplicare

(1) În pofida articolului 208 alineatul (1), în cazuri justificate corespunzător, se pot institui instrumente financiare fără ca acestea să fie autorizate printr-un act de bază, cu condiția ca respectivele instrumente să fie incluse în proiectul de buget în conformitate cu articolul 41 alineatul (4) primul paragraf litera (e).

(2) În cazul în care instrumentele financiare sau garanțiile bugetare sunt combinate în cadrul unui acord unic cu forme auxiliare de sprijin din buget, inclusiv granturi, prezentul titlu se aplică întregii măsuri. Raportarea se efectuează în conformitate cu articolul 250 și indică în mod clar care părți ale măsurii sunt instrumente financiare sau garanții bugetare.

(3) Comisia asigură gestionarea armonizată și simplificată a instrumentelor financiare, în special în domeniile contabilității, raportării, monitorizării și gestionării riscului financiar.

(4) Atunci când Uniunea participă la un instrument financiar în calitate de acționar minoritar, Comisia asigură respectarea prezentului titlu în conformitate cu principiul proporționalității, în funcție de dimensiunea și valoarea participării Uniunii la instrument. Cu toate acestea, indiferent de dimensiunea și valoarea participării Uniunii la instrument, Comisia asigură respectarea articolului 129, a articolului 155, a articolului 209 alineatele (2) și (4), a articolului 250 și, în ceea ce privește situațiile de excludere menționate la articolul 136 alineatul (1) litera (d), a titlului V capitolul 2 secțiunea 2.

(5) În cazul în care Parlamentul European sau Consiliul consideră că un instrument financiar nu și-a realizat în mod eficace obiectivele, aceste instituții pot solicita Comisiei să prezinte o propunere de revizuire a actului de bază în vederea închiderii instrumentului. În cazul închiderii instrumentului financiar, orice cuantum nou rambursat acestui instrument în temeiul articolului 209 alineatul (3) se consideră venit general și se returnează la buget.

(6) Scopul instrumentelor financiare sau al unei grupări de instrumente financiare în cadrul unui mecanism și, după caz, forma lor juridică specifică și locul de înregistrare se publică pe site-ul Comisiei.

(7) Entitățile însărcinate cu executarea instrumentelor financiare pot deschide conturi fiduciare în sensul articolului 85 alineatul (3) în numele Uniunii. Entitățile respective transmit extrasele de cont corespunzătoare serviciului responsabil din cadrul Comisiei. Plățile în conturile fiduciare sunt efectuate de către Comisie pe baza unor cereri de plată motivate corespunzător prin previziuni de plată, ținându-se seama de soldurile disponibile în conturile fiduciare și de necesitatea de a evita existența unor solduri excesive în aceste conturi.

Articolul 216

Instrumentele financiare executate direct de către Comisie

(1) Instrumentele financiare pot fi executate direct în temeiul articolului 62 alineatul (1) primul paragraf litera (a), prin oricare dintre următoarele mijloace:

(a) un vehicul investițional special conceput la care Comisia participă împreună cu alți investitori publici sau privați cu scopul de a spori efectul de levier al contribuției Uniunii;

(b) împrumuturi, garanții, participații la capital și alte instrumente de partajare a riscului, altele decât investițiile în vehicule investiționale special concepute, oferite direct destinatarilor finali sau prin intermediari financiari.

(2) Vehiculele investiționale special concepute menționate la alineatul (1) litera (a) se înființează în temeiul legislației unui stat membru. În domeniul acțiunilor externe, acestea pot fi înființate și în temeiul legislației unei țări diferite de statele membre. Administratorii acestor vehicule sunt obligați prin lege sau prin contract să acționeze cu diligența unui administrator profesionist și de bună credință.

(3) Administratorii de vehicule investiționale special concepute menționate la alineatul (1) litera (a) și intermediarii financiari sau destinatarii finali ai instrumentelor financiare sunt selectați ținându-se seama în mod corespunzător de natura instrumentului financiar care urmează să fie executat, de experiența și capacitatea financiară și operațională a entităților în cauză și de viabilitatea economică a proiectelor destinatarilor finali. Această selecție este transparentă, justificată prin argumente obiective și nu generează niciun conflict de interese.

Articolul 217

Tratamentul contribuțiilor din fondurile executate în cadrul gestiunii partajate

(1) Pentru contribuțiile la instrumentele financiare instituite în temeiul prezentei secțiuni din fondurile executate în cadrul gestiunii partajate se păstrează evidențe separate.

(2) Contribuțiile din fondurile executate în cadrul gestiunii partajate se introduc în conturi separate și se utilizează în conformitate cu obiectivele fondurilor respective pentru acțiuni și destinatari finali, în concordanță cu programul sau programele din care sunt plătite contribuțiile.

(3) În ceea ce privește contribuțiile din fondurile executate în cadrul gestiunii partajate la instrumentele financiare instituite în temeiul prezentei secțiuni, se aplică normele sectoriale. Prin derogare de la prima teză, autoritățile de management se pot baza pe o evaluare *ex ante* existentă, efectuată în conformitate cu articolul 209 alineatul (2) primul paragraf litera (h) și al doilea paragraf, înainte de a contribui la un instrument financiar existent.

SECȚIUNEA 2

GARANȚII BUGETARE

Articolul 218

Norme pentru garanțiile bugetare

(1) În actul de bază se definește:

(a) cuantumul garanției bugetare care nu poate fi depășit în niciun moment, fără a aduce atingere articolului 208 alineatul (2);

(b) tipurile de operațiuni acoperite de garanția bugetară.

(2) Contribuțiile statelor membre la garanțiile bugetare în temeiul articolului 208 alineatul (2) pot fi furnizate sub formă de garanții sau de numerar.

Contribuțiile terților la garanțiile bugetare în temeiul articolului 208 alineatul (2) pot fi furnizate sub formă de numerar.

Garanția bugetară se majorează cu contribuțiile menționate la primul și la al doilea paragraf. Plățile pentru cererile de executare a garanției se fac, atunci când este necesar, de către statele membre sau părțile terțe contribuitoare în condiții de egalitate (*pari passu*). Comisia semnează un acord cu părțile contribuitoare care conține în special dispoziții privind condițiile de plată.

Articolul 219

Executarea garanțiilor bugetare

(1) Garanțiile bugetare sunt irevocabile, necondiționate și se acordă la cerere pentru tipurile de operațiuni acoperite.

(2) Garanțiile bugetare se execută în temeiul articolului 62 alineatul (1) primul paragraf litera (c) sau, în cazuri excepționale, în temeiul articolului 62 alineatul (1) primul paragraf litera (a).

(3) O garanție bugetară acoperă numai operațiunile de finanțare și de investiții care respectă articolul 209 alineatul (2) primul paragraf literele (a)-(d).

(4) Contrapărțile contribuie cu resurse proprii la operațiunile care sunt acoperite de garanția bugetară.

(5) Comisia încheie un acord de garantare cu contrapartea. Acordarea garanției bugetare este condiționată de intrarea în vigoare a acordului de garantare.

(6) Contrapărțile furnizează anual Comisiei:

(a) o evaluare a riscurilor și informațiile referitoare la clasificarea operațiunilor acoperite de garanția bugetară, precum și cazurile preconizate de nerespectare a obligațiilor de plată;

(b) informații privind obligația financiară restantă care îi revine Uniunii din garanția bugetară, defalcată pe operațiuni individuale, măsurată în conformitate cu normele contabile ale Uniunii astfel cum sunt menționate la articolul 80 sau cu IPSAS;

(c) valoarea totală a profiturilor sau a pierderilor rezultate din operațiunile acoperite de garanția bugetară.

SECȚIUNEA 3

ASISTENȚĂ FINANCIARĂ

Articolul 220

Norme și punere în aplicare

(1) Asistența financiară acordată de Uniune statelor membre sau țărilor terțe se acordă în conformitate cu condiții prestabilite și ia forma unui credit, a unei linii de credit sau a oricărui alt instrument considerat adecvat pentru a asigura eficacitatea sprijinului. În acest scop, Comisia este împuternicită, în actul de bază relevant, să ia cu împrumut în numele Uniunii fondurile necesare, pe piețele de capital sau de la instituții financiare.

(2) Operațiunile de împrumutare și de creditare nu implică Uniunea în transformarea scadențelor și nici nu o expun la vreun risc al ratei dobânzii sau la vreun alt risc comercial.

(3) Asistența financiară se acordă în euro, cu excepția cazurilor justificate în mod corespunzător.

(4) Asistența financiară se execută direct de către Comisie.

(5) Comisia încheie cu țara beneficiară un acord ce cuprinde dispoziții care:

(a) asigură faptul că țara beneficiară verifică periodic dacă finanțarea acordată a fost utilizată în mod corespunzător în conformitate cu condiții prestabilite, adoptă măsurile corespunzătoare de prevenire a neregulilor și a fraudelor și, după caz, întreprinde acțiuni juridice pentru recuperarea fondurilor furnizate în cadrul asistenței financiare care au fost deturnate;

(b) asigură protecția intereselor financiare ale Uniunii;

(c) autorizează în mod expres Comisia, OLAF și Curtea de Conturi să își exercite drepturile prevăzute la articolul 129;

(d) asigură faptul că Uniunea are dreptul la rambursarea anticipată a creditului atunci când s-a stabilit că, în ceea ce privește gestionarea asistenței financiare, țara beneficiară s-a angajat într-un act de fraudă sau corupție sau într-o altă activitate ilegală care prejudiciază interesele financiare ale Uniunii;

(e) asigură faptul că toate costurile înregistrate de Uniune care au legătură cu o asistență financiară sunt suportate de țara beneficiară.

(6) Comisia acordă creditele, atunci când este posibil în tranșe, cu respectarea condițiilor asociate asistenței financiare. În cazul în care condițiile respective nu sunt îndeplinite, Comisia suspendă temporar sau anulează plata asistenței financiare.

(7) Fondurile obținute, dar care nu au fost încă plătite nu pot fi utilizate în alt scop decât pentru a acorda asistență financiară țării beneficiare corespunzătoare. În temeiul articolului 86 alineatele (1) și (2), contabilul stabilește procedurile pentru păstrarea în siguranță a fondurilor.

TITLUL XI
CONTRIBUȚII ÎN BENEFICIUL PARTIDELOR POLITICE EUROPENE

Articolul 221

Dispoziții generale

Contribuțiile financiare directe din buget pot fi acordate în beneficiul partidelor politice europene astfel cum este definit la articolul 2 punctul 3 din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 1141/2014 (denumite în continuare „partide politice europene”) în vederea contribuției lor la formarea conștiinței politice europene și la exprimarea voinței politice a cetățenilor Uniunii, în conformitate cu regulamentul menționat.

Articolul 222

Principii

(1) Contribuțiile se utilizează pentru a rambursa numai procentajul, stabilit la articolul 17 alineatul (4) din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 1141/2014, din costurile de funcționare ale partidelor politice europene care sunt legate direct de obiectivele partidelor în cauză, astfel cum sunt precizate la articolul 17 alineatul (5) din regulamentul menționat și la articolul 21 din regulamentul menționat.

(2) Contribuțiile pot fi folosite pentru a rambursa cheltuieli legate de contractele încheiate de partidele politice europene, cu condiția să nu fi existat vreun conflict de interese în momentul atribuirii acestora.

(3) Contribuțiile nu se utilizează pentru a acorda, direct sau indirect, un avantaj personal, în numerar sau în natură, niciunui membru sau membru al personalului unui partid politic european. Contribuțiile nu se utilizează pentru a finanța, direct sau indirect, activități ale terților, în special ale partidelor politice naționale sau ale fundațiilor politice de la nivel european sau național, sub formă de granturi, donații, credite sau orice alt acord similar. În sensul prezentului alineat, entitățile asociate partidelor politice europene nu sunt considerate părți terțe în cazul în care astfel de entități fac parte din organizarea administrativă a partidelor politice europene, astfel cum se prevede în statutele acestora din urmă. Contribuțiile nu se utilizează pentru niciunul dintre scopurile excluse prin articolul 22 din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 1141/2014.

(4) Contribuțiile se supun principiilor transparenței și egalității de tratament, în conformitate cu criteriile prevăzute în Regulamentul (UE, Euratom) nr. 1141/2014.

(5) Contribuțiile se acordă anual de către Parlamentul European și se publică în conformitate cu articolul 38 alineatele (1)-(4) din prezentul regulament și cu articolul 32 alineatul (1) din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 1141/2014.

(6) Partidele politice europene care beneficiază de o contribuție nu beneficiază nici direct, nici indirect, de alte fonduri din buget. Sunt interzise în special donațiile din bugetele grupurilor politice din Parlamentul European. Aceleași cheltuieli nu sunt finanțate în niciun caz de două ori din buget.

Contribuțiile nu aduc atingere capacității partidelor politice europene de a constitui rezerve din cuantumul resurselor lor proprii în conformitate cu Regulamentul (UE, Euratom) nr. 1141/2014.

(7) În cazul în care, la sfârșitul unui exercițiu financiar în care a beneficiat de un grant de funcționare, o fundație politică europeană astfel cum este definită la articolul 2 punctul 4 din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 1141/2014 înregistrează un excedent de venituri față de cheltuieli, o parte din acest excedent, care nu poate depăși 25 % din venitul total pentru acel exercițiu, poate fi reportată în exercițiul financiar următor, cu condiția ca aceasta să fie utilizată înainte de încheierea primului trimestru al exercițiului respectiv.

Articolul 223

Aspecte bugetare

Contribuțiile, precum și creditele alocate pentru organismele de audit externe independente sau experții de audit externi independenți menționați la articolul 23 din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 1141/2014 se plătesc din secțiunea din buget aferentă Parlamentului European.

Articolul 224

Cererea de contribuții

(1) Contribuțiile se acordă prin intermediul unei cereri de contribuții publicate în fiecare an, cel puțin pe site-ul Parlamentului European.

(2) Unui partid politic european i se poate acorda o singură contribuție pe an.

(3) Un partid politic european poate beneficia de o contribuție numai dacă acesta solicită finanțare în conformitate cu clauzele și condițiile prevăzute în cererea de contribuții.

(4) În cererea de contribuții se stabilesc condițiile în care solicitantul poate beneficia de o contribuție în conformitate cu Regulamentul (UE, Euratom) nr. 1141/2014, precum și criteriile de excludere.

(5) În cererea de contribuții se stabilește cel puțin natura cheltuielilor care pot fi rambursate prin contribuție.

(6) În cererea de contribuții se solicită prezentarea bugetului estimat.

Articolul 225

Procedura de acordare

(1) Cererile de contribuții se depun în mod corespunzător în termenul stabilit, în scris, inclusiv, dacă este cazul, într-un format electronic securizat.

(2) Contribuțiile nu se pot acorda solicitanților care, la data procedurii de acordare, se află într-una sau mai multe dintre situațiile menționate la articolul 136 alineatul (1) și la articolul 141 alineatul (1) și celor care sunt înregistrați ca excluși în baza de date menționată la articolul 142.

(3) Solicitanții au obligația să certifice faptul că nu se află în niciuna dintre situațiile menționate la alineatul (2).

(4) Ordonatorul de credite competent poate fi asistat de un comitet pentru a evalua cererile de contribuții. Ordonatorul de credite competent specifică normele privind alcătuirea, desemnarea și funcționarea acestui comitet, precum și normele de prevenire a conflictelor de interese.

(5) Cererile care respectă criteriile de eligibilitate și de excludere sunt selecționate pe baza criteriilor de acordare stabilite la articolul 19 din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 1141/2014.

(6) În decizia ordonatorului de credite competent privind cererile depuse se menționează cel puțin:

(a) obiectul și cuantumul total al contribuțiilor;

(b) numele solicitanților selectați și cuantumul acceptat pentru fiecare dintre aceștia;

(c) numele eventualilor solicitanți respinși și motivele respingerii.

(7) Ordonatorul de credite competent informează în scris solicitanții cu privire la decizia referitoare la cererile lor. Dacă cererea de finanțare este respinsă sau sumele solicitate nu sunt acordate în parte sau în totalitate, ordonatorul de credite competent comunică motivele pentru care a respins cererea sau nu a acordat cuantumurile solicitate, făcând trimitere în special la criteriile de eligibilitate și de acordare menționate la alineatul (5) de la prezentul articol și la articolul 224 alineatul (4). Dacă cererea este respinsă, ordonatorul de credite competent îl informează pe solicitant cu privire la căile de atac administrative și/sau judiciare pe care le are la dispoziție, astfel cum se prevede la articolul 133 alineatul (2).

(8) Contribuțiile fac obiectul unui acord scris.

Articolul 226

Forma contribuțiilor

(1) Contribuțiile pot avea oricare dintre următoarele forme:

(a) rambursarea unui procentaj din cheltuielile rambursabile suportate efectiv;

(b) rambursare pe baza costurilor unitare;

(c) sume forfetare;

(d) finanțări la rate forfetare;

(e) o combinație între formele menționate la literele (a)-(d).

(2) Se pot rambursa numai cheltuieli care îndeplinesc criteriile stabilite în cererile de contribuții și care nu au fost efectuate înainte de data de depunere a cererii.

(3) Acordul menționat la articolul 225 alineatul (8) cuprinde dispoziții care permit verificarea respectării condițiilor de acordare a sumelor forfetare, a finanțărilor la rate forfetare sau a costurilor unitare.

(4) Contribuțiile se plătesc integral printr-o plată unică de prefinanțare, cu excepția cazului în care, în situații justificate în mod corespunzător, ordonatorul de credite competent decide altfel.

Articolul 227

Garanții

În cazul în care consideră că acest lucru este adecvat și proporțional, ordonatorul de credite competent poate, de la caz la caz și pe baza unei analize a riscurilor, să solicite unui partid politic european să depună o garanție în avans pentru a limita riscurile financiare legate de plata prefinanțării numai atunci când din analiza riscurilor reiese că partidul politic european prezintă un risc iminent de a se afla într-una dintre situațiile de excludere menționate la articolul 136 alineatul (1) literele (a) și (d) din prezentul regulament sau atunci când o decizie a Autorității pentru partidele politice europene și fundațiile politice europene înființate în temeiul articolului 6 din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 1141/2014 (denumită în continuare „Autoritatea”) a fost comunicată Parlamentului European și Consiliului în conformitate cu articolul 10 alineatul (4) din regulamentul respectiv.

Articolul 153 se aplică *mutatis mutandis* garanțiilor care pot fi solicitate în cazurile prevăzute la primul paragraf de la prezentul articol pentru plățile de prefinanțare efectuate în beneficiul partidelor politice europene.

Articolul 228

Utilizarea contribuțiilor

(1) Contribuțiile se cheltuiesc în conformitate cu articolul 222.

(2) Orice parte a contribuției care nu a fost utilizată în exercițiul financiar vizat de contribuția respectivă (exercițiul n) se utilizează pentru eventualele cheltuieli rambursabile efectuate până la data de 31 decembrie a exercițiului n+1. Partea rămasă a contribuției care nu este cheltuită în termenul respectiv se recuperează în conformitate cu titlul IV capitolul 6.

(3) Partidele politice europene respectă rata maximă de cofinanțare stabilită la articolul 17 alineatul (4) din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 1141/2014. Sumele rămase din contribuțiile aferente exercițiului financiar precedent nu se utilizează pentru a finanța partea pe care partidele politice europene urmează să o asigure din resurse proprii. Contribuțiile aduse de terți la evenimente comune nu se consideră ca făcând parte din resursele proprii ale unui partid politic european.

(4) Partidele politice europene utilizează partea din contribuție care nu a fost utilizată în exercițiul financiar vizat de contribuția în cauză înainte de a utiliza contribuțiile acordate după sfârșitul respectivului exercițiu financiar.

(5) Orice dobândă generată de plățile de prefinanțare se consideră ca făcând parte din contribuție.

Articolul 229

Raportul privind utilizarea contribuțiilor

(1) În conformitate cu articolul 23 din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 1141/2014, un partid politic european prezintă spre aprobare ordonatorului de credit competent raportul său anual privind utilizarea contribuției și situațiile sale financiare anuale.

(2) Raportul anual de activitate menționat la articolul 74 alineatul (9) se întocmește de către ordonatorul de credite competent pe baza raportului anual și a situațiilor financiare anuale menționate la prezentul articol alineatul (1). La întocmirea raportului respectiv se pot utiliza și alte documente justificative.

Articolul 230

Cuantumul contribuției

(1) Cuantumul contribuției se definitivează doar după ce ordonatorul de credite competent aprobă raportul anual și situațiile financiare anuale menționate la articolul 229 alineatul (1). Aprobarea raportului anual și a situațiilor financiare anuale nu aduce atingere verificărilor ulterioare efectuate de către Autoritate.

(2) Cuantumul fondurilor necheltuite din prefinanțare se definitivează doar după utilizarea lor de către partidul politic european pentru a plăti cheltuielile rambursabile care îndeplinesc criteriile definite în cererea de contribuții.

(3) Atunci când partidul politic european nu își respectă obligațiile legate de utilizarea contribuțiilor, contribuțiile se suspendă, se reduc sau se suprimă, după ce partidului politic european i s-a oferit posibilitatea de a-și prezenta observațiile.

(4) Ordonatorul de credite competent verifică înainte de efectuarea plății dacă partidul politic european figurează încă în registrul menționat la articolul 7 din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 1141/2014 și nu a făcut obiectul niciuneia dintre sancțiunile prevăzute la articolul 27 din regulamentul respectiv între data depunerii cererii și sfârșitul exercițiului financiar vizat de contribuția în cauză.

(5) În cazul în care partidul politic european nu mai figurează în registrul menționat la articolul 7 din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 1141/2014 sau a făcut obiectul uneia dintre sancțiunile prevăzute la articolul 27 din regulamentul respectiv, ordonatorul de credite competent poate suspenda, reduce sau suprima contribuția și poate recupera cuantumurile plătite necuvenit în temeiul acordului menționat la articolul 225 alineatul (8) din prezentul regulament, proporțional cu gravitatea erorilor, a neregulilor, a fraudei sau a altor încălcări ale obligațiilor referitoare la utilizarea contribuției, după ce partidului politic european i s-a oferit posibilitatea de a-și prezenta observațiile.

Articolul 231

Control și sancțiuni

(1) În fiecare acord menționat la articolul 225 alineatul (8) se prevede în mod expres exercitarea de către Parlamentul European a competențelor sale de control asupra documentelor și la fața locului, precum și exercitarea de către OLAF și Curtea de Conturi a competențelor și prerogativelor lor respective, menționate la articolul 129, în cazul tuturor partidelor politice europene care au primit finanțare din partea Uniunii, al contractanților și al subcontractanților acestora.

(2) Ordonatorul de credite competent poate impune sancțiuni administrative și financiare eficace, proporționale și disuasive, în conformitate cu articolele 136 și 137 din prezentul regulament și cu articolul 27 din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 1141/2014.

(3) Sancțiunile menționate la alineatul (2) pot fi, de asemenea, impuse partidelor politice europene care, la data depunerii cererii de contribuție sau după ce au primit contribuția, au făcut declarații false atunci când au furnizat informațiile solicitate de ordonatorul de credite competent sau nu au furnizat aceste informații.

Articolul 232

Păstrarea evidențelor

(1) Partidele politice europene păstrează toate evidențele și documentele justificative referitoare la contribuția primită timp de cinci ani de la ultima plată legată de contribuție.

(2) Evidențele referitoare la audituri, căi de atac, litigii, soluționări ale contestațiilor legate de utilizarea contribuției sau la investigațiile OLAF, în cazul în care acestea sunt notificate destinatarului, se păstrează până la încheierea acestor audituri, căi de atac, litigii, soluționări ale contestațiilor sau investigații.

Articolul 233

Selectarea organismelor de audit externe sau a experților de audit externi

Organismele de audit externe sau experții de audit externi independenți menționați la articolul 23 din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 1141/2014 se selectează printr-o procedură de achiziții. Durata contractului acestora nu depășește cinci ani. După două mandate consecutive, se consideră că aceștia se află într-o situație de conflict de interese care poate avea efecte negative asupra efectuării auditului.

TITLUL XII
ALTE INSTRUMENTE DE EXECUȚIE A BUGETULUI

Articolul 234

Fondurile fiduciare ale Uniunii pentru acțiuni externe

(1) Pentru acțiunile de urgență și acțiunile ulterioare unor situații de urgență necesare pentru a reacționa la o criză sau pentru acțiunile tematice, Comisia poate institui fonduri fiduciare ale Uniunii pentru acțiuni externe (denumite în continuare „fonduri fiduciare ale Uniunii”) în temeiul unui acord încheiat cu alți donatori.

Fondurile fiduciare ale Uniunii se instituie numai atunci când acordurile cu alți donatori au obținut contribuții din alte surse decât bugetul.

Comisia se consultă cu Parlamentul European și Consiliul cu privire la intenția sa de a institui un fond fiduciar al Uniunii pentru acțiunile de urgență și acțiunile ulterioare unor situații de urgență.

Instituirea unui fond fiduciar al Uniunii pentru acțiuni tematice se supune aprobării Parlamentului European și a Consiliului.

În sensul celui de al treilea și al patrulea paragraf de la prezentul alineat, Comisia pune la dispoziția Parlamentului European și a Consiliului proiectele sale de decizii privind instituirea unui fond fiduciar al Uniunii. Astfel de proiecte de decizii includ o descriere a obiectivelor fondului fiduciar al Uniunii, motivele instituirii sale în conformitate cu alineatul (3), o indicație privind durata sa și acordurile preliminare cu alți donatori. Proiectele de decizii cuprind, de asemenea, un proiect de acord constitutiv care trebuie încheiat cu alți donatori.

(2) Comisia transmite comisiei competente proiectele sale de decizii privind finanțarea unui fond fiduciar al Uniunii atunci când acest lucru este prevăzut în actul de bază în temeiul căruia se efectuează contribuția Uniunii la fondul fiduciar al Uniunii. Comisia competentă nu este invitată să se pronunțe cu privire la aspectele care au fost deja transmise Parlamentului European și Consiliului pentru consultare sau pentru aprobare în temeiul celui de al treilea, al patrulea și, respectiv, al cincilea paragraf de la alineatul (1).

(3) Fondurile fiduciare ale Uniunii se instituie și se execută cu respectarea următoarelor condiții:

(a) intervenția Uniunii are valoare adăugată: obiectivele fondurilor fiduciare ale Uniunii, în special având în vedere amploarea sau efectele potențiale ale acestora, pot fi îndeplinite mai bine la nivelul Uniunii decât la nivel național și utilizarea instrumentelor financiare existente nu ar fi suficientă pentru îndeplinirea obiectivelor politicilor Uniunii;

(b) fondurile fiduciare ale Uniunii contribuie la asigurarea unei vizibilități politice clare a Uniunii, comportă avantaje clare de gestiune, și asigură un control mai bun din partea Uniunii asupra riscurilor și plăților contribuțiilor din partea Uniunii și a altor donatori;

(c) fondurile fiduciare ale Uniunii nu dublează alte canale de finanțare sau instrumente similare existente, fără a aduce elemente suplimentare;

(d) obiectivele fondurilor fiduciare ale Uniunii sunt aliniate cu obiectivele instrumentului Uniunii sau postului bugetar din care sunt finanțate.

(4) Pentru fiecare fond fiduciar al Uniunii se instituie un consiliu prezidat de Comisie pentru a asigura o reprezentare echitabilă a donatorilor și pentru a decide cu privire la utilizarea fondurilor. Consiliul include un reprezentant din fiecare stat membru care nu este contribuitor în calitate de observator. Normele privind componența consiliului și regulamentul intern al acestuia se stabilesc în acordul de constituire a fondului fiduciar al Uniunii. Normele respective prevăd necesitatea obținerii unui vot favorabil din partea Comisiei în vederea adoptării finale a deciziei privind utilizarea fondurilor.

(5) Fondurile fiduciare ale Uniunii se instituie pentru o durată limitată, astfel cum este stabilit în acordul lor de constituire. Respectiva durată poate fi prelungită printr-o decizie a Comisiei în conformitate cu procedura prevăzută la alineatul (1) la cererea consiliului fondului fiduciar al Uniunii respectiv și în urma prezentării de către Comisie a unui raport care să justifice prelungirea și care să confirme în special faptul că sunt respectate condițiile prevăzute la alineatul (3).

Parlamentul European și/sau Consiliul pot solicita Comisiei să întrerupă acordarea de credite pentru un fond fiduciar al Uniunii sau să revizuiască acordul de constituire în vederea lichidării unui fond fiduciar al Uniunii, dacă este cazul, în special pe baza informațiilor prezentate în documentul de lucru menționat la articolul 41 alineatul (6). În acest caz, fondurile rămase se returnează proporțional la buget cu titlu de venituri generale, precum și statelor membre contribuitoare și altor donatori.

Articolul 235

Execuția fondurilor fiduciare ale Uniunii pentru acțiuni externe

(1) Fondurile fiduciare ale Uniunii se execută în conformitate cu principiile bunei gestiuni financiare, transparenței, proporționalității, nediscriminării și egalității de tratament, precum și în conformitate cu obiectivele specifice definite în fiecare acord de constituire și cu respectarea deplină a drepturilor Parlamentului European și ale Consiliului de verificare și control al contribuției Uniunii.

(2) Acțiunile finanțate de fondurile fiduciare ale Uniunii pot fi executate direct de către Comisie, în temeiul articolului 62 alineatul (1) primul paragraf litera (a), și indirect cu entitățile care execută fonduri ale Uniunii în conformitate cu articolul 62 alineatul (1) primul paragraf litera (c) punctele (i), (ii), (iii), (v) și (vi).

(3) Fondurile se angajează și se plătesc de către actorii financiari ai Comisiei, în sensul titlului IV capitolul 4. Contabilul Comisiei îndeplinește și rolul contabilului fondurilor fiduciare ale Uniunii. Acestuia îi revine responsabilitatea de a stabili procedurile contabile și planul de conturi comune pentru toate fondurile fiduciare ale Uniunii. Auditorul intern al Comisiei, OLAF și Curtea de Conturi exercită aceleași competențe cu privire la fondurile fiduciare ale Uniunii ca și în cazul altor acțiuni întreprinse de Comisie.

(4) Contribuțiile Uniunii și ale altor donatori se depun într-un cont bancar specific și nu se includ în buget. Contul bancar specific al fondului financiar al Uniunii este deschis și închis de către contabil. Toate operațiunile efectuate în cursul exercițiului în contul bancar specific se contabilizează în mod corespunzător în conturile fondului fiduciar al Uniunii.

Contribuțiile Uniunii se transferă în contul bancar specific pe baza unor cereri de plată motivate în mod corespunzător prin previziuni de plată, ținându-se seama de soldul disponibil în cont și de necesitatea în consecință a unor plăți suplimentare. Previziunile de plată se prezintă o dată pe an sau, dacă este cazul, de două ori pe an.

Contribuțiile altor donatori se iau în considerare atunci când sunt încasate în contul bancar specific al fondului fiduciar al Uniunii, la valoarea în euro care rezultă din conversia efectuată la primirea lor în contul bancar specific. Dobânzile acumulate în contul bancar specific al fondului fiduciar al Uniunii se investesc în fondul fiduciar al Uniunii, cu excepția cazului în care se prevede altfel în acordul de constituire a fondului fiduciar al Uniunii.

(5) Comisia este autorizată să utilizeze maximum 5 % din cuantumurile plasate în fondul fiduciar al Uniunii pentru a-și acoperi costurile de gestiune din exercițiul în care a început utilizarea contribuțiilor menționate la alineatul (4). În pofida primei teze și pentru a se evite decontarea de două ori a costurilor, costurile de gestiune care decurg din contribuția Uniunii la fondul fiduciar al Uniunii se acoperă din contribuția respectivă numai în măsura în care costurile respective nu au fost deja acoperite de alte linii bugetare. Pe durata fondului fiduciar al Uniunii, aceste comisioane de gestiune sunt asimilate veniturilor alocate în sensul articolului 21 alineatul (2) litera (a) punctul (ii).

Pe lângă raportul anual menționat la articolul 252, raportarea financiară privind operațiunile efectuate de fiecare fond fiduciar al Uniunii se realizează de două ori pe an de către ordonatorul de credite.

Comisia prezintă, de asemenea, un raport lunar privind stadiul punerii în aplicare a fiecărui fond fiduciar al Uniunii.

În fiecare an, fondurile fiduciare ale Uniunii fac obiectul unui audit extern independent.

Articolul 236

Utilizarea sprijinului bugetar

(1) În cazul în care acest lucru este prevăzut în actele de bază relevante, Comisia poate acorda sprijin bugetar unei țări terțe dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

(a) gestionarea finanțelor publice ale țării terțe este suficient de transparentă, de fiabilă și de eficace;

(b) țara terță a instituit politici sectoriale sau naționale suficient de credibile și de relevante;

(c) țara terță a instituit politici macroeconomice orientate spre stabilitate;

(d) țara terță a asigurat un acces suficient și în timp util la informații bugetare cuprinzătoare și fiabile.

(2) Plata contribuției Uniunii se bazează pe îndeplinirea condițiilor menționate la alineatul (1), inclusiv îmbunătățirea gestionării finanțelor publice. În plus, anumite plăți pot fi condiționate și de îndeplinirea unor obiective de etapă, măsurate prin indicatori de performanță obiectivi, ce reflectă rezultatele și progresele în materie de reforme înregistrate de-a lungul timpului în sectorul respectiv.

(3) Comisia sprijină în țările terțe respectarea statului de drept, dezvoltarea controlului parlamentar și a capacităților de audit și luptă împotriva corupției și îmbunătățește transparența și accesul public la informații.

(4) Acordurile financiare corespunzătoare încheiate cu țara terță cuprind:

(a) obligația țării terțe de a furniza la timp Comisiei informații fiabile care să îi permită acesteia să evalueze îndeplinirea condițiilor menționate la alineatul (2);

(b) un drept al Comisiei de a suspenda acordul financiar în cazul în care țara terță încalcă obligația referitoare la respectarea drepturilor omului, a principiilor democratice și a statului de drept, precum și în cazuri grave de corupție;

(c) dispoziții corespunzătoare în temeiul cărora țara terță se angajează să ramburseze imediat, integral sau parțial, finanțarea operațională relevantă în cazul în care se constată că plata respectivelor fonduri ale Uniunii a fost afectată de nereguli grave imputabile țării în cauză.

Pentru tratarea rambursării menționate la primul paragraf litera (c) de la prezentul alineat, se pot aplica dispozițiile articolului 101 alineatul (1) al doilea paragraf.

Articolul 237

Experți externi remunerați

(1) Pentru valori mai mici decât pragurile menționate la articolul 175 alineatul (1) și pe baza procedurii prevăzute la alineatul (3) de la prezentul articol, instituțiile Uniunii pot selecta experți externi remunerați care să le asiste la evaluarea cererilor de grant, a proiectelor și a ofertelor depuse în cadrul procedurilor de ofertare și să furnizeze avize și recomandări în cazuri specifice.

(2) Experții externi remunerați sunt remunerați pe baza unui cuantum fix anunțat în prealabil și sunt aleși în funcție de capacitatea lor profesională. Selecția se face pe baza unor criterii de selecție ce respectă principiile nediscriminării, egalității de tratament și absenței conflictului de interese.

(3) Pe site-ul instituției Uniunii în cauză se publică o cerere de exprimare a interesului.

Cererea de exprimare a interesului cuprinde o descriere a sarcinilor, durata acestora și condițiile de remunerare stabilite.

În urma cererii de exprimare a interesului se întocmește o listă de experți. Aceasta este valabilă cel mult cinci ani de la data publicării sau pe durata unui program multianual legat de sarcinile în cauză.

(4) Orice persoană fizică interesată poate depune o cerere în orice moment pe parcursul perioadei de valabilitate a cererii de exprimare a interesului, cu excepția ultimelor trei luni din perioada respectivă.

(5) Experții remunerați din creditele pentru cercetare și dezvoltare tehnologică se recrutează în conformitate cu procedurile stabilite de Parlamentul European și de Consiliu atunci când adoptă fiecare program-cadru de cercetare sau cu normele corespunzătoare în materie de participare. În scopul titlului V capitolul 2 secțiunea 2, astfel de experți sunt tratați ca destinatari.

Articolul 238

Experți neremunerați

Instituțiile Uniunii le pot rambursa cheltuielile de călătorie și de ședere sau, după caz, le pot plăti orice alte indemnizații persoanelor invitate sau mandatate de ele.

Articolul 239

Cotizații de membru și plata altor abonamente

Uniunea poate plăti contribuții sub formă de abonamente organismelor din care face parte în calitate de membru sau de observator.

Articolul 240

Cheltuieli cu membrii și personalul instituțiilor Uniunii

Instituțiile Uniunii pot plăti cheltuielile cu membrii și personalul instituțiilor Uniunii, inclusiv contribuțiile către asociațiile actualilor și foștilor deputați în Parlamentul European, precum și contribuțiile la școlile europene.

TITLUL XIII
CONTURILE ANUALE ȘI ALTE RAPOARTE FINANCIARE

CAPITOLUL 1
Conturile anuale

SECȚIUNEA 1
CADRUL CONTABIL

Articolul 241

Structura conturilor

Conturile anuale ale Uniunii se întocmesc pentru fiecare exercițiu financiar, care începe la data de 1 ianuarie și se încheie la data de 31 decembrie. Respectivele conturi includ următoarele:

(a) situațiile financiare consolidate, care prezintă, în conformitate cu normele contabile menționate la articolul 80, consolidarea informațiilor financiare conținute în situațiile financiare ale instituțiilor Uniunii, ale organelor Uniunii menționate la articolul 70 și ale altor organisme care îndeplinesc criteriile de consolidare contabilă;

(b) rapoartele agregate privind execuția bugetară, care prezintă informațiile conținute în rapoartele privind execuția bugetară ale instituțiilor Uniunii.

Articolul 242

Documente justificative

Fiecare înregistrare în conturi se bazează pe documente justificative corespunzătoare, în conformitate cu articolul 75.

Articolul 243

Situații financiare

(1) Situațiile financiare se prezintă în milioane de euro și, în conformitate cu normele contabile menționate la articolul 80, cuprind:

(a) bilanțul, care prezintă toate activele și pasivele, precum și situația financiară existentă la data de 31 decembrie a exercițiului financiar precedent;

(b) contul de rezultat, care prezintă rezultatul economic pentru exercițiul financiar precedent;

(c) situația fluxurilor de numerar, care prezintă sumele încasate și plătite în cursul exercițiului financiar și poziția finală a lichidității;

(d) situația modificărilor în structura activelor nete, care prezintă o sinteză a mișcărilor înregistrate în cursul exercițiului financiar la rezerve și la rezultatele acumulate.

(2) Notele la situațiile financiare completează și comentează informațiile prezentate în situațiile menționate la alineatul (1) și furnizează toate informațiile suplimentare prevăzute de normele contabile menționate la articolul 80 și de practica contabilă acceptată la nivel internațional, în cazul în care aceste informații sunt relevante pentru activitățile Uniunii. Notele conțin cel puțin următoarele informații:

(a) principiile, normele și metodele contabile;

(b) note explicative, care prezintă informații suplimentare ce nu sunt incluse în cuprinsul situațiilor financiare, dar sunt necesare pentru o prezentare fidelă a conturilor.

(3) După încheierea exercițiului financiar și până la data transmiterii conturilor generale, contabilul face orice ajustări care, fără să implice plăți sau încasări pentru exercițiul în cauză, sunt necesare pentru o imagine corectă și fidelă a conturilor respective.

SECȚIUNEA 2

RAPOARTE PRIVIND EXECUȚIA BUGETARĂ

Articolul 244

Rapoarte privind execuția bugetară

(1) Rapoartele privind execuția bugetară se prezintă în milioane euro și permit comparații pe ani. Acestea sunt formate din:

(a) rapoarte în care sunt agregate toate operațiunile bugetare ale exercițiului financiar pe venituri și cheltuieli;

(b) rezultatul bugetar, care se calculează pe baza soldului bugetar anual menționat în Decizia 2014/335/UE, Euratom;

(c) note explicative, care completează și comentează informațiile prezentate în rapoarte.

(2) Rapoartele privind execuția bugetară respectă aceeași structură ca și bugetul.

(3) Rapoartele privind execuția bugetară conțin:

(a) informații privind veniturile, în special modificările estimărilor privind veniturile, veniturile rezultate și drepturile constatate;

(b) informații privind modificările survenite în totalul creditelor de angajament și de plată disponibile;

(c) informații privind utilizarea totalului creditelor de angajament și de plată disponibile;

(d) informații privind angajamentele restante, angajamentele reportate din exercițiul financiar precedent și angajamentele făcute în cursul exercițiului financiar.

(4) În ceea ce privește informațiile privind veniturile, se anexează, de asemenea, la raportul privind execuția bugetară o situație care prezintă, pentru fiecare stat membru, defalcarea sumelor din resurse proprii care nu au fost încă recuperate la sfârșitul exercițiului financiar și care fac obiectul unui ordin de recuperare.

SECȚIUNEA 3

CALENDARUL CONTURILOR ANUALE

Articolul 245

Conturi provizorii

(1) Contabilii instituțiilor Uniunii, altele decât Comisia, și organismelor menționate la articolul 241 transmit, până la data de 1 martie a exercițiului financiar următor, conturile lor provizorii contabilului Comisiei și Curții de Conturi.

(2) Contabilii instituțiilor Uniunii, altele decât Comisia, și organismelor menționate la articolul 241 transmit contabilului Comisiei, până la data de 1 martie a exercițiului financiar următor, informațiile contabile necesare în scopuri de consolidare, în modul și formatul stabilite de acesta din urmă.

(3) Contabilul Comisiei consolidează conturile provizorii menționate la alineatul (2) și conturile provizorii ale Comisiei și trimite Curții de Conturi, prin mijloace electronice, până la data de 31 martie a exercițiului financiar următor, conturile provizorii ale Comisiei și conturile provizorii consolidate ale Uniunii.

Articolul 246

Aprobarea conturilor consolidate finale

(1) Până la data de 1 iunie, Curtea de Conturi formulează observații cu privire la conturile provizorii ale celorlalte instituții ale Uniunii altele decât Comisia și ale fiecăruia dintre organismele menționate la articolul 241 și, până la data de 15 iunie, formulează observații cu privire la conturile provizorii ale Comisiei și la conturile provizorii consolidate ale Uniunii.

(2) Contabilii instituțiilor Uniunii altele decât Comisia și organisme menționate la articolul 241 transmit contabilului Comisiei, până la data de 15 iunie, informațiile contabile necesare, în modul și formatul stabilite de acesta din urmă, în vederea întocmirii conturilor consolidate finale.

Instituțiile Uniunii, altele decât Comisia, și fiecare dintre organismele menționate la articolul 241 transmit, până la 1 iulie, conturile lor finale Parlamentului European, Consiliului, Curții de Conturi și contabilului Comisiei.

(3) Contabilul fiecărei instituții a Uniunii și al fiecărui organism menționat la articolul 241 transmite Curții de Conturi și, în copie, contabilului Comisiei, la aceeași dată la care transmite conturile finale, o scrisoare cuprinzând declarațiile conducerii cu privire la conturile finale respective.

Conturile finale sunt însoțite de o notă redactată de contabil, în care acesta declară că respectivele conturi finale au fost întocmite în conformitate cu prezentul titlu și cu principiile, normele și metodele contabile aplicabile descrise în notele la situațiile financiare.

(4) Contabilul Comisiei întocmește conturile consolidate finale pe baza informațiilor prezentate în temeiul alineatului (2) de la prezentul articol de către toate celelalte instituții ale Uniunii în afara Comisiei și de către organismele menționate la articolul 241.

Conturile consolidate finale sunt însoțite de o notă redactată de contabilul Comisiei, în care acesta declară că respectivele conturi consolidate finale au fost întocmite în conformitate cu prezentul titlu și cu principiile, normele și metodele contabile aplicabile descrise în notele la situațiile financiare.

(5) După aprobarea conturilor consolidate finale și a propriilor sale conturi finale, Comisia le transmite, până la data de 31 iulie, prin mijloace electronice Parlamentului European, Consiliului și Curții de Conturi.

Până la aceeași dată, contabilul Comisiei transmite Curții de Conturi o scrisoare cuprinzând declarațiile conducerii cu privire la conturile consolidate finale.

(6) Conturile consolidate finale se publică până la 15 noiembrie în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, împreună cu declarația de asigurare furnizată de Curtea de Conturi în conformitate cu articolul 287 din TFUE și cu articolul 106a din Tratatul Euratom.

CAPITOLUL 2

Rapoarte financiare și de răspundere integrate

Articolul 247

Rapoarte financiare și de răspundere integrate

(1) Până la data de 31 iulie a următorului exercițiu financiar, Comisia comunică Parlamentului European și Consiliului un set integrat de rapoarte financiare și de răspundere, care include:

(a) conturile finale consolidate, astfel cum sunt menționate la articolul 246;

(b) raportul anual privind gestiunea și performanța, care oferă un rezumat clar și concis al realizărilor în materie de control intern și gestiune financiară menționate în rapoartele anuale de activitate ale fiecărui ordonator de credite delegat și incluzând informații cu privire la principalele mecanisme de guvernanță ale Comisiei, precum și:

(i) o estimare a nivelului de eroare în cheltuielile Uniunii, bazată pe o metodologie consecventă și o estimare a corecțiilor viitoare;

(ii) informații privind măsurile preventive și corective pentru buget, care prezintă impactul financiar al măsurilor luate pentru a proteja bugetul de cheltuielile care constituie încălcări ale legislației;

(iii) informații privind punerea în aplicare a strategiei antifraudă a Comisiei;

(c) o prognoză pe termen lung a viitoarelor intrări și ieșiri pentru următorii cinci ani, bazată pe cadrele financiare multianuale aplicabile și pe Decizia 2014/335/UE, Euratom;

(d) raportul anual de audit intern, astfel cum este menționat la articolul 118 alineatul (4);

(e) evaluarea finanțelor Uniunii bazată pe rezultatele obținute, astfel cum se menționează la articolul 318 din TFUE, în special în ceea ce privește progresul către atingerea obiectivelor de politică, ținând seama de indicatorii de performanță menționați la articolul 33 din prezentul regulament;

(f) raportul privind măsurile luate în urma descărcării de gestiune, astfel cum este menționat la articolul 261 alineatul (3).

(2) Rapoartele financiare și de răspundere integrate menționate la alineatul (1) prezintă fiecare raport într-un mod separat, clar identificabil. Fiecare raport în parte se pune la dispoziția Parlamentului European, a Consiliului și a Curții de Conturi până la 30 iunie, cu excepția conturilor finale consolidate.

CAPITOLUL 3

Rapoarte bugetare și alte rapoarte financiare

Articolul 248

Rapoarte lunare privind execuția bugetară

Pe lângă situațiile și rapoartele anuale prevăzute la articolele 243 și 244, contabilul Comisiei transmite lunar Parlamentului European și Consiliului cifre, agregate cel puțin la nivel de capitol, precum și defalcate separat pe capitole, articole și posturi, cu privire la execuția bugetară, în ceea ce privește atât veniturile, cât și cheltuielile referitoare la ansamblul creditelor disponibile. Aceste cifre furnizează, de asemenea, detalii privind utilizarea creditelor reportate.

Cifrele se pun la dispoziție în termen de 10 zile lucrătoare de la încheierea fiecărei luni, pe site-ul Comisiei.

Articolul 249

Raportul anual privind gestiunea bugetară și financiară

(1) Fiecare instituție a Uniunii și fiecare organism dintre cele menționate la articolul 241 elaborează un raport privind gestiunea bugetară și financiară pentru exercițiul financiar.

Raportul respectiv se pune la dispoziția Parlamentului European, a Consiliului și a Curții de Conturi până la data de 31 martie a următorului exercițiu financiar.

(2) Raportul menționat la alineatul (1) furnizează informații rezumative privind transferurile de credite între diverse posturi bugetare.

Articolul 250

Raportul anual privind instrumentele financiare, garanțiile bugetare și asistența financiară

Comisia prezintă anual Parlamentului European și Consiliului un raport privind instrumentele financiare, garanțiile bugetare, asistența financiară și datoriile contingente, în conformitate cu articolul 41 alineatele (4) și (5) și cu articolul 52 alineatul (1) literele (d) și (e). Informațiile respective se pun la dispoziția Curții de Conturi în același timp.

Articolul 251

Raportul de situație privind aspectele contabile

Până la data de 15 septembrie a fiecărui exercițiu financiar, contabilul Comisiei transmite Parlamentului European și Consiliului un raport care cuprinde informații privind riscurile actuale remarcate, tendințele generale observate, noile aspecte contabile întâlnite și progresele în materie de contabilitate, inclusiv cele identificate de Curtea de Conturi, precum și informații privind recuperările.

Articolul 252

Raportarea cu privire la fondurile fiduciare ale Uniunii pentru acțiuni externe

În conformitate cu articolul 41 alineatul (6), Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport anual cu privire la activitățile sprijinite prin intermediul fondurilor fiduciare ale Uniunii menționate la articolul 234, cu privire la execuția și performanța acestora, precum și cu privire la conturile acestora.

Consiliul de administrație al fondului fiduciar al Uniunii în cauză aprobă raportul anual privind fondul fiduciar al Uniunii întocmit de ordonatorul de credite. Consiliul respectiv aprobă și conturile finale întocmite de contabil. Conturile finale sunt prezentate Parlamentului European și Consiliului de consiliul de administrație al fondului în cadrul procedurii de descărcare de gestiune a Comisiei.

Articolul 253

Publicarea de informații referitoare la destinatari

Comisia publică informații referitoare la destinatari în conformitate cu articolul 38.

TITLUL XIV
AUDITUL EXTERN ȘI DESCĂRCAREA DE GESTIUNE

CAPITOLUL 1
Auditul extern

Articolul 254

Auditul extern efectuat de Curtea de Conturi

Parlamentul European, Consiliul și Comisia informează Curtea de Conturi, cât mai curând posibil, cu privire la toate deciziile și normele adoptate în temeiul articolelor 12, 16, 21, 29, 30, 32 și 43.

Articolul 255

Norme și proceduri în materie de audit

(1) Examinarea de către Curtea de Conturi a legalității și conformității tuturor veniturilor încasate și a tuturor cheltuielilor efectuate are loc în conformitate cu tratatele, bugetul, prezentul regulament, actele delegate adoptate în temeiul prezentului regulament și toate celelalte acte relevante adoptate în temeiul tratatelor. Respectiva examinare poate ține seama de caracterul multianual al programelor și al sistemelor de supraveghere și de control aferente acestora.

(2) În îndeplinirea sarcinilor sale, Curtea de Conturi poate consulta, în condițiile menționate la articolul 257, toate documentele și informațiile privind gestiunea financiară a departamentelor sau a organismelor în ceea ce privește operațiunile finanțate sau cofinanțate de Uniune. Curtea de Conturi are competența de a audia orice funcționar responsabil de o operațiune de venituri sau de cheltuieli și de a utiliza oricare dintre procedurile de audit adecvate pentru departamentele sau organele respective. În statele membre, auditul se efectuează în colaborare cu instituțiile naționale de audit sau, dacă acestea nu dispun de competențele necesare, cu departamentele naționale competente. Curtea de Conturi și instituțiile naționale de audit ale statelor membre cooperează într-un spirit de încredere reciprocă, păstrându-și totodată independența.

Pentru a obține toate informațiile necesare îndeplinirii sarcinilor care i-au fost atribuite prin tratate sau prin actele adoptate în temeiul acestora, Curtea de Conturi poate fi prezentă, la cererea sa, la operațiunile de audit efectuate în cadrul execuției bugetare de către sau în numele oricărei instituții a Uniunii.

La cererea Curții de Conturi, fiecare instituție a Uniunii autorizează instituțiile financiare care dețin depozite ale Uniunii să permită Curții de Conturi să verifice dacă datele externe corespund situației contabile.

(3) În vederea îndeplinirii sarcinilor sale, Curtea de Conturi notifică instituțiilor Uniunii și autorităților cărora li se aplică prezentul regulament lista cu numele membrilor personalului său împuterniciți să efectueze auditul la instituțiile respective.

Articolul 256

Verificări privind titlurile de valoare și numerarul

Curtea de Conturi veghează ca toate titlurile de valoare și numerarul din depozite și din casă să fie verificate pe baza documentelor justificative semnate de depozitari sau pe baza unor procese-verbale privind situația casei și a portofoliului. Curtea de Conturi poate efectua ea însăși aceste verificări.

Articolul 257

Dreptul de acces al Curții de Conturi

(1) Instituțiile Uniunii, organismele care administrează venituri sau cheltuieli în numele Uniunii și destinatarii acordă Curții de Conturi toate facilitățile și îi furnizează toate informațiile pe care aceasta le consideră necesare pentru îndeplinirea sarcinilor sale. Toate aceste părți pun la dispoziția Curții de Conturi, la cererea acesteia, toate documentele privind atribuirea și executarea contractelor finanțate de la buget și toate conturile de numerar sau de materiale, toate evidențele contabile și toate documentele justificative, precum și documentele administrative relevante, toate documentele referitoare la venituri și cheltuieli, toate inventarele, toate organigramele departamentelor, pe care Curtea de Conturi le consideră necesare pentru a verifica conturile anuale și rapoartele privind execuția bugetară, pe bază de documente sau de audituri la fața locului, și, în același scop, toate documentele și datele create sau păstrate în format electronic. Dreptul de acces al Curții de Conturi include accesul la sistemul informatic utilizat pentru administrarea veniturilor sau cheltuielilor care fac obiectul auditului, în cazul în care un astfel de acces este relevant pentru audit.

Organismele de audit intern și alte servicii relevante ale administrațiilor naționale acordă Curții de Conturi toate facilitățile pe care aceasta le consideră necesare pentru îndeplinirea sarcinilor sale.

(2) Funcționarii ale căror operațiuni sunt verificate de Curtea de Conturi:

(a) prezintă atât documentele cu privire la casă, alte fonduri, titluri de valoare sau materiale de orice fel, cât și documentele justificative cu privire la gestionarea fondurilor care le-au fost încredințate, precum și toate registrele, evidențele și documentele relevante;

(b) prezintă corespondența și orice alte documente solicitate în vederea efectuării integrale a auditului menționat la articolul 255.

Informațiile furnizate în temeiul literei (b) de la primul paragraf pot fi solicitate numai de către Curtea de Conturi.

(3) Curtea de Conturi este împuternicită să verifice documentele referitoare la veniturile și cheltuielile Uniunii păstrate de departamentele instituțiilor Uniunii și, în special, de departamentele cu responsabilitate decizională în privința acestor venituri și cheltuieli, de organismele care administrează venituri sau cheltuieli în numele Uniunii și de persoanele fizice sau juridice care beneficiază de plăți de la buget.

(4) Sarcina de a verifica legalitatea și conformitatea veniturilor încasate și cheltuielilor efectuate și de a controla buna gestiune financiară se aplică și utilizării, de către organismele exterioare instituțiilor Uniunii, a fondurilor Uniunii primite sub formă de contribuții.

(5) Finanțările de la bugetul Uniunii pentru destinatari din afara instituțiilor Uniunii necesită din partea respectivilor destinatari acordul în scris sau, în lipsa acordului acestora, acordul contractanților sau subcontractanților, cu privire la efectuarea unui audit de către Curtea de Conturi cu privire la utilizarea fondurilor acordate.

(6) Comisia pune la dispoziția Curții de Conturi, la cererea acesteia, orice informație cu privire la operațiunile de împrumut și de credit.

(7) Utilizarea sistemelor informatice integrate nu are ca efect reducerea accesului Curții de Conturi la documentele justificative. Ori de câte ori este posibil din punct de vedere tehnic, Curții de Conturi i se permite accesul electronic la datele și documentele necesare pentru audit, în clădirile proprii și cu respectarea normelor de securitate relevante.

Articolul 258

Raportul anual al Curții de Conturi

(1) Până la data de 30 iunie, Curtea de Conturi transmite Comisiei și altor instituții în cauză ale Uniunii orice observații care, în opinia sa, ar trebui să figureze în raportul său anual. Aceste observații rămân confidențiale și fac obiectul unei proceduri contradictorii. Fiecare instituție a Uniunii adresează Curții de Conturi propriul răspuns până la data de 15 octombrie. Răspunsurile altor instituții ale Uniunii decât Comisia se trimit în același timp și Comisiei.

(2) Raportul anual al Curții de Conturi conține o evaluare a bunei gestiuni financiare.

(3) Raportul anual al Curții de Conturi conține o secțiune pentru fiecare instituție a Uniunii și pentru fondul comun de provizionare. Curtea de Conturi poate adăuga orice raport de sinteză sau observații generale pe care le consideră necesare.

(4) Curtea de Conturi transmite autorităților responsabile cu aprobarea descărcării de gestiune și celorlalte instituții ale Uniunii, până la data de 15 noiembrie, raportul său anual însoțit de răspunsurile instituțiilor Uniunii și asigură publicarea acestora în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 259

Rapoarte speciale ale Curții de Conturi

(1) Curtea de Conturi transmite instituției Uniunii sau organismului în cauză orice observații care, în opinia sa, ar trebui să figureze într-un raport special. Aceste observații rămân confidențiale și fac obiectul unei proceduri contradictorii.

Instituția Uniunii sau organismul în cauză informează Curtea de Conturi, în general, în termen de șase săptămâni de la transmiterea observațiilor respective, cu privire la eventualele răspunsuri pe care dorește să le formuleze în legătură cu observațiile respective. Perioada respectivă se suspendă în cazuri justificate corespunzător, în special atunci când, pe parcursul procedurii contradictorii, este necesar ca instituția Uniunii sau organismul în cauză să obțină un feedback de la statele membre pentru a-și finaliza răspunsul.

Răspunsurile instituției Uniunii sau ale organismului în cauză abordează în mod direct și exclusiv observațiile Curții de Conturi.

La cererea Curții de Conturi sau a instituției Uniunii sau a organismului în cauză, răspunsurile pot fi examinate de Parlamentul European și de Consiliu după publicarea raportului.

Curtea de Conturi se asigură că rapoartele speciale se întocmesc și se adoptă într-un interval de timp adecvat, care nu depășește, în general, 13 luni.

Rapoartele speciale, însoțite de răspunsurile instituției Uniunii sau ale organismului în cauză, se transmit de îndată Parlamentului European și Consiliului, iar fiecare dintre cele două instituții decide, dacă este cazul împreună cu Comisia, cu privire la măsurile care se impun.

Curtea de Conturi ia toate măsurile necesare pentru a garanta că răspunsurile la observațiile sale, formulate de fiecare instituție a Uniunii sau organism în cauză, precum și calendarul pentru întocmirea raportului special sunt publicate împreună cu raportul special.

(2) Avizele menționate la articolul 287 alineatul (4) al doilea paragraf din TFUE care nu se referă la propuneri sau proiecte care fac obiectul procedurii legislative de consultare pot fi publicate de Curtea de Conturi în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*. Curtea de Conturi decide în privința publicării după consultarea instituției Uniunii care a solicitat avizul sau la care se referă acesta. Avizele publicate sunt însoțite de eventualele comentarii ale instituțiilor în cauză ale Uniunii.

CAPITOLUL 2

Descărcarea de gestiune

Articolul 260

Calendarul procedurii de descărcare de gestiune

(1) La recomandarea Consiliului hotărând cu majoritate calificată, Parlamentul European aprobă, înainte de data de 15 mai a exercițiului n+2, descărcarea de gestiune a Comisiei pentru execuția bugetului aferent exercițiului n.

(2) În cazul în care nu poate fi respectat termenul prevăzut la alineatul (1), Parlamentul European sau Consiliul informează Comisia cu privire la motivele nerespectării.

(3) Dacă Parlamentul European amână luarea deciziei de descărcare de gestiune, Comisia depune toate eforturile pentru a lua măsuri, cât mai repede posibil, în scopul de a înlătura sau a facilita înlăturarea obstacolelor din calea deciziei în cauză.

Articolul 261

Procedura de descărcare de gestiune

(1) Decizia de descărcare de gestiune vizează conturile tuturor veniturilor și cheltuielilor Uniunii, soldul rezultat și activele și pasivele Uniunii prezentate în bilanț.

(2) În vederea acordării descărcării de gestiune, Parlamentul European examinează conturile, situațiile financiare și raportul de evaluare menționate la articolul 318 din TFUE, după ce Consiliul a făcut deja acest lucru. De asemenea, Parlamentul European examinează raportul anual întocmit de Curtea de Conturi, însoțit de răspunsurile instituțiilor Uniunii care fac obiectul auditului, precum și rapoartele speciale relevante ale Curții de Conturi cu privire la exercițiul financiar în cauză și declarația de asigurare a Curții de Conturi privind fiabilitatea conturilor și legalitatea și regularitatea operațiunilor subiacente.

(3) Comisia prezintă Parlamentului European, la cererea acestuia, orice informații necesare pentru buna derulare a procedurii de descărcare de gestiune pentru exercițiul financiar respectiv, în conformitate cu articolul 319 din TFUE.

Articolul 262

Măsuri luate în urma descărcării de gestiune

(1) În conformitate cu articolul 319 din TFUE și cu articolul 106a din Tratatul Euratom, instituțiile Uniunii și organele Uniunii menționate la articolele 70 și 71 din prezentul regulament iau toate măsurile necesare pentru a da curs observațiilor care însoțesc decizia de descărcare de gestiune a Parlamentului European și comentariilor care însoțesc recomandarea privind descărcarea de gestiune adoptată de Consiliu.

(2) La solicitarea Parlamentului European sau a Consiliului, instituțiile Uniunii și organele Uniunii menționate la articolele 70 și 71 prezintă un raport privind măsurile luate ținând cont de observațiile și comentariile respective și, în special, privind dispozițiile date departamentelor lor care sunt responsabile cu execuția bugetară. Statele membre cooperează cu Comisia, informând-o în privința măsurilor luate pentru a da curs observațiilor, astfel încât Comisia să le poată lua în considerare la întocmirea propriului raport. Rapoartele instituțiilor Uniunii și ale organelor Uniunii menționate la articolele 70 și 71 se transmit, de asemenea, Curții de Conturi.

Articolul 263

Dispoziții speciale privind SEAE

În cazul SEAE, se aplică procedurile prevăzute la articolul 319 din TFUE și la articolele 260, 261 și 262 din prezentul regulament. SEAE cooperează pe deplin cu instituțiile Uniunii implicate în procedura de descărcare de gestiune și furnizează, dacă este cazul, orice informații suplimentare necesare, inclusiv prin participarea la reuniunile organismelor relevante.

TITLUL XV
CREDITE ADMINISTRATIVE

Articolul 264

Dispoziții generale

(1) Creditele administrative sunt credite nediferențiate.

(2) Prezentul titlu se aplică creditelor administrative menționate la articolul 47 alineatul (4) și celor ale instituțiilor Uniunii, altele decât Comisia.

Angajamentele bugetare corespunzătoare creditelor administrative al căror tip este comun pentru mai multe titluri și care sunt gestionate global pot fi înregistrate global în contabilitatea bugetară în funcție de clasificarea sintetică pe tipuri stabilită la articolul 47 alineatul (4).

Cheltuielile corespunzătoare se înscriu la liniile bugetare pentru fiecare titlu în funcție de aceeași distribuție ca pentru credite.

(3) Cheltuielile administrative care decurg din contracte care acoperă perioade ce depășesc durata exercițiului financiar, fie în conformitate cu practica locală, fie referitoare la furnizarea de echipamente, se impută din bugetul exercițiului financiar în cursul căruia se efectuează.

(4) Personalului și membrilor instituțiilor Uniunii li se pot plăti avansuri, în conformitate cu condițiile prevăzute în Statutul funcționarilor și în dispozițiile specifice privind membrii instituțiilor Uniunii.

Articolul 265

Plăți efectuate în avans

Cheltuielile menționate la articolul 11 alineatul (2) litera (a) care trebuie plătite în avans în temeiul dispozițiilor legale sau contractuale pot ocaziona plăți începând cu data de 1 decembrie, fiind imputate din creditele pentru următorul exercițiu financiar. În acest caz, limita prevăzută la articolul 11 alineatul (2) nu se aplică.

Articolul 266

Dispoziții speciale privind proiectele imobiliare

(1) Fiecare instituție a Uniunii prezintă Parlamentului European și Consiliului, până la data de 1 iunie a fiecărui exercițiu, un document de lucru privind politica sa imobiliară, care conține următoarele informații:

(a) pentru fiecare clădire, cheltuielile și suprafața vizată de creditele de la liniile bugetare corespunzătoare. Cheltuielile includ costurile de amenajare a clădirilor, dar nu și celelalte cheltuieli conexe;

(b) evoluția preconizată a programării generale a suprafeței și a locațiilor pentru exercițiile viitoare, cu o descriere a proiectelor imobiliare aflate în faza de planificare, ce sunt deja identificate;

(c) condițiile și costurile finale, precum și informații relevante privind executarea noilor proiecte imobiliare prezentate anterior Parlamentului European și Consiliului în conformitate cu procedura stabilită la alineatele (2) și (3) și neincluse în documentele de lucru aferente exercițiului precedent.

(2) În cazul proiectelor imobiliare care ar putea avea implicații financiare semnificative pentru buget, instituția Uniunii în cauză informează Parlamentul European și Consiliul cât mai curând cu putință și în orice caz înainte de a se întreprinde orice prospectare a pieței locale, în cazul contractelor imobiliare, sau înainte de a se lansa invitații de participare la procedura de ofertare, în cazul lucrărilor de construcție, cu privire la suprafața construită necesară și la planificarea provizorie.

(3) În cazul proiectelor imobiliare care ar putea avea implicații financiare semnificative pentru buget, instituția Uniunii în cauză prezintă Parlamentului European și Consiliului proiectul imobiliar, în special estimarea detaliată a costurilor și finanțarea, inclusiv orice utilizare posibilă a veniturilor alocate interne menționate la articolul 21 alineatul (3) litera (e), precum și o listă a proiectelor de contracte preconizate a fi utilizate, și solicită aprobarea acestora înainte de a încheia contracte. La cererea instituției Uniunii în cauză, documentele prezentate care se referă la proiectul imobiliar sunt tratate în condiții de confidențialitate.

Cu excepția situațiilor de forță majoră, astfel cum se menționează la alineatul (4), Parlamentul European și Consiliul deliberează pe marginea proiectului imobiliar în termen de patru săptămâni de la data primirii acestuia de către ambele instituții.

Proiectul imobiliar se consideră aprobat la expirarea termenului de patru săptămâni, cu excepția cazului în care Parlamentul European sau Consiliul adoptă o decizie nefavorabilă propunerii în termenul menționat.

În cazul în care Parlamentul European și/sau Consiliul formulează rezerve în termenul de patru săptămâni, acesta se prelungește o singură dată cu două săptămâni.

În cazul în care Parlamentul European sau Consiliul adoptă o decizie nefavorabilă proiectului imobiliar, instituția Uniunii în cauză își retrage propunerea și poate depune o altă propunere.

(4) În situații de forță majoră, justificate în mod corespunzător, informațiile prevăzute la alineatul (2) pot fi prezentate odată cu proiectul imobiliar. Parlamentul European și Consiliul deliberează pe marginea proiectului imobiliar în termen de două săptămâni de la data primirii acestuia de către ambele instituții. Proiectul imobiliar se consideră aprobat la expirarea termenului de două săptămâni, cu excepția cazului în care Parlamentul European și/sau Consiliul adoptă o decizie nefavorabilă propunerii în termenul menționat.

(5) Reprezintă proiecte imobiliare care pot avea implicații financiare semnificative pentru buget următoarele:

(a) toate achizițiile de terenuri;

(b) achiziția, vânzarea, renovarea structurală, construcția de clădiri sau orice proiect în care se combină respectivele elemente și care urmează să fie implementat în același interval de timp, în valoare de peste 3 000 000 EUR;

(c) achiziția, renovarea structurală, construcția de clădiri sau orice proiect în care se combină respectivele elemente și care urmează să fie implementat în același interval de timp, în valoare de peste 2 000 000 EUR, în cazul în care prețul reprezintă peste 110 % din prețul local al unor proprietăți comparabile, pe baza evaluării unui expert independent;

(d) vânzarea de terenuri sau clădiri în cazul în care prețul reprezintă sub 90 % din prețul local al unor proprietăți comparabile, pe baza evaluării unui expert independent;

(e) toate contractele imobiliare noi, inclusiv uzufructul, închirierile pe termen lung și reînnoirea contractelor imobiliare existente în condiții mai puțin favorabile, care nu sunt menționate la litera (b), cu un cost anual de cel puțin 750 000 EUR;

(f) prelungirea sau reînnoirea contractelor imobiliare existente, inclusiv uzufructul și închirierile pe termen lung, în aceleași condiții sau în condiții mai favorabile, cu un cost anual de cel puțin 3 000 000 EUR.

Dispozițiile prezentului alineat se aplică și proiectelor imobiliare cu caracter interinstituțional, precum și delegațiilor Uniunii.

Pragurile menționate la primul paragraf literele (b)-(f) includ costurile de amenajare a clădirii. În cazul contractelor de închiriere și de uzufruct, pragurile în cauză iau în considerare costurile de amenajare a clădirii, dar nu și celelalte cheltuieli conexe.

(6) Fără a aduce atingere articolului 17, un proiect de achiziție imobiliară poate fi finanțat prin intermediul unui împrumut care face obiectul unei aprobări prealabile de către Parlamentul European și Consiliu.

Împrumuturile se contractează și se rambursează în conformitate cu principiul bunei gestiuni financiare și ținând cont de interesele financiare ale Uniunii.

În cazul în care instituția Uniunii propune ca achiziția să fie finanțată prin intermediul unui împrumut, în planul de finanțare care trebuie prezentat de instituția Uniunii în cauză împreună cu cererea de aprobare prealabilă se precizează, în special, nivelul maxim al finanțării, perioada de finanțare, tipul finanțării, condițiile de finanțare și economiile care s-ar realiza în raport cu alte tipuri de condiții contractuale.

Parlamentul European și Consiliul deliberează pe marginea cererii de aprobare prealabilă în termen de patru săptămâni de la data primirii acesteia de către ambele instituții, termenul putând fi prelungit o singură dată cu două săptămâni. Achiziția finanțată prin intermediul unui împrumut se consideră respinsă în cazul în care Parlamentul European și Consiliul nu au aprobat-o în mod explicit în termenul menționat.

Articolul 267

Procedura de informare rapidă și procedura de aprobare prealabilă

(1) Procedura de informare rapidă stabilită la articolul 266 alineatul (2) și procedura de aprobare prealabilă stabilită la articolul 266 alineatele (3) și (4) nu se aplică în cazul achiziționării de terenuri cu titlu gratuit sau pentru o sumă simbolică.

(2) Procedura de informare rapidă stabilită la articolul 266 alineatul (2) și procedura de aprobare prealabilă stabilită la articolul 266 alineatele (3) și (4) se aplică și în cazul clădirilor rezidențiale dacă achiziția, renovarea structurală, construcția de clădiri sau orice proiect în care se combină respectivele elemente în același interval de timp depășește 2 000 000 EUR, iar prețul reprezintă peste 110 % din prețul sau chiria locală obișnuită pentru proprietăți comparabile. Parlamentul European și Consiliul pot solicita din partea instituției responsabile a Uniunii orice informație referitoare la clădirile rezidențiale.

(3) În circumstanțe politice excepționale sau urgente, procedura de informare rapidă menționată la articolul 266 alineatul (2) referitoare la proiectele imobiliare ale delegațiilor sau oficiilor Uniunii din țări terțe poate fi lansată împreună cu proiectul imobiliar în temeiul articolului 266 alineatul (3). În astfel de cazuri, procedurile de informare rapidă și de aprobare prealabilă se aplică în cel mai scurt timp posibil.

În cazul proiectelor imobiliare rezidențiale în țări terțe, procedurile de informare rapidă și de aprobare prealabilă se desfășoară în comun.

(4) Procedura de aprobare prealabilă stabilită la articolul 266 alineatele (3) și (4) nu se aplică în cazul contractelor sau al studiilor pregătitoare necesare pentru evaluarea detaliată a costurilor și a finanțării proiectului imobiliar.

TITLUL XVI
CERERILE DE INFORMAȚII ȘI ACTELE DELEGATE

Articolul 268

Cererile de informații din partea Parlamentului European și a Consiliului

Parlamentul European și Consiliul sunt împuternicite să obțină informațiile sau explicațiile necesare privind aspectele bugetare din domeniile lor de competență.

Articolul 269

Exercitarea delegării

(1) Se conferă Comisiei competența de a adopta acte delegate în condițiile prevăzute în prezentul articol.

(2) Se conferă Comisiei competența de a adopta acte delegate menționată la articolul 70 alineatul (1), articolul 71 al treilea paragraf, articolul 161 și articolul 213 alineatul (2) al doilea și al treilea paragraf pe o perioadă care se încheie la 31 decembrie 2020. Comisia redactează un raport cu privire la delegarea competenței de a adopta acte delegate cel târziu la 31 decembrie 2018. Delegarea de competențe se prelungește tacit cu perioadele corespunzătoare următoarelor cadre financiare multianuale, cu excepția cazului în care Parlamentul European sau Consiliul se opune prelungirii respective cu cel puțin trei luni înainte de încheierea fiecărei perioade corespunzătoare respectivului cadru financiar multianual.

(3) Delegarea de competențe menționată la articolul 70 alineatul (1), articolul 71 al treilea paragraf, articolul 161 și articolul 213 alineatul (2) al doilea și al treilea paragraf poate fi revocată în orice moment de către Parlamentul European sau de către Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificate în decizia respectivă. Decizia produce efecte din ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau de la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere actelor delegate care sunt deja în vigoare.

(4) Înainte de adoptarea unui act delegat, Comisia îi consultă pe experții desemnați de fiecare stat membru în conformitate cu principiile prevăzute în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare.

(5) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.

(6) Un act delegat adoptat în temeiul articolului 70 alineatul (1), articolului 71 al treilea paragraf, articolului 161 și articolului 213 alineatul (2) al doilea și al treilea paragraf intră în vigoare doar dacă Parlamentul European sau Consiliul nu formulează nicio obiecție în termen de două luni de la notificarea actului respectiv către Parlamentul European și Consiliu sau dacă, înainte de expirarea perioadei în cauză, atât Parlamentul European, cât și Consiliul au informat Comisia că nu vor prezenta obiecții. Termenul respectiv se prelungește cu două luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.

PARTEA II
MODIFICĂRI ALE NORMELOR SECTORIALE

Articolul 270

Modificări aduse Regulamentului (UE) nr. 1296/2013

Regulamentul (UE) nr. 1296/2013 se modifică după cum urmează:

1. La articolul 5, alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Axelor prevăzute la articolul 3 alineatul (1) li se aplică în medie, pe parcursul întregii perioade a programului, următoarele procente orientative:

(a) cel puțin 55 % pentru axa Progress;

(b) cel puțin 18 % pentru axa EURES;

(c) cel puțin 18 % pentru axa Microfinanțare și antreprenoriat social.”

2. Articolul 14 se înlocuiește cu următorul text:

„*Articolul 14*
Secțiuni tematice și finanțare

(1) Axa Progress sprijină acțiunile din cadrul secțiunilor tematice menționate la literele (a), (b) și (c). Pe toată perioada programului, defalcarea orientativă a alocării globale pentru axa Progress între diferitele secțiuni tematice respectă următoarele procente minime:

(a) ocuparea forței de muncă, în special pentru combaterea șomajului în rândul tinerilor: 20 %;

(b) protecția socială, incluziunea socială și reducerea și prevenirea sărăciei: 45 %;

(c) condiții de lucru: 7 %.

Restul finanțării se alocă uneia sau mai multor secțiuni tematice menționate la primul paragraf litera (a), (b) sau (c) sau unei combinații între acestea.

(2) Din alocarea globală pentru axa Progress, un procent semnificativ se alocă pentru promovarea experimentării sociale ca metodă de testare și evaluare a soluțiilor inovatoare în vederea dezvoltării acestora.”

3. Articolul 19 se înlocuiește cu următorul text:

„*Articolul 19*

Secțiuni tematice și finanțare

Axa EURES sprijină acțiunile din cadrul secțiunilor tematice menționate la literele (a), (b) și (c). Pe toată perioada programului, defalcarea orientativă a alocării globale pentru axa EURES între diferitele secțiuni tematice respectă următoarele procente minime:

(a) transparența privind ofertele și cererile de locuri de muncă și toate informațiile aferente pentru solicitanți și angajatori: 15 %;

(b) dezvoltarea unor servicii pentru recrutarea și plasarea lucrătorilor în câmpul muncii prin compensarea ofertelor și cererilor de locuri de muncă la nivelul Uniunii, în special prin programe de mobilitate specifice: 15 %;

(c) parteneriatele transfrontaliere: 18 %.

Restul finanțării se alocă uneia sau mai multor secțiuni tematice menționate la primul paragraf litera (a), (b) sau (c) sau unei combinații între acestea.”

4. Articolul 25 se înlocuiește cu următorul text:

„*Articolul 25*
Secțiuni tematice și finanțare

Axa Microfinanțare și antreprenoriat social sprijină acțiunile din cadrul secțiunilor tematice menționate la literele (a) și (b). Pe toată perioada programului, defalcarea orientativă a alocării globale pentru axa Microfinanțare și antreprenoriat social între diferitele secțiuni tematice respectă următoarele procente minime:

(a) microfinanțare pentru grupuri vulnerabile și microîntreprinderi: 35 %;

(b) antreprenoriat social: 35 %.

Restul finanțării se alocă secțiunilor tematice menționate la primul paragraf litera (a) sau (b) sau unei combinații între acestea.”

5. La articolul 32, al doilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Programele de lucru se adoptă, atunci când este necesar, pentru perioade de trei ani și cuprind o descriere a acțiunilor care trebuie finanțate, procedura utilizată pentru selecția acțiunilor care urmează să fie sprijinite de Uniune, acoperirea geografică, publicul-țintă și un calendar orientativ de punere în aplicare. Programele de lucru indică, de asemenea, cuantumul alocat fiecărui obiectiv specific. Programele de lucru consolidează coerența programului prin precizarea legăturilor dintre cele trei axe.”

6. Articolele 33 și 34 se elimină.

Articolul 271

Modificări aduse Regulamentului (UE) nr. 1301/2013

Regulamentul (UE) nr. 1301/2013 se modifică după cum urmează:

1. Articolul 3 alineatul (1) se modifică după cum urmează:

(a) litera (e) se înlocuiește cu următorul text:

„(e) investițiile în dezvoltarea potențialului endogen prin intermediul investițiilor fixe în echipamente și infrastructuri, inclusiv infrastructuri de turism cultural și durabil, servicii pentru întreprinderi, sprijin pentru organisme de cercetare și inovare și investiții în tehnologie și în cercetare aplicată în întreprinderi;”;

(b) se adaugă următorul paragraf:

„Investițiile în infrastructurile de turism cultural și durabil astfel cum sunt menționate la primul paragraf litera (e) de la prezentul alineat sunt considerate a fi la scară mică și eligibile pentru sprijin dacă contribuția FEDR la operațiune nu depășește 10 000 000 EUR. Respectivul plafon se majorează până la 20 000 000 EUR în cazul infrastructurilor considerate patrimoniu cultural, în sensul articolului 1 din Convenția UNESCO din 1972 privind protecția patrimoniului mondial, cultural și natural.”

2. La articolul 5 punctul 9, se adaugă următoarea literă:

„(e) sprijinirea primirii și integrării sociale și economice a migranților și a refugiaților;”.

3. În anexa I, în tabel, textul care începe cu „Infrastructuri sociale” până la sfârșitul tabelului se înlocuiește cu următorul text:

„Infrastructuri sociale

Îngrijirea copiilor și educația	persoane	Capacitatea infrastructurilor de îngrijire a copiilor sau de educație care beneficiază de sprijin
Sănătate	persoane	Populație care beneficiază de servicii de sănătate îmbunătățite
Locuințe	unități locative	Locuințe reabilitate
	unități locative	Locuințe reabilitate, dintre care pentru migranți și refugiați (excluzând centrele de primire)
Migranți și refugiați	persoane	Capacitatea infrastructurilor de sprijinire a migranților și a refugiaților (exceptând locuințele)

Indicatori specifici pentru dezvoltarea urbană

	persoane	Populație care locuiește în zone cu strategii de dezvoltare urbană integrate
	metri pătrați	Spații deschise create sau reabilitate în zonele urbane
	metri pătrați	Clădiri publice sau comerciale construite sau renovate în zonele urbane

”.

Articolul 272

Modificări aduse Regulamentului (UE) nr. 1303/2013

Regulamentul (UE) nr. 1303/2013 se modifică după cum urmează:

1. În considerentul (10), a doua teză se înlocuiește cu următorul text:

„Aplicarea acestor condiții ar trebui să permită Comisiei să se asigure că fondurile ESI sunt utilizate de către statele membre în mod legal și corespunzător și în conformitate cu principiul bunei gestiuni financiare, în sensul Regulamentului (UE, Euratom) 2018/… al Parlamentului European și al Consiliului[+*] (denumit în continuare «Regulamentul financiar»).

---

* Regulamentul (UE, Euratom) 2018/… al Parlamentului European și al Consiliului din … (JO…).”

+ JO: A se introduce în text numărul prezentului regulament de modificare și a se introduce numărul, data, titlul și referința de publicare în JO a prezentului regulament în nota de subsol aferentă.

2. Articolul 2 se modifică după cum urmează:

(a) punctul 10 se înlocuiește cu următorul text:

„10. «beneficiar» înseamnă un organism public sau privat sau o persoană fizică responsabilă pentru inițierea sau care inițiază și implementează operațiunile, și:

(a) în contextul ajutorului de stat, organismul care primește ajutorul, cu excepția cazului în care ajutorul pe întreprindere este mai mic de 200 000 EUR, caz în care statul membru în cauză poate decide că beneficiarul este organismul care acordă ajutorul, fără a aduce atingere Regulamentelor (UE) nr. 1407/2013*, (UE) nr. 1408/2013** și (UE) nr. 717/2014***; și

(b) în contextul instrumentelor financiare din partea II titlul IV din prezentul regulament, organismul care implementează instrumentul financiar sau fondul de fonduri, după caz;

---

* Regulamentul (UE) nr. 1407/2013 al Comisiei din 18 decembrie 2013 privind aplicarea articolelor 107 și 108 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene ajutoarelor de minimis (JO L 352, 24.12.2013, p. 1).

** Regulamentul (UE) nr. 1408/2013 al Comisiei din 18 decembrie 2013 privind aplicarea articolelor 107 și 108 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene ajutoarelor de minimis în sectorul agricol (JO L 352, 24.12.2013, p. 9).

*** Regulamentul (UE) nr. 717/2014 al Comisiei din 27 iunie 2014 privind aplicarea articolelor 107 și 108 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene ajutoarelor de minimis în sectorul pescuitului și acvaculturii (JO L 190, 28.6.2014, p. 45).”;

(b) punctul 31 se înlocuiește cu următorul text:

„31. «strategie macroregională» înseamnă un cadru integrat convenit de Consiliu și, după caz, aprobat de Consiliul European, care poate beneficia de sprijin din partea fondurilor ESI și nu numai, menit să abordeze provocări comune cu care se confruntă o zonă geografică definită și care afectează state membre și țări terțe situate în aceeași zonă geografică, care beneficiază astfel de o cooperare consolidată ce contribuie la realizarea coeziunii economice, sociale și teritoriale;”

3. Articolul 4 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (7), mențiunea „articolul 59 din Regulamentul financiar” se înlocuiește cu „articolul 63 din Regulamentul financiar”;

(b) alineatul (8) se înlocuiește cu următorul text:

„(8) Comisia și statele membre respectă principiul bunei gestiuni financiare în conformitate cu articolul 33, cu articolul 36 alineatul (1) și cu articolul 61 din Regulamentul financiar.”;

4. La articolul 9 se adaugă următorul paragraf:

„Prioritățile stabilite pentru fiecare fond ESI în normele specifice fondurilor se referă în special la utilizarea adecvată a fiecărui fond ESI în domeniile migrației și azilului. În acest context se asigură, după caz, coordonarea cu Fondul pentru azil, migrație și integrare instituit prin Regulamentul (UE) nr. 516/2014 al Parlamentului European și al Consiliului*.

* Regulamentul (UE) nr. 516/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 aprilie 2014 de instituire a Fondului pentru azil, migrație și integrare, de modificare a Deciziei 2008/381/CE a Consiliului și de abrogare a Deciziilor nr. 573/2007/CE și nr. 575/2007/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului și a Deciziei 2007/435/CE a Consiliului (JO L 150, 20.5.2014, p. 168).”

5. La articolul 16 se introduce următorul alineat:

„(4a) Dacă este cazul, statul membru prezintă în fiecare an, până la 31 ianuarie, un acord de parteneriat modificat în urma aprobării de către Comisie, în anul calendaristic precedent, a modificărilor aduse unuia sau mai multor programe.

Comisia adoptă în fiecare an, până la 31 martie, o decizie prin care confirmă că modificările aduse acordului de parteneriat reflectă modificările aduse unuia sau mai multor programe aprobate de Comisie în cursul anului calendaristic precedent.

Această decizie poate include modificarea altor elemente din acordul de parteneriat în temeiul unei propuneri menționate la alineatul (4), cu condiția ca propunerea să fie prezentată Comisiei până la data de 31 decembrie a anului calendaristic precedent.”

6. Articolul 30 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (2),al doilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Atunci când modificarea unui program afectează informațiile furnizate în acordul de parteneriat, se aplică procedura prevăzută la articolul 16 alineatul (4a).”;

(b) la alineatul (3), a treia teză se elimină.

7. La articolul 32, alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) În cazul în care comitetul responsabil cu selecționarea strategiilor de dezvoltare locală plasate sub responsabilitatea comunității, instituit în temeiul articolului 33 alineatul (3), hotărăște că implementarea strategiei selecționate de dezvoltare locală plasate sub responsabilitatea comunității necesită sprijin din partea mai multor fonduri, acesta poate desemna, în conformitate cu normele și procedurile naționale, un fond principal care să suporte toate costurile pregătitoare, de funcționare și animare prevăzute la articolul 35 alineatul (1) literele (a), (d) și (e) pentru strategia de dezvoltare locală plasată sub responsabilitatea comunității.”

8. Articolul 34 alineatul (3) se modifică după cum urmează:

(a) literele (a)-(d) se înlocuiesc cu următorul text:

„(a) consolidarea capacității actorilor locali, inclusiv a potențialilor beneficiari, de a dezvolta și a implementa operațiunile, inclusiv prin promovarea capacității lor de a pregăti și a gestiona proiectele lor;

(b) elaborarea unei proceduri de selecție nediscriminatorii și transparente, care să evite conflictele de interese, să garanteze faptul că cel puțin 50 % din voturile exprimate în contextul deciziilor de selecție provin de la parteneri care nu au statutul de autorități publice și să permită selecția prin procedură scrisă;

(c) elaborarea și aprobarea unor criterii obiective și nediscriminatorii de selecție a operațiunilor, care să asigure coerența cu strategia de dezvoltare locală plasată sub responsabilitatea comunității prin acordarea unei priorități sporite operațiunilor care au o contribuție mai mare la atingerea obiectivelor și țintelor strategiei;

(d) elaborarea și publicarea de cereri de propuneri sau a unei proceduri permanente de depunere de proiecte;";

(b) se adaugă următorul paragraf:

„În cazul în care grupurile de acțiune locală îndeplinesc sarcini care nu sunt acoperite de primul paragraf literele (a)-(g) și care intră în responsabilitatea autorității de management, a autorității de certificare sau a agenției de plăți, respectivele grupuri de acțiune locală sunt desemnate drept organisme intermediare în conformitate cu normele specifice fondurilor."

9. La articolul 36, alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Statul membru sau autoritatea de management poate delega anumite sarcini legate de gestionarea și implementarea unei ITI, în conformitate cu normele specifice fondurilor, unuia sau mai multor organisme intermediare, inclusiv autorităților locale, organismelor de dezvoltare regională sau organizațiilor neguvernamentale.”

10. Articolul 37 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (2), litera (c) se înlocuiește cu următorul text:

„(c) o estimare a resurselor publice și private suplimentare pe care le-ar putea eventual mobiliza instrumentul financiar până la nivelul destinatarului final (efectul de levier preconizat), inclusiv, după caz, o evaluare a necesității și a amplorii unui tratament diferențiat, astfel cum este menționat la articolul 43a, pentru a atrage resurse de contraparte din partea investitorilor care își desfășoară activitatea după principiul economiei de piață și/sau o descriere a mecanismelor care vor fi utilizate pentru a stabili necesitatea și amploarea unui astfel de tratament diferențiat, cum ar fi un proces de evaluare competitiv sau care să ofere suficiente garanții de independență;”;

(b) la alineatul (3), primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Evaluarea *ex ante* menționată la alineatul (2) de la prezentul articol poate ține seama de evaluarea *ex ante* menționată la articolul 209 alineatul (2) primul paragraf litera (h) și al doilea paragraf din Regulamentul financiar și se poate derula în mai multe etape. În orice eventualitate, evaluarea se finalizează înainte ca autoritatea de management să decidă să acorde o contribuție la un instrument financiar din partea unui program.”;

(c) alineatul (8) se înlocuiește cu următorul text:

„(8) Destinatarii finali sprijiniți printr-un instrument financiar al unui fond ESI pot primi, de asemenea, asistență dintr-o altă prioritate sau dintr-un alt program al fondurilor ESI sau dintr-un alt instrument sprijinit de bugetul Uniunii, inclusiv din Fondul european pentru investiții strategice (FEIS) instituit prin Regulamentul (UE) 2015/1017 al Parlamentului European și al Consiliului[*], în conformitate cu normele Uniunii aplicabile privind ajutoarele de stat, după caz. În acest caz, se păstrează evidențe separate pentru fiecare sursă de asistență, iar sprijinul prin intermediul unui instrument financiar al unui fond ESI face parte dintr-o operațiune cu cheltuieli eligibile distincte față de alte surse de asistență.

---

[*] Regulamentul (UE) 2015/1017 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 iunie 2015 privind Fondul european pentru investiții strategice, Platforma europeană de consiliere în materie de investiții și Portalul european de proiecte de investiții și de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 1291/2013 și (UE) nr. 1316/2013 – Fondul european pentru investiții strategice (JO L 169, 1.7.2015, p. 1).”

11. Articolul 38 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (1), se adaugă următoarea literă:

„(c) instrumentele financiare care combină o astfel de contribuție cu produse financiare ale BEI în cadrul FEIS, în conformitate cu articolul 39a.”;

(b) alineatul (4) se modifică după cum urmează:

(i) literele (b) și (c) de la primul paragraf se înlocuiesc cu următorul text:

„(b) să încredințeze sarcinile de implementare, prin atribuirea directă a unui contract:

(i) BEI;

(ii) unei instituții financiare internaționale în cadrul căreia este acționar un stat membru;

(iii) unei bănci sau instituții aflate în proprietate publică, constituită ca entitate juridică care desfășoară activități financiare cu titlu profesional, care îndeplinește toate condițiile următoare:

– nu există participare privată directă la capital, cu excepția formelor nemajoritare sau nedecisive de participare a capitalului privat cerute de dispozițiile legislative naționale, în conformitate cu tratatele, care nu exercită o influență decisivă asupra băncii sau instituției relevante, precum și cu excepția formelor de participare a capitalului privat care nu exercită nicio influență asupra deciziilor privind gestiunea curentă a instrumentelor financiare sprijinite de fondurile ESI;

– operează în temeiul unui mandat public, încredințat de autoritatea relevantă dintr-un stat membru la nivel național sau regional, care include, ca domeniu de activitate exclusiv sau parțial, desfășurarea de activități de dezvoltare economică ce contribuie la îndeplinirea obiectivelor fondurilor ESI;

– își desfășoară, ca domeniu de activitate exclusiv sau parțial, activitățile de dezvoltare economică care contribuie la îndeplinirea obiectivelor fondurilor ESI în regiuni, domenii de politică sau sectoare care, în general, nu au deloc sau nu au într-o măsură suficientă acces la finanțare din sursele de pe piață;

– funcționează fără a pune accentul principal pe maximizarea profitului, dar asigură viabilitatea financiară pe termen lung a activităților sale;

– garantează că acordarea directă a unui contract menționată la litera (b) nu oferă beneficii directe sau indirecte pentru activități comerciale, prin măsuri corespunzătoare în conformitate cu legislația aplicabilă;

– este supravegheată de o autoritate independentă, în conformitate cu legislația aplicabilă;

(c) să încredințeze sarcinile de implementare unui alt organism de drept public sau privat; sau

(d) să îndeplinească sarcinile de implementare în mod direct în cazul instrumentelor financiare care constau doar în împrumuturi sau garanții. În acest caz autoritatea de management este considerată beneficiarul, în sensul articolului 2 punctul 10.”;

(ii) al doilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Atunci când implementează instrumentul financiar, organismele menționate la primul paragraf literele (a)-(d) de la prezentul alineat asigură conformitatea cu legislația aplicabilă și cu cerințele prevăzute la articolul 155 alineatele (2) și (3) din Regulamentul financiar”;

(c) alineatele (5) și (6) se înlocuiesc cu următorul text:

„(5) Atunci când implementează fonduri de fonduri, organismele menționate la alineatul (4) primul paragraf literele (a), (b) și (c) de la prezentul articol pot încredința la rândul lor o parte din sarcinile lor de implementare unor intermediari financiari, cu condiția ca aceste organisme să garanteze, pe propria răspundere, că intermediarii financiari îndeplinesc criteriile prevăzute la articolul 33 alineatul (1) și la articolul 209 alineatul (2) din Regulamentul financiar. Intermediarii financiari sunt selecționați pe baza unor proceduri deschise, transparente, proporționale și nediscriminatorii, evitându-se conflictele de interese.

(6) Organismele menționate la alineatul (4) primul paragraf literele (b) și (c) cărora li s-au încredințat sarcini de implementare deschid conturi fiduciare în nume propriu și în numele autorității de management sau instituie instrumentul financiar ca entitate separată de finanțare în cadrul instituției. În cazul unei entități de finanțare separate, se face o distincție contabilă între resursele din program investite în instrumentul financiar și celelalte resurse disponibile în cadrul instituției. Activele deținute în conturi fiduciare și astfel de entități separate de finanțare se administrează în conformitate cu principiul bunei gestiuni financiare, cu respectarea normelor prudențiale corespunzătoare, și dispun de lichidități adecvate.”;

(d) la alineatul (7) primul paragraf, partea introductivă se înlocuiește cu următorul text:

„(7) Atunci când un instrument financiar este implementat în temeiul alineatului (4) primul paragraf literele (a), (b) și (c), sub rezerva structurii de implementare a instrumentului financiar, clauzele și condițiile pentru contribuțiile din programe la instrumente financiare se stabilesc în acorduri de finanțare în conformitate cu anexa IV la următoarele niveluri:”;

(e) alineatul (8) se înlocuiește cu următorul text:

„(8) Pentru instrumentele financiare implementate în temeiul alineatului (4) primul paragraf litera (d), clauzele și condițiile pentru contribuțiile din programe la instrumente financiare se stabilesc într-un document de strategie elaborat în conformitate cu anexa IV, care urmează a fi analizat de comitetul de monitorizare.”;

(f) alineatul (10) se înlocuiește cu următorul text:

„(10) Comisia adoptă acte de punere în aplicare care stabilesc condiții uniforme privind modalitățile detaliate de transfer și gestionare a contribuțiilor din programe de către organismele menționate la alineatul (4) primul paragraf de la prezentul articol și la articolul 39a alineatul (5). Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 150 alineatul (3).”

12. Articolul 39 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (2) primul paragraf, partea introductivă se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Statele membre pot utiliza FEDR și FEADR în cursul perioadei de eligibilitate stabilite la articolul 65 alineatul (2) din prezentul regulament pentru a acorda o contribuție financiară la instrumentele financiare menționate la articolul 38 alineatul (1) litera (a) din prezentul regulament, care se află în gestiunea indirectă a Comisiei împreună cu BEI, în temeiul articolului 62 alineatul (1) primul paragraf litera (c) punctul (iii) din Regulamentul financiar și al articolului 208 alineatul (4) din Regulamentul financiar, în ceea ce privește următoarele activități:”;

(b) la alineatul (4) primul paragraf:

(i) litera (a) se înlocuiește cu următorul text:

„(a) prin derogare de la articolul 37 alineatul (2), aceasta se bazează pe o evaluare *ex ante* efectuată la nivelul Uniunii de către BEI și Comisie sau, în cazul în care sunt disponibile date mai recente, pe o evaluare ex ante la nivelul Uniunii, național sau regional.

Pe baza surselor de date disponibile cu privire la finanțarea prin îndatorare a băncilor și la IMM-uri, evaluarea *ex ante* vizează, printre altele, o analiză a nevoilor de finanțare ale IMM-urilor la nivelul relevant, condițiile și nevoile de finanțare a IMM-urilor, precum și o indicație privind decalajul în finanțarea IMM-urilor, un profil al situației economice și financiare a sectorului IMM-urilor la nivelul relevant, masa critică minimă a contribuțiilor agregate, un interval aferent volumului total estimat al împrumuturilor generat de aceste contribuții, precum și valoarea adăugată;”;

(ii) litera (b) se înlocuiește cu următorul text:

„(b) este acordată de fiecare stat membru participant în cadrul unei axe prioritare distincte, în cadrul unui program în cazul contribuției FEDR sau al unui singur program național specific pentru fiecare contribuție financiară de la FEDR și FEADR, program care sprijină obiectivul tematic stabilit la articolul 9 primul paragraf punctul 3;”;

(c) alineatele (7) și (8) se înlocuiesc cu următorul text:

„(7) În ceea ce privește contribuțiile financiare menționate la prezentul articol alineatul (2), prin derogare de la articolul 41 alineatele (1) și (2), statul membru în cauză solicită plata din partea Comisiei în baza cuantumului integral care trebuie plătit de statul membru către BEI în conformitate cu calendarul stabilit în acordul de finanțare menționat la prezentul articol alineatul (4) primul paragraf litera (c). Aceste cereri de plată se bazează pe sumele solicitate de BEI considerate necesare pentru acoperirea angajamentelor aferente acordurilor de garantare sau tranzacțiilor de securitizare care trebuie finalizate în următoarele trei luni. Statele membre efectuează plățile către BEI fără întârziere și, în orice caz, înainte ca BEI să își asume angajamente.

(8) La închiderea programului, cheltuielile eligibile menționate la articolul 42 alineatul (1) primul paragraf literele (a) și (b) reprezintă cuantumul total al contribuțiilor din program plătite către instrumentul financiar, care corespund:

(a) pentru activitățile menționate la alineatul (2) primul paragraf litera (a) din prezentul articol, resurselor menționate la articolul 42 alineatul (1) primul paragraf litera (b);

(b) pentru activitățile menționate la alineatul (2) primul paragraf litera (b) de la prezentul articol, cuantumului agregat al noii finanțări prin îndatorare rezultate din tranzacțiile de securitizare, plătit IMM-urilor eligibile sau de care beneficiază IMM-urile eligibile în perioada de eligibilitate prevăzută la articolul 65 alineatul (2).”

13. Se introduce următorul articol:

„*Articolul 39a*
Contribuția fondurilor ESI la instrumentele financiare
care combină această contribuție cu produsele financiare ale BEI
în cadrul Fondului european pentru investiții strategice

(1) Pentru a atrage investiții suplimentare din partea sectorului privat, autoritățile de management pot utiliza fondurile ESI pentru a acorda o contribuție la instrumentele financiare menționate la articolul 38 alineatul (1) litera (c), cu condiția ca acest lucru să contribuie, între altele, la atingerea obiectivelor fondurilor ESI și la Strategia Uniunii pentru o creștere inteligentă, durabilă și favorabilă incluziunii.

(2) Contribuția menționată la alineatul (1) nu depășește 25 % din valoarea totală a sprijinului acordat destinatarilor finali. În regiunile mai puțin dezvoltate menționate la articolul 120 alineatul (3) primul paragraf litera (b), contribuția financiară poate depăși 25 % în cazurile justificate în mod corespunzător de evaluările menționate la articolul 37 alineatul (2) sau la alineatul (3) de la prezentul articol, dar nu depășește 40 %. Valoarea totală a sprijinului menționată la prezentul alineat cuprinde cuantumul total al împrumuturilor noi și al împrumuturilor garantate, precum și investițiile de capital propriu și cvasicapital propriu acordate destinatarilor finali. Împrumuturile garantate menționate la prezentul alineat se iau în considerare doar în măsura în care resursele fondurilor ESI sunt angajate pentru contracte de garantare calculate pe baza unei evaluări *ex ante* a riscului prudente, care privește mai multe împrumuturi noi.

(3) Prin derogare de la articolul 37 alineatul (2), contribuțiile efectuate în temeiul alineatului (1) de la prezentul articol se pot baza pe evaluarea prealabilă, referitoare inclusiv la respectarea obligației de diligență, efectuată de BEI în vederea contribuției sale la produsul financiar din cadrul FEIS.

(4) Rapoartele prezentate de autoritățile de management în temeiul articolului 46 din prezentul regulament cu privire la operațiunile care cuprind instrumente financiare menționate la prezentul articol se bazează pe informațiile păstrate de BEI pentru elaborarea, în temeiul articolului 16 alineatele (1) și (2) din Regulamentul (UE) 2015/1017, a rapoartelor proprii, completate cu informațiile suplimentare prevăzute la articolul 46 alineatul (2) din prezentul regulament. Cerințele prevăzute la prezentul alineat trebuie să permită condiții de raportare uniforme, în conformitate cu articolul 46 alineatul (3) din prezentul regulament.

(5) Atunci când contribuie la instrumentele financiare menționate la articolul 38 alineatul (1) litera (c), autoritatea de management poate lua oricare dintre următoarele măsuri:

(a) să investească în capitalul unei entități juridice existente sau nou-create dedicate executării investițiilor la destinatarii finali convergente cu obiectivele fondurilor ESI care va îndeplini sarcini de implementare;

(b) să încredințeze sarcini de implementare în conformitate cu articolul 38 alineatul (4) primul paragraf literele (b) și (c).

Organismul căruia i se încredințează sarcinile de implementare, astfel cum se menționează la primul paragraf litera (b) de la prezentul alineat, fie deschide un cont fiduciar în nume propriu și în numele autorității de management, fie înființează o entitate de finanțare separată în cadrul instituției pentru a realiza contribuția din partea programului. În cazul unei entități de finanțare separate, se face o distincție contabilă între resursele din program investite în instrumentul financiar și celelalte resurse disponibile în cadrul instituției. Activele deținute în conturi fiduciare și astfel de entități de finanțare separate se administrează în conformitate cu principiul bunei gestiuni financiare, cu respectarea normelor prudențiale corespunzătoare, și dispun de lichidități adecvate.

În sensul prezentului articol, un instrument financiar se poate prezenta, de asemenea, sub forma unei platforme de investiții sau poate fi parte a unei astfel de platforme, în conformitate cu articolul 2 alineatul (4) din Regulamentul (UE) 2015/1017, cu condiția ca platforma de investiții să ia forma unui vehicul cu scop special sau a unui cont gestionat.

(6) Atunci când implementează instrumentele financiare prevăzute la articolul 38 alineatul (1) litera (c) din prezentul regulament, organismele menționate la prezentul articol alineatul (5) asigură conformitatea cu legislația aplicabilă și cu cerințele prevăzute la articolul 155 alineatele (2) și (3) din Regulamentul financiar.

(7) Până la ... [trei luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament de modificare], Comisia adoptă, în conformitate cu articolul 149, acte delegate de completare a prezentului regulament prin stabilirea unor norme specifice suplimentare privind rolul, răspunderea și responsabilitățile organismelor care implementează instrumentele financiare, criteriile de selecție aferente și produsele care pot fi furnizate prin intermediul instrumentelor financiare, în conformitate cu articolul 38 alineatul (1) litera (c).

(8) Atunci când implementează fonduri de fonduri, organismele menționate la prezentul articol alineatul (5) pot încredința la rândul lor o parte din sarcinile lor de implementare unor intermediari financiari, cu condiția ca astfel de organisme să garanteze, pe propria răspundere, că intermediarii financiari îndeplinesc criteriile prevăzute la articolul 33 alineatul (1) și la articolul 209 alineatul (2) din Regulamentul financiar. Intermediarii financiari sunt selecționați pe baza unor proceduri deschise, transparente, proporționale și nediscriminatorii, evitându-se conflictele de interese.

(9) În cazul în care, pentru implementarea instrumentelor financiare menționate la articolul 38 alineatul (1) litera (c), autoritățile de management contribuie cu resursele din program aferente fondurilor ESI la un instrument existent al cărui administrator de fonduri a fost deja selecționat de către BEI, de o instituție financiară internațională în care este acționar un stat membru sau de o bancă ori o instituție aflată în proprietate publică, înregistrată ca entitate juridică care desfășoară activități financiare cu titlu profesional și care îndeplinește condițiile stabilite la articolul 38 alineatul (4) primul paragraf litera (b) punctul (iii), acestea încredințează respectivului administrator de fonduri sarcini de implementare prin atribuirea unui contract în regim de gestiune directă.

(10) Prin derogare de la articolul 41 alineatele (1) și (2), pentru contribuțiile la instrumentele financiare prevăzute la prezentul articol alineatul (9), cererile de plăți intermediare se prezintă progresiv, în conformitate cu calendarul de plăți stabilit în acordul de finanțare. Calendarul de plăți menționat în prima teză de la prezentul alineat corespunde calendarului de plăți convenit pentru alți investitori în cadrul aceluiași instrument financiar.

(11) Clauzele și condițiile pentru contribuțiile efectuate în conformitate cu articolul 38 alineatul (1) litera (c) se stabilesc în acordurile de finanțare, în conformitate cu anexa IV, la următoarele niveluri:

(a) dacă este cazul, între reprezentanții mandatați corespunzător ai autorității de management și organismul care implementează fondul de fonduri;

(b) între reprezentanții mandatați corespunzător ai autorității de management sau, dacă este cazul, între organismul care implementează fondul de fonduri și organismul care implementează instrumentul financiar.

(12) În cazul contribuțiilor acordate în conformitate cu alineatul (1) de la prezentul articol platformelor de investiții care beneficiază de contribuții din partea instrumentelor create la nivelul Uniunii, se asigură consecvența cu normele privind ajutoarele de stat, în conformitate cu articolul 209 alineatul (2) primul paragraf litera (c) din Regulamentul financiar.

(13) În cazul instrumentelor financiare menționate la articolul 38 alineatul (1) litera (c) care iau forma unui instrument de garantare, statele membre pot decide ca fondurile ESI să contribuie, după caz, la diferite tranșe ale portofoliilor de împrumuturi acoperite inclusiv prin intermediul garanției UE în temeiul Regulamentului (UE) 2015/1017.

(14) Pentru sprijinirea operațiunilor implementate prin intermediul instrumentelor financiare menționate la articolul 38 alineatul (1) litera (c), în cadrul unui program se poate institui o prioritate separată pentru FEDR, FSE, Fondul de coeziune și FEPAM, iar pentru FEADR, un tip de operațiune separat, cu o rată de cofinanțare de până la 100 %.

(15) În pofida articolului 70 și a articolului 93 alineatul (1), contribuțiile efectuate în temeiul alineatului (1) de la prezentul articol pot fi utilizate pentru a genera noi finanțări prin îndatorare și capitaluri proprii pe întreg teritoriul statului membru, indiferent de categoriile de regiuni, cu excepția cazului în care se prevede altfel în acordul de finanțare.

(16) Până la 31 decembrie 2019, Comisia efectuează o analiză a aplicării prezentului articol și, dacă este cazul, prezintă Parlamentului European și Consiliului o propunere legislativă.”

14. Articolul 40 se modifică după cum urmează:

(a) alineatele (1) și (2) se înlocuiesc cu următorul text:

„(1) Autoritățile desemnate în conformitate cu articolul 124 din prezentul regulament și cu articolul 65 din Regulamentul privind FEADR nu efectuează verificări la fața locului la nivelul BEI sau al altor instituții financiare internaționale în care este acționar un stat membru pentru instrumentele financiare implementate de către acestea.

Cu toate acestea, autoritățile desemnate efectuează verificări în conformitate cu articolul 125 alineatul (5) din prezentul regulament și controale în conformitate cu articolul 59 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013 la nivelul altor organisme care implementează instrumentele financiare în jurisdicția statelor lor membre respective.

BEI și alte instituții financiare internaționale în care este acționar un stat membru prezintă autorităților desemnate un raport de control la fiecare cerere de plată. De asemenea, acestea furnizează Comisiei și autorităților desemnate un raport anual de audit elaborat de auditorii externi ai acestora. Obligațiile de raportare menționate nu aduc atingere obligațiilor de raportare, inclusiv în ceea ce privește performanța instrumentelor financiare, astfel cum sunt prevăzute la articolul 46 alineatele (1) și (2) din prezentul regulament.

Comisia este împuternicită să adopte un act de punere în aplicare privind modelele de rapoarte de control și de rapoarte anuale de audit menționate la prezentul alineat al treilea paragraf.

Respectivul act de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura consultativă menționată la articolul 150 alineatul (2).

(2) Fără a aduce atingere articolului 127 din prezentul regulament și articolului 9 din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013, organismele responsabile cu auditarea programelor nu efectuează audituri la nivelul BEI sau al altor instituții financiare internaționale în care este acționar un stat membru pentru instrumentele financiare implementate de către acestea.

Organismele responsabile cu auditarea programelor efectuează audituri ale operațiunilor și ale sistemelor de gestiune și de control la nivelul altor organisme care implementează instrumentele financiare în statele lor membre respective și la nivelul destinatarilor finali cu respectarea condițiilor prevăzute la alineatul (3).

Comisia poate efectua audituri la nivelul organismelor menționate la alineatul (1) în cazul în care consideră că acest lucru este necesar pentru a obține o asigurare rezonabilă având în vedere riscurile identificate.

(2a) În ceea ce privește instrumentele financiare menționate la articolul 38 alineatul (1) litera (a) și la articolul 39 care au fost instituite printr-un acord de finanțare semnat înainte de ... [data intrării în vigoare a prezentului regulament de modificare], se aplică normele prevăzute în prezentul articol aplicabile la momentul semnării acordului de finanțare, prin derogare de la prezentul articol alineatele (1) și (2).”;

(b) alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) Până la ... [trei luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament de modificare], Comisia adoptă, în conformitate cu articolul 149, acte delegate de completare a prezentului regulament prin stabilirea unor norme specifice suplimentare privind gestiunea și controlul instrumentelor financiare menționate la articolul 38 alineatul (1) literele (b) și (c), tipurile de controale care trebuie efectuate de autoritățile de management și de audit, dispozițiile referitoare la păstrarea documentelor justificative și elementele care trebuie demonstrate prin documente justificative.”;

(c) se introduce următorul alineat:

„(5a) Prin derogare de la articolul 143 alineatul (4) din prezentul regulament și de la articolul 56 al doilea paragraf din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013, în cadrul operațiunilor ce cuprind instrumente financiare, o contribuție anulată în conformitate cu articolul 143 alineatul (2) din prezentul regulament sau în conformitate cu articolul 56 primul paragraf din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013 ca urmare a unei nereguli individuale, poate fi reutilizată în cadrul aceleiași operațiuni, în următoarele condiții:

(a) în cazul în care neregulile care conduc la anularea contribuției sunt depistate la nivelul destinatarului final, contribuția anulată poate fi reutilizată numai pentru alți destinatari finali în cadrul aceluiași instrument financiar;

(b) în cazul în care neregulile care conduc la anularea contribuției sunt detectate la nivelul intermediarului financiar din cadrul unui fond de fonduri, contribuția anulată poate fi reutilizată numai pentru alți intermediari financiari.

În cazul în care neregulile care conduc la anularea contribuției sunt detectate la nivelul organismului care implementează fonduri de fonduri sau la nivelul organismului care implementează instrumente financiare atunci când un instrument financiar este implementat prin intermediul unei structuri fără un fond de fonduri, contribuția anulată nu poate fi reutilizată în cadrul aceleiași operațiuni.

În cazul în care se efectuează o corecție financiară pentru o neregulă sistemică, contribuția anulată nu poate fi reutilizată pentru nicio operațiune afectată de nereguli sistemice.”

15. Articolul 41 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (1) primul paragraf, partea introductivă se înlocuiește cu textul următor:

„(1) În ceea ce privește instrumentele financiare menționate la articolul 38 alineatul (1) literele (a) și (c) și în ceea ce privește instrumentele financiare menționate la articolul 38 alineatul (1) litera (b), implementate în conformitate cu articolul 38 alineatul (4) primul paragraf literele (a), (b) și (c), cererile eșalonate de plată intermediară se depun pentru contribuții din programe plătite instrumentului financiar în cursul perioadei de eligibilitate prevăzute la articolul 65 alineatul (2) («perioada de eligibilitate»), în conformitate cu următoarele condiții:”

(b) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) În ceea ce privește instrumentele financiare menționate la articolul 38 alineatul (1) litera (b), implementate în conformitate cu articolul 38 alineatul (4) primul paragraf litera (d), cererile de plată intermediară și de plată a soldului final includ cuantumul total al plăților efectuate de autoritatea de management pentru investiții în destinatarii finali, astfel cum se menționează la articolul 42 alineatul (1) primul paragraf literele (a) și (b).”

16. Articolul 42 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (3), primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„(3) În cazul instrumentelor bazate pe participații care vizează întreprinderile menționate la articolul 37 alineatul (4), al căror acord de finanțare menționat la articolul 38 alineatul (7) litera (b) a fost semnat înainte de 31 decembrie 2018 și care au investit, către finele perioadei de eligibilitate, cel puțin 55 % din resursele programului angajate în cadrul acordului de finanțare corespunzător, un cuantum limitat de plăți destinate investițiilor în destinatari finali, care trebuie efectuate în cursul unei perioade de cel mult patru ani de la sfârșitul perioadei de eligibilitate, pot fi considerate cheltuieli eligibile dacă sunt vărsate într-un cont de garanție creat special în acest scop, cu condiția respectării normelor privind ajutoarele de stat și a tuturor condițiilor prevăzute mai jos.”;

(b) la alineatul (5), primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„(5) În cazul în care sunt percepute de către organismul care implementează fondul de fonduri sau de către organismele care implementează instrumente financiare în temeiul articolului 38 alineatul (1) litera (c) și al articolului 38 alineatul (4) primul paragraf literele (a), (b) și (c), costurile și onorariile de gestionare menționate la alineatul (1) primul paragraf litera (d) de la prezentul articol și la alineatul (2) din prezentul articol nu depășesc pragurile definite în actul delegat menționat la alineatul (6) din prezentul articol. În timp ce costurile de gestionare includ elemente de costuri direct sau indirect rambursate pe baza dovezilor cheltuielilor, onorariile de gestionare se calculează pe baza unui preț convenit pentru serviciile prestate, stabilit printr-un proces competitiv pe piață, după caz. Costurile și onorariile de gestionare se bazează pe o metodologie de calcul bazată pe performanță.”;

17. Se introduce următorul articol:

„*Articolul 43a*

Tratamentul diferențiat al investitorilor

(1) Sprijinul din partea fondurilor ESI pentru instrumentele financiare investite în destinatarii finali și câștigurile sau alte venituri sau profituri, precum dobânzile, comisioanele de garantare, dividendele, câștigurile de capital sau orice alte venituri generate de investițiile respective, care pot fi atribuite sprijinului din partea fondurilor ESI, poate fi utilizat pentru tratamentul diferențiat al investitorilor care își desfășoară activitatea după principiul economiei de piață, precum și al BEI în contextul utilizării garanției UE în temeiul Regulamentului (UE) 2015/1017. Un astfel de tratament diferențiat este justificat de necesitatea de a atrage resurse de contraparte private și de a mobiliza finanțarea din sectorul public.

(2) Evaluările menționate la articolul 37 alineatul (2) și la articolul 39a alineatul (3) includ, după caz, o evaluare a necesității și amplorii tratamentului diferențiat, astfel cum este menționat la alineatul (1) de la prezentul articol și/sau o descriere a mecanismelor care vor fi utilizate pentru a se stabili necesitatea și amploarea acestui tratament diferențiat.

(3) Tratamentul diferențiat nu depășește ceea ce este necesar pentru a crea stimulente în vederea atragerii de resurse de contraparte private. Acesta nu compensează în exces investitorii care își desfășoară activitatea după principiul economiei de piață și nici BEI în contextul utilizării garanției UE în temeiul Regulamentului (UE) 2015/1017. Alinierea intereselor se asigură printr-o partajare adecvată a riscului și a profitului.

(4) Tratamentul diferențiat al investitorilor care funcționează după principiul economiei de piață se aplică fără a aduce atingere normelor Uniunii în materie de ajutoare de stat.”

18. La articolul 44, alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Fără a aduce atingere articolului 43a, resursele restituite instrumentelor financiare din investiții sau din disponibilizări ale resurselor angajate pentru contracte de garantare, inclusiv rambursările și câștigurile de capital și alte venituri sau profituri, precum dobânzile, comisioanele de garantare, dividendele, câștigurile de capital sau orice alte venituri generate de investiții, care pot fi atribuite sprijinului din partea fondurilor ESI, se utilizează din nou în următoarele scopuri, în limita sumelor necesare și în ordinea convenită în acordurile de finanțare relevante:

(a) alte investiții prin aceleași sau alte instrumente financiare, în conformitate cu obiectivele specifice stabilite în cadrul unei priorități;

(b) dacă este cazul, pentru a acoperi pierderile în valoare nominală ale contribuției din fondurile ESI la instrumentul financiar care rezultă din dobânzi negative, dacă aceste pierderi se produc în pofida unei gestiuni active a trezoreriei de către organismele care implementează instrumente financiare;

(c) dacă este cazul, rambursarea costurilor de gestionare suportate și plata onorariilor de gestionare aferente instrumentului financiar.”

19. La articolul 46 alineatul (2), primul paragraf se modifică după cum urmează:

(a) litera (c) se înlocuiește cu următorul text:

„(c) identificarea organismelor care implementează instrumente financiare și a organismelor care implementează fonduri de fonduri, după caz, astfel cum sunt menționate la articolul 38 alineatul (1) literele (a), (b) și (c);”;

(b) literele (g) și (h) se înlocuiesc cu următorul text:

„(g) dobânzile și alte câștiguri generate de sprijinul din partea fondurilor ESI acordat instrumentului financiar și resursele programului restituite instrumentelor financiare din investiții, astfel cum se menționează la articolele 43 și 44, precum și sumele utilizate pentru tratamentul diferențiat, astfel cum se menționează la articolul 43a;

(h) progresele înregistrate în obținerea efectului de levier preconizat al investițiilor efectuate de instrumentul financiar;”

20. La articolul 49, alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) Comitetul de monitorizare poate adresa observații autorității de management în ceea ce privește implementarea și evaluarea programului, incluzând acțiuni legate de reducerea sarcinii administrative pentru beneficiari. Acesta poate, de asemenea, să facă observații cu privire la vizibilitatea sprijinului din partea fondurilor ESI și la sensibilizarea în legătură cu rezultatele unui astfel de sprijin. El monitorizează acțiunile întreprinse ca urmare a observațiilor sale.”

21. La articolul 51, alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Începând din 2016 si până în 2023 inclusiv, se organizează o reuniune de revizuire anuală între Comisie și fiecare stat membru pentru analizarea performanțelor fiecărui program, ținând seama de raportul anual de implementare și de observațiile Comisiei, după caz. În cadrul reuniunii se revizuiesc, de asemenea, activitățile de comunicare și de informare ale programului, în special rezultatele și eficacitatea măsurilor luate pentru a informa publicul cu privire la rezultatele și valoarea adăugată a sprijinului din partea fondurilor ESI.”

22. La articolul 56, alineatul (5) se elimină.

23. La articolul 57, alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Alineatele (1) și (2) din prezentul articol se aplică, de asemenea, contribuțiilor de la FEDR sau FEADR la programele dedicate menționate la articolul 39 alineatul (4) primul paragraf litera (b).”

24. La articolul 58, alineatul (1) se modifică după cum urmează:

(a) la al doilea paragraf, mențiunea „articolul 60 din Regulamentul financiar” se înlocuiește cu „articolul 154 din Regulamentul financiar”;

(b) la al treilea paragraf, litera (f) se înlocuiește cu următorul text:

„(f) acțiuni de difuzare a informațiilor, rețele de sprijin, efectuarea unor activități de comunicare cu un accent deosebit pe rezultate și pe valoarea adăugată a sprijinului din partea fondurilor ESI, precum și acțiuni de sensibilizare și de promovare a cooperării și a schimbului de experiență, inclusiv cu țări terțe;”;

(c) al patrulea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Comisia alocă cel puțin 15 % din resursele menționate la prezentul articol pentru a spori atât eficiența în comunicarea către public, cât și sinergiile dintre activitățile de comunicare întreprinse la inițiativa Comisiei, prin extinderea bazei de informații privind rezultatele, în special printr-o colectare și difuzare mai eficace a datelor, prin evaluări și rapoarte și, în special, prin evidențierea contribuției fondurilor ESI la îmbunătățirea condițiilor de viață ale oamenilor, prin sporirea vizibilității sprijinului din partea fondurilor ESI și prin sensibilizarea publicului cu privire la rezultatele și la valoarea adăugată a sprijinului respectiv. Măsurile de informare, de comunicare și de asigurare a vizibilității privind rezultatele și valoarea adăugată a sprijinului din partea fondurilor ESI, cu un accent deosebit pe operațiuni, sunt continuate după încheierea programelor, acolo unde este cazul. Astfel de măsuri contribuie, de asemenea, la comunicarea instituțională a priorităților politice ale Uniunii, în măsura în care acestea sunt legate de obiectivele generale ale prezentului regulament.”;

(d) se adaugă următorul paragraf:

„În funcție de scopul lor, măsurile menționate la prezentul articol pot fi finanțate fie drept cheltuieli operaționale, fie drept cheltuieli administrative.”

25. Articolul 59 se modifică după cum urmează:

(a) se introduce următorul alineat:

„(1a) Fiecare fond ESI poate finanța operațiuni de asistență tehnică eligibile în temeiul oricăruia dintre celelalte fonduri ESI.”;

(b) se adaugă următorul alineat:

„(3) Fără a aduce atingere alineatului (2), statele membre pot implementa acțiunile menționate la alineatul (1) prin atribuirea directă a unui contract către:

(a) BEI;

(b) o instituție financiară internațională în cadrul căreia este acționar un stat membru;

(c) o bancă sau o instituție aflată în proprietate publică, astfel cum este menționată la articolul 38 alineatul (4) primul paragraf litera (b) punctul (iii).”

26. Articolul 61 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (1), primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Prezentul articol se aplică operațiunilor care generează venituri nete ulterior finalizării lor. În sensul prezentului articol, «venituri nete» înseamnă intrările de numerar plătite direct de utilizatori pentru bunurile sau serviciile oferite în cadrul operațiunii, cum ar fi taxele suportate direct de utilizatori pentru utilizarea infrastructurii, vânzarea sau închirierea de terenuri sau clădiri ori plățile pentru servicii minus eventualele costuri de funcționare și de înlocuire a echipamentelor cu durată scurtă de viață suportate pe parcursul perioadei corespunzătoare. Economiile la costurile de funcționare generate de operațiune, cu excepția economiilor la costurile care decurg din punerea în aplicare a măsurilor de eficiență energetică, se tratează drept venituri nete, cu excepția cazului în care sunt compensate de o reducere egală a subvențiilor de funcționare.”;

(b) la alineatul (3) primul paragraf, se introduce următoarea literă:

„(aa) aplicarea unui procent forfetar din veniturile nete stabilit de un stat membru pentru un sector sau un subsector care nu este inclus la litera (a). Înainte să aplice rata forfetară, autoritatea de audit competentă verifică dacă aceasta a fost stabilită printr-o metodă justă, echitabilă și verificabilă, bazată pe date istorice sau criterii obiective;”;

(c) alineatul (5) se înlocuiește cu următorul text:

„(5) Ca alternativă la aplicarea metodelor prevăzute la alineatul (3) de la prezentul articol, rata maximă de cofinanțare menționată la articolul 60 alineatul (1) poate fi redusă, la cererea unui stat membru, pentru o prioritate sau o măsură în cazul căreia toate operațiunile sprijinite ar putea aplica o rată forfetară uniformă, în conformitate cu alineatul (3) primul paragraf litera (a) de la prezentul articol. Reducerea nu trebuie să fie mai mică decât cuantumul calculat prin înmulțirea ratei maxime de cofinanțare a Uniunii, aplicabilă în temeiul normelor specifice fondurilor, cu rata forfetară corespunzătoare menționată la litera menționată.”;

(d) la alineatul (7) primul paragraf, litera (h) se înlocuiește cu următorul text:

„(h) operațiunilor în cazul cărora sumele sau ratele sprijinului sunt definite în anexa II la Regulamentul privind FEADR sau în Regulamentul privind FEPAM.”;

(e) alineatul (8) se înlocuiește cu următorul text:

„(8) În plus, alineatele (1)-(6) nu se aplică operațiunilor pentru care sprijinul acordat prin program constituie ajutor de stat.”

27. Articolul 65 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (8), al treilea paragraf se modifică după cum urmează:

(i) litera (h) se înlocuiește cu următorul text:

„(h) operațiunilor în cazul cărora sumele sau ratele sprijinului sunt definite în anexa II la Regulamentul privind FEADR sau în Regulamentul privind FEPAM, cu excepția operațiunilor în cazul cărora se face trimitere la prezentul alineat în Regulamentul privind FEPAM; sau”;

(ii) litera (i) se înlocuiește cu următorul text:

„(i) operațiunilor în cazul cărora costul total eligibil nu depășește 100 000 EUR.”;

(b) alineatul (11) se înlocuiește cu următorul text:

„(11) O operațiune poate beneficia de sprijin din partea unuia sau mai multor fonduri ESI sau din partea unuia sau mai multor programe și din partea altor instrumente ale Uniunii, cu condiția ca cheltuielile declarate într-o cerere de plată pentru unul dintre fondurile ESI să nu fie declarate pentru sprijin din partea unui alt fond sau instrument al Uniunii sau pentru sprijin din partea aceluiași fond în cadrul unui alt program. Cuantumul cheltuielilor care trebuie înregistrate într-o cerere de plată pentru un fond ESI se poate calcula proporțional pentru fiecare fond ESI și pentru programul sau programele în cauză, în conformitate cu documentul care stabilește condițiile care trebuie îndeplinite pentru a beneficia de sprijin.”

28. Articolul 67 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se modifică după cum urmează:

(i) litera (c) se înlocuiește cu următorul text:

„(c) sume forfetare;”;

(ii) se adaugă următoarea literă:

„(e) finanțare care nu este legată de costurile operațiunilor relevante, ci se bazează pe îndeplinirea condițiilor aferente obținerii de progrese în materie de punere în aplicare sau de realizare a obiectivelor programelor, astfel cum se prevede în actul delegat adoptat în conformitate cu alineatul (5a).”;

(iii) se adaugă următorul paragraf:

„În cazul formei de finanțare menționate la primul paragraf litera (e), auditul vizează exclusiv verificarea îndeplinirii condițiilor de rambursare.”;

(b) se introduce următorul alineat:

„(2a) Pentru o operațiune sau un proiect care nu intră sub incidența alineatului (4) prima teză și care primesc sprijin din partea FEDR și a FSE, granturile și asistența rambursabilă în cazul cărora sprijinul public nu depășește 100 000 EUR iau forma unor bareme standard pentru costurile unitare, sumele forfetare sau ratele forfetare, cu excepția operațiunilor care beneficiază de sprijin în cadrul unui ajutor de stat care nu constituie ajutor *de minimis*.

În cazul în care se folosește finanțarea la rate forfetare, categoriile de costuri la care se aplică rata forfetară pot fi rambursate în conformitate cu alineatul (1) primul paragraf litera (a).

Pentru operațiunile sprijinite prin FEADR, FEDR sau FSE, în cazul în care se utilizează rata forfetară menționată la articolul 68b alineatul (1), indemnizațiile și salariile plătite participanților pot fi rambursate în conformitate cu alineatul (1) primul paragraf litera (a) de la prezentul articol.

Prezentul alineat face obiectul dispozițiilor tranzitorii prevăzute la articolul 152 alineatul (7).”;

(c) alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) Dacă o operațiune sau un proiect care face parte dintr-o operațiune se implementează exclusiv prin achiziții publice de lucrări, de bunuri sau de servicii, se aplică numai alineatul (1) primul paragraf literele (a) și (e). Dacă achiziția publică în cadrul unei operațiuni sau al unui proiect care face parte dintr-o operațiune se limitează la anumite categorii de costuri, toate opțiunile menționate la alineatul (1) se pot aplica întregii operațiuni sau întregului proiect care face parte dintr-o operațiune.”;

(d) alineatul (5) se modifică după cum urmează:

(i) litera (a) se înlocuiește cu următorul text:

„(a) o metodă de calcul justă, echitabilă și verificabilă, bazată pe oricare dintre următoarele:

(i) date statistice, alte informații obiective sau avizele experților;

(ii) date istorice verificate privind beneficiarii individuali;

(iii) aplicarea practicilor uzuale ale beneficiarilor individuali de contabilizare a costurilor;”;

(ii) se introduce următoarea literă:

„(aa) un proiect de buget întocmit de la caz la caz și convenit *ex ante* de către autoritatea de management sau, în cazul FEADR, de către autoritatea responsabilă pentru selecția operațiunilor, în cazul în care sprijinul public nu depășește 100 000 EUR;”;

(e) se introduce următorul alineat:

„(5a) Comisia este împuternicită să adopte, în conformitate cu articolul 149, acte delegate de completare a prezentului regulament în ceea ce privește definirea baremelor standard pentru costurile unitare sau finanțările la rate forfetare menționate la alineatul (1) primul paragraf literele (b) și (d) de la prezentul articol, metodele aferente menționate la alineatul (5) litera (a) de la prezentul articol și forma de sprijin menționată la alineatul (1) primul paragraf litera (e) de la prezentul articol, precizând modalitățile detaliate referitoare la condițiile de finanțare și la aplicarea acestora.”

29. Articolul 68 se înlocuiește cu următorul text:

„*Articolul 68*
Finanțarea la rate forfetare a costurilor indirecte
pentru granturi și asistența rambursabilă

Dacă implementarea unei operațiuni generează costuri indirecte, acestea pot fi calculate la o rată forfetară în unul dintre următoarele moduri:

(a) o rată forfetară de până la 25 % din costurile directe eligibile, cu condiția ca rata să fie calculată pe baza unei metode de calcul juste, echitabile și verificabile sau a unei metode aplicate în cadrul schemelor de grant finanțate în întregime de statul membru pentru un tip similar de operațiune și de beneficiar;

(b) o rată forfetară de până la 15 % din costurile directe eligibile cu personalul, fără ca statul membru să fie obligat să facă un calcul pentru a determina rata aplicabilă;

(c) o rată forfetară aplicată costurilor directe eligibile pe baza metodelor existente și a ratelor corespunzătoare, aplicabilă în cadrul politicilor Uniunii pentru un tip similar de operațiune și de beneficiar.

Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 149 pentru a completa dispozițiile privind rata forfetară și metodele aferente menționate la prezentul alineat primul paragraf litera (c).”

30. Se introduc următoarele articole:

„*Articolul 68a*

Costuri cu personalul în cazul granturilor și al asistenței rambursabile

(1) Costurile directe cu personalul ale unei operațiuni pot fi calculate la o rată forfetară de până la 20 % din costurile directe, altele decât cele cu personalul. Statele membre nu sunt obligate să facă un calcul pentru a stabili rata aplicabilă, cu condiția ca costurile directe ale operațiunii să nu includă contractele de achiziții publice de lucrări a căror valoare depășește pragul prevăzut la articolul 4 litera (a) din Directiva 2014/24/UE.

(2) În vederea stabilirii costurilor cu personalul, remunerația pe oră se poate calcula prin împărțirea valorii celei mai recente a costurilor brute anuale documentate cu forța de muncă la 1 720 de ore pentru persoanele care lucrează cu normă întreagă sau la o valoare proporțională cu cele 1 720 de ore pentru persoanele care lucrează cu fracțiune de normă.

(3) La aplicarea remunerației pe oră calculate în conformitate cu alineatul (2), numărul total de ore declarat pentru o persoană pentru un an dat nu depășește numărul de ore utilizate pentru calculul remunerației pe oră respective.

Primul paragraf nu se aplică programelor din cadrul obiectivului de cooperare teritorială europeană pentru costurile cu membrii personalului referitoare la persoane fizice care lucrează în cadrul operațiunii în baza unui contract cu fracțiune de normă.

(4) În cazul în care nu sunt disponibile, costurile brute anuale cu forța de muncă pot fi deduse din costurile brute documentate cu forța de muncă disponibile sau din contractul de muncă, operându-se ajustările corespunzătoare pentru o perioadă de 12 luni.

(5) Costurile cu personalul referitoare la persoanele fizice care lucrează în cadrul operațiunii în baza unui contract cu fracțiune de normă se pot calcula ca procent fix din costurile brute cu forța de muncă, în funcție de procentul fix de timp lucrat pe lună în cadrul operațiunii, fără obligația de a se stabili un sistem separat de înregistrare a timpului de lucru. Angajatorul emite pentru angajați un document în care se indică procentul fix respectiv.

Articolul 68b

Finanțarea la rate forfetare pentru alte costuri decât cele cu personalul

(1) Pentru a acoperi costurile eligibile rămase ale unei operațiuni, se poate folosi o rată forfetară de până la 40 % din costurile directe eligibile cu personalul fără ca statul membru să fie obligat să facă vreun calcul pentru a stabili rata aplicabilă.

Pentru operațiunile sprijinite prin FSE, FEDR sau FEADR, salariile și indemnizațiile plătite participanților sunt considerate costuri eligibile suplimentare care nu sunt incluse în rata forfetară.

(2) Rata forfetară menționată la alineatul (1) nu se aplică pentru costurile cu personalul calculate pe baza unei rate forfetare.”

31. Articolul 70 se înlocuiește cu următorul text:

„*Articolul 70*
Eligibilitatea operațiunilor în funcție de localizare

(1) Sub rezerva derogărilor menționate la alineatul (2) și a normelor specifice fondurilor, operațiunile sprijinite prin fondurile ESI sunt situate în zona vizată de program.

Operațiunile referitoare la furnizarea de servicii pentru cetățeni sau întreprinderi care acoperă întregul teritoriu al unui stat membru sunt considerate ca fiind situate în toate zonele vizate de program dintr-un stat membru. În astfel de cazuri, cheltuielile se alocă proporțional zonelor relevante vizate de program, pe baza unor criterii obiective.

Al doilea paragraf de la prezentul alineat nu se aplică programului național menționat la articolul 6 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 1305/2013 și nici programului specific pentru crearea și operarea rețelei rurale naționale menționat la articolul 54 alineatul (1) din regulamentul menționat.

(2) Autoritatea de management poate accepta ca o operațiune să fie implementată în afara zonei vizate de program, dar pe teritoriul Uniunii, dacă toate condițiile de mai jos sunt îndeplinite:

(a) operațiunea se realizează în beneficiul zonei vizate de program;

(b) cuantumul total din partea FEDR, a Fondului de coeziune, a FEADR sau a FEPAM, alocat în cadrul programului pentru operațiunile situate în afara zonei vizate de program, nu depășește 15 % din sprijinul din partea FEDR, a Fondului de coeziune, a FEADR sau a FEPAM la nivelul priorității la momentul adoptării programului;

(c) comitetul de monitorizare și-a dat acordul pentru operațiunea sau tipurile de operațiuni în cauză;

(d) obligațiile autorităților pentru program în ceea ce privește gestiunea, controlul și auditul operațiunii sunt îndeplinite de autoritățile responsabile pentru programul în cadrul căruia operațiunea respectivă beneficiază de sprijin, sau încheie acorduri cu autoritățile din zona în care operațiunea este implementată;

În cazul în care operațiunile finanțate din fonduri și din FEPAM sunt implementate în afara zonei vizate de program, în conformitate cu prezentul alineat, și aduc beneficii atât în interiorul, cât și în afara zonei vizate de program, astfel de cheltuieli se alocă proporțional pentru respectivele zone, pe baza unor criterii obiective.

În cazul în care operațiunile vizează obiectivul tematic menționat la articolul 9 primul paragraf punctul 1 și sunt implementate în afara statului membru, dar pe teritoriul Uniunii, se aplică numai primul paragraf literele (b) și (d) de la prezentul alineat.

(3) Pentru operațiunile care vizează asistența tehnică sau măsuri de informare, de comunicare și de asigurare a vizibilității și activități promoționale, precum și pentru operațiunile privind obiectivul tematic menționat la articolul 9 primul paragraf punctul 1, cheltuielile pot fi suportate în afara Uniunii cu condiția să fie necesare pentru implementarea satisfăcătoare a operațiunii.

(4) Alineatele (1), (2) și (3) nu se aplică programelor din cadrul obiectivului de cooperare teritorială europeană. Alineatele (2) și (3) nu se aplică operațiunilor sprijinite de FSE.”

32. La articolul 71, alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) Alineatele (1), (2) și (3) de la prezentul articol nu se aplică în cazul contribuțiilor la instrumente financiare sau prin instrumente financiare sau pentru achiziționarea prin leasing în temeiul articolului 45 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 1305/2013 și niciunei operațiuni a cărei activitate de producție încetează ca urmare a unui faliment fără caracter fraudulos.”

33. Articolul 75 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (1), mențiunea „articolul 59 alineatul (5) din Regulamentul financiar” se înlocuiește cu „articolul 63 alineatele (5), (6) și (7) din Regulamentul financiar”;

(b) se introduce următorul alineat:

„(2a) Comisia furnizează autorității naționale competente:

(a) proiectul de raport de audit al auditului sau al controlului la fața locului în termen de trei luni de la data finalizării respectivului audit sau control;

(b) raportul final de audit în termen de trei luni de la primirea unui răspuns complet din partea autorității naționale competente la proiectul de raport de audit al auditului sau controlului la fața locului în cauză.

Rapoartele menționate la primul paragraf literele (a) și (b) se pun la dispoziție în termenele prevăzute la literele menționate în cel puțin una dintre limbile oficiale ale instituțiilor Uniunii.

Termenul prevăzut la primul paragraf litera (a) nu include perioada care începe în ziua următoare datei la care Comisia trimite statului membru solicitarea de informații suplimentare și care durează până când statul membru răspunde la solicitarea respectivă.

Prezentul alineat nu se aplică FEADR.”

34. La articolul 76 al doilea paragraf, mențiunea „articolul 84 alineatul (2) din Regulamentul financiar” se înlocuiește cu „articolul 110 alineatul (1) din Regulamentul financiar”.

35. La articolul 79 alineatul (2), mențiunea „articolul 68 alineatul (3) din Regulamentul financiar” se înlocuiește cu „articolul 82 alineatul (2) din Regulamentul financiar”.

36. La articolul 83 alineatul (1) primul paragraf litera (c), mențiunea „articolul 59 alineatul (5) din Regulamentul financiar” se înlocuiește cu „articolul 63 alineatele (5), (6) și (7) din Regulamentul financiar”.

37. La articolul 84, mențiunea „articolul 59 alineatul (6) din Regulamentul financiar” se înlocuiește cu „articolul 63 alineatul (8) din Regulamentul financiar”.

38. La articolul 98, alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) FEDR și FSE pot finanța, în mod complementar și în limita unei finanțări din partea Uniunii egale cu 10 %, pentru fiecare axă prioritară a unui program operațional, o parte dintr-o operațiune pentru care costurile sunt eligibile pentru sprijin din partea celuilalt fond, pe baza normelor aplicate în cazul fondului respectiv, cu condiția ca aceste costuri să fie necesare pentru implementarea satisfăcătoare a operațiunii și să fie direct legate de aceasta.”

39. Articolul 102 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (6) se înlocuiește cu următorul text:

„(6) Cheltuielile legate de un proiect major pot fi incluse într-o cerere de plată după prezentarea spre aprobare menționată la alineatul (2). Atunci când Comisia nu aprobă proiectul major selecționat de autoritatea de management, declarația de cheltuieli în urma retragerii cererii de către statul membru sau a adoptării deciziei Comisiei se rectifică în consecință.”;

(b) se adaugă următorul alineat:

„(7) În cazul în care un proiect major este evaluat de experți independenți în conformitate cu alineatul (1) de la prezentul articol, cheltuielile referitoare la acest proiect major pot fi incluse într-o cerere de plată după ce autoritatea de management a informat Comisia că a transmis experților independenți informațiile cerute în temeiul articolului 101.

În termen de șase luni de la transmiterea acestor informații experților independenți, se furnizează o analiză independentă a calității.

Cheltuielile corespunzătoare se retrag, iar declarația de cheltuieli se rectifică în consecință în următoarele cazuri:

(a) dacă analiza independentă a calității nu a fost notificată Comisiei în termen de trei luni de la expirarea termenului menționat la al doilea paragraf;

(b) dacă transmiterea informațiilor este retrasă de statul membru; sau

(c) dacă evaluarea relevantă este negativă.”

40. La articolul 104, alineatele (2) și (3) se înlocuiesc cu următorul text:

„(2) Cheltuielile publice alocate unui plan de acțiune comun sunt de cel puțin 5 000 000 EUR sau 5 % din sprijinul public din partea programului operațional ori a unuia dintre programele contribuitoare, luându-se în considerare suma mai mică.

(3) Alineatul (2) nu se aplică operațiunilor care beneficiază de sprijin din partea YEI, primului plan de acțiune comun prezentat de un stat membru în cadrul obiectivului privind investițiile pentru creștere economică și locuri de muncă, și nici primului plan de acțiune comun prezentat de un program în cadrul obiectivului de cooperare teritorială europeană.”

41. La articolul 105 alineatul (2), a doua teză se elimină.

42. La articolul 106, primul paragraf se modifică după cum urmează:

(a) punctul 1 se înlocuiește cu următorul text:

„1. o descriere a obiectivelor planului de acțiune comun și a felului în care acesta contribuie la obiectivele programului sau la recomandările relevante specifice țării și la orientările generale ale politicilor economice ale statelor membre și ale Uniunii, în conformitate cu articolul 121 alineatul (2) din TFUE, precum și cu recomandările relevante ale Consiliului de care statele membre trebuie să țină seama în politicile lor de ocupare a forței de muncă, în conformitate cu articolul 148 alineatul (4) din TFUE;”;

(b) punctul 2 se elimină;

(c) punctul 3 se înlocuiește cu următorul text:

„3. o descriere a proiectelor sau a tipurilor de proiecte avute în vedere, precum și a obiectivelor de etapă, dacă sunt relevante, și a țintelor privind performanțele și rezultatele legate de indicatorii comuni pentru fiecare axă prioritară, după caz;”;

(d) punctele 6, 7 și 8 se înlocuiesc cu următorul text:

„6. confirmarea că acesta va contribui la abordarea față de promovarea egalității între bărbați și femei, astfel cum este prevăzut în programul sau acordul de parteneriat relevant;

7. confirmarea că acesta va contribui la abordarea față de dezvoltarea durabilă, astfel cum este prevăzut în programul sau acordul de parteneriat relevant;

8. dispozițiile de implementare a acestuia, inclusiv următoarele:

(a) informații privind selectarea planului de acțiune comun de către autoritatea de management în conformitate cu articolul 125 alineatul (3);

(b) modalitățile de coordonare a planului de acțiune comun, în conformitate cu articolul 108;

(c) modalitățile de monitorizare și de evaluare a planului de acțiune comun, inclusiv modalitățile de asigurare a calității, a colectării și a stocării datelor privind atingerea obiectivelor de etapă și obținerea performanțelor și a rezultatelor;”;

(e) punctul 9 se modifică după cum urmează:

(i) litera (a) se înlocuiește cu următorul text:

„(a) costurile aferente atingerii obiectivelor de etapă și țintelor privind realizările și rezultatele, bazate, în cazul baremelor standard pentru costurile unitare și sumele forfetare, pe metodele prevăzute la articolul 67 alineatul (5) din prezentul regulament și la articolul 14 din Regulamentul privind FSE;”;

(ii) litera (b) se elimină.

43. La articolul 107, alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Decizia menționată la alineatul (2) indică beneficiarul și obiectivele planului de acțiune comun, obiectivele de etapă, dacă este cazul, și țintele privind performanțele și rezultatele, costurile atingerii respectivelor obiective de etapă și ținte privind performanțele și rezultatele, precum și planul de finanțare pentru fiecare program operațional și fiecare axă prioritară, inclusiv suma totală eligibilă și cuantumul cheltuielilor publice, perioada de implementare a planului de acțiune comun și, după caz, acoperirea geografică și grupurile-țintă ale planului de acțiune comun.”;

44. La articolul 108 alineatul (1), primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Statul membru sau autoritatea de management instituie un comitet director al planului de acțiune comun, care poate să fie distinct de comitetul de monitorizare a programelor operaționale corespunzătoare. Comitetul director se întrunește de cel puțin două ori pe an și este subordonat autorității de management. Dacă este cazul, autoritatea de management informează comitetul de monitorizare relevant cu privire la rezultatele activității comitetului director și la progresele realizate în ceea ce privește implementarea planului de acțiune comun, în conformitate cu articolul 110 alineatul (1) litera (e) și cu articolul 125 alineatul (2) litera (a).”

45. La articolul 109 alineatul (1), a doua teză se elimină.

46. Articolul 110 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (1), litera (c) se înlocuiește cu următorul text:

„(c) implementarea strategiei de comunicare, inclusiv a măsurilor de informare și comunicare și a măsurilor de sporire a vizibilității fondurilor;”;

(b) la alineatul (2), litera (a) se înlocuiește cu următorul text:

„(a) metodologia și criteriile folosite pentru selectarea operațiunilor, cu excepția cazului în care respectivele criterii sunt aprobate de grupuri de acțiune locală în conformitate cu articolul 34 alineatul (3) litera (c);”.

47. Articolul 114 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Autoritatea de management sau statele membre întocmesc un plan de evaluare pentru unul sau mai multe programe operaționale. Planul de evaluare este prezentat comitetului de monitorizare în termen de cel mult un an de la adoptarea programului operațional. În cazul programelor specifice menționate la articolul 39 alineatul (4) primul paragraf litera (b) adoptate înainte de … [data intrării în vigoare a prezentului regulament de modificare], planul de evaluare este prezentat comitetului de monitorizare în termen de cel mult un an de la data menționată.”;

(b) alineatul (4) se elimină;

48. Titlul capitolului II din titlul III din partea a treia se înlocuiește cu următorul text:

„Informare, comunicare și vizibilitate”.

49. Articolul 115 se modifică după cum urmează:

(a) titlul articolului se înlocuiește cu următorul text:

„Informare, comunicare și vizibilitate”;

(b) la alineatul (1), litera (d) se înlocuiește cu următorul text:

„(d) informarea cetățenilor Uniunii cu privire la rolul și realizările politicii de coeziune și ale fondurilor prin măsuri de sporire a vizibilității rezultatelor și a impactului acordurilor de parteneriat, ale programelor operaționale și ale operațiunilor.”;

(c) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Normele detaliate privind informarea, comunicarea și vizibilitatea pentru public și măsurile de informare a beneficiarilor potențiali și a beneficiarilor sunt stabilite în anexa XII.”

50. La articolul 116, alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Prin derogare de la alineatul (2) al treilea paragraf de la prezentul articol, autoritatea de management informează comitetul sau comitetele de monitorizare responsabile, cel puțin o dată pe an, cu privire la progresele înregistrate în implementarea strategiei de comunicare, astfel cum se menționează la articolul 110 alineatul (1) litera (c), și la analiza sa privind rezultatele respectivei implementări, precum și cu privire la activitățile și măsurile de informare și comunicare care sporesc vizibilitatea fondurilor planificate pentru anul următor. Comitetul de monitorizare emite un aviz cu privire la activitățile și măsurile planificate pentru anul următor, inclusiv cu privire la modalități de creștere a eficacității activităților de comunicare destinate publicului.”

51. La articolul 117, alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) Comisia instituie rețele la nivelul Uniunii formate din membrii desemnați de statele membre pentru a garanta schimbul de informații privind rezultatele implementării strategiilor de comunicare, schimbul de experiență cu privire la implementarea măsurilor de informare și de comunicare și schimbul de bune practici, precum și, după caz, pentru a permite planificarea în comun sau coordonarea activităților de comunicare atât între statele membre, cât și cu Comisia. Cel puțin o dată pe an, rețelele dezbat și evaluează eficacitatea măsurilor de informare și comunicare și propun recomandări pentru a îmbunătăți acoperirea și impactul activităților de comunicare și pentru a sensibiliza publicul cu privire la rezultatele și la valoarea adăugată a respectivelor activități.”

52. Articolul 119 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (1), primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Cuantumul fondurilor alocate pentru asistența tehnică într-un stat membru se limitează la 4 % din cuantumul total al fondurilor alocate pentru programele operaționale în cadrul obiectivului privind investițiile pentru creștere economică și locuri de muncă.”;

(b) la alineatul (2), prima teză se elimină;

(c) alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) În cazul fondurilor structurale, în cazul în care alocările menționate la alineatul (1) sunt utilizate pentru sprijinirea ansamblului operațiunilor de asistență tehnică referitoare la mai multe categorii de regiuni, cheltuielile legate de operațiuni pot fi implementate în cadrul unei axe prioritare prin combinarea diferitelor categorii de regiuni și pot fi atribuite proporțional, ținându-se seama fie de alocările respective pentru diferitele categorii de regiuni din programul operațional, fie de alocarea din cadrul fiecărei categorii de regiuni ca procent din alocarea totală către statul membru.”;

(d) se introduce următorul alineat:

„(5a) Evaluarea respectării procentajelor se efectuează la momentul adoptării programului operațional.”

53. La articolul 122 alineatul (2), al patrulea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„În cazul în care sumele plătite în mod necuvenit unui beneficiar pentru o operațiune nu pot fi recuperate din vina sau neglijența unui stat membru, acest stat membru este responsabil de rambursarea sumelor în cauză către bugetul Uniunii. Statele membre pot decide să nu recupereze o sumă plătită în mod necuvenit dacă suma care trebuie recuperată de la beneficiar, fără dobândă, reprezintă o contribuție din partea fondurilor care nu depășește 250 EUR la o operațiune în cursul unui exercițiu contabil.”

54. La articolul 123 alineatul (5), primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„(5) În cazul fondurilor și al FEPAM, cu condiția respectării principiului separării funcțiilor, autoritatea de management, autoritatea de certificare, dacă este cazul, și autoritatea de audit pot face parte din același organism public sau din aceeași autoritate publică.”

55. Articolul 125 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (3), litera (c) se înlocuiește cu următorul text:

„(c) garantează că beneficiarului i se oferă un document care stabilește condițiile acordării sprijinului pentru fiecare operațiune, inclusiv cerințele specifice privind produsele sau serviciile care urmează a fi furnizate în cadrul operațiunii, planul de finanțare, termenul de executare, precum și cerințele privind informarea, comunicarea și vizibilitatea;”;

(b) primul paragraf de la alineatul (4) se modifică după cum urmează:

(i) litera (a) se înlocuiește cu următorul text:

„(a) verifică dacă produsele cofinanțate au fost livrate și dacă serviciile cofinanțate au fost prestate, dacă operațiunea este conformă cu legislația aplicabilă, cu programul operațional și cu condițiile de acordare a sprijinului pentru această operațiune și:

(i) în cazul în care costurile se rambursează în temeiul articolului 67 alineatul (1) primul paragraf litera (a), dacă cuantumul cheltuielilor declarate de beneficiari cu privire la costurile respective a fost plătit;

(ii) în cazul costurilor rambursate în temeiul articolului 67 alineatul (1) primul paragraf literele (b)-(e), dacă au fost îndeplinite condițiile pentru rambursarea cheltuielilor către beneficiar;”;

(ii) la litera (e), trimiterea la „articolul 59 alineatul (5) literele (a) și (b) din Regulamentul financiar” se înlocuiește cu „articolul 63 alineatul (5) literele (a) și (b) și articolul 63 alineatele (6) și (7) din Regulamentul financiar”.

56. La articolul 126 litera (b), mențiunea „articolul 59 alineatul (5) litera (a) din Regulamentul financiar” se înlocuiește cu „articolul 63 alineatul (5) litera (a) și articolul 63 alineatul (6) din Regulamentul financiar”.

57. Articolul 127 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (1) al treilea paragraf, mențiunea „articolul 59 alineatul (5) al doilea paragraf din Regulamentul financiar” se înlocuiește cu „ articolul 63 alineatul (7) din Regulamentul financiar”;

(b) la alineatul (5) al treilea paragraf litera (a), mențiunea „articolul 59 alineatul (5) al doilea paragraf din Regulamentul financiar” se înlocuiește cu „ articolul 63 alineatul (7) din Regulamentul financiar”.

58. Articolul 131 se înlocuiește cu următorul text:

„*Articolul 131*
Cererile de plată

(1) Cererile de plată includ, pentru fiecare prioritate:

(a) cuantumul total al cheltuielilor eligibile suportate de beneficiari și plătite în cadrul implementării operațiunilor, astfel cum este înscris în sistemul contabil al autorității de certificare;

(b) cuantumul total al cheltuielilor publice suportate în cadrul implementării operațiunilor, astfel cum este înscris în sistemul contabil al autorității de certificare.

În ceea ce privește cuantumurile care trebuie incluse în cererile de plată pentru forma de sprijin menționată la articolul 67 alineatul (1) primul paragraf litera (e), cererile de plată includ elementele prevăzute în actele delegate adoptate în conformitate cu articolul 67 alineatul (5a) și utilizează modelul pentru cererile de plată prevăzut în actele de punere în aplicare adoptate în conformitate cu alineatul (6) de la prezentul articol.

(2) Cheltuielile eligibile incluse într-o cerere de plată sunt susținute prin facturi achitate sau documente contabile cu valoare de dovadă echivalentă, cu excepția formelor de sprijin menționate la articolul 67 alineatul (1) primul paragraf literele (b)-(e) din prezentul regulament, la articolele 68, 68a și 68b din prezentul regulament, la articolul 69 alineatul (1) din prezentul regulament și la articolul 109 din prezentul regulament, precum și la articolul 14 din Regulamentul privind FSE. În cazul acestor forme de sprijin, cuantumurile incluse într-o cerere de plată sunt costurile calculate pe baza aplicabilă.

(3) În cazul ajutorului de stat, contribuția publică aferentă cheltuielilor incluse într-o cerere de plată va fi fost achitată beneficiarilor de către organismul care acordă ajutorul sau, în cazul în care statele membre au decis că beneficiarul este organismul care acordă ajutorul în temeiul articolului 2 punctul 10 litera (a), achitată de către beneficiar organismului care primește ajutorul.

(4) Prin derogare de la alineatul (1) de la prezentul articol, în cazul ajutorului de stat, cererea de plată poate include avansuri achitate beneficiarului de către organismul care acordă ajutorul sau, în cazul în care statele membre au decis că beneficiarul este organismul care acordă ajutorul în temeiul articolului 2 punctul 10 litera (a), achitate de către beneficiar organismului care primește ajutorul, în următoarele condiții cumulative:

(a) avansurile respective să facă obiectul unei garanții oferite de o bancă sau de altă instituție financiară stabilită în statul membru sau să fie acoperite de o facilitate oferită ca garanție de o entitate publică sau de statul membru;

(b) avansurile respective să nu depășească 40 % din cuantumul total al ajutorului care trebuie acordat unui beneficiar pentru o anumită operațiune sau, în cazul în care statele membre au decis că beneficiarul este organismul care acordă ajutorul în temeiul articolului 2 punctul 10 litera (a), din cuantumul total al ajutorului care trebuie acordat organismului care primește ajutorul ca parte a unei anumite operațiuni;

(c) avansurile respective să fie acoperite de cheltuielile achitate de beneficiar sau, în cazul în care statele membre au decis că beneficiarul este organismul care acordă ajutorul în temeiul articolului 2 punctul 10 litera (a), de cheltuielile achitate de organismul care primește ajutorul în procesul de punere în practică a operațiunii și sprijinite prin facturi achitate sau documente contabile cu valoare justificativă echivalentă în termen de trei ani din anul plății avansului sau la 31 decembrie 2023, oricare dintre aceste date este mai devreme.

Atunci când condițiile stabilite la primul paragraf litera (c) nu sunt îndeplinite, următoarea cerere de plată se corectează în consecință.

(5) Fiecare cerere de plată care include avansuri de tipul celor menționate la alineatul (4) de la prezentul articol prezintă separat:

(a) cuantumul total achitat din programul operațional sub formă de avans;

(b) cuantumul care, în termen de trei ani de la plata avansului, în conformitate cu alineatul (4) primul paragraf litera (c), a fost acoperit prin cheltuielile achitate de beneficiar sau, în cazul în care statele membre au decis că beneficiarul este organismul care acordă ajutorul în temeiul articolului 2 punctul 10 litera (a), de organismul care primește ajutorul; și

(c) cuantumul care nu a fost acoperit prin cheltuielile achitate de beneficiar sau, în cazul în care statele membre au decis că beneficiarul este organismul care acordă ajutorul în temeiul articolului 2 punctul 10 litera (a), de organismul care primește ajutorul și pentru care nu s-a încheiat încă intervalul de trei ani.

(6) Pentru a stabili condiții uniforme pentru punerea în aplicare a prezentului articol, Comisia adoptă acte de punere în aplicare de stabilire a modelului pentru cererile de plată. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 150 alineatul (3).”

59. La articolul 137 alineatul (1), mențiunea „articolul 59 alineatul (5) litera (a) din Regulamentul financiar” se înlocuiește cu „articolul 63 alineatul (5) litera (a) și articolul 63 alineatul (6) din Regulamentul financiar”.

60. La articolul 138, mențiunea „articolul 59 alineatul (5) din Regulamentul financiar” se înlocuiește cu „articolul 63 alineatul (5) și alineatul (7) al doilea paragraf din Regulamentul financiar”.

61. La articolul 140 alineatul (3), se adaugă următoarea teză:

„În cazul în care documentele sunt păstrate pe suporturi de date general acceptate în conformitate cu procedura prevăzută la alineatul (5), nu este necesară prezentarea originalelor.”

62. La articolul 145 alineatul (7) al doilea paragraf litera (a), mențiunea „articolul 59 alineatul (5) din Regulamentul financiar” se înlocuiește cu „articolul 63 alineatele (5), (6) și (7) din Regulamentul financiar”.

63. La articolul 147 alineatul (1), mențiunea „articolul 78 din Regulamentul financiar” se înlocuiește cu „articolul 98 din Regulamentul financiar”.

64. La articolul 148, alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Operațiunile pentru care totalul cheltuielilor eligibile nu depășește 400 000 EUR pentru FEDR și Fondul de coeziune, 300 000 EUR pentru FSE sau 200 000 EUR pentru FEPAM nu se supun la mai mult de un audit efectuat fie de autoritatea de audit, fie de Comisie înainte de prezentarea conturilor pentru exercițiul contabil în care se finalizează operațiunea. Nu se supun alte operațiuni la mai mult de un audit pe exercițiu contabil efectuat fie de autoritatea de audit, fie de Comisie înainte de prezentarea conturilor pentru exercițiul contabil în care se finalizează operațiunea. Operațiunile nu se supun niciunui audit efectuat de Comisie sau de autoritatea de audit într-un anumit exercițiu dacă în exercițiul respectiv s-a efectuat deja un audit de către Curtea de Conturi Europeană, cu condiția ca rezultatele activității de audit desfășurate de Curtea de Conturi Europeană cu privire la operațiunile respective să poată fi utilizate de autoritatea de audit sau de Comisie pentru a-și îndeplini sarcinile care le revin.

Prin derogare de la primul paragraf, operațiunile pentru care totalul cheltuielilor eligibile este între 200 000 EUR și 400 000 EUR pentru FEDR și Fondul de coeziune, între 150 000 EUR și 300 000 EUR pentru FSE și între 100 000 EUR și 200 000 EUR pentru FEPAM pot să fie supuse la mai mult de un audit dacă autoritatea de audit concluzionează, pe baza aprecierii sale profesionale, că nu se poate emite sau întocmi o opinie de audit pe baza metodelor de eșantionare statistice sau nestatistice menționate la articolul 127 alineatul (1) fără a se efectua mai mult de un audit al operațiunii respective.”

65. Articolul 149 se modifică după cum urmează:

(a) alineatele (2) și (3) se înlocuiesc cu următorul text:

„(2) Competența de a adopta acte delegate menționată la articolul 5 alineatul (3), articolul 12 al doilea paragraf, articolul 22 alineatul (7) al patrulea paragraf, articolul 37 alineatul (13), articolul 38 alineatul (4) al treilea paragraf, articolul 39a alineatul (7), articolul 40 alineatul (4), articolul 41 alineatul (3), articolul 42 alineatul (1) al doilea paragraf, articolul 42 alineatul (6), articolul 61 alineatul (3) al doilea, al treilea, al patrulea și al șaptelea paragraf, articolul 63 alineatul (4), articolul 64 alineatul (4), articolul 67 alineatul (5a), articolul 68 al doilea paragraf, articolul 101 al patrulea paragraf, articolul 122 alineatul (2) al cincilea paragraf, articolul 125 alineatul (8) primul paragraf, articolul 125 alineatul (9), articolul 127 alineatele (7) și (8) și articolul 144 alineatul (6) se conferă Comisiei de la 21 decembrie 2013 la 31 decembrie 2020.

(3) Delegarea de competențe menționată la articolul 5 alineatul (3), articolul 12 al doilea paragraf, articolul 22 alineatul (7) al patrulea paragraf, articolul 37 alineatul (13), articolul 38 alineatul (4) al treilea paragraf, articolul 39a alineatul (7), articolul 40 alineatul (4), articolul 41 alineatul (3), articolul 42 alineatul (1) al doilea paragraf, articolul 42 alineatul (6), articolul 61 alineatul (3) al doilea, al treilea, al patrulea și al șaptelea paragraf, articolul 63 alineatul (4), articolul 64 alineatul (4), articolul 67 alineatul (5a), articolul 68 al doilea paragraf, articolul 101 al patrulea paragraf, articolul 122 alineatul (2) al cincilea paragraf, articolul 125 alineatul (8) primul paragraf, articolul 125 alineatul (9), articolul 127 alineatele (7) și (8) și articolul 144 alineatul (6) poate fi revocată oricând de Parlamentul European sau de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificată în decizia respectivă. Decizia produce efecte din ziua care urmează datei publicării acesteia în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene sau la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere actelor delegate care sunt deja în vigoare.”;

(b) se introduce următorul alineat:

„(3a) Înainte de adoptarea unui act delegat, Comisia consultă experții desemnați de fiecare stat membru în conformitate cu principiile prevăzute în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare.”;

(c) alineatul (5) se înlocuiește cu următorul text:

„(5) Un act delegat adoptat în temeiul articolului 5 alineatul (3), articolului 12 al doilea paragraf, articolului 22 alineatul (7) al patrulea paragraf, articolului 37 alineatul (13), articolului 38 alineatul (4) al treilea paragraf, articolului 39a alineatul (7), articolului 40 alineatul (4), articolului 41 alineatul (3), articolului 42 alineatul (1) al doilea paragraf, articolului 42 alineatul (6), articolului 61 alineatul (3) al doilea, al treilea, al patrulea și al șaptelea paragraf, articolului 63 alineatul (4), articolului 64 alineatul (4), articolului 67 alineatului (5a), articolului 68 al doilea paragraf, articolului 101 al patrulea paragraf, articolului 122 alineatul (2) al cincilea paragraf, articolului 125 alineatul (8) primul paragraf, articolului 125 alineatul (9), articolului 127 alineatele (7) și (8) și articolului 144 alineatul (6) intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European și nici Consiliul nu au formulat obiecțiuni în termen de două luni de la notificarea acestuia către Parlamentul European și către Consiliu sau în cazul în care, înaintea expirării termenului respectiv, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecțiuni. Respectivul termen se prelungește cu două luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.”

66. La articolul 152, se adaugă următorul alineat:

„(7) Autoritatea de management sau comitetul de monitorizare pentru programele din cadrul obiectivului de cooperare teritorială europeană poate decide să nu aplice articolul 67 alineatul (2a) pentru o perioadă maximă de 12 luni de la … [data intrării în vigoare a prezentului regulament de modificare].

În cazul în care consideră că articolul 67 alineatul (2a) creează o sarcină administrativă disproporționată, autoritatea de management sau comitetul de monitorizare pentru programele din cadrul obiectivului de cooperare teritorială europeană poate decide să prelungească perioada tranzitorie menționată la primul paragraf de la prezentul alineat pentru o perioadă pe care o consideră adecvată. Autoritatea de management sau comitetul de monitorizare pentru programele din cadrul obiectivului de cooperare teritorială europeană informează Comisia cu privire la decizia susmenționată înainte de expirarea perioadei tranzitorii inițiale.

Primul și al doilea paragraf nu se aplică granturilor și asistenței rambursabile acordate cu sprijin din partea FSE în cazul cărora sprijinul public nu depășește 50 000 EUR.”

67. Anexa IV se modifică după cum urmează:

(a) secțiunea 1 se modifică după cum urmează:

(i) partea introductivă se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Atunci când un instrument financiar este implementat în temeiul articolului 39a și al articolului 38 alineatul (4) primul paragraf literele (a), (b) și (c), acordul de finanțare include clauzele și condițiile pentru contribuțiile din partea programului la instrumentul financiar și include cel puțin următoarele elemente:”;

(ii) litera (f) se înlocuiește cu următorul text:

„(f) cerințe și proceduri de gestionare a contribuției planificate furnizate de program în conformitate cu articolul 41 și pentru previziunea fluxului ofertelor de investiții (*deal flow*), inclusiv cerințe pentru conturile fiduciare/separate, astfel cum se menționează la articolul 38 alineatul (6) și la articolul 39a alineatul (5) al doilea paragraf;”;

(iii) litera (i) se modifică după cum urmează:

„(i) dispoziții referitoare la reutilizarea resurselor care pot fi atribuite sprijinului din partea fondurilor ESI până la sfârșitul perioadei de eligibilitate în conformitate cu articolul 44 și, după caz, dispoziții referitoare la tratamentul diferențiat menționat la articolul 43a;”;

(b) secțiunea 2 se modifică după cum urmează:

(i) partea introductivă se înlocuiește cu următorul text:

„2. Documentele de strategie menționate la articolul 38 alineatul (8) pentru instrumentele financiare implementate în temeiul articolului 38 alineatul (4) primul paragraf litera (d) includ cel puțin următoarele elemente:”;

(ii) litera (c) se înlocuiește cu următorul text:

„(c) utilizarea și reutilizarea resurselor care pot fi atribuite sprijinului din partea fondurilor ESI în conformitate cu articolele 43, 44 și 45 și, după caz, dispoziții referitoare la tratamentul diferențiat menționat la articolul 43a;”

68. Anexa XII se modifică după cum urmează:

(a) titlul anexei XII se înlocuiește cu următorul text:

„INFORMAREA, COMUNICAREA ȘI VIZIBILITATEA SPRIJINULUI DIN PARTEA FONDURILOR”;

(b) titlul secțiunii 2 se înlocuiește cu următorul text:

„2. MĂSURI DE INFORMARE ȘI COMUNICARE ȘI MĂSURI DE SPORIRE A VIZIBILITĂȚII PENTRU PUBLIC”;

(c) subsecțiunea 2.1 se modifică după cum urmează;

(i) punctul 1 se înlocuiește cu următorul text:

„1. Statul membru și autoritatea de management se asigură de faptul că măsurile de informare și comunicare sunt implementate în conformitate cu strategia de comunicare în scopul de a îmbunătăți vizibilitatea și interacțiunea cu cetățenii și că acestea vizează cea mai cuprinzătoare acoperire mass-media posibilă prin utilizarea diverselor forme și metode de comunicare la nivelul adecvat și adaptate, după caz, la inovațiile tehnologice.”;

(ii) la punctul 2, literele (e) și (f) se înlocuiesc cu următorul text:

„(e) oferirea de exemple de operațiuni, în special de operațiuni în care valoarea adăugată a intervenției fondurilor este în mod deosebit vizibilă, pe tipuri de programe operaționale, pe site-ul unic sau pe site-ul programului operațional care poate fi accesat prin intermediul portalului web unic; exemplele trebuie să fie într-una din limbile oficiale de largă circulație ale Uniunii, alta decât limba oficială (limbile oficiale) a(le) statului membru în cauză;

(f) actualizarea informațiilor cu privire la implementarea programului operațional, inclusiv la principalele sale realizări și rezultate, pe site-ul unic sau pe site-ul programului operațional care poate fi accesat prin intermediul portalului web unic.”;

(d) subsecțiunea 2.2 se modifică după cum urmează:

(i) la punctul 1, partea introductivă se înlocuiește cu următorul text:

„1. Toate măsurile de informare și comunicare și măsurile de sporire a vizibilității fondurilor asigurate de beneficiar menționează sprijinul din partea fondurilor la operațiune prin afișarea:”;

(ii) se adaugă următorul punct:

„6. Responsabilitățile stabilite în prezenta subsecțiune se aplică din momentul în care beneficiarului i se oferă documentul care stabilește condițiile aplicabile sprijinului pentru operațiune menționat la articolul 125 alineatul (3) litera (c).”;

(e) la subsecțiunea 3.1 punctul 2, litera (f) se înlocuiește cu următorul text:

„(f) responsabilitatea beneficiarilor de a informa publicul cu privire la scopul operațiunii și la sprijinul din partea fondurilor la operațiune, în conformitate cu subsecțiunea 2.2, începând din momentul în care beneficiarului i se oferă documentul care stabilește condițiile aplicabile sprijinului pentru operațiune menționat la articolul 125 alineatul (3) litera (c). Autoritatea de management poate solicita beneficiarilor potențiali să propună, în cererile transmise, activități de comunicare orientative pentru sporirea vizibilității fondurilor proporționale cu dimensiunea operațiunii.”;

(f) la subsecțiunea 4, litera (i) se înlocuiește cu următorul text:

„(i) o actualizare anuală care să prezinte activitățile de informare și comunicare, inclusiv măsurile de sporire a vizibilității fondurilor, ce urmează să fie realizate în anul următor, pe baza, printre altele, a învățămintelor desprinse privind eficacitatea măsurilor respective.”

Articolul 273

Modificări aduse Regulamentului (UE) nr. 1304/2013

Regulamentul (UE) nr. 1304/2013 se modifică după cum urmează:

1. La articolul 13 alineatul (2), se adaugă următorul paragraf:

„În cazul în care operațiunile care intră sub incidența primului paragraf litera (a) prezintă beneficii și pentru zona vizată de program în care sunt implementate, cheltuielile se alocă proporțional acestor zone vizate de program, pe baza unor criterii obiective.”;

2. Articolul 14 se modifică după cum urmează:

(a) se introduce următorul alineat:

„(-1) Normele generale aplicabile opțiunilor de costuri simplificate în cadrul FSE sunt prevăzute la articolele 67, 68, 68a și 68b din Regulamentul (UE) nr. 1303/2013.”;

(b) alineatele (2), (3) și (4) se elimină.

3. În anexa I, punctul 1 se înlocuiește cu următorul text:

„1. Indicatori comuni de realizare pentru participanți

«Participanți»+ înseamnă persoanele care beneficiază direct de o intervenție din partea FSE, care pot fi identificate, cărora li se pot solicita caracteristicile și pentru care se alocă cheltuieli specifice. Alte persoane nu sunt clasificate ca participanți. Toate datele sunt defalcate în funcție de gen.

Indicatorii comuni de realizare pentru participanți sunt:

– șomeri, inclusiv șomeri pe termen lung*;

– șomeri pe termen lung*;

– persoane inactive*;

– persoane inactive, care nu urmează studii sau cursuri de formare*;

– angajați, inclusiv persoane care desfășoară o activitate independentă*;

– persoane cu vârsta sub 25 de ani*;

– persoane cu vârsta peste 54 de ani*;

– participanți cu vârsta peste 54 de ani care sunt șomeri, inclusiv șomeri de lungă durată, sau inactivi, care nu urmează studii sau cursuri de formare*;

– persoane cu studii primare (ISCED 1) sau gimnaziale (ISCED 2)*;

– persoane cu studii liceale (ISCED 3) sau postliceale (ISCED 4)*;

– persoane cu studii superioare (ISCED 5-8)*;

– migranți, participanți de origine străină, minorități (inclusiv comunități marginalizate, cum ar fi romii)**;

– participanți cu handicap**;

– alte persoane defavorizate**.

Numărul total de participanți va fi calculat automat, pe baza indicatorilor de realizare.

Aceste date privind participanții care iau parte la o operațiune sprijinită din FSE se furnizează în rapoartele anuale de implementare, astfel cum se prevede la articolul 50 alineatele (1) și (2) și la articolul 111 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 1303/2013;

Următoarele date privind participanții vor fi furnizate în rapoartele anuale de implementare, astfel cum se prevede la articolul 50 din Regulamentul (UE) nr. 1303/2013:

– persoane fără adăpost sau care sunt afectate de excluziunea locativă*;

– persoane din zonele rurale*++.

Datele privind cei doi indicatori menționați se colectează pe baza unui eșantion reprezentativ de participanți în cadrul fiecărei priorități de investiții. Valabilitatea internă se asigură astfel încât datele să poată fi generalizate la nivel de prioritate de investiții.

[+] Autoritățile de management instituie un sistem care înregistrează și stochează datele individuale ale participanților în format electronic, astfel cum se prevede la articolul 125 alineatul (2) litera (d) din Regulamentul (UE) nr. 1303/2013. Modalitățile referitoare la prelucrarea datelor prevăzute de statele membre sunt conforme cu Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date (JO L 281, 23.11.1995, p. 31), în special articolele 7 și 8.
Datele raportate în dreptul indicatorilor marcați cu simbolul «*» sunt date cu caracter personal, conform articolului 7 din Directiva 95/46/CE. Prelucrarea lor este necesară în vederea îndeplinirii obligației legale care îi revine operatorului [articolul 7 litera (c) din Directiva 95/46/CE]. Pentru definiția operatorului, a se vedea articolul 2 din Directiva 95/46/CE.
Datele raportate în dreptul indicatorilor marcați cu simbolul «**» sunt o categorie specială de date, conform articolului 8 din Directiva 95/46/CE. Sub rezerva unor garanții corespunzătoare, statele membre pot prevedea, pentru un motiv de interes public important, derogări suplimentare față de cele prevăzute la articolul 8 alineatul (2) din Directiva 95/46/CE fie în legislația internă, fie prin decizia autorității de supraveghere [articolul 8 alineatul (4) din Directiva 95/46/CE].

[++] Datele se colectează la nivelul unităților administrative mai mici (unități administrative locale 2), în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1059/2003 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 mai 2003 privind instituirea unui nomenclator comun al unităților teritoriale de statistică (NUTS) (JO L 154, 21.6.2003, p. 1).”

Articolul 274

Modificări aduse Regulamentului (UE) nr. 1309/2013

Regulamentul (UE) nr. 1309/2013 se modifică după cum urmează:

1. La considerentul (24), prima teză se înlocuiește cu următorul text:

„Statele membre ar trebui să rămână responsabile pentru execuția contribuției financiare și pentru gestionarea și controlul acțiunilor susținute prin finanțare din partea Uniunii, în conformitate cu dispozițiile relevante din Regulamentul (UE, Euratom) 2018/… al Parlamentului European și al Consiliului[+*] (denumit în continuare „Regulamentul financiar")".

---

* Regulamentul (UE, Euratom) 2018/… al Parlamentului European și al Consiliului din … privind … (JO …).

+ JO: a se introduce în text numărul prezentului regulament de modificare și a se introduce numărul, data, titlul și referința de publicare în JO a prezentului regulament în nota de subsol aferentă.

2. La articolul 4, alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Pe piețele mici ale forței de muncă sau în împrejurări excepționale, în special în ceea ce privește cererile colective care implică IMM-uri, justificate în mod corespunzător de către statul membru solicitant, o cerere pentru o contribuție financiară în temeiul prezentului articol poate fi considerată admisibilă chiar dacă criteriile prevăzute la alineatul (1) litera (a) sau (b) nu sunt îndeplinite în totalitate, atunci când concedierile au un impact grav asupra ocupării forței de muncă și asupra economiei locale, regionale sau naționale. Statul membru solicitant precizează care dintre criteriile de intervenție stabilite la alineatul (1) literele (a) și (b) nu sunt îndeplinite în totalitate. Pentru cererile colective care implică IMM-uri situate într-o regiune, atunci când statul membru solicitant demonstrează că IMM-urile sunt principalele sau singurele tipuri de întreprinderi din regiunea respectivă, cererea poate acoperi, în mod excepțional, IMM-uri care își desfășoară activitatea în sectoare economice diferite definite la nivelul de diviziune NACE Rev. 2. Cuantumul total al contribuțiilor pentru împrejurări excepționale nu poate depăși 15 % din cuantumul maxim anual al FEG.”

3. La articolul 6, alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Prin derogare de la articolul 2, statele membre solicitante pot furniza servicii personalizate cofinanțate de FEG unui număr de NEET cu vârsta sub 25 de ani sau, în cazul în care statele membre decid astfel, cu vârsta sub 30 de ani, la data depunerii cererii, cel mult egal cu numărul beneficiarilor vizați, acordându-se prioritate persoanelor disponibilizate sau a căror activitate a încetat, cu condiția ca cel puțin o parte din disponibilizări în sensul articolului 3 să aibă loc în regiuni de nivel NUTS 2 ale căror rate ale șomajului în rândul tinerilor cu vârste cuprinse între 15 și 24 de ani erau de cel puțin 20 % pe baza celor mai recente date anuale disponibile. Sprijinul poate fi acordat NEET cu vârsta sub 25 de ani sau, în cazul în care statele membre decid astfel, cu vârsta sub 30 de ani, din respectivele regiuni de nivel NUTS 2.”

4. La articolul 11, alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Sarcinile stabilite la alineatul (1) se execută în conformitate cu dispozițiile Regulamentului financiar.”

5. La articolul 15, alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) În cazul în care a ajuns la concluzia că se îndeplinesc condițiile pentru acordarea unei contribuții financiare din partea FEG, Comisia prezintă o propunere de mobilizare a acestuia. Decizia de mobilizare a FEG se ia de comun acord de Parlamentul European și de Consiliu în termen de o lună de la sesizarea Parlamentului European și a Consiliului. Consiliul hotărăște cu majoritate calificată și Parlamentul European hotărăște cu majoritatea membrilor săi și trei cincimi din voturile exprimate.

Transferurile aferente FEG se realizează în conformitate cu articolul 31 din Regulamentul financiar, în principiu în termen de cel mult șapte zile de la data adoptării deciziei relevante de către Parlamentul European și Consiliu.”

6. La articolul 16 alineatul (2), trimiterea la „articolul 59 din Regulamentul financiar” se înlocuiește cu „articolul 63 din Regulamentul financiar”.

7. La articolul 21 alineatul (2), trimiterea la „articolul 59 alineatul (3) din Regulamentul financiar” se înlocuiește cu „articolul 63 alineatul (3) din Regulamentul financiar” iar trimiterea la „articolul 59 alineatul (5) din Regulamentul financiar” se înlocuiește cu „articolul 63 alineatul (5) din Regulamentul financiar”.

Articolul 275

Modificări aduse Regulamentului (UE) nr. 1316/2013

Regulamentul (UE) nr. 1316/2013 se modifică după cum urmează:

1. Se introduce următorul capitol:

„CAPITOLUL Va

Finanțare mixtă

Articolul 16a

Mecanisme de finanțare mixtă ale MIE

(1) În temeiul prezentului regulament, în cazul unuia sau mai multor sectoare din cadrul MIE, se pot institui mecanisme de finanțare mixtă ale MIE în conformitate cu articolul 159 din Regulamentul(UE, Euratom) 2018/… al Parlamentului European și al Consiliului[*+]. Toate acțiunile care contribuie la proiecte de interes comun sunt eligibile pentru a beneficia de asistență financiară prin mecanisme de finanțare mixtă.

(2) Mecanismele de finanțare mixtă ale MIE se execută în conformitate cu articolul 6 alineatul (3).

(3) Contribuția totală din bugetul Uniunii la mecanismele de finanțare mixtă ale MIE nu depășește 10 % din pachetul financiar total aferent MIE menționat la articolul 5 alineatul (1).

[+] JO: a se introduce în text numărul prezentului regulament de modificare și a se introduce numărul, data, titlul și referința JO a prezentului regulament în nota de subsol.

Pe lângă pragul prevăzut la primul paragraf, în sectorul transporturilor contribuția totală din bugetul Uniunii la mecanismele de finanțare mixtă ale MIE nu depășește 500 000 000 EUR.

În cazul în care procentul de 10 % din pachetul financiar total de punere în aplicare aferent MIE menționat la articolul 5 alineatul (1) nu este pe deplin utilizat pentru mecanismele de finanțare mixtă și/sau instrumentele financiare ale MIE, suma rămasă este pusă la dispoziție pentru a fi redistribuită către respectivul pachet financiar.

(4) Suma de 11 305 500 000 EUR transferată din Fondul de coeziune, menționată la articolul 5 alineatul (1) litera (a), nu se utilizează pentru angajarea de resurse bugetare pentru mecanismele de finanțare mixtă ale MIE.

(5) Sprijinul acordat în cadrul unui mecanism de finanțare mixtă al MIE sub formă de granturi și instrumente financiare trebuie să respecte condițiile de eligibilitate și de asistență financiară prevăzute la articolul 7. Cuantumul asistenței financiare care urmează să fie acordată operațiunilor de finanțare mixtă sprijinite printr-un mecanism de finanțare mixtă al MIE se modulează pe baza unei analize cost-beneficiu, a disponibilității resurselor bugetare ale Uniunii și a necesității de a maximiza efectul de levier al finanțării acordate de Uniune. Niciun grant acordat nu depășește ratele de finanțare prevăzute la articolul 10.

(6) Comisia, în cooperare cu Banca Europeană de Investiții (BEI), analizează posibilitatea ca BEI să furnizeze sistematic garanții de primă pierdere în cadrul mecanismelor de finanțare mixtă ale MIE pentru a face posibilă și a facilita adiționalitatea și participarea coinvestitorilor privați în sectorul transporturilor.

(7) Uniunea, statele membre și alți investitori pot contribui la mecanismele de finanțare mixtă ale MIE cu condiția să existe un acord al Comisiei cu privire la specificările criteriilor de eligibilitate pentru operațiunile de finanțare mixtă și/sau strategia de investiții a mecanismelor de finanțare mixtă ale MIE care pot fi necesare ca urmare a acestei contribuții suplimentare și pentru a corespunde cerințelor prezentului regulament atunci când se desfășoară proiecte de interes comun. Aceste resurse suplimentare se execută de Comisie în conformitate cu articolul 6 alineatul (3).

(8) Operațiunile de finanțare mixtă sprijinite printr-un mecanism de finanțare mixtă al MIE sunt selectate în funcție de maturitate și vizează diversificarea sectorială, în conformitate cu articolele 3 și 4, precum și echilibrul geografic între statele membre. Acestea:

(a) prezintă o valoare adăugată europeană;

(b) aderă la obiectivele Strategiei Europa 2020;

(c) contribuie, acolo unde este posibil, la atenuarea schimbărilor climatice și la adaptarea la acestea.

(9) Mecanismele de finanțare mixtă ale MIE se pun la dispoziție, iar operațiunile de finanțare mixtă se selectează pe baza criteriilor de selecție și de atribuire stabilite în programele de lucru multianuale și anuale adoptate în temeiul articolului 17.

(10) Operațiunile de finanțare mixtă din țările terțe pot fi sprijinite printr-un mecanism de finanțare mixtă din cadrul MIE dacă măsurile respective sunt necesare pentru punerea în aplicare a unui proiect de interes comun.

---

* Regulamentul (UE, Euratom) 2018/… al Parlamentului European și al Consiliului din … privind … (JO …).”

2. La articolul 17 alineatul (3), al doilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Valoarea pachetului financiar se situează între 80 % și 95 % din resursele bugetare menționate la articolul 5 alineatul (1) litera (a).”

3. La articolul 22, al patrulea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Certificarea cheltuielilor menționată la al doilea paragraf de la prezentul articol nu este obligatorie pentru granturile acordate în temeiul Regulamentului (UE) nr. 283/2014.”

Articolul 276

Modificări aduse Regulamentului (UE) nr. 223/2014

Regulamentul (UE) nr. 223/2014 se modifică după cum urmează:

1. La articolul 9, se adaugă următorul alineat:

„(4) Alineatele (1), (2) și (3) nu se aplică în vederea modificării elementelor unui program operațional care intră sub incidența subsecțiunilor 3.5 și 3.6 și respectiv, a secțiunii 4 din modelele pentru programul operațional prevăzute în anexa I.

Un stat membru notifică Comisiei orice decizie de modificare a elementelor menționate la primul paragraf în termen de o lună de la data adoptării deciziei respective. În decizie se precizează data intrării sale în vigoare, care nu poate fi anterioară datei adoptării.”

2. La articolul 23, alineatul (6) se înlocuiește cu următorul text:

„(6) O operațiune poate beneficia de sprijin din partea unuia sau a mai multor programe operaționale cofinanțate prin acest fond și din partea altor instrumente ale Uniunii, cu condiția ca pentru cheltuielile declarate într-o cerere de plată pentru fond să nu fie declarate pentru sprijin din partea unui alt instrument al Uniunii sau sprijin din partea aceluiași fond în cadrul altui program. Cuantumul cheltuielilor care trebuie înregistrat într-o cerere de plată pentru acest fond se poate calcula proporțional pentru programul sau programele în cauză în conformitate cu documentul care stabilește condițiile pentru a beneficia de sprijin.”

3. La articolul 25 alineatul (3), se adaugă următoarea literă:

„(e) unor norme de aplicare a costurilor unitare, a sumelor forfetare și a ratelor forfetare corespunzătoare, aplicabile în cadrul politicilor Uniunii pentru un tip similar de operațiune și de beneficiar.”

4. Articolul 26 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (2), literele (d) și (e) se înlocuiesc cu următorul text:

„(d) costurile suportate de organizațiile partenere pentru colectarea, transportul, depozitarea și distribuirea donațiilor de produse alimentare și pentru activitățile de sensibilizare legate direct de acestea;

(e) costurile măsurilor auxiliare întreprinse și declarate de organizațiile partenere care oferă în mod direct sau în cadrul unor acorduri de cooperare produsele alimentare și/sau asistența materială de bază celor mai defavorizate persoane, la o rată fixă de 5 % din costurile menționate la litera (a) de la prezentul alineat sau de 5 % din valoarea produselor alimentare desfăcute în conformitate cu articolul 16 din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013.”;

(b) se introduce următorul alineat:

„(3a) În pofida alineatului (2), o reducere a costurilor eligibile menționate la alineatul (2) litera (a) datorată nerespectării legislației aplicabile de către organismul responsabil pentru achiziția produselor alimentare și/sau pentru acordarea asistenței materiale de bază nu conduce la o reducere a costurilor eligibile ale altor organisme astfel cum sunt stabilite la alineatul (2) literele (c) și (e).”

5. La articolul 27, alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) La inițiativa statelor membre și în condițiile respectării unui plafon de 5 % din sumele alocate din fond la momentul adoptării programului operațional, prin programul operațional se pot finanța pregătirea, gestionarea, monitorizarea, asistența administrativă și tehnică, auditul, informarea, măsurile de control și evaluare necesare pentru punerea în aplicare a prezentului regulament. Se pot finanța, de asemenea, asistența tehnică și consolidarea capacităților organizațiilor partenere.”

6. La articolul 30 alineatul (2), al patrulea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„În cazul în care sumele plătite în mod necuvenit unui beneficiar pentru o operațiune nu pot fi recuperate din vina sau neglijența unui stat membru, acest stat membru este responsabil de rambursarea sumelor în cauză către bugetul Uniunii. Statele membre pot decide să nu recupereze o sumă plătită în mod necuvenit dacă suma care trebuie recuperată de la beneficiar, fără dobândă, reprezintă o contribuție din partea fondului la o operațiune care nu depășește 250 EUR în cursul unui exercițiu contabil.”

7. La articolul 32 alineatul (4), litera (a) se înlocuiește cu următorul text:

„(a) verifică dacă produsele cofinanțate au fost livrate și dacă serviciile cofinanțate au fost prestate, dacă operațiunea este conformă cu legislația aplicabilă, cu programul operațional și cu condițiile de acordare a sprijinului pentru această operațiune și,

(i) în cazul în care costurile se rambursează în temeiul articolului 25 alineatul (1) litera (a), dacă cuantumul cheltuielilor declarate de beneficiari cu privire la costurile respective a fost plătit;

(ii) în cazul în care costurile se rambursează în temeiul articolului 25 alineatul (1) literele (b), (c) și (d), dacă au fost îndeplinite condițiile pentru rambursarea cheltuielilor către beneficiar;”.

8. La articolul 42, alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Termenul de plată menționat la alineatul (2) poate fi suspendat de autoritatea de management în oricare dintre următoarele cazuri justificate în mod corespunzător:

(a) suma corespunzătoare cererii de plată nu este scadentă sau nu s-au furnizat documentele justificative adecvate, inclusiv documentele necesare pentru verificările de gestiune prevăzute la articolul 32 alineatul (4) litera (a);

(b) s-a demarat o investigație în legătură cu o posibilă neregulă ce afectează cheltuielile în cauză.

Beneficiarul în cauză este informat în scris cu privire la suspendare și la motivele acesteia. Perioada rămasă pentru efectuarea plății începe să curgă din nou de la data la care se primesc informațiile sau documentele solicitate sau la care a fost efectuată investigația.”

9. La articolul 51, alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Documentele se păstrează fie sub formă de originale sau copii legalizate conforme cu originalele, fie pe suporturi de date general acceptate, inclusiv versiuni electronice ale documentelor originale sau documente existente numai în versiune electronică. În cazul în care documentele sunt păstrate pe suporturi de date general acceptate în conformitate cu procedura prevăzută la alineatul (5), nu este necesară prezentarea originalelor.”

Articolul 277

Modificări aduse Regulamentului (UE) nr. 283/2014

Regulamentul (UE) nr. 283/2014 se modifică după cum urmează:

1. La articolul 2 alineatul (2), litera (e) se înlocuiește cu următorul text:

„(e) «servicii generice» înseamnă serviciile de tip porți de conectare care asigură legătura între una sau mai multe infrastructuri naționale și platformele centrale de servicii, precum și serviciile care sporesc capacitatea unei infrastructuri de servicii digitale oferind acces la centre de calcul, de stocare și de gestionare a datelor de înaltă performanță;”

2. Articolul 5 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) Acțiunile care contribuie la proiecte de interes comun în domeniul infrastructurilor de servicii digitale sunt sprijinite de:

(a) achiziții publice;

(b) granturi; și/sau

(c) instrumente financiare, astfel cum se prevede la alineatul (5).”;

(b) se introduce următorul alineat:

„(4a) Contribuția totală din bugetul Uniunii la instrumentele financiare pentru infrastructurile de servicii digitale menționate la alineatul (4) litera (c) de la prezentul articol nu depășește 10 % din pachetul financiar pentru sectorul telecomunicațiilor menționat la articolul 5 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 1316/2013.”

3. La articolul 8, alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Pe baza informațiilor primite în temeiul articolului 22 al treilea paragraf din Regulamentul (UE) nr. 1316/2013, statele membre și Comisia fac schimb de informații și de bune practici referitoare la progresele înregistrate în ceea ce privește punerea în aplicare a prezentului regulament, inclusiv utilizarea instrumentelor financiare. Acolo unde este cazul, statele membre implică autoritățile locale și regionale în acest proces. Comisia publică o evaluare anuală a acestor informații și o transmite Parlamentului European și Consiliului.”

Articolul 278

Modificarea Deciziei nr. 541/2014/UE

La articolul 4 din Decizia nr. 541/2014/UE a Parlamentului European și a Consiliului, se adaugă următorul alineat:

„(3) Programele de finanțare instituite prin Regulamentele (UE) nr. 377/2014 și (UE) nr. 1285/2013 și prin Decizia 2013/743/UE pot contribui la finanțarea acțiunilor menționate la alineatul (1) de la prezentul articol, în limitele programelor respective și în conformitate cu scopurile și obiectivele lor. Aceste contribuții se cheltuiesc în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 377/2014. Comisia evaluează înainte de sfârșitul cadrului financiar multianual 2014-2020 noile norme financiare simplificate în temeiul prezentului alineat și contribuția lor la obiectivele cadrului de sprijin pentru SST.”

PARTEA III
DISPOZIȚII FINALE ȘI TRANZITORII

Articolul 279

Dispoziții tranzitorii

(1) Angajamentele juridice pentru granturile care execută bugetul în temeiul cadrului financiar multianual 2014-2020 pot continua să ia forma deciziilor de grant. Dispozițiile titlului VIII aplicabile acordurilor de grant se aplică *mutatis mutandis* și deciziilor de grant. Comisia revizuiește utilizarea deciziilor de grant în temeiul cadrului financiar multianual de după 2020, ținând cont în special de progresele realizate până la acel moment în ceea ce privește semnătura electronică și gestionarea electronică a granturilor.

(2) La intrarea în vigoare a prezentului regulament, deciziile Comisiei de autorizare a utilizării sumelor forfetare, a costurilor unitare sau a ratelor forfetare adoptate în conformitate cu articolul 124 din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012 se modifică de către ordonatorul de credite responsabil în conformitate cu articolul 181 din prezentul regulament.

(3) Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012 și Regulamentul delegat (UE) nr. 1268/2012 continuă să se aplice angajamentelor juridice asumate înainte de intrarea în vigoare a prezentului regulament. Evaluările existente ale pilonilor, modelele de acorduri de contribuție și acordurile-cadru de parteneriat financiar pot continua să se aplice și se revizuiesc după caz.

(4) Pentru contribuțiile financiare din partea FEG, inclusiv sprijin pentru NEET, pentru care termenul prevăzut la articolul 16 alineatul (4) din Regulamentul (UE) nr. 1309/2013 nu a expirat până la 1 ianuarie 2018, Comisia evaluează dacă serviciile personalizate oferite NEET sunt eligibile pentru cofinanțare din partea FEG după data de 31 decembrie 2017. În cazul în care concluzionează că acesta este cazul, Comisia modifică deciziile aferente privind contribuția financiară în mod corespunzător.

Articolul 280

Revizuire

Prezentul regulament se revizuiește ori de câte ori se dovedește a fi necesar și, în orice caz, cu cel puțin doi ani înainte de încheierea fiecărui cadru financiar multianual.

Revizuirea vizează, printre altele, punerea în aplicare a părții I titlurile VIII și X și termenele prevăzute la articolul 259.

Articolul 281

Abrogare

(1) Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012 se abrogă cu începere de la … [data intrării în vigoare a prezentului regulament]. Totuși, acesta continuă să se aplice până la 31 decembrie 2018 în sensul articolului 282 alineatul (3) litera (c).

(2) Fără a aduce atingere articolului 279 alineatul (3), Comisia abrogă Regulamentul delegat (UE) nr. 1268/2012 cu începere de la … [data intrării în vigoare a prezentului regulament]. Totuși, regulamentul delegat menționat continuă să se aplice până la 31 decembrie 2018 în sensul articolului 282 alineatul (3) litera (c).

(3) Trimiterile la regulamentul abrogat se interpretează ca trimiteri la prezentul regulament și se citesc în conformitate cu tabelul de corespondență din anexa II.

Articolul 282

Intrare în vigoare și aplicare

(1) Prezentul regulament intră în vigoare în a treia zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

(2) Acesta se aplică de la … [data intrării în vigoare a prezentului regulament].

(3) Prin derogare de la alineatul (2) de la prezentul articol:

(a) articolul 271 punctul 1 litera (a), articolul 272 punctul 2, punctul 10 litera (a), punctul 11 litera (b) punctul (i) și literele (c), (d) și (e), punctul 12 litera (a), litera (b) punctul (i) și litera (c), punctul 14 litera (c), punctele 15, 17, 18, 22 și 23, punctul 26 litera (d), punctul 27 litera (a) punctul (i), punctele 53 și 54 și punctul 55 litera (b) punctul (i), articolul 273 punctul 3 și articolul 276 punctul 2 și punctul 4 litera (b) se aplică de la 1 ianuarie 2014;

(b) articolul 272 punctul 11 literele (a) și (f), punctul 13, punctul 14 litera (b), punctul 16 și punctul 19 litera (a) și articolul 274 punctul 3 se aplică de la 1 ianuarie 2018;

(c) articolele 6-60, 63-68, 73-207, 241-253 și 264-268 se aplică de la 1 ianuarie 2019 în ceea ce privește punerea în aplicare a creditelor administrative ale instituțiilor Uniunii; acest lucru nu aduce atingere punctului (h) de la prezentul alineat;

(d) articolul 2 punctul 4, articolele 208-211 și articolul 214 alineatul (1) se aplică garanțiilor bugetare și asistenței financiare numai de la data aplicării cadrului financiar multianual de după 2020;

(e) articolul 250 se aplică garanțiilor bugetare, asistenței financiare și datoriilor contingente numai de la data aplicării cadrului financiar multianual de după 2020;

(f) articolul 2 punctul 6, articolul 21 alineatul (3) litera (f), articolul 41 alineatul (4) litera (l), articolul 62 alineatul (2), articolul 154 alineatele (1) și (2), articolul 155 alineatele (1)-(4) și articolul 159 se aplică garanțiilor bugetare numai de la data aplicării cadrului financiar multianual de după 2020;

(g) articolul 2 punctele 9, 15, 32 și 39, articolul 30 alineatul (1) litera (g), articolul 41 alineatul (5), articolul 110 alineatul (3) litera (h), articolul 115 alineatul (2) litera (c), articolele 212 și 213, articolul 214 alineatul (2) și articolele 218, 219 și 220 se aplică numai de la data aplicării cadrului financiar multianual de după 2020;

(h) informațiile cu privire la media anuală a numărului de persoane ocupate în echivalent normă întreagă menționată la articolul 41 alineatul (3) litera (b) punctul (iii), precum și informațiile cu privire la valoarea estimată a veniturilor alocate reportate din exercițiile precedente, menționată la articolul 41 alineatul (8) litera (b) se furnizează pentru prima dată împreună cu proiectul de buget ce va fi prezentat în 2021.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles,

Pentru Parlamentul European	*Pentru Consiliu*
Președintele	*Președintele*

ANEXA I

CAPITOLUL 1

Dispoziții comune

SECȚIUNEA 1

CONTRACTE-CADRU ȘI PUBLICITATE

1. Contracte-cadru și contracte specifice

1.1. Durata unui contract-cadru nu poate depăși patru ani, cu excepția unor cazuri excepționale, justificate în mod corespunzător în special de obiectul contractului-cadru.

Contractele specifice atribuite în temeiul unor contracte-cadru se atribuie în conformitate cu condițiile prevăzute în contractul-cadru.

Atunci când încheie contracte specifice, părțile nu se pot abate în mod substanțial de la contractul-cadru.

1.2. Atunci când se încheie un contract-cadru cu un singur operator economic, contractele specifice se atribuie în limitele condițiilor prevăzute în contractul-cadru.

În astfel de circumstanțe și în cazuri justificate în mod corespunzător, autoritățile contractante îi pot cere în scris contractantului să își completeze, dacă este necesar, oferta.

1.3. Atunci când un contract-cadru urmează să fie încheiat cu mai mulți operatori economici („contract-cadru multiplu”), acesta poate lua forma unor contracte separate, semnate în condiții identice cu fiecare contractant.

Contractele specifice bazate pe contracte-cadru multiple se execută în unul dintre următoarele moduri:

(a) în conformitate cu condițiile prevăzute în contractul-cadru: fără reluarea procedurii concurențiale, atunci când acesta stabilește toate condițiile care reglementează furnizarea lucrărilor, a produselor sau a serviciilor în cauză și condițiile obiective pe baza cărora se stabilește contractantul responsabil de executarea acestora;

(b) în cazul în care în contractul-cadru nu se precizează toate condițiile care reglementează furnizarea lucrărilor, a produselor sau a serviciilor în cauză: prin reluarea procedurii concurențiale pentru contractanți, în conformitate cu punctul 1.4, și pe baza unuia dintre elementele enumerate în continuare:

(i) aceloraşi condiții, dacă este necesar formulate mai precis;

(ii) după caz, pe baza altor condiții menționate în documentele achiziției aferente contractului-cadru;

(c) parțial fără reluarea procedurii concurențiale, în conformitate cu litera (a), și parțial cu reluarea procedurii concurențiale pentru contractanți, în conformitate cu litera (b), în cazul în care autoritatea contractantă a stipulat respectiva posibilitate în documentele achiziției aferente contractului-cadru.

În documentele achiziției menționate la al doilea paragraf litera (c) se precizează, de asemenea, condițiile care pot face obiectul unei reluări a procedurii concurențiale.

1.4. Un contract-cadru multiplu cu reluarea procedurii concurențiale se încheie cu cel puțin trei operatori economici, cu condiția să existe un număr suficient de oferte admisibile, astfel cum se menționează la punctul 29.3.

Atunci când atribuie un contract specific prin reluarea procedurii concurențiale între contractanți, autoritatea contractantă îi consultă în scris și stabilește un termen suficient pentru a permite depunerea ofertelor specifice. Ofertele specifice se prezintă în scris. Autoritatea contractantă atribuie fiecare contract specific ofertantului care prezintă oferta specifică cea mai avantajoasă din punct de vedere economic, în baza criteriilor de atribuire stabilite în documentele achiziției aferente contractului-cadru.

1.5. În sectoarele în care se înregistrează o tendință de evoluție rapidă a prețurilor și a tehnologiei, contractele-cadru fără reluarea procedurii concurențiale conțin o clauză care prevede fie o evaluare la jumătatea perioadei, fie un sistem de analiză comparativă. În cazul în care, după evaluarea la jumătatea perioadei, condițiile stabilite inițial nu mai corespund evoluției prețurilor sau a tehnologiei, autoritatea contractantă nu utilizează contractul-cadru în cauză și ia măsurile corespunzătoare pentru a-l rezilia.

1.6. Contractele specifice atribuite în temeiul unor contracte-cadru sunt precedate de un angajament bugetar.

2. Publicitatea procedurilor pentru contracte a căror valoare este egală sau mai mare decât pragurile menționate la articolul 175 alineatul (1) din prezentul regulament sau pentru contractele care intră în domeniul de aplicare al Directivei 2014/24/UE

2.1. Anunțurile prevăzute pentru publicare în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* cuprind toate informațiile prevăzute în formularele standard relevante menționate în Directiva 2014/24/UE, pentru a se asigura transparența procedurii.

2.2. Autoritatea contractantă își poate face cunoscute intențiile cu privire la achizițiile planificate pentru exercițiul financiar prin publicarea unui anunț de intenție. Acesta acoperă o perioadă de maximum 12 luni de la data la care anunțul se transmite Oficiului pentru Publicații al Uniunii Europene (denumit în continuare „Oficiul pentru Publicații”).

Autoritatea contractantă poate publica anunțul de intenție în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau pe profilul său de cumpărător. În acest din urmă caz, un anunț de publicare pe profilul cumpărătorului se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

2.3. Autoritatea contractantă trimite Oficiului pentru Publicații un anunț de atribuire privind rezultatele procedurii în termen de cel mult 30 de zile de la semnarea unui contract sau a unui contract-cadru cu o valoare egală sau mai mare decât pragurile menționate la articolul 175 alineatul (1).

În pofida primului paragraf, anunțurile de atribuire referitoare la contractele bazate pe un sistem dinamic de achiziții se pot grupa trimestrial. În astfel de cazuri, autoritatea contractantă trimite anunțul de atribuire în termen de cel mult 30 de zile de la încheierea fiecărui trimestru.

Anunțurile de atribuire nu se publică în cazul contractelor specifice care au la bază un contract-cadru.

2.4. Autoritatea contractantă publică un anunț de atribuire:

(a) înainte de a încheia un contract sau un contract-cadru a cărui valoare este egală sau mai mare decât pragurile menționate la articolul 175 alineatul (1) și care se atribuie în conformitate cu punctul 11.1 al doilea paragraf litera (b);

(b) după încheierea unui contract sau a unui contract-cadru a cărui valoare este egală sau mai mare decât pragurile menționate la articolul 175 alineatul (1), inclusiv contractele care se atribuie în conformitate cu punctul 11.1 al doilea paragraf litera (a) și literele (c)-(f).

2.5. Autoritatea contractantă publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* un anunț de modificare a contractului pe durata acestuia în cazurile prevăzute la articolul 172 alineatul (3) primul paragraf literele (a) și (b), atunci când valoarea modificării este egală sau mai mare decât pragurile menționate la articolul 175 alineatul (1) ori egală sau mai mare decât pragurile prevăzute la articolul 178 alineatul (1) pentru procedurile din domeniul acțiunilor externe.

2.6. În cazul unei proceduri interinstituționale, autoritatea contractantă responsabilă de procedură răspunde de măsurile de publicitate aplicabile.

3. Publicitatea procedurilor pentru contracte a căror valoare este mai mică decât pragurile menționate la articolul 175 alineatul (1) din prezentul regulament sau pentru contracte care nu intră în domeniul de aplicare al Directivei 2014/24/UE

3.1. Procedurile cu o valoare estimată a contractului mai mică decât pragurile menționate la articolul 175 alineatul (1) fac obiectul unei publicități adecvate. Această publicitate implică publicitate adecvată *ex ante* pe internet sau un anunț de participare sau, în cazul contractelor atribuite în conformitate cu procedura prevăzută la punctul 13, publicarea unui anunț de cerere de exprimare a interesului în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*. Respectiva obligație nu se aplică procedurii descrise la punctul 11 și nici procedurii de negociere a contractelor cu o valoare foarte scăzută stabilite la punctul 14.4.

3.2. Pentru contractele atribuite în conformitate cu punctul 11.1 al doilea paragraf literele (g) și (i), autoritatea contractantă transmite Parlamentului European și Consiliului o listă a contractelor până cel târziu la data de 30 iunie a exercițiului financiar următor. În cazul în care autoritatea contractantă este Comisia, respectiva listă se anexează la rezumatul raportului anual de activitate prevăzut la articolul 74 alineatul (9).

3.3. Informațiile privind atribuirea contractului conțin numele contractantului, cuantumul angajat din punct de vedere juridic și obiectul contractului, iar în cazul contractelor directe și al contractelor specifice, trebuie să respecte articolul 38 alineatul (3).

Până cel târziu la data de 30 iunie a exercițiului financiar următor, autoritatea contractantă publică pe site-ul său o listă care cuprinde:

(a) contractele cu o valoare mai mică decât pragurile menționate la articolul 175 alineatul (1);

(b) contractele atribuite în conformitate cu punctul 11.1 al doilea paragraf litera (h) și literele (j)-(m);

(c) modificări ale contractelor, astfel cum se prevede la articolul 172 alineatul (3) primul paragraf litera (c);

(d) modificări ale contractelor, astfel cum se prevede la articolul 172 alineatul (3) primul paragraf literele (a) și (b), atunci când valoarea modificării este mai mică decât pragurile menționate la articolul 175 alineatul (1);

(e) contractele specifice atribuite în temeiul unui contract-cadru.

În sensul celui de al doilea paragraf litera (e), informațiile publicate se pot agrega pentru fiecare contractant pentru contracte specifice în temeiul aceluiaşi contract-cadru.

3.4. În cazul contractelor-cadru interinstituționale, fiecare autoritate contractantă este responsabilă de asigurarea publicității pentru propriile contracte specifice și pentru modificările acestora în conformitate cu punctul 3.3.

4. Publicarea anunțurilor

4.1. Autoritatea contractantă redactează și transmite Oficiului pentru Publicații, prin mijloace electronice, anunțurile menționate la punctele 2 și 3.

4.2. Oficiul pentru Publicații publică anunțurile prevăzute la punctele 2 și 3 în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, în termen de cel mult:

(a) șapte zile de la trimiterea lor, în cazul în care autoritatea contractantă folosește sistemul electronic pentru completarea formularelor standard menționate la punctul 2.1 și limitează textul liber la 500 de cuvinte;

(b) 12 zile de la trimiterea lor în toate celelalte cazuri.

4.3. Autoritatea contractantă trebuie să fie în măsură să furnizeze dovezi cu privire la data trimiterii.

5. Alte forme de publicitate

Pe lângă publicitatea prevăzută la punctele 2 și 3, procedurile de achiziții pot beneficia de publicitate în orice alt mod, în special în format electronic. Orice astfel de publicitate face trimitere la anunțul publicat în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, în cazul în care acesta a fost publicat, și nu poate preceda publicarea respectivului anunț, care este singurul anunț autentic.

O astfel de publicitate nu poate introduce discriminare între candidați sau ofertanți și nu poate conține alte detalii decât cele incluse în anunțul de participare, dacă acesta a fost publicat.

SECȚIUNEA 2

PROCEDURI DE ACHIZIȚII

6. Numărul minim de candidați și modalitățile de negociere

6.1. În cazul procedurii restrânse și al procedurilor menționate la punctul 13.1 literele (a) și (b) și pentru contractele atribuite în conformitate cu punctul 14.2, numărul minim de candidați este de cinci.

6.2. În cazul unei proceduri competitive cu negociere, al unui dialog competitiv, al unui parteneriat pentru inovare, al unei prospectări a pieței locale în conformitate cu punctul 11.1 al doilea paragraf litera (g) și al unei proceduri de negociere pentru contractele cu valoare scăzută în conformitate cu punctul 14.3, numărul minim de candidați este de trei.

6.3. Punctele 6.1 și 6.2 nu se aplică:

(a) în cazul procedurilor de negociere pentru contractele cu valoare foarte scăzută, în conformitate cu punctul 14.4;

(b) în cazul procedurilor de negociere fără publicare prealabilă, în conformitate cu punctul 11, cu excepția concursurilor de proiecte, în conformitate cu punctul 11.1 al doilea paragraf litera (d), și al prospectărilor pieței locale, în conformitate cu punctul 11.1 al doilea paragraf litera (g).

6.4. Atunci când numărul candidaților care îndeplinesc criteriile de selecție este mai mic decât numărul minim specificat la punctele 6.1 și 6.2, autoritatea contractantă poate continua procedura invitându-i să participe pe candidații care posedă capacitățile necesare. Autoritatea contractantă nu poate să includă alți operatori economici care nu au depus inițial o cerere de participare sau pe care nu i-a invitat inițial.

6.5. În cursul negocierii, autoritatea contractantă asigură un tratament egal pentru toți ofertanții.

O negociere se poate desfășura în etape succesive, cu scopul de a se reduce numărul de oferte care urmează să fie negociate prin aplicarea criteriilor de atribuire specificate în documentele achiziției. Autoritatea contractantă indică în documentele achiziției dacă va recurge la această opțiune.

6.6. Pentru contractele atribuite în conformitate cu punctul 11.1 al doilea paragraf literele (d) și (g) și cu punctele 14.2 și 14.3, autoritatea contractantă invită cel puțin toți operatorii economici care și-au exprimat interesul în urma publicității *ex ante*, astfel cum se prevede la punctul 3.1, sau în urma prospectării pieței locale ori a unui concurs de proiecte.

7. Parteneriatul pentru inovare

7.1. Un parteneriat pentru inovare are ca scop dezvoltarea unui produs inovator, a unui serviciu inovator sau a unor lucrări inovatoare, precum și achiziționarea ulterioară a lucrărilor, produselor sau serviciilor rezultate, cu condiția ca acestea să corespundă nivelurilor de performanță și costurilor maxime convenite de autoritățile contractante cu partenerii.

Parteneriatul pentru inovare se structurează în etape succesive, urmând succesiunea etapelor din procesul de cercetare și de inovare, care poate include finalizarea lucrărilor, fabricarea produselor sau prestarea serviciilor. Parteneriatul pentru inovare stabilește obiective intermediare pe care trebuie să le îndeplinească partenerii.

Pe baza obiectivelor intermediare, autoritatea contractantă poate hotărî după fiecare etapă să înceteze parteneriatul pentru inovare sau, în cazul unui parteneriat pentru inovare încheiat cu mai mulți parteneri, să reducă numărul partenerilor prin rezilierea unor contracte individuale, cu condiția ca autoritatea contractantă să fi menționat în documentele achiziției posibilitățile respective, precum și condițiile în care se poate face uz de ele.

7.2. Înainte de lansarea unui parteneriat pentru inovare, autoritatea contractantă consultă piața, astfel cum se prevede la punctul 15, pentru a se asigura că lucrările, produsele sau serviciile respective nu există pe piață sau ca activitate de dezvoltare aproape-de-piață.

Se respectă modalitățile de negociere prevăzute la articolul 164 alineatul (4) și la punctul 6.5.

În documentele achiziției, autoritatea contractantă descrie nevoile în materie de lucrări, produse sau servicii inovatoare care nu pot fi satisfăcute prin achiziționarea unor lucrări, produse sau servicii deja disponibile pe piață. Autoritatea indică acele elemente ale descrierii care definesc cerințele minime. Informațiile furnizate sunt suficient de precise pentru a le permite operatorilor economici să identifice natura și sfera de aplicare a soluției necesare și să decidă dacă depun sau nu o cerere de participare la procedură.

Autoritatea contractantă poate decide să instituie parteneriatul pentru inovare cu unul sau mai mulți parteneri care derulează activități de cercetare și dezvoltare separate.

Contractele se atribuie exclusiv pe baza celui mai bun raport calitate-preț, astfel cum se prevede la articolul 167 alineatul (4).

7.3. În cadrul documentelor achiziției, autoritatea contractantă definește normele aplicabile drepturilor de proprietate intelectuală.

În cadrul parteneriatului pentru inovare, autoritatea contractantă nu dezvăluie celorlalți parteneri soluțiile propuse sau alte informații confidențiale comunicate de un partener, dacă acesta nu și-a dat acordul.

Autoritatea contractantă se asigură că structura parteneriatului și, în special, durata și valoarea diferitelor etape reflectă gradul de inovare al soluției propuse și succesiunea activităților de cercetare și inovare necesare pentru dezvoltarea unei soluții inovatoare care nu este încă disponibilă pe piață. Valoarea estimată a lucrărilor, produselor sau serviciilor trebuie să fie proporțională în raport cu investițiile necesare pentru dezvoltarea acestora.

8. Concursuri de proiecte

8.1. Concursurile de proiecte sunt supuse normelor privind publicitatea prevăzute la punctul 2 și pot include acordarea de premii.

În cazul în care concursurile de proiecte se adresează unui număr limitat de candidați, autoritatea contractantă stabilește criterii de selecție clare și nediscriminatorii.

Numărul candidaților invitați să participe la concursuri trebuie să fie suficient pentru a asigura o concurență reală.

8.2. Juriul este numit de către ordonatorul de credite competent. Acesta este format exclusiv din persoane fizice independente față de candidații la concurs. Atunci când, pentru a participa la concurs, li se cere candidaților să aibă o anumită calificare profesională, cel puțin o treime din membrii juriului trebuie să aibă aceeași calificare sau o calificare echivalentă.

Juriul dispune de autonomie în emiterea avizelor sale. Adoptarea avizelor sale se bazează pe proiectele care îi sunt transmise anonim de către candidați și numai în funcție de criteriile stabilite în anunțul de concurs.

8.3. Juriul consemnează, într-un raport semnat de membrii săi, atât propunerile sale bazate pe meritele fiecărui proiect, cât și clasamentul și observațiile sale.

Candidații rămân anonimi până la emiterea avizului de către juriu.

Juriul le poate cere candidaților să răspundă la întrebările consemnate în raport pentru a clarifica un proiect. Se redactează un raport complet privind dialogul respectiv.

8.4. Autoritatea contractantă adoptă apoi o decizie de atribuire care include numele și adresa candidatului selectat și motivele acestei alegeri, făcându-se trimitere la criteriile anunțate în anunțul de concurs, în special dacă alegerea se îndepărtează de propunerile din avizul juriului.

9. Sistemul dinamic de achiziții

9.1. Un sistem dinamic de achiziții poate fi împărțit pe categorii de lucrări, produse sau servicii care sunt definite în mod obiectiv, pe baza caracteristicilor achizițiilor care urmează să se realizeze în cadrul categoriei în cauză. În acest caz, se definesc criterii de selecție pentru fiecare categorie.

9.2. Autoritatea contractantă indică în documentele achiziției natura și cantitatea estimată a achizițiilor avute în vedere, precum și toate informațiile necesare privind sistemul de achiziții, echipamentul electronic utilizat și modalitățile și specificațiile tehnice de conectare.

9.3. Autoritatea contractantă acordă fiecărui operator economic, pe toată perioada de valabilitate a sistemului dinamic de achiziții, posibilitatea de a solicita să participe la sistem. Aceasta își finalizează evaluarea cererilor în termen de 10 zile lucrătoare din momentul în care le primește. Respectivul termen poate fi prelungit la 15 zile lucrătoare în cazuri justificate. Autoritatea contractantă nu poate însă prelungi perioada de evaluare decât dacă între timp nu s-a emis nicio invitație de participare la procedura de ofertare.

Autoritatea contractantă informează candidatul în cel mai scurt timp posibil dacă a fost sau nu admis în sistemul dinamic de achiziții.

9.4. Autoritatea contractantă îi invită pe toți candidații admiși în sistem la categoria relevantă să depună o ofertă într-un termen rezonabil. Autoritatea contractantă atribuie contractul ofertantului care prezintă cea mai avantajoasă ofertă din punct de vedere economic, pe baza criteriilor de atribuire stabilite în anunțul de participare. După caz, aceste criterii pot fi formulate mai în detaliu în invitația de participare la procedura de ofertare.

9.5. Autoritatea contractantă indică perioada de valabilitate a sistemului dinamic de achiziții în anunțul de participare.

Un sistem dinamic de achiziții nu poate avea o durată mai mare de patru ani, cu excepția unor cazuri excepționale, justificate în mod corespunzător.

Autoritatea contractantă nu poate recurge la un astfel de sistem pentru a împiedica, a restrânge sau a denatura concurența.

10. Dialogul competitiv

10.1. Autoritatea contractantă își precizează nevoile și cerințele, criteriile de atribuire și un calendar orientativ în anunțul de participare sau într-un document descriptiv.

Aceasta atribuie contractul ofertei care prezintă cel mai bun raport calitate-preț.

10.2. Autoritatea contractantă deschide un dialog cu candidații care îndeplinesc criteriile de selecție în scopul identificării și stabilirii celor mai adecvate mijloace de satisfacere a nevoilor identificate. Aceasta poate discuta toate aspectele achiziției cu candidații selectați în cursul dialogului respectiv, dar nu poate să își modifice nevoile, cerințele și criteriile de atribuire, astfel cum se prevede la punctul 10.1.

Pe durata dialogului, autoritatea contractantă asigură tratamentul egal al tuturor ofertanților și nu dezvăluie soluțiile 3propuse sau alte informații confidențiale comunicate de un ofertant, dacă acesta nu a fost de acord să renunțe la confidențialitatea informațiilor respective.

Dialogul competitiv se poate derula în etape succesive cu scopul reducerii numărului de soluții care urmează să fie discutate, prin aplicarea criteriilor de atribuire anunțate, în cazul în care o astfel de posibilitate este prevăzută în anunțul de participare sau în documentul descriptiv.

10.3. Autoritatea contractantă continuă dialogul până când este în măsură să identifice soluția sau soluțiile care pot răspunde nevoilor sale.

După ce îi informează pe ceilalți ofertanți în legătură cu închiderea dialogului, autoritatea contractantă le cere acestora să își prezinte ofertele finale pe baza soluției sau a soluțiilor prezentate și specificate pe parcursul dialogului. Respectivele oferte cuprind toate elementele solicitate care sunt necesare pentru realizarea proiectului.

La cererea autorității contractante, respectivelor oferte finale li se pot aduce clarificări, precizări și îmbunătățiri, cu condiția ca acest lucru să nu presupună modificări substanțiale ale ofertei sau ale documentelor achiziției.

Autoritatea contractantă poate negocia cu ofertantul care a depus oferta cu cel mai bun raport calitate-preț pentru a confirma unele angajamente din ofertă, cu condiția ca acest lucru să nu aibă drept consecință modificarea aspectelor esențiale ale ofertei și să nu riște să denatureze concurența sau să producă discriminare.

10.4. Autoritatea contractantă îi poate informa pe candidații selectați care participă la dialog cu privire la plățile care urmează a fi efectuate.

11. Utilizarea unei proceduri de negociere fără publicarea prealabilă a unui anunț de participare

11.1. Atunci când autoritatea contractantă utilizează procedura de negociere fără publicarea prealabilă a unui anunț de participare, aceasta respectă modalitățile de negociere prevăzute la articolul 164 alineatul (4) și la punctul 6.5.

Autoritatea contractantă poate utiliza procedura de negociere fără publicarea prealabilă a unui anunț de participare, indiferent de valoarea estimată a contractului, în următoarele cazuri:

(a) dacă nu s-a depus nicio ofertă sau nicio ofertă adecvată ori nicio cerere de participare sau nicio cerere adecvată de participare, astfel cum se prevede la punctul 11.2, ca răspuns la o procedură deschisă sau restrânsă după ce respectiva procedură a fost finalizată, cu condiția ca documentele achiziției inițiale să nu fie modificate substanțial;

(b) dacă lucrările, produsele sau serviciile pot fi furnizate de un singur operator economic, în conformitate cu condițiile stabilite la punctul 11.3 și pentru unul dintre motivele următoare:

(i) scopul achiziției este crearea sau achiziționarea unei opere de artă unice sau a unei reprezentații artistice unice;

(ii) nu există concurență din motive tehnice;

(iii) trebuie să se asigure protecția unor drepturi exclusive, inclusiv a drepturilor de proprietate intelectuală;

(c) în măsura în care este absolut necesar, atunci când, din motive de extremă urgență determinate de evenimente care nu pot fi prevăzute, este imposibil să se respecte termenele stabilite la punctele 24, 26 și 41 și atunci când justificarea urgenței extreme nu este imputabilă autorității contractante;

(d) atunci când un contract de achiziții de servicii este încheiat în urma unui concurs de proiecte și urmează să fie atribuit câștigătorului sau unuia dintre câștigători. În acest din urmă caz, toți câștigătorii sunt invitați să participe la negocieri;

(e) pentru servicii sau lucrări noi care constau în repetarea unor servicii sau lucrări similare încredințate operatorului economic căruia aceeași autoritate contractantă i-a atribuit contractul inițial, cu condiția ca respectivele servicii sau lucrări să fie conforme cu proiectul de bază și ca acest proiect să fi făcut obiectul unui contract inițial atribuit după publicarea unui anunț de participare, sub rezerva condițiilor prevăzute la punctul 11.4;

(f) pentru contractele de achiziții de produse:

(i) în cazul livrărilor suplimentare destinate fie unei înlocuiri parțiale a produselor sau a instalațiilor, fie extinderii produselor sau a instalațiilor existente, atunci când schimbarea unui furnizor ar obliga autoritatea contractantă să achiziționeze produse cu caracteristici tehnice diferite care ar cauza incompatibilitate sau ar crea dificultăți tehnice de utilizare și întreținere disproporționate. În cazul în care instituțiile Uniunii atribuie contracte în nume propriu, durata unor astfel de contracte nu depășește trei ani;

(ii) atunci când produsele sunt fabricate numai în scopul cercetării, experimentării, studierii sau dezvoltării. Cu toate acestea, astfel de contracte nu includ producția în serie pentru a asigura viabilitatea comercială sau a amortiza costurile de cercetare și dezvoltare;

(iii) pentru produsele cotate și achiziționate pe o piață de mărfuri;

(iv) pentru achiziționarea de produse în condiții deosebit de avantajoase, fie de la un operator economic care își încetează definitiv activitățile economice, fie de la lichidatorul dintr-o procedură de insolvență, un concordat preventiv sau o procedură similară prevăzută în legislația națională;

(g) pentru contractele de achiziții de bunuri imobiliare, după prospectarea pieței locale;

(h) pentru contractele încheiate pentru unul dintre următoarele scopuri:

(i) reprezentare juridică de către un avocat, în sensul articolului 1 din Directiva 77/249/CEE a Consiliului[1], în proceduri de arbitraj sau de conciliere sau în cadrul procedurilor judiciare;

(ii) consiliere juridică oferită în vederea pregătirii procedurilor menționate la punctul (i) sau în cazul în care există un indiciu tangibil și o mare probabilitate ca respectiva cauză la care face referire consilierea să devină obiectul unor astfel de proceduri, cu condiția ca serviciile de consiliere respective să fie asigurate de un avocat în sensul articolului 1 din Directiva 77/249/CEE;

(iii) servicii de arbitraj și de conciliere;

(iv) servicii de certificare și autentificare a documentelor care trebuie să fie furnizate de notari;

[1] Directiva 77/249/CEE a Consiliului din 22 martie 1977 de facilitare a exercitării efective a libertății de a presta servicii de către avocați (JO L 78, 26.3.1977, p. 17).

(i) pentru contractele declarate secrete sau a căror executare trebuie să fie însoțită de măsuri de securitate speciale, în conformitate cu dispozițiile administrative în vigoare, sau atunci când protejarea intereselor esențiale ale Uniunii impune acest lucru, cu condiția ca interesele esențiale în cauză să nu poată fi garantate prin alte măsuri; astfel de măsuri pot consta în cerințe de protejare a naturii confidențiale a informațiilor pe care autoritatea contractantă le pune la dispoziție în procedura de achiziții;

(j) pentru servicii financiare referitoare la emisiunea, vânzarea, achiziționarea sau transferul de valori mobiliare sau pentru alte instrumente financiare în sensul Directivei 2014/65/UE a Parlamentului European și a Consiliului[1], servicii furnizate de băncile centrale și operațiuni efectuate cu Fondul european de stabilitate financiară și cu Mecanismul european de stabilitate;

(k) împrumuturi, indiferent dacă sunt sau nu legate de emisiunea, vânzarea, achiziționarea sau transferul de valori mobiliare sau de alte instrumente financiare în sensul Directivei 2014/65/UE;

[1] Directiva 2014/65/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 privind piețele instrumentelor financiare și de modificare a Directivei 2002/92/CE și a Directivei 2011/61/UE (JO L 173, 12.6.2014, p. 349).

(l) pentru achiziționarea de rețele publice de comunicații și de servicii de comunicații electronice în sensul Directivei 2002/21/CE a Parlamentului European și a Consiliului[1];

(m) servicii furnizate de o organizație internațională în cazul în care aceasta nu poate participa la proceduri competitive conform statutului sau actului său de constituire.

11.2. O ofertă este considerată neadecvată în cazul în care aceasta nu are legătură cu obiectul contractului, iar o cerere de participare este considerată neadecvată în cazul în care operatorul economic se află într-o situație de excludere menționată la articolul 136 alineatul (1) sau nu îndeplinește criteriile de selecție.

11.3. Excepțiile prevăzute la punctul 11.1 al doilea paragraf litera (b) punctele (ii) și (iii) se aplică numai atunci când nu există o alternativă sau un substitut rezonabil, iar absența concurenței nu este rezultatul unei restrângeri artificiale a parametrilor operate în momentul definirii achiziției.

[1] Directiva 2002/21/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind un cadru de reglementare comun pentru rețelele și serviciile de comunicații electronice (Directivă-cadru) (JO L 108, 24.4.2002, p. 33).

11.4. În cazurile menționate la punctul 11.1 al doilea paragraf litera (e), proiectul de bază precizează care sunt eventualele servicii sau lucrări noi și condițiile în care vor fi atribuite. De îndată ce proiectul de bază este supus procedurii de ofertare, se face cunoscută posibilitatea utilizării procedurii de negociere, iar valoarea totală estimată a serviciilor sau a lucrărilor ulterioare se ia în considerare la aplicarea pragurilor menționate la articolul 175 alineatul (1) sau la articolul 178 alineatul (1) în domeniul acțiunilor externe. În cazul în care instituțiile Uniunii atribuie contracte în nume propriu, o astfel de procedură se utilizează numai în timpul executării contractului inițial și cel târziu în termen de trei ani de la încheierea acestuia.

12. Utilizarea unei proceduri competitive cu negociere sau a dialogului competitiv

12.1. Atunci când utilizează procedura competitivă cu negociere sau dialogul competitiv, autoritatea contractantă respectă modalitățile de negociere prevăzute la articolul 164 alineatul (4) și la punctul 6.5. Autoritatea contractantă poate utiliza respectivele proceduri indiferent de valoarea estimată a contractului, în următoarele cazuri:

(a) dacă s-au depus numai oferte neregulamentare sau inacceptabile, astfel cum sunt definite la punctele 12.2 și 12.3, ca răspuns la o procedură deschisă sau restrânsă, după ce respectiva procedură a fost finalizată, cu condiția ca documentele achiziției inițiale să nu fie modificate substanțial;

(b) în cazul lucrărilor, produselor sau serviciilor care îndeplinesc unul sau mai multe dintre următoarele criterii:

(i) atunci când nevoile autorității contractante nu pot fi îndeplinite fără adaptarea unei soluții disponibile imediat;

(ii) lucrările, produsele sau serviciile includ soluții de proiectare sau soluții inovatoare;

(iii) contractul nu poate fi atribuit fără negocieri prealabile din cauza anumitor circumstanțe specifice legate de natura, complexitatea sau structura juridică și financiară a contractului sau de riscurile aferente obiectului său;

(iv) specificațiile tehnice nu se pot defini cu suficientă precizie de către autoritatea contractantă prin trimitere la un standard, astfel cum se prevede la punctul 17.3;

(c) pentru contractele de concesiune;

(d) pentru contractele de achiziții de servicii menționate în anexa XIV la Directiva 2014/24/UE;

(e) pentru servicii de cercetare și dezvoltare, altele decât cele acoperite de codurile CPV 73000000-2-73120000-9, 73300000-5, 73420000-2 și 73430000-5 astfel cum este stabilit în Regulamentul (CE) nr. 2195/2002, cu excepția cazului în care beneficiarul exclusiv este autoritatea contractantă care le utilizează în desfășurarea propriilor activități sau cu excepția cazului în care serviciul oferit este remunerat în întregime de autoritatea contractantă;

(f) pentru contractele de achiziții de servicii pentru dezvoltarea, producția sau coproducția de materiale pentru programe destinate serviciilor mass-media audiovizuale, astfel cum sunt definite în Directiva 2010/13/UE a Parlamentului European și a Consiliului[1], sau serviciilor de radiodifuziune sau pentru contractele pentru spațiu de emisie sau furnizarea de programe.

12.2. O ofertă este considerată neregulamentară în următoarele cazuri:

(a) în cazul în care nu este conformă cu cerințele minime specificate în documentele achiziției;

(b) în cazul în care nu este conformă cu cerințele privind depunerea ofertelor prevăzute la articolul 168 alineatul (3);

(c) în cazul în care ofertantul este respins în temeiul articolului 141 alineatul (1) primul paragraf litera (b) sau (c);

(d) în cazul în care autoritatea contractantă a declarat că oferta este anormal de mică.

12.3. O ofertă este considerată inacceptabilă în următoarele cazuri:

(a) în cazul în care prețul ofertei depășește bugetul maxim al autorității contractante, astfel cum a fost stabilit și documentat înainte de lansarea procedurii de achiziții;

[1] Directiva 2010/13/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 10 martie 2010 privind coordonarea anumitor dispoziții stabilite prin acte cu putere de lege sau acte administrative în cadrul statelor membre cu privire la furnizarea de servicii mass-media audiovizuale (Directiva serviciilor mass-media audiovizuale) (JO L 95, 15.4.2010, p. 1).

(b) în cazul în care oferta nu respectă nivelurile minime de calitate pentru criteriile de atribuire.

12.4. În cazurile menționate la punctul 12.1 litera (a), autoritatea contractantă nu are obligația de a publica un anunț de participare în cazul în care îi include în procedura competitivă cu negociere pe toți ofertanții care îndeplinesc criteriile de excludere și de selecție, cu excepția celor care au prezentat o ofertă declarată a fi anormal de mică.

13. Procedura cu cerere de exprimare a interesului

13.1. Pentru contractele cu o valoare aflată sub pragurile menționate la articolul 175 alineatul (1) sau la articolul 178 alineatul (1) și fără a aduce atingere punctelor 11 și 12, autoritatea contractantă poate utiliza o cerere de exprimare a interesului pentru:

(a) preselectarea candidaților care urmează să fie invitați să depună oferte în cadrul unor viitoare proceduri restrânse de ofertare;

(b) constituirea unei liste de vânzători care să fie invitați să depună cereri de participare sau oferte.

13.2. Lista întocmită ca urmare a unei cereri de exprimare a interesului este valabilă pentru cel mult patru ani de la data la care este publicat anunțul prevăzut la punctul 3.1.

Lista menționată la primul paragraf poate include subliste.

Orice operator economic interesat își poate exprima interesul în orice moment în perioada de valabilitate a listei, cu excepția ultimelor trei luni din perioada în cauză.

13.3. Atunci când urmează să se atribuie un contract, autoritatea contractantă îi invită pe toți candidații sau vânzătorii înscriși pe lista sau sublista în cauză:

(a) fie să depună o ofertă în cazul menționat la punctul 13.1 litera (a);

(b) fie să depună, în cazul menționat la punctul 13.1 litera (b):

(i) oferte care includ documente referitoare la criteriile de excludere și de selecție; sau

(ii) documente referitoare la criteriile de excludere și de selecție și, ca o a doua etapă, oferte pentru cei care îndeplinesc respectivele criterii.

14. Contracte cu valoare medie, scăzută și foarte scăzută

14.1. Un contract cu valoare medie, scăzută și foarte scăzută poate fi atribuit prin procedura de negociere în conformitate cu modalitățile de negociere prevăzute la articolul 164 alineatul (4) și la punctul 6.5. Numai candidații care sunt invitați simultan, în scris, de către autoritatea contractantă depun o ofertă inițială.

14.2. Se consideră că un contract cu o valoare mai mare de 60 000 EUR și mai mică decât pragurile prevăzute la articolul 175 alineatul (1) are o valoare medie. Punctele 3.1, 6.1 și 6.4 se aplică în cazul unor astfel de contracte.

14.3. Se consideră că un contract cu o valoare de maximum 60 000 EUR, dar care depășește pragul prevăzut la punctul 14.4, are o valoare scăzută. Punctele 3.1, 6.2 și 6.4 se aplică în cazul unor astfel de contracte.

14.4. Se consideră că un contract cu o valoare de maximum 15 000 EUR are o valoare foarte scăzută. Punctul 6.3 se aplică unor astfel de contracte.

14.5. Plățile pentru elemente de cheltuieli cu o valoare mai mică de 1 000 EUR se pot efectua simplu pe baza unei facturi, fără acceptarea prealabilă a unei oferte.

15. Consultarea preliminară a pieței

15.1. Pentru consultarea preliminară a pieței, autoritatea contractantă poate solicita sau accepta consultanță din partea unor experți sau autorități independente sau din partea unor operatori economici. Respectiva consultanță poate fi utilizată la planificarea și derularea procedurii de achiziții, cu condiția ca o astfel de consultanță să nu aibă ca efect denaturarea concurenței și să nu ducă la o încălcare a principiilor nediscriminării și transparenței.

15.2. În cazul în care un operator economic a oferit consultanță autorității contractante sau a participat în alt mod la pregătirea procedurii de achiziții, autoritatea contractantă ia măsurile corespunzătoare, astfel cum se prevede la articolul 141, pentru a garanta faptul că participarea operatorului economic respectiv nu conduce la denaturări ale concurenței în procedura de atribuire.

16. Documentele achiziției

16.1. Documentele achiziției conțin:

(a) dacă este cazul, anunțul de participare sau alte măsuri de publicitate, astfel cum se prevede la punctele 2-5;

(b) invitația la procedura de ofertare;

(c) caietul de sarcini sau documentele descriptive în cazul unui dialog competitiv, inclusiv specificațiile tehnice și criteriile relevante;

(d) proiectul de contract bazat pe modelul de contract.

Litera (d) de la primul paragraf nu se aplică atunci când, din cauza unor circumstanțe excepționale și justificate în mod corespunzător, modelul de contract nu poate fi utilizat.

16.2. Invitația de participare la procedura de ofertare conține:

(a) normele care reglementează depunerea ofertelor, în special condițiile de menținere a confidențialității până la deschidere, data și ora limită pentru primire și adresa la care urmează să fie trimise sau depuse sau adresa de internet în cazul depunerii în format electronic;

(b) faptul că depunerea unei oferte implică acceptarea termenilor și condițiilor menționate în documentele achiziției și faptul că o astfel de depunere creează obligații pentru contractantul căruia i se atribuie contractul, pe perioada de execuție a contractului;

(c) perioada în care oferta va rămâne valabilă și nu poate fi modificată în niciun fel;

(d) faptul că se interzice orice contact între autoritatea contractantă și ofertant pe parcursul procedurii, mai puțin în cazuri excepționale, în condițiile prevăzute la articolul 169 și, dacă se prevede o vizită la fața locului, detaliile referitoare la vizita în cauză;

(e) mijloacele de probă care atestă faptul că s-a respectat termenul pentru primirea ofertelor;

(f) faptul că depunerea unei oferte implică acceptarea primirii prin mijloace electronice a comunicării privind rezultatul procedurii.

16.3. Caietul de sarcini conține:

(a) criteriile de excludere și de selecție;

(b) criteriile de atribuire și ponderea relativă a acestora sau, în cazul în care ponderarea nu este posibilă din motive obiective, ordinea descrescătoare a importanței lor, care se aplică și în cazul variantelor, dacă acestea sunt autorizate în anunțul de participare;

(c) specificațiile tehnice prevăzute la punctul 17;

(d) în cazul în care sunt autorizate variante, cerințele minime pe care acestea trebuie să le îndeplinească;

(e) informații referitoare la aplicabilitatea Protocolului nr. 7 privind privilegiile și imunitățile Uniunii Europene, anexat la TUE și la TFUE sau, după caz, a Convenției de la Viena privind relațiile diplomatice sau a Convenției de la Viena privind relațiile consulare;

(f) dovada accesului la procedura de achiziții;

(g) cerința de a indica țara în care ofertanții își au sediul și de a prezenta documente justificative acceptabile uzual conform dreptului țării respective;

(h) în cazul unui sistem dinamic de achiziții sau al unor cataloage electronice, informații privind echipamentul electronic utilizat și modalitățile și specificațiile tehnice de conectare necesare.

16.4. Proiectul de contract conține:

(a) daunele-interese pentru neîndeplinirea clauzelor contractuale;

(b) detaliile care trebuie menționate pe facturi și în documentele justificative relevante în conformitate cu articolul 111;

(c) precizarea că, atunci când instituțiile Uniunii atribuie contracte în nume propriu, legislația care se aplică contractului este dreptul Uniunii, completat, dacă este necesar, de dreptul intern, sau exclusiv dreptul intern, în cazul în care acest lucru este necesar pentru contractele imobiliare;

(d) instanța competentă pentru soluționarea litigiilor;

(e) precizarea că contractantul respectă obligațiile aplicabile în domeniul mediului, social și al muncii instituite prin legislația Uniunii, prin dreptul intern, prin acorduri colective sau prin convenții internaționale din domeniul social și din domeniul mediului enumerate în anexa X la Directiva 2014/24/UE;

(f) precizarea dacă va fi necesar transferul drepturilor de proprietate intelectuală;

(g) precizarea că prețul menționat în ofertă este definitiv și că nu poate fi revizuit sau descrierea condițiilor sau a formulelor de revizuire a prețurilor pe durata contractului.

În sensul literei (g) de la primul paragraf, în cazul în care în contract se prevede o revizuire a prețurilor, autoritatea contractantă ține seama în special de:

(a) obiectul procedurii de achiziții și situația economică în care are loc;

(b) tipul de contract și sarcinile și durata acestuia;

(c) interesele financiare ale autorității contractante.

Se poate aplica o derogare de la literele (c) și (d) din primul paragraf de la prezentul punct pentru contractele semnate în conformitate cu punctul 11.1 al doilea paragraf litera (m).

17. Specificații tehnice

17.1. Specificațiile tehnice asigură accesul egal al operatorilor economici la procedurile de achiziții și nu au drept efect crearea unor obstacole nejustificate în calea deschiderii către concurență a achizițiilor.

Specificațiile tehnice includ caracteristicile necesare pentru lucrări, produse sau servicii, inclusiv cerințele minime, astfel încât acestea să corespundă utilizării prevăzute de autoritatea contractantă.

17.2. Caracteristicile menționate la punctul 17.1 pot include, după caz:

(a) nivelurile de calitate;

(b) performanțele în materie de protecție a mediului și de combatere a schimbărilor climatice;

(c) pentru achizițiile destinate utilizării de către persoane fizice, criteriile de accesibilitate pentru persoanele cu handicap sau proiectarea pentru toți utilizatorii, cu excepția unor cazuri justificate în mod corespunzător;

(d) nivelurile și procedurile de evaluare a conformității;

(e) performanțele sau utilizarea produsului;

(f) siguranța sau dimensiunile, inclusiv, în cazul produselor, denumirea sub care se comercializează produsul și instrucțiunile de utilizare și, pentru toate contractele, terminologia, simbolurile, metodele de încercare și testare, ambalarea, marcarea și etichetarea, procesele și metodele de producție;

(g) pentru contractele de achiziții de lucrări, procedurile de asigurare a calității și normele de proiectare și de evaluare a costurilor, condițiile de testare, verificare și recepție pentru lucrări și metodele sau tehnicile de construcție, precum și toate celelalte condiții tehnice pe care autoritatea contractantă le poate impune în temeiul reglementărilor generale sau specifice pentru lucrările finalizate și pentru materialele și piesele componente.

17.3. Specificațiile tehnice sunt formulate în unul dintre următoarele moduri:

(a) în ordinea preferinței, prin trimitere la standarde europene, evaluări tehnice europene, specificații tehnice comune, standarde internaționale, alte sisteme tehnice de referință stabilite de organismele europene de standardizare sau, în absența acestora, de organismele naționale echivalente; fiecare trimitere este însoțită de mențiunea „sau echivalent”;

(b) în termeni de performanță sau de cerințe funcționale, inclusiv de caracteristici de mediu, cu condiția ca parametrii să fie suficient de exacți pentru ca ofertanții să poată stabili obiectul contractului și pentru ca autoritatea contractantă să poată atribui contractul;

(c) printr-o combinație a metodelor prevăzute la literele (a) și (b).

17.4. Atunci când recurge la posibilitatea de a face trimitere la caracteristicile prevăzute la punctul 17.3 litera (a), autoritatea contractantă nu respinge o ofertă pe motiv că nu respectă caracteristicile în cauză dacă ofertantul îi demonstrează, prin orice mijloc adecvat, că soluția propusă îndeplinește în mod echivalent cerințele stabilite în specificațiile tehnice.

17.5. În cazul în care recurge la opțiunea prevăzută la punctul 17.3 litera (b) de a formula specificațiile tehnice în termeni de performanță sau de cerințe funcționale, autoritatea contractantă nu respinge o ofertă care respectă un standard național care transpune un standard european, un agrement tehnic european, o specificație tehnică comună, un standard internațional sau sisteme tehnice de referință stabilite de un organism european de standardizare dacă aceste caracteristici corespund performanțelor sau cerințelor funcționale pe care le-a stabilit.

Ofertantul dovedește, prin orice mijloc adecvat, că lucrările, produsele sau serviciile conforme cu standardul corespund performanțelor sau cerințelor funcționale stabilite de autoritatea contractantă.

17.6. În cazul în care intenționează să achiziționeze lucrări, produse sau servicii cu anumite caracteristici de mediu, sociale sau de altă natură, o autoritate contractantă poate impune o etichetă specifică sau cerințe specifice prevăzute de o etichetă, cu condiția ca toate condițiile de mai jos să fie îndeplinite:

(a) cerințele de etichetare se referă numai la criterii care sunt legate de obiectul contractului și sunt adecvate pentru a defini caracteristicile achiziției;

(b) cerințele de etichetare se bazează pe criterii verificabile în mod obiectiv și nediscriminatorii;

(c) etichetele se stabilesc printr-o procedură deschisă și transparentă, la care pot participa toate părțile interesate relevante;

(d) etichetele sunt accesibile tuturor părților interesate;

(e) cerințele de etichetare sunt stabilite de o terță parte asupra căreia operatorul economic care solicită acordarea etichetei nu poate exercita o influență decisivă.

Autoritatea contractantă poate impune operatorilor economici obligația de a furniza un raport de încercare sau un certificat, ca dovadă a conformității cu documentele achiziției, emis de un organism de evaluare a conformității acreditat în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 765/2008 al Parlamentului European și al Consiliului[1] sau de un organism de evaluare a conformității echivalent.

[1] Regulamentul (CE) nr. 765/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 iulie 2008 de stabilire a cerințelor de acreditare și de supraveghere a pieței în ceea ce privește comercializarea produselor și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 339/93 (JO L 218, 13.8.2008, p. 30).

17.7. Autoritatea contractantă acceptă orice alte mijloace de probă adecvate diferite de cele menționate la punctul 17.6, cum ar fi un dosar tehnic al producătorului, în cazul în care operatorul economic nu are acces la certificate sau rapoarte de încercare și nici posibilitatea de a le obține sau de a obține o etichetă specifică în termenele stabilite, din motive care nu sunt imputabile operatorului economic respectiv, cu condiția ca operatorul economic în cauză să demonstreze că lucrările, produsele sau serviciile care urmează a fi furnizate îndeplinesc cerințele etichetei specifice sau cerințele specifice indicate de autoritatea contractantă.

17.8. Cu excepția cazului în care acest lucru este justificat de obiectul contractului, specificațiile tehnice nu fac trimitere la un anumit producător, o anumită origine sau un anumit procedeu care caracterizează produsele sau serviciile furnizate de un anumit operator economic și nici nu se referă la o marcă, la un brevet, la un tip, la o origine sau la o producție specifică, fapt care ar avea ca efect favorizarea sau eliminarea anumitor produse sau operatori economici.

O astfel de trimitere este autorizată, cu titlu excepțional, în cazul în care nu este posibilă o descriere suficient de detaliată și de inteligibilă a obiectului contractului. Trimiterea respectivă este însoțită de cuvintele „sau echivalent”.

18. Criterii de excludere și de selecție

18.1. În sensul articolului 137, autoritatea contractantă acceptă documentul european de achiziție unic (DEAU) menționat în Directiva 2014/24/UE sau, în lipsa acestuia, o declarație pe propria răspundere, semnată și datată.

Un operator economic poate reutiliza un DEAU deja utilizat într-o procedură de achiziții anterioară, cu condiția să confirme că informațiile cuprinse în acesta sunt în continuare corecte.

18.2. Autoritatea contractantă precizează în documentele achiziției criteriile de selecție, nivelurile minime de capacitate și dovezile necesare pentru a demonstra respectiva capacitate. Toate cerințele sunt legate de obiectul contractului și sunt proporționale cu acesta.

Autoritatea contractantă precizează în documentele achiziției modul în care grupurile de operatori economici trebuie să îndeplinească criteriile de selecție, ținând seama de punctul 18.6.

În cazul în care un contract este împărțit în loturi, autoritatea contractantă poate să stabilească niveluri minime de capacitate pentru fiecare lot. Aceasta poate stabili niveluri minime de capacitate suplimentare în cazul în care mai multe loturi sunt atribuite aceluiași contractant.

18.3. În ceea ce privește capacitatea de exercitare a activității profesionale, autoritatea contractantă poate impune unui operator economic obligația de a îndeplini cel puțin una dintre următoarele condiții:

(a) să fie înscris într-un registru profesional sau de comerț relevant, cu excepția cazului în care operatorul economic este o organizație internațională;

(b) pentru contractele de achiziții de servicii, să dețină o autorizație specială care să dovedească faptul că este autorizat să execute contractul în țara în care își are sediul principal sau că este membru al unei anumite organizații profesionale.

18.4. La primirea cererilor de participare sau a ofertelor, autoritatea contractantă acceptă DEAU sau, în lipsa acestuia, o declarație pe propria răspundere conform căreia ofertantul sau candidatul îndeplinește criteriile de selecție. În cazul contractelor cu o valoare foarte scăzută, se poate renunța la cerința de a prezenta un DEAU sau o declarație pe propria răspundere.

Autoritatea contractantă le poate cere ofertanților și candidaților, în orice moment în timpul procedurii, să depună o declarație actualizată sau toate documentele justificative ori o parte din ele, dacă acest lucru este necesar pentru a asigura desfășurarea corespunzătoare a procedurii.

Autoritatea contractantă le solicită candidaților sau ofertantului câștigător să prezinte documente justificative actualizate, cu excepția cazului în care aceasta le-a primit deja pentru o altă procedură, iar documentele respective sunt în continuare de actualitate sau a cazului în care le poate accesa gratuit într-o bază de date națională.

18.5. Autoritatea contractantă poate, în funcție de evaluarea riscurilor efectuată de aceasta, să hotărască să nu solicite dovada capacității juridice, regulamentare, financiare, economice, tehnice și profesionale a operatorului economic în următoarele cazuri:

(a) în cazul procedurilor pentru contracte atribuite de instituții ale Uniunii în nume propriu cu o valoare care nu depășește pragul menționat la articolul 175 alineatul (1);

(b) în cazul procedurilor pentru contracte atribuite în domeniul acțiunilor externe cu o valoare care nu depășește pragurile menționate la articolul 178 alineatul (1);

(c) în cazul procedurilor pentru contractele atribuite în conformitate cu punctul 11.1 al doilea paragraf literele (b) și (e), litera (f) punctele (i) și (iv) și literele (h) și (m).

În cazul în care autoritatea contractantă hotărăște să nu solicite dovada capacității juridice, regulamentare, financiare, economice, tehnice și profesionale a operatorilor economici, nu se acordă prefinanțare decât în cazuri justificate în mod corespunzător.

18.6. Un operator economic poate, dacă este cazul și pentru un anumit contract, să se bazeze pe capacitățile altor entități, indiferent de natura juridică a legăturilor pe care le are cu acestea. În acest caz, operatorul economic trebuie să dovedească autorității contractante că va dispune de resursele necesare pentru executarea contractului, prezentând angajamentul respectivelor entități în acest sens.

În ceea ce privește criteriile tehnice și profesionale, un operator economic se bazează pe capacitățile altor entități numai atunci când acestea din urmă vor executa lucrările sau serviciile pentru care sunt necesare respectivele capacități.

În cazul în care un operator economic se bazează pe capacitățile altor entități în ceea ce privește criteriile referitoare la capacitatea economică și financiară, autoritatea contractantă poate impune ca operatorul economic și entitățile respective să fie răspunzătoare solidar pentru executarea contractului.

Autoritatea contractantă poate solicita ofertantului informații privind orice parte a contractului pe care ofertantul intenționează să o subcontracteze și privind identitatea eventualilor subcontractanți.

Pentru lucrări sau servicii prestate la o instalație aflată direct sub supravegherea autorității contractante, autoritatea contractantă cere contractantului să indice numele, contactele și reprezentanții autorizați ai tuturor subcontractanților implicați în executarea contractului.

18.7. Autoritatea contractantă verifică dacă entitățile pe a căror capacitate operatorul economic intenționează să se bazeze și subcontractanții avuți în vedere, în cazul în care subcontractarea reprezintă o parte semnificativă a contractului, îndeplinesc criteriile de selecție relevante.

Autoritatea contractantă cere ca operatorul economic să înlocuiască o entitate sau un subcontractant care nu îndeplinește criteriile de selecție relevante.

18.8. În cazul contractelor de achiziții de lucrări sau de servicii și al lucrărilor de amplasare sau de instalare din cadrul unui contract de achiziții de produse, autoritatea contractantă poate impune ca anumite sarcini critice să fie efectuate direct de către ofertantul însuși sau, în cazul unei oferte depuse de un grup de operatori economici, de un membru al acestui grup.

18.9. Autoritatea contractantă nu impune unui grup de operatori economici să aibă o anumită formă juridică pentru a putea depune o ofertă sau o cerere de participare, însă grupului selectat i se poate cere să adopte o anumită formă juridică după ce i se atribuie contractul, în cazul în care o astfel de modificare este necesară pentru executarea corespunzătoare a contractului.

19. Capacitatea economică și financiară

19.1. Pentru a asigura faptul că operatorii economici dispun de capacitatea economică și financiară necesară pentru a executa contractul, autoritatea contractantă poate cere în special ca:

(a) operatorii economici să aibă o anumită cifră de afaceri anuală minimă, inclusiv o anumită cifră de afaceri minimă în domeniul acoperit de contract;

(b) operatorii economici să furnizeze informații privind conturile lor anuale care să arate raporturile dintre active și pasive;

(c) operatorii economici să furnizeze o asigurare la nivel adecvat împotriva riscurilor profesionale.

În sensul literei (a) de la primul paragraf, cifra de afaceri anuală minimă nu depășește dublul valorii anuale estimate a contractului, cu excepția cazurilor justificate în mod corespunzător legate de natura achiziției, pe care autoritatea contractantă le explică în documentele achiziției.

În sensul literei (b) de la primul paragraf, autoritatea contractantă explică în documentele achiziției metodele și criteriile aplicabile acestor raporturi.

19.2. În cazul unor sisteme dinamice de achiziții, cifra de afaceri anuală maximă se calculează pe baza dimensiunii maxime anticipate a contractelor specifice care urmează să fie atribuite în cadrul sistemului respectiv.

19.3. Autoritatea contractantă definește în documentele achiziției elementele pe care trebuie să le furnizeze un operator economic pentru a-și demonstra capacitatea economică și financiară. Aceasta poate cere în special unul sau mai multe dintre următoarele documente:

(a) declarații bancare corespunzătoare sau, după caz, dovada unei asigurări împotriva riscurilor profesionale;

(b) declarațiile financiare sau extrasele acestora pentru o perioadă care să nu depășească ultimele trei exerciții financiare în care s-au închis conturile;

(c) o declarație privind cifra totală de afaceri a operatorului economic și, după caz, cifra de afaceri din domeniul de activitate acoperit de contract, pentru o perioadă care să nu depășească ultimele trei exerciții financiare disponibile.

În cazul în care, din motive întemeiate, nu poate prezenta referințele solicitate de autoritatea contractantă, operatorul economic poate face dovada capacității sale economice și financiare prin orice alt document pe care autoritatea contractantă îl consideră adecvat.

20. Capacitatea tehnică și profesională

20.1. Autoritatea contractantă verifică dacă ofertanții sau candidații îndeplinesc criteriile minime de selecție referitoare la capacitatea tehnică și profesională în conformitate cu punctele 20.2-20.5.

20.2. Autoritatea contractantă definește în documentele achiziției elementele pe care trebuie să le furnizeze un operator economic pentru a-și demonstra capacitatea tehnică și profesională. Aceasta poate cere unul sau mai multe dintre următoarele documente:

(a) pentru achiziționare de lucrări sau produse care necesită operațiuni sau servicii de amplasare sau instalare, informații privind studiile și calificările profesionale, competențele, experiența și cunoștințele de specialitate ale persoanelor responsabile cu executarea;

(b) o listă cu:

(i) principalele servicii prestate și produsele livrate în ultimii trei ani, cu indicarea valorilor lor, a datelor și a clienților, publici sau privați, însoțite, la cerere, de declarații ale clienților;

(ii) lucrările executate în decursul ultimilor cinci ani, alături de certificate de bună execuție pentru lucrările cele mai importante;

(c) o descriere a echipamentelor tehnice, a instrumentelor și a utilajelor de care dispune operatorul economic pentru a executa contractul de achiziții de servicii sau de lucrări;

(d) o descriere a instalațiilor și a mijloacelor tehnice de care dispune operatorul economic pentru a asigura calitatea, precum și o descriere a mijloacelor de studiu și de cercetare disponibile;

(e) o indicație privind tehnicienii sau organismele tehnice de care dispune operatorul economic, indiferent dacă îi aparțin sau nu direct, în special a celor care răspund de controlul calității;

(f) în ceea ce privește produsele, eșantioane, descrieri sau fotografii ori certificate autentice întocmite de institute sau agenții oficiale pentru controlul calității a căror competență este recunoscută și care atestă conformitatea produselor clar identificată prin trimitere la caracteristicile sau la standardele tehnice;

(g) pentru lucrări sau servicii, o declarație privind media anuală a forței de muncă și efectivul personalului de conducere al operatorului economic în ultimii trei ani;

(h) o indicație privind sistemele de gestionare și de trasabilitate a lanțului de aprovizionare pe care operatorul economic le va putea aplica în cursul executării contractului;

(i) o indicație referitoare la măsurile de management de mediu pe care operatorul economic le va putea aplica în cursul executării contractului.

În sensul literei (b) punctul (i) de la primul paragraf, atunci când acest lucru este necesar pentru a se asigura un nivel adecvat de concurență, autoritatea contractantă poate preciza faptul că se vor lua în considerare elementele care atestă livrarea produselor relevante sau prestarea serviciilor relevante cu mai mult de trei ani în urmă.

În sensul literei (b) punctul (ii) de la primul paragraf, atunci când acest lucru este necesar pentru a se asigura un nivel adecvat de concurență, autoritatea contractantă poate preciza faptul că se vor lua în considerare elementele care atestă prestarea sau executarea lucrărilor relevante cu mai mult de cinci ani în urmă.

20.3. Dacă produsele sau serviciile sunt complexe sau, în mod excepțional, sunt necesare pentru un scop special, dovada capacității tehnice și profesionale se poate face prin intermediul unei verificări efectuate de autoritatea contractantă sau, în numele acesteia, de către un organism oficial competent din țara în care este stabilit operatorul economic, cu acordul organismului în cauză. Aceste verificări vizează capacitatea tehnică și de producție a furnizorului și, dacă este necesar, mijloacele de studiu și de cercetare și măsurile de control al calității.

20.4. Atunci când solicită prezentarea unor certificate eliberate de organisme independente care să ateste faptul că operatorul economic respectă anumite standarde de asigurare a calității, inclusiv cu privire la accesibilitatea pentru persoanele cu handicap, autoritatea contractantă face trimitere la sistemele de asigurare a calității bazate pe seriile de standarde europene relevante certificate de organisme acreditate. Autoritatea contractantă acceptă și alte dovezi ale unor măsuri echivalente de asigurare a calității de la un operator economic care poate demonstra că nu are acces la astfel de certificate sau nu are posibilitatea de a obține aceste certificate în termenele relevante, din motive care nu sunt imputabile operatorului economic respectiv, cu condiția ca operatorul economic să dovedească faptul că măsurile de asigurare a calității propuse respectă standardele de asigurare a calității cerute.

20.5. Atunci când solicită prezentarea unor certificate eliberate de organisme independente care să ateste faptul că operatorul economic respectă anumite standarde sau sisteme de management de mediu, autoritatea contractantă face trimitere la sistemul de management de mediu și audit al Uniunii Europene sau la alte sisteme de management de mediu recunoscute în conformitate cu articolul 45 din Regulamentul (CE) nr. 1221/2009 al Parlamentului European și al Consiliului[1] sau la alte standarde de management de mediu bazate pe standardele europene sau internaționale relevante emise de organisme acreditate. În cazul în care se poate demonstra că un operator economic nu a avut acces la astfel de certificate sau nu a avut posibilitatea de a le obține în termenele stabilite din motive care nu îi sunt imputabile, autoritatea contractantă acceptă și alte dovezi ale unor măsuri de management de mediu, cu condiția ca operatorul economic să dovedească faptul că respectivele măsuri sunt echivalente cu cele impuse în temeiul sistemului sau al standardului de management de mediu aplicabil.

20.6. O autoritate contractantă poate ajunge la concluzia că un operator economic nu deține capacitățile profesionale necesare pentru a executa contractul la un standard de calitate corespunzător în cazul în care autoritatea contractantă a constatat că operatorul economic se află într-o situație de conflict de interese care ar putea afecta executarea contractului.

[1] Regulamentul (CE) nr. 1221/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 noiembrie 2009 privind participarea voluntară a organizațiilor la un sistem comunitar de management de mediu și audit (EMAS) și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 761/2001 și a Deciziilor 2001/681/CE și 2006/193/CE ale Comisiei (JO L 342, 22.12.2009, p. 1).

21. Criterii de atribuire

21.1. Criteriile de calitate pot include elemente cum ar fi meritul tehnic, caracteristicile estetice și funcționale, accesibilitatea, proiectarea pentru toți utilizatorii, caracteristicile sociale, de mediu și inovatoare, procesul de producție, furnizare și de tranzacționare și orice alt proces specific în orice stadiu al ciclului de viață al lucrărilor, produselor sau serviciilor, organizarea personalului desemnat să execute contractul, serviciile post-vânzare, asistența tehnică sau condițiile de livrare, cum ar fi data de livrare, procesul de livrare și termenul de livrare sau de execuție.

21.2. Autoritatea contractantă precizează, în documentele achiziției, ponderea relativă pe care o acordă fiecărui criteriu ales pentru determinarea ofertei celei mai avantajoase din punct de vedere economic, cu excepția cazului în care se aplică metoda prețului cel mai mic. Aceste ponderi se pot exprima ca un interval al cărui întindere maximă trebuie să fie adecvată.

Ponderea atribuită prețului sau costurilor față de celelalte criterii trebuie să nu conducă la neutralizarea criteriului prețului sau al costului.

În cazul în care ponderarea nu este posibilă din motive obiective, autoritatea contractantă indică criteriile în ordinea descrescătoare a importanței lor.

21.3. Autoritatea contractantă poate stabili niveluri minime de calitate. Ofertele aflate sub aceste niveluri de calitate sunt respinse.

21.4. Calcularea costurilor pe ciclu de viață acoperă parțial sau integral următoarele costuri, în măsura în care sunt relevante, pe durata ciclului de viață al lucrărilor, produselor sau serviciilor:

(a) costurile suportate de autoritatea contractantă sau de alți utilizatori, cum ar fi:

(i) costuri legate de achiziție;

(ii) costuri de utilizare, cum ar fi consumul de energie și de alte resurse;

(iii) costuri de întreținere;

(iv) costuri aferente sfârșitului ciclului de viață, cum ar fi costurile de colectare și de reciclare;

(b) costurile atribuite externalităților de mediu legate de lucrări, produse sau servicii în cursul ciclului lor de viață, cu condiția ca valoarea lor monetară să poată fi determinată și verificată.

21.5. În cazul în care evaluează costurile folosind o abordare ce are la bază costul pe ciclu de viață, autoritatea contractantă indică în documentele achiziției datele pe care trebuie să le furnizeze ofertanții și metoda pe care o va utiliza pentru a stabili costurile pe ciclu de viață pe baza datelor respective.

Metoda utilizată pentru evaluarea costurilor atribuite externalităților de mediu îndeplinește următoarele condiții:

(a) se bazează pe criterii verificabile în mod obiectiv și nediscriminatorii;

(b) este accesibilă tuturor părților interesate;

(c) operatorii economici pot furniza datele solicitate cu un efort rezonabil.

După caz, autoritatea contractantă utilizează metodele comune obligatorii pentru calcularea costurilor pe ciclu de viață prevăzute în actele juridice ale Uniunii enumerate în anexa XIII la Directiva 2014/24/UE.

22. Utilizarea licitațiilor electronice

22.1. Autoritatea contractantă poate să utilizeze licitațiile electronice, în cadrul cărora sunt prezentate noi prețuri, revizuite în sens descrescător sau valori noi pentru anumite elemente ale ofertelor.

Autoritatea contractantă structurează licitația electronică sub forma unui proces electronic repetitiv, care are loc după o evaluare inițială integrală a ofertelor, permițând stabilirea unui clasament prin metode automate de evaluare.

22.2. În procedurile deschise, restrânse sau competitive cu negociere, autoritatea contractantă poate decide ca atribuirea unui contract de achiziții publice să fie precedată de o licitație electronică în cazul în care documentele achiziției se pot stabili cu exactitate.

O licitație electronică poate avea loc în momentul restabilirii concurenței între părțile la un contract-cadru, astfel cum se menționează la punctul 1.3 al doilea paragraf litera (b), și cu ocazia lansării unei invitații la o procedură concurențială de ofertare pentru contractele care urmează să fie atribuite prin sistemul dinamic de achiziții menționat la punctul 9.

Licitația electronică se bazează pe una dintre metodele de atribuire prevăzute la articolul 167 alineatul (4).

22.3. Autoritatea contractantă care decide să organizeze o licitație electronică precizează acest lucru în anunțul de participare.

Documentele achiziției includ următoarele detalii:

(a) valorile elementelor care vor face obiectul unei licitații electronice, cu condiția ca aceste elemente să fie cuantificabile și să poată fi exprimate în cifre sau procente;

(b) eventualele limite ale valorilor care pot fi prezentate, astfel cum rezultă din specificațiile privind obiectul contractului;

(c) informațiile care vor fi puse la dispoziția ofertanților în timpul licitației electronice și, după caz, momentul în care acestea le vor fi puse la dispoziție;

(d) informațiile relevante privind procesul de licitație electronică, inclusiv informații legate de eventualele runde și de modul în care acesta va fi închis, astfel cum se prevede la punctul 22.7;

(e) condițiile în care ofertanții vor putea licita și în special diferențele minime care, dacă este cazul, vor fi cerute la depunerea ofertei;

(f) informațiile relevante privind echipamentul electronic utilizat și modalitățile și specificațiile tehnice de conectare.

22.4. Toți ofertanții care au depus oferte admisibile sunt invitați simultan, prin mijloace electronice, să participe la licitația electronică utilizând conexiunile în conformitate cu instrucțiunile. Invitația precizează data și ora la care începe licitația electronică.

Licitația electronică poate avea loc în mai multe runde succesive. Licitația electronică nu poate începe mai devreme de două zile lucrătoare de la data trimiterii invitațiilor.

22.5. Invitația este însoțită de rezultatul unei evaluări complete a ofertei relevante.

În invitație se precizează, de asemenea, formula matematică ce va fi utilizată în licitația electronică pentru a se determina modificările automate ale clasamentului în funcție de noile prețuri și/sau de noile valori prezentate. Formula respectivă include ponderarea tuturor criteriilor stabilite pentru identificarea ofertei celei mai avantajoase din punct de vedere economic, astfel cum se menționează în documentele achiziției. În acest scop, eventualele intervale valorice se reduc în prealabil la o valoare determinată.

În cazul în care sunt permise variante, pentru fiecare variantă în parte se furnizează o formulă.

22.6. În cursul fiecărei runde a unei licitații electronice, autoritatea contractantă comunică instantaneu tuturor ofertanților cel puțin informațiile necesare pentru a le permite acestora să își aprecieze, în orice moment, poziția în clasament. Aceasta poate, de asemenea, dacă acest lucru a fost indicat anterior, să comunice și alte informații referitoare la alte prețuri sau valori prezentate și să anunțe numărul de ofertanți în oricare dintre rundele licitației. Cu toate acestea, nu poate dezvălui, în nicio rundă a unei licitații electronice, identitatea ofertanților.

22.7. Autoritatea contractantă închide o licitație electronică în unul sau în mai multe dintre următoarele moduri:

(a) la data și ora indicate anterior;

(b) dacă nu mai primește alte prețuri noi sau alte valori noi care să corespundă cerințelor privind diferențele minime, cu condiția să fi specificat anterior termenul pe care îl vor lăsa să treacă de la primirea ultimei oferte înainte să închidă licitația electronică;

(c) când se atinge un număr de runde de licitație indicat în prealabil.

22.8. După închiderea unei licitații electronice, autoritatea contractantă atribuie contractul pe baza rezultatelor licitației electronice.

23. Oferte anormal de mici

23.1. În cazul în care, pentru un anumit contract, prețul sau costurile propuse în ofertă par anormal de mici, autoritatea contractantă solicită în scris detalii privind elementele constitutive ale prețului sau ale costurilor pe care aceasta le consideră relevante și îi oferă ofertantului posibilitatea de a prezenta observații.

Autoritatea contractantă poate, în special, să ia în considerare observații referitoare la:

(a) aspectele economice ale procesului de producție, ale prestării de servicii sau ale metodei de construcție;

(b) soluțiile tehnice alese sau condițiile extrem de favorabile de care dispune ofertantul;

(c) originalitatea ofertei;

(d) respectarea de către ofertant a obligațiilor aplicabile în domeniile legislației de mediu, sociale și a muncii;

(e) respectarea de către subcontractanți a obligațiilor aplicabile în domeniile legislației de mediu, sociale și a muncii;

(f) posibilitatea ca ofertantul să obțină un ajutor de stat în conformitate cu normele aplicabile.

23.2. Autoritatea contractantă respinge oferta numai atunci când dovezile furnizate nu justifică în mod satisfăcător nivelul scăzut al prețului sau al costurilor propuse.

Autoritatea contractantă respinge oferta atunci când constată că aceasta este anormal de mică deoarece nu respectă obligațiile aplicabile în domeniile legislației de mediu, sociale și a muncii.

23.3. În cazul în care stabilește că o ofertă este anormal de mică pentru că ofertantul a obținut un ajutor de stat, autoritatea contractantă poate respinge oferta doar din acest motiv numai dacă ofertantul nu este în măsură să demonstreze, într-un interval de timp suficient stabilit de autoritatea contractantă, că ajutorul în cauză este compatibil cu piața internă în sensul articolului 107 din TFUE.

24. Termene pentru primirea ofertelor și a cererilor de participare

24.1. Termenele sunt mai lungi decât termenele minime stabilite la prezentul punct atunci când ofertele pot fi redactate doar după o vizită la fața locului sau după consultarea la fața locului a documentelor justificative ale documentelor achiziției.

Termenul se prelungește cu cinci zile în următoarele cazuri:

(a) autoritatea contractantă nu oferă acces direct și gratuit, prin mijloace electronice, la documentele achiziției;

(b) anunțul de participare este publicat în conformitate cu punctul 4.2 litera (b).

24.2. În procedurile de ofertare deschise, termenul pentru primirea ofertelor este de minimum 37 de zile din ziua următoare datei la care este transmis anunțul de participare.

24.3. În procedurile restrânse, în dialogurile competitive, în procedurile competitive cu negociere, în sistemele dinamice de achiziții și în parteneriatele pentru inovare, termenul pentru primirea cererilor de participare este de minimum 32 de zile din ziua următoare datei la care este transmis anunțul de participare.

24.4. În procedurile restrânse și în procedurile competitive cu negociere, termenul pentru primirea ofertelor este de minimum 30 de zile din ziua următoare datei la care este transmisă invitația de participare la procedura de ofertare.

24.5. În sistemul dinamic de achiziții, termenul minim pentru primirea ofertelor este de minimum 10 zile din ziua următoare datei la care este transmisă invitația de participare la procedura de ofertare.

24.6. În procedurile cu cerere de exprimare a interesului menționate la punctul 13.1, termenul este:

(a) de minimum 10 zile din ziua următoare datei la care se transmite invitația de participare la procedura de ofertare pentru primirea ofertelor în cazul procedurii menționate la punctul 13.1 litera (a) și la punctul 13.3 litera (b) punctul (i);

(b) de minimum 10 zile pentru primirea cererilor de participare la procedura de ofertare și de minimum 10 zile pentru primirea ofertelor în cazul procedurii în două etape menționate la punctul 13.3 litera (b) punctul (ii).

24.7. Autoritatea contractantă poate reduce termenele stabilite pentru primirea ofertelor cu cinci zile pentru procedurile deschise sau restrânse, în cazul în care acceptă ca ofertele să fie depuse prin mijloace electronice.

25. Accesul la documentele achiziției și termenul pentru furnizarea informațiilor suplimentare

25.1. Autoritatea contractantă oferă acces direct și gratuit, prin mijloace electronice, la documentele achiziției de la data publicării anunțului de participare sau, pentru procedurile fără anunț de participare și pentru cele menționate la punctul 13, de la data trimiterii invitației de participare la procedura de ofertare.

În cazuri justificate, autoritatea contractantă poate transmite documentele achiziției prin alte mijloace pe care le precizează dacă accesul direct prin mijloace electronice nu este posibil din motive tehnice sau dacă documentele achiziției conțin informații cu caracter confidențial. În astfel de cazuri se aplică dispozițiile de la punctul 24.1 al doilea paragraf, cu excepția cazurilor urgente, astfel cum se prevede la punctul 26.1.

Autoritatea contractantă le poate impune operatorilor economici cerințe care vizează protejarea caracterului confidențial al informațiilor conținute în documentele achiziției. Autoritatea anunță respectivele cerințe, precum și modul în care se poate obține accesul la documentele achiziției în cauză.

25.2. Autoritatea contractantă furnizează, cât mai curând posibil, tuturor operatorilor economici interesați informații suplimentare legate de documentele achiziției, simultan și în scris.

Autoritatea contractantă nu este obligată să răspundă la cererile de informații suplimentare făcute cu mai puțin de șase zile lucrătoare înainte de termenul pentru primirea ofertelor.

25.3. Autoritatea contractantă prelungește termenul pentru primirea ofertelor în cazul în care:

(a) nu a furnizat informații suplimentare cu cel puțin șase zile înainte de termenul stabilit pentru primirea ofertelor, deși operatorul economic le-a solicitat la timp;

(b) aduce modificări semnificative documentelor achiziției.

26. Termene în cazuri de urgență

26.1. Atunci când o urgență bine justificată face imposibilă respectarea termenelor minime prevăzute la punctele 24.2 și 24.3 pentru procedurile deschise sau restrânse, autoritatea contractantă poate stabili:

(a) un termen pentru primirea cererilor de participare sau a ofertelor în cazul procedurilor deschise de minimum 15 zile de la data trimiterii anunțului de participare;

(b) un termen pentru primirea ofertelor în cazul procedurilor restrânse de minimum 10 zile de la data trimiterii invitației de participare la procedura de ofertare.

26.2. În situații urgente, termenul stabilit la punctul 25.2 primul paragraf și la punctul 25.3 litera (a) este de patru zile.

27. Cataloage electronice

27.1. În cazul în care se impune utilizarea mijloacelor electronice de comunicare, autoritatea contractantă poate impune obligația ca ofertele să fie prezentate sub formă de cataloage electronice sau să includă un catalog electronic.

27.2. Atunci când se acceptă sau se impune obligația ca ofertele să fie prezentate sub formă de cataloage electronice, autoritatea contractantă:

(a) precizează acest lucru în anunțul de participare;

(b) indică în documentele achiziției toate informațiile necesare în ceea ce privește formatul, echipamentul electronic utilizat și modalitățile și specificațiile tehnice de conectare pentru catalog.

27.3. În cazul în care s-a încheiat un contract-cadru multiplu în urma prezentării de oferte sub formă de cataloage electronice, autoritatea contractantă poate prevedea ca reluarea procedurii concurențiale pentru contractele specifice să se realizeze pe baza cataloagelor actualizate, utilizând una dintre metodele următoare:

(a) autoritatea contractantă invită contractanții să își depună din nou cataloagele electronice, adaptate la cerințele contractului specific în cauză;

(b) autoritatea contractantă le comunică contractanților că intenționează să colecteze din cataloagele electronice care au fost deja prezentate informațiile necesare pentru a constitui oferte adaptate la cerințele contractului specific în cauză, cu condiția ca utilizarea acestei metode să fi fost anunțată în documentele achiziției pentru contractul-cadru.

27.4. În cazul în care se utilizează metoda menționată la punctul 27.3 litera (b), autoritatea contractantă notifică contractanților data și ora la care intenționează să colecteze informațiile necesare pentru a constitui oferte adaptate la cerințele contractului specific în cauză și le oferă contractanților posibilitatea de a refuza această colectare de informații.

Autoritatea contractantă prevede o perioadă corespunzătoare de timp între notificare și colectarea efectivă a informațiilor.

Înainte de atribuirea contractului specific, autoritatea contractantă prezintă informațiile colectate contractantului în cauză, pentru a-i da acestuia posibilitatea de a contesta sau confirma că oferta astfel constituită nu conține erori materiale.

28. Deschiderea ofertelor și a cererilor de participare

28.1. În procedurile deschise, reprezentanții autorizați ai ofertanților pot participa la sesiunea de deschidere.

28.2. În cazul în care valoarea unui contract este egală sau mai mare decât pragurile menționate la articolul 175 alineatul (1), ordonatorul de credite competent numește o comisie de deschidere a ofertelor. Ordonatorul de credite poate elimina respectiva obligație, pe baza unei analize a riscurilor, atunci când procedura concurențială se reia în contextul unui contract-cadru și în cazurile menționate la punctul 11.1 al doilea paragraf, cu excepția literelor (d) și (g) de la paragraful menționat.

Comisia de deschidere este formată din cel puțin două persoane, reprezentând cel puțin două entități organizaționale ale instituției Uniunii implicate care nu au nicio legătură ierarhică între ele. Pentru a evita eventualele conflicte de interese, persoanele în cauză sunt supuse obligațiilor prevăzute la articolul 61.

În cazul reprezentanțelor sau al unităților locale prevăzute la articolul 150 sau izolate într-un stat membru, dacă nu există entități separate, nu se aplică cerința privind inexistența unei legături ierarhice între entitățile organizatorice.

28.3. În cazul unei proceduri de achiziții lansate la nivel interinstituțional, comisia de deschidere este numită de ordonatorul de credite competent din instituția Uniunii responsabilă de procedura de achiziții.

28.4. Autoritatea contractantă verifică și garantează integritatea ofertei inițiale, inclusiv a ofertei financiare și a dovezilor cu privire la data și ora primirii acesteia, astfel cum se prevede la articolul 149 alineatele (3) și (5), prin orice metodă corespunzătoare.

28.5. În cadrul procedurilor deschise, în cazul în care contractul se atribuie pe baza metodelor care au în vedere prețul sau costul cel mai scăzut, în conformitate cu articolul 167 alineatul (4), prețurile menționate în ofertele care îndeplinesc cerințele se citesc cu voce tare.

28.6. Procesul-verbal de deschidere a ofertelor primite se semnează de către persoana sau persoanele responsabile de deschidere sau de membri ai comisiei de deschidere. În procesul-verbal se identifică ofertele care respectă articolul 149, precum și pe cele care nu respectă aceste cerințe, și precizează motivele pentru care s-au respins ofertele, astfel cum se prevede la articolul 168 alineatul (4). Procesul-verbal respectiv poate fi semnat printr-un sistem electronic care oferă o identificare suficientă a semnatarului.

29. Evaluarea ofertelor și a cererilor de participare

29.1. Ordonatorul de credite competent poate decide ca evaluarea și ierarhizarea ofertanților să fie realizată de comitetul de evaluare exclusiv pe baza criteriilor de atribuire și ca respectivele criterii de excludere și de selecție să fie evaluate prin alte mijloace adecvate care garantează absența conflictelor de interese.

29.2. În cazul unei proceduri de achiziții lansate la nivel interinstituțional, comitetul de evaluare este numit de ordonatorul de credite competent al instituției Uniunii responsabile de procedura de achiziții. Componența comitetului de evaluare reflectă, pe cât posibil, caracterul interinstituțional al procedurii de achiziții.

29.3. Cererile de participare și ofertele care sunt considerate adecvate conform punctului 11.2 și care nu sunt considerate neregulamentare conform punctului 12.2 sau inacceptabile conform punctului 12.3 sunt considerate admisibile.

30. Rezultatele evaluării și decizia de atribuire

30.1. Rezultatul evaluării constă într-un raport de evaluare care conține propunerea de atribuire a contractului. Raportul de evaluare se datează și semnează de către persoana sau persoanele care au efectuat evaluarea sau de către membrii comitetului de evaluare. Raportul poate fi semnat printr-un sistem electronic care oferă o identificare suficientă a semnatarului.

În cazul în care comitetul de evaluare nu a fost însărcinat cu verificarea ofertelor pe baza criteriilor de excludere și de selecție, raportul de evaluare este semnat, de asemenea, de către persoanele cărora ordonatorul de credite competent le-a încredințat această responsabilitate.

30.2. Raportul de evaluare conține următoarele informații:

(a) numele și adresa autorității contractante și obiectul și valoarea contractului sau obiectul contractului-cadru și valoarea maximă a acestuia;

(b) numele candidaților sau ale ofertanților respinși și motivele pentru care au fost respinși, prin referire la una dintre situațiile menționate la articolul 141 alineatul (1) sau la criteriile de selecție;

(c) referințele ofertelor respinse și motivele pentru care acestea au fost respinse prin trimitere la unul dintre următoarele elemente:

(i) nerespectarea cerințelor minime prevăzute la articolul 167 alineatul (1) litera (a);

(ii) neîndeplinirea nivelurilor minime de calitate stabilite la punctul 21.3;

(iii) oferte considerate anormal de mici, astfel cum sunt menționate la punctul 23;

(d) numele candidaților sau ale ofertanților selectați și motivele pentru care au fost selecționați;

(e) numele ofertanților, prezentate în ordinea punctajelor obținute, împreună cu justificările acestor punctaje;

(f) numele candidaților propuși sau ale ofertanților declarați câștigători și motivele respectivei alegeri;

(g) dacă se cunoaște, proporția din contract sau din contractul-cadru pe care contractantul intenționează să o subcontracteze unor terți.

30.3. În continuare, autoritatea contractantă adoptă o decizie de atribuire, prezentând unul dintre următoarele elemente:

(a) aprobarea raportului de evaluare care conține toate informațiile enumerate la punctul 30.2, la care se adaugă:

(i) numele ofertantului declarat câștigător și motivele acestei alegeri prin trimitere la criteriile de selecție și de atribuire anunțate în prealabil, inclusiv, atunci când este cazul, motivele pentru care nu s-a dat curs recomandării din raportul de evaluare;

(ii) în cazul procedurii de negociere fără publicare prealabilă, al procedurii competitive cu negociere sau al dialogului competitiv, circumstanțele menționate la punctele 11, 12 și 39 care justifică utilizarea lor;

(b) dacă este cazul, motivele pentru care autoritatea contractantă a decis să nu atribuie un contract.

30.4. Ordonatorul de credite poate să fuzioneze conținutul raportului de evaluare și al deciziei de atribuire într-un singur document și să îl semneze, în oricare dintre următoarele cazuri:

(a) pentru procedurile situate sub pragurile menționate la articolul 175 alineatul (1), în cazul în care s-a primit o singură ofertă;

(b) atunci când se reia procedura concurențială în contextul unui contract-cadru, dacă nu s-a numit niciun comitet de evaluare;

(c) pentru cazurile menționate la punctul 11.1 al doilea paragraf literele (c) și (e), litera (f) punctele (i) și (iii) și litera (h), în cazul în care nu s-a numit niciun comitet de evaluare.

30.5. În cazul unei proceduri de achiziții lansate pe o bază interinstituțională, decizia menționată la punctul 30.3 este adoptată de către autoritatea contractantă responsabilă cu procedura de achiziții.

31. Informații pentru candidați și ofertanți

31.1. Autoritatea contractantă comunică tuturor candidaților sau ofertanților, simultan și individual, prin mijloace electronice, deciziile adoptate în ceea ce privește rezultatul procedurii, cât mai curând posibil, după una dintre următoarele etape:

(a) etapa de deschidere pentru cazurile menționate la articolul 168 alineatul (3);

(b) luarea unei decizii pe baza criteriilor de excludere și de selecție în cazul procedurilor de achiziții organizate în două etape separate;

(c) luarea deciziei de atribuire.

Autoritatea contractantă precizează, pentru fiecare caz, motivele pentru care cererea de participare sau oferta nu a fost acceptată, precum și căile legale de atac disponibile.

Atunci când îl informează pe ofertantul declarat câștigător, autoritatea contractantă precizează că decizia comunicată nu constituie un angajament din partea sa.

31.2. Autoritatea contractantă comunică informațiile prevăzute la articolul 170 alineatul (3) cât mai curând posibil și, în orice caz, în termen de 15 zile de la primirea unei cereri scrise. În cazul în care atribuie contracte în nume propriu, autoritatea contractantă utilizează mijloace electronice. De asemenea, ofertantul poate să trimită cererea prin mijloace electronice.

31.3. Atunci când autoritatea contractantă comunică prin mijloace electronice, se consideră că informațiile au fost primite de către candidați sau ofertanți dacă autoritatea contractantă poate demonstra că le-a trimis la adresa electronică menționată în ofertă sau în cererea de participare.

În acest caz, se consideră că informațiile au fost primite de candidat sau ofertant la data la care au fost expediate de către autoritatea contractantă.

CAPITOLUL 2

Dispoziții aplicabile contractelor atribuite de instituțiile Uniunii în nume propriu

32. Organismul central de achiziție

32.1. Un organism central de achiziție poate acționa:

(a) ca angrosist, prin activități de cumpărare, depozitare și revânzare de produse și servicii către alte autorități contractante;

(b) ca intermediar, prin atribuirea de contracte-cadru sau operarea de sisteme dinamice de achiziții pe care le pot utiliza alte autorități contractante, astfel cum s-a precizat în anunțul inițial.

32.2. Organismul central de achiziție efectuează toate procedurile de achiziție utilizând mijloace electronice de comunicare.

33. Loturi

33.1. Ori de câte ori este adecvat, fezabil din punct de vedere tehnic și eficient din punctul de vedere al costurilor, contractele se atribuie sub formă de loturi separate în cadrul aceleiași proceduri.

33.2. Atunci când obiectul unui contract este subdivizat în mai multe loturi, fiecare făcând obiectul unui contract individual, pentru evaluarea globală în temeiul pragului aplicabil se ia în considerare valoarea totală a tuturor loturilor.

Atunci când valoarea totală a tuturor loturilor este egală sau mai mare decât pragurile menționate la articolul 175 alineatul (1), fiecărui lot i se aplică articolul 163 alineatul (1) și articolele 164 și 165.

33.3. În cazul în care un contract trebuie atribuit sub formă de loturi separate, ofertele sunt evaluate separat pentru fiecare lot. Dacă mai multe loturi sunt atribuite aceluiași ofertant, se poate semna un contract unic pentru toate aceste loturi.

34. Modalitățile de estimare a valorii unui contract

34.1. Autoritatea contractantă estimează valoarea unui contract pe baza cuantumului total de plată care include orice formă de opțiuni și orice reînnoire.

Această estimare se face cel târziu în momentul în care autoritatea contractantă lansează procedura de achiziții.

34.2. În cazul contractelor-cadru și al sistemelor dinamice de achiziții, valoarea care trebuie luată în calcul este valoarea maximă a tuturor contractelor avute în vedere pentru întreaga durată a contractului-cadru sau a sistemului dinamic de achiziții.

În cazul parteneriatelor pentru inovare, valoarea care trebuie luată în calcul este valoarea maximă estimată a activităților de cercetare și dezvoltare care urmează să aibă loc pe durata tuturor etapelor parteneriatului avut în vedere, precum și a lucrărilor, produselor sau serviciilor care urmează să fie achiziționate la sfârșitul parteneriatului avut în vedere.

În cazul în care prevede plăți pentru candidați sau ofertanți, autoritatea contractantă ține seama de acestea la calcularea valorii estimate a contractului.

34.3. Pentru contractele de achiziții de servicii se iau în considerare următoarele elemente:

(a) în cazul serviciilor de asigurare, prima care trebuie plătită și alte tipuri de remunerație;

(b) în cazul serviciilor bancare sau financiare, onorariile, comisioanele, dobânda și alte tipuri de remunerație;

(c) în cazul contractelor de proiectare, onorariile, comisioanele care trebuie plătite și alte forme de remunerație.

34.4. În cazul contractelor de achiziții de servicii care nu precizează un preț total sau al contractelor de achiziții de produse care au ca obiect leasingul, închirierea în numele unui terț, închirierea sau cumpărarea de produse în rate, baza de calcul pentru valoarea estimată a contractului este:

(a) în cazul contractelor cu durată determinată:

(i) dacă durata acestora este de maximum 48 de luni în cazul serviciilor sau de maximum 12 luni în cazul produselor, valoarea totală a contractului pe durata acestora;

(ii) dacă durata acestora este de peste 12 luni în cazul produselor, valoarea totală, inclusiv valoarea reziduală estimată;

(b) în cazul contractelor cu durată nedeterminată sau, în cazul serviciilor, cu o durată de peste 48 de luni, valoarea lunară înmulțită cu 48.

34.5. În cazul contractelor de achiziții de servicii sau de produse care sunt atribuite periodic sau care urmează să fie reînnoite într-o perioadă determinată, calculul valorii estimate a contractului se bazează pe una dintre următoarele valori:

(a) valoarea totală reală a contractelor succesive de același tip atribuite în cursul celor 12 luni precedente sau în exercițiul financiar precedent, ajustată, dacă este posibil, pentru a se ține seama de modificările de cantitate sau de valoare care pot apărea în cursul celor 12 luni ulterioare contractului inițial;

(b) valoarea totală estimată a contractelor succesive de același tip care urmează să fie atribuite în cursul exercițiului financiar.

34.6. În cazul contractelor de achiziții de lucrări, se ține seama nu numai de valoarea lucrărilor, ci și de valoarea totală estimată a produselor și serviciilor necesare pentru executarea lucrărilor pe care autoritatea contractantă le pune la dispoziția contractantului.

34.7. În cazul contractelor de concesiune, valoarea este cifra totală de afaceri estimată a concesionarului generată pe durata contractului.

Valoarea se calculează utilizându-se o metodă obiectivă specificată în documentele achiziției, ținând seama în special de:

(a) veniturile din achitarea onorariilor și a amenzilor de către utilizatorii lucrărilor sau serviciilor, altele decât cele colectate în numele autorității contractante;

(b) valoarea granturilor sau a oricăror altor avantaje financiare primite de la terți pentru executarea concesiunii;

(c) venitul obținut din vânzarea oricăror active care fac parte din concesiune;

(d) valoarea tuturor produselor și serviciilor pe care autoritatea contractantă le pune la dispoziția concesionarului, cu condiția ca acestea să fie necesare pentru executarea lucrărilor sau prestarea serviciilor;

(e) plățile către candidați sau ofertanți.

35. Perioada de așteptare dinaintea semnării contractului

35.1. Această perioadă începe de la una dintre datele următoare:

(a) ziua următoare datei notificărilor simultane către ofertanții declarați câștigători și cei declarați necâștigători prin mijloace electronice;

(b) în cazul în care contractul sau contractul-cadru este atribuit în conformitate cu punctul 11.1 al doilea paragraf litera (b), ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* a anunțului de atribuire menționat la punctul 2.4.

Dacă este necesar, autoritatea contractantă poate suspenda semnarea contractului în scopul efectuării unei analize suplimentare, în cazul în care acest lucru este justificat de solicitările sau observațiile formulate de candidații sau ofertanții necâștigători sau lezați sau de orice altă informație relevantă primită în perioada stabilită la articolul 175 alineatul (3). În caz de suspendare, toți candidații sau ofertanții sunt informați în termen de trei zile lucrătoare de la data deciziei de suspendare.

În cazul în care contractul sau contractul-cadru nu poate fi semnat de ofertantul câștigător avut în vedere, autoritatea contractantă îl poate atribui ofertantului clasat pe locul doi.

35.2. Termenul stabilit la punctul 35.1 nu se aplică în următoarele cazuri:

(a) în cazul procedurilor deschise în cadrul cărora s-a depus o singură ofertă;

(b) în cazul contractelor specifice atribuite în temeiul unui contract-cadru;

(c) în cazul sistemelor dinamice de achiziții;

(d) în cazul procedurii de negociere fără publicare prealabilă menționate la punctul 11, cu excepția contractelor atribuite în conformitate cu punctul 11.1 al doilea paragraf litera (b).

CAPITOLUL 3

Achiziții în domeniul acțiunilor externe

36. Dispoziții speciale privind pragurile și modalitățile de atribuire a contractelor în domeniul acțiunilor externe

Punctul 2, cu excepția punctului 2.5, punctele 3, 4 și 6, punctul 12.1 litera (a) și literele (c)-(f), punctul 12.4, punctul 13.3, punctele 14 și 15, punctele 17.3-17.7, punctele 20.4 și 23.3, punctul 24, punctele 25.2 și 25.3, punctele 26, 28 și 29, cu excepția punctului 29.3, nu se aplică în cazul contractelor de achiziții publice încheiate de autoritățile contractante menționate la articolul 178 alineatul (2) sau în numele acestora. Punctele 32, 33 și 34 nu se aplică în cazul achizițiilor în domeniul acțiunilor externe. Punctul 35 se aplică achizițiilor în domeniul acțiunilor externe. În scopul celui de al doilea paragraf de la punctul 35.1, durata perioadei de așteptare este cea stabilită la articolul 178 alineatul (1).

Aplicarea dispozițiilor privind achizițiile din prezentul capitol, inclusiv privind controalele corespunzătoare care trebuie efectuate de ordonatorul de credite competent atunci când Comisia nu este autoritatea contractantă, face obiectul unei decizii a Comisiei.

37. Publicitatea

37.1. Dacă este cazul, anunțul de intenție pentru procedurile de ofertare în conformitate cu procedura restrânsă sau cu procedura deschisă, astfel cum se menționează la punctul 38.1 literele (a) și (b), se transmite Oficiului pentru Publicații prin mijloace electronice cât mai curând posibil.

37.2. Anunțul de atribuire se trimite după semnarea contractului, cu excepția cazurilor în care, dacă este încă necesar, contractul a fost declarat secret sau executarea contractului trebuie să fie însoțită de măsuri speciale de securitate sau atunci când acest lucru este necesar pentru protecția intereselor esențiale ale Uniunii sau la cererea țării beneficiare și atunci când publicarea anunțului de acordare este considerată a fi inadecvată.

38. Praguri și proceduri

38.1. Procedurile de achiziții în domeniul acțiunilor externe sunt următoarele:

(a) procedura restrânsă prevăzută la articolul 164 alineatul (1) litera (b);

(b) procedura deschisă prevăzută la articolul 164 alineatul (1) litera (a);

(c) procedura deschisă locală;

(d) procedura simplificată.

38.2. În funcție de praguri, se utilizează următoarele proceduri de achiziții:

(a) procedura deschisă sau restrânsă se poate utiliza pentru:

(i) contracte de achiziții de servicii și produse și contracte de concesiune de servicii cu o valoare de cel puțin 300 000 EUR;

(ii) contracte de lucrări și contracte de concesionare de lucrări cu o valoare de cel puțin 5 000 000 EUR;

(b) procedura deschisă locală poate fi utilizată pentru:

(i) contracte de achiziții de produse cu o valoare de cel puțin 100 000 EUR, dar mai mică de 300 000 EUR;

(ii) contracte de lucrări și contracte de concesionare de lucrări cu o valoare de cel puțin 300 000 EUR, dar mai mică de 5 000 000 EUR;

(c) procedura simplificată se poate utiliza pentru:

(i) contracte de achiziții de servicii, contracte de concesionare de servicii, contracte de lucrări și contracte de concesionare de lucrări cu o valoare mai mică de 300 000 EUR;

(ii) contracte de achiziții de produse cu o valoare mai mică de 100 000 EUR;

(d) contractele cu o valoare de cel mult 20 000 EUR se pot atribui pe baza unei singure oferte;

(e) plățile pentru cheltuieli cu un cuantum de cel mult 2 500 EUR se pot realiza pe baza unei simple facturi, fără acceptarea prealabilă a unei oferte.

38.3. În cadrul procedurii restrânse menționate la punctul 38.1 litera (a), anunțul de participare precizează numărul de candidați care urmează să fie invitați să depună oferte. Pentru contractele de achiziții de servicii sunt invitați cel puțin patru candidați. Numărul candidaților cărora li se permite să depună oferte trebuie să fie suficient pentru a asigura o concurență reală.

Lista candidaților selectați se publică pe site-ul Comisiei.

În cazul în care numărul candidaților care îndeplinesc criteriile de selecție sau nivelurile minime de capacitate este inferior numărului minim, autoritatea contractantă îi poate invita să depună o ofertă numai pe acei candidați care îndeplinesc criteriile de depunere a unei oferte.

38.4. În cadrul procedurii deschise locale menționate la punctul 38.1 litera (c), anunțul de participare se publică cel puțin în monitorul oficial al statului beneficiar sau într-o publicație echivalentă pentru invitațiile de participare la procedurile de ofertare locale.

38.5. În cadrul procedurii competitive cu negociere menționate la punctul 38.1 litera (d), autoritatea contractantă întocmește o listă cu minimum trei ofertanți la alegere, fără publicarea unui anunț.

Ofertanții pentru procedura competitivă cu negociere pot fi aleși dintre cei înscriși pe o listă de vânzători, astfel cum se prevede la punctul 13.1 litera (b), care a beneficiat de publicitate printr-o cerere de exprimare a interesului.

În cazul în care, în urma consultării ofertanților, autoritatea contractantă primește o singură ofertă valabilă din punct de vedere administrativ și tehnic, contractul poate fi atribuit cu condiția îndeplinirii criteriilor de atribuire.

38.6. Pentru serviciile juridice care nu intră sub incidența punctului 11.1 al doilea paragraf litera (h), autoritățile contractante pot recurge la procedura simplificată, indiferent de valoarea estimată a contractului.

39. Utilizarea procedurii de negociere pentru contractele de achiziții de servicii, de produse și de lucrări

39.1. Autoritățile contractante pot utiliza procedura de negociere pe baza unei singure oferte în următoarele cazuri:

(a) atunci când serviciile sunt încredințate unor organisme din sectorul public sau unor instituții ori asociații nonprofit și privesc activități de natură instituțională sau sunt destinate să acorde asistență populațiilor în domeniul social;

(b) atunci când procedura de licitație a eșuat, adică dacă nu s-a primit nicio ofertă adecvată din punct de vedere calitativ și/sau financiar, caz în care, după anularea procedurii de ofertare, autoritatea contractantă poate negocia cu unul sau mai mulți ofertanți aleși de ea dintre cei care au participat la procedura de ofertare, cu condiția ca documentele achiziției să nu fie modificate substanțial;

(c) atunci când trebuie încheiat un nou contract în urma rezilierii anticipate a unui contract existent.

39.2. În sensul punctului 11.1 al doilea paragraf litera (c), se consideră că operațiunile desfășurate în crize corespund testului de extremă urgență. Ordonatorul de credite delegat, dacă este cazul în colaborare cu ceilalți ordonatori de credite delegați implicați, constată existența unei situații de extremă urgență și își revizuiește periodic decizia, ținând cont de principiul bunei gestiuni financiare.

39.3. Activitățile de natură instituțională menționate la punctul 39.1 litera (a) includ servicii direct legate de misiunea statutară a organismelor din sectorul public.

40. Caietul de sarcini

Prin derogare de la punctul 16.3, pentru toate procedurile care implică o cerere de participare, caietul de sarcini poate fi împărțit în funcție de cele două etape ale procedurii, iar prima etapă poate conține doar informațiile menționate la punctul 16.3 literele (a) și (f).

41. Termenele pentru proceduri

41.1. Pentru contractele de achiziții de servicii, intervalul minim dintre ziua următoare datei de expediere a scrisorii de invitație de participare la procedura de ofertare și data-limită de primire a ofertelor este de 50 de zile. Cu toate acestea, în cazuri urgente se pot autoriza alte termene.

41.2. Ofertanții pot adresa întrebări în scris înainte de data-limită pentru primirea ofertelor. Autoritatea contractantă transmite răspunsurile la întrebări înainte de data-limită pentru primirea ofertelor.

41.3. În procedurile restrânse, termenul pentru primirea cererilor de participare este de cel puțin 30 de zile din ziua următoare datei la care s-a publicat anunțul de participare. Perioada dintre ziua următoare datei la care se expediază scrisoarea de invitație și data-limită de primire a ofertelor este de cel puțin 50 de zile. Cu toate acestea, în anumite cazuri excepționale, se pot autoriza și alte termene.

41.4. În procedurile deschise, termenele pentru primirea ofertelor, calculate din ziua următoare datei la care se transmite anunțul de participare, sunt de cel puțin:

(a) 90 de zile pentru contractele de achiziții de lucrări;

(b) 60 de zile pentru contractele de achiziții de produse.

Cu toate acestea, în anumite cazuri excepționale, se pot autoriza și alte termene.

41.5. În procedurile deschise locale, termenele pentru primirea ofertelor, calculate de la data publicării anunțului de participare, sunt de cel puțin:

(a) 60 de zile pentru contractele de achiziții de lucrări;

(b) 30 de zile pentru contractele de achiziții de produse.

Cu toate acestea, în anumite cazuri excepționale, se pot autoriza și alte termene.

41.6. Pentru procedurile simplificate menționate la punctul 38.1 litera (d), candidații au la dispoziție cel puțin 30 de zile de la data expedierii scrisorii de invitație de participare la procedura de ofertare pentru a-și prezenta ofertele.

ANEXA II

Tabel de corespondență

Regulamentul (EU, Euratom) nr. 966/2012	Prezentul regulament
Articolul 1 alineatul (1)	Articolul 1
Articolul 1 alineatul (2)	Articolul 68
Articolul 2	Articolul 2
Articolul 3	Articolul 3
Articolul 4	Articolul 4
Articolul 5	Articolul 5
Articolul 6	Articolul 6
Articolul 7	Articolul 7
Articolul 8	Articolul 8
Articolul 9	Articolul 9
Articolul 10	eliminat
Articolul 11	Articolul 10
Articolul 12	Articolul 11
Articolul 13	Articolul 12
Articolul 14	Articolul 12 alineatul (3)
Articolul 15	Articolul 14
Articolul 16	Articolul 16
Articolul 17	Articolul 17
Articolul 18	Articolul 18
Articolul 19	Articolul 19
Articolul 20	Articolul 20
Articolul 21	Articolul 21
Articolul 22	Articolul 25
Articolul 23	Articolul 27
Articolul 24	Articolul 28

Regulamentul (EU, Euratom) nr. 966/2012	Prezentul regulament
Articolul 25	Articolul 29
Articolul 26	Articolul 30
Articolul 27	Articolul 31
Articolul 28	Articolul 28 alineatul (2)
Articolul 29	Articolul 32
Articolul 30	Articolul 33
Articolul 31	Articolul 35
Articolul 32	Articolul 36
Articolul 33	Articolul 35 alineatul (4)
Articolul 34	Articolul 37
Articolul 35	Articolul 38
Articolul 36	Articolul 39
Articolul 37	Articolul 40
Articolul 38	Articolul 41
Articolul 39	Articolul 42
Articolul 40	Articolul 43
Articolul 41	Articolul 44
Articolul 42	Articolul 45
Articolul 43	Articolul 46
Articolul 44	Articolul 47
Articolul 45	Articolul 48
Articolul 46	Articolul 49
Articolul 47	Articolul 50
Articolul 48	Articolul 51
Articolul 49	Articolul 52
Articolul 50	Articolul 53
Articolul 51	Articolul 54
Articolul 52	Articolul 55

Regulamentul (EU, Euratom) nr. 966/2012	Prezentul regulament
Articolul 53	Articolul 56
Articolul 54	Articolul 58
Articolul 55	Articolul 59
Articolul 56	Articolul 60
Articolul 57	Articolul 61
Articolul 58	Articolul 62
Articolul 59	Articolul 63
Articolul 60	Articolul 154
Articolul 61	Articolul 154
Articolul 62	Articolul 69
Articolul 63	Articolul 62 alineatul (3)
Articolul 64	Articolul 72
Articolul 65	Articolul 73
Articolul 66	Articolul 74
Articolul 67	Articolul 76
Articolul 68	Articolul 77
Articolul 69	Articolul 79
Articolul 70	Articolul 88
Articolul 71	Articolul 90
Articolul 72	Articolul 91
Articolul 73	Articolul 92
Articolul 74	Articolul 94
Articolul 75	Articolul 95
Articolul 76	Articolul 96
Articolul 77	Articolul 97
Articolul 78	Articolul 98
Articolul 79	Articolul 100
Articolul 80	Articolul 101

Regulamentul (EU, Euratom) nr. 966/2012	Prezentul regulament
Articolul 81	Articolul 105
Articolul 82	Articolul 106
Articolul 83	Articolul 107
Articolul 84 alineatul (1)	Articolul 111 alineatul (1)
Articolul 84 alineatul (2)	Articolul 110 alineatul (1)
Articolul 84 alineatul (3) primul paragraf	Articolul 110 alineatul (2)
Articolul 84 alineatul (3) al doilea paragraf	Articolul 110 alineatul (3) litera (e)
Articolul 85 alineatul (1) primul paragraf	Articolul 2 punctul 8
Articolul 85 alineatul (1) al doilea paragraf	Articolul 2 punctul 37
Articolul 85 alineatul (1) al treilea paragraf	Articolul 111 alineatul (2)
Articolul 85 alineatul (2)	–
Articolul 85 alineatul (3)	Articolul 112 alineatul (1)
Articolul 85 alineatul (4)	Articolul 112 alineatul (2)
Articolul 86 alineatele (1), (2) și (3)	Articolul 111 alineatul (2)
Articolul 86 alineatul (4) primul paragraf	Articolul 114 alineatul (2) primul paragraf
Articolul 86 alineatul (4) al doilea paragraf	Articolul 114 alineatul (1)
Articolul 86 alineatul (4) al treilea paragraf	Articolul 111 alineatul (1) al doilea paragraf
Articolul 86 alineatul (4) al patrulea paragraf	Articolul 112 alineatul (5)
Articolul 86 alineatul (5) primul paragraf	Articolul 114 alineatul (4)
Articolul 86 alineatul (5) al doilea paragraf	Articolul 114 alineatul (5)
Articolul 86 alineatul (5) al treilea paragraf	Articolul 114 alineatul (6)

Regulamentul (EU, Euratom) nr. 966/2012	Prezentul regulament
Articolul 87 alineatul (1)	Articolul 111 alineatul (1)
Articolul 88	Articolul 111 alineatul (3)
Articolul 89 alineatul (1)	Articolul 111 alineatul (5)
Articolul 89 alineatul (2)	–
Articolul 90	Articolul 115
Articolul 91	Articolul 115 alineatul (1)
Articolul 92	Articolul 116
Articolul 93	Articolul 146
Articolul 94	Articolul 146
Articolul 95	Articolul 147
Articolul 96	Articolul 151
Articolul 97	Articolul 133
Articolul 98	Articolul 117
Articolul 99	Articolul 118
Articolul 100	Articolul 120
Articolul 101	Articolele 2 și 162
Articolul 102	Articolul 160
Articolul 103	Articolul 163
Articolul 104	Articolul 164
Articolul 104a	Articolul 165
Articolul 105	Articolul 166
Articolul 105a	Articolul 135

Regulamentul (EU, Euratom) nr. 966/2012	Prezentul regulament
Articolul 106	Articolele 136–140
Articolul 107	Articolul 141
Articolul 108	Articolele 142 și 143
Articolul 110	Articolul 167
Articolul 111	Articolul 168
Articolul 112	Articolul 169
Articolul 113	Articolul 170
Articolul 114	Articolul 171
Articolul 114a	Articolul 172
Articolul 115	Articolul 173
Articolul 116	Articolul 131
Articolul 117	Articolul 174
Articolul 118	Articolul 175
Articolul 119	Articolul 176
Articolul 120	Articolul 177
Articolul 121	Articolul 180
Articolul 122	Articolul 187
Articolul 123	Articolul 125
Articolul 124	Articolul 181
Articolul 125	Articolele 190, 191 și 193
Articolul 126	Articolul 186
Articolul 127	Articolul 190
Articolul 128	Articolul 189
Articolul 129	Articolul 191

Regulamentul (EU, Euratom) nr. 966/2012	Prezentul regulament
Articolul 130	Articolul 193
Articolul 131	Articolul 196
Articolul 132	Articolul 198
Articolul 133	Articolul 200
Articolul 134	Articolele 152 și 153
Articolul 135 alineatele (1), (5), (6) și (7)	Articolul 202
Articolul 135 alineatele (2), (3) și (4)	Articolul 131
Articolul 135 alineatele (8) și (9)	–
Articolul 136	Articolul 132
Articolul 137	Articolele 204 și 205
Articolul 138	Articolul 206
Articolul 139	Articolul 208
Articolul 140	Articolul 209
Articolul 141	Articolul 241
Articolul 142	Articolul 249
Articolul 143	Articolul 80
Articolul 144	Articolul 80
Articolul 145	Articolul 243
Articolul 146	Articolul 244
Articolul 147	Articolul 245
Articolul 148	Articolul 246
Articolul 149	Articolul 250
Articolul 150	Articolul 248
Articolul 151	Articolul 82 alineatele (7), (8) și (9)

Regulamentul (EU, Euratom) nr. 966/2012	Prezentul regulament
Articolul 152	–
Articolul 153	Articolul 84
Articolul 154	Articolul 84
Articolul 155	Articolul 243 alineatul (3)
Articolul 156	Articolul 80 alineatul (3)
Articolul 157	Articolul 87
Articolul 158	Articolul 254
Articolul 159	Articolul 255
Articolul 160	Articolul 256
Articolul 161	Articolul 257
Articolul 162	Articolul 258
Articolul 163	Articolul 259
Articolul 164	Articolul 260
Articolul 165	Articolul 261
Articolul 166	Articolul 262
Articolul 167	Articolul 263
Articolul 168	–
Articolul 169 alineatul (1)	–
Articolul 169 alineatul (2)	Articolul 12 alineatul (1)
Articolul 169 alineatul (3)	Articolul 12 alineatul (2) litera (d)
Articolul 170 alineatul (1)	–
Articolul 170 alineatul (2)	Articolul 116 alineatul (1)
Articolul 170 alineatul (3)	Articolul 11 alineatul (2)
Articolul 171 alineatul (1)	Articolul 116 alineatul (4)
Articolul 171 alineatul (2)	Articolul 116 alineatul (2)

Regulamentul (EU, Euratom) nr. 966/2012	Prezentul regulament
Articolul 171 alineatul (3)	Articolul 116 alineatul (5)
Articolul 172	Articolul 10 alineatul (5) litera (a)
Articolul 173 alineatul (1)	Articolul 30 alineatul (1) al treilea paragraf
Articolul 173 alineatul (2)	Articolul 31 alineatul (5)
Articolul 174	–
Articolul 175	–
Articolul 176	–
Articolul 177 alineatele (1), (2) și (3)	–
Articolul 177 alineatul (4)	Articolul 12 alineatul (4) litera (b)
Articolul 177 alineatul (5)	Articolul 10 alineatul (5) litera (b)
Articolul 178 alineatul (1)	Articolul 14 alineatul (2)
Articolul 178 alineatul (2)	Articolul 15 alineatul (1)
Articolul 178 alineatul (3)	Articolul 15 alineatul (2)
Articolul 178a	–
Articolul 179 alineatul (1)	Articolul 30 alineatul (1) litera (f)
Articolul 179 alineatele (2) și (3)	Articolul 31 alineatul (2)
Articolul 180	–
Articolul 181 alineatul (1)	–
Articolul 181 alineatul (2)	Articolul 21 alineatul (2) litera (b)
Articolul 181 alineatul (3)	Articolul 30 alineatul (1) litera (e)
Articolul 181 alineatul (4)	Articolul 237 alineatul (5)
Articolul 182	Articolul 15 alineatul (3)
Articolul 183 alineatul (1)	Articolul 160 alineatul (4)
Articolul 183 alineatul (2)	Articolul 12 alineatul (4) litera (c) și articolul 21 alineatul (2) litera (g)

Regulamentul (EU, Euratom) nr. 966/2012	Prezentul regulament
Articolul 183 alineatul (3)	–
Articolul 183 alineatul (4)	Articolul 145, articolul 152 alineatul (1) al doilea paragraf, articolul 167 alineatul (2) și articolul 176 alineatul (2)
Articolul 183 alineatul (5)	Articolul 160 alineatul (5)
Articolul 183 alineatul (6)	Articolul 30 alineatul (1) litera (d)
Articolele 184 și 185	–
Articolul 186	Articolul 236
Articolul 187	Articolele 234 și 235
Articolul 188	–
Articolul 189 alineatele (1) și (4)	–
Articolul 189 alineatele (2) și (3)	Articolul 114 alineatele (2) și (3)
Articolul 190	Articolul 178
Articolul 191	Articolul 179
Articolul 192	Articolul 190 alineatul (3)
Articolul 193	–
Articolul 194	Articolul 129
Articolul 195	Articolul 64
Articolul 196	Articolul 65
Articolul 197	Articolul 65 alineatul (2)
Articolul 198	Articolul 67
Articolul 199	Articolul 66 alineatul (2)
Articolul 200	Articolul 66 alineatul (3)
Articolul 201	Articolul 264
Articolul 202	Articolul 11 alineatul (2) și articolul 265

Regulamentul (EU, Euratom) nr. 966/2012	Prezentul regulament
Articolul 203	Articolele 264 și 266
Articolul 204	Articolul 237
Articolul 204a	Articolul 221
Articolul 204b	Articolul 222
Articolul 204c	Articolul 223
Articolul 204d	Articolul 224
Articolul 204e	Articolul 225
Articolul 204f	Articolul 225
Articolul 204g	Articolul 226
Articolul 204h	Articolul 226
Articolul 204i	Articolul 226
Articolul 204j	Articolul 227
Articolul 204k	Articolul 228
Articolul 204l	Articolul 229
Articolul 204m	Articolul 230
Articolul 204n	Articolul 231
Articolul 204o	Articolul 232
Articolul 204p	Articolul 233
Articolul 205	Articolul 279
Articolul 206	Articolul 268
Articolul 207	–

Regulamentul (EU, Euratom) nr. 966/2012	Prezentul regulament
Articolul 208	Articolul 70
Articolul 209	Articolul 71
Articolul 210	Articolul 269
Articolul 211	Articolul 280
Articolul 212	Articolul 281
Articolul 213	–
Articolul 214	Articolul 282